

14949

III

Nov. 9. 1878

P

NYL
U
78

Prawa pol. 7116.

DYARYUSZ
SEYMU
WALNEGO ORDYNARYINEGO
WARSZAWSKIEGO SZESCIO NIEDZIELNEGO
ROKU PANSKIEGO MDCCLXXVIII.
DNIA V. MIESIĄCA PAZDZIERNIKA
ODPRAWIAJĄCEGO SIĘ.

w WARSZAWIE ROKU 1779.

w Drukarni J.K. Mei i Rzeczypospolitey u XX. Scholarum Piarum.

D O

NAYIASNIEYSZEGO KROLA JMCI
STANISŁAWA AUGUSTA
PANA MEGO MIŁOSCIWEGO

BIBLIOTHECA
VNIV. IAGELL.
CRACOVENSIS.

14949TH

OZKAZEŚ NAYIASNIEYSZY PANIE zebrać Dya-
ryusz Seymu dopiero zeszłego, i on do druku
podać: pełnię wolę KROLA i PANA.

Do uskutekowania włożonego na mnie obo-
wiązku; należało mi być rzetelnym.

Czyli rzetelny? zaświadczać mię Ci, którzy Radę Seymową
składali, lub byli przytomni.

Kto wartość i szacunek Seymu tego doskonale poznać zechce,
niech go z Czynności, nie opisanja mego, poznaie.

)a(

Seymy

Seymy dawniejsze bywały burzliwe; ten przykładną doszedł iednomyślnością.

Tam się Krolowie Poddanych strzegli, a Poddani bywali nieufni, czyli bezpieczeństwa swego w okrziesaniu Prerogatyw Tronu szukali; tu wzajemna miłość i ufność.

Inne Seymy mieściły w Konstytucyą nieprawość, którą późniejsze uchylily; tu Krol z Narodem Prawa stanowić nie chciał, poki o nim wszyscy uwiadomieni nie będą, żeby nic nie było podstępного, i żeby nikt się skarżyć nie mógł o trudny do wypełnienia włożony na siebie obowiązek.

Innych Seymow interesem było pokazać się wiele czynnemi; tego, nic złe nie czynić.

Na tym Seymie Krol dał się słyszeć z temi wyrazami: „Dla dobra publicznego, i samego życia ofiara byłaby mi miła; i za słodki moment poczytałbym ten, w którym sama krew moja stać, by się mogła nasieniem publicznego szczęścia. (a)

Na tym także Seymie, Stan Rycerski przez iednostayną chęć przywrocenia szafunku Łask w Ręce Krola, zdawał się mowić: „W Ręce Twoie oddaemy losy nasze. Ty ieden masz być Autorem szczęścia Obywatelow.„ I znowu Krol, nie przyjmując ofiary Poddanych, dał poznać, że dobra powszechnego, nie uszczęśliwienia indywidualnego żąda.

Na tym Seymie, na zawstydenie ubiegających się ze szkodą publiczną do Pensyi, Nadgrod, Poseł tym się unioś heroizmem, „Wolę być ubogim a cnotliwym Obywatelom, niżeli nieprawie małym z hańbą swoją, i nienawiścią u Narodu. (b)

Na tym Seymie Marszałek najwyższą założył korzyść, że służył Ojczyźnie, i tak cnotliwym przodkował Posłom. Ta iego jest Nadgroda, że Marszałkiem był Tyszkiewicz, a potomność wspominać będzie: mieliśmy Obywatela.

NAYIAŚNIEYSZY PANIE! iestem Poddany; w tym słowie zamynam wszystkie obowiązki.

Serafin Sokołowski.

(a) Sessya 18. fol. 115.

(b) Xze Kalixt Poniński.

WSTĘP

WSTĘP DO SEYMU.

TYM Roku przypadał Seym Walny Ordynaryiny Sześci niedzielny. J. K. Mość złożył go ku zaradzeniu o potrzebach Krolestwa swego, i na mocy *Sancitum* Konfederacyi Roku 1776. Dzień Piąty Października do tego wyznaczył.

A iako Prawo mieć chce, iżby takowe Ziazdy Kraiowe zwoływane były Uniwersałami Krolewskimi; niniejszy Ziazd Walny poprzedził Nayiaśnieyszego Pana Uniwersał w następującej Ośnowie.

STANISŁAW AUGUST Z BOZEY ŁASKI KROL POLSKI,
WIELKI XIĄŻE LITEWSKI &c: &c:

»Wszem w obec i każdemu z osobna komu o tym wiedzieć należy, mianowicie Urodzonym Senatorom, Dignitarzom, Urzędnikom »Ziemskim, Grodzkim, i całemu Rycerstwu uprzeymie, i wiernie Nam »miłym, przy ofiarowaniu łaski Naszey Krolewskiej do wiadomości »daiemy. Urodzeni, Uprzeymie, i wiernie Nam mili. Jest słodka »dla Nas Krola Polaka w tym Narodzie Polskim wychowanego, i z po- »środką Jego wolnemi głosami na Tronie osadzonego, powinnością mieć »zawsze przed oczami, i na pamięci Prawa i Ustawy Narodowe.

A

„Na

»Na tych zachowanie i Exekucją, bacznością z Radą przy Bo-
 »ktu Naszym Nieustającą, od czasu Seymu przeszłego zająci, ku przy-
 »padającemu Ordynaryjnemu Seymowi w tym Roku myśl obracając,
 »rzeczą Naszą być sędziemy, tym Uniwersałem Naszym donieść Zacnym
 »Woiewodztwom, Ziemiom i Powiatom, że za miejsce temu Seymowi
 »naznaczamy Miasto Nasze Rezydencyonalne Warszawę, i gdy przez
 »Sancitum Konfederacyi Generalney w czasie ostatniego Seymu Moc Kon-
 »fedytacyi Seymowej mające w tych słowach: = Konfederacya Gene-
 »ralna Obojga Narodów pod Pierwszeństwem Nas Krola: gdy zbieże-
 »nie się w jeden dzień Seymików Deputackich, i Poselskich było przy-
 »czyną w Roku terażniejszym różnych inwolucyi, mieć chcemy, i po-
 »stanawiamy, że gdy z wiadomością Rady Nieustającej Uniwersały wy-
 »chodząc będą na pierwszy Seym Ordynaryjny, też oznaczyły termin
 »Seymików Przed-Seymowych, według dawnego zwyczaju, pierwszy Po-
 »niedziałek po w Niebowzięciu Najswiętszej Panny; a termin zaczę-
 »cia Seymu w pierwszy poniedziałek po Świętym Michale. W War-
 »szawie Die 31. Octobris 1776. = Seymom Ordynaryjnym Termin
 »dawniejszy, to jest: pierwszy Poniedziałek po Świętym Michale, a
 »Seymików Poselskich w pierwszy Poniedziałek po w Niebowzięciu Naj-
 »świętszej Maryi Panny jest przywrócony; więc że Zaczęcie Seymu
 »Dzień 5. Października przy Alternacie Łaski na Prowincyą W. X. Lit:
 »a Seymików Poselskich dzień 17. Sierpnia przypada, oznajmujemy.
 »Ze Stan Rzeczypospolitey jest dobrze: zacnym Woiewodztwom, Zie-
 »miom i Powiatom znaiomy, i czego do dobrego Rządu nie dostaie,
 »czego do iednania winney tak sławnemu niegdyś Krolestwu w Euro-
 »pie konfyderacyi potrzeba, żąd jest, że *Tractanda* na tym Seymie tu
 »nie przekładamy, lecz gdy Zaczę Woiewodztwa, Ziemi i Powiaty do
 »Funkcyi Poselskich Mężów Obywatelstwem dobrym znakomitych, i od
 »przywiązania do prywatnych interesów dalekich, a samo uszczęśli-
 »wienie Oyczyzny przed oczami mających, z pomiędzy siebie wybiorą;
 »z temi będzie Nam miło łączyć starania Krolewskie w zaradzaniu iak
 »nnapożyteczniej o Rzeczypospolitey. Tym czasem spokojnego Obrad
 »Seymików, i wszystkiego od Pana Boga, dobra Zacnym Woiewodz-
 »twom, Ziemiom i Powiatom życząc: ten Uniwersał Nasz, aby do wia-
 »domości publiczney przyszedł, po Grodach, Parafiach i miejscach zwy-
 »czaynych publikować zalecamy. Dan w Warszawie Dnia 15. Miesią-
 »ca Czerwca Roku Pańskiego MDCCCLXXVIII. Panowania Naszego
 »14. Roku.»

Mocą tego Uniwersału, Woiewodztwa, Ziemi i Powiaty o-
 brały z pomiędzy siebie niżej wyrażonych Posłów.

Woiewodztwo Wileńskie, Tyszkiewicza Pisarza W. W. X. Lit:
 Marszałka Seymowego, Xiążęcia Radziwiłła Gen. Adjut. J. K.
 Mci. *Powiat Oszmiański*, Sulistrowskiego Porucznika, Koziełła Sta-
 rostę Dziśnieńskiego. *Powiat Lidzki*, Kamińskiego Pisarza Ziem:
 Narbutta Podczaszego, Lidzkich. *Powiat Wilkomirski*, Kuszelew-
 skiego Sędziego Ziemskiego Wilkomirskiego, Kościakowskiego
 Szambelana J. K. Mci. *Powiat Brastawski*, Mirskiego Podkomo-
 rzego, Ogińskiego Marszałkowie Brastawskich. *Woiewodztwo Po-
 znańskie*, Mielżyńskiego Starostę Waleckiego, Wierzchlejskiego
 Pisarza Ziemskiego Wschowskiego, Łubę Starostę Stawiszyńskiego,
 Kęszyckiego Starostę Mosińskiego, Gorzeńskiego Chorążycza Po-
 znańskiego, Xiążęcia Kalixta Ponińskiego, Alexandra Moszczyń-
 skiego, Zakrzewskiego Kasztelanica. *Woiewodztwo Krakowskie*,
 Walewskiego Podkomorzego Krakowskiego, Zelenieckiego Podst: Kra-
 kowskiego, Bystrzonowskiego Podst: Radomskiego, Śląskiego Sta-
 rostę Bocheńskiego, Walewskiego Generała Adjutanta J. K. Mci,
 Dembińskiego Podczaszego Krakowskiego, Sierakowskiego Szam-
 belana,

belana, Szaniawskiego Szambelana. *Woiewodztwo Sandomirskie*,
 Potkańskiego Podkomorzego Sandomirskiego, Potkańskiego Staro-
 stę Radomskiego, Romera Podczaszego Radomskiego, Libiszew-
 skiego Podczaszego Opoc: Psarskiego Generała Majora, Woynę
 Szambelana J. K. Mci, Jankowskiego Kapitana. *Woiewodztwo Ka-
 liskie*, Mikorskiego Pisarza Ziemskiego Kaliskiego, Skorzewskiego
 Woyskiego Kaliskiego, Zabłockiego Starostę Trzebieś: Lipskiego
 Cześnika Rawskiego, Działyńskiego Woiewodzica Kaliskiego, Xią-
 żęcia Macieja Jabłonowskiego, Łubińskiego, Węgorzewskiego Ge-
 nerała Adjutanta J. K. Mci. *Woiewodztwo Gnieźnieńskie*, Bolesza
 Stolnika Gnieźnieńskiego, Zakrzewskiego Cześnika Gnieźnieńskie-
 go, Radolińskiego Pisarza Ziemskiego Kaliskiego, Skąpskiego. *Wo-
 iewodztwo Trockie*, De Raes Sędziego Grodzkiego, Turczynowi-
 cza Sędziego Grodzkiego Trockich. *Powiat Grodzieński*, Alexan-
 drowicza Sędziego Ziemskiego Grodzieńskiego, Klimanńskiego Pod-
 czaszego Oszmiańskiego. *Powiat Koniński*, Kozakowskiego Sę-
 dziego Ziemskiego Kowieńskiego, Medekszę Starostę Skirstymieński-
 go. *Powiat Upitski*, Straszewicza Marszałka Upitskiego, Borow-
 skiego Pisarzewicza. *Woiewodztwo Sieradzkie*, Kobielskiego Pod-
 sędka Sieradzkiego, Ostrowskiego Podstolego, Złotnickiego Łow-
 czego Szadkowskiego, Błeszyńskiego Starostę Brodnickiego. *Zie-
 mia Wieluńska*, Karsznickiego Podkomorzego Wieluńskiego, Kem-
 pińskiego Łowczego Piotrkowskiego. *Woiewodztwo Łęczyckie*, Gomo-
 lińskiego Instygatora Koronnego, Mikorskiego Podstarostę Sędziego
 Grodzkiego Łęczyckiego, Dąbrowskiego Podstarostę Orłowskiego,
 Byszewskiego Szambelana J. K. Mci. *Xięstwo Zmudzkie*, Boufał-
 ła Łowczego Nadwornego Lit: Gorskiego Kasztelanica Zmudzkie-
 go, Giełłguda Szambelana J. K. Mci, Puttkamera Sędziego Ziem-
 skiego Rosieńskiego, Puzyń Starostę Filipowskiego, Przeciszew-
 skiego Pułkownika Xięstwa Zmudzkiego. *Woiewodztwo Brzeskie*
Kujawskie, Kretkowskiego Starostę Przedeckiego, Prusimskiego Sta-
 rostę Nieszczewickiego. *Woiewodztwo Kiiowskie*, Kurdwanowskie-
 go Podkomorzego Buskiego, Gیزیckiego Podstolego Owruckiego,
 Xiążęcia Lubomirskiego Woiewodzica Kiiowskiego, Hrabie Krasic-
 kiego, Wyleżyńskiego Rotmistrza, Olizara Stolnikowicza Kiiow-
 skiego. *Woiewodztwo Inowrocławskie*, Zakrzewskiego Starostę Ra-
 dzieiowskiego, Mniewskiego Pułkownika. *Ziemia Dobrzyńska*,
 Ośniałowskiego Stolnika, Chełmickiego Podczaszego Dobrzyńskie-
 go. *Woiewodztwo Ruskie*, Ziemia Chełmska, Mierzeiewskiego
 Strażnika Polaego Koronnego, Węgleńskiego Starostę Chełmskiego,
Woiewodztwo Wołyńskie, Olizara Stolnika Koronnego, Młockiego
 Chorążego Czerniechowskiego, Gozdkiego Woiewodzica Podla-
 skiego, Deniska Pisarza Grodzkiego Krzemienieckiego, Worcella
 Kasztelanica Halickiego, Krzuckiego Generała Adjutanta. *Woie-
 wodztwo Podolskie*, Boreyka Stolnika Podolskiego, Dembowskiego
 Stolnika Czerwonogrodzkiego, Darewskiego Pisarza Ziemskiego
 Kamienieckiego, Markowskiego Chorążego Mielnickiego, Chołó-
 niewskiego Starostę Dubieńskiego, Dwernickiego Starostę Orlusz-
 kowskiego. *Woiewodztwo Smoleńskie*, Wolmera Chorążego Na-
 dwornego Litewskiego, Bohusza Miecznika Wileńskiego. *Powiat*
Starodubowski, Jelskiego Podstolego Grodzieńskiego, Strutyńskiego
 Generała. *Woiewodztwo Lubelskie*, Potockiego Pisarza W. W.
 X. Lit: Stanisława Potockiego Kawalera Orderu S. Stanisława,
 Kossowskiego Starostę Sieradzkiego, Dłuskiego Starostę Łukowskie-
 go,

go, Głuskiego Podsejda Lubelskiego, Stoińskiego Podsejda Urzędowskiego. *Województwo Połockie*, Korsaka Koniuszego Połockiego, Chrapowickiego Szambelana J. K. Mci. *Województwo Nowogrodzkie*, Rduftowskiego Chorążego, Reytana Pisarza Ziemskiego Nowogrodzkiego. *Powiat Słonimski*, Makowieckiego Podkomorzego Słonimskiego, Tyzenhauza Chorążego Wileńskiego, *Powiat Wołkowyski*, Łopotta Oboźnego Litewskiego, Suchodolskiego Sędziego Ziemskiego Wołkowyskiego. *Województwo Płockie*, Sierakowskiego Podkomorzego Płockiego, Lasockiego Miecznika Raciążkiego, Zoftowskiego Woyskiego Zawskrzyńskiego, Karnkowskiego Chorążycy Radzieiowskiego. *Powiat Orszański*, Zambrzyckiego Sędziego Ziemskiego, Kaszyca Podstarostę Grodzkiego Orszańskiego. *Województwo Mazowieckie*, Ziemia Czerska, Jasińskiego Pisarza Ziemskiego Czerskiego, Pniewskiego Chorążego Steżyckiego, Podstarostę Czerskiego. *Ziemia Warszawska*, Xiążęcia Stanisława Poniatowskiego Generała Lieutenanta, Górskiego Podstolego i Podstarostę Grodzkiego Warszawskiego. *Ziemia Wyszogrodzka*, Nakwaskiego Podkomorzego, Zorawskiego Regenta Ziemskiego i Grodzkiego Wyszogrodzkiego. *Ziemia Zakroczyńska*, Radzickiego Podkomorzego, Myszczyńskiego Sędziego Ziemskiego Zakroczyńskiego. *Ziemia Ciechanowska*, Szydłowskiego Chorążego Prasnyńskiego, Młodzianowskiego Komornika Granicznego Ciechanowskiego. *Ziemia Łomżyńska*, Małachowskiego Pisarza W. Koronnego, Staniszewskiego Woyskiego Łomżyńskiego. *Ziemia Rożańska*, Ciemnińskiego Sędziego Ziemskiego Rożańskiego, Wiszowatego Miecznika Łomżyńskiego. *Ziemia Liwska*, Ogrodzkiego Sekretarza W. Koronnego, Cieciszowskiego Łowczego Liwskiego. *Ziemia Nurska*, Szydłowskiego Szambelana J. K. Mci, Wodzińskiego Podstolego Liwskiego. *Województwo Podlaskie*, Ziemia Mielnicka, Bądzińskiego Stolnika Mielnickiego, Potockiego Starostę Szczerzeckiego. *Ziemia Bielska*, Mokronoskiego Generała Lieutenanta, Hryniewieckiego Sędziego Ziemskiego Bielskiego. *Województwo Rawskie*, Pruskiego Podsejda Rawskiego, Walickiego Woiewodzica Rawskiego. *Ziemia Sochaczewska*, Szymanowskiego Regenta Kancellarii Mnieyszej Koronnej, Łuszczewskiego Starostę Sochaczewskiego. *Ziemia Gostyńska*, Mikorskiego Podkomorzego Gostyńskiego, Łączynskiego Łowczego Gostyńskiego. *Województwo Brzeskie Litewskie*, Xiążęcia Sapiehy Generała Artylleryi Litewskiej, Morykoniego Starostę Brzeskiego. *Powiat Piński*, Orzeszka Podkomorzego, Swiężyńskiego Sędziego Ziemskiego Pińskich. *Województwo Bractawskie*, Swidzińskiego Starostę Lityńskiego, Xiążęcia Janusza Czerwertyńskiego Kawalera Orderu S. Stanisława, Bykowskiego Łowczego Bractawskiego, Chołoniewskiego Szambelana J. K. Mci, Mosszczeńskiego Szambelana J. K. Mci, Karczewskiego Szambelana. *Województwo Mińskie*, Pruszyńskiego Podkomorzego, Wołodkowicza Sędziego Ziemskiego Mińskich. *Powiat Mozyrski*, Osierkę Chorążego, Jeleńskiego Pisarza Grodzkiego Mozyrskich. *Powiat Rzeczycki*, Judyckiego Strażnika W. X. Litewskiego, Dównarowicza Chorążego Rzeczyckiego. *Xięstwo Inflantskie*, Ustrzyckiego Kasztelanica Inflantskiego, Poniatowskiego Generała Adjutanta J. K. Mci, Karwowskiego Stolnika Bielskiego, Piechowskiego Szambelana J. K. Mci, Karnickiego Sekretarza Pieczęci Mnieyszej Koronnej, Wereszczyńskiego Adjutanta J. K. Mci. *Woje-*
wodz-

województwo Czerniechowskie, Leduchowskiego Starostę Włodzimirskiego, Miączyńskiego Woiewodzica Podlaskiego, Pułaskiego Starostę Czereszynskiego, Podhorodeńskiego Kasztelanica Czerniechowskiego.

Na Dniu Piątym Października Walnemu Seymowi wyznaczonym wprowadzone dawnym zwyczajem, i ztwierdzone Prawem o Porządku Seymowania zachowane Obrządki. Nayprzód Zgromadzone Stany mając na Czele Krola i Pana swego, udały się do Kolegiaty Warszawskiej słuchać Mszy o Duchu S. przez Jmci Xiędza Okeckiego Biskupa Hełmskiego śpiewanej. Jmć Xiędz Rogaliński Proboszcz Wschowski miał Kazanie z tych słów Pawła Świętego: „Proszę was Bracia przez Imię Pana Naszego Jezusa Chrystusa, abyście iedno i to samo mówili wszyscy, iżby nie było między wami rozerwania, ale bądźcie doskonali w iednakim rozumieniu, i w iednakim zdaniu.”

Treścią Kazania było: „Ze całego Seymu powodzenie zawisło nayprzód od Rady zgodney, potym od Rady doskonałej. „Trzeba wzywać Ducha Rady, aby Zdania na terażniejszy Seymie były zgodne i iednomyślne. Trzeba wzywać Ducha bogoboyności, aby Ustawy uchwalone były doskonałe i użyteczne. „Bez Ducha Rady Zdania byłyby niezgodne, i próżne: bez Ducha bogoboyności Ustawy byłyby niedoskonałe, i szkodliwe.”

Po skończonym Nabożeństwie, Nayjaśniejszy Pan otoczony Ministerio, Senatem, i Posłami, udał się do Izby Senatorskiej.

SESSYA I.

Dnia 5. Października.

KROL Jmć zasiadłszy na Tronie; J. P. Mokronoski Marszałek Starej Laski przystąpił do Tronu dla ucałowania Ręki Pańskiej, i dopraszania się u Najjaśniejszego Pana o Oycowskie do podniesienia Laski Błogosławieństwo, oraz o łaskawe pozwolenie Stanowi Rycerskiemu udać się do Izby Poselskiej.

Po odejściu J. P. Mokronoskiego z Posłami, J. K. Mość powrócił do Pokoiów Swoich, a J. P. Mokronoski umieściwszy Posłów ex Turno Województw, Ziem i Powiatów, gdy chciał zagaiać, J. Pan Krzucki Poseł Wołyński prosił o Głos, lecz iednostayna Izby dała się słyszeć odpowiedź: „Iż podług Prawa, o porządku Seymowania, żadnych Głosów przed ułatwionemi Rugami, i obraniem Nowego Marszałka zabierać nie należy.”

Odezwał się J. Pan Wołyński: „Gdy mi Głos dany nie będzie, na Zagaienie nie pozwalam; i Activitatem Izbie tamować gotow iestem.” Repository mu na to powszechnie: „Podług Prawa „Głos dany w tym czasie być nie może.” Ale J. Pan Wołyński obstając przy pierwszym wniesieniu, tak się explikował: „Jeżeli „Prawo ma być zachowane w tym, żeby mi Głos nie był dany; „więc zachowane być powinno i w tym, co się ściaga do podniesienia Laski. Znam W. Mciom Pana, Mości Panie Generale Mokronoski, Marszałkiem przeszło Seymowym, ale Marszałkiem Seymu Konfederackiego, nie Wolnego. Teraz zaś gdy w zupełney „wolności Seymować mamy, wypada: iż nie W. M. Pan, ale by- „wszy Marszałek ostatniego Seymu Wolnego, lub *Primus in ordine*

„dine tey Prowincyi, w ktorey była Łaska, zagaiać powinien. A że ostatni Sejm Wolny był za Łaski J. Pana Czaplica, który był Posłem z Prowincyi Małopolskiej, więc nie W. M. Panu zagaiać należy, boś był wybrany za Marszałka Posłuiąc z Prowincyi Wielkopolskiej.” Równą iak pierwey odebrał odpowiedź: „iż przed uspokojeniami Rugami i Obraniem Marszałka Kwestye wnosić, Zarzuty czynić, lub Głosy iakimkolwiek sposobem zabierać; iest Prawny porządek Seymowania przeistaczać.”

J. Pan Szydłowski Poseł Nurski, do Przywiedzionej dopiero iednostayney całej Izby odpowiedzi, to przydał: „Poki Rugi nie będą uspokojone, nie wiemy, czyli wiedzieć nie powinniśmy, czy W. M. Pan Mci Panie Wołyński iesteś Poseł Legalny, nawet czy Poseł? iakże możesz żądać Głosu, a tym więcej tamować *Activitatem* dotąd, poki się zadosyć nie stanie Prawu w dopełnieniu Rugow, od których Ważność Elekcji, i *Activitatis* Posła zależy.”

J. Pan Wołyński trwając w pierwszym przedsięwzięciu, wyraził: „Nie mam chęci Kontradykcji, chcę tylko przy Prawie domówić się, i jeżeli WW. MM. Panowie nie chcecie dać mi przychyny do odłączenia się od społeczeństwa swego; trzeba mię wysłuchać. Wolno będzie uwagi moje przyjąć, lub odrzucić: ja tylko to chcę powiedzieć, com w Prawie czytał.” Mówił zatem bez danego sobie od Marszałka Starej Łaski Głosu, w następujących wyrazach.

„Mówię w czasie, mówię podług Prawa, bo mówię przeciw nieprawności; gdyby było Prawami warowane, albo ustawiczną praktyką uzwyczajone, iż Mąż cnotliwy, doskonały, prawy i zaśluzony ma podnosić Łaskę, milczałbym: i z prawdziwym ukontentowaniem zapatrywałbym się na przyzwoitą Osobie Twojej J. W. Mokronoski od całej Narodu, i od nas współ Kollegow dopełniającą się wdzięczność; lecz gdy Prawa Marszałkowi Starej Łaski podnoszenia stanowią, wstrzymam na moment Twą czynność, a dozwol na Wolnym Seymie tytuł niezszczęśliwościami i przemocą zatłumionym Prawom usty odezwać się Posła.

„Marszałek Starej Łaski ma być rozumiany ten, który w Izbie Poselskiej obrany, ktoren sam, nie dzieląc swej władzy Marszałkowskiej z współ-Kollegą, sprawował tę Dostoynność. Marszałek iest ten Seymowy, i ten powinien podnosić Łaskę, pod którego Dyrekcyą Seym wolny, a tak wolny, że mógł być i zerwany. Marszałek iest ten, który podług Alternaty Prowincyi iest obrany. Marszałkowską nareście ten powinien podnosić Łaskę, kto ma ją sobie od naypoźniejszego, podług Alternaty, oddaną Marszałka. Tego wszystkiego, daruy mi J. W. Podlaski, w Twoim przeszło-Konfederackim nie znayduję Marszałkostwie; i w tey mierze przytaczam Prawo.

„Roku 1699. Vol: 6. Fol: 58. Tit: Alternata Łaski. = Chcąc aby początki Seymowania na Alternatach o Łaskę Marszałkowską nie tamowały się, i żeby się wygodziło Prawu i porządkowi Seymowania in Anno 1690. napisanemu, żeby pierwszego dnia obranie Marszałka stawało, taki porządek i w tych Alternatach *praesenti lege* czyniemy; to iest: jeżeli na którym Seymie in *successum* naznaczonym, strzeż Boże *aliquo fato*, nie przyszło do obrania Marszałka, przez coby i Seym nie doszedł, tedy to w Alternatę iść nie ma, ani żadney Prowincyi (na którą ow Seym przypada) *prajudicare* powinno. Seym zaś zerwany, na którym obrany Marszałek będzie, choćby tylko ieden dzień był in *Activitate*, iuż za Alternatę każdej Prowincyi poczytany być ma. A żeby się Alternaty wyraźniej objaśniły, Seym przy-

szły

szły pod Łaską Małopolską odprawić się ma w Warszawie, a następujący Seym zaraz po tym Małopolskim ma być w W. X. Lit: w Grodnie, *et consequenter* każdy trzeci Seym, według Praw o Alternacie i trzecim Seymie W. X. Lit: postanowionych, temuż W. X. Lit: warujemy. =

„Słyszę odgłos, iż Konstytucya 1768. iest Prawidłem Seymowania naszego, i przez Marszałka Przeszłego Seymu podnoszoną Łaskę mieć chce; lecz też sama Konstytucya niżej pisze: iż przez zastępującego miejsce Marszałka Seymowego, pierwszy Poseł z Prowincyi, z ktorey był przeszły Marszałek (a nie Marszałkowie) podnosić Łaskę powinien. Szukać nam więc potrzeba Seymu naypoźniejszego Ordynaryinego; i ten był pierwszy pod Łaską J. W. Małachowskiego Krayczego Koronnego, drugi pod Łaską J. W. Czaplica Podkomorzego na ow Czas Łuckiego, na którym Seymie lubo *pluralitate*, a nie *unanimitate* traktowane były materye, i stanowione Prawa, lecz że był w Izbie Poselskiej obrany Marszałek, za ordynaryiny przyjąć należy. Tu znowu nowa wynika trudność: jeżeli z Alternaty Litwa w Warszawie Seym trzeci odprawować może? dowodzić będą, iż Seym w Grodnie na Alternacie W. X. Lit: odprawować się powinien. Powtore, iż też Alternata upadła. Co do pierwszego: Konstytucya 1699. o Alternatach wyżej wytknięta dowodzi, iż Seym trzeci w Grodnie być powinien. Dawniejsza Konstytucya 1673. te ma wyrazy. = Jeżeli co bardziey *unit animos Civium et consonam reddit Rempublicam*, iako *aqualitas*, którą chcąc zachować w tey Rzeczypospolitey między Narodami Koronnym i W. X. Lit: postanawiamy *authoritate praesentis Conventus*, *et pro lege perpetua* mieć chcemy, aby Seym trzeci Stanow Koronnych i W. X. Lit: na Alternacie W. X. Lit: Dyrekcyi kosa Poselskiej przypadający, odprawował się w W. X. Lit: w Mieście Grodnie; *excepto Actu Convocationis sub tempus Interregni*, *tum et ipso Actu Electionis et Coronationis*, ktore w Koronie mają się odprawować, Alternaty odtąd Narodow, iako dotąd, mają *observari*. Propozycye na Seymach w Koronie i w W. X. Lit: odprawujących się, WW. Pieczętarze Koronni w Koronnych, a W. X. Lit: w Interefsach W. X. Lit: ieden po drugim zawsze czynić mają. Także Responsa na witanie i żegnanie Izby Poselskiej, i przyjęcie Denuncyacyi obranego Marszałka, w Koronie przy Koronnych, a w W. X. Lit: przy Pieczętarzach Litewskich ma zostawać. =

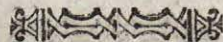
„Tu się nam zastanowić potrzeba, jeżeli JJ. WW. Pieczętarze do naszego przychyliliby się wykroczenia. Lecz jeżeli nie dość na tych Konstytucyach, iest następująca 1685. = Chcąc Seym Grodzieński *integerrime* zachować, Konstytucye 1673. 1674. 1677. in toto reasumuiemy, a in futurum postanawiamy, iż Seymy na Alternacie W. X. Lit: przypadające w Grodnie Mieście naszym, pod Dyrekcyą W. X. Lit: odprawować się mają. Jakoż i przyszły Seym immediate po teraźniejszym następujący w tymże Mieście naszym Grodnie pod Łaską W. X. Lit: odprawowany być ma. =

„= Roku 1703. Seym Lubelski za Seym Grodzieński przyjęto, z warunkiem, aby odtąd Seym trzeci w Litwie w Mieście Grodnie, a nie gdzie indziej odprawował się. =

„= Roku 1724. z Warszawy przeniesiony Seym do Grodna cum *limitatione*, przecież *non derogando* Kadencyi Grodzieńskiej W. X. Lit: =

„= Roku 1726. Z teyże Limity Seym Ordynaryiny immediate następujący, według Alternaty na W. X. Lit: przypadający, w Grodnie, in *termino Lege novella praescripto*, to iest: 1728. złożyć deklaruiemy. =

„Konstytucya 1768. Fol: 140. = Na Przyszłe czasy Alternata w Polsce dwa Seymy Ordynaryiny ieden po drugim, a w Litwie także trzeci Ordynaryiny odprawiać się mają. =

»Z tylu więc Konstytucyi widocznie okazuje się, iż Sejm terazniejszy, gdyby na Alternatę Lit. przypadał, w Warszawie odprawiany być nie może, i że też Alternata upadła Konstytucyą 1768. »na karcie 118. dowodzę: — Z zachowaniem Alternaty raz w Prowincyi Wielkopolskiej, drugi raz w Małopolskiej, zaś trzeci raz w Prowincyi W. X. Lit. na którą na dochodzący w terazniejszy Roku Sejm Alternata przypada.

Doszedł Sejm 1768. a przeto pierwszy z Prowincyi W. X. Lit. »Poseł Starą Łaskę powinien podnosić, a na Wielkopolską obieranie Marszałka przypada. Zgodzi się i z miejscem i Prawem. Atoli gdy widzę większość Zdań tym Prawom przeciwnych, i znając własnym przeświadczeniem, iż ani miejsce, ani Osoba, ale wolne dla wolnego »Narodu stanowione Prawa uszczęśliwiać mogą, do iednomyślności przystępuję, z tym ostrzeżeniem, aby początkowe wykroczenia, nie były wstępem do dalszego przestępstwa.

Tandem gdy *non de tempore contra formam* Sejmowania czynił te zarzuty, i gdy w Prawie nie masz, iżby na Wolnych Sejmach Marszałek Wolnego Seymu podnosił Łaskę, iedynie jest ustanowiono, żeby Marszałek przeszło-Sejmowy to wypełnił, ustąpił Prawa Przepisom o porządku Sejmowania, i J. Pan Mokronoski Zagał Sessyą w te słowa.

»Z Prawa wyraźnego w zupełney Seymu wolności podnoszę tę »Łaskę. Witam przezacnych Kollegow za Uniwersalem Łaskawie nam »panującego Stanisława Augusta od Narodu do Prawodawstwa wybranych, a w tej Prześwietney Izbie zgromadzonych, na tym to miejscu od wieków osobliwym dla Stanu Rycerskiego zaszczytem uprzywilejowanym, w tej to Świątnicy grunt swobod naszych zaszczytów. Tu Ojczyzna swoją całość i bezpieczeństwo miała, tu sprawiedliwość Kraiu Prawami opatrzona bywała. Tu cnotliwy Obywatel odbierał nagrodę. Tu równość wynoszącym się kładła tamę. Tu na »zewnątrzne nienawistnych pociski odpor znajdowany, a wewnętrzna »pomysłność Ojczyzny przez Ustawy Narodowe kwitnęła. Ale kiedy »od kilkudziesięciu lat przeciągu nie tylko nieczynnymi nas przez niezgody psując Sejmy, żądza bardziej własnych zysków niż publicznych, »wystawia, ale też bez rządu prawie nas zostawiwszy, tam gdzie ratunek Ojczyzna odebrać się spodziewała, tam swoją znalazła zgubę. »Dwa Stany pierwsze, najlepsi Królowie, Senat najzyczliwszy, co bez »trzeciego Stanu Rycerskiego stanowić mogły? Stały się wszystkie prawie »wie martwemi, tak dalece, że Narod przestał być reprezentującym w »Europie Narodem, łatwo było zatym w tak nierządnej i ogołoconey »z skutecznych sposobow Rzeczypospolitey Sądziom naszym rozpościć »rać wolą swoją, rządzić się, a naostatek niszczyć iak bezduśnych, »i nayobfitsze Prowincye nasze zagarnąć i podzielić między siebie. »Przeżył to i przestrzegał nas zchodząc z Tronu i porzucając tę »cniową Królów Polskich Koronę Jan Kazimierz, mawiał i Jan III. że »przez rozterki nasze, i niechcenie rządu, przez biące na nas coraz »okoliczności, przyjdziemy do tego, iak doświadczyliśmy, stanu.

»Patrzmy na inne choć słabsze i mniej ludniefsze od naszej »Rzeczypospolite, iakie względy od sąsiedzkich Mocarstw mają, iak »przyjaźni ich szukają, iak się do Przymierza z niemi ubiegają, »bronią ich, i upadać im nie dają, bo dobry rząd mają, prawdziwą dla »własney Ojczyzny miłość, i posłuszeństwo Prawom swoim zachowują. »czemuż nie mamy iść tymże torem? czyż nie mamy okropnych »strog do zabiegania ostatnim nieszczęściom? używamy słodkiej »wolności, a która powinna być roztropnością oświecona. Czyńmy co z »żytkiem Kraiu być może. Czyńmy dzielnie, niech świat widzi, że są »u nas czujące dla dobra publicznego Dufze, nie mające inszego celu »tylko ten, który wspaniałym sercom Polaków przyzwoity, to jest: u-

szczę-

»szczęśliwienie Ojczyzny, którey wszystko powinniśmy. Wroci się ta »flawa, którey Przodkowie nasi, gdy byli iednością spoieni, nabywali. Czyńmy dobrze sami przez się, a w ten czas cudzych rozkazow »znać nie będziemy, w tych sentymentach słuchając ostatnich Praw »o Porządku Sejmowania, osobliwie Konstytucyi 1768. aby nasze dzisiejsze »początkowe Obrady dalszą pomysłność zaszczerpiły, przystąpmy do »tego, co nam przepisuie też Konstytucya.

Oświadczył więc, że iako od Rugow Obrady Sejmowe zacząć należy, tak nayprzód, gdy są oddane do Łaski przeciwko niektórym Posłom Processa, z tych, że iedne są ugodzone, winszując sobie, a drugie że są w Juryzdykcyach Prowincyi zakordonowanych otrzymane, zasięga zdania Izby, czy takowe Processa od Funkcyi Poselskiej oddalać mogą?

Powszechna na to zaszła iednomyślność, że podobne Processa powinny być znane za Zagraniczne, i tym samym szkodzić nie mogą do sprawowania naypierwszey Obywatelskiej Ojczyźnie swoiey usługi.

Dalej postępując w Zagaieniu, ogłosił Izbie, że Posłowie Ziemi Wizkiej przychodzą z podwoynych Seymikow po Rezolucyą ważności Elekcyi swoich, i wyraziwszy żal nad koniecznością oddalenia iednych, gdy drudzy legitymowani będą, zapraszał do pojednania się, poki Izba wzięwszy na siebie postać Sądową przez wyrok swoy nie oddali od spofeczeństwa swego tych, którzyby teraz dobrowolnie, i przez przyjaźń odstąpili pretensyi swoiey, a których on przez szacunek Osobistej zacności radby mieć zawsze Kollegami swemi, gdyby to być mogło.

Nie biorąc ta perswazyi skutku, JJ. PP. Posłowie idąc za przykładem godnego Marszałka, ruszyli się Prowincyami z miejsc swoich upraszając Stron, ażeby przez dobrowolne odstąpienie, uwolnili ich od przykrości deklarować swoy wyrok Sądowy.

Gdy i te usiłowania próżne zostały; dany Głos Stronom do usprawiedliwienia swoich Elekcyi. Nastąpiły obustronne Justyfikacye, po których obydwie Strony wyszły na ustęp.

Uformowana zatym od Łaski Propozycya: „Czyli Seymik „Wizki pod Zagaieniem J. P. Karwowskiego, lub Zagaieniem J. „P. Truszkowskiego jest ważny?”

W tym miejscu odezwał się J. Pan Markowski Poseł Podolski, ostrzegając sobie, aby po dwóch Wotowaniach głośnych, nastąpiło trzecie Sekretne. Na co J. Pan Zeleniski Poseł Krakowski odpowiedział: Ze nie masz w Prawie, aby Rugi *formā Judiciariā* odprawiać, i że do ważności lub naganienia Elekcyi, dosyć jest zebrać *pluralitatem* w głośnych Wotach. Lecz tu że obydwie Elekcyje mogą być złe, a przez tę Propozycyą iednaby się koniecznie legitymowała: Zaczyn on z miejsca swego uprasza o uformowanie inney Propozycyi.

Uformowana więc powtornie ta: „Czyli Seymik z pod Łaski J. P. Karwowskiego lub Truszkowskiego jest ważny? lub obydwie złe?” Ale i ta Propozycya znalazła przeciwność. 1mo. Ze jest potroyna, to jest: trzy wnioski formująca. 2do. Ze Prawo o Rugach trzema Dniami przed Sejmem chce mieć do Łaski podane obiekty; tu zaś nie ma zarzutu przeciwko dwom Seymikom, ale iednego Seymiku przeciw drugiemu. 3tio. Ze naganiać obydwie Seymiki, nie byłoby rygor Prawny do Osob rozciągać, ale całą Ziemię krzywdzić, przez oddalenie iey Posłow, coby

C

mo-

mogło być szkodliwym przykładem dla innych w przyszłym czasie Seymików. 4to, że Izba biorąc na siebie postać Sądową, nie może przyswoić Urzędu *Objicientis*.

Tego zdania byli Jchmć PP. Potocki Pisarz Lit: Poseł Lubelski, i Krzucki Poseł Wołyński.

Odezwał się J. Pan Wiszowaty Poseł Rożański, że ponieważ jest w Prawie, ażeby przed ułatwionemi Rugami żaden Projekt, ani Propozycja nie były wnoszone; Przeto dla zabezpieczenia dalszym sporom, ten nayskuteczniejszy wynayduie środek, żeby bez żadney Propozycji dać Turnum Woiewodztwu Krakowskiemu do rozważania ważności Elekcyi.

Przystąpiła Izba na zdanie J. Pana Rożańskiego.

Było Kresk *in Nro* 146. przeciwko ważności obydwóch Seymików; Jmć Pan Potocki Starosta Tłomacki miał kresk 17. na potwierdzenie swojej Elekcyi; Przeciwna Strona żadney.

Obie zatym Elekcyje za nieważne uznane. Już w prawdzie ku końcu *Turni* skłonili się były Strony do zgody, ale nie wczas; bo zaczęty *Turnus* z mocy Prawa przerwany być nie mógł.

Wznowiono potym uczynione przez J. P. Podolskiego ostrzeżenie kresk sekretnych; Wszakże po różnych *pro & contra* umowach, Strona sama dopraszająca się tych Wotów, dobrowolnie od nich odstąpiła. A J. Pan Marszałek Starey Laski zabrał Głos *in Ordine* obrania Nowego Marszałka, w którym wyraziwszy, że gdy Alternata na Prowincyą Litewską przypada, i z pomiędzy Gończych teyże Prowincyi Posłów żaden do Laski Marszałkowskiej nie podał się Kandydatem, tylko ieden J. Pan Tyszkiewicz Pisarz W. W. X. Lit: insynuował Izbie, czyby dla zaszczytu swego, że jest tak iednomyslną, dla nadziei pomyśnego dalszych Obrad końca, gdy tak chwalebne będą początki, dla zacności, przymiotów, i zdadności Męża tego, nie wybrała iednomyslnemi Głosami za Marszałka swego?

Powszechnie i wdzięcznie to zaproponowanie przyjęte, i JJ. PP. Posłowie po trzykroć zapytani, iednostaynym Głosem wykrzyknęli miłego sobie, z krwi wysokiey, Imienia, i talentów znakomitego Nowego Marszałka J. P. Ludwika Skumina Tyszkiewiczza Pisarza W. W. X. Lit:

Wykrzykniony nowo obrany Marszałek przystąpił do wykonania przed Starą Laską Przysięgi, Rożą Prawem 1768. przepisaną.

Po odbytey Przysiędze J. P. Marszałek przeszedł Seymowy zdawał Laskę nowo Obranemu w tych słowach.

»Stan Rycerski nie ma większego daru nad ten, który dziś na »Osobę Twoją J. W. Pisarzu Litewski, Pośle Woiewodztwa Wileńskiego »iuz Marszałka zlewa, oddając ci pierwszeństwo koła naszego; poznał »w Tobie patryotyczną cnotę, kiedy takie zaufanie w kwitnącym »iiefcze Twoim zakłada Wieku. Ta iednomyslność, której w samych początkach Obrad naszych doznaiemy, przenika serce radością, i wielką nam czyni otuchę, że i w całym Seymowaniu biegu iey doznamy, a przez »skutki iey wszelka na Narod wypłynie pomyślność. Zarzucone od lat »kilkudziesiąt przez niezgody nasze Seymy Wolne, dziś pod Laską twoją z miłym odżywieniem powstają. Od tegoć to momentu poznanie »tey, która okropnym wspomnieniem na Oyczyznę wynikła, zguby, przy »dobrym rządzie, a rozrożnionych umyśłow połączeniu, przez zbawienne rady nadgrodzić szkody, i Kray w swoim obrębie podźwignąć może, że się znowu staniemy poważnym Narodem, nie błędnym bez Rządu

du

»du i sprawiedliwości ludem. Z tychci to niezgod naszych musiały »wypłynąć nieodbite Związkowych Seymów potrzeby. Wiadome ich »przyczyny całemu Narodowi. Te Seymy iedne były przymuszone, »drugie chętne, i od samey żądane Oyczyzny. Ta sama Laska, która »się dziś z moich przenosi rękę, od trzech Stanów związanych z sobą była mi oddana, a dziś w zupełney wolności Stanu Rycerskiego »w tey Praw Swiętnicy Tobie J. W. Marszałku uchwalona, i do władania nią powierzona. Smiele iednak oświadczyć tu mogę, że iest »nieśkazona nieczym; bo nią władając wypełniałem obowiązki moje, »Przysięgi Bogu dotrzymałem, a dobremu Krolowi i kochaney Oyczyźnie wierności dochowałem. Do was JJ. WW. Przechacni Kolledzy, »i do całego, w Osobach waszych Narodu ostatnią iuz może w życiu »zanoszę prozbę, abyście niedokonałości i nieudolności moiey wybaczili, a to łaskawie przyznali, że wierny dla Oyczyzny Obywatel, »i tego tylko wysokiego Tytułu na ozdobę Nadgrobkku mego pragnę.

»Odbierayże iuz śmiele J. W. Marszałku tę Laskę, którą ci serce Przechacnych Kollegow, i moje własne oddają. Miey zaufanie, że »taż iednomyslność w całym tym Przechacnym kole do końca Obrad naszych ku dobru publicznemu statecznie trwać będzie. Wszak nam Panuie Krol Rodak, dobrocią serca nieporównany, a zawsze dla pomyślności Narodowej nad zamiar pracujący; Senat Starši Bracia nasi, nie »mogą tylko dobrze radzić, dobrze życzyć. Te trzy Stany równą dla »Oyczyzny zagrzane miłością, równą sławę i równy zaszczyt, i pożytek w uszczęśliwieniu iey znaydując, do iednego zmierzają celu, »wszelkie dobro ustanowią! O Boże, któryś nas dotąd sprawiedliwie »karał! bośmy Prawom Twoim Świętym, i uroczystym Narodowi »wom nieposłuszni byli, odpuść wykroczenia nasze Wielki Boże, »grzezy serca nasze do tey powinney iedności, z którejby chwala Twoja, i dobro Oyczyzny naszej powtać mogło.

Odebrawszy Laskę Nowo Obrany J. P. Marszałek, miał rzecz w takich wyrazach.

»Zdarzeniem, czy przyjaznym niechybnym wyroków przeznaczeniem, człowiek rodzi się wolnym, cnotą na Obywatelów wolnego Narodu zarabia szacunek, zdadnością i zasługami w równości odnosi przodkowanie.

»Wolność urodzenia, iako i rodowitość, samego szczęścia iest »dziełem, szacunek w Narodzie z osobistych pochodzi własności, i sławę szacowanemu przynosi; Przodkowanie nayznakomitą dla wolnego »Obywatela iest zletą, i naycelniejszym honorem.

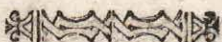
»W Rycerskim Rzeczypospolitey naszej Stanie, nie masz znakomitszego celu, okazalszego zamiaru, honoru powabniejszego, do którego by Szlachetna ambicja dążyć, i piąć się mogła, nad Laskę Marszałkowską Izby Poselskiej z naygodniejszych Obywatelów złożoney, »i Narod cały reprezentującey. Na celu tak poważnego znaydować się »Zgromadzenia; Przodkować mu do służenia Oyczyźnie; Wyrokami Ustawom moc nadawać Prawa i Prawności, i inne udzielney władzy »Imieniem Narodu pełnić obowiązki; iest to zaiste zaszczyt, który nie »skonczenie równą nawet z samowładnemi Tronami przenosi powagę.

»Nie wiekami czas przeległy, ale od pamięci naszej obięty »ma to, iak porożnione w tey Rzeczypospolitey strony o ten »dobiły się honor: iedne dla pokazania w Narodzie kredytu, »właściwiey mówiąc, przemocy; drugie dla poniżenia sobie przeciwnych, a podwyższenia przyjaznych; a może to być, że niektórym »myśl nawiała się świętokradzka Narodową naciągać powagę do osobistych, lub domowych losów polepszenia.

»Cożkolwiek bądź, czas Seymowania na obranie Marszałka złożono, Marszałka nie obrano: Seymy na Lascę się rwały, a Seymiki »częstokroć krwią Braterską się rumieniły:

C 2

Gdy

»Gdy ten więc honor tak w sobie znakomity, z powagi szacowny, w porządku Urzędów Stanu Rycerskiego najpierwszy, przedtym »tak natężenie i chciwie z odbiezeniem krzesła Senatorskich, z Ma- »iątku uszczerbkiem, z wydaniem się na największe trudności szukany, »nie starającemu się mnie dziś dostać, nie zdadności to mojej mier- »nością ograniczonej, nie zasługom z pierwiastkow ięszcze nie wy- »szłym, ale łaskawym Prześwietnego Stanu Rycerskiego względem ie- »dynie przyznać, który do zdarzonej okoliczności przychylając się, »ster mi wolności Narodowej powierzyć, i oddać dobrotliwie raczył.

»Czuć i wyznawam, że włożony na mnie dostoięstwa ciężar, »zasługi przeważa moje i zdolność; chęć w prawdzie do podłożania o- »nego jest niezmienna, ale przynależną nie zasłona mocą i sprawno- »ścią. Umykać się jednak od twardych Urzędu mi oddanego obowiąz- »kow nie śmiem; Już to ażebym wzywającym mnie do publicznych »usług powadze opierać się nie zdał; Już ażebym tak przestronnego Po- »ła do zażycia się Ojczyźnie, Maieństawi, i każdej w szczególno- »ści Prześwietnej Prowincyi niebacznie nie odbiegał. Jednakże pe- »niąc wolę i rożkazy Prześwietnych Prowincyi, ten istotny i nieodstę- »pny zakładam dla siebie warunek, ażeby raczyli w ciężkich i zawi- »śłych Sprawach swoją mnie wspierać pomocą, doświadczoną kierować »mądrością, zdrową oświecać radą.

»Z strony mojej, iak nayuroczyściej zaręczam, że tam całym bę- »dę dążyć usiłowaniem, do kąd mię miłość i dobro Ojczyzny będą wzy- »wały; a iako z powodu nayczyśszych chęci służenia iey podjąłem się »być w porządku pierwszym, tak z przeświadczenia i zamiaru własnego »wnoszę i przekonany jestem, że wszyscy i każdy z osobna, tę część »naylicznieszą Narodowej Rady składający, nie innym celem na Sey- »mikach dał się obrać, albo uproszony podjął się być Posłem, tylko tym »wiednym, a prawdziwemu Obywatelowi właściwym, ażeby wszystkie sta- »runki na dobro i użytekłożył Ojczyzny.

»Niechże ten plac Narodowej wolności, jeżeli był kiedykolwiek »osobistą korzyścią Stron zawaśnieniem, niezgody i utarczek gonitwa- »mi, ambicyą i próżney okazałości chluba zajęty, niech mowię od »wszystkich obcych widowisk oczyszczony, Ojczyźnie samej, iey wolno- »ściom, korzyściom i ozdobom będzie poświęcony; niech ten Plac ka- »żdemu stanie się polem do pokazania zdadności i talentów ku samemu »Rzeczpospolitej dobru wymierzonych, i losów Narodowych po- »wlepszania.

»Wszyscy wzięwszy się za ręce dążmy, owszem iedni drugich »ubiegamy do krefu, tym iednym napisem, a bardziej rzeczą ozna- »czonego, *Salus Publica suprema Lex esto.*

»W takim mnie postanowieniu i zaufaniu będącego obowiązaneś, »Mci Panie Podlaski, Ojczyźnie i Urzędowi memu nakazaną od Prawa »Przyśięgą, to jest: tym węzłem, którym Religia naywolnieysze ści- »ska Sumnienie, wiernością obślubia, i do pełnienia powinności cią- »gnie. Oddałeś mi Łaskę, którą na przeszłym Seymie z Ojczyzny »pożytkiem, zupełnym Narodu ukontentowaniem, Maieństawi pochwalał »i własney twej cnoty szacunkiem i zaletą piastował. Biorąc od cie- »bie Przekazny męzu Łaskę, o iakbym chciał częśćkę przynajmniej wzięść »tey powagi i kredytu, który nie tylko w tym Narodzie, ale w nay- »poważniejszych Europy Państwach dla osoby twojej umiaśes zaszczycić; »ale że takowe zaszczyty z Osobistych płyną własności, i ani ustąpio- »ne ani odkazane być nie mogą, moim staraniem będzie, ażebym będąc »Urzędem twego następnikiem, charakteru twego zawżle otwartego i rze- »telnego był naśladowcą.

»Przepisem Prawa pierwsze władzy mojej miarkując kroki, Jmć »Pana Sokołowskiego J. K. Mci Sekretarza, godnego na przeszłym Sey- »mie Posła i mego Kolegę, za Pomocnika pracy mojej przybieram, i

Se-

»Sekretarzem Seymowym koła Rycerskiego mianując, do wykonania »Przyśięgi zapraszam.

Po skończonej mowie mianowany J. Pan Sekretarz Seymowy »wykonał przed J. Panem Marszałkiem Przysięgę Rothą Seymu Co- »ronationis 1764. przepisaną.

Delegowawszy potym J. Pan Marszałek do J. K. Mci z oznay- »mieniem o swej Elekcyi, po czterech z każdej Prowincyi Jchmciow PP. Posłów, Solwował Sessyą na Dzień Jutrzeyszy.

SESSYA II.

Dnia 6. Października.

PO zagaieniu J. Pana Marszałka, w którym wyraził; iż dopełnia- »jąc Prawo, za rzecz naypierwey potrzebną sądzi, aby Deputo- »wani Posłowie do J. K. Mci i Senatu o zgodnym obraniu Marszał- »ka, i chęci Stanu Rycerskiego oddania powinnego hołdu Nayia- »śnieyszemu Panu, a łączenia się z Izbą Senatorską. J. K. Mość i »Senat uwiadomili.

Ciż Deputowani Posłowie ruszyli się z mieysc swoich, i uda- »li się do Izby Senatorskiej, gdzie zastawszy Nayiasniejszego Pa- »na siedzącego na Tronie, a Senatorow i Ministrow na mieyscach »swoich; J. Pan Gurowski Marszałek Nadworny Litewski, w nieprzy- »tomności W. Marszałka, oraz z przyczyny wypadłej Alternaty na Prowin- »cyą Litewską, uderzywszy Łaską dał Głos: „Od Stanu Rycerskiego.”

Zatym pierwszy *ex ordine* Deputowany Xiążę Sapieha Generał »Artylleryi Litewskiej, Poseł Brzeski Litewski miał mowę:

»Doznawać koleyno przeplataney szczęściem, i nieszczęściem »chwili, raz w smutney, drugi w wesolej pędzić życie dobie, jest »powszechnym całego rodu ludzkiego wydziałem: ważyć rownym gwichtem »wszystkie stworzeń losy, na przemianę wszystkie dni ludzkie rownie po- »myślnością uwieczniać; iak truć przeciwnościami, jest to naycelniey- »szym doskonałości Wszemmocnego znakiem. Na tych dwóch prawdach »iego rządu zasadaż się, tych prawd sprawiedliwość iego zaręcza isto- »tę; codzienne zaś doświadczanie ztwierdza nieochybność. Gdziekolwiek »rzucim okiem, nie mowię na szczególne osoby, lecz na całe Narody, »u wszystkich, od początku wzięwszy bieg odmian, znajdziem w ro- »wnowadze szale przyiaznych i nieprzyiaznych zdarzeń, uyrzemy wzy- »stkie Państwa raz w górę wyniesione, drugi bliskie upadku; oczywi- »ste przykłady, iak mylnemi stać się mogą nadzieie: Z tych zaś przy- »kładów, naywybitniejszym Polska stała się; naybardziej okazawszy w tym »czternastu lat przeciągu, iak mało może ludzkie usiłowanie, z rządzeń »Naywyższego wyroków nie wsparte pomocą. Coż bowiem mogliśmy »mieć kiedykolwiek za szczęśliwsze zawiązki, iak po sześćdziesiąt sze- »ścioletnim gnuśnym nierządzie następcy okrutnych zamieszkań, iak po stu »sześciu dziesiąt dwuletnim cudzoziemskim, dwudziestu ośmio laty tylko »przerwanym Panowaniu doczekać się widzenia Piasta na Tronie, do- »czekać się wolney swego Wzspółziomka, cnotą tylko i rozumem innych »celującego, Elekcyi; doczekać się nakoniec takiego Krola, którego przy- »mioty Narodowi pomyślność, któremu Narodu wybor i uprzejmość na »zawżle wierność niekazytelną obiecywały. Nie zawiodła się Polska w »swoim mniemaniu, bo odmieniła zaraz postać z odmianą Krola; Rząd »wziął mieysce nierządu, sprawiedliwość w swoje weszła karby, su- »szne nadgrody wzbudziły ducha pracy, ustanowienie Szkoły Rycerskiej

D

przez

»przez tylu nam Krolow prożno obiecywane, podało młodzi Szlachec-
»kiey doskonałenię się sposob, porządek Kraiu, Nauki, Rzemiosła, wszy-
»stko kwitło, wszystko naysławniejszą przyszłością serca cieszyło; gdy
»iakoż zagnęła wezbrane wod bałwany, co pracowitego i przezornego rol-
»nika zatapiała zalew; tak fala nieprzewidziana skupionych, a przeciw
»nam iakoby sprzyśniętych okoliczności, nayprzód założyła tamę dal-
»szym pożytecznym zamiśłom, potym owoc dobrego szczepu po więk-
»szej części wyniszczyła.

»Wiele temi straty przeniknione były dusze Obywatelskie! kto
»czuć umie, łatwo pozna. Wieleś nad niemi ubolewał W. K. Mość Pan
»Nasz Miłościwy; widoczno było każdemu. Każdy słuszną sercu Twe-
»mu oddając, los Twój wraz z łosem Ojczyzny łzami oblewał. Lecz
»iż przemiłaię te okrutne czaśy, iż teraz należyta szczęścia i nie-
»szczęścia koley, przyszłych pomysłniejszych obiecuie nam pasmo. Już
»poprzedzające okoliczności nadal miłszy okazują widok: iż chęci i pra-
»ce Twoie Nayaśniewszy Krolu złączone z zaufaniem w przeznaczeniu,
»iż to przyzane być nam zechce, wielce podchlebne w umysłach różczą
»nadzieie. Odgłos Seymu Wolnego odżywił struchlałe serca Polaków:
»co się w nich działo za przeczytaniem Uniwersału WK: Mci, cośmy
»dziś czuli za otworzeniem Izby Poselskiej, tej Praw właściwey Świą-
»tnicy! wyrazić nie jest w moiej mocy, a nadto i nie jest moim dzie-
»łem; bo tym tylko Krolom opisywać potrzeba sposób myślenia Oby-
»watelski, którzy ślepemi losy z kolebki przeniesieni na Tron, władać
»tylko ludźmi, ale nie być niemi umieją. Ty zaś Nayaśniewszy Kro-
»lu, ten do berła łącząc zaszczyt, żeś go nie przez łatwomyślnę zda-
»rzenia, lecz przez same ziednoczone Współziomków otrzymał affekta,
»dobrym wprzód bywłszy Obywatelem wolnego Narodu, znał cenę wol-
»ności; znał, że ta wśzech stworzeń, a tym bardziey każdey Rzeczy-
»pospolitey jest żywiołem. Będąc przedtym nam równym, byłeś przy-
»kładem wolność kochających. Teraz siedząc na Tronie okazywałeś za-
»wsze, że hołd serc wolnych jest tobie nayprzyjemniejszym. Przyim
»zatym Nayaśniewszy Krolu i ten, który z oświadczeniem powinnego
»dla Maieństwa ufzanowania i uprzejmych chęci Izba Poselska przez nas
»Delegowanych do W. K. Mci Pana Naszego Miłościwego składa u Tró-
»nu, przyim spokojne ziednoczenie umysłow na zadatek tego szczerzego
»wiec przedsięwzięcia w pracowaniu koło dobra Ojczyzny pod przewodztwem
»swoiego Krola. Już się zadosyć Twemu Nayaśniewszemu Krolu Panie Nasz
»Miłościwy Uniwersałowi, iż się zadosyć stało Prawu, iż na dniu
»wczorajszym zgodnemi głosy, za przypadającą na W. X. Litewskie Al-
»ternatę, obrany został Marszałkiem Koła Rycerskiego J. W. Tyłkiewicz
»Pisarz W. Lit. Poseł Woiewodztwa Wileńskiego, z Przodków, z cnot
»Domowi jego dziedzicznych, a z własney sposobności ziednywania so-
»bie serc Braterskich znakomity, i wszelkich godzien zaszczytów. Nie
»potrzebuję więcey W. K. Mci opisywać przymiotow jego, bo u sta-
»rannego Rządcy w przezorności księdze zapisana jest zdatność każde-
»go z znakomitszych Państwa Mieszkańców; tym zaś bardziey tego, kto-
»remu sły obrad publicznych nasze oddało Zgromadzenie. Zostaie mi
»więc tylko, wypełniwszy włożone na mnie obowiązki, winiszować so-
»bie tej szczęśliwości, że z Stanu Rycerskiego pierwsze usta moje mogą
»W. K. Mci oświadczyć od tegoż Stanu szczerzy wierności i przywiązania
»trybut; a oraz w szczególności, co do moiej osoby, wdzięczność, kto-
»rą winien W. K. Mci Panu Mojemu Miłościwemu od lat naymłodszych,
»i z ktorey się Mu wypłacać, choćby z życia utratą, za naymilszą za-
»wsze mieć będę powinność. Winiszować mi sobie także i tego należy,
»iako Obywatelowi i Posłowi z Prowincyi W. X. Lit: że podniesienie
»Łaski przez tę Prowincyę zawsze sławnym i Polścze nader miłym jest
»znakomite dziełem: Litewska albowiem ręka piastowała ten znak Koła
»Rycerskiego, gdy pierwszy okrzyk Narodu na wolney Elekcyi Krolom

Cię

»Cię Naszym mianował: dziś pod teyże Prowincyi Marszałkiem pierwsze
»hasło Wolnego Seymu słyszemy: pierwszy Ci głos Litewski przyniośł
»wota Narodu, Panem Cię swoim obierającego, pierwszy Ci dziś niesie
»podziękowanie tegoż Narodu, za złożenie i utrzymanie wolnych Obrad.
»Przyim ie wdzięcznie Krolu Nayaśniewszy, bo z szczerzych serc pochodzą;
»przyim oraz łaskawie proźby całej Izby Poselskiej, która przez nas
»Delegowanych żąda pozwolenia iako nayprędzszego stawienia się przed
»Maieństwem swojego Krola, która niecierpliwą jest oglądania Jego twa-
»rzy, i dania mu wyczytać w swoiey, iako wiele ię ten widok cieszyć
»będzie. Racz więc Krolu Nayaśniewszy ten szczęśliwy wyznaczyć mo-
»ment, w którym podług Prawa łącząc się z Izba Senatorką, Izba Po-
»selska ma przyjąć słuchać Twoich wyrokow: a na dowód łaski i zasile-
»nie do prac dalszych, pozwol dobroczynną Oycowską ucałować Rękę.

Odpowiedział od Tronu Jmć Xiądz Kanclerz W. K. iż J. K.
Mość cieszy się z tak pięknych początkow wolnych Obrad, i w
spodziewaniu, że podobnie kontynuować się będą, wyznaczy Depu-
towanych z Senatu, którzy o tych Pańskich sentymentach Stan Ry-
cerski upewniwszy, nazajutrz do łączenia się z Senatem zaproszą;
iakoż po odejściu Deputowanych Posłow, wyznaczeni od Tronu 3.
Senatorowie, po jednem z każdej prowincyi, to jest: z Prowin-
cyi W. X. Lit: dla Alternaty w Izbie Poselskiej Pierwszeństwo ma-
jącego; wyznaczony Jmć Pan Ogiński Kasztelan Trocki. z Pro-
wincyi Małopolskiej, Xiąże Sanguszek Woiewoda Wołyński. z Pro-
wincyi Wielkopolskiej, J. Pan Pruszek Kasztelan Gdański.

Gdy powrocili Posłowie z Senatu, I. P. Marszałek dał Głos
pierwszemu z Deputowanych dla uczynienia Relacyi. Uczynił ię
wspomniany Xiąże Poseł Brzeski Lit:

Postępując w czynnościach Prawem przepisanych mianował Jmć
Pan Marszałek Deputowanych do Konstytucyi po dwóch z każdej
Prowincyi, to jest: z Prowincyi W. X. Lit. Xiągęcia Radziwiłła
Posła Wileńskiego, Gorskiego Posła Zmudzkiego. z Prowincyi
Wielkopolskiej, Wierzchleyskiego Posła Poznańskiego, Małachow-
skiego Posła Łomżyńskiego. z Prowincyi Małopolskiej, Walew-
skiego Podkomorzego i Posła Krakowskiego, Markowskiego Posła
Podolskiego.

Ktorzy Przysięgę Prawem 1768. przepisaną wykonawszy; za-
brał Głos J. Pan Walewski Podkomorzy i Poseł Krakowski w na-
stępujących wyrazach.

»Przeciąg czaśu kilkoletniego, jeżeli nie był dość dla nas szczę-
»śliwy, do odwołania różnych klęsk Kray cały przyciskaających, prze-
»ciąg ten mówię, jeżeli albo przez nas samych, albo przez niemożność,
»nie mógł być dobrze użytym; chwytaemy go dziś skwapliwie: iednoczmy
»serca i umysły nasze, a nierozdzielnie myśląc czynimy razem.

»Zapomniana już od dawnego czaśu w tey tu Świątnicy Praw
»iednomysłność, gdy w dzisiejszych Obradach wskrzeszoną została, czy-
»liż powszechney Stanowi Rycerskiemu, w charakterze Poselstwa tu Zgro-
»madzonemu nie przyniosła radości? rzecz wątpieniu nie podpada. Czu-
»wie pewnie każdy w szczególności ślodycz z powroconey rządney wol-
»ności, która na dniu pierwszym Seymowania, w porządku Prawem prze-
»pisany, iawnie widzieć się dała. O dałby Bog! aby pierwiastki Obrad
»niniejszych, tak świątobliwie rozpoczęte, w dalszym Seymowania trak-
»cie, w teyże samey iedności, w tey harmonii, w tey o dobro powśze-
»chne troskliwości, Rzeczpospolitą Seymuigą wzmacniały, i utrzymy-
»wały!

»Można sobie atoli pewną niepłonną wrożyć iednomysłność, iako
»tylko ziednoczonemi Głosami Stan Rycerski, z szczerzego serca po

»wodu, w twoje ręce, J. W. Marszałku Sejmowy, Łaskę powierzył
»Marszałkowską.

»Cnota z przymiotami duszy połączona, wierność dla Majestatu
»nieposzlakowana, obowiązki dla własnej Ojczyzny ściśle dochowywa-
»ne, postawiły Cię na czele Izby Poselskiej; słusznie zatem Ci ten
»tytuł Rządu wolnego jest powierzony. Kierujże więc nim w sposób najcno-
»tliwszym, Tobie wrodzonym. Pierwszeństwo Stanu Rycerskiego w O-
»sobie Twojej oznaczające, niechaj będzie przewodnictwem do odzy-
»skania utraconej Kraju szczęśliwości. Niechaj ztąd dla Ciebie sława swo-
»wzrost powiększa. A dla nas wspólnie Kolegów Posiadających niechaj zosta-
»nie zaszczyt, iż z pośród Przewodniczących Mężów wybór uczynić umie-
»liśmy.

»Winni jesteśmy i Tobie, J. W. Podlaski, zesłał Marszałku
»Starej Łaski, wieczną i Pamięci godną w sercach naszych wdzięczność.
»Byłoby więc występkiem zamilczeć o niej. Nieśmy Ci ją w najwyż-
»szym sposobie, z najuroczystszy zaręczeniem, że ta za podjęte na
»zeszłym Sejmie prace, pilne Urzędu Marszałka Sejmowego sprawowanie,
»troskliwe nader o dobro publiczne starania, wraz z życiem kończyć się
»będzie; zostawiając Potomności zawsze, że słusznie zażyłeś na Imię
»Wielkiego, bo cnotliwego Obywatela.

Po Mowie J. Pana Krakowskiego, zabrał Głos J. Pan Krzucki
Poseł Wołyński, który radził, aby Alternatę lepiej Prawem obwa-
rować dla uniknięcia napotym mogących mieszać porządek Sejmowa-
wania trudności, i w dalszym ciągu mowy swojej winał nowemu
Marszałkowi, cnotą i charakterem ziednanej powszechnej
ufności, przez wybór Jego iednomysłny za Marszałka okazanej.

Mowili potem Jchmć PP. Kretkowski Kujawski, i Zakrzewski
Inowrocławski Posłowie, winał J. Panu Marszałkowi Pierwszeń-
stwa Koła, i oraz dziękując, że Rodaka Woiewodztw Kujawskich
i Obywatela w tych Woiewodztwach dobrze zasłużonego J. Pana
Sokołowskiego za Sekretarza Sejmowego przybrał.

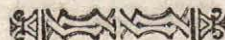
Na te grzeczne względem siebie Posłów oświadczenia; J. P.
Marszałek odpowiedział; że ie mile przyjmuie, które gdy go bez
poprzedzonych zasług spotykaia, będzie się starał rzeczą samą na
nie zasługując, nie słowy, lecz istotnie za nie dziękować, i za-
wdzięczać. A w tym solwował Sessyą nazajutrz na Godzinę Dzie-
wiątą.

SESSYA III.

Dnia 7. Października.

ZAGAIŁ J. Pan Marszałek Sessyą w następującej Treści: Ze
gdy po nominowanych do Konstytucyi Deputowanych, ieszcze
Prawo chce mieć do innych Juryzdykcyi wyznaczonych Delegatów;
Zaczym aby się zadość stało we wszystkim Prawnemu Obrządkowi
Sejmowania, nominuje do examinowania Rady Nieustającej: z *Pro-
wincyi W. X. L. JJ. PP.* Kamińskiego Posła Lidzkiego, Kuszelewskiego
Posła Wiłkomirskiego, Makowieckiego Posła Słonimskiego. Z *Pro-
wincyi Wielkopolskiej*, Mikorskiego Posła Kaliskiego, Kobielskie-
go Posła Sieradzkiego, Radzickiego Posła Zakroczymskiego. Z *Pro-
wincyi Małopolskiej*, Xiążęcia Lubomirskiego Posła Kijowskiego,
Stanisława Potockiego Posła Lubelskiego, i Xiążęcia Czetwertyńskiego
Posła Bracławskiego.

Do

Do Departamentu Woyskowego; który acz przez ustawę Sey-
mu 1776. wtopił się w Radę Nieustającą, nie będąc od niej od-
dzielny; możnaby było wnosić, że osobnych do examinowania ie-
go nie należało wyznaczać Delegatów; przecież że ten Departa-
ment ma swoje szczegulne Czynności, iako to: Sądy, Kasę na
Inwalidow, i inne tym podobne, z których się nie rachuje Radzie
Nieustającej, i nie ma się w nich referenter do Rady, nomino-
wał J. Pan Marszałek z *Prowincyi W. X. Lit. JJ. PP.* Alexan-
drowicza Posła Grodzieńskiego, Medeksę Posła Kowieńskiego, Pu-
zynę Posła Zmudzkiego, Strutyńskiego Posła Starodubowskiego.
Z *Prowincyi Wielkopolskiej*, Kęszyckiego Posła Poznańskiego, Dzia-
łyńskiego Posła Kaliskiego, Osnińskiego Posła Dobrzyńskiego,
Myszczyńskiego Posła Zakroczymskiego. Z *Prowincyi Małopol-
skiej*; Woynę Posła Sandomirskiego, Krasickiego Posła Kijowskie-
go, Stoińskiego Posła Lubelskiego, Pułaskiego Posła Czerniechow-
skiego.

Do wysłuchania Rachunkow Kommissyi Skarbu W. X. Lit:
Z *Prowincyi W. X. Lit.* Kozakowskiego Posła Kowieńskiego, Put-
kamera Posła Zmudzkiego, Chrapowickiego Posła Pofockiego,
Rdułtowskiego Posła Nowogrodzkiego. Z *Prowincyi Wielkopolskiej*,
Gomolińskiego Posła Łęczyckiego, Szydłowskiego Posła Nurskiego,
Łączyńskiego Posła Gostyńskiego, Bolesza Posła Gnieźnieńskiego.
Z *Prowincyi Małopolskiej*, Potkańskiego Starostę Radomskiego Po-
sła Sandomirskiego, Giżyckiego Posła Kijowskiego, Deniska Posła
Wołyńskiego, Bądzynskiego Posła Mielnickiego.

Do Kommissyi Skarbu Koronnego. Z *Prowincyi W. X. Lit.*
Kościątkowskiego Posła Wiłkomirskiego, Bouffała Posła Zmudzkie-
go, Wolmera Posła Smoleńskiego, Suchodolskiego Posła Wołko-
wyskiego. Z *Prowincyi Wielkopolskiej*, Zakrzewskiego Posła Po-
znańskiego, Sierakowskiego Posła Płockiego, Xiążęcia Poniatow-
skiego Posła Warszawskiego, Szymanowskiego Posła Sochaczewskie-
go. Z *Prowincyi Małopolskiej*, Boreyka Posła Podolskiego, Hry-
niewieckiego Posła Podlaskiego, Chołoniewskiego Posła Bracławskie-
go, Ledochowskiego Posła Czerniechowskiego.

Do Kommissyi Eukacyi Narodowej. Z *Prowincyi W. X. Lit.*
Bohusza Posła Smoleńskiego, Xięcia Sapiehy Posła Brzeskiego Li-
tewskiego. Z *Prowincyi Wielkopolskiej*, Łubę Posła Poznańskie-
go, Gorskiego Posła Warszawskiego. Z *Prowincyi Małopolskiej*,
Potkańskiego Podkomorzego i Posła Sandomirskiego, Ustrzyckie-
go Posła Inflantskiego.

Do Kommissyi Likwidującej Długi Rzeczypospolitey. Z *Pro-
wincyi W. X. Lit.* Jelskiego Posła Starodubowskiego, Kaszyca Po-
sła Orszańskiego. Z *Prowincyi Wielkopolskiej*, Węgorzewskiego
Posła Kaliskiego, Kretkowskiego Posła Brzeskiego Kujawskiego.
Z *Prowincyi Małopolskiej*, Psarskiego Posła Sandomirskiego, Głu-
skiego Posła Lubelskiego.

I Wezwawszy do Przysięgi, procz Delegowanych do Kommis-
syi Edukacyney, i Likwidacyney, dla których w Prawie nie
masz Przysięgi przepisanej, Rothę każdemu obowiązkowi szcze-
gulną zadyktował.

Delegowani do Departamentu Woyskowego przysięgli Rothą
1768. dla dawnych Deputowanych do Kommissyi Woyskowej prze-
pisaną.

E

Do

Dopiero w czasie zbliżającego się przybycia Jhmciow Panow Senatorow, zabrał Głos Jmc Pan Marszałek w tych słowach.

»Przynależne dla Stanu Senatorskiego względy wyciągaia po nas, ażebyśmy Jhmciow Panow Senatorow do Izby naszej Delegowanych »przyjęli z przykrością Im zdawna powinny; zechcą tedy Jhmć »Deputowani wynieść i przyjąć.»

I na ten koniec nominował Delegowanych od Izby Poselskiej po dwóch z każdej Prowincyi.

Wyszli tedy z miejsc swoich wyznaczeni Jhmć Panowie Posłowie, i przyjęli we drzwiach Jhmciow Panow Senatorow *in Numero 3.* Deputowanych; którzy umieszczeni między Krakowskim i Poznańskim Woiewodztwami, za danym sobie Głosem od Jmc Pana Marszałka w te słowa: „Jhmć Panowie Senatorowie mówić będą;” rzecz mieli w tej osnowie.

Pierwszy *ex ordine* Jmc P. Ogiński Kaszt: Trocki. „Ktokolwiek zna »dzielność i zaszczyty Rycerskiego Stanu, ten wyznać musi ko- »niecznie, iż każde Państwo, szczególniej zaś Nasza Ojczyzna i »radę i obronę w nim zawsze znajduie.

„Wszakże gdy na tak Zacnych Mężow w tym kole umie- »szczonych rzuci okiem, tym słuszniej i sprawiedliwiej powinny »ku Stanowi temu zawezmie szacunek.

„I też to są wzruszające powody, z których Nayiaśniejszy »Pan z Senatem wzywa cię, Prześwietny Stanie Rycerski, do wspol- »nego około Ojczyzny zaradzenia, na iednoskłonności serc, na »iednostajności umysłów, całą dalszych Obrad zasadzając po- »myślność.

„A iezeli miłym jest dla mnie obowiązkiem zapraszać Was »J. OO. J. WW. Panowie i Bracia, do złączenia się z nami; »Wiercież mi, iż nierównie miley mi będzie z temi łączyć się, »z ktoremi niedawno, nim Senatorem zostałem, przez Związek »Stanu, wiązać się honor miałem.”

Drugi Xiążę Sanguszek Woiewoda Wołyński, w podobnych wyrazach zapraszał Stan Rycerski do łączenia się z Senatem.

Trzeci Jmc Pan Pruszek Kasztelan Gdański, wyraziwszy u- »kontentowanie Krola Jmci na dniu wczorayszym z iednomyslny Elekcyi Jmci Pana Marszałka, tudzież uczyniwszy Temuż osobne od siebie powinszowanie Laski, wzywał Jhmciow Panow Posłow do łączenia zdań i myśli z oczekującym Krolesem i Senatem około Dobra Narodu.

Zabrał zatym Głos Jmc Pan Marszałek, oświadczając goto- »wość Stanu Rycerskiego w wypełnieniu rozkazu Nayiaśniejszego Pana.

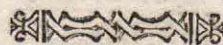
Po odeysciu Jhmć Panow Senatorow, mówił Jmc Pan Mar- »szalek w następujących słowach.

»Do tych czas grzeczności oświadczenia czyniąc, i przepisane »obrzadki pełniąc, dopełniłmy wprawdzie Prawa, ale poprzednicze tyl- »ko do Seymowania czyniliśmy przygotowania.

»Już czas przychodzi i rozkazuje, ażebyśmy przepisane i wyro- »kom Seymowym oddane sprawy rozpoczęli. Nayprzod spólna Stanowi »Rycerskiemu z Senatem robota nas czeka, z tym się łączyć bez zwłoki »mamy.

»Upraszam Prześwietnych Woiewodztw, ażeby według porządku »do Izby szły Senatorskiej, w niej miejsca swe zabierały, a potem »takimże porządkiem do pocałowania Ręki Krolewskiej przystępowały.”

Czy-

Czytał zatym Jmc Pan Sekretarz Seymowy porządek Woie- »wodztw, i Jhmć Panowie Posłowie z miejsc swoich kolejno wy- »stępowali.

Powrociwszy do Senatu Delegowani Senatorowie, Nayiaśniey- »szemu Panu na Tronie siedzącemu, a Senatorowie na miejscach swoich, przez pierwszego *ex ordine* Jmci Pana Ogińskiego Kaszte- »lana Trockiego donieśli, że Stan Rycerski zawsze na rozkazy Krolow swoich powolny, niniejszy z tym większą przyjął radością, im tęskliwiej go oczekiwał, i że oświadczył to przez usta Mar- »szałka swego, z którym natychmiast przybędzie.

Jakoż niebawnie Stan Rycerski mając na Czele Marszałka swego, »zbliżył się do Izby Senatorskiej, Ministerium zatym poszło do Tro- »nu, a za uderzeniem Laski przez Marszałkow Nadwornych, Jmc Pan Marszałek Nadworny Litewski dał Głos Jmci Panu Marszał- »kowi Stanu Rycerskiego, który miał rzecz w następujących wy- »razach.

»Nie masz, Nayiaśniejszy Krolu Panie Nasz Miłościwy, zupeł- »niejszy nad tę nadgrody, którą Obywatelska Cnota sama sobie daie; »Nie masz doskonalszy i prawdziwszy Panowaniu pochwały, nad fame »dobre i sprawiedliwe Panowanie.

»Zamiar Rządu, którym jest ludu uszczęśliwienie, we wszystkiej »swoiej Władzy dopełniony w dziełach, nieśmiertelną Panującego ota- »cza i uwieńcza chwałą.

»Lud podług okoliczności wymiaru, i w możności obrębie u- »szczęśliwiony, dogodniej Panujących sławi, i do sławienia następny »podaie wiekom, niż naywymowniejsze Krafomowcow usta, albo ponęta »zysku wypracowane pisma.

»Nie masz, Nayiaśniejszy Miłościwy Krolu, w całym Krolow »nafzych składzie, któryby pracą do Tronu przypuszczony, trudami »cierpliwie wytrzymanemi, starunkiem o dobro Ludu Berfu Twemu od »Boga powierzonego, ułtawicznym, z Tobą, Nayiaśniejszy Krolu, mogli »się zrownać.

»Chwałę Cię, i poki Polskiego Narodu stać będzie, Imie chwa- »lić będą Twoje własne wiekopomności godne Dzieła. Rząd, gdzie go »już nie było, z poprawą przywrocony; Sprawiedliwość na właściwych »swych zasadach ugruntowana; Sądy w porządek wprawione; przemoc »ukrocona; Zasługi Obywatelow, umieszczeniem ich na Urzędach, nad- »grozione; sposobność Młodzi pochwałami do pracy zachęcona; Edu- »kacya poprawiona; Miasta polepszone; Stolica Państwa do wspaniało- »ści i przepychu przyprowadzona; Rękodzieła do Kraiu zwabione; Han- »del, przy tak mocnych od Przemocy zawadach, utrzymany; i tyśia- »czne trokliwego Panowania Twego skutki, a z nich na wiernych Twych »Poddanych spływające pożytki; które gdybym wszystkie wyliczył, był- »bym nieskończonym; gdybym wszystkie wychwalił, byłbym naywy- »mowniejszym.

»Nie moich to jest sił dziełem, Pana z Panowania tak Oyczy- »znie pożytecznego chwalić; ale moją powinnością za nie dziękować.

»Składam więc głębokie u Maiełtatu Waszey K. Mci, Pana Na- »szego Miłościwego, dzięki, za tak wielkie, i z naydroższego zdrowia »ufzaczernkiem łożone starania. Stawa z tą samą daniną Stan Rycer- »ski, rozkazem Prawa i W. K. Mci na Seym zwołany, i z wdzięczno- »ścią na trudow Krola swego zapatruie się skutki; chce i żąda z Prześwie- »tnym złączony Senatem, radą i stółowaniem zdania swego do woli »Twoiej, Ojczyźnie być pomocnym, i użytecznym.

»Przytul Nayiaśniejszy Miłościwy Krolu Lud Twój do Ciebie »się garnący, w zupełnej wierności do Tronu przywiązany, Ojczyźnie

E 2

swcy

»swey życzliwy; A na zadatek Łaski Pańskiej, dobroczynną pozwol u-
»całować Rękę.»

Jmć Xiądz Kanclerz W. K. odpowiedział od Tronu temi
słowy.

»Ze wyśkie Państwa, i iakiekolwiek Obywatelskie związki grun-
»towność swoją Praw zachowaniu, i rady do każdego przypadku stofo-
»waney dobremu używaniu winny: Ze temi twierdzami obwarowane Mo-
»carstwa, wewnątrzney doświadczają spokoyności, która od przepisane-
»go porządku, i zachowania się według niego Obywatelów zawiśła,
»wymierzonym przeciwko niey zamachom wczesnym zabiegając zara-
»dzeniem, utrzymują bezpieczeństwo zewnętrzne: Ze na Radzie i Pra-
»wach warowniej całość publiczna stoi, niż na orężu i zastępach; To
»wszystko J. K. Mość od wstąpienia na Tron Polski mając za prawi-
»dło czynności Krolewskich, bezrządną i z prawdziwych ozdób swoich
»odartą chcąc podnieść Ojczyznę, do wykonania tak zbawiennego za-
»myśłu nie innych użył środków, tylko dawne Prawa zachować, za-
»niedbane wskrzeszać, i do skutku przywozić, nowe wynikającym
»potrzebom dogodne stanowić, mądrości swojej nayprzezorniejszą po-
»lityką oświeconey, i Obywatelskiej pomocy do rady wzywać, nią mar-
»twe Rzeczypospolitey ciało ożywiać, powstałe burze uśmierzać, przeci-
»wności oddalać, a pożytki, które w teraźniejszym stanie mieć tylko
»i zbierać Rzeczypospolita może, dla niey zabezpieczać, nieustannym
»było i jest Jego staraniem.

»Tey Oycowskiej J. K. Mci chęci do zachowania Praw, i ła-
»czenia swojej z Obywatelskimi Radami wymierzoney, dowodzi i Sejm
»teraźniejszy, podług przepisu Prawa złożony.

»Gdy zaś J. K. Mość wypełnił Prawo i Tronu powinność, Was
»Prześwietne Stany na Sejm wzywając; do Was należy Waszym obo-
»wiązkom zadofyć uczynić, i Seymu tego czynności, według tychże
»Praw rozporządzenia, i Rzeczypospolitey intencji, która Seymy usta-
»nowiła, kierować. Tymalbowiem sposobem niezawodnie dobrych sku-
»tków staranności Waszey o dobro powszechne pewność opatrzyć. Zgo-
»dne przed Seymowe Seymiki i na nich wybor cnót, zasługami, zda-
»tnością i Obywatelstwem znakomitych Mężów, napełniły ukontento-
»waniem Oycowskie J. K. Mci Serce; lecz zupełniejszą iefzcze oświad-
»cza satysfakcyą z obrania prawie iednomyślnością przezacnego Stanu
»Rycerskiego Marszałkiem tego, którego przy zacności urodzenia, przy
»pierwiałkowych a iuż zaczętych w Rzeczypospolitey zasługach, przy
»znakomitości godnych Przodków Jego, w obudwach Narodach pamię-
»cią uczczonych, Affekta Braterskie na ten wyniosły Urząd, Ten al-
»bowiem z środka Was godnych Ziemskich Połków wybrany do Łaski
»Mąż, iest według życzenia i Serca Pańskiego.

»W obecności Twoiey, Tobie zacny Marszałku od Maiełtatu
»przed Stanami Rzeczypospolitey przyznana sprawiedliwość, gdy Ci da-
»nie poznać zupełną w Twoim charakterze ufność, u Stanu Rycerskiego
»miłość; spodziewać się należy, że te dwa miłe bardzo dla Ciebie za-
»szczyty, umysł Twój tą zapalą chęcią, żebyś na tym Pierwszeństwie
»przodkował do zbliżenia wolności do Krola, członki iednomyślnością
»łączył z Głową, Synów Ojczyzny przywołł do zupełniejszey z Oy-
»cem iey poufałości.

»Wyznałeś iuż to, czemu każdy umiejący być wdzięcznym prze-
»czyć nie może, że Panowanie J. K. Mci, we wszystkich sprawowane-
»go od Niego Rządu udziałach, ma za cel iedyny uszczęśliwienie Na-
»rodu; Twoim więc niech będzie usiłowaniem i dziełem Przezacny Stan
»Rycerski, któremu Woiewodztwa, Ziemie i Powiaty szczegulniey swo-
»nie powierzyły losy, do iednego z J. K. Mcią skłaniać dążenia i krefu.

»Przyjdą przed Ciebie i Przezacny Stan Rycerski do rozważenia
»i wyroku Waszego materye to Ekonomiczne, to *Statūs*, pierwsze wię-

kszo-

»kfszością Głosow, drugie iednomyślnością mające być uchwalone i sta-
»nowione.

»W tych sprawach żebyście sporow, sprzeciwieństwa i wielomow-
»stwa nie dopuszczali, lecz godzili się na to, co szczęśliwość Narodo-
»wi, pożytek Kraiowi, bezpieczeństwo Ojczyźnie, i radość Oycowskie-
»mu Sercu przynosić może: o to Was J. K. Mość na miłość Ojczy-
»zny zaklina, i tego po Was, na dowod przywiązania do Niego, ufil-
»nie żąda.

»Teraz W. Marszałku przystępuj z Przezacnym Stanem Rycer-
»skim do ucałowania tey dobroczynney Ręki, którą J. K. Mość Wasz-
»mościom ofiaruje, nie tak dla zwyczaju i czczego obrządku, iako bardziey
»dla zaręczenia tey dobroci znakiem, że wszystkie Jego kroki zawsze i
»iedynie do uszczęśliwienia swojej wspólney z Waszmościami kocha-
»ney Ojczyzny będą zmierzały.

Nayprzód więc Jmć Pan Marszałek Stanu Rycerskiego, a po
nim Jchmć PP. Posłowie porządkiem Woiewodztw podług Alter-
naty przez Jmci Pana Sekretarza Seymowego czytanych, a za niem
Jmć Pan Sekretarz Seymowy do pocałowania Ręki Pańskiej
przystąpili.

Co gdy się skończyło, J. K. Mość rozkazał solwować Sessyą
nazajutrz na Godzinę Jedenastą, do czytania Regestru Osob do wy-
boru za Kommissarzów Rady Nieustającej.

SESSYA IV.

Dnia 8. Października.

W IZBIE SENATORSKIEY.

GDY Krol Jmć Tron zasiadł; J. Pan Marszałek Seymowy z miey-
sca swego, po prawey stronie Marszałka Rady Nieustającej, za-
gał temi słowy.

»Wszelkie złych zdarzeń, i wieku niepomysłnego skutki, nie
»wątlą tey łodyczy, którą W. K. Mość Pan Nasz Miłościwy, w stara-
»niu i troskliwości, o szczęśliwość Narodu swego zakładał; nie wątlą
»zatym w Poddanych W. K. Mci tey wdzięczności, która Maiełtadowi
»Jego sprawiedliwie należy.

»Zwycięzał W. K. Mość Pan Nasz Miłościwy przeciwność Mą-
»drości, ofiarą własną Narodową utrzymujesz szczęśliwość, a czyniąc
»wszystko, iako Naywspanialszy Krol, wierność swoich Poddanych u-
»twardzał.

»Złączył się na dniu wczorayszym Stan Rycerski z Prześwietnym
»Senatem szczegulnie w tych chęciach, aby mógł podług Prawa dopeł-
»nić czynność, iefzcze poprzedniczey treści następujących okoliczności
»Seymowych.

»Słyszany był na dniu wczorayszym Głos od Tronu W. K. Mci
»Pana Mego Miłościwego, że się Sessya solwuje na dzień dzisiejszy, *in*
»ordine podania Kandydatow do Rady Nieustającej. Mając tedy podług
»przepisu Prawa wygotowane i ułożone Regestry, dozwołsz Nayiśniet-
»szy Panie, i Prześwietne Stany Zgromadzone, aby były przeczytane, i
»ad deliberandum rozdane.»

Po skończonym Zagaieniu, Jmć Pan Marszałek Nadworny Li-
tewski dał Głos Jmci Panu Sekretarzowi Wielkiemu Litewskiemu
do czytania Regestru Kandydatow do Rady *ex Senatu & Ministe-*
rio. A gdy Jmć Pan Sekretarz Wielki Litewski to wypełnił, da-

F

ny

ny Głos Jmci Panu Sekretarzowi Seymowemu do podobnego czytania Regestru Kandydatów *ex Equestri Ordine*.

Nim przystąpił do czytania Jmć Pan Sekretarz Seymowy, Jchmć Panowie: Walewski Podkomorzy, i Zeleński Podstoli Posłowie Krakowscy dopraszali się o przymowienie; Lecz Jmć Pan Marszałek Nadworny Litewski odezwał się, że zaczętego czytania Regestrow przerywać nie należy; a Xiążę Sułkowski Woiewoda Kaliski przydał, że Jchmć Panowie Posłowie nie zechcą krzywdzić Stanu Rycerskiego przerywaniem czytania, coby uczynili, gdyby po spokojnym przeczytaniu Kandydatów *ex Ministerio & Senatu* nie był czytany Regestr Kandydatów *ex Equestri ordine*, czytał zatem Jmć Pan Sekretarz Seymowy ten Regestr.

Tu Jegomość Pan Małachowski Poseł Łomżyński ostrzegł ażeby Osoby od lat czterech zasiadające w Radzie, do terażniejszego wyboru między Kandydatów umieszczone nie były.

Zatym Krol Jegomość wezwawszy *Ministerium* do siebie, Jmć Xiądz Kanclerz W. K. wyraził od Tronu, że gdy Stan Rycerski dopełniając obowiązki Prawa, już ma nominowanych w Izbie Poselskiej do Konstytucyi, i innych Examinów Deputatów; Zaczyn J. K. Mość nominuje *ex Senatu*.

Do Konstytucyi, Przewielebnego Rybińskiego Biskupa Kuiawskiego; Wielmożnych, Xiążęcia Radziwiłła Kasztelana Wileńskiego, Xiążęcia Sułkowskiego Woiewodę Kaliskiego, Xiążęcia Lubomirskiego Woiewodę Lubelskiego.

Do Examinowania Rady Nieustającej, Przewielebnego Okęckiego Biskupa Hełmskiego, Wielmożnych: Ogińskiego Kasztelana Trockiego, Xiążęcia Sułkowskiego Woiewodę Gnieźnieńskiego, Kluszewskiego Kasztelana Bieckiego.

Do Departamentu Woyskowego, Przewielebnego Ossolińskiego Biskupa Kłowskiego, Wielmożnych, Gurowskiego Marszałka Nadwornego Litewskiego, Przebendowskiego Woiewodę Pomorskiego, Węgleńskiego Kasztelana Hełmskiego.

Do wysłuchania Rachunków Kommissyi Skarbu W. X. Lit: Przewielebnego Rybińskiego Biskupa Kuiawskiego, Wielmożnych, Ogińskiego Kasztelana Trockiego, Prusaka Kasztelana Gdańskiego, Szydłowskiego Kasztelana Żarnowskiego.

Do Kommissyi Skarbu Koronnego, Przewielebnego Turskiego Biskupa Łuckiego, Wielmożnych, Rogalińskiego Woiewodę Infantzkiego, Giełłguda Kasztelana Zmudzkiego, Młodzieiowskiego Kasztelana Nakielskiego.

Po Nominacyi, Krol Jmć rozkazał solwować Sessyą na dzień iutrzejszy na godzinę 11.

SESSYA V.

Dnia 9. Października.

WIZBIE SENATORSKIEY.

Za przyściem Nayiaśniejszego Pana do Senatu, J. Pan Marszałek Seymowy zwykłe do Sessyi uczyniwszy Zagaienie, gdy Jchmć Panowie Walewski Podkomorzy i Zeleński Posłowie Krakowscy dopraszali się o przymowienie, oświadczył: że Prawo 1768. o porządku

rzędu Seymowania przed wypełnieniem przepisanych czynności zabierać głosy zabrania.

Lecz Jmć Pan Walewski Podkomorzy i Poseł Krakowski mówił *Interlocutorie* w te słowa: „Ani czasu wycięzać próżnym za bieraniem Głosu, ani wstrzymywać porządek Seymowania, jest myśłą moją; ale owszem obstać przy nim, tak mówię. Wszakże „Prawo 1768. Roku, o porządku Seymowania, nie może być w „szczegulności napisane na Stan Sycerski; bo Seym składa się ze „trzech Stanów: przeto ten sam porządek dopełniać winien jest i „Stan Senatorski. Jeżeli Stan Rycerski winien jest oczyszczać się z „Processow, za coż Stan Senatorski z pod tegoż Prawa „ma być wyjęty? Jeżeli Stan Senatorski Prawo 1768. pod Tytułem: *Porządek Rady Senatu, i Urzędników Obojga Narodów, fol: 125.* względem Processow chce nadciągać dla siebie; więc to „być nie może. Prawo to albowiem napisane szczegulnie dla „senatorów sprawujących *Senatus Consilium*, nie zaś Seymujących. „To albowiem Prawo tym sposobem nadciągnięte wyłączałoby nie „tylko Senatorów i Ministrów, ale mieniać Urzędników przysięgłych, wszystkie Magistratury i Juryzdykcye w Kraiu całym rozciągające się, wolnemiby czyniło od wszelkich Processow. Koz „muż więc tyle wielorakich Praw o Kondemnatach stanowiących „moc szkodzićby mogła.

„A wszakże taż sama Konstytucya niżej pod Tytułem: *Złączenie Trybunału fol: 210.* mówi: *Każdy jednak ex persona sui maiorem na sobie Process do Funkcyi wszelkiej zabierać się nie ma.*

„Coż więc to Prawo chciało rozumieć, kiedy napisało: *każdy z osoby swojej; i czyż jeszcze w oczywistej niewątpliwosci „tłomaczeniu podpadać będzie?*

„Stan Rycerski w usługach publicznych najmniej ma sposobu, wart przynajmniej od Seymującej Rzeczypospolitey „rownych z Senatem względów.

„Przeto stosując się do wspomnionego o porządku Seymowania „napisanego Prawa, z miejsca mego dopraszam się, aby J. O. „Xiążę Jmć Marszałek W. Koronny, równie i J. W. Marszałek „Nadworny Litewski zapewnili Seymującą Rzeczpospolitą, iako nie „mają oddanych sobie Processow na Senatorach i Ministrach rozciągających się.”

Zabrał Głos także Jmć Pan Zeleński Poseł Krakowski w tey „osnowie: „Radłbym iak naydłużey w milczeniu usta moje zatrzymywał, dla z jednania sobie nowego szacunku; bo iak uważam, „że po zesłanych w różnych gatunkach Konfederacyi Seymach, te „raz Seymy nieme następować będą. Dogodziłbym może moiey „Osobistości, uniknąłbym współzasiadających wexy; ale stałbym „się wiarołomcą Woiewodztwu memu, które nie na niemym, ale „na Wolnym Seymie chciało mnie mieć Posłem.

„Stała się na dniu wczorayszym całemu Stanowi Rycerskiemu „krzywda, gdy przymówić się nam Posłom nie dano: a że Osoby „z Senatu Głos mi wczoray tamowały, dały tym większą okazyą „do wyjawienia żalu, który Stan Rycerski ukrywa w sercach swoich ku Prześwietnemu Senatowi.

„Dnia wczorayszego chciałem szczegulnie przymówić się do „wniesienia J. W. Małachowskiego Posła Łomżyńskiego, ażeby Osoby wypracowane przez lat cztery w Magistraturach, raczyły te „raz dla zaszanowania zdrowia spocząć, i od nieustannej Dyktatu-

„tury wstrzymać się. Ale gdy mnie zapewniają, że też Osoby nie są w Kandydacyą umieszczone, więc zupełnie zaspokoiony Tobie się wyrażam Prześwietny Senacie. A za coż to surowość Prawa chcesz tylko nad samym Rycerskim Stanem rozciągać? Oczywiście się Poselska Izba przez poddanie się pod Rugi; a Prześwietny Senat, któremu sama nieskazytelność przystoi, chciałże by na sobie nosić plamy zawsze w Obywatelstwie ohydę czyniące?

„Przystałoby też Senatowi Prerogatywę swoją na gruncie pokrzywdzenia i przemocy zasadać? Gdyby te autoryzowane błędy miały już być konieczne którego Stanu podziałem, to byłbym sądził, że raczej Rycerskiego; bo to jest Stan niby mniej wydoskonalony, a przeto w takowych okolicznościach większy wart względności.

„Masz i tak Prześwietny Senacie, w dawaniu kresek dość nad Stan Rycerski przewagi, gdy liczba Posłów przez zabranie Woiewództwa i Ziemie zmniejszona, a Senat w swojej zupełności został.

„Jeżeli by zaś reflexya dobrze myślącego Posła nie znalazła względów, znaleźć ie powinna Konstytucya 1768. fol. 210. *Kiedy pod Processem będący de Persona sui do sprawowania Funkcyi zabierać się nie mają*.”

„Urząd zaś lub Funkcyja w starym sensie w starym tłumaczeniu zawsze iedno znaczyć zwykła. Urząd jest Termin właściwie Polski, Funkcyja z Łacińskiego przybrany.

„Mam więc honor dopraszać się z miejsca mego, JJ. OO. WW. Marszałków Obojga Narodów, ażeby oświadczyć raczyli, jeżeli są jakie Kondemnaty na Senatorach do Łaski oddane.

„Wydane in favorem Senatu w tej mierze już pod czas agitującego się Seymu, Resultatum Rady Nieustającej, jest z uwłeczeniem Władzy i Powagi Rzeczypospolitey Seymującej. Jakże bowiem impositivie tłumaczyć Prawa można tym, co są w trakcie stanowienia, odmieniania, tłumaczenia onychże?

„Rada Nieustająca trzymać się powinna w obrębach podległości Seymowi; inaczej bowiem Rada Seymem, a Seym mniej niż Radą stałby się.

„Zezwolić więc żadną miarą nie mogę, ażeby to tłumaczenie Rady miejsce u nas znaleźć mogło.”

Dopraszali się potym inni Jchmć Panowie Posłowie o Głosy: ale Xiążę Marszałek W. Koronny dogadzaiąc wniesieniu JJ. PP. Krakowskich, z obowiązku Urzędu swego oświadczył: iż się znajdują Kondemnaty na niektórych Senatorach, na Ministrach zaś nie ma żadney.

Gdy to zaspokoić nie mogło niektórych JJ. PP. Posłów, i zwiększała się liczba dopraszających się o Głosy; J. K. Mość wezwawszy do siebie Ministerium, mówił z Tronu: „Jeżeli kiedy to na terazniejszym Seymie nikt wolności myślenia przeczony mieć nie będzie, jako byłem zawsze obrońcą i zastępcą wolności, tak i nigdy nie przestanę.

„Nie duchem przeciwnia się Woiewództwu Krakowskiemu, ale mając Prawo przed oczyma, to przekładam Stanom Przechodzącym: że poki Składu nowej Rady nie uskuteczniemy, poty w inne materje wchodzić nie możemy.

Znam

„Znam że ta kwestya Stan Rycerski dotykać powinna; ale ta kwestya była wiadoma w Radzie, ktorey Rezolucya w rozważę wzięta być może, gdy roztrząsać będzie wolno. Wtedy pokaże się, czyli podług Prawa dokładna, albo czyli nie jest podług Prawa: wtedy wolno będzie, chociażby i przeciwną innym Prawom decyzją, ustanowić; ale Prawa pisać, poki przez pierwsze stopnie nie przejdziemy, nie możemy.

„Gdybyśmy w dyskwizycyą tej kwestyi weszli, kilka godzin czasu, albo i kilka Sessyi mogłoby to zabrać; kroćki zaś jest obręb Seymowania sześciomiesięczny, który aby dostateczny dla potrzeb publicznych stał się, wycięczony być nie powinien.

„Proszę zatym Woiewództwo Krakowskie, i innych Jchmciow, aby przez wzgląd na Mnie, od żądania swego odstąpili.”

Po skończonej Mowie J. K. Mci, wezwał Jmć Pan Marszałek Nadworny Litewski Jmci Pana Sekretarza Seymowego do rozdania Regestru Kandydatow.

Pod czas rozdawania Regestrow, upraszał Jmć Pan Potocki Starosta Szczerzecki Poseł Mielnicki Xiążęcia Marszałka W. Koronnego, aby ostrzegł, jeżeli nie masz iakiey Kondemnaty na Senatorach mających wraz przysięgać, jako Deputowani do Konstytucyi.

Po rozdanych Regestrach J. Xiądz Kanclerz W. Koronny wyraził od Tronu: że ponieważ Jmć Pan Marszałek Stanu Rycerskiego już wyznaczył w Izbie Poselskiej do Examinowania Komisysy Edukacyney, i Likwidacyney; J. K. Mość równie wyznacza z Senatu.

Do wysłuchania Czynności Komisysy Edukacyi Narodowej, Przewielebnego Giedroycia Biskupa Zmudzkiego, Wielmożnych, Xiążęcia Jabłonowskiego Woiewodę Poznańskiego, Zienkowicza Kasztelana Smoleńskiego, Grocholskiego Kasztelana Bracławskiego.

Do Komisysy Likwidującej Długi Rzeczypospolitey, Przewielebnego Okęckiego Biskupa Hefmskiego, Wielmożnych Dąbskiego Woiewodę Brzeskiego Kuławskiego, Zabę Kasztelana Połockiego, Lipińskiego Kasztelana Halickiego.

Zatym Deputowani do Konstytucyi i Examinowania Dykasteriow, Senatorowie przysięgli Rothą przez Deputowanych od Stanu Rycerskiego wykonaną, z tą tylko zawadą, że kiedy Delegowani do Examinu Rady Nieustającej przystąpili do wykonania przysięgi, uwiadomił Xiążę Marszałek Wielki Koronny Xiążęcia Sułkowskiego Woiewodę Gnieźnieńskiego, że na nim jest Kondemnata;

Jakoż Jmć Pan Potocki Starosta Szczerzecki Poseł Mielnicki mający także Process na nim, przysiędź mu nie dozwalał.

Wszakże po długim traktowaniu na miejscu przysięgi, za wdaniem się J. K. Mci, odstąpił od obiekcyi. Co Xiążę Marszałek Wielki Koronny oświadczywszy, przysięga nastąpiła.

Po odbytych przysięgach, Jmć Pan Gurowski Marszałek Nadworny Litewski dał Głos Jmci Panu Marszałkowi Seymowemu, który żądał Rezolucyi Najjaśniejszego Pana, i Stanow Rzeczypospolitey; czyli wyznaczony J. P. Stanisław Potocki Poseł Lubelski do Examinowania Rady Nieustającej, a nie znajdujący się pod czas przysięgi innych Delegowanych w Izbie Poselskiej dla słabości zdrowia swego, może teraz przysiędź?

G

Za

Za powszechną na to zgodą, Jmć Pan Stanisław Potocki Poseł Lubelski uczynił przysięgę przed Jmcią Panem Marszałkiem Seymowym.

Po ktorey wykonaniu Jmć Xiądz Kanclerz Wielki Koronny od Tronu solwował Sessyą na jutro na godzinę 9. *in ordine* Elekcyi Konsyliarzow Rady Nieustającej.

SESSYA VI.

Dnia 10. Października.

W IZBIE SENATORSKIEY.

KROL Jmć zasiadłszy na Tronie, Jmć Pan Marszałek Zagaił w te słowa.

»Nie dość jest Nayiaśniejszy Krolu Panie Nasz Miłościwy, mieć i ustanowić dobre, Oyczyźnie i Obywatelom Pożyteczne Prawa, trzeba i jeszcze koniecznie nie zawodzić onych upewnić Exekucyą.

»Między naydzielniejszymi przyczynami, które Rzeczpospolitą Naszą męstwem, chwałą zaszczytem, i powagą z naymocniejszymi Europy Mocarstwami zrownaną, do słabości przywiódł; jest i ta, że Exekucya Praw była zaniedbana, bo iednemu Politycznemu Obywatelowi składowi, nie była poruczona.

»Zabiegł Nayiaśniejszy Krolu Panie Nasz Miłościwy ztemu, przychylając się do życzenia Narodu, Radę Stanu Nieustającą do Exekucyi Praw, strzeżenia ozdoby Maiestatu, i swobod Obywatelskich stanowiąc; dał dziś dowód Oycowskiy Twę miłości, i o wykonanie Praw troskliwości, przepisany czas na teyże Rady Elekcyą wyznaczając.

»Wdzięczne Rzeczypospolitey Stany nie zaniedbaią naygodniejszych do tey exekwuiący Magistratury wybrać Obywatelów, którzyby za powinność założyli, wraz z Wąsą Krolewską Mością, pracować, i do uszczęśliwienia Narodu się przykładac.

Po skończoney tey Mowie, Xiądz Marszałek Wielki Koronny oświadczył w odpowiedzi na wczoraysze Jhmciow Panow Krakowskich Wniesienie, że nie masz innych do Łaski oddanych Kondemnat, iak tylko na Kasztelanach Szremskim i Gostyńskim, nie przytomnych.

A Jmć Pan Marszałek Nadworny Litewski wyraził, że staraniem Jego wszystkie Kondemnaty zaspokoione zostały, i żadnych więcey u Łaski nie masz. Zaczyn nie zostaje, tylko przystąpić do Elekcyi Rady Nieustającej. Jakoż Xiądz Marszałek Wielki Koronny Senatorow i Ministrow Koronnych wymieniał, a Jmć Pan Marszałek Nadworny Litewski, Litewskich, sposobem w Prawie przepisany, przystąpiono do Elekcyi teyże Rady. Senatorow wraz z Ministrami przytomnych wotowało *in Nro* 61. a gdy Senat skończył wotować, przystąpili Posłowie do Elekcyi, których porządkiem przywoływał Jmć Pan Marszałek Seymowy.

Niemожność dokonczenia tego Dzieła na dniu dzisieyszym, była przyczyną, że tylko Posłowie *in Nro* 101. wotowało; I gdy Woiwodztwo Lubelskie wotować skończyło, po zachowanej Prawem opisaney Ceremonii w zapieczętowaniu Bani, w ktorey wota były złożone, solwowana od Tronu Sessya do Poniedziałku na godzinę 9. ranną *in ordine* Kontynuacyi Elekcyi Rady Nieustającej.

SES-

SESSYA VII.

Dnia 12. Października.

W IZBIE SENATORSKIEY.

JMC Pan Marszałek Stanu Rycerskiego zagaił w te słowa:

»Dał Nayiaśniejszy Panie na dniu onegdayszym dowód troskliwości o Dobro Publiczne, aby ten tak krotki czas Seymowi naznaczony, częstemi zwłokami nie był uszczuplony; Dał Wasza Krolewska Mość przez to poznać, iak trzeba święcić Prawa, nawet i formalności ściśle obserwować; Jawnie widział Narod przykładne w tey okoliczności Waszey Krolewskiej Mci Pana Naszego Miłościwego postępowanie, z czego wszystkiego pomyślnie dla siebie rokować może skutki, że pod Przewodnictwem Maiestatu doprowadzi Obrady Publiczne do nayprędzszego skutku; Dozwol dopiero Nayiaśniejszy Panie, aby zaczęte wotowanie kontynuowało się.

Po skończonym Zagaieniu, Jhmć Panowie Posłowie per Turnum kontynuowali swoje wotowania, a gdy te zakończyli, Ministerium zbliżywszy się do Tronu, od Jego Krolewskiej Mci Jmć Xiądz Kanclerz wyznaczył do examinowania *Pluralitatis Votorum* Jhmciow Panow Ogińskiego Kasztelana Trockiego, Przebendowskiego Woiwodę Pomorskiego, Grocholskiego Kasztelana Bracławskiego.

Jmć Pan Marszałek Seymowy deputował z Stanu Rycerskiego.

Z *Prowincyi Litewskiej*, Jhmciow Panow Kuszelewskiego Posła Wiłkomirskiego, Jelskiego Posła Starodubowskiego.

Z *Prowincyi Wielkopolskiej*, Jhmciow Panow Kęszyckiego Posła Poznańskiego, Mikorskiego Posła Gostyńskiego.

Z *Prowincyi Małopolskiej*, Jhmciow Panow Olizara Posła Kijowskiego, Mierzeiewskiego Posła Hefmskiego.

Pierwszym dyktował Rothę Przysięgi Jmć Xiądz Kanclerz Wielki Koronny, Drugim Jmć Pan Marszałek Seymowy.

Po skończoney Przysiędze Wazon z Wotami położono na Stole we śródku Izby stojącym, do ktorego Stołu gdy przystąpili Jhmć Delegowani do examinowania *Pluralitatis Votorum*, Jmć Pan Sekretarz Wielki Litewski oświadczył, że wydał Regestrow Kandydatów w liczbie 228.

Odpieczętowali tedy Wazon Jhmć Deputowani, Regestra zachowali; Zaczyn zabrał Głos J. Pan Kasztelan Trocki, temi słowy:

»Ofadzeni na tym mieyscu wyborem Waszey Krolewskiej Mci Pana Naszego Miłościwego, a ufnością Prześwietnych Stanow, do porachowania Wotow odbytey Elekcyi Rady Nieustającej, dziękować winniśmy W. Krolewskiej Mci, i Prześwietnym Stanom, za użycie Nas do Dzieła naycelniejszego.

»Idzie o wybor Mężow do składania Rady mającey na czele Waszą Krolewską Mość Pana Naszego Miłościwego, Rady ustawiczną przytomnością Waszey Krolewskiej Mci zaszczyconey, Rady Pokoy wewnętrzny i zewnętrzny Kraiowi niosącej, Rady bezpieczeństwa Obywatelom po domach zaręczającej.

»Powierzone więc Nam Dzieło bezpiecznie naycelniejszym w Oyczyźnie Naszey nazwać mogę.

G 2

Po-

»Powołanych do Niego będzie powinnością, podług Prawa i Przy-
»sięgi, wierność Wafzey Krolewskiej Mości i Prześwietnym Stanom
»zachować.

»A iako z równą ufilnością pragniemy przyspieszyć skutek wło-
»żonego na nas obowiązku, tak życzylibyśmy sobie dziś jeszcze, gdyby
»można, to Dzieło dokończyć.

»Gdy jednak niektóre brakujące okoliczności pociągają Nas do do-
»praszenia się u W. K. Mci o przedłużenie czasu; Supplikujemy, aże-
»byś Najjaśniejszy Panie, tę Rewizyę iutrzeyszemu posiedzeniu odfo-
»żyć raczył. Tym czasem mam honor donieść, iż liczba Regestrow z
»podaną od Jmć Pana Sekretarza Litewskiego Listą zupełnie się zga-
»dza.

Jmć Xiądz Kanclerz Wielki Koronny odpowiedział od Tronu.
»Iż J. K. Mość skłania się do zaproponowanego solwowania Sessyi,
»wprzód iednak Wazon chce mieć zapieczętowany." I to się sta-
»ło. Potym solwowana Sessya na dzień iutrzeyszy na godzinę 9.
»zrana.

SESSYA VIII.

Dnia 13. Października.

W IZBIE SENATORSKIEY.

ZAGAIŁ Jegomość Pan Marszałek Seymowy w te słowa:

»Wspólne na dniu dzisieyszym oczekiwanie W.K.M.P.N. Miłościwe-
»go, i Narodu dwudniowego działania Stanow zgromadzonych; z tą
»i jednak różnicą, że W. K. Mość Pan Nafz Miłościwy oczekiwał wspol-
»nikow pracy; Narod szczególnie postrzegaczow Praw, i swobod Kra-
»iowych, iafno daie widzieć w każdej okoliczności troskliwość złączoną
»z największą pracowitością W. K. Mci, że nie szczędząc zdrowia sza-
»cownego, a wszędy Powagą Swoią wdając się, chceż najszczęśliwszy
»swoy widzieć Narod. Te W. K. Mci postępowanie, iak iest słodkim
»dla Stanow Zgromadzonych Rzeczypospolitey wspomnieniem, tak wie-
»kuistą Panowaniu W. K. Mci stanowi chwałę.

»Wnieiona na dniu wczorayszym od Godnego Senatora Jmci Pa-
»na Kasztelana Trockiego prozba do Tronu W. K. Mci, i Stanow
»Rzeczypospolitey, aby Sessya wczoraysza była zafolwowana do dnia
»dzisieyszego, dla dokładniejszego wyexekwowania włożonego obowią-
»zku, znalazłszy powolność W. K. Mci, i Stanow Zgromadzonych,
»przychodzi dopiero do potrzeby Exekucyi; zaczym J. PP. Delegowani
»z Senatu, i z Stanu Rycerskiego, przystąpią do Czynności przedsię-
»wziętey

Po którym Zagaieniu Jchmć Delegowani przystąpili do exa-
minowania Wotow na Konsyliarzow Rady Nieustającej.

Gdy iuż w noc godzina 10. była, a jeszcze Regestrow do exa-
minowania dosyć się pozostało. Jchmć Delegowani Regestra Kan-
dydatow tak zepsute, iako i dobre a wyexaminowane, równe z
Konnotacyami Kresek, włożywszy do Wazonu, zwyczajnie go za-
pieczętowali.

Po którym zapieczętowaniu, J. P. Chreptowicz Podkanclerzy
Litewski solwował od Tronu Sessyę na dzień iutrzeyszy na godzinę
10. do dalszey Kontynuacyi Examinu.

SES-

SESSYA IX.

Dnia 14. Października.

W IZBIE SENATORSKIEY.

ZAGAIŁ Jmć Pan Marszałek Seymowy w te słowa:

»Winne Tronowi W. K. Mci Panu Nafzemu Miłościwemu niofę
»dziękczynienia, za okazaną na dniu wczorayszym przykładną w Obra-
»dach publicznych cierpliwość, rzadką podobną w Monarchach pracow-
»tość, którzyby całe życie poświęcali dla Dobra Narodu. Ta zawsze do-
»tąd nieodstępnie Najjaśniejszy Panie Tron Twoy zdobiąc, zniewalała
»serca i umyły wiernych Twoich Poddanych. Do rowney Czynności
»na dniu dzisieyszym przystąpią Jchmć Delegowani, abyśmy koniec mieć
»mogli zamierzoney pracy, co do Konsyliarzow Rady Nieustającej.

Po Zagaieniu, Jchmość Delegowani kontynuowali Examen Kre-
sek, który gdy zakończyli, Jmć Pan Kasztelan Trocki mowił
w te słowa:

»Rzekłby kto, patrząc się na czynność naszą, iż tylko mechani-
»czną zatrudnieni robotą, kreski rachowaliśmy; lecz gdy się zastano-
»wi z uwagą, uzna, iż losy W. K. Mci, losy Kraiu całego, losy nas
»samyach rachowane były. Tak iest a nie inaczej, Miłościwy Krołu.
»Może Rada być podporą, filarem, i pomocą Panowania W. K. Mci;
»może być opoką, o którą się rozbić i kruszyć będą najlepsze Jego
»intencye. Może umarzać nienawiści, koć niezgody; może ie rozia-
»trzać i wkrzeszać. Może nakoniec całość, szczęśliwość i spokojność
»Kraiową utrzymać; może ją zawikłać, zmieszać i zburzyć; tym po-
»dobne skutki zwykły bywać dobrej, lub złej Rady.

»Będąc naybliżi do uznania, a wyznaczeni do ogłoszenia tych
»Osob, które większość Serc i Wotow na siebie ziednoczyły, nie tylko
»nam się obawiać nie potrzeba złej Rady przywar, ale bardziej win-
»szować W. K. Mci, i całemu należy Kraiowi, wyboru tak doświadczono-
»nych i cnotliwych Ludzi; Będą ci zacni Mężowie pamiętać, że ie-
»żeli iest zaszczytem i chwałą ziednoczyć głosy Wolnego Narodu w za-
»kład ufności dla siebie, wzajemnie zabiegi o dobro tegoż Narodu, sta-
»ją się ich teraz tym ścisleyszym obowiązkiem; będą pamiętać, że nie
»dość iest mieć na czele swoim Mądrego i Narod swoy kochającego
»Krola, gdy zdania Jego i życzenia przyzwolicie przyjęte nie będą; bę-
»dą nakoniec pamiętać, iż szczęśliwość powszechna w ten czas iest
»tylko powszechną, gdy w nayodlegleyzym położeniu, i nayskrzytszych
»zakątach mieszkającego Obywatela słodczy iey dosięga.

»Ze takich owocow Prześwietnym Zgromadzonym Stanom spo-
»dziwać się należy z przysły Rady Nieustającej, uznasz W. K. Mć
»z ogłoszenia wyboru.

W dalszym ciągu mowy swoiey doniosł, że Regestrow do-
brych było 149. złych 79. i potym przystąpił do obwieszczenia
Kresiek wszystkich Kandydatow, podług Drukowanego Regestru, a
z tych kto miał *pluralitatem de tenore sequenti* czytał.

Osoby do Rady Nieustającej wybranych *ex Pluralitate*.

Z STAREY RADY

		miał Kresek.
Z Prowincyi W. K. Litewskiego.		
Z Senatu. WW. Zienkowicz Kasztelan Smoleński	- - -	142.
Giełgud Kasztelan Zmudzki	- - -	98.
H		Z Wiel-

miał Kresek.

<i>Z Wielkieypolski.</i>		
Przew: Xże Poniatowski Biskup Płocki	-	146.
W. Ostrowski Kasztelan Czerski	-	99.
<i>Z Małeypolski.</i>		
WW. Popiel Kasztelan Małogoski	-	89.
Łącki Kasztelan Sandomirski	-	84.
<i>Z Stanu Rycerskiego.</i>		
<i>Z Prowincyi W. X. Litewskiego.</i>		
UU. Slizien Stolnik Starodubowski	-	114.
Plater Starosta Inflantski	-	82.
<i>Z Wielkieypolski.</i>		
UU. Kwilecki Kasztelan Łęcki	-	142.
Miaskowski Starosta Gnieźnieński	-	139.
<i>Z Małeypolski.</i>		
UU. Xże Czartoryski Generał Ziem Podolskich	-	142.
Małachowski Starosta Sandecki	-	136.
Z NOWYCH KANDYDATOW Z SENATU ET EX MINISTERIO.		
<i>Z Prowincyi W. X. Litewskiego.</i>		
WW. Chreptowicz Podkanclerzy W. X. Lit:	-	143.
Przew: Giedroyc Biskup Zmudzki	-	123.
Gurowski Marszałek Nadworny Lit:	-	104.
Niesiołowski Woiewoda Nowogrodzki	-	83.
<i>Z Wielkieypolski.</i>		
WW. Xże Marszałek Wielki Koronny	-	146.
Xże Jabłonowski Woiewoda Poznański	-	140.
Xże Sułkowski Woiewoda Gnieźnieński	-	91.
Moszczeński Woiewoda Inowrocławski	-	75.
<i>Z Małeypolski.</i>		
WW. Branicki Hetman Wielki Koronny	-	140.
Łanckoroński Woiewoda Bracławski	-	117.
Kossowski Podskarbi Nadw: Koronny	-	83.
Przew: Okęcki Biskup Hełmski	-	78.
Z NOWYCH KANDYDATOW Z STANU RYCERSKIEGO.		
<i>Z Prowincyi W. X. Litewskiego.</i>		
UU. Potocki Pisarz Wielki Litewski	-	139.
Moszyński Referend: W. X. Lit:	-	79.
Łopot Obożny W. X. Lit:	-	77.
Gutakowski Starosta Kapinoski	-	63.
<i>Z Wielkieypolski.</i>		
UU. Xże Sapieha Gen: Art: Lit:	-	119.
Łoyko Szambelan J. K. Mci	-	98.
Mikorski Poseł Kaliski	-	89.
Łuba Generał Major	-	63.
<i>Z Małeypolski.</i>		
UU. Czaplic Łowczy Koronny	-	132.
Mierzejewski Strażnik Polny Koronny	-	93.
Kurdwanowski Poseł Kijowski	-	68.
Oraczewski Szambelan J. K. Mci.	-	57.
I tak		

I tak Jchmc Konsyliarze nowey Rady po swym ogłoszeniu, przed Nayiasnieyszym Panem wykonali Przysięgę, naypierwey Senatorowie, potym Ministrowie, a po Ministrach Stan Rycerski, przez Prowincye.

Zaczyn Jmc Xiądz Kanclerz od Tronu solwował Sessyą na jutro na godzinę 10. rano, *in ordine* Kontynuacyi Przysięgi przez nowo obranych Konsyliarzow dzisiay nieprzytomnych, i obrania tak Marszałka, iako i Sekretarza Rady Nieustaiącey.

SESSYA X.

Dnia 15. Października.

W IZBIE SENATORSKIEY.

ZAGAIŁ Jmc Pan Marszałek Seymowy w te słowa:

»Dokonane na dniu wczorayszym Dzieło Jchmc PP. Delegowanych, ściągnęło powfzechne Stanow Rzeczypospolitey Zgromadzonych »ukontentowanie, że ta tak wysoka Magistratura została osadzona Ludźmi, nie tylko powierzchownym zaśczytem ozdobionemi, lecz Obywatelstwem, i miłością Oyczyzny znacznie w Kraiu dytyngującemi się; Smiało tedy Narod poufać może losy swoje wewnętrzne porządzenia, że pod zaśczytem Krola Mądrego požadaney dozna »spokoyności, i że przestępne z obrębów Obywatelstwa zamiary mieysca mieć nie zdołają. Skracam w tey okolicznosci treść mowienia mego, przystąpić raczey dozwolisz W. K. Mość P. M. M. do zaproponowaney od Tronu W. K. Mci, podług Prawa, Elekcyi Marzałka, i Sekretarza Rady Nieustaiącey.»

Po Zagaieniu przystąpili Jchmc nowo obrani Konsyliarze Rady Nieustaiącey nie znajdujący się wczoray do wykonania Przysięgi.

A gdy to wypełnili, przystąpiono do Elekcyi Marzałka i Sekretarza Rady.

Po zakończonym wotowaniu, *Ministerium* zbliżywszy się do Tronu, Jmc Xiądz Kanclerz W. Koronny Jchmc PP. Senatorow, a Jmc Pan Marszałek Seymowy JJ. PP. Posłow tych samych, ktorzy examinowali Wota na Konsyliarzow Rady Nieustaiącey, wezwali do Examinowania niniejszey Elekcyi.

Tym więc samym sposobem, iak na Konsyliarzow, Rady zakończywszy Dzieło swoje Jchmc Delegowani, Jmc Pan Ogiński Kasztelan Trocki oświadczył *Pluralitatem Votorum* na Marzałka Rady Jmci Pana Potockiego Pisarza W. Litewskiego, a na Sekretarza Jmci Xiędza Alexandrowicza Pisarza W. Koron:

A po ogłoszeniu *pluralitatis*, wykonali Przysięgę nowo obrani Marzałek i Sekretarz Rady.

Zatym Jmc Xiądz Kanclerz Wielki Koronny solwował Sessyą na dzień jutrzeyszy na godzinę 11. do ogłoszenia Sędziow Seymowych na Sessyach Prowincjonalnych obrać mianych.

SESSYA XI.

Dnia 16. Października.

W IZBIE SENATORSKIEJ.

ZAGAIŁ Jmć Pan Marszałek Seymowy w te słowa:

»Większą coraz Nayiaśniejszy Krolu P. N. Miłościwy czuie Naród wdzięczność, za troskliwe w każdej okoliczności W. K. Mci posępowanie; że stosując swoje zamiary do istotnego uszczęśliwienia Kraiu, wszystkie Przepisy Prawa ściśle zachowując, przykładną dla Obywatelów zostawiając Nayiaśniejszy Panie drogę do naśladowania. Rozkazał Nayiaśniejszy Panie na dniu wczorajszym, aby Sędziowie Seymowi Obrani byli na Sessjach Prowincjonalnych, stało się zadaniem i Prawu i woli W. K. Mci, o których doniesie sądzę być moją powinnością.»

I przeczytał obranych na Sessjach Prowincjonalnych tym porządkiem Sędziów Seymowych.

Z Prowincyi W. X. Lit:

Jchmć Panowie, Koziell Starosta Dziesieński, Kościakowski Szambelan J. K. Mci, Ogiński Marszałkiewicz Brasławski, Borowski Poseł Upitski, Puttkamer Sędzia Ziemi Rosieński Poseł Zmudzki, Przeciszewski Pułkownik Poseł Zmudzki, Korsak Koniuszy Połocki, Giełgud Kasztelan i Poseł Zmudzki, Świeżyński Sędzia Ziemi Piński, Karwowski Starosta Augustowski Poseł Inflancki.

Z Prowincyi Wielkopolskiej.

Z Województwa Poznańskiego, Xze Kalixt Poniński Starosta Bracławski. Z Województwa Kaliskiego, J. P. Węgorzewski Generał Adjutant J. K. Mci. Z Województwa Gnieźnieńskiego, J. P. Łubiński Poseł Kaliski. Z Województwa Sieradzkiego, J. P. Ostrowski Poseł Sieradzki. Z Województwa Łęczyckiego, J. P. Mikorski Sędzia Grodzki Łęczycki. Z Województwa Brzeskiego Kuiańskiego, J. P. Prusimski Starosta Nieszczeński. Z Województwa Inowrocławskiego, J. P. Mniewski Pułkownik. Z Województwa Płockiego, J. P. Zółtowski Wojski Płocki. Z Województwa Mazowieckiego, J. P. Nakwaski Podkomorzy Wyszogrodzki. Z Województwa Rawnego, J. P. Karczewski Poseł Bracławski.

Z Prowincyi Małopolskiej.

Z Województwa Krakowskiego, J. P. Bystrzonowski Podstoli Radomski Poseł Krakowski. Z Województwa Sandomirskiego, J. P. Romer Podczaszy Radomski Poseł Sandomirski. Z Województwa Kijowskiego, J. P. Denisko Pisarz Grodzki Krzemieniecki Poseł Wołyński. Z Województwa Ruskiego Ziemi Hełmskiej, J. P. Węgleński Starosta Sądowy i Poseł Hełmski. Z Województwa Wołyńskiego, J. P. Worcell Poseł Wołyński. Z Województwa Podolskiego, J. P. Moszczeński Poseł Bracławski. Z Województwa Lubelskiego, J. P. Głuski Podsedek Lubelski. Z Województwa Bracławskiego, J. P. Świdziński Starosta Lityński. Z Województwa Podlaskiego, J. P. Hryniewiecki Sędzia Ziemi i Poseł Bielski. Z Województwa Czerniechowskiego, J. P. Pułaski Starosta Czereszynski Poseł Czerniechowski.

Kto-

Których zaraz Jmć Xiądz Kanclerz W. K. od Tronu do wykonania Przysięgi wezwał. Po tej wykonaniu przez Prowincye, czytał Jmć Pan Sekretarz Wielki W. X. Lit: *Pacta Conventa*.

Po Paktach Konwentach Jmć Xiądz Kanclerz W. K. czytał Propozycje od Tronu.

»Jego Krolewka Mość Pan Nafz Miłościwy pragnąc zawsze, żeby Ustawy Stanów Rzeczypospolitej były zachowane, tymże Przesacnym Stanom na Seym teraźniejszy zgromadzonym, stosownie do Przepisu Porządku Seymowania w Konstytucyi 1768, podać do rozważenia i decydowania Propozycje, które Jemu serce Oycowskie, iedynie troskliwością o dobro powszechnie tego Krolestwa tchnące, dyktowało, i które J. K. Mość w tym czasie uznał do proponowania za przyzwoite.

»A nayprzód: Ze gdy J. K. Mość Pan Nafz Mił: między Maxymami Panowania swego, tę miał zawsze za Naycelniejszą: *Quid Regnum sine iustitia?* tak w posród wielu tej Prawdy dowodów, ieden z nayiaśniejszych pokazawszy na ostatnim Seymie Przesacnym Stanom w Propozycji, aby zlecify doświadczonemu, i w osobitych codziennego życia Cnotach, i w urzędowym sprawiedliwości sprawowaniu Zaczynemu Mężowi, Andrzejowi Zamoyjskiemu Ex-Kanclerzowi Koronnemu, uformowanie *Codicis Judiciarii*, w którymby używana do tych czas procesowania forma była wydoskonaloną, objaśnioną, skroconą: iednym słowem polepszoną; a ten Zaczyn Obywatel włożonego na siebie obowiązku w tej umyśle czystości, która jest, i była zawsze życia Jego prawidłem, pilnych i cnotliwych pomocników swoich wsparty pracą, złożył daninę Patriotyzmu swego w ręce Krolewkie. Krol Jmć Pan N. Mił: uwiadomia o tym Przesławne Stany Rzeczypospolitej, »oraz tak myśl swoją, iako i samegoż Jmci Pana Zamoyjskiego prozbie uniozoną oświadcza, aby decyzya nad tym iego Dziełem ieszcze została zawieszoną aż do przyszłego Seymu. Niech cały Narod będzie pierwej o nim doskonale uwiadomiony; Niech się w nim dostatecznie rozpatrzy; Niech ten czas dwuletni na to służy, aby każdy w domowego cieniu spokojności, cokolwiek upatrzy do poprawy, lub odmiany w tym Dziele, Autorowi dał poznać, lub tym Osobom powierzył, »które na przyszłym da Bog Seymie w Poselskim Charakterze Narodowej dla siebie poufałości tu przyniosą dowody. Wtedy, a nie przedtem, »będzie można podchlebiać sobie, że z dostateczną rozważą, i zupełną (ile tylko być może po ludzku) użytecznością powszechną stanowiąc będą te poprawy, które, choć przy naywiększej pilności w »krotkim przeciągu teraźniejszego Seymu dokładnie roztrząsione, iako »byćby nie mogły; sądzi J. K. Mć, że inszym potrzebom publicznym »tym lepiej dogodzą Przesławne Stany, gdy na teraźniejszego Seymu »Obradach, tą Materyą *Codicis* wcale się zatrudniać nie będą.

»Następuje druga Propozycja: Ze naglejące szkliwości są te, które »naturalnie zwracać do siebie powinny pierwsze starania do ich uchylenia. Z tego powodu przekłada J. K. Mć P. N. M. Przesacnym Stanom, licząco-dolegliwe skutki takiego Prawa, które w naylepszej intencji stanowiąc było, to jest: *Prawo Wexlowe*. Chciał ten Seym, »który ie napisał, ubezpieczyć tych, którzy swego majątku na pomoc »bliźniego używają. Chciał uchylić zawady przeciwiące się rozkrzewieniu kredytu powszechnego, i między Obywatelami, i dla nich za »granicą. Był, i jest ten zamiysł chwalebny i użyteczny; Ale czegoż »przewrotność ludzka nie zepsuie? czego na złe nie zażyje? Ten sposob pożyczania, gdy wielu skłonił do powierzania własnego majątku, »złocił też wielu marnotrawnych do obciążania Fortun i Osob swoich, »przez zapożyczania nad proporcją możliwości uiszczenia. Rozwódzić w »czym, i do iakiego kresu mierzając, i zepsucie obyczajów płynie z tego »zrodła, byłoby teraz nie na swoim miejscu, ile że jest rzecz po-

I

wsze-

»wszechnie wiadoma. Lecz że J. K. Mć z ukontentowaniem widzi, iż jest komu powierzyć na tym Sejmie każdej kwestyi, choćby najzawilszey, doskonałe wyłuszczenie; Obiecuie sobie, że nie znośząc Wexlowego Prawa w tych częściach, w których jest pożytecznym, »ulepszyć go tylko, w zapobieżeniu złym jego skutkom, Przeznaczne Stany po- »trafia.

»Trzecia Propozycja jest ta: Ze gdy pamiętno jest wszystkim tey »Oczyzny Naszey Obywatelom, iak w Roku 1775. zcieśniona została »Dobroczynność J. K. Mci, gdy z szafunku Pańskiej Jego Ręki wyięty »został szafunek Dobr Krolewskich na nadgodę zaśluzonym wyznaczonych. Kazały zaś okoliczności, kazała miłość Oyczyzny wspaniałemu »umysłowi, i dobrotliwemu Sercu Krolewskiemu uczynić tę ofiarę. Zo- »stały Starostwa obrocone w inšzy sposób na potrzeby publiczne, i tak »zostały. Nie jest myślą J. K. Mci odmieniać to Pośtanowienie; lecz »gdy przez naturalny skutek tey tak znaczney odmiany, Zaśluzonych »i mnieymaętnych Obywatelom próżby i potrzeby, tym żywiej, im »częściey, słyżać i uczuć się dały Nayiaśniejſzemu Panu, a Panu Do- »bremu, który cierpiącego nigdy bez żalu nie widział; Proszących bar- »dzo wielu o wsparcie niedostatku, iuż Starostw nie mogąc dostąpić, o »kaduki profili, iako o ostatni sposób zaratowania potrzebnych, Pań- »skiej dobroczynności zostawiony: Nie mógł Nayiaśniejſzy Pan odma- »wiać takowych śask, ile gdy i Prawo tego, co *ad Fiscum* należeć może, »odmawiać nie kazało. Tym czaſem z umartwieniem swoim J. K. Mć »doświadcza, że ten gatunek Dobrodziejstw Jego, częściey staie się oka- »zują tylko zakłócenia między Obywatelami, nieſpokojności każdego w »szczegulności, i że częściey daremne są nawet zabiegi staraających się »o Kaduki, niżeli korzyść z nich wynikająca, Z tych, mowię, powodow »i względow J. K. Mć P. N. M. woli sam zcieśnić ieſzcze bardziey tę »refztę rozdawniczey Prerogatywy ſwoiey, a dla tego proponuie Prze- »świętnym Stanom takiego Prawa napisanie, ktorego mocą każdy Po- »ſeſſor Świecki czyli Duchowny, który *quocunque titulo* wyprobować »może, że był w Poſeſſyi ſpokoyney, niezadysputowanej od lat 50. »nigdy iuż podpadać nie będzie żadney kwestyi, i ſwego majątku bę- »dzie pewnym na zawſze. Mniema albowiem Krol Jmć, że nabycie no- »wego dobra być powinno dla każdego tylko liczonym za poſledni a- »wantaż; a pierwszym, że być dla każdego powinno ſpokoyne i beſpie- »czne poſiadanie tego, co iuż ma.

»Czwarta Propozycja wypływa z przełożoney dopiero: Ze gdy te- »go beſpiecznego poſiadania właſności ſwoich żądanie, iako we wſzy- »ſkich Narodach, tak i w naszym, ukazało potrzebę nieodbitą utrzy- »mywania Woyska Kraiowego; O potrzebach Woyska Koronnego i Litew- »skiego, tak roſtropnie i dokładnie informować Przeznaczne Stany ma wo- »lą i gotowość Departament Woyskowy, a J. K. Mć do przełożeń te- »goż Departamentu zupełnie się odwołuie we wſzystkich materyach Woy- »ſkowych, i uprzecznie życząc: aby Przeświętnie Stany miały wzgląd »na teſz reprezentacye Departamentu Woyskowego, i onym dogodzić »chcieli. Wſzakże takowa miłość Oyczyzny tylko nazwać się może pra- »wdziwą, gdzie przez właſne przyſpożenie się Obywatel dowodzi, że po- »żytek powszechny przekłada nad interes oſobiſty. I że Woysko żadne »ſamą tylko liczbą wojować nie może, kiedy nie iest i z inſzych miar »należycie opatrzone.

»Pięta Propozycja przypomina Przeświętnym Stanom: Ze gdy przed »lat dwunastą J. K. Mć iuż zupełnie gotowe i uformowane Korpus Ka- »detow oddał Rzeczypoſpolitey, oświadczył to Stanom na ow czas zgro- »madzonym właſnych uſt wyrazem, co i skutkiem dowiodł: Ze wasze »Dzieci miały prawdziwie za ſwoie. Wiele razy od tamtey daty i pod »czas domowych rozruchow, i w zdarzających się niedostatkach Skarbow »Oboyg Narodow, od ostatniego upadku bronił tę Szkołę Rycerską Pan

Nay-

»Nayiaśniejſzy, lubo w czaſach dla niego ſamego nayciężſzych, iest »publicznie wiadomym. Ze iednak niepodobna było wſzystkim zupeł- »nie potrzebom tego Korpuſu dogodzić, że zalega Officyerom, i Nau- »czycielom tegoż Korpuſu nieiaka należytość, iako o tym będą Prześwie- »tne Stany informowane przez Departament Woyskowy, tey dopełnie- »nie tym poufalecy poleca J. K. Mć względem Przeświętnych Stanow. »Ze gdy nauka i dozór są duszą takowego Poſtanowienia, zapewne »Przeświętnie Stany uznają, iż gdy *deservita merces* Officyerom i Na- »uczycielom użyczona będzie, iſtotne uczynią dla właſney krwi ſwoiey »Przeświętnie Stany dobrodziejstwo, a nic iednak nie uczynią nad ſamą »ſprawiedliwość, bo idzie tylko o iuż wyſłuzoną nadgodę, i o ubeſ- »pieczenie trwałe tey części Edukacyi Narodowey, ktorey ſama hoyność »Krolewka założyła fundament.

»Szosta Propozycja: Gdy wspomni tylko o Edukacyi Narodowey, »iest to doſyć: ażeby w ſercach i umyſłach każdego dobrze myſlącego »wzbudzić ſzacunek i wdzięczność dla tych Obywatelom, ktorzy tak Patryoty- »cznie, bo bez żadney nadgodę; tak pilnie, bo bez uſtanku; tak pożytecznie, »bo się to iuż powszechnie widzieć daie w ſkutkach, w Kommiſſyi Edukacyi »Narodowey pracują. Krol Jmć P.N.M. nie tylko z odgłoſu publicznego, ale »i oſobiſtego wglądania zaſwiadczać może dobroć, i przezorność ſtarań tey- »że Kommiſſyi. A zatym J. K. Mć ma za obowiązek, nie tylko Oſo- »by Kommiſſarzow chwalić i zaſzczycać, ale i Dzieła, i Przekładania »ich, iakie czynić będą Stanom Rzeczypoſpolitey, tymże Stanom w ſpo- »sob nayuſilniejſzy polecać.

»Siódma i ostatnia Propozycja to w ſobie zawiera, co ſam porzą- »dek Sejmowania, i w nim dogodzenie Prawu ſtawi przed oczy Prze- »świętnym Stanom; ztąd pokaże się: iakie były ſtarańia i zabiegi »J. K. Mci od końca ostatniego Sejmu, aby we wſzystkich częściach Rza- »dowych, ile tylko było możności, nic z Jego ſtrony opuszczonym nie »było, czego publiczne wyciągało dobro; i z iaką gotowością zawſze »się ſkłonny pokazał, i ze ſwego dogadzać potrzebom Rzeczypoſpo- »litey, gdzie inaczej zaradzono być nie mogło. To ſamo naturalnym »będzie powodem dla Przeznacznych Stanow, aby Tabella Percept Naro- »dowych z Tabellą Expens była iak naydokładniey, i nayprzezorniey »na tym Sejmie porownana.

»W tych punktach zawarte myśli J. K. Mci, gdy są nowym do- »wodem Oycowſkiey pieczołowitości Jego, tak ſpodziewać się należy, »że iako ich reſpekt ſłucha, tak wdzięczność oceni, i miłość Oyczyzny »w poſród wolności, zacnem i władnącą ſercami, uſkutkuje.

Po Propozycyach od Tronu Jmć Xiądz Kanclerz W. K. solwo- »wał Seſſyą na iutro rano na godzinę 11. *in ordine* Elekcyi Kom- »miſſarzow Skarbowych Oboyg Narodow.

Do czego J. P. Sekretarz Sejmowy rozdał drukowane Rege- »stra Kandydatow, ktorzy się podali do Starey Laski.

A że w tych Regestrach znalazły się niektore omyłki defektem Drukarni, oświadczył J. X. Kanclerz ostrzeżenie co do Senatu, z O- »świadczeniem, że będzie do Druku podane, a co do Stanu Rycer- »skiego J. P. Marszałek Sejmowy; i Krol Jmć ruszył się z Tronu.

SESSYA XII.

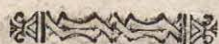
Dnia 17. Października.

W IZBIE SENATORSKIEY.

ZAGAIŁ Jmć Pan Marszałek Sejmowy w te ſłowa:

I 2

Mu-

„Musz to Oycowski W. Krolewskiej Mci P. N. M. słodczą na-
 „pełniać Serce, że Narod sprawiedliwym do poznania swego dobra i
 „szczęścia prowadzony Panowaniem, skłania się przykładnie do myśli
 „Krola i Prawa. Dowodem tej Narodowej powolności oczywistym jest,
 „że Sąd Seymowy za pomoc i warunek najmocniejszy W. Krolewskiej
 „Mci w Radzie Nieustającej do Praw Eksekucyi dodany, był przez 4.
 „przeszłe Lata niepotrzebny. Wszystkie Rzeczypospolitey Urzędy w swo-
 „ich powinności zachowały się obrębie, wszyscy Obywatele Praw kiero-
 „wali się Prawidłem, rozumiem że powtórzona na dniu wczorajszym Elekcy-
 „Sędziów Seymowych, równy poprzedzającemu odniesie skutek.

„Musisz N. Krolu P. N. M. z tak przykładowego Prawom Posłu-
 „szeństwa czuć radość, kiedy w nadgodę zwykłej Pańskiej dobroci,
 „tak łaskawe od Tronu swego oświadczyć rozkazałeś Propozycye, zabe-
 „spieczające troskliwe Obywatelom umysły. Czuje ten słodki postęp
 „Stan Rycerki, oświadcza przezemnie powinna W. K. Mci wdzięczność,
 „i chce jednoczyć możność swoją do chęci dobrego i łaskawego Krola.

„Chcieliśmy dnia dzisiejszego przystąpić do Elekcyi Kommissa-
 „rów Skarbowych, będąc w nadziei pewnej, że Jchmć Delegowani u-
 „czynią nam dokładną Relacyą o czynnościach dwuletnich tychże Kom-
 „missarzów; a że dla różnych trudniących okoliczności dotąd Stany
 „Rzeczypospolitey nie są uwiadomione, zatym będąc w bliskości ode-
 „brania, i powzięcia tej wiadomości, upraszam Prześwietnych Stanów
 „Rzeczypospolitey, aby raczyły do Poniedziałku zezwoliły odłożyć Re-
 „lacyą tej Delegacyi.”

Po Zagaieniu, J. P. Walewski Podkomorzy i Poseł Krakowski
 począł się dopraszać o Głos, w ten czas właśnie, gdy J. K. Mć we-
 zwał Ministerium do Tronu; co Nayaśniejszy Pan postrzegłszy,
 rzekł: „Ze nie słyszał żądania Jego, iżby chciał Głos zabierać,
 „i zapytał się, co by miał mówić?” Odpowiedział: „Ze Obranie
 „Kommissarzów aby dziś nastąpiło, jest koniecznie potrzebne, gdyż
 „Prawo chce mieć, aby na końcu dwóch niedziel, lub na początku
 „trzeciego tygodnia Seymowania Posłowie do Izby swej po-
 „wrocili.”

Odeszło Ministerium od Tronu, i dany był Głos J. X. Tur-
 skiemu Biskupowi Łuckiemu, iako Delegowanemu do wysłuchania
 Rachunków Kommissyi Skarbu Koronnego, do uczynienia Relacyi
 o Stanie Skarbu; którą gdy czynić zaczął, przerwał mu mowę J.
 P. Zeleni Poseł Krakowski, przymawiając się w tej treści: „Gwał-
 „tu Seymowaniu Wolnemu czynić nie chcę, i nie mogę; ale Kon-
 „stytucya 1768. która jest prawidłem Porządku Seymowania, niech
 „mówi za sobą. Prawo 1768. mieć chce: aby Relacye Posłów do
 „Postronnych Monarchów czynione były; toż Prawo rozkazuje, a-
 „żeby po przeczytaniu *Pactorum Conventorum*, i odbytych Relacy-
 „ach, Posłowie do Izby Poselskiej odeszli; więc Prawo gwałt
 „cierpieć będzie, gdy albo rozłączenie Izby odwlecze się dla Ele-
 „kcyi Kommissarzów, albo gdy ci w czasie swoim obrani nie będą,
 „lub gdy uroczystości Prawne nie zostaną dopełnione.”

Powtórnie dany Głos J. Xiędzu Biskupowi Łuckiemu do czy-
 nienia Relacyi. Powtórna trudność; Odezwał się J. P. Bądzynski
 Poseł Mielnicki: „Jeżeli Konsyliarze do Rady Nieustającej mo-
 „gli być obrani przed wyexaminowaniem Czynności dawnej Ra-
 „dy, toć może nastąpić i Elekcyja Kommissarzów nowych przed
 „zdaniem Rachunków dawnych Kommissyi.

J. Pan Markowski Podolski, i Wiszowaty Rożański Posłowie
 nalegali, aby być czynnymi, bo czas skraca się.

Dany

Dany znowu Głos J. X. Biskupowi Łuckiemu. W tym Gło-
 sie dał zaświadczenie Kommissarzom Skarbu Koronnego, pracy i
 sprawiedliwości ich. Oświadczył także, iż z Podatków na prze-
 szłym Seymie wyznaczonych wszystkie Expensa w Tabelli umie-
 szczone opłacone zostały, oprócz Rady Nieustającej za ieden Rok.
 Ze przez dobre administrowanie Podatków Tabaki i Czopowego
 Warszawskiego, nadzieia jest powiększenia znacznie dochodów do
 Skarbu z tego źródła. Donosił smutną wiadomość, że przez te
 dwa Lata wyszło za granicę Pieniędzy Fl. 47,640,669. Gr. 6. De-
 narów kilka: a nie weszło w Kray tylko 22,096,360. Upraszał
 więc Stanów Zgromadzonych, aby zapobiegały tak oczywistemu
 Kraiu zubożeniu, przez exportacyą za granicę gotowego grosza.

Po skończonej Relacyi J. P. Młodzianowski Poseł Ciechanow-
 ski przełożył Stanom zał. swój przeciw J. X. Biskupowi Łuckiemu, iż
 ten będąc Prezesem między Delegowanymi do Rachunków Kom-
 missyinych, Memoryału Jego przyjąć nie chciał o zapłacenie sobie pen-
 syi Deputackiej w Skarbie zaległej.

Odpowiedział mu J. X. Biskup Łucki: „Nie ja ieden byłem
 „Delegowany, ale wraz z innymi memi Kollegami; więc nie do
 „mnie samego żalby się ściągać powinien. My wszyscy Delego-
 „wani wyznaczeni byliśmy do wysłuchania Rachunków Kommis-
 „syi Skarbowej, nie do odbierania Memoryałów; tym więcej nie
 „mieliśmy mocy czynić iakowe exsolucye, bośmy do tego nie byli
 „autoryzowani. Jakże nas w tym obwiniać, czegośmy czynić nie
 „mogli i nie powinni? Skoro J. P. Ciechanowski ma zaległą na-
 „leżytość w Skarbie, trzeba żeby albo fundusz okazał, z którego
 „przez Kommissyą Skarbową mógł być opłacony, albo nie do nas
 „Delegowanych, lecz do Stanów Zgromadzonych o uczynienie sa-
 „tisfakcyi udać mu się należy.”

Chciał mówić J. Pan Rogaliński Woiewoda Inflantski, lecz
 J. Pan Zeleni Poseł Krakowski odezwał się: „Prawo gwałt cier-
 „pi, gdy wprzód dawane bywają Głosy, niż Elekcyje zakoń-
 „czone.”

Dopominał się o danie sobie Głosu J. Pan Woiewoda Inflant-
 ski. J. Pan Zeleni oświadczył: „Poważam Głos Senatora, a-
 „le więcej poważam Prawo; bośmy go wszyscy zachować winni:
 „dla tego proszę o przeczytanie Konstytucyi 1768. o Porządku Sey-
 „mowania.”

Czytał więc J. Pan Sekretarz Seymowy to Prawo.

A gdy skończył czytanie, J. Pan Woiewoda Inflantski miał
 rzecz w tych słowach:

„Winieniem Wafzey Krolewskiej Mości Panu Memu Miłościwe-
 „mu iak najuroczyście ogłaszać dzięki, żeś mnie Wafza Krolewka
 „Mć na Krześle Woiewodztwa Inflantkiego łaskawie umieścić raczył.

„Czynię tę słodką powinność tym radośniejszym sercem, im czul-
 „szym poznawam rozumem, że będąc dziełem Rąk W. K. Mci, zaraz
 „mam wzor w Stworzycielu moim, iż z istności Jego tyle nabiorę ducha
 „mocy, abym dokładnie podług poprzyjęzonych prawideł należące do-
 „pełniał obowiązki.

„Liczne bowiem cnoty Tron W. K. Mci otaczające, są to bar-
 „dzo jasne światła, które nie tylko Maieństawi W. K. Mci czynią oz-
 „dobę, lecz i Koronie Jego są Koroną.

„Też to przyjemne cnoty są dla mnie Miłościwy Krolu solenne
 „Ofiarze, na których niewygafey nigdy wdzięczności tlić się zawsze
 „będą ofiary; bo kto czerpa łaski, źródło ich uwienczać powinien.

K

Wy-

»Wyiąłeś mnie W. K. Mość z Stanu Rycerskiego, czternaście
»lat nieustannie publiczne wyślugi sprawującego, i na Krześle Woie-
»wodztwa Infantkiego dobrotliwie osadzić raczyłeś. Właśnie tyleż lat
»niegdyś Jakob u Labana, ile ja u Miłościwego Pana, swoiey doślugi-
»wał się korzyści; lecz iak on w tak długim przeciągu pracować sobie
»nie sprzykrzył, bo Piśmo S. mowi. *Et videbantur pauci dies prae a-*
»*moris magnitudine*; tak i mnie Rycerskie wyślugi bynajmniej nie były
»tęskliwe, bo ie żywe do W. K. Mci i do Ojczyzny moiey śodziło
»przywiązanie.

»A potym, dałeś ztąd zaraz W. K. Mość do zrozumienia, że ten
»tylko sercu W. K. Mci może być luby, i do łaski Jego mieć prawo,
»kto jest Ojczyźnie wyśluzony.

»Wszak to w ustawicznych widziemy dowodach, że w pracowi-
»tym W. K. Mci Panowaniu cel dobra publicznego, jest celem Jego
»powołecznym.

»Wyobrazasz W. K. Mość w każdych dziełach swoich owę iasno
»gorzącą świecę, ktorey Symbolista przypisał; iż świecąc wszystkim,
»siebie tylko wyniszcza, i trawi; bo te trudy W. K. Mci są najmilsze,
»ktore uszczęśliwienie Narodu stanowią.

»Byłem pod przezornemi W. K. Mci Oczyma w Radzie Nieusta-
»jącey czteroletnim pracownikiem: doznawałem to z śodkim ducha
»przekonaniem, iak wiele dobro Narodu troskliwe W. K. Mci zaprzę-
»tało serce.

»Umiałeś W. K. Mość w nayniebezpieczniejszych razach styr Rzą-
»du od Boga sobie powierzony tak delikatnie kierować, ażeby go od
»gwałtowney ocalił nawałnicy.

»Właśnie w tych smutnych przypadkach koniecznie potrzeba by-
»ło tak mocnego styrnika, ktoryby przeciwnym opierając się losom, o-
»gulał fortunę od nayzawisniejszey zaślaniał zawsze burzy.

»Nie opuszczasz W. K. Mość pomocnych Rąk swoich w nay-
»trwożliwszych okazyach, a tym samym publiczną zasilałeś ufność; bo
»każdy będąc pod zaślona skrzydeł W. K. Mci, wposród naytkliwszych
»nieszczęść, swego używał bezpieczeństwa.

»Nikt się już nie obawia trwogi pod czułym W. K. Mci Pano-
»waniem, bo każdy uznawszy moc sternictwa Jego; mowi z Wirgili-
»uszem: *Hic sedet Aeneas magnus, secumque volutat eventus varios*; więc
»zaraz troskliwą lęklivość swoię w śodką zamienia spokoyność.

»Wszak w Rękach W. K. Mci jest nasza ulubiona twierdza, kto-
»ra szczęśliwość Narodu bezpieczy i mocni.

»Pozwol tedy Nayiasniejszy Krolu, niech i ia z tey Dobrotliwey
»Ręki używam moiey śodyczy. Racz mi ią łaskawie podać, abym na
»niey gorącemi ustami memi wpoił, i wcielił żywey wdzięczności nie-
»ustające tchnienia; *Dextera, quae donum tribuit, nunc oscula sumat.*

»Gdy już serca mego przyjemną odbyłem uroczystość, i w dzięk-
»czynieniu moim żywą W. K. Mci Panu M. Miłościwemu wynurzyłem
»wdzięczność, należy mi teraz przed Maieństwem W. K. Mci, i przed
»obliczem Prześwietnych Zgromadzonych Stanow dopełnić włożoną na
»mnie powinność; że będąc w liczbie Deputowanych do wysłuchania Ra-
»chunkow Prześwietney Kommissyi Skarbowey Koronney, znalazłem po-
»dług poprzedzającej Relacyi J. W. Biskupa Łuckiego tenże Skarb do-
»brze rządny. Tym Godnym Mężom (ktorzy go z mocną administro-
»wali delikatnością) pochwalić nie powtarzam, bo dzieła ich własne w
»tylu ich Księgach pracowicie zapisane, od wszystkich mow są wybi-
»tniejsze, a te im czynią realny szacunek i cenę. Przekładam tylko
»W. K. Mci, i Prześwietnym Zgromadzonym Stanom; że w odebranych
»Rachunkach od Skarbu Koronnego, więcej się nie pokazało Percepty
»przez lat dwa z wszystkich Funduszow ugromdzoney (oprocż Fun-
»duszu na umorzenie Długow Rzeczypospolitey, i Funduszu Prowenien-
»cyi

STANDARD PAPER CO. NEW YORK

MADE IN U.S.A. 100% RECYCLED PAPER

PRZEZ LAT DWA A DIE Ima. SEPTEMBRIS 1775. AD ULTIMAM AUGUSTI 1778.

PERCEPTA.		Złote. G: Den:		EXPENSA.		WYPŁACIL SKARB.		Fozofat winien do zaplacenja.	
						Złote. G: Den:		Złote. G: Den:	
N. I. REMANENT SEYMOWY. Remanentu Seymowego w Rachunkach Generalnych y Konfytucyi 1776. zapisanego fl: 1016410. 13. 41 W którym to Remanencie, iż się znajduje Summy z różnych funduszów, y do ich obrachunków przeniesione być powinny, więc się odcinają y przenoszą, to jest: Ad N. III. ex Subsidio Charitati: fl: 141165. 23. 81 } 362644. 24. 51 Ad N. V. z Dobr Ofrogrskich fl: 221459. 15. } Zostaie więc Remanentem 653785. 18. 171 Accessit z Kwart - - - 1577. 131 Z Poglownego Żydow: - 6043. 18. } Z Hybern na Dyecezyi - - - } 28889. 2. 41 Krakowskiej - - - 15661. 15. 12. Z Czopowego - - - 5606. 27. 15. Summa Remanentu post accessa 682674. 21. 31 Decefit z Kwart - - - 32721. 25. 91 Z Poglownego Żydow: - 54309. 29. 6. } 87031. 24. 151 Summa Remanentu post accessa & deceffa Kwartal Juliszowy 1776. z Celł wszelkich y Proweniencyi od stepla importował do Skarbu Summa Remanentu wraz z Kwartalem Juliszowym 1,189035 25 31				EXPENS z REMANENTU SEYMOWEGO y KWARTALU JULISZOWEGO 1776. Skarbowi Jego Królewskiej Mości na Summę fl: 963807. gr: 7- przez Sancitum Konfederacyi Generalnej, do Retentow y Kwartalu Juliszowego 1776. aliygnowanę Officialitom Ziemstwa y Grodu Warzawskiego vigore Sanciti Konfederacyi Generalnej, to jest: W. Stanisławskiemu Sędziemu Ziemskiemu - fl: 6000 - Puchale Podśędkowi - fl: 6000 - Gorkiemu Sędziemu Grodzkiemu - fl: 6000 - Sobolewskiemu Piarszowi - fl: 20000 Na Lufratorow Mostow y Grobel, tudzież Czopowego w Woiewodztwach Bracławskim y Kiiowkim 6000 JW. Rzewulskiemu Marzałkowi Nadwornemu Kor: na fundamencie Konfytucyi, z hiberny zalegley na Dyecezyi Krakowskiej 15661 15 12 JW. Humieckiej Mieczniki Kor: powrocil Skarb naddanej Czopowe z Mialta Sokulca 3224 24 Regim: Cheff: Gen: Kozłowskiego za Deces w wydanej delacie 299 9 9 Summa Expenfy - - - 741028 11 31 Zostaie na Retentach Łanowego - - - 448007 14 Concordat - - - 1189035 25 31 285964 14 171					
N. II. Percepta Skarbu Koronnego a die 1ma zbris 1776. ad ultimam Augusti 1778. co do Intrat Ratami wchodzących, co zaś do Proweniencyi z Celł y stepla a die 1ma zbris 1776. ad Kurle Julii 1778. inclusive. Podymne - - - 9,998301 Pulpodymne - - - 709989 Hyberna - - - 57833 7 9 Czopowe Kraiowe - - - 2,551254 25 91 Pultorykwarty - - - 2,825121 26 41 Łanowe - - - 62808 5 Poglowne Żydowskie - - - 991651 20 3 Cio Kupieckie - - - 2,232508 11 11 Cio Szlacheckie - - - 629250 15 2 Cio od Soli - - - 285894 25 13 Składne Winne - - - 301931 28 17 Pebor - - - 109473 15 Czopowe od trunkow Zagranicznych - - - 728464 18 101 Papier steplowany - - - 642936 14 101 Karty steplowane - - - 95625 15 Kalendarze steplowane - - - 14715 15 Księgi Żydowskie steplowane - - - 14295 7 9 Proweniencya z tabak y tytoniow - - - 648029 11 151 Loterya - - - 57000 Percepta potoczna z kwadrupli, grzywiem, y ukaraft. - - - 57107 18 21 Mialta Gdańsk y Toruń importowały ad rationem zaleglych y nowych podatkow - - - 140700 Nota na Retentach z Pultorykwarty na Starostwie Skalskim y Królewstwach Barskich - - - 33346. 28. 111 Na Łanowym procz Remanentu Seymowego z lat dwoch - - - 126457. 21. Summa fl: 159804. 19. 111 Summa Percepty dwuletniey - - - 23154953 91				EXPENS a die 1ma zbris 1776. ad ultimam Augusti 1778. Skarbowi Jego Królewskiej Mości - - - 5333333 10 JO. JW. Konfytarzom Rady Nieustajacey - - - 220000 Subalternom Rady - - - 160000 JO. X. Marzałkowi Wielkiemu Koronnemu - - - 120000 JW. Marzałkowi Nadwornemu Koronnemu - - - 80000 Choragwi Węgierskiej Łaski Wielkiej Koronney - - - 134622 Officialitom Marzałkowłkim - - - 72000 JW. Podkancelrzemu Koronnemu - - - 80000 JO. X. Podskarbiemu Wielkiemu Koronnemu - - - 120000 JW. Podskarbiemu Nadwornemu Koronnemu - - - 64000 JWW. Kommissarzom Skarbu Koronnego - - - 200000 Officialitom Skarbu Koronnego - - - 199833 10 Na Milicyą Skarbu Koronnego - - - 227422 20 Na Exaktorow Podatkow - - - 74244 Na Expenfa Prawne y drobne - - - 72638 16 17 Na Konfragaty allewicye y deceffa - - - 301743 9 81 Na Szkole Rycerską - - - 400000 JW. XX. Prezydentom Trybunalu - - - 20000 JWW. Marzałkom Trybunalu - - - 40000 Na fundusz umarżający długi Rzeczypospolitey - - - 1000000 Na Reparacyą Zamkow y Palacu Rzeczypospolitey - - - 33565 JW. Marzałkowi Konf: y Seymu 1776 - - - 20660 20 W. Sekretarzowi tegoż Seymu - - - 6660 20 Na Szpital Warzawski - - - 50000 NN. Królewiczom Polkim XX. Saskim - - - 178666 20 178666 W. W. Officialitom Ziemstwa y Grodu Warzawskiego - - - 40000 W. Kraszewskiemu Generałowi Majorowi - - - 40000 U. Mikulskiemu y Sukcesorom Buczowa - - - 12000 Na Woysko Koronne - - - 12580000 Na Pożow Zagranicznych Gabinet Thomaczow y Expenfa Extraordinaryne - - - 750748 10 12 JO. JW. Konfytarzom pierwfzey Rady y Subalternom - - - 454415 28 9 Summa Expenfy - - - 23,092,867 9 101 Refat Paratis w Kassie - - - 62085 20 171 Concordat - - - 23154953 91 398,666 20					
N. III. Percepta na opłatę długow Rzeczypospolitey. Z Remanentu Seymowego - - - 141165 23 81 Ex Emphiteufi - - - 35479 20 121 Od Duchowieństwa doni gratuiiti za lat 2. 1776. y 1777. - - - 1200000 Od Skarbu Koronnego za lat dwa - - - 1000000 Summa Percept - - - 2376645 14 21 N. IV. Percepty Sześdzięsiatego grosza z funduszow na długi Rzeczypospolitey wyznaczonych - - - 39277 12 13 N. V. Proweniencya z Dobr Ofrogrskich. Lubo z Remanentu Seymowego jako wyżey zostawało Fl: 221459. d. 15. gdy jednak Konfytucya 1776. inne rozrządzenie tej Proweniencyi naznaczyla, zatyż Rachunek denoviter od Raty Septembrowey 1774. zaczyna się. Należy więc z tej Proweniencyi od Raty 7browey 1774. do Raty Marcowey 1778. inclusive z Rat 8. a Fl: 150000 - - - 1200000 N. VI. Remanentu wszelkiego w gotowiznie sub N. II. III. IV. & V. - - - 90200 17 111 Na Retentach sub N. I. III. IV. & V. - - - 655049 19 5 745250 6 161				EXPENS na umorzenie długow 1ma Classis. Skarbowi Jego Królewskiej Mości - - - 1200000 Od teyże Summy na grosz Sześdzięsiaty - - - 20000 NN. Królewiczom Polkim XX. Saskim - - - 501866 20 81 Woysku Koronnemu - - - 306255 13 12 Regimentowi Gwardyi Piefzey Koronney - - - 160157 24 12 JW. Borchowi Podkancelrzemu Koronnemu - - - 49135 9 6 Assessorom Marzałkowłkim - - - 39239 22 Assessorom Sadow Zadwornych - - - 45271 2 W. Unrugowi - - - 9900 9 Sukcesorom Metrykanta Nowickiego - - - 3236 Dziewięciu Towarzyszom Komendy W. Kraszewskiego - - - 3961 8 101 Summa Expenfy - - - 2,339,023 19 131 Refat Paratis - - - 21409. 24. 71 Na Retentach - - - 16212. 1. 151 Concordat - - - 2376645 14 21 EXPENS z 60. Grosza. Wypłacono Kommissarzom Likwiduią długi Rzeczypospolitey Refat Paratis - - - 2512. 11. 6. Na Summach nie odebranych zостаie - - - 627. 1. 151 Concordat - - - 39277 12 13 EXPENS z Proweniencyi Dobr Ofrogrskich. JO. X. Radziwiłłowy Miecznikowey W. X. Litewskiego - - - 150000 Regimentowi Ordynacyi Ofrogrskiej na Summę 558000. - - - 548896 Kawalerom Maltańskim na Summę 41120. - - - 422632 Pro Subsidio Charitativo od tychże Kawalerow - - - 38880 Kommissarzom Dubieńskim na Summę fl: 12000. - - - 5000 Refat Paratis - - - fl: 4192. 20. 161 Refat w Prowineyach - - - fl: 30398. 13. 131 Concordat - - - 1,200,000					

»cyi Ostrogskich, bo te dwa Fundusze, mają inne swoje przeznaczenie
»Prawem opisane) mówię, że więcej się nie pokazało Percepty, tylko
»Dwadzieścia i Trzy Miliony, Sto Pięćdziesiąt i Cztery Tysiące, Dzie-
»więćset, Pięćdziesiąt i Trzy Złote z wszystkich Funduszow (oproc
»wyżey wyłączonych) do Skarbu Koronnego przez Lat dwa wpłynio-
»ney. Wyexpensował Skarb według Prawa z tey Summy Dwadzieścia
»i Trzy Miliony, Dziewięćdziesiąt i Dwa Tysiące, Ośmset Sześćdziesiąt
»i Siedm Złotych, a ma jeszcze w gotowiznie Sześćdziesiąt i Dwa Ty-
»siące, Ośmset i Pięć Złotych. Więc według wybranej Percepty
»Skarb się dokładnie wyrachował. Ale się tu okazuje, że Tabella Expen-
»sy Koronnej Roku 1776. uchwalona, jest większa nad Perceptę, bo ta
»wydawać każe co Rok 11,848,461. Złotych, już włączając w nie Sum-
»mę Dwakroć, Dwadzieścia Tysięcy na Konfiliarzow Rady, i dwóch Se-
»kretarzow Prawem Przepisaną, do Tabelli nie dołączoną, a Fundusze
»na te expensa wyznaczone więcej nie czynią (biorąc miarę z dwule-
»tniej terażniejszej Percepty) iak tylko na Rok 11,577,476. Złotych,
»Groszy 15. Więc brakuje do Percepty, ktoraby dostarczała opłacać
»Tabellę Expensy Koronnej Prawem 1776. Roku uchwaloną; Summy na
»Rok 270,984. Groszy 15. Należy tedy albo Tabellę Expens umniey-
»szyć, albo Skarb dostarczającym Funduszem opatrzyć; bo co dwie le-
»cie przez przewyższającą Expensę nad Perceptę Skarb zaydzie w dłu-
»gi, które gdy się nagromadzą, z czasem wszystka Percepta Skarbu Ko-
»ronnego na opłatę samych długow (opuszczając inne potrzeby Rze-
»czypospolitej) obracaćby się musiała; a ztądby urość Kapitał do zamo-
»rzenia go prawie niepodobny. Czyni prawda Prześwietna Kommissya
»Skarbowa nadzieie z Tabaki, i Czopowego Miasta Warszawy przybytku
»wypływającego, lecz istotną Expensę trudno nadzieyną opłacać mone-
»tą! bo ta jest omylna, a tu realnego potrzeba wydatku, któryby do-
»gadzał Prawu, i każdemu w Tabelli Expensy Koronnej wyrażonemu
»dokładną uczynił satysfakcyą.

»Fundusz Łanowego aktualnie tylko importuje teraz do Skarbu
»na Rok 31.404. Złotych, bo reszta idzie zawsze na retenta, lecz czczym
»tylko jest retentem, bo do odebrania niepodobnym, z przyczyny; iż
»tyle Łanow w naturze się podobno nie znajduje, iak ich Taryffa w
»Roku 1729. w Radomiu klasyfikowała; Więc Kommissya Skarbowa
»wyznaczyła na wyszukiwanie Łanow lustracyą: ta się aktualnie agi-
»tuje, i już niektóre Krolewsczyny lustrowane, lecz z początkowych prac
»Lustratorskich nie wiele można się spodziewać z tego Funduszu przy-
»bytku: więc i ten Fundusz mało obiecuje pomnożenia Skarbu Koron-
»nego. Dla tego z mieysca mego upraszam W. K. Mei, i Prześwie-
»tnych Stanow Zgromadzonych, ażeby W. K. Mość na terażniejszym
»Seymie z Prześwietnemi Stanami Zgromadzonemi, tak pieczołowicie
»zarządzać raczył, ażeby Tabella Expensowa zupełnie się zgadzała z Per-
»ceptą, a tak ani Skarb w długi zachodzić nie będzie, i każdy w Ta-
»belli umieszczony swoją odbierze satysfakcyą.

In sequelam dwóch tu przywiedzionych Relacyi, przyłącza
się Tabella rozdana w Izbie o Stanie Skarbu.

Gdy się dopominali niektorzy Jchmć PP. Posłowie przyspie-
szenia Elekcyi Kommissarzow, mieniąc, że się czas skraca, w kto-
rym ostrzeżony Prawem powrot do Izby Poselskiej nastąpić po-
winien; J. X. Kanclerz W. Koronny od Tronu odpowiedział: „Iż
„formalności w Prawie wyrażonych opuszczać nie można: zkąd wy-
„nika, że gdy Relacya o Rachunkach Kommissyi Skarbu Koron-
„nego już uczyniona, potrzeba jest, aby podobną Relacya Depu-
„towanych do słuchania Rachunkow Kommissyi Skarbu Litewskie-
„go nastąpiła; a jeżeli czas do publicznych Obrad zdawać się bę-
„dzie za krotki, w mocy jest Seymujących Stanow przedłużyć go

„sobie. Tym czasem, gdy Rachunki Skarbu Litewskiego nie są
„wykończone, J. K. Mość solwuje Sessyą na Poniedziałek na go-
„dzinę 11.”

SESSYA XIII.

Dnia 19. Października.

WIZBIE SENATORSKIEY.

JMC Pan Marszałek Seymowy Zagaił w następujących słowach:

„Upływa na dniu dzisiejszym tydzień drugi Obrad Na-
„szych publicznych: widział Narod w pierwiastkowych i rozpoczynają-
„cych się Dziełach troskliwie zawsze W. K. Mci o Dobro powszechne
„starunki, tak dalece, że w każdej okoliczności iednoczył chęci swoje
„z wolą W. K. Mci P. N. Miłościwego; a w tym dotąd trwając przedsię-
„wzięciu, w dalszych swoich czynnościach zawsze się chce stosować z
„Mądrością, i z życzeniem Najlepszego Króla.

„Pozostała Nam Czynność obrania Kommissarzow Skarbowych,
„powinnaby dnia dzisiejszego skutkować, dla czego bym o tę Elekcyą
„z miejsca mego upraszał.

„W porządku Seymowania byłoby na swoim miejscu, żeby Ele-
„kcyą Kommissarzow Obojga Narodow, poprzedziła Relacya Poselstwa
„do Porty J. Pana Bosampa; Więc upraszałbym W. K. Mci o dozwo-
„lenie, żeby ta Relacya była wysłuchana, a po niej żebyśmy na tym
„zakńczyli, *in ordine* czego na dniu onegdajszym zafolowana zosta-
„ła Sessya, to jest do Elekcyi Kommissarzow Skarbowych Obojga Na-
„rodow.”

Xiążę Jmć Marszałek W. Koronny przeczytawszy Punkt Kon-
stytucyi 1765. aby Relacye Posłów do Dworow Zagranicznych *se-*
motis Arbitris czynione były; za uderzeniem Łaską wyrzekł te sło-
wa: *Na ustęp*: A po wyjściu Arbitrow, dał Głos J. Panu Boscam-
powi do zdania Sprawy z Czynności swoich u Porty Ottomańskiej,
którą ten Poseł czynił po Łacinie w tych wyrazach:

„Serenissime Rex Domine mi Clementissime! Illustrissimi, Excel-

„lentissimi ac Amplissimi Reipublicæ Ordines, in liberis,

„ac Solennibus hisce Comitibus Congregati!

„Adstanti hodie ad Solium Serenissimæ Regiæ Majestatis Vestræ,
„& coram Amplissimis Ordinibus de peracto penes Portam Ottomanicam
„binæ Legationis munere Relationem facturo, rationemquæ de Nego-
„tiis, quæ in Commissis habui, reddituro, duo potissimum, in qui-
„bus omnis Legatio, & quævis Negotiatio versatur, mihi videntur ef-
„se cardines: Honos nimirum seu decus Aulæ Ablegantis, utilitas de-
„inde seu commodum Patriæ; quæ bina Capita procuranda & manu-te-
„nenda penes Gentem, qua cum agitur aut transigitur.

„Quid in hisce præstiterim, aut præstare conatus fuerim, Sen-
„tentia Majestatis Vestræ & Ordinum Arbitrio eâ, quâ par est, reve-
„rentiâ modò subiciam. Velint autem ad hunc finem paulo altius rem
„mecum assumere.

„Post felicem Majestatis Vestræ Coronationem comparuit quâ Le-
„gatus extra Ordinem ad Aulam Constantinopolitanam Illustrissimus Do-
„minus Alexandrowicz hodie Castellanus Vîsnensis cum Notificatione
„Solennissimi hujusce Reipublicæ Actûs. Non latet Majestatem Vestram
„(in transitu dixerim) quid ad Ejusdem Legati admissionem egerim,
„& præstiterim in Negotiis Reipublicæ binâ vice; primâ quâ Emis-
„sarius,

„rius, alterâ quâ Mandatarius (Gallicè *chargé d'affaires* vocant) ad-
„hibitus.

„Omnibûs ritè & pro decore Gentis ab hocce Legato peractis
„redux in Patriam attulit quidem litteras, prout vocant, Recredentia-
„les, simulquæ Congratulatorias; sed bellum, quod mox exarserat, impe-
„dimento fuit, quin Legatus ex parte Turcarum Imperatoris ad Con-
„gratulandum Regi feliciter inaugurato (juxta antiquum morem inter
„Nos & Turcas acceptum) adventaret. Interea Edicta seu Scripta ad
„Manifestandum bellum contra Aulam Petropolitanam tunc temporis pu-
„blicata ex parte Portæ, præcipuè illud de Anno 1769. (quod de loco
„dicto Han Tepé nomen ducit) satis palam fecere mutatam & adver-
„sam in Nos eodem tempore Turcarum mentem occasione Motuum in
„Patria tunc exortorum & effervescentium. Pace autem inter duas bel-
„ligerantes Potentias confecta, rebûsquæ illarum compositis, nulla de Po-
„lonia, nulla de Scriptis Pacta Carloviciana labefactantibus & in Castris
„ad Han-Tepé publicatis contra Poloniam, nulla de summis damnis Po-
„doliæ & Ucrainæ Nostræ per irrumpentes Turcas & Tartaros illatis,
„nulla denique de debita Majestati Vestræ per Legatum Solenni Congra-
„tulatione ex parte Turcarum facta mentio.

„Ne quid igitur Respublica aliquando ex hocce silentio, nec non
„ex critico ac Equivoco rerum Nostrarum cum Othomannis exinde ha-
„bitu detrimenti caperet; Majestas Vestra ex Sententia Consilii ad La-
„tus Regium Permanentis, post absolutam feliciter negotiationem circa
„admissionem Legati ad Portam ex parte Nostra per Generosum Domi-
„num Consiliarium Legationum Sigismundum ab Everhardz sub Agentis
„Titulo res Nostras, præcipuè hocce negotium, tunc penes Portam e-
„gregium in modum procurantem, me in Charactere Internuntii & Mi-
„nistri Plenipotentiarum Mense Octobri 1776. nominatum Constantinopo-
„lim ablegare voluit. Credentialibus & Instructione scriptis & redditis
„9. Novembris ejusdem Anni cum Comitibus mihi a Majestate Vestra
„designatis Varaviâ discessi, & sub finem Mensis ad Limites Regni
„per paucos dies substiti. Mox compositis componendis cum Turcis de
„transitu meo per Tyræ flumen, & de receptione mea Chocimi, ad ad-
„versam partem cum integro Comitatu meo transivi. Quâ ratione
„ibidem Decorum & Honorem Gentis respectu Introitus mei in oppi-
„dum, & ex eodem exitus cordi habuerim, & manutenuerim, ex Re-
„latione mea circa id ipsum ad Aulam tunc transmissa constat. In Or-
„dine Analitico tenorem Instructionis meæ ulterius cum Itinere pro-
„sequi liceat.

„Jussus Moldavorum à Principe dignè receptus, & per aliquot
„dies per-amicè habitus, oppressos tunc temporis ibidem & querimo-
„nias suas apud me agentes Missionarios Nostros Romano-Catholicos,
„sub Scuto Regiæ Protectionis Polonicæ degentes sublevavi, Principem
„Gregorium Glicka ad restauranda antiqua illorum Patrum Privilegia a-
„degi. Ubique locorum exinde usquæ ad Mænia Constantinopolis in
„itinere more solito receptus: ad Locum *Topczilar* dictum solito alias
„propriorem Urbis per biduum substiti, & tandem cum Introitu Solenni ad-
„veni in Suburbium Peræ 12. Februarii 1777.

„Constat ex Diario ad Aulam misso, nihil post Adventum
„meum defuisse, nequæ ex parte aliorum Legatorum, nequæ ex parte
„Præfulgidæ Portæ circa Salutationes receptas erga Ordinis mei Lega-
„tos. Nunc de bino aditu meo Solenni ad Vezirium & Sultanum. In
„congressu prævio & privato cum Reiseffendio seu Ministro rebûs exte-
„ris Præfecto, conditionem, sine qua non, stipulaveram: ut nimirum
„Porta absquæ ulla interjecta mora, post aditum meum ad Sultanum, Ma-
„jestati Vestræ Nomine Suo congratulaturum decerneret, & non multò
„posthac expediret Legatum. Hoc ipsum qua ratione à Porta adimple-
„tum vidit Polonia, novit Europa.

L

In-

»Insuper reciproca munera, quæ publicas amicitiae tesseræ, ad Regem ex parte & nomine Turcarum Imperatoris mittenda stipulavi, antequam Nostra Imperatori exhibenda concederem. Quia super re, ut insolita, non parum disceptatum; prout patet ex Responso Portæ in scriptis 10. Aprilis 1777. ad exhibitas à me hoc super negotio Notas Ministeriales. Hucusque quò ad Decorum erga Aulam Nostram ex parte Præfulgidæ Portæ: reliquum est, ut circa utile seu commodum, ut pote alterum Legationis cardinem, conatus meos Sacræ Regiæ Majestati Vestræ & Amplissimis Ordinibus succinctè exponam.

»Scriptum publicatum ab effervescentis in Nos animi Vezirio ad Han-Tepè Tractatui Carloviciano obtrectans, re ipsa abrogatum & annihilatum ex præfatis videtur; sed quid in hocce puncto egerim, uberiorius patet ex Relatione Colloquii Solennis instituti cum Ministris Portæ 29. Augusti elapsi Anni. In quo quidem Colloquio ex parte Turcarum responsum: Imperium Othomannicum Pacta Carlovicianam in perpetuum quæ Sacrosancta habiturum; id quod à Legato Turcico Numan Bey in publica Oratione coram Majestate Vestra & Senatu Solenniter confirmatum.

»Quoad cætera puncta mihi Commissa circa rem Commercii cum Turcis ad melius pro Nobis redigendi, nequè tempus sufficiens ad negotium istud feliciter incæptum & jam satis promotum suppeditabat, (revocatus enim fui ab Aula Turcarum in medio rerum faciendarum curriculo) nequè rerum politicarum tunc facies & habitus operi huic perficiendo favebant. Interim sub spatium temporis, quò ibidem substiti, cumplura extra ordinem Mandata Imperialia, vulgò Tyrman dicta, Mercatoribus Nostris circa Telonii levioris quàm antea solutionem obtinui; quandoquidem non eadem, quæ cum cæteris Nationibus exteris, quibus sunt expressæ circa telonium cum Turcis stipulationes, erga Nostrates observatur Norma. Appromissum quoquè à Porta, molimina Nostra novæ Mercaturæ in & ex Partibus Meridionalibus Regni Nostris per flumina & maria, nulla obstacula, imò adjumenta expertum fore.

»In serie Præceptorum movi etiam quæstiones gravioris momenti; nimirum de Jure Nostrò exclusivo circa navigia, vulgò promy dicta, ad transvectionem integram Tyræ fluminis, in quantum Nos & Turcas interfluit: & hoc quidem vigore Transactionis cum quodam Ibrahim Agha Commissario Turcarum cum Nostratibus factæ Anno 1703. Circa hocce negotium; simul istud, quod concernit restitutionem (sine pretio) miserorum hominum in captivitatem occasione ultimi belli abreptorum; insuper circa refarcienda ingentia damna, quæ Illustrissimi Palatini Kijoviensis, & Braclaviensis, aliique perpessi sunt; nec non manutentionem Protectionis Regiæ circa Catholicos Moldavos viventes in Ecclesia pressa, satis amplam & non minus energeticam expositionem & protestationem occasione aditûs mei Valedictorii ad manus proprias Vezirii solenniter porrexi, expressò petitò in hocce scripto: ut Porta Commissarios ad inquirenda & transigenda hæcce negotia (quæ satis luculentæ & amplæ prætensionis & expostulationis opportuno tempore, quò opus fuerit, ansa & materies depromenda) ad confinia mittat.

»Obtinui & misi tria Mandata, seu Tyrman, ad Præfatos seu Bafsas Chocimensem, Bendærnsem, & Oczakoviensem circa restitutionem furti facti in ærario Publico Latyczoviensi per Latrones, qui ex Turcica parte in Podoliam irruerant.

»Institutum Linguarum Orientalium pro Alumnis Nostris juxta tenorem Instructionis meæ inspexi.

»Duos inde Interpretes, unum Constantinopoli Generosum scilicet Pichelstein, alterum Generosum Dederkat Cameneci jussu Majestatis Vestræ institui.

»Huic autem Instituto jam Annò 1766. inchoato, ut & negotiis Nostris in Turcia occurrentibus Magnificum Dzieduszyci egregiè indodo-

»dolis & maximæ spei juvenem ex Mandato Majestatis Vestræ Præfatum, Supremo Vezirio valedicens, quæ talem, sicuti Nostrates omnes & singulos ibidem degentes, sub Fœderis renovati Clypeo utpotè tutos, commendavi.

»Incumberet mihi adhuc exponere Secundæ Legationis meæ Acta in Charactere Legati extra ordinem Respondentis, ad Legati Turcici Notificationem factam de evecto Sultano Abdul Hamid in Solium Osmanidarum, & Congratulantis Inaugurato Turcarum Imperatori ex parte Sacræ Regiæ Majestatis Vestræ, sed nil nisi functiones Cæremoniales, de quibus satis constat, occurrebant; nisi forsitan alicujus momenti videbitur memoratio, quam hic faciam: nimirum hac occasione aditûs mei ad Vezirium Summum, Interpretem pro hocce Supremo Imperatoris Locum-tenente, & æquivoci quid ratione Decoris proferentem (utebatur enim vocabulò Protectionis Imperatoris Sui erga Poloniam) in medio sermonis interpellatum admonui, ut de amicitia reciproca & nullatenus de qualicunque Protectione loqui vellet: id quod extemplo fecit, idemquè observavit posthac in responso ad Sermonem meum in Aditu ad Sultanium; quoniam si secus faceret, pariter coram Imperatore interpellatum iri, præfato Interpreti antè insinuaveram.

»Omnibûs ritè peractis in hocce tertio & ultimo aditu meo quæ Valedictorio tam ad Vezirium, quàm ad Sultanium; tandem receptis in Consuetam Formam litteris, ut vocant, Recredentialibûs seu Responsoribus, tribûs quidem pro Sacra Regia Majestate Vestra, & unâ pro Illustrissimo atquè Reverendissimo Episcopo Posnaniensi, quæ Supremo Regni Cancellario, & Rerum Exterarum Ministro.

»Sub finem Aprilis Anni Curretis cum Exitu Solenni Constantinopolim discessi. In itinere reditûs mei ubiquè honorificè habitus, & Chocimia ritè extraditus, 17. Junii fui Deo juvante redux in Patriam. Hic loci subjiciam, quod in Epistola Conductori meo Turcico pro Re-iss-effendio quæ testimoniali & recommendatitia more solito tradita notabilia quædam perstrinxi: nimirum ad mentem hujusce Ministri revoco Restitutionem jam toties efflagitam Captivorum Polonorum, quos in itinere aliquibus in locis reperiri resciveram; insinuo deinde necessitatem sublevandi in posterum Ærarii Nostris circa Legationes ad Orientem, & vice versa. Id est: ut aliter & ad parsimoniam de Legationibus mutuis, quoad expensa, inter utramquè Aulam amicè transigatur; id quod non unâ vice Ministerio Othomannico jam antea insinuaveram.

»Nihil superest, nisi ut datâ, quam sciscitor, veniâ de eo, quod melius quid pro bono publico ob circumstantias efficere non potui, adhibitis cæteroquin ad id ipsum omnibûs viribûs meis, ut, inquam, me, measque rationes, nec non Comites meos ex Oriente reduces Magnificos Chrzanowski, quæ Legationis Secretarium, & Kicki, aliosque ibidem relictos, scilicet præfatum Magnificum Dzieduszyci cum bene merito Interprete Pichelstein Sacræ Regiæ Majestati Vestræ, Domine mi Clementissime, & favori Vestro Amplissimi Ordines, summo cum Cultu iterum iterumque commendare ausim.

Po uczynioney Relacyi, i powrocie Arbitrow do Izby, Jmć Pan Potocki Starosta Szczerzecki Poseł Mielnicki za siebie i swych Kollegow wniosł Imieniem Woiewodztwa Podlaskiego: „Aby po-
dług dawnego Prawa, Poselstwa do Zagranicznych Dworow
„Szlachta Rodowita, i dobrze osiadła sprawowała, mieniąc to być
„jednym z podanych sobie w Instrukcyach Punktow; iakoż go
„przeczytał.”

To żądanie Jmć Pana Mielnickiego zyskało approbacyą wielu Posłow.

W tym inni Posłowie, osobiście Podolscy innych Poselstw Relacyi dopraszać się zaczęli, mieniąc: „Jakoby ktoś ieszcze, „okrom Ur. Lasopolskiego, za Granicę był wysyłany.”

Wniosek ten iak znaczną część Posłów za sobą pociągnął, tak nie małe w Izbie zamieszanie uczynił; które iżby J. X. Kanclerz zaspokoił, mając sobie dany Głos, z miejsca swego wyraził:

„Jest moją powinnością, iako Kanclerza, przeświadczyć Stan, ny Prześwietne o tym ukontentowaniu Nayiaśniejszego Pana, kto- re odbiera patrząc na czułą względem ścisłego zachowania Praw, „Stanow Prześwietnych gorliwość; ale też jest oraz obowiązkiem, „iako mającego honor Prezydować w Departamencie Spraw Cudzo- „ziemskich, to Przekazywać Posłom przełożyć, co do zaspokojenia „Ich żądań sądzić być nayzdatnieysze. Mam więc honor donieść „Stanom Prześwietnym, iż żadney w dwuletnim przeciągu, okrom „do Porty, nie było za Granicę Legacyi. I ieżeli są wysadzeni „od J. K. Mci i Rzeczypospolitey po Dworach Zagranicznych Szre- „dniego rzędu Ministrowie, tych Listy, Odpowiedzi, i wszelkie „Korrespondencye, iako w Departamencie Spraw Cudzoziemskich „są złożone, tak Stanom Prześwietnym przez Deputowanych do „Examinowania Czynności Rady, doniesione będą.”

Na Oświadczenie Jmci Xiędza Kanclerza W. Koronnego, o- dezwiał się J. P. Branicki Hetman W. Koronny: „Nie zabieram „Głosu, ale tylko przymawiam się: Jest w Obrachunkach Skar- „bowych Koronnych położony wydatek na Expedycyą Zagraniczną: „Mówić nie podobna, żeby ona była prywatney Osoby dla prywa- „tnego swego Interessu; Raczey wnosić należy, iż była publi- „czną. Każdego zaś Charakteru Minister, bądź to Poseł, Inter- „nuncyusz, Rezydent, *chargé d’Affaires*, lub pod iakimkolwiek I- „mieniem za Granicą będący, albo powinien mieć swoje *Creden- „tiales*, bez których byłby prożno od Rzeczypospolitey płatny, al- „bo mając ie, Sprawę z nich zdawać powinien. Co gdy tak jest, „proszę Nam komunikować *Credentials* tych, którzy przez o- „statnie dwa Lata byli i actu są za Granicą.”

Przychyliło się wielu Posłów do żądania J. P. Hetmana W. Koronnego, lecz J. K. Mć wezwawszy do siebie Ministerium, prze- łożył Im Usty Pańskiem. „Nie wątpię, że każdemu pamiętno „jest, co Rzeczpospolita mieć chciała, gdy Prawem obowiązki i „władzę Rady Nieustaiącej, a w niej Departamentu Spraw Cudzo- „ziemskich powinności określiła. Wiadome jest każdemu toż Pra- „wo czytającemu, że Posłowie od Rady Nieustaiącej Instrukcyę „brać, i przed nią z Czynności swoich rachować się powinni. E- „xamen Rady Nieustaiącej pokaże, iak w powszechności wszystkie „ley Roboty, tak w szczególności i to, co będącym za Granicą „Ministrom zleczone, i przez nich wypełnione było.

„Ze Relacya Ur. Boscampa w Izbie tej nastąpiła, stało się to „bardziej dla dogodzenia żądaniu niektórych Posłów, niż z obo- „wiązku Prawa, które późniejszym zdaie się być uchylone. Za- „czym rozcierać dłużej tę Kwestyą, byłoby to wyciągać czas do „ważniejszych Materyi potrzebny. Raczey obrocić go należy na „Elekcyą Kommissarzów Skarbowych.”

Uwagi Nayiaśniejszego Pana uspokoiwszy umysły JJ. PP. Po- słów; J. P. Marszałek Seymowy wyraził: iż dla uniknienia omy- łek w Elekcyi Kommissarzów wyszło ostrzeżenie z druku z przy- czyny znajdujących się omyłek w Regestrze Kandydatów.

J. P.

J. P. Markowski Poseł Podolski warował sobie, aby omyłki te nie były *ex Essentialibus* Regestru.

Rozdane tedy takowe Ostrzeżenie:

Do Korony.

1mo. Wszystkich Kommissarzów powinno być dziewięciu, to jest: z Senatu trzech, z Stanu Rycerskiego sześciu.

2do. Z dawnych Kommissarzów z Senatu i Stanu Rycerskiego, trzecia część potwierdzona być może.

3tio. Podług Alternaty, teraz dwóch Senatorów z Prowincyi Małopolskiej, iednego z Wielkopolskiej, dawnych lub nowych o- brać trzeba.

4to. *Eligibiles* z Stanu Rycerskiego *per Provincias* obrani być powinni.

Do Litwy.

1mo. Z Senatu ieden.

2do. *Ex Ordine Equestri* siedmiu, ale z dawnych trzech o- brani być mogą, ieżeli Stanom obieraającym zdawać się będzie.

Należy do ostrzeżenia i to, że W. Woiewoda Inflantski poło- żony jest w Litewskim Regestrze, a że tą razą jest na tej godności Obywatel Koronny, więc gdyby w Regestrze podkryślonym miał być położony, do Skarbu Koronnego obrany być może.

Dały się słyszeć niektóre Głosy, iż przeciwko Prawu 1768. Ośm Osob do Kommissyi Litewskiej obierać się ma, ponieważ to Prawo sześć tylko obierać każe; ale innych Posłów była ta odpo- wiedź: iż w Tabelli *Expens* 1776. Ośm Osob umieszczono, która Tabella gdy jest Prawem potwierdzona, i gdy Pensya na ośmiu Kommissarzy wyznaczona, zaczym nie pierwszej, lecz późniejszy Konstytucyi trzymać się należy.

J. P. Marszałek Stanu Rycerskiego, uczynił to ostrzeżenie; iż J. P. Leparski Podkomorzy Upitski podawszy się do Kommissyi Skarbu Litewskiego, gdy omyłką spisującego Regestr Kandydatów podanych do Starey Laski, nie jest między Kandydatami umieszco- ny; Zaczym zna być obowiązkiem Urzędu swego, iżby się nie stał winnym dobrowolnego opuszczenia, uwiadomić, że kto zechce na niego dać kreskę, może go przypisać w Regestrze.

Przystąpiono zatym do wotowania tym sposobem, iak na Kon- syliarzów Rady Nieustaiącej, i trwała ta Elekcyja do godziny 10.

Po zakończeniu wotowania solwowana Sessya na jutro na go- dzinę 9.

SESSYA XIV.

Dnia 20. Października.

W IZBIE SENATORSKIEY.

PO Zagaieniu przez Jmć Pana Marszałka Seymowego w te słowa:

„Trudno to zamilczeć, Nayiaśniejszy Krolu P. N. Miłościwy, „co cały Narod z wdzięcznością czuć nie przestaje, widząc W. K. Mci przykładną w Obradach troskliwością znoszącego bez uprzykrzenia nay- gwałtowniejsze pracy skutki. Ten tak rzadki Krolom pracowitości przy- miot

M

miot

»miot, wzbudza w Obywatelstwie nieodstępny dla Tronu Waszcy Krolew-
»skiej Mci Szacunek; który iednocząc zdania Narodu, obiecuje nappomyśl-
»niey dla Oyczyzny skutkować. Teraz dozwol W. K. M. P. M. Miłości-
»wy, aby Jchmć Delegowani przystąpili do Rewizyi Krefek, *in ordine O-*
»branych na dniu wczorajszym Kommissarzow Skarbowych.»

Przystąpili Jchmć Deputowani ciz sami, którzy examinowali
Kreski na Konsyliarzow Rady, do Stołu, na którym postawiony
był Wazon z Regestrami. A nim rozpoczęli Robotę swoją; *Pr-*
mus in ordine J. Pan Kasztelan Trocki zabrał Głos w treść:
»Wezwani do Kontynuacyi zbierania Wotow, doświadczamy Kon-
»tynuacyi ufności Stanow Zgromadzonych. Tey abyśmy nie za-
»wiedli, należy Nam uprzątnąć przed zaczęciem Roboty wszelkie
»trudności, któreby *in tractu examinu* zayść mogły; aby zdarza-
»jące się omyłki Nam przypisane nie były: A zatym oświadcza-
»my się wcześniej, iż gdy Regestr Kandydatow Koronnych na ie-
»dnej stronie jest wydrukowany, a Litewskich na drugiej; więc
»gdy się omyłka w Regestrze Litewskim pokaże, a Koronny bę-
»dzie niemylny, pierwszy zdarty będzie, a drugi uznany za le-
»galny, i wzajemnie.»

Na to powszechna zaszła zgoda.

Odpieczętowano zatym Wazon, i dobywszy Regestrow, ra-
chowano wszystkie, czy ich jest tyle, ile było rozdanych Osobom
wotującym.

Po uczynionej weryfikacyi, oświadczył J. P. Kasztelan Tro-
cki, że się znajduje wszystkich in *Nro 220.* zgodnie z liczbą przez
J. Pana Sekretarza W. Litewskiego podaną.

Przystępując do Examinu, podała Deputacya drugą trudność do
Rezolucyi Stanow względem dawnych Kommissarzow Skarbowych,
którzy przez dwa Lata w tey Magistraturze zasiadali, i którzy po-
dług Prawa, mogąc być na drugie *biennium* potwierdzonemi, nie
byli aplikowani do żadney Prowincyi, tylko *simpliciter* za byłych
Kommissarzow położeni. Zasięgał tedy J. P. Kasztelan Trocki wo-
li i decyzji Stanow, do ktorey Prowincyi ma ich aplikować?

Na to wniesienie odezwał się J. P. Markowski Poseł Podolski,
że w tym trudności być nie powinno, ponieważ nie powinni być
do inney Prowincyi aplikowani, iak do tey, w ktorey mają U-
rzędy i Possessye, i z ktorey byli Posłami w ten czas, gdy do Kom-
missyi Skarbowey weszli.

J. P. Potocki Pisarz W. Litewski Poseł Lubelski na wsparcie
immediatè przywiedzionego wniesienia wyraził, że gdyby kwestya
przez J. P. Kasztelana Trockiego wszczęta miała znaleźć miejsce;
tedy Kandydaci do Kommissyi Koronney mogliby być aplikowanemi
do Prowincyi Litewskiej, *et è converso.*

Dla załatwienia wątpliwości, wezwawszy Krol Jmć *Ministe-*
rium do Siebie, J. X. Kanclerz W. Koronny oświadczył od Tro-
nu, iż gdy Kwestya ta do Rezolucyi Nayiasnieyszego Pana przy-
szła, J. K. M. za rzecz sprawiedliwą sądzi, aby dawni Kommis-
sarze należeli do tey Prowincyi, z ktorey byli na Funkcyi, gdy
ich do Kommissyi Skarbowey Nayiasnieyszy Pan nominował. I tak
że J. P. Walewski był Posłem z Łęczyckiego, J. P. Rzeszotarski
Posłem z Rawskiego, zaś J. P. Sumiński zasiadał w Radzie z Pro-
wincyi Wielkopolskiej, więc ci wszyscy trzech przyłączeni byli do
Kandydatow Prowincyi Wielkopolskiej.

Uła-

Ułatwiwszy tym sposobem Deputacya poprzedzające trudności,
nastąpił Examen Regestrow, który trwał do godziny 9. w noc,
przez który czas 120. Regestrow wyexaminowano; a gdy dla po-
zney pory nie można było dokończyć zaczętego Dzieła, z przyczy-
ny resztujących do Rewizyi wielu Regestrow, Nayiasnieyszy Pan
cały czas Examinowi przytomny solwować kazał Sessyą na dzień
iutrzeyszy na godzinę 10. ranną. Co J. P. Chreptowicz Podkan-
clerzy Litewski wypełnił.

SESSYA XV.

Dnia 21. Października.

W IZBIE SENATORSKIEY.

ZAGAIWSZY Jmć Pan Marszałek Seymowy w te słowa:

»Widzi codzienną, Nayiasnieyszy Krolu Panie Nafz Miłościwy,
»Narod pracowitość W. K. Mci, iż dla uszczęśliwienia Kraju chcesz Nas
»pilnością swoją nayrychley doprowadzić do istotnych potrzeb Seymo-
»wania.

»Widząc to, niepodobna, aby przez ufta moje winney zawfze nie
»oświadczał wdzięczności, którą nie bierz, Nayiasnieyszy Krolu Panie Mi-
»łościwy, za pozor powinnego uszanowania Tronu, ale za fczere oświad-
»czenie prawdziwey Narodu Twego przychylności.

»Przykładnie na dniu wczorajszym rozpoczęte Dzieło Jchmcior
»Panow Delegowanych, z ukontentowaniem Zgromadzonych Stanow, że
»nie mogło być dokonane; Więc upraszałbym, aby dnia dzisiejszego swoy
»koniec wziąć mogło.»

Jchmć Deputowani przystąpili do kończenia wczoray rozpoczę-
tey Roboty.

Po wyexaminowaniu wszystkich Regestrow, i zebraniu wię-
kszości Kresk, ogłosił *Primus in ordine* J. P. Kasztelan Trocki
Osoby *ex pluralitate Votorum* składać mające Kommissye Skarbowe
Obojga Narodow, podług przyłączoney tu Specyfikacyi.

DO KOMMISSYI SKARBU W. X. LIT:

	Wotow.
Z <i>Senatu.</i> W. Tyszkiewicz Kasztelan Mściśławski	- 149.
Z <i>Ztanu Rycersk:</i> UU. Suchodolski Poseł Wołkowyski	- 148.
Bilewicz Ciwun Eyrągolski	- 126.
Dziakoński Strażnik Polny W. X. Lit:	120.
Jelski Poseł Starodubowski	- 111.
Kozakowski Sędz: Ziem: i Poseł Kowieński	106.
Potocki Starosta Tłomacki	- 97.
Narbutt Podczaszy i Poseł Lidzki	- 80.

DO KOMMISSYI SKARBU KORONNEGO.

Z *Senatu.*

Z *Wielkieypolski.*

	Wotow.
W. Dzierzbicki Woiewoda Łęczycki	- 59.
Z <i>Małeypolski.</i>	
WW. Xze Lubomirski Woiewoda Lubelski	- 106.
Rogaliński Woiewoda Inflantski	- 47.
M 2	Z <i>Sta-</i>

Z Stanu Rycerskiego.

Z Wielkieypolski.

UU. Walewski Szambelan J. K. Mci	Wotow.	85.
Wisnowaty Poseł Rożański	-	71.
Cieciszowski Poseł Liwski	-	63.

Z Małeypolski.

UU. Zeleniński Podstoli i Poseł Krakowski	-	74.
Bądzynski Poseł Mielnicki	-	72.
Miączyński Poseł Czerniechowski.	-	66.

Trwała ta Sessya do godziny siódmej w wieczor, a potem z wo-
li J. K. Mci solwowana na jutro na godzinę 10. *in ordine* słucha-
nia Relacyi Deputowanych do Examinowania Czynności Departa-
mentow.

SESSYA XVI.

Dnia 22. Października.

W IZBIE SENATORSKIEY.

Po Zgajeniu J. P. Marszałka Seymowego w tey ośnowie:

»Zapowiedział Nayaśnieysz Krolu P. N. Miłościwy, na dniu
»wczorajszym Czynność, która ma dnia dzisiejszego zaprznać Zgro-
»madzone Stany; ten tak porządną układ ściśle od Tronu W. K. Mci
»zachowujący się, daie poznać Oycowską koło Dobra pospolitego praco-
»witość, że dopełniwszy poprzednicze Seymom opisane Obrządki, chcecz
»Nayaśnieysz Krolu P. N. M. iak nayrychley przytąpić do zaradzenia
»skutecznego w potrzebach Kraiowych. Dopiero śmiem prosić z miey-
»sca mego W. K. Mci P. M. M. aby zapowiedziane Relacye mogły być
»czynione, dla uwiadomienia Stanow Zgromadzonych.»

Jmć Pan Zakrzewski Poseł Inowrocławski *Interlocutorię* to u-
czynił Ostrzeżenie: »Przymawiać się tu nie chcę, żeby Głos
»komu tamował; ale przepis Prawa 1768. czas drogi, czas, który
»powinien być na zaradzenie o całość Obywatelow, i dobro Oy-
»czyzny obracany, przymówić mi się każe. Jest podano na dniu
»wczorajszym od Tronu J. K. Mci, aby Relacye wyznaczonych
»do Examinowania Dykasteryow były dziś czynione, a mocą Pra-
»wa iużby Nam rozłączyć się należało. Gdyby wszyscy Jchmć
»Delegowani *ad examinanda Dicasteria* Głosy zabierali, nie ra-
»chuiąc Przymowek, na samych Głosach wiele Nam czasu zeszło-
»by; Owoż Myślą moją iest i wnioskiem, podać Prześwietnym
»Stanom, aby za Ich przyzwoleniem Pierwszy z Delegowanych
»Jchmciow, czyli Prezes, czynił Stanom Prześwietnym Relacyą.»

Wielu JJ. PP. Posłów dopraszało się o Głosy. Jmć Pan Putt-
kamer Poseł Zmudzki odezwał się w szczególności z kontradycyą
dopiero przytoczonemu wniesieniu.

Różne *pro & contra* utarczki przerwała Xjęcia Woiewody Gnie-
znieńskiego na Konsyliarza Rady Nieustającej Przysięga, ktorey,
że dotąd iako nieprzytomnemu wykonać nie przyszło, w tym ią
czasie wypełnił.

Po

Po Przysiędze Xje Marszałek W. Koronny przecinaiać okaza-
dalszym w zamęcie sporom, dał Głos Jmci Xjędzu Rybińskiemu Bi-
skupowi Kujawskiemu, do uczynienia Relacyi o Stanie Skarbu Lit.
Miał zatym Jmć Xjędz Biskup Kujawski rzecz w tych słowach:

»Wyznaczeni do fuchania Rachunkow, i weyrzenia w czynności Skar-
»bu W. X. Lit. chcieliśmy w obydwóch Artykułach iak nayscisley nazyłych
»dopełnić obowiązkow: postępując porządnie zaczęliśmy od weyrzenia w Per-
»cepty, gdzie dwoiaki znaleźliśmy Podatki; iedne dawnieyszemi ustano-
»wione Prawami, i w rachunkach przešlo Seymowych znajdujące się;
»drugie zaś Konstytucyą Seymu przešlo wyznaczone, i pierwszy raz
»do rachunkow przychodzące, iako to: Podatek Procentowego intrat znie-
»sionych Magdeburgii i przyłączonych do Skarbu, także Podatek od Stę-
»pla kart i od młynow zbozowych; w perfwazyi zupełney, że dawniey-
»sze gatunki Podatkow przez dawniey Delegowanych do kalkulacyi, były
»examinowane, nowo uchwalone chcieliśmy weryfikować, i tych poznać
»Adminitracyą. Lecz zapytana Kommissya W. X. Lit. o Summaryusz Ta-
»ryff, odpowiedziała: że ten nigdy nie był wezwyczajui, że rachunki bę-
»dąc podpifane przez Kommissarzow Skarbowych, mają iednakową moc,
»co i Summaryusz konfrontowany z Książkami Taryff, ktoren rownie także
»musiałby być przez Prezydującego w Kommissyi podpifany. Na nic się
»nasze nie przydały Argumenta probujące, że Summaryusz Taryff, a ra-
»chunki Skarbu, są dwie rzeczy od siebie różne; dla fkonwinkowania poło-
»żono nam kilkadziesiąt Książek, które gdyby przyszło czytać, examino-
»wać, i z rachunkami od Skarbu W. X. Lit. podanemi znościć, należałoby
»prosić Stanow Rzpłtey o pozwolenie przynajmniej na dwa lata kwerendy
»w Skarbie W. X. Lit. W Percepcie Roku 76. postrzegłszy wciągnięte od
»zapłaty Woyska resztuiące 20,890. Zł. nie znajdując caley Summy w
»Woysku wypłaconey, ani w Regestrze z Raty Marcowey tegoż Roku w cią-
»gniętey, zapytany Skarb W. X. Lit. odpowiedział: że Marcową Ratę Ro-
»ku 76. Woysko same przemocą zabrało, a zatym i Kwit na wspomnio-
»ną Ratę nie był prezentowany; ten tylko był okazany na Ratę Septembro-
»wą, w ktorey 1,150,000. Woysku oddano. Zakończywszy examen Per-
»cepty, a bardziey obaczywszy tylko dla wżwyz wyrażonych racyi Summę
»perceptowaną, i w Regestrach napisaną, przytąpiliśmy według Reguły w
»Konstytucyi Roku 76. ułożoney, do przeyrzenia Expens Skarbu W. X. Lit.
»lecz ta nie we wżwytłkich Punktach iest zachowana. Albowiem Konstytu-
»cya Roku 75. wyraźnie dysponowała Skarbom Oboyga Narodow, aby
»*Subsidium Charitativum*, Czyniż Emfiteutyyczny z Krolewiczyn i 250,000.
»ze Skarbu na co innego obracane nie były, iak tylko na umorzenie długow
»Rzpłtey. Przecież Skarb Litewski przełtąpił ten Opis, dysponuiąc inaczey
»wżwyz wyrażoną Summę; i ztąd wypadło, że Skarb W. K. Mci, oraz Kro-
»lewiczowie Xjągęta Sascy swoiey nie odebrali należytości, o co do Dele-
»gowanych dawane były Memoriały od Xcia Jmci Woiewody Kaliskiego, i
»J.W. Woiewody Pomorskiego, a tym samym w dług Rzpłta iest wprowa-
»dzona.

»Także od różnych JJ. WW. Konsyliarzow Rady Nieustającej, i tey
»Subalternow były do Nas uczynione zazalenia, prezentowane Rezolucye
»Rady nakazujące wypłacenie z Skarbu W. X. Lit. na to wżwytłko była Od-
»powiedź: iż Summa Zł. 60,000. iest w Regestrach zapisana, i w Skarbie
»złożona, o którą niezaplaceni upomnieć się mogą. Kommissya Litewka
»na Departament Skarbowy, mimo Przepis Konstytucyi Roku 76. expenfo-
»wała Zł. 5,136. i gr. 13. explicuiąc się, że więcey obligowana była przy-
»iąć Oficyalistow, którzy z pomnożonych gatunkow podatkowania pomno-
»żyć się musieli. Na chorągiew Marszałkowską znaleźliśmy w Expensie za-
»pisaną summę 42,000. lecz na 14,000. Kwit nie był okazany, tylko Rewers
»na odebraną ze Skarbu na tę summę Asygnacyą. Jest także w Expensie
»położona summa Prawem wyznaczona Zł. 60,000. na czyśczenie Rzek,

N

a że

»a że ta powoli się expensuje, więc z niej kalkulacja do przyszłych rachunków jest obiecana. Jmci P. Małczewskiemu Konstytucya Roku 75. wyznaczona jest summa Zł. 100,000. lubo tej summy w Tabelli Roku 76. nie ma, iednakże Skarb Litewski nie ściągając do Xięstwa Lit. Konstytucyi znoszącej gratyfikacye, przez wzgląd na zasługi Jmci Pana Małczewskiego in vim wspomnianych stu tysięcy wypłacił 10,000. już w Roku 77. Było także zażalenie Jmci P. Stetkiewicza Pułkownika Artylleryi W. X. Lit. który wyznaczony z Podpułkownikiem Deskretem do Luhracyi Wojsk W. X. Lit. i mający za tę pracę wyznaczoną Pensyą 6000. Zł. i Asygncyą Departamentu Wojskowego dysponowane, dotąd z Skarbu Lit. nie odebrał. Sukcesorowie także s.p. Generała - Lieutenanta Wittinghova o zaległą Pensyą w Skarbie Lit. Zł. 12,000. dopominają się. Mieśliśmy także Memoryał Pana Kaufmana Sekretarza do Demarkacyi wyznaczonego, który ze Skarbu Koronnego swoją odebrałszy należność, z tej w Skarbie Lit. w trzeciej części ieszcze nie jest zaspokoiony. Lubo już nie do Expens, do rozrządzenia iednak Kommissyi Skarbu W. X. Lit. należy Memoryał Xcia Jmci Czetwertyńskiego Pośła Władztwa Braci Roku 64. Konstytucya tytuło: *Cla Generale*, obowiązała Kommissyą Skarbu W. X. Lit. wyznaczyć Lufratorów do Grobel i Mostów, z czym się nazbyt spóźniła, bo dopiero w Roku 78. dnia 6. Miesiaca Maja swoją w tym Punkcie wydała Rezolucyą; i lubo Rewizora Mostów i Grobel wyznaczyła, ten ieszcze Urzędu swego nie dopełnił, na co się uskarża Xze Jmci Czetwertyński, bo Groble utrzymywać musi swoim kosztem, a Oficjalistowie Skarbowi zrobiwszy tym czasem Przykomorek, pod pretekstem *Cla*, mają uciągać Kupców, a nawet i własnych ludzi Xcia Jmci Czetwertyńskiego. Było nam także prezentowane zażalenie J. W. Biskupa Smoleńskiego, który żądany nie mając z Biskupstwa swego Intryaty, ani opatrzonego Chlebem Duchownym, iedynie z łaskawey W. K. Mci i Stanow Rzpltey względów, miał sobie naznaczone Zł. 20,000. na Rok, których ieszcze nawet w najmniejszej nie odebrał części. Dla informacyi W. K. Mci i Prześwietnych Rzpltey Stanow mamy honor donieść, iż w Rachunkach Seymowych podana nam jest dwóch-letnia Percepta 5,834,875. gr. 10. Expensy dwóch-letniej podług tychże Rachunków 5,799,707. gr. 19. Remanentem zostaje 35,167. gr. 21. to jest *paratis* 14,607. gr. 13. także *paratis ex Emfiteusi* 9623. gr. 1. Reszty na Remanentach zalega 10,936. gr. 25. Delegowani zaś wykalkulowali Intryaty Roczney z Skarbu W. X. Lit. in Summa 4,911,300. gr. 25. która że aktualnie wchodzi, upewnić możemy W. K. Mości i Prześw. Rzpltey Stany, niedostaie więc do summy Tabellą na Seymie Roku 76. ustanowioney 5,000,000. wynoszący Zł. Pol. 88,699. gr. 5. że zaś Prawem Roku 76. uchwalone są niektóre expensa w Tabelę niewchodzące: iako to Pensya J. W. Biskupa Smoleńskiego; Przeto zlecieliśmy Skarbowi Lit. aby Percept i Expens wydrukowana była Tabella, i W. K. Mci, oraz Rzpltey Stanom była podana. Zeby zaś Stanow Rzpltey nie zadziwiło, że podana w Rachunkach dwóch-letnich Kommissyi W. X. Lit. nie więcej cała wynosi summa, iak 5,834,875. gr. 10. a my Roczney Intryaty podaliśmy 4,911,300. gr. 25. z kąd ta differencya pochodzi, to z Podymnego i Czopowego, które Roku 76. na Wojsko dysponowane, i przez też Wojsko zabrane było, bez wiadomości Skarbu; dla tego ani do Expensy, ani do Percepty nie są wciągnięte. Podobnież sowiła Kwartal i Pogłowne Żydowskie z Roku także 76. dla Skarbu W. K. Mci Prawem dysponowane, podobnież do Rachunków nie jest zaciągnięta, i dla tego summa Rachunkami podana nie donosi tej, iakowaby z dwóch-letniej Intryaty przez nas Rocznie z kalkulowaney powinna się okazać, na całą zaś należność do Skarbu W. K. Mci przez dwa lata wypłaconą, Kwity nie Kassy W. K. Mci, lecz samego Jmci P. Podskarbiego Nadwornego, iako Administratora Ekonomii, były okazywane. Kończąc wierną Relacyą W. K. Mci i Prześw. Stanow Rzpltey, mamy honor donieść, że Rata Marcowa Roku 78. *pranotatorie* tylko w Rachunkach nam podanych

jest

»jest wciągnięta tak, iako i expens z teyże Raty już uczynionej, ale że według explykacyi Skarbu W. X. Lit. dopiero *calculatorie* na przyszły Seym Stanow Rzpltey ma być podana, przeto do naszej Relacyi nie należy. W tym tu miejscu pozwolisz W. K. Mości i Prześw. Rzpltey Stany, ażeby Delegowani uczynili reflexyą, że bez Rachunków i bez potrzeby Roczna cała Intryata w Skarbie W. X. Lit. zostaje, i ztąd konsekwencya, że Rok 78. już się kończy, a nikt w nim ieszcze, według Tabelli, nie jest zapłacony, co zaświadcza Memoryał Xcia Jmci Czartoryskiego Generała Ziemi Podolskich, Jmieniem Szkoły Rycerskiej delegowanym podany, że 50,000. za Ratę ieszcze Marcową Roku 78. do tychczas nie są wypłacone. Daie Skarb W. X. Lit. racyą, dla czego Marcowey Raty Roku bieżącego nie podaje *calculatorie*, bo Prawem Kommissyi mając tylko dwie Kadencye do zieżdżania i do rządzenia Skarbem wyznaczone, explykuje się, że Marcowa Rata nie może się wywiązać tylko w Oktobrowey, a Oktobrowa ma się wywiązywać w Marcowey. Ztąd wypada, że Administracya Skarbu ustawicznosci potrzebuująca, nie może utrzymać w obrębach należytych Rządu wewnętrznego, spóźnia exekucyą Prawa, czego jest dowodem Memoryał Xcia Jmci Czetwertyńskiego Pośła Władztwa Braci: nigdy się nie wykalkuluie dostatecznie Stanow Rzpltey z tych Intryat, które między Seymem a Seymem wchodzi; iak zaś Delegowani widzieli dziś pisane Rachunki Skarbu W. X. Lit. tak nie mogą tylko żądać, aby też na wzor Skarbu Kor. mogły być napotym układane, i nie innym sposobem, tylko według schemma od W. K. Mci i Rady przy Boku Jego zostające, w Roku ieszcze przeszłym dla Obojga Narodow Kommissyi wydanego.

Po skończonym tym Głosie, Jmci P. Kozakowski Poseł Kowieński usprawiedliwia Skarb Litewski w następującej osnowie:

»Jako żaden Narod w polityczną spoioną spoleczność, nie może stać bez publicznych Podatków, z których się składa Skarb publiczny, tak Kraiowa pomyślność po większej części na przeczornym tegoż Skarbu użyciu, rozkładzie i szafunku zawisła. Lecz już i po najlepszym rozkładzie, i ewżeli dochody publiczne nie są złożone w rękę nieinteresowanych, sprawiedliwych, i pocziwych; na ten czas równie przychod będzie niepewny, ile jest rozchod fałszywy, co się iednemu przez fawor w podatkowaniu ustąpi, to się drugiemu nad duszność naciskiem wydrze, Regestr wydatku zaćmiorny i powikłany będzie, a pod cieniem tej płatniny, prywatna z publicznego dochodu napełni się szkatuła.

»Ta publicznego Skarbu kradzież prawnie niepodobną staie się, skoro Administracya jego nie iedney Osobie, ale Towarzystwu Osób w Kraiu z cnoty i sposobności zaleconych jest powierzona, chociażby blask złota przez ręce przechodzącego zdolnym był ktorego cnotę pokusić; uczciwość, przeczornosc drugich Kollegow, i chęć mu i sposobność odbierze.

»Znales N. K. P. M. M. ważność tey polityczney myśli, na samym wstępie Panowania Twojego. Kommissye Skarbowe Obojga Narodow są twoim Twoim, ich pożyteczność doświadczona usprawiedliwia przenikłość wielkiego umysłu Twoiego, a razem wdzięczność, którą winien Narod W. K. Mci P. M. M. za tak chwalebne ustanowienie. Teraz to z wyciągniętych Tabelli Podatków, przychod publiczny do ostatniego grosza widzieć można, przed tak przeczornym Towarzystwem nie zginąć, nie się utaić nie może.

»Podatki exekwowane i wybrane, bardzo szczupły w porcy niedobor, przychod do Skarbu regularnie importujący się, porządnie ułożone Tabelle, Oficjalistowie Skarbowi z każdej Raty obchowani, pod ścisłym dozorem trzymani, mądre w Interessach Skarbowych dyspozycye, wydatki wszystkie do grosza kwitami probowane, są częścią pożytków, których Kray z ukontentowaniem doświadczają, wielbiąc z iak największym respektem najlepszego z Krolow nad sobą Opatrzność.

»Nie mówię ja tego na szczęście i bez poznania N. K. i P. S. ale mo-

Na

, więc

»wię z doświadczenia własnego, naznaczony do wysłuchania Rachunków Kommissji Skarbu W. X. Lit. i Przyjęgą uroczyść, tak do weyrzenia w iego czynności, iako też do dania W. K. Mci i Prześw. Stanom rzetelnie o tym Sprawy, obowiązany. Nie umiem dosyć znaleźć dla niey pochwał; przykład J. W. Prezydenta Naszego dzień i noc niespracowanie nad Regestrami Kommissji siedzącego, zachęcił nas do podobney z nim pracy. Miśo mi było, i bardzo pożytecznie pod tak przezornym Mężem pierwsze tey Nauki brać lekcyę, ktorey się przez następne dwa lata, wyznaczony większośćią głosów Prześw. Stanów i sąskawą W. K. Mci P. M. M. destynacyą Kommissarz, z pilnością dla dobra publicznego uczyć będę.

»Prezentowała nam Kommissya Dyaryusze, Sancitarze i Regestra swoje: nie przestając na podanych nam Summaryuszach Percept, same Summaryusze z Taryffami weryfikowaliśmy, naymnieyszą w nich co do szczeru konnotując różnicę, a co się nam z razu omyłką zdało, w naymnieyszym zarzucie zupełną aż od Kommissji z Dyaryuszu i Protokufu, istotę rzeczy dowodzącą, na umorzenie kwestyi odbieraliśmy odpowiedź. Wzierać w iak naymnieysze szczegóły czynności Kommissji-nych, iest to formować drugą Kommissyą Skarbową nie Seymową; co tylko do Kommissji Seymowej należało, nieśmy nie opuścili, czyniąc: iak żadna podobna z poprzednich Deputacyi, tę kalkulacyą iak naydościglej i z Strony nas kalkulujących, i z Strony Kommissji kalkulującej się.

»Jakoż ani postępując do lat już przeszłych, mielibyśmy przykład z Kommissji Skarbu Koronnego, do ktorey examinowania Rachunków, chociaż w rownym celu z naszym Deputowani, tyle jednak mieli przy czyn sprawiedliwego Kommissji zaufania; u nas było do iak nayściśley szego iey czynności przekładania, iakoż nic na tey surowości examinu nie utraciła Kommissya Skarbu Lit: bo cnota, iak złoto, im ściśleyse przechodzi próby, tym się potym iasnieyszą i świetnieyszą pokazuje.

Szkodowała na tym zaoczna potwarz, tey się lepiej w cieniu udaie, iey drogi są tajemne, chociaż skutki są publiczne, i społeczności szkodliwe, wyswieconą ona została przez nasz Examen, i ktore na karb Kommissji ustronne były doniesienia, znikły wszystkie przed oczywistością Dowodów przez Kommissyą nam prezentowanych, iak mgła przed Słońcem wcho- dzącym, i nie było, ktoby się ich Autorem być deklarował.

»Ale Miśociwy Panie, skutki potwarzy trwalsze są za samą potwarz nigdy ten iad dotatecznie z umysłu naszego wyprowadzony być nie może: zawzięcie się część trucizny choć drobna zostaje.

»Jle zaś na Indygnacyą W. K. Mci zasługują potwarce, tyle sprawie- dliwych względów i pochwał są warci zpotwarzeni, osobliwie kiedy to iest Towarzystwo z Osob, którym Kray wierzy, złożone.

»Do wewnętrzney satysfakcyi, którą każdy czuie, gdy dobrze czy- ni, potrzebuie cnotliwy Obywatel zasilenia i do dalszey pracy zachęcania przez pochwały, nagrody, wdzięczność publiczną; a przynajmniey, aby mu nie ubliżano tego szacunku, na który zasłużył, ktorego mu odmówić nie można; wreszcie nic z tego wszystkiego nie uczynimy: być może taki bowiem, który w pracach o dobro publiczne, ani pochwał, ani nad- grody, ani wdzięczności nie potrzebuie, iezli mu wewnętrzney satysfakcyi i szacunku odmówić nie możemy, Prawo natury każe, byśmy przynaj- mniey nie przeszkadzali, i serca mu do kontynuacyi posług Oyczyźnie nie zrażali.

»Nie czyni to przymowki dla Kommissji, iż Podatku *ex Subsidio Cha- ritatiwo* zażyła na Cywilne expensy, ale te wyużytkowała nayrealniey, i Kwitami dowiodła, a granic Prawa i słuszności nie przestąpiła; gdyż w Tabelli Konstytucyney w ogolności Percept sperandowanych, ten *Subsidii Charitatiwo* umieszczony Podatek bez dystrynkcyi tamże, i w expensach tey- że Tabelli, na co ma być, aplikowany. Kommissya więc z ogulności percept, wedle przeświadczenia swego o potrzebach expensowała, dając po każdej kadencyi zgodny z rachunkiem Rapport Radzie Nieustającej,

»a gdy ta rzekła: iż ten Podatek *practic* na same tylko długi ma być obra- cany, ku temu Kommissya zwrociła swe rozrządzenia, i ostatnią Ratę z tego Podatku, dla tey satysfakcyi asygnowała, a za przeszłość *in rem ta- kowey* w użyciu Summy przemiany, bonifikacyą oney do odkładu na prze- szley Kadencyi Marcowey udysponowała, a zatym *quod non factum, fiet*.

»Znaleźliśmy w Expensach dwuletnich Kommissji 5000. a na Rok po pułtrzecia tyśiąca na Officyantów nad przeszłą ustawę przybyłych, ale z przybyłemi, i na to pracowitemi, mianowicie procentowego, Podatka- mi, lecz razem przeświadczeni zostaliśmy, że Menaż Skarbu Lit: wart *à Publico* szacunku. Bo nie konserwuje Regentów drogo-płatnych do ka- żdego Podatku, a mianowicie Taryffowych Prowentów mniej potrzebnych, dla przypadku zaś śmierci, gdy dwóch tylko iest w generalney Kommissji- ney Kancellaryi Officyantów, zdało się Kommissji Subalternów im przydać z pensyą nadto szczupłą, bo tylko na Rok po 1000. Zł. z tego więc prze- zornego, rownie iak oszczędnego ustanowienia, bliższe do zalety wspo- mnienie здаie się.

»A gdy o rzeczy z Rachunków wynikłey mówiłem, N. K. i P. N. M. nie przeto wyboczyłem z materyi o samych rachunkach, do których bli- żej zwracam się explikacyi.

»Co do Podatku Summ procentowych, ten Podatek rownie iako i in- ne Summaryuszem przez szczerulność każdego Woiewodztwa i Powiatu perceptą w Rachunku przez Kommissyą podany. Chcieć zatym osobne- go na to Summaryuszu, procz rachunkowego, iest to chcieć kopii tego samego na osobnym papierze, co nie znaczyłoby żadnego mocniejszego nad rzeczony Rachunek dowodu.

»Lecz Kommissya gruntownie i w tey explikacyi postąpiła, położy- wszy Rachunek, i co do tego podatku, z Summaryuszów na każdą Ratę Wo- iewodzkich i Powiatowych składanych, na wsparcie onego i rzeczywiste przeświadczenie złożyła autentyczne Kancellaryow do każdej Raty sto- sujące się o tym Podatku Rapporta, z których formowany Ratami ra- chunek; czytać te wszystkie Rapporta, pewnie, że czas nie wystarczał, bo by (iakem mówił) uformowałszy powtorną Kommissyą Skarbową, przez iey czas i pracę, a nie przez Seymową kalkulacyą, to exekwować można było.

»Zazierałiśmy w niektore Rapporta, znaleźliśmy że zgodne z Sum- maryuszem rachunkowym: a zweryfikowane niektore Rapporta, dowiedzio- ne, i objaśnione pewną rękoiymią nayrzeczywistszych co do dawnieyszego Punktu Skarbowey Kommissji rachunków.

»Z strony zaś Kommissji nic więcej pretendowanym być nie mo- że; bo ona z Taryffami, Regestrami Officyalistów, i obrachowaniami Kom- missjiinemi, tak do kalkulacyi Seymowej w delegowaniu nas zawartej przystąpiła, iak Pisarze Prowentowi z partykularnych Funkcyi u swoich Panów pod nayściśleyszą przezornością kalkulować się zwykli.

»Mówiąc o czytym obrachowaniu się Kommissji Skarb: nie nale- żałoby mi mówić, tylko o składzie Osob w tey Kommissji zawartych: gdyby nie było wiadomym *publico*, że wieści przeciwko iey głoszone i pretenzye ferowane, były raczey do Szafarstwa Kommissji, nie do niey wy- mierzzone; a chociażbym zamilczał Osoby, o ktorey chcę mówić, w o- czach i twarzach waszych widzę na mnie obroconych, że się z was wszy- stkich Prześw. St: każdy iacno domyslał, że, i com wprzod mówił, i co teraz mówię, ściągają się do Osoby J. W. Podskarbiego W. X. Lit.

»Miliam ia tu, co mu Wielkie X. L. iest winne, i co przyświadcza za wskrzeszoną indystryą, wyprowadzenie z gnuśności, i przychęcenie do pracy podległych władzy iego rolników przykładne rozmiarami regu- lowania. Słowem za wprowadzone dobyciem, naprawą, i użyciem rol- nictwo, za ozdobienie Kraiu w budowli wsiow, Miasteczek, Domow, i rożnych edyficjow, wyśadę drog do handlu i przejazdu wygodnych, wpro- wadzone naypożytecznieysze rzemioła, i inne tak do potrzeby, iako do

»zaśwyczu Kraiowego służące rękodzieła, y kunszta naycelniejszye artyfsw-
»stwo zawierające, Edukacyą Młodzi Szlacheckiey do wszystkich Nauk,
»a o sobliwie Gospodarskiey, na ktorey wszystko zależy. Edukacyą Miei-
»ską, y nawet wieśniacką, w rozmaitym na nich obiekcie, y użytku roz-
»ciągającą się, za przycheczenie serc Obywatelskich do ciebie Mił: Krolu,
»wprawienie w iednomysłność umysłów Republikantkich, ugodzenie roz-
»tyrkow.

»Te uwagi iedne są bliższe, bo zrodzaiu Ekonomicznych czynno-
»ści wypływające, drugie choć są dalsze, że są iednak skutkiem rządowego
»ducha, ktory do Szafarstwa Kommissyi jest nieodbitie potrzebny, i o-
»ne ku szacunkowi publicznemu zalecający, przeto i tu namienić.

»Byćże to może? aby ten nie stwierdzał ufnosci i miary pu-
»bliczney w Szafarstwie Skarbu Publicznego, ktory z tego, coby się wfa-
»sności iego aplikować mogło, na publiczne nigdy nie żałował, i nie
»żałuje dobro? a Pretensyi iego do Rzpltey, ani Nadgrad od niey w za-
»dney Konstytucyi nie czytamy. Owszem sfyzeliśmy, co być tainym
»nie może, iż w czasie hoynosci Rzpltey przez różnych uczestników ko-
»rzyftaney, ofiarowanych sobie darow, a służnym Domowi iego Prawem
»należących, nie przyjmował.

»Wszakże porządek i uregulowanie Kommissyinych Rachunkow,
»w naypierwszych iey zakładach, i następnych potym exekucyach, ko-
»mu jest winna Kommissya Lit: jeżeli nie staraniu, przezorności, pra-
»cy, o dobro publiczne gorliwości, i bez interessowaney cnotie Męza tego?

»Y na tym kończąc moy Rapport, co do Rachunkow Kommissyi
»Skarbu Lit: a do Publicznego wespół ze mną zasiadających Kollegow
»w Deputacyi świadectwa odwoływający się, tym śmieley tego Obywa-
»tela, iako Tronowi nayprzywiązanejszego, iako o całość Dobra publi-
»cznego nayżarliwszego, mam za powinność zalecić Maieństwu W. K.
»Mci P. M. M. im bardziey przeświadczony iestem, że ten Głos moy,
»jest Głosem wielu bardzo w Koronie cnotliwych Obywatelow, a tym
»bardziey całej Prowincyi Lit: iedno-brzmiącym w ustach moich.

Gdy Jmć Pan Kowiński skończył mówić, prosił o Głos Jmć
Pan De Raës Poseł Trocki, lecz z względu przypadającej na Pro-
wincye Koronne do domowienia się Alternaty, dany Głos Jmci Pa-
nu Giżyckiemu Posłowi Kiiowskiemu, ktory w tych wyrazach ex-
plikował czynności Skarbu Lit:

»Przymowić się do obszerney Relacyi J. W. Biskupa Kuiawskie-
»go w Delegacyi do Rachunkow Skarbu Lit: Prezydującego, poprzyś-
»żona W. K. Mci i Stanom Rzpltey każe mi wierność,

»Czternaście rodzajow Podatkowania Prawami W. X. Lit. ustano-
»wionych dzielą się na dwie części: Pierwsza Podatkow nieruchomych
»czyli stałych w liczbie dzieśięć, a te są z Lustracyi przez wyznaczo-
»nych Seymami Lustratorow poprzyśięgłych. Z tych Percepty W. X. Lit:
»w Rachunkach złożonych przed nami Delegowanemi, lubo żadney nie
»podpadały wątpliwości, przecieź aby Relacya Rachunkow W. K. Mci i
»Stanom Rzpltey dokładniejsza była, rewidowane były Taryfry przez Lu-
»stratorow poprzyśięgłych *in originali* do Skarbu oddane, i z Regestrami
»Kommissyi Skarbu Lit: zgodziły się.

»Druga część Podatkow w czterech rodzajach ruchomych, czyli
»niestałych, iako to: Cła Generalnego, Czopowego z Miast Stołecznych,
»Procentu od Summ i Stępla kart, w Rachunki Skarbu Lit: wciągnio-
»na, chociaź równie przez Przyśięgłe Osoby Skarbowi Lit: w Rappor-
»tach podana, przecieź dla weryfikacyi mieliśmy złożone od Kommissyi
»Skarbowey Rapporta, tych to wyż wyrażonych niestałych czyli ruch-
»omych Podatkow Percept, a dla wielości onych, chociaź nie wszystkie,
»wyrywczco iednak z Regestrami Skarbowemi zgadzające się znaleźliśmy.

»Cztery Punkta ważniejszye obwiniające niby Skarb Lit: w Rela-

cyi

»cyi J. W. Biskupa Kuiaw: ogłoszone W. K. Mci i Stanom Rzpltey; gdy
»się do nich przyłączy Explikacya Kommissyi Skarbowey, iasniey się o-
»każę: Pierwszy, że w Rachunki czyli Percepty Skarbu Lit: i expensy,
»niewciągnięte wybrane przez Woysko W. X. Lit: i na Skarb W. K. Mci
»Podatki Roku 1776. lecz weyrzawszy w Konstytucye Roku 1768. i
»1775. Fundusz płacy Woysku Lit: na Podymnym i Czopowym, a Skar-
»bowi W. K. Mci na Kwarcie i Pogłównym Zydomskim ubezpieczające,
»oraz odebrania z Kancellaryow Grodzkich, w których składane *ad usque*
»bywaiz, dozwalające, nie powinien był Skarb Lit: tego w Perceptę wcią-
»gać, czego nie odebrał, ani w Expensę czego nie oddawał. Gdy zaś
»Konstytucya Roku 1776. na końcu Roku te Podatki do Skarbu W. X.
»Lit: odbierać nakazała, a z ogulności Podatkow w Tabelli Prawem po-
»stanowionej Woysku i Skarbowi Krolewskiemu wypłacać dysponowała,
»weszła w Rachunki resztująca Summa z tych to Podatkow dwadzieścia
»i kilka Tysięcy w Roku 1776. Raty Septembrowey.

»Drugi Punkt obwiniający Kommissyą Skarbu Lit: iż nie złoży-
»ła przed Delegowanemi od Stanow Rzpltey do Rachunkow wraz z Re-
»gestrami Summaryuszow: wszakże Summaryusze nie innym Podpisem
»stwierdzoneby były, tylko tymże Kommissyi Skarbowey, iako i Rege-
»stra; Summaryusz zaś i Regestr tę od siebie różnicę mają, że pier-
»wszy krotszym, a drugi obszerniejszym są pisane sposobem.

»Trzeci: że Kommissya Skarbu Lit: nie powypłacała podług Tabel-
»li Roku 1776. naznaczonych Summ; explikował się Skarb Lit: iż Ta-
»bella rzeczona Expens, Perceptę dochodow Skarbu Lit: w Summie 88,695.
»Zł. przewyższa-

»Czwarty a nayważniejszy: że za Rok toczący się 1778. w Re-
»gestra nie iest wciągniona Percepta, a Expens *pranotorie* dołożona,
»a tak Roczne Rachunki z nadchodzącemi dwu-letniemi do przyszłego
»Seymu Ordynaryinego zatrzymane są.

»Lecz że Prawem oznaczone Kadencye w czasie nieprzyzwoitym,
»bo pierwsza Marcowa w sam czas exakcyi Podatkow, wyrachowana od
»Subalternow być nie może, aż na kadencyi Oktobrowey, a Oktobrowa
»w czasie agitującego się Seymu, aż w przyszło-roczney Marcowej. Za-
»czym Seymująca Rzplita przemieniwszy kadencyą Marcową na May,
»a Oktobrową podniósłszy do połowy Września, zabezpieczy Kommissyi
»Skarbu Lit: niezawodne, iak mowią *ad assen*, Rachunki.

»*Pranotorie* zaś dołożona w Rachunkach Expens nie była dla
»przyjęcia oney *Calulatorie*, lecz dla objaśnienia Stanow Rzpltey, iż
»Kommissya Skarbu Lit: Tabellą Anni 1776. umieszczone expens, z
»przychodzących dopiero do Skarbu Podatkow, w proporcyi zaspokoie-
»nia, aby tym sposobem wyexplikowała się, iż nie leżą *infructuose* Rze-
»czypospolitey pieniądze.

Odezwał się zatym Xże Radziwił Poseł Wileński. „Ze po-
»nieważ z poprzedzającej Relacyi okazuje się, iż z iednego Ro-
»ku Kommissya Skarbu Lit: Rachunku zdać nie może, a Kwit w
»ten czas dopiero dany iey być powinien, kiedy się zupełnie wy-
»rachuje z czynności, dochodow, i wydatkow swoich; przeto z
»mieysca swego sądzi za rzecz sprawiedliwą, ażeby Kwit dla tey-
»że Kommissyi do przyszłego Seymu odłożyć.”

Wszczęła się między Posłami animozya, chcąc iedni przed
drugimi mówić.

Jmć Pan Wolmer Chorąży Nadworny Litewski, Poseł Smo-
leński oświadczył imieniem Posłow Litewskiej Prowincyi: iż gdy-
by Kwit dla Kommissyi Skarbowey Litewskiej miał być zatrzy-
many lub odmowiony, tedy na Kwit dla Kommissyi Skarbowey
Koronney nie pozwoli.

Ządali Jchmość Panowie Posłowie Litewscy Głosow, lecz Jmci
Panu

Panu Łączyńskiemu Posłowi Gostyńskiemu, *ex quo* był Deputowanym do examinowania Rachunków Skarbu Litewskiego, i że żaden z Prowincyi Wielkopolskiej Głosu nie miał, dany. Ale nacisk ubiegających się do mówienia, i iak się wyżej rzekło, wszczęta między Posłami emulacya, będą okazyją przestąpnego o porządku Seymowania w sposobie czynienia Relacyi Prawa; Nayiaśnieyszy Pan wezwawszy do siebie Ministerium, mówił z Tronu: „Po uczynionej Relacyi Deputowanych do wysłuchania Rachunków Kommissyi Skarbu Koronnego, lubo nie było słyszane sprzeciwienie się żądanemu Kwitowi dla tey Kommissyi, iednak wydanie Kwitu zawieszono zostało. Bo znają Zgromadzone Stany, że napisanie Kwitu, jest napisaniem Prawa, a Prawo stanowić się nie powinno, aż po rozłączeniu Jzb. Więc ta czynność gdy aktualnie dopełniona być nie może, przekładam Stanom Przekacnym, że należałoby wysłuchać Relacyi Deputowanych do wszystkich Departamentów, a dopiero po rozłączeniu Jzb, o zachodzących trudnościach zaradzić. Cokolwiek albowiem czasu na dysceptacyach straciłoby się, strata ta byłaby próżna i niepowetowana. A na tym Seymie inaczej służyć Ojczyźnie nie możemy, iak postępując podług Przepisu Praw o porządku Seymowania.”

Wszczęło się powtórnie w Jzbie zamieszanie, gdy J. P. Gostyński, iak się namieniło, Deputowany mówić chciał.

W mnóstwie przymawiających się J. P. Walewski Podkomorzy i Poseł Krakowski, otworzył myśl swoją: „że najsukuteczniejszym do uprzątnienia wszelkich zatargów, a zatym dopełnienia Prawa w przyspieszeniu rozłączenia się Jzb, znayduie sposobem, ażeby sammi Prezydujący czynili Relacyę.”

J. K. Mość odezwał się z Tronu: „Zdanie Jmć Pana Krakowskiego właśnie z myślą moją jest zgodne; obowięzuję więc Przekacne Stany, ażeby próżnym Głosow zabieraniem nie przeszkadzały kończyć Prawnie rozpoczętego dzieła.”

Jmć Pan Stanisław Potocki Poseł Lubelski przełożył, iż wszyscy Deputowani będąc Przysięgą obowięzani donieść wiernie Stanom Zgromadzonym wszystko, co widzieli; gdy się trafi, że co sądzą potrzebnego dołożyć do Relacyi Prezesa, jest ich powinnością przymówić się, od ktorey dyspensowani być nie mogą.

Jmć Pan Mierzejewski Poseł Chełmski był zdania tego: że gdy różni się Relacye Deputowanych do Kommissyi Skarbu Litewskiego to uymą Prerogatyw Stanu Rycerskiego, gdyby Deputowani nie mieli przymówić się do Relacyi Prezesa.

Nayiaśnieyszy Pan po trzeci raz z Tronu odezwał się: „Gdy widzę, że myśl moja nie była doskonale poznana, dokładam te kilka słów z tym naypierwey wyrazem: że iako nigdy prawney wolności mówienia nikomu Seymującemu nie tamuję, tak mianowicie tym Dystyngwowanym Posłom, ktorzy w społeczeństwie z Prezesami swemi do examinowania Dykasteryow są wyznaczeni. Gdyby zdania wszystkich Osob do Examinowania ktorego Dykasteryum wyznaczonych były ze zdaniem Prezesa takowey Deputacyi zgodne, ztąd właśnie naturalna wynikałaby konsekwencya, że dla nie wycięzania drogiego czasu osobnych Głosow nie zabierając, cała Deputacya na zaświadczeniu Prezesa swego przywiązując się ze zdaniem Prezesa, ma pewnie wolność i miejsce ostrzeżenia w tych Punktach, w ktorych różni się jego zdanie od Relacyi

Relacyi Prezesa. Jednak życzyć mi należy, i to przekładam Stanom Przekacnym, że żądać mamy, aby takowe ostrzeżenia w naykrotszych, iakie tylko być mogą, wyrażane były słowach; ponieważ wszelkie dysceptacye długie przed rozłączeniem Izb tu w Senacie czynione, coraz daley tylko oddalałyby powinne Prawu posłuszeństwo, ktore na początku teraźniejszego trzeciego tygodnia powrot Przekacnym Posłom Ziemijskim do Izby swoiey nakazuje. A zatym spodziewam się, że się na to zgodzą Przekacne Stany, aby Jmć Prezesowie wszystkich Deputacyi nieodwłocznie examinow Relacye swoich odprawili: i o to proszę Stany Przekacne, przez miłość Ojczyzny; ponieważ strata czasu naywiększą jest ze wszystkich, a ten czas, ktory trawimy tutaj przed Izb rozłączeniem, żadney konkluzyi, mianowicie dla Kwitow, przynieść nie może.”

Jchmość Panowie Posłowie, osobliwie Litewscy dopraszali się o Głosy. Więc Jegomość Pan Marszałek Seymowy oświadczył: „Widziałem troskliwość W. Krolewskiej Mci Pana Mego Miłościwego, aby dla nietracenia czasu nadaremnie przystąpiono do słuchania Relacyi Examinow różnych Dykasteryow. Widziałem i to, że Stan Rycerski zezwolił na żądanie W. K. Mci: dany był zatym Głos J. P. Gostyńskiemu i Zmudzkiemu, iako Deputowanym do Examinu Kommissyi Skarbu Litewskiego; ale gdy dopiero J. P. Trocki żąda Głosu, nie jest w mocy moiey danie mu onegoż. A przeto upraszam Przekacne Stany, aby porządek Seymowania nie był tamowany, i żeby były czynione Relacye Examinow innych Dykasteryow.”

Mówił zatym J. P. Łączyński Poseł Gostyński w następującej osnowie:

„Czyli z powodu dobrego Obywatelstwa, czyli z chęci wykonania rozkazow W. K. Mci P. N. Miłościwego, i dopełnienia woli Przekacnych Stanow; czyli nakoniec z posłuszeństwa Prawu włożoną Delegacyi do słuchania Rachunkow Kommissyi Skarbu W. X. Litewskiego, i przeyrzenia Czynności teyże, przedsięwzięć umysłiliśmy czynność, i zawsze wiernie, pilnie i użytecznie onęż wykonać pryncypalną w sobie znaydowaliśmy powinność; Aby stanąć przed Tobą Nayiaśnieyszy Panie naywyższych Talentow, i naylepszich dla Kraiu swego myśli i życzeń Krolu, naśladowniczą Dzieł Twoich odnieśli Ci pracę, a Wam Przekacne Stany dla uszczęśliwienia Ojczyzny Zgromadzone ślad szczerzy służenia Kraiowi oddali sprawy.

„Trzy zamiary czynności Naszey mieliśmy, lecz wszystkie z obowięzku Prawa, powinności powołania Naszego, i konieczney pochodziły potrzeby.

„Pierwszy był ściślego weyrzenia w Czynności Kommissyi Skarbu W. X. Litewskiego, drugi doyscia zrzódła Percept wszelakich, trzeci wyrachowania Expens, i tychże z Prawem zgodzenia.

Co do pierwszego, chcieliśmy Nayiaśnieyszy Miłościwy Panie, przeyrzeć wszelkie Rozządzenia, Dyspozycye, Uniwersafy Kommissyi Skarbu W. X. Litewskiego, Rząd cały teyże okazujące, i o tym uwiadomić W. K. Mci P. N. Miłościwego, i Was Przekacne Stany, abyście potrzebom z doniesienia Naszego wynikającym zaradzieli; lecz szczupły Prawem do Dzieła takowego czas, a tym więcej wspomnianym Rachunkow Skarbowych nadwiezieniem wycięzony, nie wystarczył.

„Przystąpiliśmy więc do drugiego, to jest: przeyrzenia Percept Rachunkami Nam podanych, staraliśmy się każdy Rodzay Podatku w zrzodle jego widzieć; lecz niepodobne tego dopełnienie dokładnie

»iuz opowiedział Godny Delegacyi Naszey Prezes J. W. Jmć. X. Biskup
»Kuiawski; to tylko mam honor powtorzyć dla uwiadomienia Prześwie-
»tnych Stanow, że w Rachunkach dwuletnich znalazł się Summa przez
»Kommissyą W. X. Litewskiego zebrana Zł: Pol: 5,834,875. Gr: 10. wy-
»nosząca, do ktorey Podymne, Czopowe, Kwarta, i Pogłowne Zydow-
»skie za Rok 1776. nie wchodzi, z przyczyn: że z tych Podatkow ie-
»dne dla Woyska, drugie dla Skarbu W. K. Mci zupełnie Prawem Ro-
»ku 1775. dysponowane były: więc onych Kommissya Skarbowa do Ra-
»chunku swego nie zaciągnęła.

Ze zaś pomieniona Summa dla nie wchodzących w nią wspomnio-
»nych Podatkow zupełney dwuletniey nie składa Intraty; Znam potrze-
»bą doniesienia W. K. Mci, i Stanom Rzeczypospolitey o Roczny
»Skarbu W. X. Litewskiego dochodzie, że tenże z Summy Zł: Pol:
»4,911,300. Gr: 25. na Rok ieden składa się; przeto do Summy Expens
»Tabellą Prawem Roku 1776. ustanowionej nie dostarcza Zł: Polskich
»88,699. Gr: 5.

»Co do trzeciego, to jest: weyrzenia w Expensa Skarbu W. X.
»Litewskiego, wzięliśmy Tabellę Prawem Roku 1776. ustanowioną, re-
»gulę Expensy dla Kommissyi Skarbowey przepisującą, i podług tej wy-
»razow Wydatek regulowany być rozumieliśmy. Lecz w tym dokładne
»J. W. Jmci Xiędz Prezesa Delegacyi Naszey W. K. Mci, i Stanom
»Rzeczypospolitey doniesienie uwiadomia zupełnie o przyczynach nie
»zapłaconych wielu należności, przez użycie Percept na zaspokoienie
»zaległych Pensyi, ktore odesłanemi być były powinny do Kommissyi
»Likwidacyney: oraz przetrzymania wypłaconych, co liczne złożone w
»Delegacyi Naszey Memoryały, usty J. W. Prezesa wspomniane, zaświad-
»czają. Spodziewam się, że dla odmiany Administracyi Skarbu regu-
»larność w Perceptowaniu i Expensowaniu potrzebną upewniającey, poda
»Departament Skarbowy Projekta *in ordine* ustanowienia Prawa dla wy-
»magających potrzeb, oraz porównania Expensy z Perceptą.

Po Głosie J. P. Gostyńskiego miał sobie dany J. P. Puttkamer
Poseł Zmudzki, w tych wyrazach:

»Nie mogło to być przeyrzanym odemnie, abym miał przyczy-
»ny mowienia w traktującej się materii; znałem bowiem, iak jest tru-
»dna kolej zabierać Głos, po tak dostateczney J. W. Jmci Xiędz Bi-
»skupa Kuiawskiego Relacyi o wysłuchanych Rachunkach Kommissyi Skar-
»bu W. X. Litewskiego.

»Wierzyć mi należało, że illucydacya doyrzała tego to zacne-
»go Senatora przekonywać będzie Zgromadzone Stany o niezdrotnych
»postępkach teyże Kommissyi, ktora, według przepisow Prawa uściła powin-
»ną z siebie Kalkulacyą, i na każdą dostateczną przez Delegowanych
»kwestyą, konwinkując dała wywody. Lecz gdy J. O. Xże Jmć Poseł
»Wileński uczynił nad spodziewane wniesienie, zastanawiając należny spra-
»wiedliwie Kwit dla rzeczoney Kommissyi: a to z powodu, że Rata
»Marcowa *pranotatorie* podana.

»Przeto lubo naysupełniey szacuję Osobę, i Imię J. O. Xcia Jmci
»Possa Wileńskiego, iednakże aby takowa illacya Jego, w umysłach W.
»K. Mci P. M. Miłosciwego, i Zgromadzonych Stanow, nie czyniła
»impresyi ściągającej opinią niewierności, na tak zacną i przyzwoicie
»sprawującą się Magistraturę; przymuszony jestem, acz nieprzygotowaną
»remonstracyą odwracać takową oppozycyą.

»Mówię: wyznaczony będąc do likwidacyi Skarbu W. X. Litew-
»skiego, ktore to Dzieło na wielodziennych i zawsze długotrwałych
»Sessyach, z nayprzykładnieyszą Pracą i attencyą, tak J. W. Prezyden-
»ta, iako i innych Delegowanych stało się dopełnione: Już to w ści-
»śłym wyexaminowaniu każdego rodzaju Podatkow, iuz to w przeyrze-
»niu Taryff, i ich kombinowaniu do Regestrow Percept; Expensy zaś
»nie inaczej przyiętey, tylko podług Tabelli oznaczoney Sejmem o-

sta-

»statnim. Słowem, że niwczym naymnieysze nie stało się opuszczenie
»w Rachunkach, a na dostateczną kwestyę, nie słownie, ale sentency-
»onarza teyże Kommissyi przyimowane były konwikcyje.

»Już to jest dostatecznie objaśniono poprzedzającemi Głosami; że
»Kommissya Skarbowa W. X. Litewskiego tylo za lat dwie zdawać kal-
»kulacyą powinna; że o Racie Marcowey dopiero na Oktobrowey kaden-
»cyi odbiera zupełne od Exaktorow wysłanych za dyllatą Raporta; a ztąd
»wynika, że Rata Marcowa ostatnia nie może być podana w Rachun-
»ki Seymowe, albowiem właśnie w tym czasie Kommissya wzmianko-
»wanemi Raportami zatrudnia się.

»Likwidacya Seymu przeszłego zostawiła podobnym sposobem Ra-
»tę Marcową 1776. Roku *pranotatorie*, od ktorey zaczęta była terazniey-
»nieysza kalkulacya; a gdy Prawo tylo za lat dwa Rachunki nakazuje,
»więc niepodobna, aby Rata tegoroczna Marcowa zaięta *calculatorie*
»być mogła; iuz to że czas kadencyi w Oktobrze udeterminowanej
»(iako w wyrażu) nie pozwala, iuz to że takowy krok byłby nad myśl
»Prawa, bo postrzeciaroczni zawierający Rachunek.

»Ale wiedzieć należy, że Podatki z owey Raty Marcowey, iako
»i każdej, nie leżą w Skarbie w pieniądzech złożone: ale do każdego
»Woiewodztwa i Powiatu są wydawane od Kommissyi Skarbowey asy-
»gnacye, na opłatę Woysku, ktore (skoro wypłynie czas wybierania
»Podatkow publicznych) wysła kommanderowanych Officyerow do Kan-
»cellaryow Grodzkich każdego Woiewodztwa i Powiatu dla odebrania na-
»leżnego zofdu. A jeżeli się pokaże iaki remanent, na ow czas idą
»exakcyje podług dyllaty. Ze zaś Rata Marcowa iuz obrocona jest na
»Woysko, wątpić nie można, bo niema zakazania żadnego o niedo-
»szły mu zofd

»Mówię nakoniec nie inną myślą, tylko przekonaną ściłą wy-
»wagą sprawiedliwości, iż Kommissya Skarbu W. X. Litewskiego do-
»widła dostatecznie, że w Podatkach Podymnego, Kwarta i Czopowe-
»go, oraz i innych podległych iey dozorowi, naysupełnieyszej dokładała
»pilności: że w Podatkach, ktore do iey należą gospodarstwa, ile indstrya
»zagarnąć może, wszelkie wynayduie środki do powiększenia intrat pu-
»blicznych: że żadnych nie czyniła Kontraktow, ktoreby Skarb umniey-
»szały; że Offycyalistom swoim tak małą wyznacza Pensyą, iż ledwie
»wyżyć mogą. Wierzyć przeto powinienem, że taż Kommissya Skar-
»bu W. X. Litewskiego, iako skład zacnych Osob, i dobrze znanych
»z Urodzenia i cnoty w całym Narodzie: na podobne W. K. Mci P.
»M. Miłosciwego, i Prześwietnych Zgromadzonych Rzeczypospolitey Sta-
»now zaśluzyla względy, o ktorych podchlebia sobie Prześwietna Kom-
»missya Skarbu Koronnego."

Tu J. P. De Raës Poseł Trocki, i wielu innych domagało się
o Głosy. Co widząc Xże Czetwertyński Poseł Bracławski odezwał
się, że mając Głos zdawna zamowiony, dla niewycięzania czasu
iuz go był odstąpił, wszakże gdy teraz inni chcą zabierać, upra-
sza, aby iako wprzod zamowiony, pierwey też nad innych był mu
dany.

Xiężę Sapieha Poseł Brzeski Litewski przełożył: że iako Nay-
iasniejszy Pan dopiero wyraził, tak sama oczywistość rzeczy dowo-
dnie ukazuie, że zabieranie Głosow byłoby wycięzaniem czasu,
a Kwit dany Kommissyi pokrzywdzałby Prerogatywy Izby Posel-
skiej, iako tey, ktora nosi nazwisko *Officina cudendarum Legum*.
I upraszał, aby sami tylko Deputowani przymawiali się. Tan-
dem Chaos dało miejsce porządkowi, i J. X. Biskup Hełmski
zabrał Głos w tey osnowie:

»Między Magistraturami zdaiącemi Sprawę Czynności swoich W.
»K. Mci Panu Memu Miłosciwemu, i Prześwietnym Stanom Zgroma-

P 2

dzo-

»dzonym, wypełniła tę powinność przed Nami *ex utroque Ordine* Deputowanemi Kommissya do Likwidacyi Długow Rzeczypospolitey wyznaczona. Usprawiedliwiła się tak dobrze, iż lubo niektóre kwestye czynić Nam Deputowanym przychodziło, w żadney nie zostawiła Nas wątpliwości.

»Wszystkie Rezolucye i Dekreta swoje, na fundamencie Prawa, i z oszczędnością na Stronę Funduszu do wypłacenia Długow Rzeczypospolitey okazała.

»I to powinno być dowodem o Prawnych Jey Czynnościach, w tak zawitych i trudnych do odwikłania zaplątanych dawnością czasu Sprawach, żeśmy Deputowani żadnego z zaskarżeniem nie odebrali Memoryału.

»Kommissya ta, lubo już zakwitowana na Seymie Roku 1776. Relacyą jednak Czynności swoich czyni, od początku Reasumpcyi Kommissyi swojej; z przyczyny, że w pierwszą Klasę Długow Summy Seymem Roku 1776. wyznaczone, wnieść musiała, po których wnieściu, i z pierwszemi złączeniu, przez tę Kommissyą proporcya uczyniona była, w porządku zaspokoienia tychże Długow, do Funduszu i umorzenia onych wyznaczonego.

»Zawady i przeszkody, dla czego też Kommissya nie mogła z największą usilnością dokończyć Dzieła swego na Seymie teraźniejszy, i że potrzebuje jeszcze pozwolenia dłuższego czasu. Są wyrażone w osobney Relacyi, o ktorey wysłuchanie będę miał honor dopraszać się, a wprzód oświadczyć mi przystoi, iż założyli sobie Kommissarze w tej Kommissyi pracujący, ażebyśmy Deputowani polecili Ich względem łaskawym W. K. Mci P. M. Miłościwemu wszystkim, wszechgłówności zaś J. Pana Czarnockiego Podstolego Ziemi Drohickej, Kommissarza i Piosarza teyże Kommissyi, naywięcej pracę w tej ułudze publiczney obciążonego.

»Na czteroletnią tychto Kommissarzow pracę, potrzebną ustatwicznego w miejscu tym siedzenia, szczerą nader jest nadgodą groź szesćdziesiąty od przyzadzonych, lub demonstrowanych Summ.

»A lubo W. Krolewska Mć P. M. Miłościwy, własnego swego Skarbu koszttem opatrzyć kazała miejsce, światło, i opał dla tej Kommissyi, wyciąga słuszność jeszcze opatrzenia potrzeb niektórych Kancelaryi teyże Kommissyi, i w niej aplikujących się Subalternow; Co łasce i determinacyi Prześwietnych oddaie Stanow.

Ku końcu mowy wymawiając się słabością piersi upraszał, a żeby J. P. Sekretarz Seymowy czytał Relacyą o teyże Kommissyi. Znalazło to cożkolwiek opozycyi z Strony J. Pana Gurowskiego Marszałka Nadwornego Litewskiego twierdzącego, że *in casu* słabości Prezydującego, jest obowiązkiem Kolegi jego czytać takowe Rachunki.

Na tym stanęło, że J. P. Sekretarz Seymowy czytał pomienioną Relacyą iak następuje:

»Delegowani od J. K. Mci Pana Miłościwego, i Prześwietnych Stanow do Examinowania Czynności Kommissyi Likwidacyney, wierzenie starali się dopełnić swoy obowiązek, i teyże Kommissyi Czynności pilnie wyexaminowawszy, i przejrzaawszy, mają honor dać z siebie Prześwietnym Stanom Sprawę, i otym takową czynią Relacyą. — Kommissya Długi Rzeczypospolitey Likwidująca, mająca zlecenie przez Prawo też Długi na dwie Klasy podzielenia, a z tych pierwszą Klasę *decisive*, drugą zaś *demonstrative* roztrząśnienia, niemniej co do drugiey Klasy należy, wszelkie Kompetitorow Pretensye do Rzeczypospolitey miane, *non obstantibus legibus, infavorem cujuscunque latitis*, na

»nowo Likwidowania, oraz tymże Kompetitorom, do swych pretensyi okazanie Dokumentow i dowodow, w czasie Prawem określonym, pod zupełną onychże utratą determinowania, i Skarbom Rzeczypospolitey, iako i nawzajem komunikowania. — Ze w tej mierze swoim obowiązkom usilnie starała się czynić zadosyć, ztąd się oczywiście okazało; bowiem Długi Rzeczypospolitey, na dwie Klasy podzieliła, a z tych pierwszą *decisive* odsądziwszy, i zupełnie zakończywszy, a w niej następujące Summy, już to z mocy Konstytucyow Lat 1775. i 1776. już na Fundamencie Rezolucyi Nayiasniejszego Pana, i Prześwietney Rady przy Boku Jego Nieustającej, wątpliwość Prawa tłumaczący, Dekretami swemi umieściła.

1mo. Kamery J. K. Mci Zł: Pol: - - -	9,000,000.
2do. Wojska Koronnego na umorzenie zobopolnych Pretensyi, między Wojskiem i Obywatelami zachodzących	1,500,000.
3tio. Assektorom Departamentu Marszałkowskiego Koronnego z Likwidacyi Roku 1775. - - - Zł:	134,000.
4to. Assektorom Sądow Zadwornych Koronnych z teyże Likwidacyi - - -	141,000.
5to. Nayiasniejszym Krolewiczom Polskim Xaweremu i Karolowi także z teyże Likwidacyi - - -	2,814,000.
6to. Dziewięciu Towarzyszom Komendy W. Kraszewskiego z Prawa Roku 1776. - - -	18,000.
7mo. Assektorom Departamentu Marszałkowskiego Koronnego z Likwidacyi i Prawa tegoż Roku 1776. - - -	54,000.
8wo. Assektorom Sądow Zadwornych Koronnych z takoweyże Likwidacyi, tudzież UU. Pisarzowi Dekretowemu i Metrykantom - - -	74,920. Gr: 21. Den: 10.
9no. W. Borchowi Podkanclerzemu Koronnemu - - -	335,000.
10mo. Regimentarzowi Gwardyi Piechey Koronney - - -	727,960. Gr: 11. Den: 6.
11mo. W. Xięciu Sapiezie Kanclerzowi Litewskiemu - - -	100,000.
12mo. U. Alexandrowi Unrugowi - - -	45,000.
13tio. Kommissarzom Wojskowym Koronnym przed Rokiem 1775. Funkcye swoje sprawującym, a teraz powtornie z mocy ostatniego Prawa Likwidującym się - - -	18,697. Gr: 13. Den: 11.
14to. Nayiasniejszym Krolewiczom Polskim Xaweremu i Karolowi za Rezolucyą Prześwietney Rady Czerw: Zł: 24,000. każdy Czerw: Zł: a flor: 16. gr: 22½. licząc, wyniesie - - - Zł:	402,000.

Summa Długow pierwszej Klasy
czyni Złotych Polskich - - - 15,364,578. Gr: 16. Den: 10.

»Na zaspokoienie tych Długow jest Fundusz przez Prawo oznaczony, który zupełnie przed Lat dziesięcią też Długi zapłaci.
»W tej pierwszej Klasie znajdują się, oprócz powyższych, inne

»Dekreta, albo wzajemną komunikacją nakazujące, albowi też Summ
»nie przyznające. Taki Dekret U. Jozefa Suffczyńskiego byłszego Stra-
»żnika Polnego Koronnego, który w Summie 32,000. Zł: Pol: Za Pen-
»sya, iako Strażnik Polny Koronny, pretendowaną, do Summy Woysku
»Koronnemu przyznanej Złotych Pol: 1,500,000. odesłany został. Tu-
»dzież Dekret Proporcji, w przyznanych Długach uczyniony, a Pre-
»tenforow w pierwszej Klasie umieszczonych, po zaspokoienie do Skar-
»bow Rzeczypospolitey odsyłający.

»Kommissarze Woyskowi Funkcye swoje przed Rokiem 1775. spra-
»wujący pretendowali w zaległych Pensjach Summy Złotych Pol-
»skich - - - - - 672,500.

Kommissya Likwidacyina, iako wyżej
w Tabelli przyznała im - - - 18,697. Gr: 13 Den: 11.

Odsądziła ich od Summy Zł: - - - 653,802. Gr: 16. Den: 7.

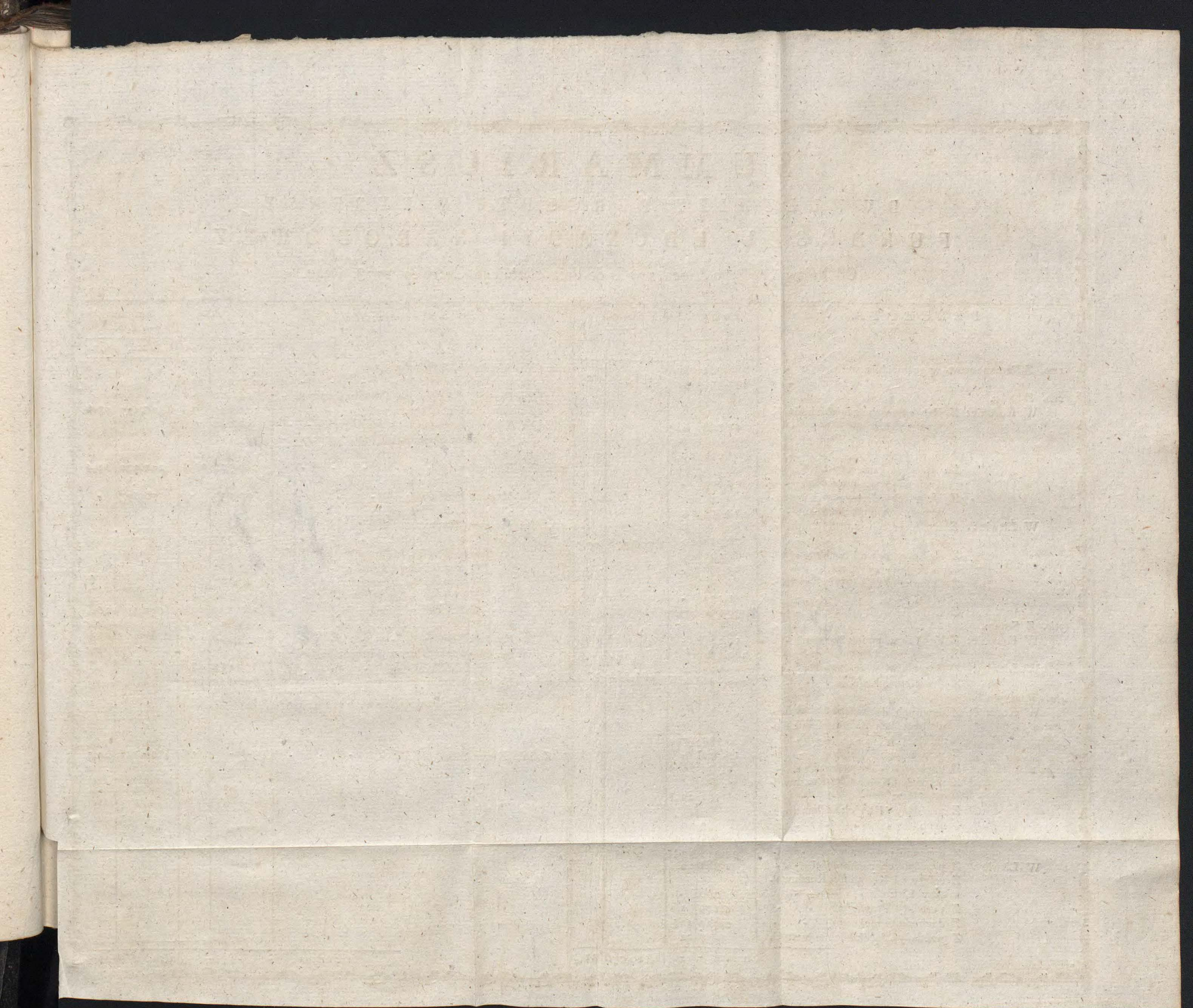
Nakoniec ten Regestr zawarty i podpisany został.

Druga Klasa Długow.

»W tej Klasie znajdują się wszelkie inne Długi, i Pretensye, z
»jakiego bądź kolwiek źródła, do Skarbu Rzeczypospolitey formowane,
»i te nie *decisive*, ale *remonstrative*, przez Kommissyą były roztrząsa-
»ne w tym porządku: Najprzód między Pretensorami i Skarbami Rze-
»czypospolitey pozapadały Dekreta *Communicationis*. Takowych Dekretów
»wzajemney komunikacji zapadło 110. Te wszystkie do komunika-
»cyi przychodzące wpisy, przyjmowane były podług przepisu Praw, a
»szczegulniey Konstytucyi Roku 1776. do ostatnich dni Miesiąca Kwie-
»tnia Roku 1777. Jakoż dnia 1. Maia tegoż Roku 1777. po zapa-
»dłych Dekretach wzajemney komunikacji; Co do zapisywania Pre-
»tensyi tenże Regestr zawarty, i z Deklaracją, że odtąd przyjmowane
»Pretensye do komunikacji nie będą, iako z mocy Prawa już upa-
»dłe, podpisany został. Po takowym zaś Regestrze tej Klasy za-
»warcie i podpisaniu, opisują się Pretensye z powyższej komunikacji
»do finalnego roztrząśnienia przypadające, które Kommissya w porządku
»onych demonstracji opisała w tym sposobie; Najprzód wszelkie mię-
»dzy Stronami *in Accessoriis* sprzeczki załatwiwszy, oraz czasu tyle,
»ile Strony wyciągały, a szczegulniey Skarbom Rzeczypospolitey do wy-
»konania dowodow pozwalawszy, tak tychże Pretensorow, iako i Skar-
»bow dowody i odwody, oraz kontrowersye wszelkie w swych Dekretach
»wypisała, a przy tych zdanie swoje wyraziła, w mniemaniu demon-
»strowaniu i rozumieniu, albo się Summą od Skarbow Rzeczypospolitey
»należy, albo nie? i potym Opisie pozapadały Dekreta, w Protokule
»Kommissyi znajdujące się.

»Lubo zaś Kommissya Likwidacyina, iako się oczywiście z oso-
»bnego prezencyi Protokulu iey okazało, ustawicznie prawie przez Lat
»dwie Sessye swoje składała, i Dzieło swoje w exekucyi Prawa zakończyć
»uściłowala, przecież drugiej Klasy zupełnie zakończyć nie mogła.
»Pilność Kommissyi w sądzeniu okazała się z liczby Sessyi przez nią
»składanych, a niepodobieństwo zakończenia całego w tak krótkim cza-
»sie Dzieła oczywiście ztąd wyniknęło: Sprawy Pretensorow z Skarba-
»mi Rzeczypospolitey wszystkie prawie są od kilkuset a najmniej Sto
»lub kilkadziesiąt Lat zaczęte, i częścią przez Kommissye sądzone, czę-
»ścią przez Recessa Seymowe odkładane, z różnych zaś źródeł Preten-
»sye wynikające, które opisać i rozeznąć, już to bez czytania Historji

Kra-

S U M M A R I U S Z

D W U L E T N I E Y P E R C E P T Y Y E X P E N S Y F U N D U S Z U E D U K A C Y I N A R O D O W E Y

Od Dnia pierwszego Lipca 1776. do dnia ostatniego Czerwca 1778. Roku.

P E R C E P T A.		Percepta.		Summa ogolna.		E X P E N S.		Expens.		Summa ogolna.	
		Złote.	Gr.	Złote.	Gr.			Złote.	Gr.	Złote.	Gr.
1mo. Z Remanentow w gotowiznie w Koronie	-	49,541	24	181,997	2	1mo. Na Akademie, i Szkoły.					
	w Litwie	132,455	8			Na pensye uczącym		1,087,293	24 ¹ / ₂		
2do. Z Dobr.						Na Pauperow i pramia dobrze uczącym się		18,620	-		
W Koronie: Z Rat czterech zaległych do S.						Na Konwikta ubogiej Szlachty		122,025	7 ¹ / ₂	1,426,297	18 ¹ / ₂
Jana 1776.	-	22,708	6			Na Szkołę Dyrektorow Parafialnych		38,246	7		
Z Rat czterech od S. Jana 1776.						Na Sarta teŃta Kościoł: i Expens potoczną		160,112	9		
do S. Jana 1778.	-	707,052	20 ¹ / ₂								
Za Ratę S. Jana 1778. i Trzech						2do. Na Emeritow		242,322	22 ¹ / ₂	242,322	22 ¹ / ₂
Krołow 1779. <i>anticipative.</i>	-	6,073	-								
Z Dobr sekwestrowanych i przy-						3tio. Na Expens Duchowną		70,633	-	70,633	-
wroconych do Funduszu	-	18,673	14								
W Litwie: Z Rat czterech zaległych do S.						4to. Na rozmaity Expens.					
Jana 1776.	-	70,019	10	1,756,377	15 ¹ / ₂	Lokowane na Kapitał		170,737	12 ¹ / ₂		
Z Rat czterech od S. Jana 1776.						Na pensye byłych Kommissarzow Sado-					
do S. Jana 1778.	-	900,482	-			wych Kor: i Litt:		107,852	29 ¹ / ₂		
Z Dobr w Administracyi zostają-						- Towarzystwa Elementar:		44,323	25 ¹ / ₂		
cych	-	1,134	-			- Biblioteki Załuskich		13,720	4 ¹ / ₂		
Z Dobr sekwestrowanych	-	30,234	25			- Oficjalistow Kommissyi		139,820	10	641,496	16 ¹ / ₂
3tio. Z Summ.						Podatki		11,316	7 ¹ / ₂		
W Koronie: Z Kapitałow podniesionych	-	55,245	-			Expens Prawną		33,160	4		
Z Prowizyi od Summ	-	260,982	17			Na umorzenie Długow i Pretensyi do Fun-					
W Litwie: Z Kapitałow podniesionych	-	108	4	495,981	27 ¹ / ₂	duŃzu		72,788	28		
Z Prowizyi od Summ	-	179,646	6 ¹ / ₂			Expens Extraordynaryną		47,776	15		
4to. Percepta rozmaite.						Summa Expensy		2,380,749	27 ¹ / ₂		
W Koronie: Z dawnych dochodow Szkół No-											
wodworskich do Funduszu nie-						Zostae Remanentu po Kassach				129,326	24 ¹ / ₂
należących	-	986	17								
Z przedanych Possessyi	-	19,200	-								
Z przedanych Argenteryi	-	2,989	26 ¹ / ₂								
Z reszty od Kommissyi Rozdawni-											
czey Kor:	-	581	29 ¹ / ₂								
Z przedaży Książek Elementar-											
nych	-	89	20								
Z percepty Prawney	-	7,833	22 ¹ / ₂								
Z dochodu potocznego	-	33,457	13 ¹ / ₂	75,720	6 ¹ / ₂						
W Litwie: Z przedanych ruchomości	-	1,841	12								
Z reszty od Kommissyi Rozdawni-											
czey Litt:	-	200	-								
Z percepty Prawney	-	6,109	1								
Z dochodu potocznego	-	2,422	22 ¹ / ₂								
Z przedaży książek Elementarnych	-	7	22								
Summa	-			2,510,076	21 ¹ / ₂					2,510,076	21 ¹ / ₂

»Kraiovey, iuż bez widzenia Traktatow, i pozwolenia żądającym Stro-
»nom czasu do wyszukania Dokumentow nie można było; bowiem fa-
»me Skarby Rzeczypospolitey, przeciwko których dawniey Likwidacye,
»*in contumaciam* prawie, zawsze następowały, szukać Dokumentow musia-
»ły, ku odbiciu pretenzji do nich uroszczonych, a z tych i innych
»obszerniey z Dekretow okazanych przyczyn dowodzi się, dla czego ta
»Klasa dokonczona być nie mogła.

»Nad to okazane były Sprawy, które w dawniejszych czasach,
»a w świeżey o rzeczy pamięci, niektóre dzieścię, niektóre mniey lub
»więcey Lat sądzone były, iakże dziś takowe Interesza zadawnione do
»Kommissyi przychodzące w tak krotkim czasie roztrząśnione, rozezna-
»ne i zakończone być mogły? iest to okoliczność niepodobieństwo za-
»kończenia w tym krotkim przeciągu Dzieła dowodnie okazująca; wszę-
»lako iednak ta druga Klasa, w większey połowie iest ułatwiona, w
»dokonczeniu zaś reszty przydłuższego czasu potrzeba, w czym Kommissya
»Rezolucyi i rozkazow Nayiaśnieyszych Stanow Rzeczypospolitey o-
»czekuje.

»W zapadłych w tey Kommissyi Dekretach okazało się Długow
»od Skarbow Rzeczypospolitey pretendowanych: w Złocie Czerw: Zł:
»9.510. w Talerach 10.300. w Monecie na Złote Pol: licząc, Złotych
»120.753,890. Gr: 23. Den: 6. Z tych Kommissya przez swe Dekreta,
»Summy przez Czerw: Zł: 350. w Złocie i Talerach nienależec okazała,
»a w Monecie także nienależec 108.409.658. Gr: 24. Den: 6. Pol: de-
»monstrowała. Przychodzi zaś dla Pretensorow 313,721. Zł. za poprze-
»dzającemi iednak na Realność onych przysiegami wynalazła, a za
»Dwanaście z gorą Millionow, w powyższą Summę Długow wchodzą-
»cych, częścią dla zasłanych Pretensyi, złożenie szczegulnieyszych Do-
»kumentow nakazujących, częścią dla niezsummowania niektórych Ka-
»tegoriy, a to tak z okazji tychże Dokumentow, iako i innych kwe-
»styi ieszcze nieu skutecznego, bez Rezolucyi zostawiła i zawiesiła.

»Nakoniec w Sprawach między Pretensorami i Skarbami Rzeczy-
»pospolitey będących, a do roztrząśnienia nieprzyszłych, iak wiele przy-
»chodzić Summ będzie, zainformować, i wiele to czasu zabierze, upe-
»wnić niepodobna; atoli z okazania teyże Kommissyi wniesć śmieie mo-
»żna, że te Resztujące Pretensye Dwudziestu Millionow co do żądania
»nie przeniosą, a co do demonstrowania wiele należeć się od Rzeczy-
»pospolitey okaże, chyba iak się całe zakończy Dzieło, na co trzeba
»przydłuższego czasu, dostatecznie Rzeczpospolitą zainformowaną zo-
»stanie."

J. P. Zaba Kasztelan Połocki, iako Delegowany, przyświadczył
w mowie swojej poprzedzającej Relacyi.

Po odbytych Solennościach tyczących się Kommissyi Likwi-
dacyney, J. X. Giedroyc Biskup Zmudzki Deputowany do Kom-
missyi Edukacyney, uczynił Sprawę o chwalebnym tey Magistrat-
ury *in omni puncto* obowiązkow swoich dopełnieniu. A ku dokła-
dnieyszemu *de gestis & transactis* Stanow uwiadomieniu, rozdana
Tabella.

Podobne Xże Jabłonowski Woiewoda Poznański, dał teyże
Kommissyi zaświadczenie.

Xże Sapieha Generał Artylleryi Litewskiej potwierdził świa-
dectwami mówiących przed sobą na pochwałę Kommissyi Edukacyney,
to oraz sobie ostrzegł, ażeby mocą nowey Stanow Zgromadzonych
uchwały Kommissya Edukacyina ze wszystkich na potym Czynn-
ości swoich Rachunek Stanom Rzeczypospolitey zdawała.

W tym J. X. Ossoliński Biskup Kijowski przystąpił do Rela-
cyi Examinu Departamentu Woyskowego, i w krotkich słowach za-

gaiwszy rzecz obowiązkowi swemu powierzoną, upraszał Jmci Pana Gurowskiego Marszałka Nadwornego Litewskiego, ażeby obszer-
nieyszą o wszystkim zdał Stanom Rzeczypospolitey Informacyą.
Uczynił zatem Jmć Pan Marszałek Nadworny Litewski następują-
cą Relacyą:

»Z poprzedzającego W. K. Mci, w obecności Prześwietnych Sta-
»now wyroku, niwelim w obowiązku posłuszeństwa poprzyśiężonych po-
»winności dopełnić, już miło brzmiące słyszałem odgłosy, że pracują-
»cych Mężów w Departamencie Woyskowym, nieśmiertelną prawie sta-
»wa fama wieńczyła pamięcią. I że ich czyny żadną powierzchowności
»nie będąc zakryte powłoką, nie tak przychylnego żądały oka, iako nay-
»czystszy z nich prawdy odkrycia, i tey iedynie uczczenia krynicy,
»z ktorey Narod naukę przyszłości, przewodništwo pracy, sposob posłu-
»szeństwa bez gwałtu, sprawiedliwości wymiar bez Osob różnicy i cza-
»su przeciągu, czerpać bezpiecznie może. A że różnego zapytania ga-
»tunki obraz istotney prawdy często odkrywać zwykły, ten my tak go-
»dnych pracowników szanując, dziś Oyczyźnie przyniosłszy, wiernie go,
»dla pomnożenia pochwał, oddaemy.

»Wiedząc dokładnie, że ta wielość rozrządzenia Woyska, którą
»i okoliczności czasowe, i opłata Kraiowa ułanawia, jeżeli niedokła-
»dną jest twierdzą Kraiu, to przynajmniej od wewnętrznych rozruchow
»zafsoną. Przeto iak nayszczerzy w czynności i w rząd tego się wpatru-
»jąc Woyska, znaleźliśmy wszystko według Prawa 1776. podług przepi-
»su tak Rezolucyi W. K. Mci za zdaniem Prześwietney Rady dopełnione;
»iako w Likwidacyach zaprzyśiężonych Żołnierza płatnego, nową opa-
»trzonego bronią, przybranego dokładnie, który od Ukraińskich gra-
»nic, aż w Wielkieypolszcze rozłożony, nie ściągnął iednak na siebie
»takowych zażarzeń, ktoreby albo bezkarne były, albo iakążkolwiek po-
»mnażały swawolę Obywatelowi, sprawiedliwość na odgłos do Departa-
»mentu nieprzyzwoitych, choć i próżnych czasem zatrwożeń, dokładne
»zaraz w tey mierze rozrządzenia, prędkie zabiegi, były to Nayiaśniej-
»szy Panie coraz mocniej wzrastającej chwały tych wielkich Mężów
»zafiewy.

»Gdy to zaś było nayszczegulniejszym naszym starunkiem, o Sta-
»nie Woyska, iaki był przed Rokiem 1776, i iaki być powinien podług
»przepisanego przez W. K. Mci, za zdaniem Rady, wyroku, i wiakiey
»się teraz znajduje porze, zapytać; doświadczyliśmy z Lustracyow 1776.
»Roku, iż na ten czas liczba w Koronie wynosiła Głow Dziesięć Tyśię-
»cy kilkaset, podług zaś ustanowienia *in pleno* Rady Nieustającej 12,310.
»Teraz zlustrowawszy Rapporta, Likwidacye zaprzyśiężone obaczywszy,
»Komput Woyska Koronnego z nich wynika 11,437. nie dostarcza więc
»Osob 837. o ktore troskliwie się badając, znaleźliśmy przyczyny, że
»Gwardye W. K. Mci obydwie Koronne, dla szczupłego w czasie Fun-
»duszu Głow 310. kompletować nie mogły; A Regiment Pieśzy Bu-
»ławy Polney, zabraną mając przez napaść kupy swawolney na Ukrainie
»często grafiącej, w Racie przeszłej Septembrowey Summę 97,453. Zł:
»Gr: 5. A dotąd niedobrawszy 56,233. Zł: Gr: 5. nie mogli podobnież
»123. Żołnierzy zaciągnąć.

»Regiment Generała Kozłowskiego, gdy wraz z innemi Regi-
»mentami do spiefzenia się odebrał rozkazy, za Rezolucyą W. K. Mci
»i Rady przy Boku Jego Nieustającej, ten gdy się Konnym utrzymał,
»dla tego do 219. Głow zmieyszony został, żeby umiarkowana na Kon-
»nego Żołnierza płaca, dostarczać zupełnie mogła, brakuie tedy do re-
»gularnego kompletu 353. tegoż Regimentu Osob; Głow 134.

»Regimentowi Ordynacyi Ostrogskiej, z przyczyny długu Ordero-
»wi Maltańskiemu Summę 90,000. Zł: Pol: wynoszącego, podług Kon-
»stytucyi 1775. i 1776. tudzież Rezolucyi Prześwietney Rady Nieusta-
»ją-

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
CHICAGO, ILL.
1900

NAME		RESIDENCE		DATE		REMARKS	
1	...	2	...	3	...	4	...
5	...	6	...	7	...	8	...
9	...	10	...	11	...	12	...
13	...	14	...	15	...	16	...
17	...	18	...	19	...	20	...
21	...	22	...	23	...	24	...
25	...	26	...	27	...	28	...
29	...	30	...	31	...	32	...
33	...	34	...	35	...	36	...
37	...	38	...	39	...	40	...
41	...	42	...	43	...	44	...
45	...	46	...	47	...	48	...
49	...	50	...	51	...	52	...
53	...	54	...	55	...	56	...
57	...	58	...	59	...	60	...
61	...	62	...	63	...	64	...
65	...	66	...	67	...	68	...
69	...	70	...	71	...	72	...
73	...	74	...	75	...	76	...
77	...	78	...	79	...	80	...
81	...	82	...	83	...	84	...
85	...	86	...	87	...	88	...
89	...	90	...	91	...	92	...
93	...	94	...	95	...	96	...
97	...	98	...	99	...	100	...

UNIVERSITY OF CHICAGO LIBRARY

T A B E L L A

Generalna Likwidacyi Zoldu y należności Woyska Koronnego od Roku 1768. do Roku 1775. Raty Marcowej wyrachowanych na Stan w Służbie na ten czas były, ekskludowawszy nieprzytomnych, lub w Związku będących, do Summy półtora Millionowej ściągających się, a podług Prawa 1776. w Summie 1,393.000. pozostały. Po zapłaconey zaś Pensyi Jmci Panu de Witte, qua Kommendantowi Fortecy Kamienieckiej, w tychże Latach zaległy Zł: 42,000. bez Falcydii przyznanej, już tylko in Summa Zł. 1,351,000. dla Woyska refztuiącej, do teyże Summy 1,351,000 przez Departament Woyskowy podług Prawa 1776. sposobem Falcydii uporczyonowanych.

	Podług pierwzey Likwidacyi od Roku 1768. do Roku 1773. wiele się należało na aktualny Komplet w Służbie były.		Podług drugiey Likwidacyi od R. 1773. do Roku 1775. Raty Marcowej ineludow y Rezolucyi Departamentu wiele się należało.		Summa ogólna tych dwóch Likwidacyi od R. 1768. do R. 1775. Raty Marcowej ineludow y Rezolucyi Departamentu wiele się należało.		Zkład potrąciwszy a Conio wybrane,		Restat ogólny należności całego Woyska Koronnego na Stan przytomnych w Służbie były.		Należności Kawalerii Narodowej przez pułki, iako też Kompaniczne Regimentow y różne Kafs abugiy Woyska w Służbie byłego.		Summa przyznana należności dla Kawalerii Narod: na Stan w służbie były przez pułki rachowanych, y Gaże Regimentow z Pensyami Sztabu Generalnego.		Falcydya każdego do proporcji Summy Złot: 1351000. wynikająca.		Brakuje więc Woysku całemu Złotych 2023201. Gr. 17. Den. 4. aby odebrało w całości przyznana sobie sprawiedliwie należność Złot: 3374201 Gr. 17. Den. 4.		Z których dwóch przedostatnich Rubryk wypadła przyznana Woysku należność w Summie Zł: 3374201. Grozy 17. Denarow 4.	
	Złote.	Gr. Den.	Złote.	Gr. Den.	Złote.	Gr. Den.	Złote.	Gr. Den.	Złote.	Gr. Den.	Złote.	Gr. Den.	Złote.	Gr. Den.	Złote.	Gr. Den.	Złote.	Gr. Den.	Złote.	Gr. Den.
Pensya J. W. Stempkowskiego Kafzt: Kijow: qua Komni: Partii Ukrainsk:	-	-	90000	-	90000	-	-	-	90000	-	-	-	90000	-	36035	5	53964	25	90000	-
Pensya J. W. Suffczyńskiego qua Strażnika Polnego Koronnego	-	-	32000	-	32000	-	-	-	32000	-	-	-	32000	-	12812	15	19187	15	32000	-
Pensya J. W. Jabłonowskiego qua Oboźnego Polnego Koronnego	-	-	20000	-	20000	-	-	-	20000	-	-	-	20000	-	8007	24	11992	6	20000	-
Jedna Brygada Partii Wielkopolskiej	31265	10	44508	20	357159	-	5155	28	352003	2	176001	16	176001	16	70459	6	105532	10	176001	16
Puł Brygady Partii Małopolskiej	20167	09	29625	16	231296	15	498	-	230798	15	115399	7	115399	7	46204	21	69194	16	115399	7
Pułtrzecey Brygady Partii Ukrainskiej	16400	99	43984	18	2079946	26	15164	3	2064782	23	1032391	11	1032391	11	413360	4	619031	7	1032391	11
Pułk Przedney Straży Szefostwa J. W. Kafztelana Kijowskiego	303700	17	84059	29	387760	16	-	-	387760	16	193880	8	193880	8	77627	24	116252	14	193880	8
Pułk Przedney Straży Szefostwa W. Generała Majora Byłzewskiego	329950	27	-	-	329950	27	-	-	329950	27	164975	13	164975	13	66054	15	98920	28	164975	13
Regiment Dragonii Buławy Polney Koronney	35853	7	23773	15	59626	22	31437	7	28189	15	28189	15	-	-	-	-	-	-	-	-
Korpus Artylleryi Brygad Warszawskiej y Kamienieckiej	-	-	176060	26	176060	26	-	-	176060	26	150551	-	25509	26	10213	17	15206	9	25509	26
Batalion Fizylierow	203596	21	31602	21	235199	13	17916	20	217282	22	70986	7	146296	15	58575	18	87720	17	146296	15
Chorągiew Węgierska Buławy Polney Koronney	1864	-	-	-	1864	-	-	-	1864	-	-	-	1864	-	749	2	1114	28	1864	-
Regiment pod Imieniem Krolowy J. W. Generała Leut: Goltza	510721	13	-	-	510721	13	-	-	54690	18	456030	25	224052	17	231978	7	139096	10	231978	7
Regiment Piełzy pod Imieniem Krolewicy W. Generała Szaka	448274	19	41323	22	489598	11	86902	15	402695	26	254912	4	147783	22	59170	29	88612	23	147783	22
Regiment Piełzy Buławy Wielkiej Koronney	394801	-	84309	-	479110	-	92206	29	386903	1	143211	1	243692	-	97572	3	146119	27	243692	-
Regiment Piełzy Buławy Polney Koronney	379646	12	16612	29	396259	12	10284	4	385975	7	156445	14	229525	23	91899	22	137626	1	229525	23
Regiment Spiełzony Szefostwa Xcia Sułkowskiego Wwody Gnieźn:	325136	14	8474	-	333610	14	62383	11	261227	3	105249	21	155977	11	62451	24	93525	17	155977	11
Regiment Spiełzony Szefostwa W. Generała Leut: Czapskiego	46028	24	-	-	46028	24	-	-	46028	24	-	-	46028	24	18429	6	27599	18	46028	24
Regiment Spiełzony Szefostwa W. Generała Majora Kozłowskiego	501580	-	35091	20	536680	20	-	-	536680	20	337652	15	199028	5	79689	1	119339	4	199028	5
Regiment Spiełzony Szefostwa W. Generała Majora Raczynskiego	196330	16	86282	16	282613	3	59550	-	223063	3	101193	28	121869	9	48795	7	73073	27	121869	9
Summa Eff:	5831914	10	1243572	24	7075487	5	446189	16	6629297	19	3255096	11	3374201	17	1351000	-	2023201	17	3374201	17

Departament Woyskowy Obozga Narodow, Summę Złotych Polsk: sześć Millionow, sześćkroć dwadzieścia dziewięć Tyficy, Dwieście dziewiędziesiąt siedm, Grozy dziewiętnaście, Denar jeden, na Zold y należność Woyska Koron: od Roku 1768. do Roku 1775. Likwidacyami zaprzyśiężonemi y Rezolucyami okazaną, *strictissime* z samey przytomności Służby y Stanu Woyska na ow czas byłego wyrachowaną, nayprzod Klawifikuje na Klawisze abugiy y Gaże. Ze zaś Kawalerya Narodowa podziału tego w Zoldzie swym nie zna; Przeto Departament ważąc równo całego Woyska zyski y stratę, połowę Zoldu Kawaleryi Narodowej y Przedney Straży na abugiy Klawisze, połowę zaś na Gaże aplikuje; A tak Summę Klawisze abugiy Złotych Polsk: 3255096. Gr. 1. Den. 15. dla tegoż Woyska całego, podług wyżej wyrażoney Tabelli y osobnego Protokolu, należeć przyznać. Którą to Summę Złotych Polsk: 3374201. Gr. 17. Den. 4. wyżej rzezonym sposobem w refście już pozostałej dla Woyska udeterminowaną, y sprawiedliwie y proporcyonnie do Summy Złotych Polsk: 1351000. iako jest w ostatniej Rubryce wyrażono. Z tym wszystkim Departament Woyskowy widząc to pokrzywdzenie całego Woyska w pozostałych Gażach, iako *in mercede deservita*, oświadcza temnż Woysku Koron: iż to wszystko Jego Krolewskiej Mości Panu Miłosciwemu, y Prześwietyńm Stanom Rzeczypospolitey przelożyć, y ocalenie przynajmniej Summy Zł: Polsk: 3374201. Gr. 17. Den: 4. na Gaże y długie zaciągnięte należącey, przez powiększenie Funduszu y Rat onegoż, u tychże Stanow Rzeczypospolitey starać się, naypierwszym Stanom Rzeczypospolitey przelożyć, y ocalenie przynajmniej Summy Zł: Polsk: 3374201. Gr. 17. Den: 4. na Gaże y długie zaciągnięte należącey, przez powiększenie

Regiment Gwardyi Piełzey Koron: J. K. Mci y Rzeczypospolitey, nie należy do tego Funduszu, bo przez Konfliktucyą 1775. Roku ma sobie inny opatrzonny.

Regiment Piełzy Łanowy nie ma do pretendowania.

Regiment Gwardyi Konney Koron: J. K. Mci, y Rzeczypospolitey, zaległości swey miał Rekompensę wynalezioną na Starostwie Sadowskim Konfliktucyą 1775. Roku.

Regiment Dragonii Buławy Wielkiej Koron: nie ma nic do pretendowania.

Działo się w Warszawie w Departamencie Woyskowym dnia 12 Marca 1778.

AUGUST Xiążę ORNT SUŁKOWSKI Woiewoda Kaliski, Prezydnuący
mpp.

Concordat cum Originali.

SZYMON WILCZYNSKI Regent W. Kor.

mpp.

owa-
zaś
000.

dwoch
ch Ru-
przy-
u nale-
mie Zi-
półcy 17.

Gr. Den.

-	-
-	-
-	-
6	-
7	13½
1	9
8	-
3	13½
-	-
6	-
3	-
7	15½
a	4½
-	-
9	-
9	-
8	-
9	-
4	-

58. do
oldzie

RACHUNEK KASSY TETYIOWSKIEY.

Percepta Kassy Tetyiowskiej po Seymie Roku 1776. pozostała y podana Departamentowi Woyskowemu Obojga Narodow Fl. 452,091. gr. 13.

EXPENS TEYZE SUMMY.

	Zł.	Gr.
1777. Die 8 Januarii J. W. Golcowi Generalowi Leutenantowi za insynuacyą Jego Krolewskiej Mci Forzofu na Regiment Szeffostwa Jego Likwidacyami die 28. Odrobis 1775 Roku expedyowanemi y zaprzyśiężonemi okazanego, w Ratach: Marcowey 1774. Zł. 22,039. gr. 5. Septembrowey Roku tegoż Zł. 24,728. gr. 5. y Marcowey 1775 Zł. 44,103. gr. 15. In Summa Zł. 90,870. gr. 25. wynoszącego; odesławszy do Falcydii Summy pułtoromillionowey fl. 456,030. gr. 25. wypłaciła Kassa Tetyowska	90,000	
Eadem die Januarii Jmci P. Kaznowskiemu Towarzyszowi Znaku J.O. Xięcia Woiewody Poznańskiego, podobnegoż Forzofu z swey własney sprzedaney Fortunki, na oporządzenie Chorągwi Likwidacyą zaprzyśiężoną w Kommissyi Woyskowej ewinkowanego, Zł. 9,538. gr. 24 wynoszącego, do 8000. zredukowanego wypłaciła też Kassa Tetyowska.	8000	
Die 24. Febr. W. Lipskiemu Kommandantowi bytemu Brygady Wielkopolskiej, Forzofu własnych pieniędzy na różne potrzeby, utrzymanie y wydoskonalenie teyże Brygady w Likwidacyach podanych nieumieszczonemu, aż dopiero przy zdawaniu Kommandy okazanego in Summa Zł. 45,000. wynoszącego, wypłaciła Kassa Tetyowska detrunkowaną Summę	32,000	
Die 14. Aprilis Jchmciom Panom Montrezorowi Obersztleutenantowi y Kleyfowi Majorowi Pułku Przedney Straży, Szeffostwa J.W. Kasztellana Kijowskiego, przez Etat ostatni w tymże Pułku miejsce utracającym podług Prawa ostatniego Seymu, przez Departament przyznany Gaży wypłaciła za lat dwa obiema,	14,000	
Die 19. Ejusdem Jmci Panu Cichockiemu Obersztleutenantowi za czynione różne w podróżach wydatki do formowania Kassy Tetyiowskiej, wypłaciła też sama Kassa	6000	
Die 7 Maji Regimentowi Konnemu Buł. Pol. Kor. Forzofu założonego z Kassy Tetyiowskiej pożyczonego, Rezolucyami Kommissyi przesłano Woyskowej tudzież Departamentu pro liquido przyznanego wypłaciła Kassa Tetyowska	8,826	26
Die 9. Junii za Broń, Pałasze y Lederwerk dla trzech Brygad Kawaleryi Narodowey, a dla Pułku przedney straży za samą tylko Broń	125,952	
Die 11. Ejusdem za Proch y ołow końcem bezpieczeństwa Granic dla Kawaleryi Narodowey	4000	
Die 23. Ejusdem na dopłacenie Broni dla Regimentow Piezych y spieszonych za wiadomością J.K. Mci do Kontraktu z Jchmci Panami Rafalowiczami zawartego	52,360	
Die 27. Augusti za Broń dla Kawaleryi W.X. Litt. sprowadzoną, a Brygadzie Kawaleryi Koronney Partyi Wielkopolskiej oddaną, powróciła Kassa Tetyowska Summę wydaną	17,207	24
Eadem Die Augusti za Transport teyże Broni Brygadzie W.X. Lit. Petyorskoy	4,028	12
Die 25. Odrobis Regimentowi Konnemu Buławy W. Korn: aby pro 1ma 7bris 1778. zupełnie był skompletowany, uzbroiony, y we wszystko opatrzone, dodatku	34,121	
Eadem Die Regimentowi Konnemu Buł. Pol. Kor. podobnież dla niedostarczającej Regimentowey Kassy	17,211	
Eadem Die Regimentowi Piezemu Buł. W. Kor. podobnież	12,162	
Die 29. Odro: na reparacyą Fortecy Kamieńca Podolskiego z przyczyny nieuchronney potrzeby	31,000	
Die 3. 9bris Regimentowi Piezemu Buł. Pol. Kor. Forzofu za Rezolucyą J.K. Mci y Prześwietney Rady, z przyczyny zabranego przez hultajow Kassie Latyczowskiej Asygnowanego do tey Komory żołdu	30,000	
Die 1ma robris za Ołow Zydom Zwanieckim do Fortecy Kamienieckiej dla tamtejszego Garnizonu wzięty za Rezolucyą J.K. Mci y Prześwietney Rady	5,000	
Culagu Kommandzie Przedney Straży Konwojującej Posła Nayiasniejszey Porty.	2,000	
In Summa Expensy Kassy Tetyiowskiej	493,869	2
Superat Expens nad pozostały w Kasie Remanent 1776. Roku.	42,777	19

NB. Ta Superata Expensy nad Regiment Kassy Tetyiowskiej z tey przyczyny okazuje się, iż Departament dla niewystarczenia teyże Kassy, wydał dla dwóch Regimentow Asygnacyą swoią do Kassy wakantow Kawaleryi Narodowey Partyi Ukraińskiej na fl. 42,177. gr. 7: która to Summa z wakantow Kawaleryi pożyczona, powrocona być powinna.

»iącey, na ktorey z niedostarczającego do kompletu Zołnierza, ciągnąć
»do terażniejszey Raty przymuszony był. Nie znajduie się więc Głow
»117. Inne zaś Korpusa, oprócz trafiającey się dezercyi, zawsze składa-
»ią powinny komplet. Sama iedynie Kawalerya Narodowa, raz wraz w
»najlepszym zostaje kompucie.

»Opłata Woyska Kor- ta się w zaprzyśiężonych zupełnie pokazała
»Likwidacyach, ktore od Seymu ostatecznego, aż do Raty Marcowey Ro-
»ku terażniejszego, żadney dla porządku, i zupełnego z siebie wymia-
»ru, mieć nie mogą nagany. A co do rządu Woyska tego, choćby zło-
»śliwe i zazdrośne chwały co chciało poderzliwego upatrzeć oko, My
»sprawiedliwości dążący torem, nieśmy zdrożnego w nim znaleźć nie
»mogli, o czym nas zaświadczyły Protokoły i Dyspozycye, a naostatek
»i Rady Nieustającey wyroki.

»Widzieliśmy potrzebę z Konstytucyi Roku 1776. wypływającą o
»Remanentach z Roku tego pozostałych uczynić zapytania, okazany był
»Kaszy Tetyowskiej Remanent, a ten z Kawaleryi Narodowey Wakantow
»uzbierany, na ow czas do Summy 452,091. Zł. gr. 13. znajdował się.
»Który kiedy Przepisy Konstytucyi Roku 1776. iak najmocniey obostrzy-
»ły, żeby nim Departament Woyskowy, tak na wielki Mundur, Broń,
»i inne nuygwałtowniejsze dla Woyska potrzeby koniecznie rozrządzał,
»i naydokładniey onże umiarkował; nalegającym wedle tego Prawa po-
»trzebom, nie tylko nie mógł się tenże Departament sprzeciwić; ale też
»widać odporu natarczywościom, w czasie coraz mocniey wzrastającym,
»a ostatnią prawie Woysku grożącą ruiną, wzbronić się nie było w ie-
»go mocy, obawiając się, żeby W. K. Mci i Stanom Rzpltey za to w
»iak nayostrzeyszey nie został odpowiedzi. Jakim tedy sposobem ta ca-
»ła Kassa Tetyowska rozdysponowana została, dla dokładniejszey Stanow
»Zgromadzonych informacyi, Tabellę sporządzoną podaie, w niey każdy
»pozna, że Broń nowa była konieczna, i inne rozdysponowania tey Kaf-
»sy nieodbyte wyciągały potrzeby.

»Przychodziło zapytanie, iako się dosyć stało teyże Ustawy wy-
»razom Roku 1776. Ktora mieć chciała, aby ten Prześwietny Departa-
»ment Woyskowy, Zołdu dla Woyska w Koronie zaległego, iak nayro-
»wnieyszą między nim uczynił dzielnicę, z tego powodu usprawiedliwia-
»jąc swoy obowiazek Departament Woyskowy, pokazał Dzieło przez li-
»kwidacye od Roku 1768. aż do Roku 1775. sporządzone, wyrachowane,
»dopełnione, a nakoniec zaprzyśiężone; w którym to dziele, okazuje się,
»iż na Stan Woyska w Aktualney Służbie będący (wyłączywszy nieprzy-
»tomnych, schorzałych, niesposobnych do służby, lub w Bar skim przy-
»mierzu czyli w związku iakimś sposobem będących) istotney płacy
»Woysku Koronemu należało 6,629,297. Zł. gr. 19. den. 1. Z ktorey
»to płacy zaległey Departament Woyskowy, odciaawszy w Regimentach
»i Korpusach Kasz wszystkie abcutgi, a w Kawaleryi Narodowey i w Puł-
»kach Przedney Straży, do proporcyi Kassowych abcutgow połowę pła-
»cy przyznał, tylko w reszcie Zołd im wysłużony 3,374,201. Zł. gr. 17.
»den. 4. Y ten podług Przepisu przerzeczonego Prawa, do Summy
»1,351,000. Zł. rozrządziwszy, iako osobna Tabella w tey mierze pra-
»cą Jmć P. Wilczyńskiego Regenta starannie i dokładnie sporządzona
»okazuje.

»Korpus Kadetow, Winnica Cnot, a Latorośle naydokładniey-
»szych Nauk, i potrzebnych w Rzpltey umiejętności, dobrotliwą, hoy-
»ną, a Oycowską W. K. Mci zaszczerpioną ręką, lubo do Delegacyi De-
»partamentu Woyskowego nie należały; istotnie przecież wiedząc, coby
»za przeszkody do tak pięknie utworzonego Dzieła być miały, a chcąc
»wzrost coraz do wyższej doskonałości, w tych widzieć Oyczyzny Sy-
»nach, znaleźliśmy, że zapłata tak Officyerom, iako i Metrom zupeł-
»nie niedochodząca, albo oziembłość w Nauczycielach, a z niey złe
»skutki na tę młodość ściągnąćby mogła; alboby wcale postępki dalszych

»Nauk tamował się. Nauczyliśmy się z podanych Tabell, że 199,000. Zł. wydanych, przez J. W. Mościńskiego Referendarza Lit: na konie-
»czne i nieodbite potrzeby 478,117. Gaże Officerom i Metrom zatrzy-
»mane, iako i inne wydatki formują dług 925,101. Zł: gr. 2. Ktore
»niezeli iakimkolwiek sposobem zaspokoione nie będą, snadno każdy po-
»zna, iak daleko, pierwiastkowe tego Korpusu podniesienie, swego u-
»chybi celu.

»Tabella Generalna Woyska Koron: którą Stanom Rzpltey poka-
»zuie, niech objaśni dokładniey Stan Woyska całego, w którym miło
»nam było wiedzieć, pochwały Narodowej Kawaleryi, za pospiechem
»swoim, mogą mówić, w Woyskach wszystkich nadzwyczajnym, nie-
»tylko starała się odebrany zadosyć Ordynansom uczynić, ale to uczuć
»kazała, że zagrzana chwałą, nie korzyścią zysku, z ukochania wła-
»sney Oyczyzny, swoje spełniała obowiązki; Zaślużyła sobie Mił: Krolu,
»żebyś W. K. Mość Oycem będąc Krolestwa, znał tych Synów za gor-
»liwych, wiernie służyących, i życie swoje tak za dostojenstwo Twoie,
»iako i całość Oyczyzny, zawsze chętnie na ofiarę dających, niech bę-
»dzie ta pora, że kiedy już Mieściące Prawem Woysku należące szcze-
»śliwić ich nie mogą, iedna przynajmniej taka nastanie chwila, kto-
»raby wdzięczność i zapłatę sprawiedliwego im żołdu przyniosła.

»Między Protokołów Departamentu Woyskowego przejrzeniem,
»pokazało się Nayiaśn: Krolu, że pod Datą 21. Grudnia ieszcze Roku
»1776. Jmć Pan Generał Komarzewski, cnotliwie i przyzwoicie myślą-
»cy, nie chcąc z cudzey własności prożno korzystać, ten na siebie dobro-
»wolny włożył obowiązek, żeby 48,000. Złotych za Szarżą Generała
»Majora ustępującemu iey sobie niezawodnie zapłacił, iuż w Protokule
»1770. Generałem od Departamentu Woyskowego przyznany, Kancella-
»ryą Woyskowych Patentów przy Boku W. K. Mci zawiadujący, gdy tak
»stałe swoich kochający Ziomków Obywatel, poznał to być ciężarem,
»żeby iaką część intraty Generała Officerów za Prawo Kancellaryi swo-
»iey służyć odbierał; i lubo czuł dobrze, że ta znaczna intrata po-
»trzeby iego konieczne nieco zastępowały mogła; przecież zysku nie
»pragnąc, hoynie od tey dla wszystkich w Woysku się mieszczących od-
»stąpił daniny. Ten to pracowity, a do W. K. Mci i z przywiązania,
»i z posłuszeństwa przychylny Generał, sił i zdrowia nie szczędząc, ma-
»oproc publiczności R. 1778. całego Departamentu rzetelne zaświad-
»czenie, iak skwapliwie swego Urzędu sprawuje powinności; Nie tylko
»tedy w swoich żądaniach, o wypłatę dla niego tenże Departament ze
»Skarbu Xięstwa Lit: doprasza się; ale też nie może tak być czynow
»iego beczuynym, żeby go łaskawym W. K. Mci nie polecił względem.

»Widzieliśmy iak Generała Mycielskiego, skwapliwość, umiejęt-
»ność, i dla Oyczyzny przychylność, ten Departament z wyboru Mę-
»żów złożony, cenił i szanował. Bez zlecenia, ktore mam sobie za
»rozkaz całego Departamentu Woyskowego, sam bym był Zgromadzo-
»nym Stanom doniość i oświadczył, że prace tego Generała, starunki,
»z azardem życia i zdrowia, nie tylko pomnożyły W. K. Mci Obywa-
»telów, ale też tych utrzymały, którychby obiętność Demarkacyi od-
»ciała Rzpltey oderwać snadno była mogła. A czyż ten godny i pra-
»cowity Obywatel, bez naymnieyszey zostanie nadgrody? Pilnowanie
»Granic w iakim porządku? z iakim natężeniem? dostateczną działo
»się przytomnością? Nauczyła nas Arcydokładna Xcia Sułkowskiego Ge-
»neralnego Inspektora Tabella. Ten w Zagranicznych naypierwey Słu-
»żbach, zawsze z Narodu chwałą, chcąc się stać użytecznym Oyczyźnie,
»w tey się doskonalił Nauce, z ktorey teraz prace i starunki dla dobra
»całego Woyska wypływają. Ten w swojej Tabelli wprzeciągu mil kil-
»kuset, nie bez znacznego trudu, z naywiększą przecież dokładnością po-
»kazał, iż J. W. Kasztelana Kijowskiego Rozrządzenie w Woysku, porzą-
»dek, karność, chociaż mało płatnego Żołnierza, utrzymane były. Ten
do-

24-10-1973

$\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{x}} \right) = \frac{\partial L}{\partial x}$

STAN WOYSKA KORONNEGO

Podług oſtatniej Luſtracyi w Roku teraźniej-
ſzym 1778. przed Seymem expedyowaney.

		Podług Etatu być po- winno	Effecti- ve znaydu- ie ſię	Brakuie do kom- pletu-	Adnotacya.
Kawalerya Narodowa	Sztab Generalny	27	27		
	24. Chorągwie Brygady Wielk:	737	731	6	
	60. Chorągwi puł trzeciej Bryga- dy Ukrainſkiej y Podolſki:	1842	1842		
	12. Chorągwi puł Bryg. Małop:	369	363	6	
	Summa.	2975	2936	12	
Przedni: Straż.	Stempkowskiego Kaſztelana Kuo- wskiego	378	363	15	
	Byſzewskiego Generała Majora	378	370	8	
	Summa	756	733	23	
Dragonia	Gwardya	426	322	104	Podług Etatu J. K. Mci nie brakuie tylko Głow 12.
	Buławy Wielkiey	257	257		
	Buławy Polney	257	242	15	
	Kozłowskiego Generała Majora po- dług rezolucyi Rady Nieu- ſtaſzającej przy koniach zoſtawio- ny, ma więc Głow 219.	353	218	135	Podług zaſ Rezolucyi Rady braku- ie Głowa 1.
	Summa	1293	1039	254	
Artyl- lerya	Korpus	397	397		
	Ingenierowie	12	12		
	Batalion Fizylierow	418	418		
	Summa	827	827		
Piechota	Gwardya	1539	1333	206	Podług Etatu Generalnego, znay- duie ſię brak Głow 206. lecz podług Etatu J. K. Mci nad komplet.
	Chorągiew Węgierſka B. W.	72	62	10	
	Chorągiew Węgierſka B. P.	72	72		
	Pod Imieniem Krolowy	467	463	4	
	Pod Imieniem Krolowicza	467	458	9	
	Buławy Wielkiey	467	437	30	
	Buławy Polney	467	344	123	
	Xcia Sułkowskiego Gen: Inſpek:	353	308	45	
	Xcia Sułkowskiego Wdy Gniez:	353	350	3	
	Czapſkiego Generała Leuti:	353	321	32	
	Raczyńſkiego Generała Majora	353	349	4	
	Ordynacyi Rydzińſkiej	353	354		
	Xcia Marcina Lubomiſkiego	353	382		
	Xcia Kalixta Ponińſkiego	353	353		
	Ordynacyi Oſtrogſkiej	437	320	117	
	Summa	6459	5876	584	
	Ogólna Summa	12310	11437	873	

W Koronie ieſt Effective Woyska 11, 437. Głow. a brakuie komplet 873. tak z przyczyny Dezereyi, iako też, że Gwardye J. K. Mci Pieſza y Konna dla ſzczupłego Funduſzu na Stan ſwoy oznaczony, Regiment Pieſzy Buławy Polney Koronney dla zabranej przez Hultaiow Kaſſy Latyczowſkiej, Regiment Szefoſtwa Generała Kozłowskiego, dla zmniejszonego przez Rezolucyę J. K. Mci y Przeſw: Rady Nieuſtaſzającej do Głow 219. przy koniach zoſtawionego Etatu, Regiment Ordynacyi Oſtrogſkiej dla ſpłacenia długu Zł: 90,000. do Raty teraźniejszey 7browey ciągnąć muſiał Wakantow, nie mogły być kompletowane.

R A P P O R T

Foli: 67

O Stanie Woyska W. X. Lit. iako ſię
Effective znayduie z Likwidacyi za-
przyſiężonych w Racie Marcowey 1778.
Roku podany.

	Podług Etatu znaydu- ie ſię	Effecti- ve znaydu- ie ſię	Brakuie do kom- pletu	Adnotacya.
Sztab Generalny	25	25		
Jazda.				
Brygada Uſarſka	478	332	145	
Brygada Peteorſka	478	470	8	
Gwardya Konna	318	312	6	
Pułk Baranowſkiego	374	369	5	
Pułk Hołyńſkiego	150	150		
Pułk Romanowſkiego	150	150		
Pułk Poniatowſkiego	327	318	9	
Pułk Bielaka	395	395		
Summa Jazdy	2670	2497	173	
Piechota.				
Artyllerya	125	123	2	
Gwardya Pieſza	609	564	45	
Regiment pierwſzy	220	220		
Regiment drugi	220	210	10	
Regiment trzeci	220	197	23	
Regiment czwarty	220	212	8	
Regiment piąty	171	165	6	
Regiment ſzóſty	110	105	5	
Chorągiew Janczarſka	100	91	9	
Chorągiew Grenadyerſka	80	56	24	
Summa Piechoty	2075	1943	132	
Summa Generalna	4770	4465	305	

»dobry i godny w Senacie Senator, odważnie roztropny całej Partii Regimentarz, umie porównać Radę, i Wojskowe spełniać posłuszeństwo.

»Nowo zaciężne Regimenta Xcia Ponińskiego Pośła Poznańskiego, »choć w krótkim czasie, pod okiem będąc biegłego w Nauce Genera- »ła Lieutenanta Goltza i Kommendzie; A Kawalerya Narodowa Gene- »rała Łuby Starosty Stawiszynskiego, nie tylko miały Zaświadczenie, że »w dokładnym znajdują się komplecie; ale też inny z nich przykład niech »bierze Żołnierz. A przewodnictwo tych Generałów, niech ma swój u »W.K.Mci i Prześw: Stanów szacunek.

»Nauczyłem się co miłość Żołnierza, a przez nią dobre Obywatel- »stwo ma za moc i władanie w dobrze myślącym Obywatelu, kiedy ten- »że Jmć Pan Goltz Generał Lieutenant nie zważając na te przykrości »czasów, które go dość znacznie uciskały, zapomniawszy o tej własno- »ści, z której jedynie już sposób czerpał wyżywienia się, oddał ją prze- »cież na usługę temu Regimentowi, który bez jego utrzymania, bez »iego zapłatności, musiałby pójść albo wcale w rozsypkę, albo się tylko »błąkając u inszej Potencji może chleba poszukiwać, oddawszy Maie- »tności swoje chciwym na pożytek w zastaw Kapitalistom. Cierpliwie »jeszcze oczekuje, mało co już odebrawszy, sprawiedliwych wyroków, »żeby mu to się przynajmniej powróciło, co jest do dalszego pożytku ie- »go koniecznością; o co tak wielkiej miłości Obywatelstwa przykład do »W. K. Mci i do Was Prześw: Stany woła nuyusilniey.

»Prace Jmć P. Wilczyńskiego Regenta iak są dokładne, zaświad- »czył ie Departament Wojskowy. Ten wzrok swój prawie na ustawi- »cznych straciwszy trudach, tego dokazał Dzieła, które lat kilka przez »wyznaczonych i płatnych, a potem przez dwie Kommissye Wojskowe »robione, nie zewszyskim sporządzone, on dokończył, i do porządne- »go na wszystkie gatunki podzielenia przyprowadził. Gdy go sama spra- »wiedliwość zaleca, pozwolisz Mił: Królu, że względem Prześw: Zgro- »madzonych Stanów tego oddam Regenta.

»Krzywdę bym najwyższej sprawiedliwości uczynił, gdybym Ge- »neralnego Audytora Departamentu Wojskowego, obrazu nie tylko prac, »dokładnych umiejętności, ale i niezfatygowanych starunków nie miał »pokazać. Ten Mił: Królu wiek swój na tym tu trawi, żeby w nay- »zawilszych zakrętach objaśniał prawdę; i był nieco do ustaw Wojsko- »wych Przewodnikiem. Nigdy żadną nie zaszczycony nadgodą, nie prze- »staie jednak iednostaynym gorliwości duchem w tym Departamencie pra- »cować. Wzruszywszy się każdego powinno serce nad tym małopłatnym, »a wielkim Pracownikiem: Kołace przez nas do Was Prześw: Stany, niech za nim samo miłosierdzie i sprawiedliwość mowi dokładniey.

»Zakończywszy to wszystko, co tylko mogło nam pod roztrzą- »śnieniem podpaść, i kilkodniową, lubo pilnego Examinu, pracą dwuletne »złustrowawszy czynności, trzeba o Wojsku Lit: dokładnie Prześw: Sta- »ny uwiadomić.

»Podana Tabella nauczy każdego o istotney wielości tego Żoł- »nierza; każdy iednak musi to wiedzieć, że za zdaniem Prześw: Rady »in pleno podług Etabu powinno się znajdować Główn 4.770. Która że »się wedle Rapportów i Likwidacyi, tylko w 4.440. Głównach zamyka, »brakuie przeto do kompletu Główn 305. Których to Osob brakujących, »płaca dziś się znajdzie, wedle pokazanych na to Dowodów i Likwi- »dacyi, w Kassach każdego Regimentu przyzwoitych, i z tych można »zawsze potrzebnego wystawić Żołnierza.

»Wojska tego Likwidacya, rząd, ubranie Żołnierza, i opatrze- »nie onegoż we wszystko, gdy równym było dziełem Prześw: Departa- »mentu Wojskowego, nie tylko że się z Wojskiem Koron: porównywa, »ale przyznać muszę, że miłość Wojska tego, wzbudziła w Xciu Ge- »nerale Ziemi Podolskich tę gorliwość i starunki, iż zapomniawszy o swo- »iej własności, i mimo siebie puściwszy, co siłom swoim powinien; Ten

»Mąż staranny, godny w Ojczyźnie, przez szacunek ukochany w Narodzie, znacznym Majątku swego nie przepuszczając wydatkom, wszystko temu Mężowi miłą było ofiarą, cokolwiek być mogło z polepszeniem Wojska, i z jego dobrem istotnym.

»Doniosłbym W. K. Mci i Prześw. Stanom, iak jest mizerny stan Narodowego Wojska tej Prowincyi, gdybyś tego W. K. Mość w podanych sobie Żądaniach od Wojska Obojga Narodow nie miał dokładnie wyfuszczono, które w tych się zawierają Punktach:

»1mo. Ponieważ żołd zaległy Wojska Kor. od Roku 1768. do Roku 1775. wynosił podług Praw Roku 1717. i 1766. 14,586,635. Zł. gr. 9. a podług aktualnego stanu w służbie byłego Zł. Pol. 6,629,297. gr. 19. denar 1. a ten obciążony i zfalcydowany jest do Summy 3,374,201. Zł. gr. 17. den. 4. *tantum pro mercede deservita ultimatè* przyznany, który to żołd tak już obciążony i sprawiedliwy, Prześw. Departament Wojskowy do proporcji Funduszu przez Rzpłtę na zaległość Wojskowską oznaczonego, Summy 1,351,000. tym czasem umieścić musiał. Prześw. to jest remonstracją Prześw. Departamentu Wojskowego, żeby Summa od Falcydy odpadająca przez sprawiedliwość dla Wojska i Kredytorów jego dokompletowaną została do Zł. Pol. 3,374,201. gr. 17. den. 4. Na co tenże Prześw. Departament podaje sposób samego tylko przedłużenia czasu i Rat, bez szukania innego Funduszu do poty, do pokiby swoją należytość Wojsko nie odebrało: a to dla następujących przyczyn; najprzód: że po wyznaczeniu już Roku 1773. na zaspokojenie Długów Wojskowych 1,500,000. nie dobrało; znowu Wojsko w późniejszych trzech Ratach do Roku 1775. podług wzmiankowanej Tabelli Zł. Pol. 1,243,572. gr. 24. den. 17. a dotego, że w tym żołdzie nie tylko Gaze same, lecz i Długi różnych Korpusów różnym Miastom i Kupcom winne znajdują się; iako to: Regiment Pieczy Buł: W. Kor. Miastu Lwowu, Tepperowi Bankierowi, i innym w czasie oblężenia Miasta Lwowa, zadłużył się Zł. 88,857.

»Regiment Pieczy Buł: Pol: Kor: w Kamieńcu w czasie powietrza Zł. 30,666. gr. 6.

»Artyllerya Kor: winna za Sukna 14,834. gr. 5. Batalion Fizylierów winien Sukcesorom Zawadzkiego Długu od Woiewodztwa Podolskiego przekazanego Zł. Pol. 4000.

»Dwa Regimenta Konne na skupienie koni przypożyczyły od trzech Brygad Kawaleryi Narodowej Partii Ukraińskiej Zł. 41,177. gr. 7.

»Gaża Xcia. Jmci Wdy Gnieźniń: *qua* Szeffa przez *sancitum* Konfederacyi Generalney Roku 1776. przyznana, i do zapłacenia nakazana Zł. 49,479. gr. 15.

»Dług Ur. Zbirowskiego Kommandanta Chorągwi Wielko-Polskiej, Rezolucją Prześw. Rady przyznany Zł. 36,948.

»Te wszystkie Długi iako Dekretami tylokrrotnemi, Sancitami Stanow Skonfederowanych, tudzież Rezolucjami Prześw. Rady w całości przyznane nie podpadają falcydy, ani też można pretendować i przymusić Wierzycielów Wojskowych, aby szli pod ten fatalny wyrok, którzy mając obligacye swe od Osob, idą do ich Osob, idą do Majątku, idą na koniec do wszelkich Kas i żołdu terażniejszego Wojskowego.

»A czyż można bez kompassyi przypuścić to, żeby Officer który Kommanderując Regimentem z pieczołowitości swej, w czasie koniecznej, potrzeby, dla utrzymania swego Korpusu, zaciągnął u kogoś dług został się w odpowiedzi Wierzycielowi? i był mu przymuszony przez Sprawiedliwość Dług powrócić w całości, a sam żeby podpadł falcydy, i piątą część tylko tegoż Długu odbierał? i to jeszcze w latach ośmiu lub więcej? Czyż można dopuścić, żeby Wierzyciele rozbierali żołd terażniejszy, a Wojsko przez to nigdy onego nie było pewne,

»pewne, lub w niekomplecie zostawało; inaczej zaś czyniąc, upadłby kredyt całemu Wojsku, upadłaby tak rzadka i heroiczna cnota w Żołnierzu, nie tylko w czasie nagłej Rzpłtey potrzeby samemu służyć bez zapłaty, ale nad to swym własnym Majątkiem lub też kredytem utrzymywać drugich.

»Przez tę więc sprawiedliwość uznaliśmy rzeczą słuszną upraszać W. K. Mci Pana Mił: i Prześw. Zgromadz: Rzpłtey Stanow o przyjęcie tego Projektu przez Prześw. Departament Wojskowy podanego.

»2do. Regiment Pieczy Buł: Pol: Kor: mając Asygnacyą do Komory Latyczow: na Summę Zł. 97,453. gr. 5. nim do odebrania tych Pienędzy zeznał, Hulciaie wprzód ją zrabowali tak, iż Regiment ledwo tylko Zł. pol: 10,220. odzyskał, a brakuje jeszcze temuż Regimentowi Zł. 56,233. gr. 5. którą Summę aby Skarb Kor: wypłacił, przełożył nam Prześw. Departament Wojskowy za nieodbitą potrzebę w tej mierze, dla skompletowania pomienionego Regimentu upraszać W. K. Mci i Prześw: Rzpłtey Stanow.

»3tio. Likwidacye Wojsk Obojga Narodow gdy dotąd dwa razy czynione, zdają się być mniej potrzebne, i wyciącają izczupio płatnego Żołnierza; z tych służnych przyczyn doprasza się też Wojsko W. K. Mci, i Prześw. Zgromadzonych Rzeczypospolitey Stanow, żeby na wzor Kommissyi Radomskich raz tylko na Rok likwidowało się.

»4to. Gdy Wojska Obojga Narodow punktualney do tychczas nie mają płaty, z przyczyny: że Kommissye Skarbowe *mediis Martii* i *Septembris* exakcyę swe zaczynają, a dopiero *mediis Aprilis* i *Octobris* kończą się, tak dalece, że Wojska we dwa Miesiące później płacę swe odbierają; Przetoz przełożył nam Prześw. Departament Wojskowy upraszać w tym razie W. K. Mci, i Prześw. Rzeczypospolitey Stanow, ażeby też Wojska nie tylko właściwe miały Fundusze, ale nad to, aby tenże żołd z swych repartycyi same odbierały.

»5to. Chorągwie Woiewodzkie czyli Prowincjonalne, tudzież Trybunałskie: Pierwsze do Exakcyi Podatkow i Exekucyi Procesow; Drugie do Asystencyi Trybunałów służące, iako też Fundusz na Expens Extraordynarying Wojskową, Reparacyą Arsenalu Warszawskiego i Fortecy Kamienieckiej, niemniej powiększenie Pensyi Komendantom Kawaleryi Narodowej utrzymanie w Regimentach, wozow Chorągwiowych wyznaczenie, iako jest konieczną potrzebą utrzymanie onych, tak ażeby skutkiem samym był na to obmyslony Fundusz, mam honor I-mieniem Prześw. Departamentu Wojskowego przełożyć to W. K. Mci, i Prześw: Rzeczypospolitey Stanom.

»Gwardye W. K. Mci Pana Mił: gdy nie są w zupełnym komplecie dla szczupłego na nie Funduszu, jest moim w tej mierze obowiązkiem upraszać W. K. Mci, i Prześw: Rzeczypospolitey Stanow, aby też Gwardye na przyzwoity komplet i potrzebne rekwizyta powiększeniem płacy opatrzone były.

»7mo. Regiment Generała Kozłowskiego ponieważ przed ustaniem Edyktem wydał na skupienie koni około Summy 50,000. Zł. i z tego powodu przez Rezolucyą W. K. Mci, za zdaniem Prześw: Rady *in pleno* zostawiony jest na koniach do Głow 219. a tylko taką odbiera płacę, iaką Regimenta pieczy, przy której ledwie do terażniejszego Seymu utrzymać się mógł; Znamy to być obowiązkiem Naszym donieść to W. K. Mci, i Prześw: Zgromadzonym Stanom, oraz upraszać od Departamentu Wojskowego, aby tenże Regiment przyzwoity Fundusz miał sobie obmyslony.

»Zakończywszy Departamentu Koronnego żądze i pragnienia, jeżeli przełożenia od Wojska Lit: W. K. Mci opowiem, niech mi się go. dzi, żebym ponowił to, com ostatniego Seymu zaświadczył: iż Jmć P. Niemcewicz około Demarkacyi z azardem prawie zdrowia, pilne i nieustanne trudy i fadygi godne były Najjaśniejszy Krolu, żeby okoli-

»liczności czasowe podały mu były do wzrostu cnoty jego sposoby, ktorych kiedy z zrodła dobroczynności Rzeczypospolitej nie uczepał, »śmielej się teraz doprasza łaski, gdy w Departamencie Wojskowym W. X. Lit: sprawując Regenta Funkcyę, tak swoiey nie oszczędza własności, że małą mający płacę, przecież za zaświadczeniem Departamentu Wojskowego, żadney nie opuszcza czynności, ktoraby mu honoru, »a Obywatelom nie przyniosła korzyści; żądanie jego wsparte przełożeniem Departamentu w Punktach dla Wojska Lit. łaskawey W. K. Mci i »Prześwietnych Stanów oddaę pamięci. A co się tycze potrzebnego dla »Wojska W. X. Lit: opatrzenia, następujące okazaż żądania.

»1mo. Decesu na Komput do Daty terażniejszey utrzymany, a »przez zapasne Kasy i wakant porcyę zastępowany Zł: Pol: 164.433.

»2do. Regimenta mają po cztery Kompanie, Kompania po 40. Gimeynow, w tak małej liczbie żadna służba czyniona być nie może, »koniecznie każdą Kompanią *ad minimum* 10. Ludźmi powiększyć trzeba; pięć Regimentów Polowych ma Kompanii 20. przybędzie do nich Gimeynow 200. Gimeyn na Rok kosztuje Zł: 220. Summa cała Zł: 44.000.

»3tio. Regiment szosły Xcia Malsalskiego zawiera tylko 100. »Głów, bierze rocznie 45.000. Zł: porównyując z drugiem, będzie »miał Główn 211. trzeba dodać na Rok Zł: 48.800.

»4to. Pułk Przedniej Straży W. K. Mci Pułkownika Baranowskie- »go, tak mało płatny, że do ustawicznej Służby onego używać ludzkość »nie pozwala, Towarzysz z Szeregowym i całym expensem w nim wię- »cey nie bierze na Rok, iak Zł: 360. porównyując z Pułkiem dosyć »mało płatnym Bielakowskim, każdemu Towarzyszowi dodać trzeba na »Rok po Zł: 240. więc na 150. Towarzystwa z tyleż Pocztami i Fel- »czetern, wypadnie dodatkowa Summa na Rok Zł: 36.600.

»5to. Dwa Pułki Przedniej Straży, pod Imieniem Buław Wiel- »kiey i Polney chodzące, dosyć w złym stanie znajdują się, bo Pułko- »wnicy nie płatni, a Towarzysz z Szeregowym na Rok tylko bierze po »Zł: 300. porównyując tych Pułków płacę z innemi, ze Skarbu Lit: »dodać należy na dwóch Pułkownikow po 3000. Zł: na 110. Towarzy- »stwa z tylaż Pocztowemi i dwóch Felczetern po Zł: 300. Summa Zł: »Pol: 40.200.

»6to. Gwardya Konna W. K. Mci, dla niedostatku pieniędzy, kom- »pletowanych Chorągwi nie ma, teraz albowiem po 36. Karabinierow »pod Chorągwią każdey dodać należy po czterech Gimeynow, sześć »Chorągwi uczyni Gimeynow 24. ieden kosztuje na Rok Zł: 500. Sum- »ma Zł: 12.000.

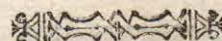
»7mo. Gwardya Piecha W. K. Mci dla rowney przyczyny umniey- »szone ma Chorągwie, do każdey dodać należy po 5 Gimeynow, Cho- »rągwi 8. uczyni Gimeynow 40. ieden kosztuje na Rok Zł: 260. Sum- »ma Zł: Pol: 10.400.

»8vo. Artyllerya W. X. Lit: z Kompanią Grenadyerow i Kano- »nierow bierze płacy na Rok Zł: 47.000. w ktorey Officyerowie mało »płatni utrzymać się nie mogą, na Broń i wielki Mundur Funduszu nie »mają, a przeto cały Korpus nie jest zdolny do służby: biorąc propor- »cyę z Artylleryi Koron: aby choć w trzeciej części być mogła zmo- »cniona, a przeto do Służby W. K. Mci i Rzpłtey usposobiona, nale- »ży dodać na Rok Zł: Pol: 87.000.

»9no. Na zastarzałych Żołnierzy i Officyerow Konstytucya Roku »1766. wyznaczyła była 50.000. Zł: Pol: przez wzgląd na niedostatek »dochodow publicznych, połowa tey Summy na Inwalidow *desideratur*, »to jest Zł: Pol: 25.000.

»10mo. Jmć Pan Generał Major amployowany u Boku W. K. Mci, »gdy dla Wojska Lit: jest pracującym, trzymając dla teyże Prowincyi »Kancellaryę Wojskową, a z Koronnego Skarbu odbiera tylko 12.000.

spra-

»sprawiedliwość każe, aby ze Skarbu Litewskiego w trzeciej części pro- »porcyę odbierał Zł: Pol: 6000.

»11mo. Regent Wojska Litewskiego przy Departamencie, wyżyc »w Warszawie nie może za Zł: 2500. mieć dodatku należałoby dla nie- »go Zł: Pol: 3500.

»12mo. Generał Adjutant Departamentu Wojskowego Lit: za 2000. »Zł: wyżyc nie może, dodać więczy należało Zł: 2000.

»Całość nieodbitcie potrzebney Summy na dodatek potrzeb dla Woy- »ska W. X. Lit: wynosi na Rok 479.993.

»Tę uczyniwszy o Stanie Wojska W. X. Lit: z powinności mo- »iey Relacyą, rozkazawszy W. K. Mość i Prześwietne Stany przeyrzeć »i obaczyć czyny Departamentu Wojskowego, i te sobie iak naywier- »niey donieść i wyśluszyć. Jakimby zaś środkiem Stan Wojska po- »lepszyć można, gdybyśmy w tey mierze zdania nasze opowiedzieć by- »li obowiązani, nieomylnie jednomyślnym umysłem zgodziły nam się »przyszło, że przeyrzawszy dokładnie znaczne Skarbu wydatki, aby go »w tey ustanowić tylko wielości, bez ktorey naywaleczniejszy Wojsko »obeyszy się nie mogło, możnaby tak szczupłe w Ludzi Regimenta »niemające tylko niektóre po 200. kilkanaście, inne 300. kilkadziesiąt »Głów, przez ściśnienie Skarbu powiększyć, a pomnożona liczba pro- »stego Żołnierza trzy lub cztery Regimenta w ieden składająca, za u- »mniejszeniem Officyerow, tak małą teraz kommanderujących kwotę, u- »słudze publiczney dostarczałaby, i tęż co dziś dla Ojczyzny czyniła »by obronę, a niedostatkom Wojskowym z ubytego Sztabu, pewny w Ka- »sie znalazłby się Fundusz; ale że to nie było myślą Sejmujących Sta- »now Delegacyi to poruczyć naszej, ten Projekt do rozważenia Prze- »świetnym Stanom, w czasie Praw knowania poda się.

»Już tedy Nayaśniefzy Miłościwy Krolu, zbior prac wszystkich »dokładnie przed Tron W. K. Mci, tak godnych pracowitych i razem »gorliwych Mężow oddawszy, iawnie Stanom Rzeczypospolitey pokaza- »wszy, że pierwotkowego po ostatniej Konstytucyi utworzenie dzieła, »musiało mieć przykre zawady, twarde zawiłości, musiało konieczne po- »tak kochaących dobro Ojczyzny Mężach rownych wyciągać starunkow, »żeby Przewodnikami nieco będąc pokazali przyszłości dobrze utorowa- »ną drogę, i na tey całe Wojsko zostawili osnowie, żeby tylko utrzymując »zaświeczony porządek, wpoioną karność, dobrze we wszystko opatrzo- »nego Żołnierza, to w ogólności przyszły utrzymywał Departament. Są »to te czyny, ktore potomność uzna prawidłem, a Nayaśniefzy Panie, »i Wy Prześwietne Stany łatwo poznać, żeście tym godnym Mężom »niesmiertelney dłużnikami wdzięczności.

»Zagrzejesz W. K. Mość i Wy Prześwietne Stany wybor przy- »szley Rady, do naśladowania podobney gorliwości, kiedy w nadgodę »wyśluszonych prac, według podanego Projektu Departament dziś swo- »ie kończący powinności, dla publiczney w Obywatelstwie wiary, dziel- »ność jego między Ustawami Narodowemi, zaświadczyć łaskawie ra- »czył.

Potym Krol Jmć wezwawszy do siebie Ministerium, Jmć Xiądz Kanclerz Wielki Koronny oświadczył: że gdy po uczynio- »nych już Relacyach przychodzi zdać Relacyą Deputowanym do E- »xaminowania Rady Nieustającej, a niemasz ieszcze gotowości »do tego, Jego Krolewska Mość solwuje Sessyą na dzień Jutrzej- »szy na godzinę Dziesiątą *in ordine* odebrania teyże Rezolucyi.

SESSYA XVII.

Dnia 23. Października.

W IZBIE SENATORSKIEJ.

ZAGAIŁ Jmć Pan Marszałek Seymowy w te słowa:

»Jużemy Nayiaśniejszy Krolu Panie Nasz Miłościwy na dniu »wczorajszym wszystkie prawie dopełnili powinności, które dotąd tu Nas w »słodkim z Senatem utrzymywały społeczeństwie; Pozostaie tylko Nam »na dniu dzisiejszym wysłuchać Rapporta od Jhmciow Delegowanych »do Examinu Rady Nieustającej; I gdy się stanie zadość Pra- »wu, i wiadomości Stanów Rzeczypospolitej; upraszać będę Waszey »Krolewskiej Mci, abysmy już mogli przytąpić do zaspokojenia nay- »istotniejszych potrzeb Ojczyzny: do tego dążąc skwapliwie celu, o- »czekiwa Stan Rycerski wyż wspomnionego Rapportu.»

Po Zagaieniu Jmć Pan Markowski Poseł Podolski zamowił »sobie wolność przymowienia się po nastąpić mianey Relacji przez »Delegownych do Examinu Rady Nieustającej, która że podług »Prawa w Izbie Senatorskiej zdawać Sprawę z Czynności swoich, »usprawiedliwiać się z Zarzutów, gdyby iakowe przeciwko niej za- »chodziły, i odebrać *de gestis* zaświadczenie powinna: czytał Punkt »Konstytucyi 1775. w Ustawieniu Rady Nieustającej do tej o- »koliczności stosujący się.

Potym zabrał Głos Jmć Xiądz Biskup Helmski, iako Prezes »Deputowany do Examinu Rady, w te słowa:

»Naywiększe dobro i szczęśliwość Kraiom wszystkim przynoszące »Praw przepisy, z których wzrost i świetność Państw, Krolujących sta- »wa, Poddanych szczęśliwość, swoje biorą ugruntowania, nie wystarczy- »łyby do zamierzonych końców bez ustawicznej o dopełnieniu straży, »i pilnie czuwającej Esekucyi.

»Do tego końca potrzebna, a od dwóch przeszło wieków życzo- »na w Narodzie Naszym Magistratura, za Twego dopiero Nayiaśniej- »szego Krolu Panowania ustanowiona, w Radzie przy Boku Twoim Nieu- »stającej, dowodzi wielkie staranności Twoie o dobro Narodu tego, kto- »ry się Cię z przeznaczenia Naywyższego, i z wolnych Głosów Pra- »wa, Panem i Krolewskim swoim mieć żądał, i wybrał; a teraz skutkami »mądrzego Panowania Twego przez oddalanie przeciwnych, zbliżenie »pomysłniejszych losów dla siebie, cieszyć się ma przyczynę, i ufać w »dalszym Twoim Ojcowłkim usiłowaniu, zna swoim obowiązkiem.

»Nieśmy Deputowani do Examinowania Czynności skończonej »kadencyi Rady, do W. K. Mci P. M. Miłościwego i Przświetnych »Stanów wierne świadectwo nie opuszczonych żadnych dla Narodu po- »żytków przez Osoby zaświadczaące w przeszłej Radzie, które tylko »słabość dotąd Rzeczypospolitej dozwolić, i pora zdarzających się kon- »iunktur, przynieść mogły.

»Skutki bardziej niż pochwały chociaż przyzwoite, i zacnych w »przeszłej Radzie zasiadających Mężów godne przyniosą W. K. Mci P. »M. Miłościwemu i Przświetnym Stanom szacunek dla Nich, i pamięć »winną.

»Doczytaliśmy się Deputowani w Aktach Rady, iak z pożytkiem »znacznym dla Kraiu wyrobiona jest z Dworem Francuzkim umowa, a- »żeby zmarłych Polaków Substancye nie podpadały pod *Jus fisci* tam- »tego Kraiu; czego już istotny przykład jest na wydanych znacznych »mobilierach i fortunie zmarłego Xięcia Podolskiego Prymаса.

Osta-

»Ostatnia Konwencya z Dworem Berlińskim o Demarkacyę, po- »wrociła do Poselszyi Rzeczypospolitej kilkanaście Miałt, i Wsiow prze- »szło dwieście.

»Oświadczona ieszcze solenna Protestacya, o zabranych nad Tra- »ktat sam i Konwencyą Petersburską do Granic Pruskich niektórych części, »iako śmiałym była krokiem, tak pochodzić nie mogła, tylko od peł- »nych patryotycznej gorliwości umysłów.

»Wyrobiona jest Indemnizacya od Dworu Pruckiego za Podatki z »Kraiu odzyskanego, i ta czyni Summę Dziesiątka Tyficy Czerwonych »Złotych już do oddania Skarbowi Koronnemu dysponowaną i asyigno- »waną.

»Odstąpienie wolnego bez opłaty przeprowadzenia rzeczy różnych »przez Polskę dla Dworu Berlińskiego pod Imieniem Firshengut. Tu- »dzież Posłowie Cudzoziemscy pociągnięni do opłacenia Cła od rzeczy »na swoją potrzebę sprowadzonych (o czym zapewnia Nota J. W. Po- »sła Rosyjskiego) znaczny w Percepcie Celf Rzpltey okazał z czasem »przybytek.

»Ustanowienie dochodu Tabaki dwa skutki pilności Rady Nie- »ustającej oświadcza: ieden że nie Zagranicznej Kompanii akcydowany, »lecz przez Skarb Koronny administrowany; drugi, iż to się stało *cum* »auxesi kilkukroć stotyficzy rocznego do tegoż Skarbu Koronnego do- »chołu.

»Wynajdowanie Funduszu na Prowent Miałtom i Miatieczkom »Krolewskim, ażeby te miały *neruum* na potrzeby i wygodę swoje pu- »bliczne, już do dwóchkroć kilkanaście tyficy rocznie dochodząc, czy- »ni nadzieję podzwignienia się tymże Miatieczkom z zadawnionych ru- »in, z ozdobą Kraiu.

»Zatrudniały się Departamenta układaniem różnych Proiektow na »Seym, które w swoim miejscu i czasie będą proponowane Przświet- »nym Stanom.

»Nad te wspomnione krotko, i zapewne nie wszystkie od Prze- »świetney Rady na ogulność spływające pożytki, przyznać należy, iż »Rezolucye Teyże Rady wielu Obywatelów uciśnionych od przemocy »zastanawiały, Sędziów w powinnościach swoich trzymały, akceleracyą »Spraw przyspieszały; lecz w mnożwie Rezolucyi w materyach w szcze- »gulności Jurydycznych, w punkcie tłumaczenia Praw, wcisnęło się kil- »ka przykładów zaradzenia swego na przyszły czas potrzebuujących.

»Jedne z tych w Departamencie Sprawiedliwości układane, nie »ustrzegły się dosyć od przepisania Dekretow *variarum Instantiarum* i »onych naruszenia: inne tłumacząc Konstytucye *ad Propositiones* party- »kularnych, wydały Tom znaczny tłumaczonych *ad varios casus* Praw »mało komu wiadomych, chyba tym tylko, którzy one dla szczegul- »nych swoich interesów wyrabiali. W tym Tomie tłumaczonych Praw, »nie należało Nam Deputowanym approbować ani reprobować wydanych »Rezolucyi. Donosimy tylko o nich, i Przświetnym Stanom do De- »czyzy oddaemy; Na przyszłe zaś zabezpieczyć się temu łatwo może, ie- »żeli Seymuiąca teraz Rzplta nowym ubezpieczy Prawem, ażeby Rada »Nieustająca samym tylko Magistraturom, albo *Judicio Pleno* Sprawy do »sądzenia mającym, *ex allegatis* przez Strony *Juribus in perplexita- »te* zostającym, a ztąd tłumaczenia Praw potrzebuującym, Rezolucye »tłumaczące Prawo dawała.

»Referuję się w tym wszystkim, comkolwiek tu wspomniał na po- »czątek Relacji o Sprawie i Administracyi Rady Nieustającej do Proto- »kołu Sessyami ułożonego przez Pracowitego, i talentami zaleconego w »Deputacyi Kollegę J. W. Jmci Pana Podkomorzego i Posła Zakroczym- »skiego.»

T

Po

Po Głosie Jmci Xiędza Biskupa Hełmskiego mówił Xiąże Sułkowski Woiewoda Gnieźnieński, iako Deputowany do examinowania teyże Rady, winując ją: imo. Jakoby obowiązkom Prawa o Departamencie Cudzoziemskim ustanowionego zadość nie czyniła; ponieważ ten Departament nie ma Protokołu, iak go mieć powinien. *zdo.* Ze Rada nie dopilnowała Exekucyi Prawa względem Duchownych, które mieć chce, ażeby przed 24. Rokiem nie wolno było mniszyć się. *zto.* Ze się miała zbyt łagodnie względem Miast Torunia i Gdańska w opłacie Podatków przez te Miasta winnych.

Daley Jmć Pan Kluszewski Kasztelan Biecki, iako takż Deputowany, miał rzecz w tych wyrazach:

»Jak pierwsiakowe ustanowienie Rady przy Boku Waszey Krolewskiej Mci Nieustającej trwożyło Obywatelów Korony Polskiej i W. X. Lit. tak dziś z doznawanych skutków tego iestestwa, doznawamy przy staraniu W. K. Mci P. M. Mił. o dobro Krolestwa swego, że ta najwyższa Magistratura powagą łaskawego i mądrego Monarchy, i nieustanną przytomnością zaszczycona, nie tylko spokojnym w Kraiach Rzeczypospolitey Obywatelom nie iest straszna, ale w ogólności Oyczyźnie Naszey stała się potrzebna. Pozналиśmy to, Nayiasniejszy Panie, przy Examinie tey Rady Delegowani, obaczywszy iak wiele Miast, Miaszczek i Wsiów zagarniętych przemocą Sądiedzkich Potencyi powrocilo do składu Rzeczypospolitey Naszey. Miałem i ia w szczególności ten honor z rozkazu W. K. Mci P. M. Mił. z najwyższym ukontentowaniem Miasło Kazimierz z przyległościami odzyskiwać i powracać własney Oyczyźnie, które zaigła była potęga Dworu Wiedeńskiego wraz z innymi. Niemasz w Narodzie, ktoby tego nie poznawał, że nie siła nasza, ale Rada doskonała potrafiła w tey mierze przekonać pokrzywdzającego nas Sądada. Obierzniey to wytłomaczyć, Miłościwy Panie, Prześwietnym Zgromadzonym Stanom Jmć X. Biskup Hełmski Prezes Delegacyi naszey. Co atoli z przeświadczenia moiego zda mi się przeżyć, przyimiesz, spodziewam się, W. K. Mość P. M. Mił. z Prześwieconymi Stanami za rzecz fundującą się na sprawiedliwości.

»Przed zaczęciem czyli Decyzją iakiejkolwiek sprawy, zdaie mi się, że nie strony do Rady Nieustającej zawiałość Prawa Memoryałami swemi donosić, i o tłumaczenie onego prosić powinny; ale Sąd ten, który poznawszy gatunek Sprawy przed siebie wytoczoney, znajdzie wątpliwość Prawa, i na obojętności nie potrafi ferować swego wyroku. Lepieyby tedy, Nayiasniejszy Panie, od Rady Nieustającej oddalić wszelkie Memoryały od Partykularnych podawane w rzeczach Sądowych: a pozwolić iedynie, aby mnieysze Subsellia w obojętnościach referowały się do tey Najwyższej Magistratury z zapytaniem o wytłomaczenie Prawa. Ubędzie przez ten sposób zatrudnienia Radzie Nieustającej, a przybędzie sprawiedliwości dla partykularnych; bo nie będą koloryzować iednostronnie Spraw swoich, ani podstępnie Rezolucyi zyskiwać; Jest drugi powód przeświadczenia mego krzywdzący *Publicum* w Tradycjach *ad proportionem* Prowizyi. Należy obmyśleć tu szrodek inny, aby Piotr gdy Pawłowi winien, oddał na Terminie dług w całości, i dogodził iego potrzebie, gdy chce Kapitału, nie tylko Prowizyi; ale żeby Kapitał nie był nigdy podniesiony, a tylko w Prowizyi tradować się godziło, upadnie kredyt publiczny, nikt nie powierzy Kapitału; bo go będzie miał za utopiony, i do windykcji niepodobny.

»Racysz W. K. Mość z Prześw. Radą oddalić od partykularnych te dwa źródła, z których zdawałyby się wypływać niesprawiedliwości i narzekania powszechne: a w mocy Stanów Zgromadzonych zostanie ułatwić Prawem niewzruszonym te dwie materje.

Po

Po Mowie Jmć P. Kasztelana Bieckiego, nastąpił Głos Xcia Czetwertyńskiego Posła Bracławskiego w tey osnowie:

»Każde dopełnienie Usługi Publiczney iest zaiste naycelniejszy czynności dla mnie wymiarem. Racysz N. K. P. M. Mił. i Prześw. Zgromadzone Rzplitey Stany mieć mnie umieszczonym w liczbie Deputowanych do examinowania czynności Rady przy Boku W. K. Mci Nieustającej: dopełniłem z nayzupełniejszą chęci moich satysfakcją tę włożoną na mnie Posługę, z równym oraz tychże chęci upragnieniem, i do uczynienia Relacyi o czynnościach teyże Rady Nieustającej W. K. Mci, i Wam Prześw. Stanom zabieram się.

»Jeżeli kiedy miłsza dla mnie do mowienia może wyniknąć materia, to ta zapewne, którą teraz przedsiębiorę. Mówić bowiem, samą prawdę uznawszy za prawidło, a mówić oraz i z obowiązku, iest to, co we wszystkim zadość uczynić własnemu przeświadczeniu.

»A że znam być dla siebie obowiązek ten za nayistotniejszy, a bym Dzieło, i Robotę Rady Nieustającej pilnie roztrząsione, i nieuprzedzonym okiem rozważone wystawił przed oczy W. K. Mci, i Prześwietnym Stanom, przeto do tego wypełnienia gdy przystępię, tym samym spodziewam się, że zlecenia mi dane od W. K. Mci, i Prześwietnych Stanów uskuteczniam.

»Rzecz pewna, że czynności Rady Nieustającej na czele swym mającey Krola, u którego iedynym zawsze iest wymiarem, być troskliwym o Dobro Powszechne, a do tego światłem przewodnictwa iego kierowaną będąc, nie mogły być inne, iak doskonałe, tak i użyteczne dla Dobra Oyczyzny. Nie omyliła się zaiste na nadzieiach swoich Oyczyzna Nasza, gdy z pomiędzy Synów swoich od Ciebie, Nayiasniejszy Krolu, wybranego do rządzenia tym Narodem własne uszczęśliwienie ugiada.

»Dafes niemylnie troskliwości Twoiey dowody, Nayiasniejszy Krolu, o Dobro Publiczne, kiedy i w tych krytycznych nieprzerwanych pasim ciągnących się na Oyczyznę ciosach, było twoim nayusilniejszym staraniem dać oneyże ratunek pożądany. Jakoż świadkiem iest naydowodniejszy odbyta świeżo Demarkacya od Państwa Krola Jmci Pruskiego, a Państw Rzeczypospolitey, gdy odpadłych Wsi więcej dwóch set i Miasł kilkunastu, teraz powrociem onychże, rozszerzone zostały Granice Oyczyzny Naszey. Twoiey to Ręki, Nayiasniejszy Krolu, Dzieło śmieie wyznać, i sprawiedliwie możemy, kiedy Deklaracya przez Rezydenta Krola Jmci Pruskiego grożąca nam weyściem Woyfk w Państwa Rzplitey, i utrzymaniem się przy założonym ułożeniu Wsiów tychże, i Miasł do Państw Krola Jmci Pruskiego, tak wielki dla Oyczyzny naszey gotowała uszczerbek.

»Tyś raczył, Nayiasniejszy Krolu P. M. Mił. z Radą przy Boku W. K. Mci Nieustającą, tak fatalnemu dla Oyczyzny Naszey zapobiedz losowi. Wdaniem się bowiem Twoim do Dworów Gwarantujących o całość Granic Państw Rzplitey, sprawiłeś tyle, że z pożytkiem dla Oyczyzny naszey, i utrzymaniem się przy tych wszystkich Miasłach, i Wsiach zakończyła się szczęśliwie Demarkacya.

»Nie tu koniec troskliwości Twoiey, Nayiasniejszy Krolu, około pomnożenia Oyczyzny Dobra, gdyż, iako najwyższym iest zawdy staraniem Twoim uszczęśliwić go tak w generalności, iako i w szczególności, mierzysz czułość Twą, abyś nią ukontentował Poddanych Twoich; Pomnażając bowiem Skarb Publiczny, ocalałz każdego w szczególności Poddanego, gdy uymuiesz mu przeto potrzeby zawsze mniej przykładania się z swego szczególnego Dobra do powszechnych, a potrzebnych wydatków.

»Jest tego iawnym dowodem pomnożenie Dochodu Publicznego do kilkakroć sta tysięcy z Tabaki przychodzącego do Skarbu Rzplitey. »Przyprowadzone do doskonałego uregulowania Cło Generalne, przyprowa-

T 2

wa-

»władziło nie mniej pożytków Skarbowi Publicznemu, kiedy dawniej Po-
»stowie Cudzoziemscy w Kray Nasz wszelkie wprowadzający Produkta,
»a Kupcy Zagraniczni swoje Towary, iedni Przemocą, drudzy prote-
»kcyami wsparci, podlegać nie chcąc Rewizyom na Komorach, ufzka-
»dzać temuż Skarbowi Publicznemu ufłowali. Czemu wszystkiemu ra-
»czyłeś łaskawie zapobiedz W. K. Mć, z Radą przy Boku Swoim Nie-
»ustającą, wdałeś Powagę Swoią przez zlecenie przełożenia J. W. Po-
»stowi Rosyjskiemu, sprawiłeś w nim tyle powolności, że sam od tak
»sfusznego od wchodzących własnych Zagranicznych w Kray Nasz Pro-
»duktów, iuż się teraz nie uchyla opłacenia, a tym przykładem, i po-
»wolnością swoią, innych dawniej sprzeciwiających się pociągnął do
»dopełnienia tey tak sprawiedliwej należytości. Miasta Gdańsk, i To-
»run do żadnych od Roku 1773. nie przykładające się Podatkow Rze-
»czypospolitey, teraz za pieczołowitą W. K. Mci Starannością przyło-
»żyły się do Dochodów Publicznych, acz w szczupłości; gdy Miasto
»Gdańsk *in vim* zaległych 4000. Czerw. Zł: corocznego 2000. Czerw.
»Zł: wraz z Miastem Toruniem, ktore z racyi podupadnienia swego
»200. Czerw. Zł: tylko rocznego Podatku; a *in vim* zaległych Czerw.
»Zł: 400. także do Skarbu Publicznego wypłacać obowiązali się. Wiel-
»ka uwaga W. K. Mci, z Radą przy Boku Jego Nieustającą, nie in-
»ny zamiar, tylko pomnożenie Dobra publicznego miała, gdy *ad interim*
»Summą z Miast tych osiarowaną *in vim* zaległych Podatkow W. K.
»Mć kontentować się chciałeś. To wciągnięcie bowiem tychże Miast,
»choć po części, do opłacenia Podatkow Publicznych, takowym sposo-
»bem sprawia łatwiejsze teraz dla Prześwietnych na tym Seymie Zgro-
»madzonych Rzpłtey Stanow urządzenie, i umiarkowanie w wynalezie-
»niu sposobu, w iaki też Miasta z innych Podatkow zaległych wy-
»płacić się mają.

»Postępując dalej w Relacyi moiej o Czynnościach Rady Nie-
»ustającej, cokolwiek rozważeniu memu podpaść mogło, nie chcę ubli-
»żać winney odemnie W. K. Mci i Prześwietnym Zgromadzonym Rze-
»czypospolitey Stanom Remonstracyi.

»I tak, iak Człowiek każdy wynikłych spodziewać się nie może
»przypadków, tak Rada Nieustająca z samey właściwie sobie służącej
»Nomenklatury, przypadkom zaradzać przeftawać nie ma; a gdy ten
»szczegulnie do iey powinności przywiązany jest obowiązek, wzięła przed
»się sposób zaradzenia, kiedy do Sądow Zadwornych tak Koronnych, ia-
»ko i W. X. Lit: przez Seym Przeszło-ostatni Afesorowie wyznaczeni
»nie byli, a *sitientes iustitiam* na Sprawiedliwości ofychali; W tako-
»wym przypadku (gdzie lubo Prawo nie dozwalało, lecz Sprawiedli-
»wość Bzekucyi niemająca wołała) nie mogła inaczej sobie postąpić,
»iak Nominowanie tychże poruczyć wyborowi Krola, szacunek cnoty,
»szacunek sposobności każdego z Obywatelów zniżającego ważyć, zniżą-
»cego szacować. Raczyłeś Nominować tychże, Nayiasniejszy Krolu, nie
»końcem przeftapienia Prawa, bo pod to raz siebie poddawszy, mile
»dźwigasz ciężar pełnienia tegoż, dając nam z siebie codzienne przy-
»kłady; lecz tylko iako pragnący zawsze nieustawiania, a raczey kwi-
»śnienia pod Rządem swym Sprawiedliwości. Będzie to od woli Prze-
»świetnych na ten Seym Zgromadzonych Rzpłtey Stanow zależało, ta-
»kowym na czas przyszły uczynić zarządzenie przypadkom.

»Tyczących się zaś iefzcze Czynności Rady Nieustającej okoli-
»czności, iako też wychodzących od Niey Rezolucyi, a memu także
»roztrząśnieniu podpadłych, znalazłoby się więcej do uczynienia Relacyi
»W. K. Mci, i Prześwietnym Stanom, lecz że Protokół tegoż Exami-
»nu spisany, i Rękami Naszemi podpisany doskonale oświecić ma
»W. K. Mć, i Prześwietne Stany. Przeto ja nie chcę wyciągać tak
»nam drogiego czasu ciągłym teyże Relacyi czynieniem. Ofiadcie
»i potrafcie najlepiej z powziętey z Protokołu wiadomości Prześwie-
»tne

»tne Stany, iak ważyć, iak mierzyć czynności Rady Nieustającej: znay-
»dziecie czułych i gerliwych o całość i niewzruszenie Praw Narodo-
»wych w liczbie składających też Radę Nieustającą Mężow: oddacie,
»(spodziewam się, że się nie mylę) sprawiedliwą Cnocie nadgrode.

»Tym kończę mowę moią, od czego zacząłem, że wyznać wdzię-
»czność, oddać iak naysprawiedliwszą, i naysłodsze podziękowanie J. K.
»Mci P. N. Mił: za tak pieczołowitą, prawdziwie Oycowską Jego około
»powszechnego Dobra Oyczyzny Staranność; Nic być nie może nad to
»iedno od nas naywinniejszego i nayśluszniejszego.

»Racz za tym Krolu Nayiasniejszy z Serc i Umyśłow Naszych
»prawdziwie Tobie życzliwych wyczytywać ten hołd winney wdzięczno-
»ści, a tę ofiarę, nad którą nic szacowniejszego mieć nie możemy,
»przed Tron Twój złożoną Dobrotliwym chciey przyjąć sercem.

Mowił potym J. Pan Radzicki Podkomorzy i Poseł Zakroczym-
ski w te słowa:

»W naytrudniejszym być się sędziła Deputacya Nasza obowiązku,
»powołana do wglądania w czynności Przesw: Rady przy Boku W. K. Mci
»Nieustającej: Rady mowię, którą Rzplita w Stanach Seymujących wy-
»borem w Oyczyźnie Mężow: złożyła, zdolnemi ich do tey naywyższej
»w Kraiu Magistratury uznawszy. Lecz widząc W. K. Mci P. M. Mił:
»Majestat upowazniający tę Radę, uczuliśmy naymilszym być nasze po-
»wołanie; którym zaczynając wchodzić w dopełnienia Rady, znaleźliśmy
»w otwarciu Księg światła i przykłady oświecające przezornością W. K.
»Mci to dzieło. Czytaliśmy nie bez wewnętrznego uczucia nayusłoniey-
»sze W. K. Mci starania o przywrocenie Części Kraiu nad Konwencyą do
»Prus zajętey, lubo późno-ukutecznione ie widząc: natężone żądania
»i przemysłne sposoby do rozwolnienia ściśnionego handlu, z odważną
»nawet Protestacyą przeciw silniejszej mocy: wzywania gwarantujących
»Dworow do Medyacyi nam pożyteczney: przełożenia listowne Krolowi
»Jmci Prukiemu w Konwikcyach naydokładniejszych: zastępowanie w pu-
»blicznych i nieodbitych potrzebach Skarbow Oboygą Narodow Skarbem
»swoim Krolewskim, iako i dopiero w skończeniu znaczney Reparacyi
»Arsenalu Artylleryi Koronney mocno upadłego: powiększenie Skarbowych
»dochodow przez odstąpienie, za wdaniem się W. K. Mci pretendowaney
»zdawna Dworow Rosyjskiego i Prukiego, i używaney zawsze od Cła
»Kraiowego dla Ministrow tychże Dworow wolności wprowadzania ro-
»żnych Zagranicznych towarow, podciągając nawet pod tę wolność cu-
»dze lub kupieckie towary z uszczerbkiem Skarbow; uwolnienie ma-
»iątkow po zmarłych Obywatelach Polskich w Państwach Francuskich a
»*Jure Fidei*, ktoremu innych Państw Obywatele podlegali. Wszystko to
»iła dzieła przezorney staranności W. K. Mci P. N. Mił.

»Tym Mądrego Krola przykładem idąc Rada, i pierwszeństwem
»tegoż kierowana okazywała swey czynności dość pożyteczne dowody, tak
»w podziale Departamentow swoich, iak *in pleno*; utrzymywała z Polsa-
»mi i Ministrami Cudzoziemskich Dworow, mianowicie Naszych Gwa-
»rantow, negocyacye; czyniła kroki i przełożenia o ściśniony handel,
»o przechody woysk, wpadania Kommend, werbunki, i inne wynikło-
»ści; powtarzała naprzykrzone Noty, odbierając przecież choć nie czę-
»ste skutki, iako zwyczajnie od mocniejszych słabsi; rozrządzała w przy-
»padkach *Policiei* naypotrzebniejszych pożytki, dla niey bez Funduszu
»powinnego będącej, przez środki nie ciężące Obywatelów i od my-
»śli Monopoliow dalekie; utrzymywała Woysko w Rządzie i karności,
»miarkując oszczędnie niedostatki Podatkowego Funduszu; baczną była
»na Skarby Oboygą Narodow, na rząd i ostrożność tychże: sprawiedli-
»wość Jurzydykcyom Kraiowym, regularność i pewność Sgdom zaleca-
»ła, ubezpieczając one w swoiey Formie i powadze. Te przykłady Ra-
»dy czynności, iasnym mogłyby być świadectwem przed W. K. Mcią, i
»Stanami Rzpłtey, o dobroci działania i potrzebie dla Kraiu tey nay-
»U wyż-

»wyższej i Nieustającej Magistratury. Lecz że jest łatwiejsza kondycja naganienia, niż czynienia: zapytania, niż odpowiedzi; ludzi też czynność nie jest tak mocna, aby omyłce lub tłumaczeniu, a podczas nienawiści, nie podlegała.

»Wielość Praw, spor ich z sobą, trudny do szukania zbior danych: nieiaśność lub obojętność innych: do różnych więc przypadków stosowanie: narzut od kogożkolwiek Memoryałów: wysłone prze-mysłnemi zapytaniami tentacye, są to wszystko okoliczności dla exekwujących śliskie i trudne. W takim po części przypadku jest Rada, iako tego dowodzą złożone przed Deputacyą Memoryały zaskarżenia na wypadek Rezolucye, obojętnie w okolicznościach Juryzdykcyjnych. Zapytywana więc zaraz była Rada przez Deputacyą. Jakową explikacyą czyniła? jest annotowane w Protokule dla doniesienia W. K. Mci i Stanom Rzpłtey dokładnego sporządzonym. Procz tych zaś, w przeglądaniu tak Rady, iak Departamentowych Protokółów, cokolwiek w ważniejszych okolicznościach choć niezaskarżanych (miałąc Potoczne, Ceremonialne, Rekwiżycyjne, odkładając do dalszej Rezolucyi, lub niedające żadney odpowiedzi, odpisujące na Rapporta różnych Juryzdykcyi) widziała być Deputacya znaczniejszego, z Prawem zgodnego, i dla Informacyi Publiczney potrzebnego; donieść z obowiązku ścisłej Przyjęci, przez Examinowanie Sessyi każdej i opisanie tychże nieominęła. W pilnej niemniej baczności mając też Deputacya rozstrząśnienie i rozbieranie codziennego działania, cokolwiek w krotkości czasu, w ciągu Examinu obszernych dwuletnich pięciu Departamentów czynności dostrzegła, albo zdającego się mieć rozszerzenie mocy i władzy Rady, albo tykającego Sądowej Decyzyi, lub nad moc Prawa tłumaczenia, tudzież iakowej obojętności: nie opuściła pod każdym Sessyi i Rezolucyi Artykułem wyrazić. Będzie tej moiej Relacyi zapewnianym świadectwem Protokół, który doniesie W. K. Mci P. M. Miś. i Prześw. Stanom złożony przezemnie, iako piono w tej Deputacy; trzy-mającego; dwuletniej czynności Zbior, iaki mógł być w krotkości czasu i Opisie najwierniejszy.

Głos dopiero przywiedziony dał miejsce czytaniu Protokołu następującego.

PROTOKUŁ

Examina Expedowanego Czynnności i Działania Prześwietney Rady przy Boku J. K. Mci Nieustającej, przez Deputowanych od Najiasniejszego Krola i Stanow Rzeczypospolitey z Seymu Walnego Warszawskiego Roku Tysiącznego Siedmsetnego Siedmdziesiątego Osmego.

Działo się w Warszawie w Zamku Rzpłtey Dnia Czternastego Miesiąca Października Roku Pańskiego Tysiącznego Siedmsetnego Siedmdziesiątego Osmego.

»My Deputowani od Najiasn: Krola i Stanow Rzpłtey Seymu-ających z porządku tak Senatorskiego, iak Rycerskiego Stanow Obojga Narodow: i przed temiż Stanami, Rothą Przyjęci w Konstyt: Seymu 1776. R. przepisaney, Przyjęgli, Ziechaliśmy się do Zamku Rzpłtey i miejsca zwykłego Prześw. Rady Nieustającej, to jest Sali, w której też Rada swoje Sessye odprawiać zwykła; tam zastałszy Plenum Rady teyże, i zwykłe powitania przyzwoitości wzajemnie dopełniwszy, Czynnność swoiey Deputacyi przedsięwzięliśmy. Zaczynając od przejrzenia Prawa tak 1775. R. też Radę ustanawiającego, iak 1776. objaśniającego; po tych przeczytaniu wzięliśmy się do Examinowania Protokołu Rady in pleno, iako i Departamentowych czytanych głośno przez Ur. Rębielińskiego Archiwistę w Kopiach, a przez J. W. Prezesa Deputacyi Naszey Konfrontowanych z Oryginałem, z których niniejsze ważniejszych czynności przez Sessye działanych Stanom Rzpłtey czynimy doniesienia.

SESSYA 1.

»SESSYA 1. Podzielenie było JJ. WW. Konfiliarzow do różnych Departamentow też Radę składających, a przy tym Subalternow Rady rozrządzenie i niektórych ustanowienie.

»SESSYA 2. J. W. Marszałek Rady podał Tabelę Subalternow Rady i ułożenie tymże Pensyi, J. W. Kanclerz W. Koronny uwiadomił Radę o Deklaracyi Posłow Cudzoziemskich oświadczających ukontentowania z Ustaw Seymu skończonego. Rezolucya Rady Departamentowi Woyskowemu nowo ustanowionemu, iż ten będąc na miejscu Kommissyi dawniej byłey Woyskowej, we wszystkich czynnościach, i Terminach Juryzdykcyjnych, gdzie był używany Tytuł Kommissyi Woyskowej, tam używać ma Departament Woyskowy Tytułu i Powagi. Rezolucya Rady Kommissyi Skarbu Koronnego względem niektórych wątpliwości Papieru Stęplowanego, dana. Inne przytym Rezolucye w potocznych zapytaniach były różnym dane z Prawem zgadzające się.

»SESSYA 3. Ordynacya wewnętrzna Rady względem Sessyi i innych Obrządkow ułożona. Doniesienie od Departamentu Woyskowego, iż składający tenże Konfiliarze Przyjęgli wykonali in ordine do za-częcia Sądow. Rezolucya Grodowi Warzawskiemu, aby Urzędnikow Woyskowych mających Prawo z Urzędu zafadania w Departamencie Woyskowym wykucał Przyjęgli super Judicando. Listy napominalne i rezolucye potoczne były wydane.

»SESSYA 4. Rezolucya J. W. Kanclerza czytana była o Konfencyi mianey z Ministrem Cesarzkim, względem zamiany Ratyfikacyi. Rapport czyli Dyaryusz J. P. Mycielskiego Generała Majora, iako Demarkatora Granic z Krolew Pruskim o Demarkacyi. Uniwersał wydany też Rada obwieszczaący Prawo względem formowania Kompanii Kraiowi pożytecznych. Zalecenie Kommissyi Skarbu Koronnego pilności Rewizyi Mostow, i Grobel, aby względem tych, od ktoych się płaca wybiera, starała się Eksekucyą Prawa polepszyć. Inne partykularne Rezolucye wypadłe tego dnia, nie mają nic potrzebnego doniesienia.

»SESSYA 5. Rezolucye potocznych Memoryałów nic znacznego nie zawierające.

»SESSYA 6. Delegowała Rada z pośród siebie do Examinowania Praw Miasta Gdańska i Torunia; Doniesienie J. W. Kanclerza względem niektórych wynikłych wątpliwości stawiania Słupow Granicznych na Cesarzkiej Granicy.

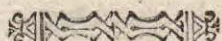
»SESSYA 7. Explikacya przez Delegowanych Praw Miasta Gdańska, i Rezolucya Rady wynalezienia środków względem Podatkow Publicznych od tychże Miast należących.

»SESSYA 8. Komput Płacy Woyska Koronnego znajdującego się przez Departament Woyskowy podany, przez Radę podpisaney, Pensye z Funduszu Extraordynaryjnego czyli Summy pewne, Ur. Długosieckiemu Subalternowi Departamentu Woyskowego, tudzież Ur. Goltzowi Exercermagistrowi ze Skarbu Koronnego Funduszu Extraordynaryjnego wypłacić dysponowane. Regulament Woyska Koronnego przez J. O. Xcia Czartoryskiego Generała, i przez W. Gadomskiego ułożony, Radzie podany, ad Archivum teyże oddany.

»SESSYA 9. Zlecenie Rady, aby Departament Woyskowy ułożył Regulament Milicyi Skarbu Koronnego, tudzież Regulament Woyskowych ludzi, iak się mają sprawować względem Osob Cywilnych.

»SESSYA 10. Projekt formowania Lombardu Radzie podany, po rozstrząśnieniu tegoż, nie przyjęty. Komput Woyska Litewskiego podany, podpisaney. Projekt Regulaminu Woyska Lit. przez J. O. Xcia Czartoryskiego Generała podany, do Archivum Rady oddany.

»SESSYA 11. Na Relacyą J. W. Kanclerza: iż choć nastąpiła Demarkacya z Krolew Pruskim, Woysko iednak Pruskie z miejsc do Polski powroconych nie tylko nie ustępuje, lecz przykrości wielkie czyni-

»zleciła Rada Departamentowi Spraw Cudzoziemskich, wezwać drugich »Dworów Ministrów do medycacji.

»SESSYA 12. Rezolucya Rady, aby Kommissya Skarbu Koronne- »go bez dyspozycji Rady nie expensowała Funduszu na Expens Extra- »ordynaryjny Prawem ostrzeżonego.

»NOTA Od Ministrów Cudzoziemskich o zapłacenie Pensyi Xią- »żętom Saskim Krolewiczom Polskim podana Radzie,

»SESSYA 13. Na skargę na Kommandanta w Poznaniu Kommen- »dy Rosyjskiej, zlecenie Departamentowi Cudzoziemskiemu przełożyć »Półowi Rosyjskiemu. Uniwersał Rady względem Papieru Stęplowanego, »przepisujący Ordynacyę dla zawiadujących Aktami Publicznymi.

»SESSYA 14. 15. 16. 17. Tabella Wojska Koronnego przez De- »partament Wojskowy ułożona, przez Radę approbowana. Nominacya »przez Króla Jmci za zdaniem Rady, Afsektorów do Afseksoryi Litew- »skiej, w nieprzytomności Afsektorów z Urzędu do Afseksoryi należących, »gdy Prawo sądzić każe z Afseksorami, a ci nie byli wyznaczeni na »Seymie.

»NOTA. Deputacya uznawa w tej okoliczności doniesić Stanom »Rzpltey, iż potrzebne ustanowienie Prawa o Afseksorach potrzebnych »Afseksoryom, i tych wyznaczenia.

»SESSYA 18. Projekt podany od Wetzlera Cudzoziemca wzglę- »dem Arędowania dochodu Tabaki czytany, zostawiony do dalszej Re- »zolucyi. Skargi od Miasta Warszawy o Stancye dla Wojska Rosyjskie- »go, na które zleciła Rada Departamentowi Cudzoziemskiemu, aby tra- »ktował z Półem Rosyjskim o ustąpienie z Warszawy tego Wojska »Rosyjskiego, lub tym czasem o zmniejszenie potrzeby Kwater. Do »ułożenia z Kommissyą Kwaterniczą i weyrzenia wicy Rachunki, de- »legowała z pośród Siebie Rada; co uskutecznił J. P. Woiewoda Raw- »ski pilnie i pracowicie oddanym Rapportem do *Archivum* Rady.

ROK 1777.

»SESSYA 1. Komput Milicyi Skarbu podany, i przez Radę ap- »probowany; Respons na Notę Ministra Cesarzkiego o Monetę wywożo- »ną przez Obywatela Cesarzkiego, iż z pod Konfiskaty też przytrzyma- »na Moneta uwolniona być nie może. Rezolucya Obywatelom Powia- »stu Koninickiego powroconym z Kordonu Pruskiego dawniej zaiętego, »aby abjurację uczynili Podatków. Rezolucye różne potoczne Departa- »mentów approbowane.

»SESSYA 2. 3. Remonstracye od Rady do ułożenia z Kommissyą »Skarbową względem nayożyteczniejszego administrowania Dochodu Ta- »baki. Zalecenie Rady Departamentowi Wojskowemu, aby dana była »pomoc Wojskowa J. P. Mycielskiemu Demarkatorowi Kordonu Pru- »skiego, gdy Kommandy Pruskie czynią różne przeszkody. Tudzież za- »lecenie, aby tenże Departament Półowi Rosyjskiemu przełożył, ieże- »li Interes Żydów Poznańskiego Kahału *Sanciti* Konfederacyi zażyczy- »cającego się, ma się zaślaniać Gwaraneyą. Afasygnacye do Funduszu »Extraordynaryjnego J. P. Kofsakowskiemu za przepisywanie Aktów Sta- »rodawnych Ruskich na Zł: 10,000. dla jego Aplikantów na Zł. 4000. »tudzież Cywińskiemu za ułożony porządek Inwentarz *Archivum* Koron- »nego na Czerw: Zł: 1000. wydała, i ten Inwentarz do Metryki od- »dać kazała.

»SESSYA 4. 5. W żądaniu J. P. Ogińskiego Hetmana W. W. »X. Lit: o sekwestrację Dobr Jego w zaiętej Części przez Rosyą, za- »lecenie Departamentowi Cudzoziemskiemu traktowania z Półem Ros- »yjskim. Rezolucya Rady aby Kawalerowie Maltańscy Polscy, chcący »odbywać swoje Karawany nad Granicą Tatarską byli przyjęci od Kom- »mend Wojskowych do wypełnienia tych obowiązków. Regimenta O- »strog-

»strogkiego dla odejścia Funduszu 120,000. dla Kawalerów Maltańskich »pozwolone zmniejszenie.

»SESSYA 6. Kompletu nie było.

»SESSYA 7. 8. 9. 10. W Sprawie Kahału Poznańskiego z Kredy- »torami Rezolucya, iż Dekret z mocy *Sanciti* wypadły niewzruszony być »powinien. Rezolucya na Notę Rezydenta Pruskiego pretendującego pokwi- »towania się, za Podatki wybierane z Części powroconych do Polski, dłu- »gami winnymi od Obywatelów Polskich Pruskim, że Podatków publi- »cznych za Obywatelskie Interessa zamieniać nie może. Projekt Kontraktu »na Arędę dochodu Tabaki od Kommissyi Skarbowey podany, nie przyjęty. »Zlecenie więc nastąpiło Administrowania przez Kommissyą. Rezolucya »względem zapytania w zawakowaniu Krolewszczyzn *Emphiteutico Jure* »rozdzanych, iż Dyplomata podług Prawa wydawane być mają.

»SESSYA 11. 12. 13. 14. Na Rapport Kasztelana Kłowskiiego o »zabieraniu ludzi z Polski przez Kommandę Drowitza Kommandanta Ros- »syjskiego, pod pretekstem Desertorów, zlecenie Rady Departamentowi Cu- »dzoziemskiemu traktowania o to. Rezolucya Mieszczanom Pragi, iż ieżeli »są uciążeni przez nakład *Subsidii*, mają tego poszukiwać w Kongresie Du- »chownym. Respons Ministra Cesarzkiego na Notę podaną, o wydanie Akt »Trybunałów Lwowskich czytany był, iż obiecano jest przez Dwór Wiedeń- »ski wydanie tych; lecz dotąd bezskuteczne. Wsie Opactwa Trzemeszyń- »skiego skarżące się o nakład *Subsidii Charitativi*, odesłano do Kongressu »Duchownych.

»SESSYA 15. 16. Na zaskarżenie Kommissyi Skarbowey w gwał- »towności przez Pruskich Żołnierzy skupujących konie na Komerze Mo- »hyłow poczynione, zleciła Departamentowi Cudzoziemskiemu traktowa- »nia z Rezydentem Pruskim. Zalecenie Departamentowi Wojskowemu znie- »sienia się z Kommandą Rosyjską względem ułożenia Dyslokacyi Woysk, »dla zabezpieczenia ztąd różnych Inkonweniencyi między Kommandami. Tło- »maczenie Prawa, iż dla Woiewodztwa Łęczyckiego służąca Konstytucya »o Appellacyi z Grodu do Ziemstwa, nie ma się rozciągać dla innych Wo- »iewodztw. Na reprezentacyę Departamentu Wojskowego, o niedostarcza- »jący Fundusz Zł: 35,000. do utrzymania w komplecie Artylleryi Kor- »Rezolwowała Rada, iż Fundusz na wozy po Regimentach teraz niepo- »trzebne tym, czasem odciągnięty, na utrzymanie kompletu Artylleryi być »może obroceny.

»SESSYA 17. 18. 19. Uniwersały dwa Rada wydała względem czy- »nienia Rapportów od Miast Krolewskich informujących się o stanie, i »Intratach tychże. Drugi względem czynienia Licytacyi Publicznych do »zaarędowania w Miasteczkach Krolewskich Propinacyi mieyskich. Remon- »strowana była od Kommissyi Skarbu Kor. Delineacya Rzeki Wkry przez »Konstytucyą 1775. za defluitacyją uznaney.

»SESSYA 20. 21. 22. List Rekwizycyjalny do Ur. Jezierskiego, »aby Akta Trybunału Lwowskiego wydać obiecano za Interesowaniem się »Nayiasn: Króla, odebrał ze Lwowa do złożenia w Aktach Trybunału Lu- »belskiego. Na doniesienie Obywatelów Ziemi Dobrzyńskiej, że, choć Kon- »wencya względem Demarkacyi stanęła, Woyska Pruskie czynią przykro- »ści; zalecone Traktowanie z Ministrem Pruskim Departamentowi Cudzo- »ziemskiemu uskutecznione. Kompanii Fryzyerów w Warszawie będący »Odpowiedź: iż ofiarowaną kwotę od tychże, importować mają do Kassy, »i rozrządzenia Laski W. Kor: na Studnie potrzebne w Warszawie, i pil- »niejsze *Policiei* potrzeby. Na zaskarżenie Jmci X. Nuncyusza, zalecenie »wyszło Drukarniom krajowym, aby książek nie drukowano uwłaczają- »cych dyspozycjom Rzymskim i Kościelnym. Zalecenie Kommissyi Skar- »bowey, aby Uniwersały Rady przez Offycyalistów Skarbowych do Grodów »rozsyłane bywały. Na przełożenie zdarzanych krzywd przez Dyżunitów »Unitom, zlecenie wyszło Departamentowi Cudzoziemskiemu zniesienia »się

» się z Posłem Wielk: Rossyiskim o uskutkowanie Kommissyi Traktatem » ostrzeżonej.

» SESSYA 23. 24. 25. 26. Na wniesienie potrzeby sążenia niekto- » rzych gatunków Spraw w Assessoryi z Assessorami w nieprzytomności As- » sessorum Natorum z Urzędów, *Resolutum*: iż J. K. Mość przez Reskrypt » wyznaczyć może. Na zapytanie: czy Possessye w Miastach Krolewskich » Duchowne, płacąc *Subsidium Charitativum loco* Hyberny, mają opłacać » za Hybernę półtora Podymnego? Rezolucya Rady *pluralitate*, że *Sub- » sidium* płacąc od Pułpodymnego wolne. Na Notę Rezydenta Pruskiego » w ostrych i groźnych terminach podaną, pretendującą we 24. godzinach » Rezolucyi, aby Dukt Krola Pruskiego zabierający się w Ziemie Dobrzyń- » ską nie był trudniony przez Demarkatorów Polskich, zagrażając odebra- » niem więcej Kraiu; Zlecono Departamentowi Cudzoziemskiemu, aby po- » dług Artykułu 13. Traktatu wezwał Potencyi Gwarantujących Ministrow; » i suplikowała Rada Nayiaśniejszemu Panu, aby do Krola Pruskiego pi- » sał; iakoż w wyrazach konwinkujących, i explikujących mocno Nayia- » śniejszego Pana List był napisany, czytany: Tudzież od Jmci X. Kan- » cлера do Ministerium Pruskiego z uskarżeniem na niedyskretne wyrazy w » pisaniu Rezydenta Pruskiego; iakoż skutecznie; bo był naganiony o to. » List Rekwizycyjalny do Miast Gdańska i Torunia o wypłaceniu Podatków » Rzeczypospolitej.

» SESSYA 27. 28. List Krola Jmci Pruskiego, do Nayiaśniejszego » Pana Responsujący czytany, czyniący explikacyą, nieodstąpienia więcej » Kraiu, wziętego, iak jego Demarkatorowie zajmują; względem niedyskre- » cyi Stylu Rezydenta, iż przyzwoitszy sposób pisania mieć będzie, zale- » cony. Uznała więc Rada rozesłanie Kuryerów do Dworów Gwarantują- » cych o pośrednictwo; tym czasem z Posłem Wielkim Rossyiskim zlecone De- » partamentowi Cudzoziemskiemu traktowanie; co wszystko starannością » J. K. Mci zostało poźniej uskutecznione.

» SESSYA 29. 30. Zlecenie Departamentowi Cudzoziemskiemu prze- » łożenia Posłowi Rossyiskiemu, iż Żołnierze Rossyjscy prowadząc różne » Towary, niechcą płacić Mostowego, i innych ludzi zasłaniają swoją pro- » tekcyą od tego.

» SESSYA 31. 32. Oświadczenie uczynione Rezydenta Pruskiego, » iż lubo dotąd pod Prawo Fürsten-Gutt prowadzone na Krola Pruskiego » partye koni nie płaciły na Komorach Polskich, jednak za wdaniem się » Nayiaśniejszego Pana odstępuje Dwor jego tej Pretensyi, płacić od wszy- » stkiego oświadcza się, prosząc tylko o Paszporty jeżdżącym Kommandom. » Listy Nayiaśniejszego Pana do Nayiaśniejszej Cesarzowy Rzymskiej i Im- » peratorowy Rossyiskiej, iako Gwarantów o Medyacyą względem Kwestyi » Krola Jmci Pruskiego: iakoż skuteczne te kroki J. K. Mci, gdy Krol Pru- » ski odstąpił swego zamiaru linii Granicznej. Uniwersał wydany do Miast » Nad-granicznych Pruskich względem *Juris Detraetus*. Na zapytanie Try- » bunału Rezolucya: iż Dekreta Kommissyjne lub Remissowe z Konstytu- » cyi 1775. a nie Konfederackie rozszkoleniu podlegają.

» SESSYA 33. 34. 35. 36. Doniesienie Jmci X. Kanclerza W. Kor: » o przyjeździe Internuncjusza Polskiego u Porty i destynowaniu od Porty do » Nas Posła. Zleciła więc Rada Departamentowi Cudzoziemskiemu przygo- » towania czynić względem przyjeźdia tegoż Posła i potrzeb. Assynacya » końcem tego do skarbow Kor: i Lit: wydana. Odpowiedź Posła Rossyi- » skiego, że Woyska Rossyiskie nie będą powiększone w Warszawie, czyni » starania; i *Nota* Tegoż, aby Kommissya Kredytów Potockiego Starosty » Sniatyńskiego była sądzona. List Rekwizycyjalny do Instygatorów Ko- » ronnych o pozwanie *eliminationis Actum* Spisku Barskiego.

» SESSYA 37. 38. Oświadczenie Posła Rossyiskiego, iż odtąd Dwor » Jego pretendować nie będzie wolności od Cła pod żadnym pretextem dla » kogożkolwiek, czyniąc to na przełożenie J. K. Mci. Zalecenie względem » erygo-

» erygowania słupów Granicznych z Cesarskim Kraiem. Odpowiedź Kom- » missyi Skarbu Kor: remonstruujący zaczęte uskutkowanie spławu na Rzece » Wkrze, wstrzymująca uskutecznienie Kondescensyi dla niedostatku na ten » czas Skarbu Kor: Expensy na to potrzebnej.

» SESSYA 39. 40. 41. 42. Na Remonstracyą J. O. Xcia Biskupa » Płockiego, iak są zbytne wychody pieniędzy z Kraiu przez wojażowanie » różnych do cudzych Kraiów Osob, zleciła Rada Projekt ułożyć do Seymu » następującego. Na doniesienie, że Kommendy Pruskie pod pretextem szu- » kania Dezertorów Woyskowych, formią okazują wniścia do Kraiu, obser- » wacye Departamentowi Woyskowemu zlecone.

» SESSYA 43. 44. Rezolucya dla Miasta Babimostu zachęcająca za- » szczepienie winnic, że nikomu od tego do opłaty nie będą ciągnięci. » Rezolucya iż Zakon Maltański do znoszenia *Subsidii Charitativi* nieleżeć » ma. Rezolucya Rady zalecająca Kommissyi Skarbu Kor: aby oświadczo- » ną od Miasta Gdańska Summę Czerw: Zł. 4000. za zaległe Podatki, i » 2000. Czerw: Zł: za teraźniejsze: a od Miasta Torunia za zaległe Sum- » mę Czerw: Zł: 400. za teraźniejsze Summę Czerw: Zł. 200. (nim inne » nastąpi Rzeczypospolitej rozrządzenie) dysponowała odebrać do Kassy » Generalnej.

» NOTA. Tutay potrzebę Prawa Rzeczypospolitej ustanowienia i » rozrządzenia Deputacya uznała, i doniesienia Stanom Rzeczypospolitej. » W tym miejscu Deputacya pytała Departamentu Cudzoziemskiego o Proto- » kuł taki, iaki mają inne Departamenta; odpowiedział Departament Cudzo- » ziemski, że swoich czynności Protokółu osobnego nie ma; bo nic nie » rezolwuje: co donosi, lub ma zlecono, w Protokule Generalnym Rady » znajdnie się, *per specificum* Not i odpowiedzi: Sessye miewa w ten czas, » gdy okoliczności wymagają.

» SESSYA 45. 46. Na zapytanie Ziemstwa Kiiowskiego, gdy kilku » do iedney Sprawy należy, czy każdy osobno ma być konwinkowany? czy » po dostatecznej iednego konwikcyi można do decyzji przystąpić? rezol- » wowała Rada, aby każdy był konwinkowany.

» NOTA. Tu więc do Rezolucyi Stanów Rzeczypospolitej oddaie » się, aby mogło w tej okoliczności iasne być Prawo dla prędszej akcelera- » cyi sprawiedliwości.

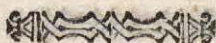
» Rezolucya Rady, że Komornicy Graniczni, po śmierci *respective* » swych Podkomorzych, poki nowi nie będą, nie mogą swoich Oficjów » sprawować.

» SESSYA 47. 48. 49. 50. Kompletu na pierwszych nie było. Na » drugich zlecenie Departamentowi Cudzoziemskiemu traktowania z Rezyden- » tem Pruskim o ucisk handlu Polskiego. Uniwersał wyszedł Rady *plurali- » tate* decydowany, że Dekret *Executionis* potrzebny w Trybunale po do- » statecznej Konwikcyi, a dopiero moc Woyskowa dana będzie.

» NOTA. Tutay Kwestya była od Deputacyi, na iakim fundamen- » cie ta Rezolucya? gdy Prawo ma w sobie 1776. *Tit: Powinności Rady » Paragraf 4. Zostanie przy tym Departamencie moc wydawania Ordynansów do » Exekucyi Dekretów.* Odpowiedziała Rada: że obawiając się podstępów, » aby w niepewności Processów nie była dawana pomoc Woyskowa, dla za- » radzenia podstępom zdarzać się mogącym dała tę Rezolucyą.

» SESSYA 51. 52. 53. 54. Zażalenie Miasta Gdańska na uciążliwo- » ści Pruskie, i uciśnienia Handlu; zlecenie Departamentowi Cudzoziemskie- » mu traktowania z Ministrem Pruskim, podług ułożonych Rady Punktów. » Relacya przyjeźdia Posła Tureckiego w Granice Polskie.

» SESSYA 55. 56. List napominalny do Miast Gdańska i Torunia, » aby podług wyżej wyrażonego ułożenia *in spatio* Niedziel 4. wypłaciły » Podatki. Projekt trzymania Lektyk na pożytek *Policiei* dysponowany, przy- » jęty. Uniwersał Rady do Manufaktur Kraiowych i Kupców, aby się przy- » sposobili w Sukna Kraiowe *in sequelam* Prawa: *Legis Sumptuaria.*

»SESSYA 57. 58. Uniwersał do Województw Wielkopolskich o złoże-
nie Seymikow Deputackich i Gospodarskich po niedoszłych pierwszych.
»Doniesienie od Departamentu Cudzoziemskiego, że za Medyacyą Dworow
»sprzymierzonych i Nayiaśn: Pana staraniem usilnym zagraniczenie z Kro-
»lem Pruskim zupełnie wzięło skutek. Na przełożenie Obywatelów Xięstwa
»Lit: o rekuperowanie Aktow Lit: wziętych za Kordon Rossyjski; zlecenie
»Departamentowi Cudzoziemskiemu traktowania o oddanie tychże.

»SESSYA 59. 60. W wątpliwościach Kommissyi Skarbowey Lit: w
»Punktach 6. podanych, względem Procentu od Summ, Rezolwowała Rada
»jedne, drugie do Seymu odłożyła; lecz tę Rezolucyą Jchmść Deputowani
»z Prowincyi Lit: między nami, za uciążliwą małą, i referują się do Sta-
»now Rzeczypospolitey.

»Ur. Morykoniemu Przysięgę na Starostwo Pińskie Rada wypełnić
»przed Departamentem Wojskowym rezolwowała.

»NOTA. Tu zapytana, dla czego to uczyniła? gdy Prawo w swo-
»im Województwie tę chce mieć wypełnioną, odpowiedziała: iż będąc ten-
»że Ur. Morykoniu Konsyliarzem Rady, dla potrzeby nie oddalenia się, iżby
»kompletu nie było, tutaj onemu *in hoc casu* wypełnić dozwoliła, aby
»Grod Piński nie wakował dla przeciągu Przysięgi Starosty. Rezolucya:
»iż dla Processu na Kapitulę Gnieźn: obrany Prezydent w Trybunale nie
»ma zasiadać.

»NOTA. Pytana od Deputacyi na jakim Prawie to uczyniła, gdy
»do decyzji Trybunałów to należy? odpowiedziała: iż będąc zapytana,
»musiała dać tę rezolucyą, na Prawie: że Trybunały w swojej formie
»utrzymać.

»SESSYA 61. 62. 63. Na Memoryał żądający Rezolucyi w Kwe-
»styach Sukcesyji, Rezolucya dana.

»NOTA. Tu się zdało Deputacyi: donieść Stanom Rzeczypospolitey,
»aby na zapytania *Anonimis terminis*, w przypadkach Prawem zadnym nie
»decydowanych, nie bywały Rezolucye dawane; bo takowe czynią impres-
»syą Prawa. Rezolucya na Memoryał Potockiego Chor: Kor: aby o Dobra
»Ziemskie za Krolewskie upraszane *Forum* w Trybunale było.

»SESSYA 64. 65. 66. 67. 68. Doniesienie od Departamentu Cu-
»dzoziemskiego, iż staranie dobrotliwe Nayiaśn: Pana uskutecznione zo-
»stało, względem uwolnienia wszystkich w niewoli Rossyi będących,
»z Spisku Barskiego. Na zażalenie Obywatelów Małopolskich względem
»ciężkości brania koni pod Kuryerow Rossyi, zlecenie Departamentowi
»Cudzoziemskiemu: aby przełożył Posłowi Rossyi. Staranie Rady o po-
»zwolenie wyprzedania Dobr na mocy Traktatow w Kordonie Pruskim Ur.
»Rozżyciemu uskutecznione.

»SESSYA 69. 70. 71. 72. 73. 74. Zalecona Kommissyi Skarbo-
»wey Lustracya powroconych Kraiow zaiętych przez Cesarza, i Krola Pru-
»skiego dla umiarkowania Podatkow. Na Memoryał Xcia Podskarbiego W.
»Kor: Rezolucya, aby Sukcesorowie Wyhowskiego z Dobr tradowanych
»Baru rachowali sobie Procent po 7. nie *ad extenuationem* Strony. Tu za-
»pytana Rada od Deputacyi: na jakim Fundamencie nie *ad extenuationem*
»trzymanie, lecz w Prowizyi deklarowała? odpowiedziała na Prawie 1726.
»że *Tradycye proportionate* być powinny. Na zapytanie X. Rymaszewskie-
»go: jeżeli Kaduki na Dobra Bazyljanow Konstytucyą utwierdzone, mogą
»być dawane? rezolwowała Rada: iż odpowie w ten czas, gdy od Trybu-
»nału będzie pytana.

»SESSYA 75. 76. 77. 78. 79. 80. Oświadczenie Gdańska na List
»Rekwizycyjalny Rady, że będzie wypłacało ułożone Podatki. Na donie-
»sienie o rozbiciu przez Haydamakow Kassy w Latyczewie Skarbowey, sta-
»ranie uczynione Rady zalecenia Departamentowi Wojskowemu.

»SESSYA 81. 82. 83. 84. Internuncyusz Polski dla zmniejszenia
»Expensy Skarbowey rewokowany od Porty. Zalecenie Kommissyi Skarb:
Lit:

»Lit: aby Woysku pozostałe pieniądze wypłaciła, i aby z Kadencyi nie
»rozieżdżali się Kommissarze przed dopełnieniem Zaleceń Rady.

»SESSYA 85. 86. 87. 88. 89. Uniwersał wydany względem wy-
»dawania Dezertorow Wojskowych. Na zapytanie Memoryału Ziemstwa
»Zakroczymskiego: czyli Subdelegaci na miejscu Sędziow do sądzienia Sę-
»dow obrani mogą exekwować Kondescensye, iak gdyby Sąd? rezolwowa-
»ła Rada, że nie mogą. Doniesienie od Departamentu Cudzoziemskiego o
»Nocie Rezydenta Pruskiego, że Krol Pruski od Obywatelow powroconych
»do Polski, wybrane 10,000. Czerw: Zł: złożyć kazał w ręku Saturgusa,
»Rezolucya Rady: aby Skarb Kor: odebrał obrachówawszy należytość; lecz
»dotąd nie uskutecznione oddanie tych pieniędzy.

»SESSYA 90. 91. 92. Przełożył Jmć X. Kanclerz W. Koronny po-
»trzebę zamiany Ratyfikacyi, Konwencyi z Krolew Pruskim, gdy już Kra-
»ju przywroczenie i odgraniczenie dotąd trudne i odwłoczone stanęło. Za-
»leciła Rada Departamentowi Cudzoziemskiemu uskutecznić tę zamianę,
»aby podana była Nota z Protestacyą, iako przez tę Ratyfikacyą nie iest
»myśl zaniechać dopominać się satysfakcyi u Krola Jmci Pruskiego w skar-
»gach przestępstw Traktatu *Cessionis*, & *Articulorum separatorum*, iako i
»uciśnionego Handlu. Doniosł Jmć X. Kanclerz od Departamentu Cudzo-
»ziemskiego, iż ma przysłane od Ministra Francuskiego Imieniem Dworu
»swego Diploma, iż na wdanie się Nayiaśn: Krola Jmci Naszego, na
»małutki Obywatelow Polskich w Kraiach Francuskich zmarłych nie będzie
»odtąd *Jus Caducum* rozciągało się, iako się w tamtym Kraiu na innych
»Kraiow Obywatelow rozciąga.

R O K 1 7 7 8.

»SESSYA 1. 2. Na Memoryał Zychlińskiego z Garczyńską dwa San-
»cita 1775. przeciwne sobie w Interessie iednym produkujących, Rezolu-
»cya: iż *Sancitum* iedno drugie znosić nie może.

»NOTA. Tu wypada potrzeba w takim przypadku Prawa.

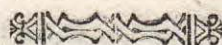
»Rezolucya od Departamentu Cudzoziemskiego, iż zakończona już
»zamiana Ratyfikacyi z Krolew Pruskim z Protestacyą o uciśniony handel,
»i zabrany nad Konwencyą Kray.

»SESSYA 3. 4. 5. Na Notę Posła Tureckiego o długi Obywatelow
»Tureckich Państw miane u Polskich podaną; zlecenie Departamentowi Cu-
»dzoziemskiemu o wzajemne podanie szkod w Polsce poczynionych przez
»wpadanie Tatarow, i o ułożenie z tymże Posłem. Zlecenie Departamentowi
»Wojskowemu dania Konwoiu dla Posła Tureckiego. Na Memoryał Sługo-
»cki, iż Dekret Trybunału rozciął na wpoł przeciw Prawu Dożywocia,
»Rezolucya, że w Dekretu poznanie wchodzić Rada nie może. Tu wypa-
»da donieść Stanom Rzeczypospolitey, aby sposob był wynaleziony, gdy De-
»kret wypadał przeciw Prawu, iak tu; gdy z gatunku Kommissyinych Spraw
»Dekret ieden już drugim wzruszony być nie może. Doniesienie od Kom-
»mendanta Kamienieckiego, że od Rozboynikow złapanych, którzy Kasę
»Skarbową w Latyczewie rozbili, część odzyskana.

»SESSYA 5. 6. Rezolucya Departamentowi Wojskowemu, aby
»ubezpieczył Kancellarye Lit: czyli w nich Exekucye Podatkow. Na zapy-
»tanie: gdy w Inkwizycyi równość świadectw wypada, iak ma Sąd decydo-
»wać? Rezolucya, że lepiej obwinionego uwolnić, niżeli niewinnego
»skarzać.

»NOTA. W takich przypadkach potrzebne Prawo.

»Na żądanie Strony, Konwikcyą *in Contumaciam* na niestawiającej
»drugiej Stronie mającej, która lubo zprocessowana, lecz Dekret Konfe-
»deracyi ma po sobie *in favorem* w tym samym Interessie? Rezolucya: że
»*Brachium Militare* dodane być nie może, przeciw Dekretowi Konfедера-
»ckiemu.

»SESSYA 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. Na zapytanie: czyli Sprawa »Szlachty z Proboszczem Płockim ma być na Sądach Seymowych sądzona? »Rezolucya: że nie; Sędziów tylko 5. Seymowych podług Prawa 1776. sądzić mają, a nie Sądy Seymowe. Na Kwestyę wniesioną: czyli Marszałek »Rady pod czas Audyencyi Posłów Cudzoziemskich ma zasiadać w Senacie, »iako pod czas Seymu? odesłano do Seymu. Na Notę daną Ministrowi Cesarowskiemu odpowiedź tego: iż Akta Trybunału Lwowskiego za wdaniem »się Najjaśniejszego Pana deklarowane są oddać przez Dwór Wiedeński po »wygotowaniu tychże; co dotąd nie uiszczone.

»SESSYA 14. 15. Na wniesienie różnych nieprzyzwoitości z Wexlow »wynikających ułożenie Projektu na Sejm zlecone. Na zapytanie: czyli Sędzia nie uczyniwszy Recessu od Spisku Barskiego sądzić może Sądy? »Rezolucya: że nie. Na wniesienie: czy Konsyliarz Rady na Dyskusyi interesu swego w Radzie może być przytomnym, lub nie? odłożenie do Seymu po Prawo w tej okoliczności. Na Memoriał Ur. Przeciszewskiego »Rezolucya: że przeciw Dekretom Konfederackim, i Trybunalskim Mandatom »na Sejm, ani na Sądy Seymowe wydawać nie może. Zaskarżenie podane »od Przeciszewskiego na Radę, które zaskarżenie gdy Examinowane było, »Deputacya nie uznawała przestępstwa Prawa.

»SESSYA 16. 17. 18. Zlecenie Departamentowi Cudzoziemskiemu »traktowania z Ministrem Cesarским, o wybranych Podatkach powrocie z »części Kraju powrocone do Polski traktowane było, lecz dotąd nieskutecznie. Synopsis starych Aktów Lit: przepisujących się przez Kossakowskiego »go była prezentowana w Radzie przez Jmci Pana Sekretarza W. X. Lit: »Delegowanego od Rady do Konfrontacyi.

»NOTA. Tu wynika potrzeba wyznaczenia przez Stany Rzeczypospolitej Delegowania Osob, aby po przepisaniu i zkonfrontowaniu, były »też Akta Autoryzowane.

»Rezolucya Rady na Memoriał Niemierzyny, iż Pozwy o opisane »Memoriałem do Rady wydawane być nie mają, tudzież Sprawa w Ziemstwie zaczęta o dyffamacyę, tam się kontynuować ma.

»NOTA. Tutaj położony był Memoriał Deputacyi zaskarżającej »Radę, od Ur. Łaskiego i Rzewuskiego, że Rada zamknęła Akcyę dochodzenia Cyrkumskrypcyi, tudzież iż nie w Grodzie, lecz Ziemstwie »naznaczyła; odpowiedziała: iż nie przyjmuje Memoriałów zleżących honoru »napisanych, a zatem Cyrkumskrypcya nie może się trafiać; co do drugiego, że gdzie Sprawa *ex facto preventa*, tam się kończyć ma podług »Prawa.

»NOTA. Tutaj Prawo potrzebne, aby o Cyrkumskrypcye Memoriałami kara była opisana w Sądzie przyzwoitym.

»SESSYA 19. 20. 21. 22. Na remonstracyę Departamentu Wojskowego niedostarczającego Funduszu na potrzeby Artylleryi, Rezolwowano: aby Projekt na Sejm podać o Fundusz na Extraordynaryjną Expens »Woyska. Na wniesienie: że w Warszawie Ludzi próżniactwem bawiących się jest wiele; zlecono Departamentowi Policji rewizyę uczynić, spisać, i »sposob ułożyć zapobieżenia próżniactwu. Na Memoriał Zbielowskiego o »dług do Czopowego Wielkopolskiego, odesłanie na Sejm. List od Ministra Pruskiego do Gdańska pisany o wydanie ludzi Pruskich; zlecenie Departamentowi Cudzoziemskiemu traktowania z Rezydentem Pruskim, tudzież posłanie Expedycyi do Ur. Zabłockiego Rezydenta w Berlinie w tej »okoliczności. Na doniesienie: że w Dobrach Serei w Litwie leżących Krola »Pruskiego Dziedzicznych, chowają się Dezertory od Woysk Lit: Zlecenie »traktowania Departamentowi Cudzoziemskiemu.

»SESSYA 23. 24. 25. 26. Oświadczenie Rezydenta Pruskiego: że »z Dobr Serei i Pałacu w Warszawie ofiaruje ogólnie za Podatki krajowe »Zł: 900. płacić. Zleciła Rada do Kommendy Lit: o Informacyę, wiele z »tych Dobr należy Podatków. Uniwersał wydany względem Exekucyi Podatków

»tków i Procesów, zmniejszając Ludzi Woyskowych wielość do tego. »Na List od Miasta Gdańska o poczynionych przez Woyska Pruskie na »Gdańskim Territorium Gwałtownościach, zleciła Rada traktowanie z Rezydentem Pruskim.

»SESSYA 27. 28. 29. Relacya Konferencyi Cudzoziemskiego Departamentu z Połsem Rosyjskim z okazji Listu Bafzy Chocimskiego »względem postawionej Kommendy Rosyjskiej nad Dłużkiem, tudzież »Furażów dla Woyska Rosyjskiego, iako też wiołencyi przez Woyska »Pruskie Gdańskowi uczynionych.

»Nota Rezydenta Pruskiego o wolne przeyscie Woyska Pruskiego »go przez Połkę; zlecenie Departamentowi Cudzoziemskiemu Konferencyi uczynienia, z przełożeniem przyczyny niemożności pozwolenia »ścia Połką tegoż Woyska, a w niesposobności oddalenia tego, aby »najmniey krzywd nie uczyniło, i dobrą Monetą aby płaciło.

»SESSYA 30. 31. 32. Uniwersał *de Lege Sumptuaria* wyszedł. Bilans od Kommisyyi Skarbu Koronnego podany, którym Inwekty do »Kraiu roczney wynosi 48,640,669. Ewekty Kraiowych Produktów »22,096,360. więc Inwekta Towarów Zagranicznych przewyższa Ewektę »26,544,309. Zł: Na Memoriał J. P. Hetmana, zaleciła Rada Kommisyyi Skarbu Koronnego wypłacić na mocy *Sanciti* 1776. Zł: 105,000. »z Interesu Lubomla.

»Nota Podana od Ministra Cesarskiego, oświadczaiąca podług »Traktatów o Kommisyyi względem Summ Obywatelom wyznaczonej. »Na Memoriał Potockiego Chorążego Wielkiego Koronnego; że w uznaniu *Competentia Fori* względem Sprawy o Dobra Czarney Kamionki, »Rezolucya Rady pod dniem 29. August: 1777. zapadła, ma być »widzem. Na zapytanie: czy rezolwując *Forum* Trybunału Afseksorya »Koronna oney nie sprzeciwiła się, gdy swoje wyroki *in suspensioe* »*Cognitionis Fori* zawiesiła? Rezolucya Rady: że się nie sprzeciwiła.

»NOTA. Tutaj podany Memoriał Deputacyi od Ur. Potockiego »Chorążego Koronnego, iż lubo nie zaskarża Rezolucyi Rady, iednak »po otrzymaniu wzwyż wyrażonej Rezolucyi, gdy Strona w Afseksoryi »popiera Sprawę; przekłada: iż gdy we dwóch *suprema Instantia* Sądach »razem sądzić się nie może, aby dla uniknienia kollizyi między Jurzydkyami, Stany Rzpltey przyzwoity Sąd do tego determinowały. »Rapport od J. P. Stępkowskiego o odprowadzeniu Poła Tureckiego za »Granice, i obrządkach tej drogi, i oddania onego.

»SESSYA 33. Noty podane zlecone Departamentowi Cudzoziemskiemu Rezydentowi Pruskiemu o uciśniony Handel Polki, powtarzając »dawniejsze Noty, i oraz o Werbunki przez Woyska Pruskie w Pol »szcze.

»SESSYA 34. Kompletu nie było.

»SESSYA 35. Dysponowane Ordynanse do Wielkopolskiej Kommendy, aby pilnować Granic względem uzurpacyi od Szlaska Gruntów Polskich Klucza Koziogłowskiego.

»SESSYA 36. Ordynans Kommendzie Ukrainskiej o baczność na »pomysłanie się Rogatek Moskiewskich w Polskie Granice.

»SESSYA 37. Kompletu nie było.

»SESSYA 38. Przełożenie J. X. Kanclerza W. Koronnego potrzebnej Negocyacyi o Kleynoty Polskie u Dworu Brandeburskiego za »wne; zlecona więc Departamentowi Konferencya. Uniwersał wyszedł »Rady zapobiegając wypalaniu borów.

»SESSYA 39. Na zapytanie Żydów Krzemienieckich: komu mają »być posłuszni, czy Dekretowi Afseksorskiemu, czyli Rezolucyi Rady? »Dekretu Afseksorskiego ztrzymana Exekucya, iakoby przeciwko Rezolucyi Rady ferowanego.

»SESSYA 40. 41. Oświadczył J. K. Mc Arsenał Warszawski swo-

»im kosztem zreparować, co nastąpiło. Rada Projekt na Sejm ma do ob-
»myślenia Funduszu na to. Uniwersał względem nie potrzeby Exekucyi
»Dekretów o Summy 3000. nie przenoszące.

»NOTA. Tu zapytana Rada od Deputacyi, że trzeci raz wydaie
»Uniwersał w iedney Materyi zdaiące się być nie zgadzaiące się z sobą;
»odpowiedziała Rada: że dogadzaiąc uboższym Ludziom, iżby ich wię-
»cey Procesy niż Interesy nie kosztował, wydać musiała tę Rezolucyą.

»SESSYA 42. Rezolucya Rady *pluralitate & secretis Votis*, aby
»w długach Kredytorów nie były Tradycye *ad extenuationem*, lecz w Pro-
»wizyi.

»NOTA. Tu Deputacyi zdało się Stanom Rzpltey donieść, aby
»w tey okoliczności Prawo 1726. objaśniły.

»SESSYA 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. Kom-
»pletu nie było.

»SESSYA 55. Doniesienie od Woiewodztwa Krakowskiego o za-
»brany przez Austryą Przewozie pod Wsią Łęką, tudzież o przeko-
»paniu Rzeki Dunajca; zlecono Departamentowi Cudzoziemskiemu o to
»traktować.

»SESSYA 56. 57. 58. Kompletu nie było.

»SESSYA 59. Uniwersał na Seymiki Deputackie Wielkopolskie,
»i do Ziemi Dobrzyńskiej i Podlasia wyszły, po nie doszłych pierwszych.
»Rezolucya Rady na Seymik Płocki rozdwoiony,

»Zapytana od Deputacyi Rada, że to Decyzyą znaczy? odpo-
»wiedź Rady; że z mocy Prawa uczyniła: iż Trybunały utrzymywać
»w swej formie będzie.

»SESSYA 60. Na zapytanie Rady: o Kadukach na Dobra Ziemskie
»gdzie Forum? odpowiedziała: że do Trybunału do Regestru Remisjo-
»wego Każdego Woiewodztwa.

»NOTA. W Trybunale Koronnym Regestru Remisowego dystry-
»kcyi dla każdego Woiewodztwa nie ma, tylko generalny Remisowy,
»a w Litwie żadnego Remisowego nie ma. Na Memoryał Hrebni-
»ckiego żalącego się na Dekret oczywisty Trybunałski w Sprawie z Ka-
»szycem, rezolwowała: iż Dekret jest przeciwny Prawu.

»NOTA. Tu położony Deputacyi Memoryał od P. Pockiewicza zaskar-
»żaiący wyrażoną Rezolucyą, że ta podnosi Dekret z swej mocy.

»SESSYA 61. 62. Kompletu nie było.

»SESSYA 63. Na Memoryał Sliwińskiego Rezolucya: że Doży-
»wocie na Dobrach, których windykacya choćby zaczęta była za ży-
»cia, gdy nie skończona, rozciągać się nie ma dla pozostałego doży-
»wocie maiącego.

»NOTA. Tu się zdaie, że jest *praesudicium* dożywociom uczynio-
»ne. Na Memoryał Leduchowskiego, Rezolucya lepszość iednego, równie
»iako drugiego niesprawiedliwość wyraziła Dekretu. Kwestya między Ba-
»zylianami a Biskupami *Ritus Graco-Uniti* o Opaństwa, odesłana na
»Sejm.

»SESSYA 64. 65. Kompletu nie było.

»SESSYA 66. 67. Zapytanie: jeżeli Senator, Minister, lub Urzę-
»dnik Przyśięgą Krolom i Rzpltey obowiązany będąc, może przyjmować
»Służbę Zagraniczną Woyskową, i Urząd swoy zatrzymywać? odesłano
»do decyzji Stanów. Na Memoryał Grodu Szawelskiego przeciw Min-
»kultizom: że Dekret Assefsocki Litewski ważny być nie może, ani
»Exekucyi mieć nie powinien, rezolwowano. Na zapytanie o Sprawach
»*Potioritatis*; Rezolucya: aby w Trybunałach tylko sądzone były.

»NOTA. Tu się zdaie być mimo Konstytucyi 1768. która każe
»wszystkie Sprawy niedrabowane sądzić w Grodzie lub Ziemstwie.

»SESSYA 68. Kompletu nie było.

»SESSYA 69. 70. Na zapytanie Ziemstwa Łuckiego: czy Sąd Ziem-

»ski może przeistaczać Dekret Trybunałski *ex noviter reperto*? Rezolucya
»do Prawa 1768. że do Ziemstwa to należy.

»SESSYA 71. 72. 73. 74. 75. Przygotowany Projekt względem
»zkompletowania Woyska na Sejm. Powtorzone Negocyacye o Podatki
»wybrane z Kraiów powroconych przez Cesarza i Krola Pruskiego. Od
»Departamentu Policji oddany czynności dwuletnich Zbior. Tabella Im-
»portancyi z Propinacyi Miaszczek Krolewskich z Stanu i Funduszu tych.
»że. Z licytowanych Miaszczek 124. oprócz nie licytowanych 63. pokaza-
»ło się Summy 216.074. oprócz Miaszczek wielkich. Rezolucya Rady z Asfy-
»gnacyą do Skarbu Kor: zapłaćenia zaległych Pensyi Generałowi Inspe-
»ktorowi 13.600. z Extraordynaryjnego Funduszu.

»NOTA. Tu Kwestya urosła: że nie ten Fundusz na takie Asfy-
»gnacye przez Prawo determinowany.

»Na Remonstracyą UU. Subalternów Rady, Rezolucya: aby Skarb
»Lit: 97.666. Zł: tymże wypłacił.

»NOTA. Złożyli ciż Prozbę przed Deputacyą, że im dotąd nie
»wypłacono;

»Rezolucya Rady: że Suspensy Senatorom i Posłom w czasie Sey-
»mu w każdym Sądzie pozwolone być powinny.

»NOTA. Ta Rezolucya objaśniła pierwszą Dnia 3. *prasentis* wy-
»szła, iż *in Personilibus* mieć chciała suspensy.

»NOTA. Między temi dwiema Rezolucyami otrzymane Kondemnaty
»na Posłach lub Senatorach, aby mogły być przez Stany Rzpltey rezolwowane.

»SESSYA 76. Na doniesienie od Łaski Nadwornej Lit: z podpi-
»sem: *periculi in mora*, względem zarzucania Processu Senatorom na Sey-
»mie, Rezolucya Rady *ex pluralitate votorum*, że Prawo 1768. w Exeku-
»cyi być powinno, poki Rzplta iasniejszego nie ustanowi.

»NOTA. Tu potrzebne jest z tey okazji ustanowienie Prawa, wzglę-
»dem czasu i sposobow szkodenia Processu Senatorom i Ministrów na
»Seymie. Na wniesioną prozbę Ur. Bachmińskiego Pułkownika wyzna-
»czonego do przyprowadzenia i odprowadzenia do Granic Koła Tur-
»ckiego, tudzież przewożącego podarunki dla Sultana Turckiego, ża-
»dającego przyzwoitej nagrody, zotawiała Rada to Deputacyi do Sta-
»now Rzpltey, aby ci Rzpltey donosząc, do gratyfikacyi względem
»Rzpltey oddali.

»SESSYA 77. Złożona Proźba Ur. Mycielskiego Generała Maiora,
»o gratyfikacyą za odprawioną kosztem własnym Lustracyą Woyska Dy-
»wizyi Wielkopoli: oraz za dopełnienie Demarkacyi ściany z Krolom Pru-
»skim, o przyzwoitą gratyfikacyą i względy. Także Jmć P. Lipskiego
»Kasztelana Łęczyckiego prezentowana Expens na utrzymanie Kancel-
»laryi Depart: Sprawiedliwości, względem Rzpltey zotawiona. Złożona
»takoz Proźba przed Deputacyą od UU. Subalternów Rady i Departamen-
»tow tychże o zaległe Pensye 57.666. za pierwszey ieszcze Rady; tudzież
»45.000. za terazniejszey zaległe w Skarbie Lit: aby było nakazane wy-
»płaćenie. Przełożyli także ciż, iż ponieważ Xięstwo Lit: jest w pro-
»porcyi trzeciej części względem Korony, aby wypłacał Skarb Litewski
»40.000. nie zaś 30.000. względem proporcji 80.000. w Koronie bra-
»nych, tudzież, aby Kommissye Skarbowe w czasie, i sposobem iako swo-
»im Oficyalistom płaca, tak Subalternom Rady wypłacały.

»NOTA. Zrobiony jest ieszcze osobny Zbior Rezolucyi *in Publicum*
»wyszłych, tłumaczenie Prawa w różnych Kwestyach zamykający; tych
»nie mogąc Deputacya w krótkości czasu i dla wielkości Protokołu wy-
»pisywać w całości, gdy wzmiankowanie treści nie mogłoby wyrazić Po-
»wodów i Explikacyi tych Rezolucyi, zanotowała *Numeritè* zgadza-
»iące się z Prawem Rezolucye, które jeżeli Nayiasn: Pana i Prześw: Stanów
»będzie wola kazać czytać, jest na pogotowiu tego Zbioru Księga, przy
»przutomnym tu Jmć P. Archiwście Rady.

»Dopełniwszy Deputacya Dzieła i obowiązku swego, który Sey-
»mujące Stany Rzpltey na nią włożyły w Examinowaniu Rady, prze-
»rzawszy wszystkie czynności i działania tak Rady *in Pleno*, iak Depar-
»tamentow w niej zamykających się, umieściwszy w niniejszym Proto-
»kule krotko zebranych, cokolwiek do podania wiadomości Stanom Zgro-
»madzonym potrzebnego być osądziła; Dzieło niniejsze do Łaski Sey-
»mowej oddała. Antoni Okęcki Biskup Hełm: *in ordine* Deputacyi Pier-
»wszeństwo trzymający. Antoni Xże Sułkowski Woiew: Gnieźnie: Ge-
»nerał Lieutenant. Woyciech na Kłuszewie Kłuszewski Kasztelan Bie-
»cki. Jan Kazimierz Makowiecki Podkomorzy i Poseł Ptu Słonimsk:
»Franciszek Mikorcki Poseł Wdztwa Kaliskiego. Józef Radzicki Podko-
»morzy i Poseł Ziemi Zakroczymsk: Pioro w tej Deputacyi trzymający.
»Józef Xże Lubomirski Poseł Kijowski Deputowany do Examinowania
»czynności Rady Nieust: Janusz T. Xże Swatopolk Czetwertyński Podk:
»J. K. Mci Poseł z Woiewodz: Bracł: iako Deputowany do examinowania
»czynności Rady Nieustaiący.

Tu Jmć P. Stanisław Potocki Poseł Lubelski chciał zacząć mo-
wić; lecz Jmć P. Marszałek Seymowy zbliżywszy się ku niemu,
uwiadomił go, że już dawniej zamowił sobie Głos Jmć P. Kusze-
lewski Sędzia i Poseł Wiłkomirski; i ten wyraził: że przez naru-
szenie Dekretu oczywistego Trybunału Głównego W. X. Lit: stał się
uszczerbek Prawom Kardynałnym tego Xięstwa, podług których ta-
kowe Dekreta wiecznie-nieporuszone być powinny.

Dopiero Jmć P. Stanisław Potocki Poseł Lubelski, będąc ro-
wnie Delegowanym, miał rzecz w tej osnowie:

»Pierwszy raz obrany Posłem na Sejm Wolny, pierwszy raz Głos
»zabierając, zaczynam go, od wiernego uszanowania Majestatu W. K.
»Mci P. M. M. i Was Prześw: Zgromadzone Stany, których pełnić ro-
»skazy znam być moim obowiązkiem, i miłą zawsze powinnością.

»Delegowany do examinu Prześwietney Rady Nieustaiący, stara-
»łem się zadość uczynić zaufaniu, które Prześw: Izba Poselska wyzna-
»czeniem mnie do tak ważnej czynności okazała.

»Obowiązany wielkością przysięgi, dopełnić starałem się z Kol-
»legami memi ściśle iey przepiły.

»Uczyniona przedemną Relacya przez J. W. Zakroczymskiego,
»jest rzetelnym dziełem prac Naszych, które przełożyć W. K. Mci i Prze-
»świetnym Rzpltey Stanom wziął na siebie obowiązek.

»Nie idę ja tu głosem moim w przeciwności J. W. Zakroczym-
»skiemu, owszem pracowicie i wiernie ułożony przez Niego ośnowie
»czynności Rady Nieustaiący, publiczne oddałem świadectwo.

»Gdy jednak z obowiązku słow przysięgi = Ze wszystkie Rady dzia-
»łania z osobna i w każdym Departamencie pilnie rozstrząsać, i wiernie
»opisywać będę, cokolwiek Prawu przeciwnego, lub nad moc teyże
»Radzie pozwoloną postrzegę, to wszystko Stanom Seymującym donio-
»sę. = Gdy mówię ściśle wziąłem ten na siebie obowiązek, i w dopeł-
»nieniu konieczny; zdało mi się Nayiaśn: Krolu, Prześw: Zgromadzone
»Stany, nie ganiąc bynajmniej czynności tak zacnych mężów, którzy
»przeszłą składali Radę, to jednak uważać i Stanom przełożyć: Iz Ra-
»da Nieustaiąca w materji Skarbow Narodowych, gdy przychodzi do sz-
»funku przez asygnacye, tych nie wydawała, iak Prawo mieć chce,
»przez sekretne wota; że taż Rada mimo Prawa, Domy na gruntach
»Duchownych w Dobrach Krolewskich od Podatku półtora Podymne-
»go uwolniła; że taż Rada z uszczerbkiem Skarbu Koronnego, uwol-
»niła od kwarty Gorczyznę, i inne Krolewsczyny, przez co Decefs
»trzydziestu kilku tysięcy w Skarbowey Percepcie znalazł się, o czym
»Rapport J. W. Jmci Xiędza Biskupa Łuckiego Stany uwiadomił.

»Co do ogolności, widziałem, że Dyaryusz czyli Protokół Rady,
znay-

»znayduie się w kilku miejscach zmazany, i poprawny; że Protokół De-
»partamentu Cudzoziemskiego, iak Prawo mieć chce, nie masz: dla czego
»zapytani od Stanow o Sprawy od Ministrów Naszych u Dworow Cudzo-
»ziemskich Rezydujących, nie moglibyśmy im dać żadnego uwiadomienia.
»Sigillat Pieczęci W. X. Lit: Wielkiey nie znalazłem, małe zaś, iako i
»Koronne samemi prawie Kadukami napełnione.

»Co do sprawiedliwości: lubo Rada Nieustaiąca mocy Sądowej nie
»ma sobie nadanej, owszem Exekucyi Praw i Dekretow pilnować obowią-
»zana, niektóre jednak, iak to z poprzedzającej J. W. Zakroczymskiego
»Relacyi widzieć można, Dekreta zawieszała. W interessie Urodzonych
»Chodzkiewicza, Hołyńskich, Kaszyca przeciw Urodz: Rebińskiemu, oczy-
»wisty Dekret Trybunałski, w jednym punkcie przez nie podniesiony zo-
»stał. Na Memoryał Grodu Szawelskiego rzekła Rada: że Dekret Asses-
»sorski nie ważny, Exekucyi swojej mieć nie powinien. Za przełożeniem
»Ur. Zelińskiego Kapitana o Dezercyę, *extra Cadentiam* Grodowi Plockiemu
»osądzić nakazała. I tamże weszła w rozsądzenie rozdwojonych Seymików
»Deputackich. Wychodziły także z Rady po kilkakrotnie przeciwne Rezo-
»lucye, iako to w interessie W. Generała Czerniszewa. O suspensach Po-
»stom służyć mających. O Dekretach *Executionis*, trzy Rezolucye prze-
»ciwne znaydują się, iako też względem Spraw *in communicatione Docu-
»mentorum*.

»Ze taż Rada Nieustaiąca Rezolucyą swoją Prawo wyraźne o Tra-
»dycyi Dobr w Summach przeistoczyła, rezolując: iż nie w proporcji
»Summ, iak Prawo mieć chce, lecz w proporcji Prowizyi Tradować nale-
»ży. W Prowincyi zaś Lit: gdy Prawo siedmy Procent od Summ do Skar-
»bu płacić nakazało, taż Rada do niepewnych, i zakwestyonowanych Summ,
»toż Prawo rozciągnęła, w przypadku utraty Summy do Stanow repety-
»cyę Procentu nakazuje.

»Zważyłem i to nakoniec, co do Woyska, iż Rada Nieustaiąca Ty-
»siąc kilkaset Ludzi Jazdy Narodowej, prawdziwie moc Kraiu składającej
»zwinęła, na uformowanie nowych Regimentow, mimo Prawa, które mieć
»chce, by stare Woysko utrzymywane, płatne, a nowe bez uszczerbku sta-
»rego uformowane było.

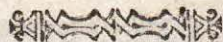
»Wysłała także już podczas agitującego się Seymu Rezolucya Rady
»Nieustaiącej, względem Kondemnat na Senatorach. (było w tej materji,
»iako i w innych wyżej wspomnianych, wiele Rozpisow) Ta Rezolucya
»czyli podczas Seymujących Stanow wychodzić powinna, czyli nie? nie są-
»dzę, gdyż o tym w tej Izbie już była wzmianka, a nastąpić powinna
»Rezolucya.

»Te wszystkie uwagi moje Nayiaśniejszy Krolu Panie Moy Miłosci-
»wy, Prześwietne Zgromadzone Stany, nie w myśli obwinienia, lecz uczy-
»nienia wierney sprawy, według przepisu Przysięgi, przełożyć przedsię-
»wziąłem. Moim było obowiązkiem donieść Wam Prześwietne Zgromadzo-
»ne Stany, Waszym, za sprawiedliwe i godne zastanowienia uznać, i
»osądzić.

»Nie jestem ja przeciw temu, by przeszła Rada Nieustaiąca, by pra-
»cuiący około dobra Publicznego Mężowie słuszney pochwały nie odebrali;
»bo winien im iestem publiczne świadectwo, staranności około dobra Publi-
»cznego, i wniesienia porządkow użytecznych Kraiowi; nad któremi chę-
»tniebym się rozciągnął, gdyby nastąpiły skutki z większym zaszczy-
»tem dla zasłużonych, i względ na krotkość drogiego czasu, głosu wdzię-
»czności nie tamowały.

Po nim podobnie Delegowany do tego Examinu Jmć P. Mako-
wiecki Podkomorzy i Poseł Słonimski, mówił iak następuje:

»Delegowani od Prześwietnego Stanu Rycerskiego z Prowincyi W. X.
»Litewskiego, do examinowania Rady Nieustaiącej, włożone obowiązki iak
»nayıpilniejszą z powołania dopełniając dokładnością, wszystkie dzieła, i
»czyn-

»czynności teyże Prześwietney Rady, na szali przepisanej Prawa, i uwa-
»dze mocy określającej, roztrząsane, i rozwiązane były; które dosyć nay-
»rzeczywiście poznac dały: że wszystka usilność, i osobliwsza wielkich Mę-
»żów czułość i pilność nad tym zasadzona była, aby w Execucyi Prawa,
»bez zatamowania zwyczajnego kursu sprawiedliwości, utrzymać i dostre-
»gać tych wszystkich pożytków, iakie tylko dla dobra Obojga Narodów w
»Prowincjach, czy to przez losy obrotów, lub z przypadku Zakordonowa-
»nych Kraiów wyniknąć mogły, żadnego do tego, tak w rychłych starun-
»kach, iako też i w pilnym przyłożeniu się, za naydoskonalszym Nayia-
»śniejszego i Nayprzezorniejszego Krola P. N. M. zarządzeniem, i do wszy-
»stkiego dobra Rzeczypospolitey, niespracowaną usilnością przewodnictwem,
»zaskutecznie nie ubliżyła śródka.

»Słowem jednym konkludować należy: że iaka wielkość i wspania-
»łość tych wybranych Mężów w sprawowaniu dla pożytku dobra powsze-
»chnego czynności okazała się, do takiego wymiaru wdzięczności, i wzglę-
»dow czuć się Rzeczypospolita obligowaną zostaje.

»Inne zaś materje tyczące się do Rezolucyi wszystkich Stanów Rze-
»czypospolitey pozostały, iako to: wyznaczenie kopiowania Ksiąg 60.
»czyli więcej Jmci Panu Kossakowskiemu Sekretarzowi J. K. Mci, dla Ko-
»ronnych i Litewskich Prowincyi służących, przez Prześwietną Radę pole-
»cone dla zapobieżenia od zgniłości, bo już *ob vetustatem antiquam* psuć
»się poczęły. Cztery Księgi przez tegoż Jmci Pana Kossakowskiego Sekre-
»tarza J. K. Mci są wytłomaczone; rozumiem, że iak bezpieczenstwo ma-
»iątków Obywatelów Obojga Narodów na starych Dokumentach, w tych
»Księgach znajdujących się polega, tak Seymujące Rzeczypospolitey Stany,
»temu zaradzając, wybrawszy na to Godnych Mężów z każdej Prowincyi
»przy Pieczętarzach czyli innych, Przysięgą obostrzą, i dla zkonfrontowa-
»nia tych Kopii z Oryginałami, aby za Autentyki, czyli za Extrakta au-
»toryzowali, przez Konstytucyą wyznaczyć zechcą, i nadgródę temuż Jmci
»Panu Kossakowskiemu Sekretarzowi J. K. Mci, te księgi wytłomaczyć
»przyrzekającemu, za jego pracę obmyślą, czyli wyznaczoną corocznie od
»Prześwietney Rady Nieustającej Pensyą approbować będą.

»Wytłomaczona Konstytucya o Podatkach, dla Rzeczypospolitey z
»Prowincyi Litewskiej, z siódmego Procentu pochodzących, od wszystkich
»Summ, które od lat kilkudziesiąt nie procentowane, na Obligach Blankie-
»towych, czy na innych Dokumentach, a jeszcze w Procederze będące, o
»pewności niewiadome, i choćby w Sądzie iakim Kassacie podpadły, i tym
»którzy od swoich własnych Summ Procentu nie odbierając, jeszcze na Pro-
»ceder nie prędko do końca przyść spodziewany z innego majątku expen-
»sować się muszą, a Procent siódmy Rzeczypospolitey Rezolucyą Rady pła-
»cić Execucyami są przyciśnieni, naydotkliwiej Obywatelów Prowincyi Li-
»tewskiej z gruntu wyniszczą i uciążą; przeto i ten Punkt do Rezolucyi
»Stanów Rzeczypospolitey należeć będzie; aby te podatkowanie, czyli *per*
»*totum* odrzuciwszy, *ad proportionem* tego inne pewniejsze, ile na zapła-
»canie Woysku W. X. Litewskiego jest doterminowane, wyznaczyć, lub w
»Procederowej drodze prędsze stopnie okryśliwszy, *in casu* przez Debitorów
»zawodu, na onych płacenie tego Podatku opisać. Nie mogą przez to ża-
»dnego czuć uciążenia *Debitores*, kiedy nie z swojego, ale z cudzego, ten
»Procent nie słusznie przez się zatrzymany, płacić będą majątku.

»Nad to, aby Seymujące Rzeczypospolitey Stany poprawiły i ten zwyczaj
»do Trybunału Litewskiego wprowadzony: że od lat kilkudziesiąt, kto nie
»płacił Prowizyi, nad *alterum tantum* więcej nie przysądzią; podobnym
»sposobem iakże Rzeczypospolita siódmego Procentu *in vim* Podatku coro-
»cznie pretendować może? kiedy Jurydykcyje zaległości Procentów od lat
»kilkadziesiąt nad *alterum tantum* więcej uznawać nie będą? więc przez
»wszelką słusność i ten *Abusus* Konstytucyą wyraźną poprawić należy.

»Wyznaczone *Forum* przez Prześwietną Radę w Trybunale, na ex-
»porto-

»portowane Dobra za Przywilejami *Juris Caduci*, iest przeciwne dwom
»Konstytucyom, *idque*: iedney 1764. *Titulo*: = Sprawiedliwość = a
»drugiej 1766. Roku *Titulo*: = Trybunał Główny W. X. Litewskie-
»go, = z których brzmienia to naydowodniey okazuje się: iż Sprawy
»wszystkie *in minoribus Subsellis* niedrabowane, na ostateczne rozfądze-
»nie, nie tylko Trybunałom sądzić nie dozwoliły, lecz *omnino ad mino-
»ra Subsellia* odsyłać nakazały.

»Jasna tey poprawy przez Seymujące Rzeczypospolitey Stany na
»tylu Konstytucyach załadzona kładzie się przyczyna: Jeżeli zaś Sey-
»mujące Rzeczypospolitey Stany te cytowane Konstytucye na stronę od-
»rzucić zechcą, a do Trybunału takowe Sprawy na sądzenie determino-
»wać będą, to i Regestr dla Wpisów wyznaczyć koniecznie należy, z
»przyczyny: że Regestru Remisowego, ani żadnego dla takowych Spraw
»w Konstytucyi przepisanej nie znajduje się.

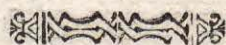
»Nadwergzenie Dekretu oczywistego Trybunałskiego, acz nie cał-
»kowicie, lecz w niektórych punktach za Memoryałem J. P. Hrebni-
»ckiego, przeciw Kaszycowi i innym, słuszną dać przyczynę domnie-
»mania się dla Prześwietnych Rzeczypospolitey Stanów: że ta twierdza
»Prowincyi Litewskiej, tytu Konstytucyami, że *in ullum dubium vocari*
»nie może, zabezpieczona, *ex ratione* wzruszoną została. Prowin-
»cya Litewska na tak wielu Konstytucyach załadza swoje prozby, aby
»Seymujące Rzeczypospolitey Stany na fundamencie dawniejszych Konstytu-
»cyi, *idque* 1726. Fol: 483. Vol: 6. i 1764. Roku, *valorem* Dekretów
»Oczywistych Trybunałskich utrzymujących, terażniejszym Pośtanowie-
»niem potwierdzili.

»Większe do zruynowania przez różne usiłowania oczywistych
»Dekretów Trybunałskich Litewskich były zamachy; ale W. K. M. P.
»N. Miłościwy, który przezornością, i doskonałością w Narodzie przod-
»kujesz, i naywiększe, iako Ociec i Pan Nayłaskawizy, maż staranie,
»Swoią zaśloneńską Protekcyą. Za co cała Prowincya Litewska, choć nie-
»równym wymiarem, lecz z serca czystej ofiary pochodzącego, iak nay-
»powinniejsze składa u Tronu podziękowanie.

J. P. Markowski przełożył, że gdy z uczynionych Relacyi
»przez Ichmciów Delegowanych pokazuje się, iż nie wszystkie Re-
»zolucye Rady Nieustającej są z Prawem zgodne, ani też wszystkie
»chwalone, i approbowane być mogą; Przeto dla dystynkcyi złego
»od dobrego, sądzi za rzecz sprawiedliwą: iżby dla zaszczytu tych
»Mężów, którzy w Rezolucyach swoich cnotę i Prawo za Regułę
»mieli, a dla zawstyżenia tych, którzy przeciwnemi rządili się
»powodami, *per specificum* czytane były Rezolucye z wymienieniem
»podpisów, kto iakiego był zdania? tak bowiem iednych chwala grun-
»tować będzie w cnotliwym przedsięwzięciu, drugich wstyd okry-
»wszy, stanie się napotym wstrętem do podobnego Praw przestęp-
»stwa.

Z okazji poprzedzającego *immediatę* głosu, J. P. Sierakowski
»Podkomorzy i Poseł Płocki, mowił w tych wyrazach:

»Znam to Miłościwy Panie, że nie należałoby mi mowić, sły-
»sząc na dniu wczorajszym wolą Wafzey Krolewskiej Mci Pana Moie-
»go Miłościwego, aby przymowienia się do okoliczności, zachowane
»były Izbie Poselskiej; lecz głos Godnego Posła J. W. J. Pana Podol-
»skiego, iest powodem głosu moiego: znam oraz Nayiasniejszy Panie,
»iż należałoby mi nayprzód ogłaszać ustawiczne troskliwości W. K. Mci
»Pana M. M. o uszczęśliwienie Narodu Swego; należałoby mi wyliczać
»wdzięczności obowiązki, które Obywatele przyjmują, za tak usilne za-
»wsze staranności Oycowskie; atoli że wiem i to dobrze, iż W. K.
»M. Pan N. M. niechętnie przyjmujesz wyśławienia Maieřtatu Swego,

»i raczy pragniesz czas wszystek obracać dla Dobra Publicznego; po-
»miam więc wszystkie naysławniejsze W. K. Mci Panu M. M. oświad-
»czenia, ale tylko od Woiewodztwa moiego, naysławniejsze Maieftatu
»W. K. Mci Panu M. M. niość uwielbienie.

»A jeżeli mówić w teraźniejszej materji jest to iedno, i być
»powinno, co mówić o rzeczy zamilczenia niecierpiącej; Rozumiem
»Nayiasniejszy Krolu P. M. M. Prześwietne Zgromadzone Stany: że
»przyzwoiciej przymówić się nie mogę, iako do uczynionej Relacyi
»o Czynnościach Rady Nieustającej. Nie dostało się wprawdzie dla
»mnie tego zaszczytu, abym do przeglądania Czynności Rady Nieusta-
»jącej był Delegowany; o szczegulniejszych zatym okolicznościach,
»które tu są wspomniane, dokładnie mówić nie potrafię. To wszakże
»bez parcyalności wyznać muszę: że gdy podobało się Rzpltey ustano-
»wić Radę Nieustającą, i nadać onej naywyższą Władzę i Powagę;
»gdy na Czele tej Rady zasiada Krol Mądry, Krol z pośród Narodu
»wybrany, i którego uszczęśliwienie jest nierozdzielne od uszczęśliwie-
»nia całego Kraiu; gdy Osoby Radę składające, są to Osoby od Nas
»Samych wybierane; czyż więc wątpić można, aby taż Rada mogła
»popęlić cożkolwiek zdrożnego i przeciwnego uszczęśliwieniu Oyczy-
»zny swojej? Wyznać to owszem powinienem, ile mi są dobrze wia-
»dome niektóre przypadki: że zapobiegła nieraz taż Rada Nieustająca
»przez Rezolucye swoje, iuż to zakłóceniom gwałtownym Obywatelom,
»iuż to Pieniactwu wstydliwemu; odebrali słabsi przeciw przemocy wspar-
»cie; odzyskali Kredytorowie od Dłużników własności swoje; Miasta i
»Miaściczka do lepszego Rządu przychodzić zaczęły; zgoda wszelkie
»Sprawy tejże Rady, iako z uczynionej Relacyi poznawać można, o-
»kazują się chwalebne. Ani dało mi się słyszeć od czyniących Relacyą
»o Czynnościach Rady, aby kto szczegulniejsze na Nie podawał za-
»skarżenia, procz iednego Obywatela, którego skargi za niesłuszne u-
»znane.

»Uczyniona tu wprawdzie była wzmianka: iakoby niektóre for-
»malności w Departamencie Spraw Cudzoziemskich, opuszczone zostały;
»wszakże doświadczono *pro Publico* usługi J. P. Sekretarza tegoż Depar-
»tamentu, a Kollegi Naszego, znałoma wszystkim dokładność Jego w
»sprawowaniu obowiązków Urzędu swojego, widoczna usilna i ustaw-
»czna praca Jego, wierzyć każą: że nic nie opuścił, nic nie zaniedbał,
»co być mogło istotą Interesów Cudzoziemskich: a o formalności choć-
»by nie były zachowane, mniejsza.

»Jeżeli zaś w nacisku Interesów, i udających się do Rady Oby-
»watelom, wyjść mogła iakowa Rezolucya, nie ze wszystkim iasna,
»osobliwie gdzie tłumaczenie Prawa zachodziło, iako o tym w uczy-
»nionej Relacyi wzmiankowano jest; to jest materją nowej ieszcze kwe-
»styj podpadająca: kto lepiej mógł rozważyć wątpliwość Prawa, czyli
»Osoby Radę składające, w czasie wolniejszym wydające Rezolucye
»swoje? Czyli Prześwietna Deputacya w krotkim czasie rozstrząsająca też
»wątpliwości Prawa, i tłumaczenia onegoż, a spiesząca się ze swoją
»Czynnością, aby Nam iako naylepiej Relacyą uczyniła? ile czas ten
»dofzedł, w którym Nam do Izby Poselskiej powracać należy.

»A dla tego, aby i Powaga tej naywyższej Władzy w całości
»utrzymana została, i tłumaczenie Prawa, w niektórych okolicznościach
»Prześwietnej Rady za wątpliwe przez Deputowanych do Examinowa-
»nia Czynności tejże Rady uznane, nie podlegało więcej żadney wąt-
»pliwości; sądziłbym rzeczą słuszną i przyzwoitą, ażeby przy zaświad-
»czeniu, które dane być powinno zakończonej Radzie, iakie dane było
»przeszłej, dołożyć to: ażeby następująca Rada zatrudniła się zebraniem
»wszystkich przypadków, na które tłumaczenie Prawa zachodziło, a po-
»wtornie rozstrząsnąwszy Rezolucye od Jhmciow Delegowanych w wąpli-

wość

»wość podane, też przypadki, iako też na nie tłumaczenie Prawa, przez
»Uniwersał po Woiewodztwach i Ziemiach ogłoszono, a to żeby wszy-
»tkim wiadomo było, w iakowej okoliczności zaszło iuż tłumaczenie
»Prawa od Rady.

Potym Jmć Pan Karnkowski Poseł Płocki zabrał Głos, iak
następuje:

»Dziełem Dobrego Krola jest troskliwość o uszczęśliwienie Na-
»rodu Rządom swym powierzonego; powinnością Poddanych nieskazona
»ku Monarsze swemu wierność i wdzięczność. Obydwa obowiązki tym
»głębiej w sercu każdego człowieka wyręte, im mu jest właściwsza
»przez przyrodzenie miłość konserwacyi swojej.

»Staranność W. K. Mci, w naytrwalszych okolicznościach ie-
»dnostayna, i z wzrostem srożących się przeciwności się nabierająca, iak-
»ką Obywatelom Woiewodztwa Płockiego ku Tobie Nayiasniejszy Pa-
»nie zapala gorliwością? trzebaż dziś w sercach naszych czytać, nie
»z nieudolności wyrazów brać miarę przywiązania naszego.

»Instrukcyja Nam Posłom dana wyświadczy, iakim tchnie duchem
»Woiewodztwo Płockie.

»Krolu i P. N. obowiązkiem Naszym jest winne wierności u Tronu
»Twego złożyć wyznanie, w stosowanej do potrzeb czasowych Legisla-
»cyi zbawienia Ojczyzny szukać, a w dołożeniu się do ogólnego Dobra
»Kraiewego, Nam Poddanym Twoim pod łaskawym Panowaniem żądane
»sprawić bezpieczeństwo.

»Tłumaczonemu od Rady Nieustającej Prawu: iż Senatorom i
»Ministrom Kondemnaty dopełniania obowiązków z Urzędu tamować nie
»mogą, słyszałem sprzeciwienie się.

»Zachęcało mnie do łączenia się z poprzedzającymi Głosy Do-
»bro Publiczne, co jest naypryncypalniejszym celem w sprawowaniu mo-
»im pierwiastkowych dla Rzeczypospolitej usług; ale też oraz wyznaię
»i to, że nie bez pobudki prywatnej, takowa gorliwość we mnie wzrost
»brała.

»Rozkazałeś Nayiasniejszy Panie, aby temu nie sprzeciwiać się;
»rezonujący uciszyli się, i ia pomniąc, że dopełnienie woli Monarchi-
»cznej nie może uszkodzić publiczności ani prywatnie, usta moje do wy-
»rażenia zdania w głębokim zachowałem milczeniu.

»Puściłem w niepamięć własne dobro, a przełożenie szkody wię-
»kszej, bo publicznej, do dnia dzisiejszego odłożyłem.

»Szkodzię na tym nie mało, albowiem widzę godnego Senatorsa
»więcej niż od 29. lat Prawem od Oyca i Stryia mego przyciśnione-
»go, od sprawiedliwości unikającego, a zatym 30. Kondemnata i 3.
»Dekretami Trybunałskimi obarczonego, do zapłacenia za sam Pro-
»ceśs 25,000. Zł. Pol: rygorem Prawa obowiązane, dziś atoli w gro-
»nie Prześwietnej Rady Nieustającej umieszczonego; który bez wątpie-
»nia w tej naywyższej Magistraturze nie posiadałby miejsca, gdyby
»podług dawnych przepisów, pod processem będącym tamować można
»było wszędzie *aktivitatem*; a zatym długo pożądanego łacniej dostąpić
»końca moglibyśmy.

»Ale pomiiam to wszystko, iuż się stało. Milej mi iednakże jest
»szkodować, aniżeli przeciwko woli Maieftatu naywiększe odnosić ko-
»rzyści.

»Chciałbym tylko Ciebie Nayiasniejszy Panie, i Was Prześwie-
»tne Rzeczypospolitej Stany mieć uprzedzone, iż chociaż o interesie
»własnym tu wspominałem, głos iednak mój nie jest interesowanym,
»gdyż dobra moiego ocalić iuż nie można na dniu dzisiejszym. Więc
»mówię myślą czystą podług własnego przekonania, duchem gorliwości
»o dobro pospolite.

»Senat, Ministerium, Rycerstwo Prawa stanowią, za coż nie
Z 2 wszy-

»wszyscy mają być w ślepym Prawu posłuszeństwa obowiązku? Nie do-
»znajemy jeszcze uciążliwości do tychczas Praw, bo widzimy w Pra-
»wodawcach naszych dogadzanie Narodowi: a toż skąd pochodzi, ieże-
»li nie z względu, iż jakie przepiszą Prawa, takich oni sami słuchać
»będą winni.

»Dziś jeżeli od rygoru Prawa Senat i Ministerium uwolniony,
»Stan Rycerski w niewolniczych pętach łączyć bez wątpienia będzie.

»Poseł pod Procesem, na Rugach od Funkcyi odsądzonym zo-
»stanie, a tak sam Senator wraz z Ministrem Prawa knować będzie.

»Nayprzyzwoitszym zatem być widzę wnioskiem, że Stan Rycer-
»ski, który jest częścią Rzeczypospolitey, zaginać i w uciążliwości zo-
»stać będzie musiał.

»Wszakże, iak wielka byłaby różnica między uchwalającym a
»dopełniającym ustaw Stanem, ktorey że do tychczas nie znamy, miło
»mi to wspomnieć sobie.

»Z tych tedy przyczyn zdaiemi się być arcy potrzebną rzeczą,
»ażeby zkonfirmowany, ktokolwiek on będzie, *ubique careat activi-*
»tate.

»Nayaśniejszy Panie, nie chcę myślać zgrzeszyć przeciwko woli
»Wafzey Krolewskiej Mci, i Prześwietney Radzie Nieustającej.

»Owszem zdaie mi się, i chętniey na to zezwolę, iż ia myślę się
»w zdaniu moim, aniżeli żeby też Prześwietna Rada, mając na czele
»Naymędrszego Rządę, w wyrokach swych omylną być mogła.

»Znam to doskonale, że snadniey ieden, aniżeli wielu pomylić
»się może. Być to zapewne musi, iż Prześwietna Rada Nieustająca mia-
»ła sprawiedliwe widoki, dla ktorych ten wyrok wydała.

»Pamiętne mi są słowa Wafzey Krolewskiej Mci Pana Mego Mi-
»łostiwego, iż jesteśmy w sposobie dziś stanowienia Praw. A więc ieże-
»liby ten wyrok: że Senatorom i Ministrom Kondemnaty dopełnienia z
»Urzędu obowiązków przeszkadzać nie będą, tak ma być pokrzywdzają-
»cy Stan Rycerski, iak go być rozumiem; dopraszam się, ażeby przez
»Konstytucyą był uchylonym.

»A tym czasem woli to W. K. Mci, i zdaniu Prześwietnych
»Rzeczypospolitey Stanow poruczam, oddać.

J. P. Krzucki Poseł Wołyński przymówił się: „Zaświadcze-
»nie Radzie gdzie mamy dać, czy tu, czy w Izbie Poselskiej?
»Jeżeli więc w Izbie Poselskiej, tracić daremnie czasu nie powin-
»niśmy.”

W tym właśnie czasie Ministerium zbliżyło się do Tronu, i
nazad na swoje gdy powróciło miejsce, dany Głos przez J. Pana
Marszałka Stanu Rycerskiego, J. Panu Małachowskiemu Staroście
Sandeckiemu Kommissarzowi dawney Rady, zastępującemu miejsce
Marszałka teyże Rady chorobą złożonego; który przełożywszy tru-
dność doyscia *pluralitatis*, i Rezolucyi Rady z żadanego przez
J. Pana Podolskiego złożenia Protokołu, z przyczyny że Rada Nie-
ustająca w materyach ważniejszych przez sekretne Wota decydo-
wała, a te Wota Bogu tylko samemu tajnie serc ludzkich przeni-
kającemu, mogą być wiadome; Powtórę, że Kommissya Skarbo-
wa, mając osobny Protokół do konnotowania Sentencyi, przecież
nie była nagłona do komportacyi onego; iakże Rada nie mając po-
dobnego, ma go komportować? lub jeżeli ogólny komportować bę-
dzie, kiedyż się znajdzie ten czas potrzebny, do dostatecznego
roztrząśnienia wszystkiego? Oświadczył atoli, że gdyby tego Sta-
ny koniecznie żadały; Rada Nieustająca przeświadczona o Czysto-
ści Czynności swoich, powolność do żadania Stanow oświadcza.

Jeze-

Jeżeli jednak uznana będzie za tak dopełniającą obowiązki swoje,
iak on sam jest pewien, prosi o danie Zaświadczenia, podług Pro-
jektu przygotowanego, o ktorego czytanie uprasza.

A gdy takowy Projekt Jmć P. Sekretarz Seymowy zabierał się
czytać; Jmć P. Zelenki Podstoli i Poseł Krakowski prosił o danie
sobie Głosu przed czytaniem onegoż, i mowił:

»Radbym ia był same tylko uwielbienie czynić Nieustającej Ra-
»dzie, upoważnionej składem trzech Stanow; ale gdy Delegowani do
»Examinowania Onę, nie w tey, iakby pragnąć trzeba, okazują nam ją
»postaci, gdy cała istność tey Magistratury z rozwalin Seymułcey składa
»się Rzeczypospolitey, gdy naostatck Woiewodztwo moje tknięte rażąca
»Jey wyrokow powszechnością, mowić mi o niey kazało, a iakże mogli-
»bym zamilczeć? Moc tłumaczenia Prawa, że jest daleko niebezpieczniej-
»sza, niż moc stanowienia onegoż, łatwo to uznać każdy może. Stano-
»wicy Prawo, stanowi go iasno, obszernie, i stanowi go w iednym sen-
»sie; tłumaczący zaś według okoliczności nakręca, a często instrumen-
»tem własnego kieruie Interessu. Mielismy zawsze dostatecznie tłumaczo-
»ne zawisłości Prawa przez Osoby w Palestrach umieszczone, a jeżeli iedna
»Strona ku sobie ciągnęła, to druga na swoje nawodziła miejsce, a Sę-
»dziowie decydowali, ktorym umiętność Prawa właściwa być powinna.
»Dzisiaj zaś przy tak obszernych tłumaczeniach żaden Sąd nie wie, co ma
»być iego decyzji prawidłem. I tak ustanowiła Konstytucya 1726. ażeby
»Tradycye następowały *proportionatē ad principale negotium*. Łatwo się
»chcącemu domysleć, że przez *principale negotium*, ma się rozumieć Ka-
»pitał. Prześwietna zaś Rada dała Interpretacyą w *Sancitum* swoim, że to
»słowo *proportionatē*, ma się rozumieć i ściagać do samych tylko Prowi-
»zyi, i żaden Oficjalista nie powinien się ważyć Dobr w Kapitale Trado-
»wać, szczególnie tylko w Prowizyi. Lepiej teraz widzę cudze niż swo-
»nie posiadać majątki; bo cudzego wolno nie oddać, a swego wydobyć nie
»będzie sposobu. Wielkie szczęście, że iuż dzisiaj z Kapitałow Kray jest
»wyczyszczony; bo nie wiedzieć, coby z niemi robić: trzymać je w Skarb-
»cach? to będą martwe; dać je w cudze ręce? to ich nie wywikła; i tak
»albo Kapitał bez Prowizyi, albo Prowizya bez Kapitału zostanie. Dziwna
»rzecz, że w tym wieku, gdzie Duchownych natchnienia coraz do niż-
»szego przychodzą szacunku, majątki Obywatelskie Duchowney u siebie
»nabrać mogły natury, stając się podobne Wyderkaffowym. Hoyność
»Rzeczypospolitey Seymułcey w nadawaniu coraz większey Władzy Nie-
»ustającej Radzie, do tego nas doprowadzi, że Seymy nasze staną się wła-
»śnie nie potrzebne. A jeżeliby były, to chyba Ceremonialne. Każde
»*Sancitum* Nieustającej Rady, staie się dla całego Kraiu powszechnym
»Prawem; bo nigdy nie masz Osob wytkniętych, ktore czego żadają: ale
»w ogólnych Terminach, po całym Kraiu, chociaż z powodow partykular-
»nych, ogromne Prześw: Rady dają się słyszeć, i uczuć wyroki. Prze-
»świetne Stany, składamy dzisiaj ten Seym, ktory nayspodchlebniejszy
»Wolności na sobie nosi nazwisko; Użymyż tey Wolności z pożytkiem dla
»Kraiu. Niech materye *Status* nie zabierają nam czasu; Bo te tak są do
»użycia twarde, że pierweybyśmy Seym zepsuli, niż do onych ułożenia
»z iednomysłnością przyszli. Zastanowmy się raczey nad temi, ktore *Plu-*
»»ralitati podpadają: weźmy na mocną uwagę, co to w sobie zawiera moc
»tłumaczenia Prawa nadana Nieustającej Radzie. U tey właśnie dzisiaj
»stoiemy mety, gdzie nam się rezolwować trzeba, albo na utratę wolno-
»ści w Seymonaniu, albo na ujęcie Władzy Nieustającej Radzie; Ckaż-
»my to, że się znamy na Prerogatywach naszych; że czuiemy, co się
»z nami dzieie. Znali Przodkowie nasi, iak wolność jest słodka; bo ich cū-
»dze Sądzieckie uczyły przykłady: powinniśmy jeszcze lepiej umieć cenić

A a

wol-

„wólność; bo nie iednego z nas własne uczy doświadczenie, iak są smutne w niewoli momenta.

„Znam ia Nayiaśnieyszy Miłościwy Panie dobrotliwe W. K. Mci Serce, o którym tak daleko iestem zaufany, że mogłby śmiało cały Narod bez żadney boiaźni los uszczęśliwienia swego pod Jego iednowładne „poddąć Rzady; ale to, cobyśmy dziś utracili, pewnieby nam w potomności przywrocone nie było. Zaczynam dozwoł Miłościwy Panie, ażeby „moc tłumaczenia Prawa, w przyszłości dla nas tym niebezpiecznieysza, „na tym Seymie Radzie Nieustaiącej odiyta była. Ze zaś ta materya zupełnie *Pluralitati* podpada, wolno przeczytać Konstytucyą 1776. Roku „*Titulo* = Obiasnienie Ustanowienia Rady Nieustaiącej przy Boku Naszym fol: 17.

Po tym Głosie Jmć X. Kanclerz mowił: „Pozwolicie Prześw: „Stany, abym wam wyraził moje zadumienie nad troskliwością iednych godnych Posłów, o nieodwołoczne (iako Prawo mieć chce) „powrocie do Izby Poselskiej: z drugiey Strony nad zpoźniającemi ten powrot, uczynionemi bez dowodu i konwikcyi, Mężom „Cnotą znakomitym, byłą Radę składającym zarzutami. Wszakże, „gdy Delegacya do Rady zesłana była dla ścisłego weyrzenia w „wszelkie Jey Czynności, z Relacyi Deputowanych, i Protokułu „Czynności, Rzeczpospolita o wszystkim uwiadomiona być powinna. „Jeżeli takowe Relacye są między sobą zgodne? więc Prawo i „Sprawiedliwość należytego nie każą odmawiać zaświadczenia. „Jeżeli znajdują się zarzuty? więc honor kochający Mężowie, Radę „przeszłą składający oczyścić się powinni. Do tego nie upatruję „skuteczniejszego sposobu, iak żeby Obiekcye do Łaski Seymowej były oddane, na które każdy obwiniony odpowiedzieć będzie „znal. powinnością swoją. Tym czasem rozumiem, że przygotowany Projekt, w którym moc tłumaczenia Prawa iest zcieśniona, zaspokoi wniesienie Jmci P. Krakowskiego.

Czytał zatym Jmć P. Sekretarz Seymowy Projekt tak ułożony:

„Zaświadczenie Czynności Rady przy Boku Naszym Nieustaiącej.

„Po wysłuchaney przed Nami Krolem, Senatem, i Posłami Ziemi „skimi, Stanami Rzeczypospolitey Relacyi od Delegowanych z pomiędzy „tychże Stanow do Examinowania Czynności Rady Nieustaiącej przy Boku „Naszym Krolewskim, Teyże Radzie Zaświadczenie daimy: iż powołaniu „swemu i obowiązkowi pilnie dogadzając, w Interessach tak Kraiowych, iako „i Zagranicznych, wszystko co być mogło ku lepszemu dobru, czyniła; „to iednak ostrzegamy, żeby zabiegając naciskowi do Niey uciekających „się, to po tłumaczeniu Prawa, to zaskarżając *res Judicatas*; co się tycze „tłumaczenia Prawa, do tego tylko na żądanie Sądu przed Sentencyą „zapytującego się, przystępowała. A co się tycze *res Judicatas*, w rozważanie ich, i wstrzymywanie Exekucyi, pod żadnym pretextem nie wdawała się. A *casu quo* popisywałby się kto *in Judicio* z Rezolucyą Dekret nadwierzającą, ta *Judicio Executivo* na przeszkodzie być nie ma.

Po przeczytaniu Projektu, pytał się Jmć P. Marszałek Seymowy, czy iest zgoda na podpisanie?

Odezwał się Jmć P. Puttkamer Poseł Zmudzki: „Jesteśmy w „odpowiedzi Braci Naszym w Domach pozostałym z wszystkiego, „co tu czyniemy. Projekt terazniejszy iest ważny; bo Zaświadczenie Naywyższej Magistraturze, która ma moc tłumaczenia sobie powierzona, zawierający. Zaczynam upraszać, ażeby *ad Deliberandum* był oddany.

Nayia-

Nayiaśnieyszy tedy Pan wezwawszy do siebie Ministerium, Jmć Xiądz Kanclerz W. K. oświadczył od Tronu „Jego Krolewska „Mość zadosyć czyniąc dwom Prawom 1768. które czas powrotu „do Izby Poselskiej ostrzega, i 1775. które w Izbie Senatorskiej „Zaświadczenie dla Rady Nieust: zabespacza, solwue Sessyą na „dzieńiutrzeyszy na godzinę 10.

SESSYA XVIII.

Dnia 24. Października.

W IZBIE SENATORSKIEY.

Zagaił Jmć Pan Marszałek Seymowy w te słowa:

„Dokładniey coraz N. K. P. N. Mił: przeświadczać Narod o swojej troskliwości, kiedy w naymnieyszych okolicznościach nie chceź „stawić pozorowi wątpliwości; Ze wszystko, co się dzieie pod łaskawym „W. K. Mci P. Mił: Panowaniem, staie się z pobudek na Prawie, lub „dobrym życzeniu Narodowi ufundowanych. Jawnym tego dowodem „był dzień wczorayszy, kiedy zdanie swoje W. K. Mość przychylając do „żądania Stanow Zgromadzonych, dozwołiłeś deliberacyi nad Projektem, „i razem dałeś się z zarzutów explikować; Ta czynność dzisieyszą „brać powinna Sessyą. Smiem iednak zapytać się Prześw: Stanow, „jeżeli na ten Projekt zaświadczenia Czynności Rady iest zgoda, albo nie?

Wielu Posłów dopraszało się o Głosy, Jmć Xiądz Kanclerz W. Kor. mowił w tey osnowie:

„Gdy się na dniu wczorayszym Prześw. Stanow zdawało wziąć *ad deliberandum* Projekt Zaświadczenia Rady, a W. K. Mci podobało się tym „końcem przez usta moje solwować Sessyą: Ta Rada Nieustaiąca, czyli „bardziey Departamentow Onęź składających Prezesowie czynią sobie „tuchę, że Nayiaśnieyszy Krolu i Stany Zgromadzone tak łaskawego „sprawiedliwieniu się Onychże dozwołicie ucha, iak cierpliwie „zarzutów, to przez godnych Delegowanych do examinowania Czynności „tey „to Rady, to przez kilka innych Patriotycznych głosów przed Was „przyniesionych, słuchaliście.

„Ze w porządku Departamentow Rady iest pierwszy Spraw Cudzoziemskich, o tym naypierwey i mnie informować Prześw: Stany „należy; lecz daruycie, suplikuję, jeżeli Wam tego wszystkiego „dokładnie nie objaśnię, co w tey Świątnicy, albo za nią, przez pozor- „ną, lub uprzedzoną gorliwość przeciwko Radzie, Departamentom, a „w szczególności Cudzoziemskiemu, słyszeć Wam się dało; wszakże tę „prawdę uznać zechcecie, że ieden pamięcią obić tego wszystkiego nie „może, co wielu, a w różnym sposobie, i o różnych rzeczach mówi; „ręk zaś moich nie doszło, chociaż się o to na dniu wczorayszym „praszałem, w czym Rada i Departamenta strofowaniu podpadać mają. „Wszakże gdybym i chciał całą Radę usprawiedliwiać, zdawałbym się „chcieć być na przeszkodzie tym Godnym Mężom, którzy o swoich „Departamentach dokładnie mowić potrafią, i nie zaniedbaią. Okrażam „więc myśl moją Nayiaśnieyszy Krolu i Prześw: Stany, i tylko o „Departamencie Cudzoziemskim to Wam przedłożyć przedsiębiorę, co „godnym Delegowanym do examinowania Rady, na zapytania przez Xcia „Jmci Wwdę Gnieźnińskiego miałem honor przekładać, i w czym o „rzetelney explikacyi każdego zapytania tak daleko zdał się być prze-

Aaz

świad-

»świadczony, że wczoraj bez zadumienia się nad jego głosem, wiele obserwacji w sobie zamykającym, zostawać nie mogłem.

»Pomiiam tu pytanie o Miastach Pruskich, bo te z Departamentem Spraw Cudzoziemskich nie do czynienia nie miały; lecz tylko jak »Kancierz znający ich Prawa i Stan nieszczęśliwy, i zdrową politykę »z interessem Rzpltey nierozdzielną, o względy dla nich sprawiedliwe »zawsze starałem się, i teraz W. K. Mci i Prześw. Stanow suplikuję. »Pasterze nie strzygą wełny dla siebie, lecz konferycyi owiec, i całości strzyży dla Panów swoich przestrzegają, oraz od uszkodzenia gromady przez czuwających na zgubę, albo utratę oneyże są obowiązani. Opaczne zaś jest rozumienie, żeby Miasta Gdańsk i Toruń Podatków, podług swoich Praw, aż do czasu nieszczęśliwej Epoki Traktatu »Cessionis nie wypłacały, wszakże kwitami to okazały, i zawsze okazać »mogą. Od tej Epoki w jakim ucisku zostały: że Gdańskowi handel, »a Toruniowi i sposób do wyżywienia się odięty, tylko niechęcącym »dzieć, nie jest o tym wiadomość: atoli na rozkaz W. K. Mci za »żądaniem Rady *pro praterito ad nationem* na cztery Tyfące Czerw: Zł. *pro currenti*, także *ad rationem* corocznie na dwa tyfące Czerwonych Zł: Miasto Gdańsk, a Miasto Toruń *pro praterito* na Czerwonych Zł: 400. *pro currenti* corocznie na Czerw: Zł: 200. zdobyły się; Ale z jaką ciężkością, »Lifty Magistratów i nieuprzedzonych tam bywających Relacye, litości- »we W. K. Mci Serce nieraz przeraziły.

»Przystępuję już do zapytań prawdziwie Departamentu tyczących się. Było Mił: Krolu i Prześw. Stany pierwsze: za co ten Departament Protokółu nie ma tak, jak drugie Departamenta? Odpowiedź »była ta: że Departamentu tego Czynności i sposób ich jest różny od »drugich Departamentów; Protokółem jego są Noty Nasze podawane »Ministrom Cudzoziemskim, albo od Nich odbierane pod swoimi datami; »Protokółem są traktowania z temiż Ministrami w zleconych przez Radę »Interessach. Lifty, gdy się jakie pisały do Ministrów Naszych u »Dworów Sąsiedzkich znajdujących się, donosząc im o tym, co z »przysługami tu Ministrami zachodziło, i jakie, i o co Noty imże były »podawane, ażeby swoimi sposobami do przyspieszenia pomyslnych »sponsów pomagali. Taki Protokół w tym Departamencie był od »ustanowienia Rady, i przeciwko niemu godni Examinatorowie pod czas »Seymu przeszłego nic do mówienia nie znaleźli.

»Na pytanie: za co ten Departament Sessyi zapisywanych nie ma, »jak drugie Departamenta? Odpowiedź była: bo ten Departament »roznący się w zabawach swoich od drugich, Sessye swoje nie co tydzień »dwa razy, jak drugie Departamenta, składa, lecz i co dzień, i w »każdej okazji, gdy do niego przyjdzie jaka Nota, porozumiewać się, co »na nie odpowiedzieć; zwykł raz nazawsze; robienie Not i wszelkich »Expedycyi pierwszemu *in ordine, precedente* o nich *relatione* w Radzie »poruczać.

»Na pytanie: gdzie są cyfry do korespondencji sekretnych, i »kto ich ma znajomość? Odpowiedź była: że Departament nie trzyma »korespondencji sekretnych, i te próżnoby nazwisko sekretnych miały, »gdyby do wielu Osób o nich wiedzieć należało; a zatył cyfry nie »potrzebuje.

»Na pytanie: o Subalternach, i za co się abscentuując są płatni? »Odpowiedź była: że Subalterni iacy są, nie przez Departament, ale »przez Radę całą przy ustanowieniu iey do wyboru J. K. Mci byli »dani, ci sami dotąd w tym Departamencie służą. Nieprzytomność »tego, jest zastąpiona dokładnie przez zostawionego na miejscu iego; »nikt się zaś nie abscentuje bez zezwolenia Krolewskiego, z przyczyn »tylko służnych bywającego. Takie były pytania, i na nie odpowiedzi w »czasie wspomnianego Examinu.

»Do Was Najjaśniejszy Krolu i Prześw. Stany o ich do- »broci, lub niedokonałości sądzić należy, a żadnemu z godnych Dele- »gowanych wstawiać w Departamenta *peccata Omissionis vel Commissio-* »nis nie przystoi; to bowiem ubliża Powadze Maiestatu na czele Rady »będącego, obraża Radę całą obowiązującą przestrzegać, żeby wszystkie »Departamenta powinność swoją czyniły, gdy przez wyrzucanie Depar- »tamentowi grzechów, niebaczność na nie Radzie moc *correctionis* ma- »iącej *imputatur*. Tym czasem Departamentowi Spraw Cudzoziemskich, »żeby się nie zatrudniał wymyślnymi zarzutami w zamiarze komuś, a nay- »pewniej Kancierzowi naprzykrzyć nie ma: dość na tym; że Twoją »Najjaśniejszy Krolu i Rady przy Boku Twoim znajdował Czynności »swoich approbacyą. Do Waszego charakteru i sumnienia Godni Dele- »gowani udać się o prawdy wyświadczenie, czyli ta sprawiedliwie »przez Współkollegów Waszych przytłumioną być *tentabatur*! Wy zaś »Krolu Najjaśniejszy i Prześw. Stany, cokolwiek pociskow to na »Radę, to na Departamenta widzieliście, wszystkie *libertati sentiendi* »przypiszcie. To prawda, że ta duchem nienawiści, interesu swojego »albo Przyjacielskiego zajęta daleko zapędzić się może, ale to jest *factum Reipublica*, i ja znosić ie powinienem.

Po J. X. Kancierzu W. Koronnym Jmć P. Lipski Kasztelan Łęczycki zabrał rzecz na usprawiedliwienie Czynności Rady Nieustającej, w szczególności Departamentu Sprawiedliwości, w którym miał honor Prezydować.

Z powodu Alternaty dany Głos, po mimo innych Senatorów dopraszających się, Jmci Panu Sosnowskiemu Hetmanowi Polnemu Litewskiemu, który to wyraził: »Pierwszy raz podczas teraźniejszego Seymu Głos zabierając, na nic bardziej poświęcać go nie »mogę, iak tylko na głębokie Maiestatu uszanowanie, i powinne »Tronowi, za niespracowaną o Dobro Pospolite troskliwość, wdzięczności oświadczenie. Co się zaś materji w tyłu Głosach *pro* i »*contra* roztrząsanej dotyczy, nic innego Prześw. Stany Seymującym Stanom podać nie mogę, iak tylko o czym jestem wewnętrznie »przeświadczony: a to nic innego nie jest, tylko iak nay- »cisleysze Praw zachowanie; Na tym bowiem iedynym gruncie »dobro pospolite, Obywatelów całość, i uszczęśliwienie wszech »Stanów zawisły; A jeżeli wszelkie Prawa świętobliwie zachować »należy, tym bardziej te, które iako pomyslniejsze od drugich, tak »też cieśnieszemi są nad inne zabezpieczone warunkami: O czym- »bym tu mówić? co bym temi powszechnymi wyrazami rozumiał? »wnosicie podobno sobie Stany Prześw. Stany Radę przy Boku J. »K. Mci Nieustającą, Radę od Rzpltey utworzoną, tak wielkimi »warunkami ubezpieczoną, tylą Prerogatywami i Przywilejami wzmo- »cnioną, uroczystymi naostatkiem trzech Sąsiedzkich Dworów Gwa- »rancyami upoważnioną, nie co innego rozumiem. A przeto w tak »wysokiej Magistraturze żądającym poprawy, to z miejsca mego »donieść mam honor, iż mi się nie zdaie, aby w mocy naszey by- »ło Jey co uiać, lub przydać.

»Ale tu formowano *Argumentum ad hominem*, gdy zwinienie »Woyska Nam zarzucano; Na który iż mi odpowiedzieć przycho- »dzi, to krotko wyrażam: Nie zwiniliśmy Woysk żadnych, tyl- »ko Konne na Piesze zamieniliśmy. Z tych, którzy byli Drago- »nami, mamy Piechurow. Może kto powiedzieć: iż Narodowi Na- »szemu, którego Siedliskiem obszernie są Pola i równiny, Kon- »ny bardziej niż Pieszy Zofnierz jest potrzebny. Ale kto rzecz

„pilnie roztrząśnie, kto i do Zagranicznych Państw układów i do „Naszego Kraju potrzeb oka przyłoży, pewno że mną się zgodzi: „iż Piesznych bardziej, niż Konnych Regimentów potrzebuemy. „Wyświadczy mi to sama Forteca Kamieniecka, ktorej doskonałe „opatrzenie 2,000. przynajmniej Piechoty potrzebuie.”

Po J. Panu Hetmanie Polnym Litewskim zabrał Głos J. Pan Kasztelan Czerski.

„Jeżeli iedno jest być obwinionym, co być winnym? tedy Rada „Nieustająca już jest przekonana; jeżeli zarzuty uczynić, a nie przy- „iąć explikacyi z nieuprzedzonym umysłem? tedy Rada Nieustająca już „jest osądzona; jeżeli przypuścić choćby na krotki moment tę myśl, że „Osoby Radę Nieustającą składające przeżęły być przez czas dwule- „tniego Urzędowania Obywatelami, Polakami, zgoła iedneyże Oycz y- „zny Synami? tedy Rada Nieustająca już jest ukarana. Nie tak ia ie- „dnak myślę o Was Przświetne Stany, i te odgłosy, które się na dniu „wczorajszym słyszeć dały, nie mogą być, tylko skutkiem gorliwości o „Prawa, skutkiem miłości Ojczyzny; inaczej byłoby niesprawiedliwo- „ścią. A lubo nieukoiony żal przeraził boleścią umysły winie niepo- „dległe, mają jednak własne przeświadczenie za rękoią, że nieka- „żytelności swej oczywiste pokażą dowody.

„Przystępując zatym do tłumaczenia w ogulności Czynów Ra- „dy, dosięby było moim zdaniem na oczyszczenie oney powiedzieć, „że miała zawsze na czele swoim Krola, a Krola Mądrego, Krola Pra- „cowitego, Krola Narod Swoy i Prawa kochającego, nie się zatym po- „mimo Jego wiadomości w rzeczach więkzey wagi wcisnąć nie mo- „gło, a tym samym bezprawia nie maż. Nie wyliczam tych Dzieł „Rady, które za Przewodnictwem Nayiaśniejszego Pana idąc, czyniła „bezuśannie, czyniła gorliwie, czyniła odważnie; bo takowe dzieła „były przez JJ. WW. Deputowanych uznane, pochwalone, i Stanom „Zgromadzonem doniesione; lecz losowi przeciwnemu Osoby Radę skła- „dające przyznać muszą, że pominąwszy wszystko to, co dobrego uczy- „nić mogły, do odpowiadania na rzeczy obojętne lub nie dobrze obja- „śnione, są przymuszoni. Komuż bowiem przez dwuletnie urzędo- „wanie Nasze jest majątek wydarty? Kto z sławy ogołocoany? Wielu „listami upominalnemi uciążonych? Kto z Urzędu złożony? Nie „można zaś mówić, aby w tym przeciągu czasu przestępstw „nie było; ale słodkość postępowania nad ściśle Praw rygor była przeno- „szona. Takie to są winy Rady Nieustającej, z których się teraz spra- „wuie.

„Miała Rada Prawem ostatniego Seymu pozwolone sobie tłoma- „czenie obojętności Prawa, uczyniła to w wielu okolicznościach, które „się podobają całemu Kraiowi: a jeżeli zdarzyło się Jey nieluby komu „udzielać wyrok, pomnieć należy, że i Rada złożona była z ludzi, „i Sejm z Ludzi. Wszakże i Prawa uroczyście stanowione nie zawsze „wszystkim się podobają? A nakoniec takowe tłumaczenia tylko ważność „swoję mieć mogły aż do Seymu. Jdzie zatym, że dziś Zgromadzo- „ne Przśw. Stany przyjąć i odrzucić mogą, co się im będzie podoba- „ło. A ztąd choćby iaka nawet zdrożność wynikała, tedy na czas kro- „tki, i tak ogulnego obwinienia Rada nie zażyczyła.

„Był daley uczyniony zarzut Radzie: że hoynie Asygnacyami „szafowała; na to dość odpowiedzieć: że skończone Rachunki Kommi- „syow Obojga Narodow nie okazały, aby Rada Fundusz który Prawem „ostrzeżony odmieniała, ani też aby komu wydać co kazała, czego by nie „wyciągała Rozrządzenie Prawa, lub konieczna i nieuchronna potrze- „ba; wszakże i sami Konfiliarze za Rok cały Pensyi sobie należącey nie „odebrali; a to byłoby przeciwko miłości własney, komuś nie potrzebnie „dawać, siebie zapomniawszy.

Da-

„Daley obwiniona Rada: że od Poł - Podymnego Dobra Ducho- „wnych uwolniła; na to się bdpowiada: że Poł-Podymne jest ustanowio- „ne w Roku 1775. za Hybernę, a że Duchowni za Hybernę *Subsidium* „*Charitativum* płacą od Roku 1777. sama zatym Exekucya wyraźnego „Prawa, i Sprawiedliwość wyciągała tego.

„Daley ieszcze; że Kwarty do nieiakiiego czasu płacenie niekto- „rym Dobr Krolewskich Possessorom ustąpiła; w czym, i to w małych „bardzo kwotach, trzymała się wyraźnego Prawa, nie sobie więcej nad- „to nie pozwalając, co szczegółnemi dla każdego Prawami wyużytko- „wać potrafi Departament Skarbowy.

„Obwiniona nakoniec Rada: o popełnioną Legislacyą, o uchy- „lenie Dekretow *ultimarum Instantiarum*; potrzeba więc te zarzuty uszcze- „gulnić, aby Rada mogła dać swoję na nie odpowiedź; czemu naley- „piey dogodzić się może, gdy Prawo Roku 1776. pod Tytułem: „= Obiaśnienie Ustanowienia Rady &c. będzie ściśle zachowane, które „co do tej okoliczności mowi = Aby zażkarżenia na Radę na Piśmie „Stanom Zgromadzonem podane były. = O co z miejsca mego dopra- „szam się. W ten czas Rada uczynione sobie prawnie Obiekcye uspra- „wiedliwiać będzie miała swoję powinnością; odpowiadać zaś na goło- „słowne zarzuty, ani pamięcią ie osiągnąć nie jest podobna; łatwiey bo- „wiem nayniewinniejszego oskarżyć, niż oskarżonemu niewinność swoję „okazać.

„Do Ciebie obracam mowę moję Krolu Nayiaśniejszy. Ty Sam „znasz naleypiey Osoby składające przeszłą Radę, znasz ich sposób my- „ślenia, znasz czystość intencji: widziałeś w nas wiernych Ojczyźnie „Radników, pilnujących ściśle poprzyjęzonych obowiązkow, usłuiących „zażużyć na chwagę, nie na naganę; że losow ludzkich zwrotność, opak „rzeczy wydaie, ta jest prawie zwyczajna w Stanie Republikantkim „usługom Publicznym odpłata. Dość dla Nas będzie zasiadających przy „Boku Twoim przez czas dwuletni, żeś Nas widział dopełniających U- „rządowe powinności. Nasze własne zaś sumnienie będzie Nam dostate- „czną prac Naszych nadgodą.

„Ty zas Zgromadzony w Przśw. Stanach Narodzie, uczyn Nam „Sprawiedliwość, pozorow nie bierz za istotę, omyłek, ieżli się trafić mo- „gły, nie bierz za chęć przestępstwa Prawa, a Nas wyborem Twoim „do Rady wezwanych nie czyn winnemi, chyba w ten czas, gdy Nam „to dowiedziono będzie. Wszak krotki czas Urzędowania Naszego; „przyjdzie ta kolej usługi Publiczney może na każdego z zasiadających „w tej tu Izbie, przyjdzie i odpowiadanie z naleyplezych czynow. Ta „fukienka, którą Nas dziś pokrywacie, zda się potym na Was.

Zatym Jmć P. Branicki Hetman W. Koronny mowił się w te „słowa:

„W milczeniu dotąd zostawałem; lecz gdy Mowa o Woysku i „Departamencie Woyskowym, z Urzędu moiego winieniem mówić.

„Przyjaciel prawdy, powiem prawdę: że Rada Nieust. zwinęła „część Woyska Rzpltey naycelniejszego, to jest więcej niż prawda; bo „część Kawaleryi Narodowej i przedniey Straży, Konstytucyami 1717. „i 1775. opisanej. A że to przeciw Prawu 1776. Roku ustanowione- „mu zrobiła, czytam Prawo: = Zatym postanawiamy &c. żeby liczba „aktualna, iaka się z Rapportow Lustratorskich pokaże, ieżli nie po- „większoną, przynajmniej i iedną głową *in Summa* umniejszoną nie zo- „stała. = To iednak mając za prawidło: że pierwey trzeba aktualnie już „będących tak doskonałe opatrzyć, aby zupełnie do marszu i bitwy zo- „stali usposobionemi, niżeli totalność Woyska w liczbie głow pomna- „żać będziemy.

„Więcey powiem: że nowy Etat 1776. R. ułożony przez Departament „Woyskowy w Radzie i z Radą, zgubił Woysko, bo zmniejszył pła-

Bb 2

cę

»cę Prawem przepisana, nie tylko Szeffom Regimentow, ale wszystkim
»Officyerom aż do Audytora i Regimentz-Felczera. Zmniejszył Fundusz
»na Wozy prowiantowe, i zniósł Extraexpensę; Owó zgola, zniszczo-
»ne prawie wszystkie Fundusze, że żaden Regiment nie tylko w pole,
»ale z kwater swoich ruszyć się nie jest w stanie. A że to jest niei-
»naczej, zasięgam wszystkich Szeffow Regimentow zaświadczenia, i sa-
»mego J. W. Kasztelana Kijowskiego Partyi Ukrainskiej i Podolskiej Re-
»gimentarza, a nawet J. O. Xcia Jmci Sułkowskiego Generała Inspe-
»ktora, świeżo lustrującego toż Woysko.

»Daley mówię: Ze tenże sam Etat, Porucznikom Znakow powa-
»żnych w Koronie nazaczył, Żł: 1,800. Gaży; a Porucznikom w Woy-
»sku W. X. Lit: w równychże Znakach Żł. 3,400. Coż za proporcya?
»w iedney Rzpłtey służący Officyer rowney Rangi, w Koronie mniej
»blisko połową od Lit: płacony; a wszakże iedna ręka ten pisała Etat,
»i z pod iednego piora te wypadły nierowne wyroki?

»Na Seymie 1775. Roku, gdy Podatek Pogłownego i Hybernij
»samemu tylko Woysku służący był zniesiony, a Kwartę Starostw do
»Skarbu wpłynęły, starałem się, ażeby Płacę Woyska Rzpłtey osadzić
»na Podatkach ustanowionych Podymnego i Czopowego, chcąc aby Woy-
»sko miało oddzielny swoy Fundusz od innych Percept Skarbu Koron-
»nego, by w przypadkach Rzpłtey, choć w iednym mieyscu straci swoy
»Zołd, w drugim mogło mieć pewną zapłatę. Teraz zaś Płaca Woy-
»ska Rzpłtey od Roku 1776. poszła w ogół do Skarbu Koronnego; coż
»zstałoby wynikło? Oto wypłacała Woysku Delatami, tych Delat same Woy-
»sko Exaktorami, a na Exaktorow ustanowionych Skarb Kor: z tychże
»samych Podatkow expensuje i odciąga Żł: 24,000.

»Płaca Prawem wyznaczona zaczyna się pierwszego Marca i pier-
»wszego Września; ale iey żaden Regiment, żadna Brygada regularnie
»nie odbiera, bo dopiero tychże dni asygnacye dostaie od Skarbu Kor-
»tu w Warszawie, za ktorymi ledwo wpułtora lub we dwa Miesiące do-
»piero, z wynużeniem Żołnierza exekwuje po różnych mieyscach, i to
»nie razem, ale częściami swoją należytość odbiera; a tak, każdy Szeff,
»każdy Kapitan, nie mogąc użyć do służby niepłatnego Żołnierza, przy-
»najmniej dwa lub trzy Miesiące swoimi musi zakładać, lub forszo-
»wować pieniędzmi. W takowym więc nieregularnym urządzeniu, gdy-
»by (uchoway Boże) wynikło iakowe w Kraiu zamieszanie, na ten czas
»Woysko Rzpłtey *uno iku* będzie zredukowane, gdyż nie wie, gdzie jest
»wiego płaca, i zkąd ma pozyskiwać swoy Żołd.

»Ułożyłem Etat Woyska w Roku 1775. z J. WW. Generałami:
»Brühlem, Xięciem Sułkowskim i Golczem; z rozrządzenia mego w
»dwóch tylko Ratach zostawiłem z Gospodarstwa trzech Brygad Kawa-
»leryi Narodowej Partyi Ukrainskiej i Podolskiej w Kassie Tetyiowskiej
»pięćkroć Sześćdziesiąt Tysięcy Żł: i Sukna na wszystkie te trzy Brygady.

»W Kassie każdego Regimentu z Ekonomii onego przynajmniej
»było po 25,000. Żłoty, a to aby Regimenta miały iakowy za-
»pas w złych czasach.

»Pytam się dziś, czy ma który Regiment choć Szeląg zapasowy?
»gdzie się podziela Kassia Tetyiowska, z właściwych pieniędzy tych trzech
»Brygad uformowana? którą Kawalerya Narodowa dobrą wiarą przez u-
»sność w swoich Wodzach złożyła, aby dopełnić wszystko podług Re-
»gulaminu Uniform; Wiem, że jest rozdana, i nie wątpię, że dobrze;
»ale że cudzy grosz, to rzeczywista prawda; i ewinkując sumnienie mo-
»ie, winienem to doniesienie Stanom Rzpłtey Seymułącym.

»Okazuje mi Departament Woyska Kor: w swoim Raporcie po-
»większenie tegoż Woyska; Zostawiłem z ułożonego Etatu przezemnie
»Głow 11,946. A teraz zaś Etatem późniejszym okazuje się Głow
»12,310. Nie wielka okrasa dla Rzpłtey, i niedziwna; bo zładziwszy

»z koni Kawaleryą Rzpłtey, która jest dwarazy kosztowniejsza niż
»Żołnierz Piechoty, zmniejszywszy Płacę Prawem oznaczoną, zacząwszy
»od Generał-Sztabu, aż do Audytora i Regimentz-Felczera, nie wielka
»korzyść dla Rzpłtey Głow 364. a wielka strata, widzieć Regimenta o-
»golocone, Kawaleryą zpiezloną.

»Mogłbym tu ieszcze obszerniej mówić, lecz nie chcę próżno
»rozpościerać się, dość mi będzie głos mój temi zakończyć słowy: Ze
»często nieprzyjaciel dobrego, jest lepsze.

Potym Jmć P. Rogaliński Woiewoda Inflantski mówił:

»Nie głosem czynnym, bo nikt w swojej Sprawie Sędzią być
»nie może; ile mając honor w przeszłej Radzie z Stanu Rycerskiego
»zaśładać, więc o iey dziełach decydować mi nie wolno; ale głosem
»reprezentującym (ktory mi i z Prawa natury, i z Prawa pisanego jest
»dozwolony) tym śmieley tę Radę usprawiedliwiam, im więcej prze-
»konany zostałem, że to usilnym iey było starunkiem na urządzie swo-
»im, w czystości Serca, bez żadnego do stron się przychylenia, wło-
»żoną na siebie dopełnić powinność. Y lubo ta Rada (złożona z tych
»godnych Mężow, ktorym Rzpłta tak mocno zaufała) jest wyborem Sta-
»now Rzpłtey; bo ich Rzpłta nie żadną influencyą powagi, nie pomo-
»cą Przyjaciół: lecz koniecznie własnym swoim przekonaniem, bo tay-
»nem głosem na ten urząd wyniosła: więc gdy jest dziełem tak do-
»konałym dzielników, żadną miarą błędzić nie mogła, bo choćby z
»istności swojej do sprawowania tego urzędu potrzebnych talentow nie
»miała, nabrała ich z rąk swoich stworzycielow, ktorzy wybierając ją z całe-
»go Narodu, wiedzieli komu zaufali, bo wprzody w tych Osobach mu-
»sieli poznać Cnotę i Charakter, niżli ich na ten urząd wysadzili; i na-
»turalnie to się dzieje, że przedzy się kilka lub kilkanaście Osob na swo-
»iej opinii omylić może, a niżeli cała Rzpłta na swoim wyborze, kto-
»ra zna każdego Obywatela i zdathość, i przymioty.

»A potym ta Rada ma na czele swoim Najiasn: Krola P. M. Mił:
»a Krola Mądrego, przezornego, i roztropnego; więc tym światłem
»zaślona zdrożyć z obrębów swoich nie mogła.

»Dopełniała ta Rada, co iey jest Prawem przepisano, pilnowała
»Praw exekucyi, i uciekającym się do siebie Rezolucye wydawała; wszak
»Konstytucye lat 1775. i 1776. to Radzie czynić kaza; żadnego De-
»kretu nie napisała, więc sobie sądzącey mocy nie przywłaszczyła; Kon-
»stytucyi żadney nie zrobiła, więc Prawodawstwa nie użyła; ieżeli się
»w Rezolucyach swoich komu nie podobała, tym tylko pewnie zgrze-
»szyła, że na myśl naganiających Radę w decyzyach nie napadła, tyl-
»ko podług przeświadczenia swego zdanie swoje wydawała. Jeżeli się
»to tedy defektem nazywa, to ten defekt będzie trwały, bo się cnotli-
»wi Mężowie nigdy z niego nie poprawią, lecz zawsze za wodząjącym
»wewnętrzności swojej przeświadczeniem, w każdych zdaniach kiero-
»wać się będą.

»Słyszałem tu Liwiusza zdanie, iż *expetit Reipublica neminem se
»ita extolli, ut Legibus interrogari non possit*. Dla tego się zapytuje z
»Prawa: czy Rada w tym zbłądziła, że na mocy Prawa 1775. fol: 7.
»w Artykule drugim napisanego, sobie postąpiła, w te słowa brzmią-
»cego: = w Departamencie Interessow Zagranicznych, cztery tylko będą
»Osoby, w drugich zaś czterech po ośm, co wyniesie liczbę 36. Osob Ra-
»dnych, ktorych wybranie, ieżeli za powszechną zgodą nie nastąpi, przez
»większość głosow słowem na Radzie in pleno mianowane będą. Czyż
»się zadowyć na przeszłej Radzie temu nie stało Prawu? wszak powsze-
»chna zgoda na tych Kandydatow nastąpiła, rozłożonych na Depart-
»amenta, ktorych Krol Jmć do Approbacyi albo Reprobacyi Rady po-
»dał? W tenczas tylko pluralitate się rzeczy robią, gdy najmniejsza
»zachodzi kontradycya; tey że niebyło, bo generalną zgodą to rozło-
»żenie

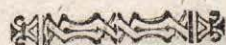

»żenie Osób na Departamenta nastąpiło, więc legalnie były ułożone Departamenta; jest to iedno, iak gdyby kto chciał dziś oskarżać J. W. Marszałka Seymowego, że bezprawnie na to łternictwo Stanu Rycerskiego iest wyładzony, bo na niego Woiewodztwa *per Turnum* nie wotowały, »ale go tylko podanego od łtarey Łaski publicznym za swego Marszałka przyięły ogłosem; więc *interrogatus Legibus, Legibus* odpowiadam, »że tym Rada nie zgrzeszyła, iż *unanimi voce* podane na Departamenta przyięła Osoby, bo iest wyraźne Prawo, że iezeli to wybranie za powszechną zgodą nie nastąpi, to dopiero *pluralitate votorum* ten wybor »czynić trzeba; aże generalna nastąpiła zgoda, więc iuż kreskowanie się nie było potrzebne. Zważ tedy Nayiaśniejszy Krolu, i Wy Prześwietne Seymujące Stany, czy słuszenie to smutne cierpi Rada przesładowanie, iakie się tu słyszeć dało: iż Rada oddała Krolowi Nominacyą Osob do Departamentów; aniby Krol takowey od Rady nie przyięł ofiary, bo zna to »bardzo dobrze, iż Radzie tego czynić nie wolno: aniby też Rada nie śmiała tego ofiarować, do czego ani mocy, ani Prawa nie ma. Węć ten zarzut »szczegulnie musiał być tylko powiedziany dla ostudzenia serc tych godnych Osob, ktore Stany Seymujące składają. Węć to plamić Cnotliwą W. K. »Mci Radę nie może, bo: *multa pati potest virtus, succumbere nunquam.*

»Naganiano tu Departament Interessow Cudzoziemskich, a w nim »postaremu żrzdło pociechy krajowey znaleziono. Są tam usilnym W. K. »Mci starunkiem odzyskane cząstki od zagarnionych Kraiow. Jest od Dworu Francuzkiego uroczyste upewnienie, dla samey tylko Polski pracowitym W. K. Mci przyczynianiem się wyrobione, iż po zmarłych tam Polakach, naturalny Sukcessor Polski Sukcessyą odbierać będzie. Jest tam »korrespondencya potem czofa W. K. Mci prawie zalana do Dworu Berlinskiego, ktora wyrobila dla Kraiu pomnozenie Skarbu, bo od koni, ktore »co Rok w wielkiej liczbie dla Kawaleryi Pruskiej przez Polskę przechodzą, »opłata Cła iest udeterminowana, a tey za Nayiaśniejszych dwuch Augustow, Poprzednikow W. K. Mci nigdy nie było. Jest Sereja Dobra Krola »Jmci Pruskiego dziedziczne, do publicznych Podatkow wciągniona, ktorych oddawać do tych czas się wzbraniała. Jest wiele i innych dobrych »czynności, pomoc Ziemianom sprawujących; a przecież te dzieła, co podług mego przeświadczenia są warte Kolossow, twardych teraz kamieni »odbierają pociski; są wyraźne słowa Prawa, w tę osnowę napisane: = Iż »Departament Interessow Cudzoziemskich będzie miał Sessye swoje według »potrzeby; = i te w każdym czasie (gdy okazya iaka zachodziła) pilnie odbywał, i na co następowała powszechna zgoda, zaraz w Protokół Rady ta »decyzya była wciągniona. O coż tedy przesładowany teraz być powinien, »gdy dokładnie dopełniał swoich obowiązkow? wszak wszystkie Noty, i na nie odpowiedzi Prześwietney Deputacyi do Examinowania Rady wyznaczoney »okazywał? teć to są Noty i odpowiedzi iego właściwym Protokółem; a ztąd »ceny i waloru swego tracić nie mogą, że w skore nie są poprawne, bo nie »na formie rzecz zawisła, lecz na istocie swoiey.

»Czytana tu była Przysięga J. W. Sekretarza W. Kor: iako Sekretarza Departamentu Spraw Cudzoziemskich; znany iest ten godny Mąż z »swoiey cnoty, i z swoich przymiotow. Krolowi i Oyczyźnie wysłużony, »nieustanne Poselskie Funkcye z mocną gorliwością dla dobra Publicznego »odprawujący, i teraz aktualnie posłujący; ta przysięga iest w sercu iego »wryta, podług niey dokładnie odbywa swoje obowiązki; przypomnienie »iey było nie potrzebne, bo to iest *repetere Cramben*, wiadomą dobrze komu rzecz powtarzać, i cienia upatrywać w słońcu.

»Wyznaię i to, że dobrze iest Departament Sprawiedliwości do owego burzącego się morza, i do kołysanego się na nim okrętu porównany; »bo lubo zdania iego nie były wszystkim przyjemne, ale intencya iego była chwalebna; bo o to się ten Departament usilnie starał, aby zdaniem »swoim uciśnionym dawał pomoc: i w tymci to morzu chciał przemoc »zata-

»zatapić, a Exekucyą Praw do szczęśliwego doprowadzać portu. Tenci »to Departament, co na wszystkie Sądy pilne dawał oko, ażeby »ność swoją czyniły, Spraw nie zatrzymywały, Regestra odsądzały, »larnie Kadencye Prawem oznaczone odbywały; to pewna: iż to iest iego »przeznaczeniem, że generalney nigdy pozyskać nie może approbacyi, bo »go zawsze iakaś część Osob naganiać koniecznie musi; tym, ktorym się »podobały iego Rezolucye, będą go chwalić, a ci, ktorym Rezolucye nie »były do smaku, będą go naganiać; więc względem niego i teraz i na »tym ta alternata dzieć się zawsze będzie; bo wszystkim dogodzić nie »żna; stosować się do tego Departamentu ta sentencya bezpiecznie może, »ktora iest w zadawnionych wiekach o Sędziach napisana, że: *Quem Di »oderunt, Iudicem illum fecerunt, quia, si male iudicabit, Deo: si bene, »hominibus displicebit.* Nie iest to wina Departamentu, że w tłumaczenie »Praw Prawem Radzie pozwolonych nie wpadł na myśl taką, iaka się »drugim Osobom naturalniejsza widziała, coż on temu winien? że miał takie »przeświadczenia, żadną się intrygą nie uwodząc, nie tym nie błądził, choć »na tor innego umysłu nie napadł, ale według oświecenia swojego, według »poiętności i przesądu, Radzie podawał do approbacyi zdanie swoje; więc »choćby w tych tłumaczeniach realney myśli Prawodawczey uchybił, lecz »gruntu sumnienia swojego nie uraził; bo za iego przewodnictwem zdanie »swoie wydawał. Jezeli o to iest zaskarżony, że w niektore Dekreta »wglądał; wszak Exekucya Praw do Rady należy; a są wyraźne Prawa na »ktore Sprawy, iż iezeliby z uszczerbkiem Praw sądzone były, Dekreta ich »są nullitatis; więc iakże się to Dekretem nazywać może, kiedy Prawo »samo nullitatem im zadaje; więc nie w Dekreta, ale in nullitatem ich »zierał, aby uciśnionego od przemocy mocniejszego zasłaniał. Y lubo słysząc »stem tu, to axioma, iż: *melius est perdere civem, quam civitatem;* »Rada iednak W. K. Mci o to się stara usilnie, aby i Miasto zachować, i »Obywatela nie gubić; bo iak Miasto puste iest bez Obywatela, tak i Obywatel bez Miasta iest nędzny; więc i Miasto, i Obywatela koniecznie tak »konserwować potrzeba, żeby iednego dla drugiego nie sakryfikować; bo są »obydwie te rzeczy do spólności ludzkiej bardzo potrzebne, i iedno od »drugiego odłączać się nie może. Jest zaskarżenie na Departament »Spra- »wiedliwości, że Prawo Roku 1726. nie było do smaku wszystkim wyłomaczone; tego Prawa takowa iest osnowa: = *Co per omnia zachowując, »postanawiamy, aby bona convicta, in re & summa liquida ex tertia »demnatione in contumaciam super fure victa parte obtenta, à in re »cata za pierwszą Kondemnacyą, proportionata iednak principali negotio, & »processibus perductis in possessionem fure vincentis partis cum Inventario »oddawane indispensabiliter były.* = Jezelić tedy to Prawo dopiero »przeci- »tane, tę klauzulę dodaie, aby bona convicta, in possessionem fure vincentis partis, nie inaczej oddawane były, tylko proportionate principali negotio, & processibus perductis, toć myśl Prawodawcza nie inna była, »tylko taka, iak ją Rada wyraziła, iż: ten Kredytor, co ma sto Tysięcy »długu u swego Debitora, nie powinien mu dwuch Millionow wartujących »Dobra zaymować, ale proporcjonalną część Summy iego powierzoney; »bo czy kto ma sto Tysięcy w metallu, czy sto Tysięcy w Dobrach, krzy- »wdy żadną miarą mieć nie może: a byłaby krzywda, gdyby ieden Kredy- »tor mający u Debitora sto Tysięcy Summy swoiey, zabrał cały Debitorowi swemu dwuch Millionowy majątek do wytrzymania Kapitału »swoiego; odiagłby nayprzód Debitorowi sposob do życia, pokrzywdziłby swoich »Współkredytorow; bo ci choć mają rowne Prawo do odebrania także »w długach swoich, iużby musieli czekać, pokąd pierwszy, co się »skrzętniey w Prawie uwingł, nie wytrzymałby swoiey Summy, i zdaleka patrzyć »na swoją własność; chyba, żeby tak Dziedzica, iak i Kredytora Dobra »wszystkie zastępującego, i innych do tychże Dobr Pretensorow pozapozy- »wali, i *Decretum potioritatis* wyrobili, innego iednak, & in illa potiorita-

»te nie ugoniłby zysku, tylko każdy część Dobr proporcjonalną swoiey »kredytowej Summy odbierałby, tak, iak Rada tłumaczyła; ah! iakby »ztań wielkie się narodziły nieprzyzwoitości, gdyby *ad extenuationem* Do- »bra Debitorów były podawane, bo choćby kto miał sześć Tysięcy długu, »mogłby Dobra cztery Miliony wartujące zaieżdżać, i poty w nich siedzieć, »poki swoich sześć Tysięcy nie odbierze, a Tradycyą swoją dawniejszym »i mocniejszym długom koniecznieby zastępował. Więc to tłumaczenie »Rady na gruncie Prawa nastąpiło, bo to słowo: *iednak proportionatè* w »Prawie wyrażone, nie inną może mieć explikacyą, iak udział proporcjo- »nalny; a coby to była za sprawiedliwość, żeby jeden wziął wszystko, a »drugi nic? więc Rada nie pobyła, że się Prawa i sprawiedliwości »trzymała; a że było iasne Prawo o Wexlach, te *ad extenuationem* trado- »wać zaleciła: Prowizye zaległe także *ad extenuationem* wytrzymować do- »zwoliła, ażeby ten, komu zalegała, nie tracił na Procentcie. Więc iezeli »ta Rezolucya wydaie się niektórym Osobom błędliwa, tę przynajmniej dla »dających ją zamyka w sobie korzyść, że za powodztwem summienia, i na »fundamencie Prawa iest ferowana.

»Słysząc się tu dały Głosy, że Rada Nieustająca pobyła, że 600. »ludzi z Kawalerii Narodowej zwinęła; a podobno Prześwietna Deputacya »do Departamentu Wojskowego wyznaczona, iuż Tabellami swemi iasnie »wymonstrowała, że iest Woyska 12.000. aktualnego, płaty tylko 6.200.000. »biorącego, a przedtym, to iest, w Roku 1776. daleko mniej Woyska by- »ło, a więcej na nie wychodziło żołdu; bo 6.895.000. Żł: Polsk: kosztowa- »wało, teraz iest więcej Woyska, a sześciukroć dziewięćdziesiąt i pięć Ty- »sięcy Żł: Polsk: mniej kosztujących. Czy tedy ten Departament Woy- »skowy może być sprawiedliwie ozwiniecie ludzi prześladowany, kiedy »liczbę ich okazuje większą realnemi Tabellami, a opłatę mniejszą?

»Departament Skarbowy iest o to oskarżony, że iest szczupły, wiel- »kich woluminów w Protokule swoim nie ma. Kiedy kto to wszystko zro- »bił, co do niego przyszło, to nie z licznych foliów, ale z treści rzeczy są- »dzonej być powinien; wszak Jliada Homera w łupinie orzecha była umie- »szczona, a postaremu księgi iey ztań swoiey nie straciły ceny. Nakoniec »oskarżona tu iest Rada, że Processa na Senatorach, i Ministrach do Pra- »wa 1768. pod Tytułem: Porządek Rady, Senatu, i Ministrow, stosowała; »to Prawo iest w takowey osnowie: = *A iako Senator, Minister, i Urzę- »dnik także przysięgli, obligowani są według swojej Przysięgi, każdy spra- »wować swoją godność Senatorską, Ministerium, lub Urząd, tak, żeby nikt »od sprawowania swojej powinności przez nikogo nie był wstrzymywany, i »nie miał przeszkody, mieć chcemy.* = A że do tego ieszcze Prawa donosił »nam J. W. Marszałek Rady, że J. W. Poseł W. Rossyjski obstaie przy »tym Prawie, iak przy Prawie Traktatowym, i według niego Rezolucyi ża- »da, inaczej miałby sobie za naruszenie Dzieła Traktatowego, a Radzie iest »za najpierwszą położono powinność, ażeby Traktatow, i Sojuszow iak »nayscisley pilnowała. Z tych tedy powodow musiała się przychylić do »tey Rezolucyi; dała ją iednak sposobem tym czasowym, bo do Stanow »Seymujących o dalszą w tey materii decyzyą odwołała się; a że Stany »podtenczas nie były w swoiey Legislacyi, więc tym czasem decydować »musiała, aby sobie przyiaznego nie uraziła Dworu. I teć to są błędy, »ktore po wytłomaczeniu się niniejszym, niech idą pod decyzyą Prześwie- »tnych Stanow. Znam dokładnie każdego godnego Męża te Stany składa- »jącego cnotliwość, i sprawiedliwość, wołać do niego bezpiecznie mogą: »*Parce pio generi & propius res aspice nostras*; bo gdy pod tak mocnemi »twierdzeniami całość honoru Rady iest umieszczona, winienem sobie wro- »żyć pomyslny dla niey skutek. Niech każdy uzna niewinność tey Rady, »ktora tym tylko sobie słodzi dolegliwości swoje, że i Chrystus Pan za »zbawienie narodu nosił także (tak, iak i Rada terazniejsza nosi) cier- »niową Koronę. Kończę tedy to usprawiedliwienie Rady, nie tonem Li- »wiusza,

»wiusza, ani Platona, ale słowa S. Pawła: *Patior, sed non confundor*, dla »tego za Czynności Rady naszey, nie spodziewam się *erubescere*.

Daley Jmć P. Łącki Kasztelan Sandomirski:

»Umieszczony woła i Łaską Waszey Krolewskiej Mci P. M. Mił: w »Departamencie Wojskowym, gdy po pierwszych tego Departamentu Pre- »zesach pierwsze często w onym zasiadałem miejsce; pierwszy czystych »tego Departamentu intencyi, samą publiczną posługą tchnących, Waszey »Krolewskiej Mci P. M. Mił: i caley Oyczyźnie w Seymujących Stanach »zawartej, niosę chęć ofiary.

»Dotknięty na dniu wczorayszym w Głosie J. W. Potockiego Posła »Lubelskiego Departament, i z Radą przy Boku Waszey Krolewskiej Mci: »iakoby liczbę Woyska miał zmniejszyć; dość iasną z zarzutu tego daie z »siebie explikacyą, iuż przez JJ. WW. Delegowanych, iuż przez rozdane »Summaryusze Stanu Woyska, że liczba tegoż Woyska nie iest zmniejszo- »na, ale powiększona, a to w ten sposob: Powinien być teraz Komplet »aktualnego Woyska głów dwanaście Tysięcy trzysta dziesięć; że zaś ieno »iest iedenaste Tysięcy czterysta trzydzięci siedm, to z przyczyny zabra- »ney Kassy Latyczowskiej, i zostawionego na koniach Regimentu.

»A! czyliż Departament i z Radą przy Boku Waszey Krolewskiej »Mci usilnie nie pracował, aby iak można tylko było największy uformował »komplet Woyska? do czego i Skarb W.K. Mci nie mało dołożył się na utrzy- »manie Arsenalu Warszawskiego, i Fortecy Kamieńca Podolskiego.

»Wszakże z Summy sześciu Millionów, ośmkroć dziewięćdziesiąt »Tysięcy, pięćset ośmnaście Złotych, był Stan Woyska z iedenastu Tysięcy, »dziewięćset czterdziestu sześciu Główn złożony? dziś z mniejszey Summy; »bo z sześciu Millionów, dwóchkroć dziewięćdziesiąt Tysięcy, Rzeczpospoli- »ta dwanaście Tysięcy, trzysta dziesięć Główn liczy Żołnierza ubranego, w »broń nową opatrzonego, i we wszystkie ammunicye uzbrojonego. do czego »także Wasza Krolewska Mość Pan M. Mił: przez miłość do Narodu, i »usilność w pomnożeniu dobra onegoż, nie mało przyłożył się, kaza- »wszy na to ze Skarbu swego kilkadziesiąt Tysięcy wypłacić.

»Niechże teraz Prześwietne Stany uważą sprawiedliwą explikacyą, a »od niesłusznego zarzutu uwolnią Radę przy Boku W. K. Mci; z ktorego »gdyby tak każdemu z JJ. OO. JJ. WW. Seymujących przyszło dawać ex- »plikacye, byłaby rzecz nieskończona, i próżne wycieńczenie czasu.

Xiążę Lubomirski Marszałek W. Kor: oświadczył: że nie chce »czasu wycieńczać, wiedząc, gdzie podług Prawa mówić trzeba; i »że dziś nie mówiłby, gdyby nie do Projektu zaświadczenia Rady Nie- »ustającej, w ktorey niektore zdrożności upatruie, a mianowicie wy- »razne przestępstwo Prawa: że Assygnacyi do Skarbow nie wydawa- »ła za sekretne Wotami, iak Prawo każe. Oświadczył nakoniec, »że nie myślą naganienia zasłfey Rady, ale dla samychże Nastę- »pcow przestrogi, takowe uczynić przełożenie sądzi za potrzebę; »względem zaś Projektu zaświadczenia Rady, żądał, aby był czy- »tany.

Nie w rownym ułożeniu zastało Stany to Xcia Marszałka W. »Kor: Wniesienie; Jedni czytania, drudzy Głosow dopominali się.

Sprawif uciszenie w Izbie zabranym Głosem Xze Poniński »Podskarbi W. Kor: w następującej osnowie: „Ostatni z Kolei za- »bierając mowę, dwoiako mam się odezwać; raz iako zasiadający »w Radzie, drugi raz iako Departamentu Skarbowego Prezes. Chcąc »mówić na obronę Rady, więcej zdaie mi się nie wyrażę, iak gdy »Przezacnym Zgromadzonym Stanom przełożę: iż tam, gdzie za- »siada Krol dobry, Krol mądry, Krol bez oszczędzenia się o do- »bro Obywatelow troskliwy, z zupełną spokojnością, i zaufaniem »Dd być

„być nam należy. Doznał tego potylekroć Narod, i zawsze do-
„znaie; Owszem zapewnić mogę, iż w nayoźniejsze czasy zawo-
„du w tym punkcie nie doświadczy.

„Wchodzić w zarzuty, nicby było łatwiejszego: i gdyby te
„prawdziwe były, na wczorajsze żądanie Jmci X. Kanclerza, dziś-
„by się u Łaski znajdowały. Znać że te nagany fundamentów nie
„miały, kiedy nayskuteczniejszego do ich poparcia sposobu odstą-
„piono. Przeto wymuię się od odpowiedzi; mówić iednak iako
„Prezes powinienem.

„Dwie nagany w Skarbie Koronnym pilna Delegowanych prze-
„zorność upatrzyła. Pierwszą: iż Protokół Rezolucjami nie iest
„dopełniony; Drugą: iż Rezolucye nie z Sekretnych Wotów wy-
„chodzą. Mówiąc o pierwszej, oświadczam: iż te tylko, które
„z Prawami zgodzić się nie mogły, od Protokołu wyłączone bywa-
„ły. Sekretnych Wotów gdy nie było, pewnie ich nie było po-
„trzeba. Znać albo *per unanimitatem*, albo milczeniem Rezolwo-
„wano.

„Kończę mowę moję, dopraszając się Stanów Prześw: aby
„umarzając cześć kontrowersye, do uskutecznienia Projektu Za-
„świadczenia przystąpiły.

„Nie zbłądziemy, gdy się w Losach Naszych na tego zdamy,
„który nosząc Imię Naszego Krola, ukazuje Nam nieprzestannie
„Serce naydobrotliwszego Ojca.

Gdy tak Senat i Ministerium *pro & contra* umawiali się, a
Stan Rycerski w bezczynności zostawał; niektorzy z Posłów do-
mawiać się poczęli, aby albo Głosy mieć mogli, albo do Zaświad-
czenia Czynności Rady przystąpili; ile że czas sam tak iuż wy-
ciężczony wzywa ich do Izby Poselskiej. Lecz pretendujący
Głosów Posłowie odstąpili pretensyi, na wstawienie się swego Mar-
szałka w tych wyrazach: „Martwiło to zapewne Serce W. K. Mci,
„że gdy Senat tak się obszernie za Radą i przeciw niej umawiał,
„sam Stan Rycerski w bezczynności zostając, Głosu doczekać się
„nie mógł. Ofiara Stanu Rycerskiego w tej mierze powinna być
„W. K. Mci i Prześw: Senatowi tym miłsza, im ochotniej tenże
„Stan czyni ią dla przyspieszenia tego, co z Prawa należy, przy-
„chylając się do czytania Projektu Zaświadczenia Czynności Rady
„w niektorzych Punktach odmienionego.

Gdy zgoda na czytanie nastąpiła, czytał Projekt Jmć P. Se-
kretarz Seymowy.

„Zaświadczenie Czynności Rady przy Boku Naszym Nieusta-
„jącej.

„Po wysłuchaney przed Nami Krolem, Senatem, i Posłami Ziem-
„skimi, Stanami Rzeczypospolitey Relacji od Delegowanych z pomiędzy
„tychże Stanów do Examinowania Czynności Rady Nieustającej przy Bo-
„ku Naszym Krolewskim, kiedy z porządku Seymowania przed rozłącze-
„niem Izby *in Ordine* stanowienia Praw nastąpić mającym przychodzi Nam
„dawać Zaświadczenie Radzie Nieustającej, wdzięczność przyzwoitą za pra-
„ce publiczne całej Radzie i Osobom w niej zasiadającym oświadczamy
„i deklarujemy. Chcąc aby niniejsze Zaświadczenie podług Ustawy w Kon-
„stytucyę do druku inserowane było.

Powtorne w Izbie zamieszanie. Ktore chcąc w spokojności
Obręby wprowadzić J. K. Mość, wezwawszy Ministerium do siebie
mówił: „W cierpliwym milczeniu przysłuchiwałem się obszernym
„mowom, które dzisiaj własne zdania dyktowały Osobom. Sły-
„szałem

„szałem gorliwość Posłów w żądaniu Głosów mowienia w tej ma-
„teryi, i miłoby mi było wprowadzić słuchać Zdań tegoż Przeza-
„cnego Stanu: *Tandem* gdy Prawo chce mieć rozłączenie Izby; a
„krótkość dnia i czasu Seymu iest mi na pamięci; Przeto rozumiem,
„iż okaże ten Stan Rycerski powolność w odstąpieniu Głosów żąda-
„nych, a przystanie na czytany Projekt. W rozłączeniu zaś Izby,
„gdzie właśnie będzie do tego pole, będzie w ich woli weyrzeć i
„oznaczyć co im się w postępach kończącej się Rady zda naganego.

Po skończonej mowie Krolewskiej, gdy niektorzy Posłowie
dopraszały się, aby ieszcze było powtorzone czytanie tego Projektu,
Jmć Pan Marszałek Seymowy przychylając się do ich żądań, upra-
szał: aby Stany Zgromadzone raczyły go powtórnie wysłuchać.
Powtórnie więc był czytany przez Jmć P. Sekretarza Seymowego.

Zdawało się, iż cała Izba zezwala na podpisanie Projektu;
Gdy tym czasem Jchmć PP. Poznańscy odezwali się przeciwnie, ża-
dając: aby w Projekcie dołożone było Ostrzeżenie: iż Stany zosta-
wują sobie moc poprawienia tego, co by się znalazło nie podług
Prawa w Czynnościach Rady. Lecz gdy jedni z Posłów z Poznań-
skimi trzymali; drugich zaś zdanie było: iż Klauzule pisać, ie-
dno iest, co Prawo stanowi; czego w tej Izbie czynić nie nale-
ży: A zatem na dodanie Ostrzeżenia tego nie zezwalali, Jmć Pan
Marszałek Seymowy mówił w ten sens: „Sądziłem, w tym końcu
„Izby stojąc, że powszechną słyszałem na podpisanie Projektu zgo-
„dę: a w ten czas właśnie w drugim końcu Izby pokazała się kon-
„tradycya; Zaczynam żądane Ostrzeżenie do Projektu iest dołożo-
„ne: Niech go więc Prześw: Stany wraz z Projektem przeczytać
„pozwolą.

Czytał Jmć P. Sekretarz znowu tenże sam Projekt z tym przy-
datkiem:

„Rezerwując sobie po rozłączonych Izbach Poprawę niektorzych
„Czynności, i Rezolucyi przeszłej Rady; co aby zaraz po rozłączeniu
„Izby nastąpiło, *pluralityte Votorum*, podług Prawa 1776. warujemy.

Ale Jchmć PP. Dobrzyńscy, Płoccy, i Czerniechowsky Posłowie
stanęli z opozycyą Przydatkowi.

W takowym sporze wyszły Propozycye od Tronu: Czyli Pro-
jekt dopiero czytany Zaświadczenia Rady Nieustającej z przydatkiem?
lub bez przydatku ma być przyjęty?

Zaczynam Jmć P. Sekretarz W. Lit: co do Senatowi, a Jmć P.
Marszałek Seymowy co do Stanu Rycerskiego też Propozycye oświad-
czyli, i zaczął się *Turnus*.

W kolei wotujących *ex Turno*, Jmć X. Okęcki Biskup Chełm-
ski miał Głos w tych wyrazach:

„Rzecz idzie o Zaświadczenie wszystkich Czynności Rady Nieu-
„stającej, do Examinu ktorey mając honor od W. K. Mci być wyzna-
„czonym, doniosłem iuż: iż Czynności tej Rady w interessach ogólnych
„dla Kraiu były dobre i doskonałe; lecz że w mnożwie Rezolucyi *in ma-
„terii Judicialibus*, i w Punkcie tłumaczenia Praw wcisnęły się niektore
„Rezolucye, niezgadające się z Przepisem o powinnościach Rady, to
„przypominając i teraz, radbym widział te defekta zaraz poprawione.
„A lubo sam z wyboru Prześwietnych Stanów iestem policzony między
„Konsyliarzami przyszłej Rady, chętnie ostrzeższemu poddać się Prawu.
„Gdy iednak *formalitates* Prawa nie pozwalają w tej Izbie pisać Praw
„ieszcze, ufam Prześwietnemu Stanowi Rycerskiemu, gorliwemu zawsze
„o dokładność Praw swoich, iż o tym w Izbie swoiey nie zapomni.

»Przydatek do Propozycji nie może mieć pozoru Legislacji; bo nie jest tylko ostrożną rezerwą, aby czas w Izbie Poselskiej bez zarządzenia tak potrzebnej Materii nie upłynął.

»Zezwalam więc na Projekt z przydatkiem, który radbym miał jeszcze mocniej obostrzony.

Po skończonym Turnum ogłosił Jmć P. Sekretarz W. Lit: iż z *Senatu* na Projekt z przydatkiem *affirmative*, było kresek 18. bez przydatku *negative* 14.

A Jmć Pan Marszałek Seymowy oświadczył: iż z *Stanu Rycerskiego* z Przydatkiem *affirmative* było kresek 114. bez przydatku *negative* 39.

Po ogłoszeniu *pluralitatis*, gdy Jmć PP. Deputowani przystąpili do podpisu dopiero uchwalonego Zaświadczenia; Xiążę Marszałek W. Kor. zaczął mówić: iż jeszcze jedna Czynność przed rozłączeniem Izb, podług przepisu Seymowania, do wykonania zostaje, to jest: Wota Senatorów i Ministrów, które im wolno dawać *in ordine* ustanowienia Prawa, iakie sądzą być potrzebnym. Czytał więc wyraz Prawa 1768. a potem z miejsca swego do Propozycji od Tronu mówił w te słowa:

»Znać moc Prawa o porządku Seymowania, z Przepisu którego, co dawniej było powinnością Senatorsa i Ministra mówić *ex Turono*, dziś tylko podług Konstytucji 1768. otworzyć swe zdanie, do woli iest pozostawionym; Używam tej wolności, Naywyższemu Rządcy nayżywfze niofąc dzięki, że aż kiedyż wolnego Rządu dozwala Nam używać słodczy.

»Widziemy wybor zacnych Obywatelów Krolestwa tego, do Świątnicy Praw stanowienia wyśfanych; Widziemy, iak śladem cnych Przodków swoich postępują, i idą za prawidłem Praw, o porządku Seymowania stanowionych. W pierwiastkowych czynach swoich zafzczepili w tej świątnicy grunt szczęścia Publicznego, gdy w zupełnym Prawa zachowaniu okazali, iż są wolnemi, chcą być zgodnemi, gdy iednostaynemi głosami powołali do Łaski Izby Poselskiej z wfzech miar godnego Marszałka.

»Zarownie połączony ogniwem miłości Senat, z Przeznaczonym Rycerstwem, w obecności Twojej Krolu Nayiaśniejszy, daie poznać głębokie ufzanowanie Krola, i Pana swego, gdy cokolwiek Prawo kazało, zupełnie dopełnia.

»Stanęliśmy Krolu Nayiaśniejszy, Przeznaczne Stany, w tym stopniu z przepisu Konstytucji 1768. gdzie rozłączać się Stanowi Rycerskiemu od współcześnieństwa dwóch Stanów, Wafzey Krolewskiej Mości Państwa Miłościwego, i Senatu przychodzi: Stanęliśmy oraz w tym obowiązk, gdzie *pro libertate sentiendi* w potrzebach publicznych, mówić każdemu Senatorowi i Ministrowi iest dozwolonym. Dopełniam Prawa tego; a z zaprzyśiężonej wierności Panu i Ojczyźnie, do Propozycyów od Tronu podanych domawiam się.

»Co do Praw, przez J. W. Zamoyskiego podanych; Pracowitość tak Wielkiego Męża, z wfzech miar zasłużonego, obecnymu w sobie wielkość rzeczy, a w szczególności los Krolestwa całego, i w nim każdego Obywatela dotykający, słusznie, aby dzieło to gruntownej Uwagi potrzebujące, przez cały Narod było rozważone: końcem czego, Nayiaśniejszy Krolu, chwalebny iest zamiar woli W. K. Mci, aby Zbior tych Praw był do Woiewodztw odesłany, a tak odesłany sądziłbym, Nayiaśniejszy Krolu, Przeświećne Stany, aby na Seymikach Relacyjnych wybrani byli od Woiewodztw Obywatele, do rozwagi i ścisłego tych Praw Examinu, którzy swe zdania, na przyszłych da Bog Seymikach przed-Seymowych Obywatelom przełożą. Te przełożone i uczynione uwagi, staną

»staną się pryncypalnym celem Instrukcji wybranym Posłom na następujący Seym; A tak zebrane całego Narodu zdania, uwiadomią o woli całego Kraiu, oraz o przyięciu, lub ich poprawie. A że dana moc J. W. Zamoyskiemu Prawem Seymu przeszłego, do Zbioru *Codicis Juridici*, przez Opis swoy naturalnie wciągnąć go mogła do dotknięcia Praw Kardynałowych Krolestwa naszego; Przeto, by finalne tych Praw przyięcie następowało tylko na Seymie Wolnym *Unanimitate*, rozumiem, aby Seymu tego było Ustawą.

»Należy, Krolu Nayiaśniejszy, dobroci W. K. Mci przyznać czułą dotkliwość Serca Pańskiego, z powszechnego zakłócenia Obywatelów Krolestwa tego, przez zyskujących *Jura Caduca*, z kąd pochodzi wzruszenie Fortun wielu Obywatelów i zasiedziałych Possessyi; wyniszcza majątki przez Processa, rozkrzewia pieniaćwo, zaszczepia i pomnaża między Obywatelami niechęć, dyffidencją całemu Krolestwu szkodliwą. Niech zatym Konstytucya 1588. o Kadukach, w nayściślejszym pozostanie warunku, niech jeszcze *pro tuitione* Possessyi, gradus Sukcessyi do dwunastego Pokolenia rozciągniony będzie; niech wszelka Possessya, *Juri Caduco* podległa, przeciagiem lat 50. zasiedziała, będzie twierdzą niemożności na nie zyskania *Juris Caduci*; niech powiększona będzie *Penalitas*, nie tylko *Criminalis*, ale etiam *Personalis*, na niesprawiedliwie zyskujących podobne Prawa; niech nakoniec podpadające majątki z przepisu Prawa *Juri Caduco*, nie prędzey od W. K. Mci oddane z Szafunku Łask będą, dopoki Prawnie dowiedzionym nie będzie na Instancją Instygatora Narodowego, *uti in causa fisci Regii*, iako ten majątek, realnie i rzetelnie podpada *Juri Caduco*. A ta obrona niech służy zarownie Duchownemu, iak i Świeckiemu stanowi. Na ten czas Krolu Nayiaśniejszy, Obywatel spożywnie będzie spoczywał w Possessyi swojej, i majątek posiadał. Pomniwszy się pieniaćwo i prawna między Obywatelami rewolucya. Okazuje się na ten czas, co sprawiedliwie podpada *sub Jus Caducum*, i iakiey iest wartości, którą do wymiaru zasług, dobroć W. K. Mci w Szafunku Łask swoich, dla Obywatelów mieć będzie.

»Pozwoiona moc dawania Wexlow Konstytucją 1775. okazała smutne skutki swej rozległości: otworzyła łatwość marnotrawienia Fortun, ukryciem Stanu majątków Obywatelskich z zawodem, i krzywdą naysoleniejszych Zapisów; gdy przez potajemne Wexlow wydawania, nie publicznie, iak dawniej bywało, przez formę Statutowych Zapisów, lecz tajemnie, przez wydawane Wexle, z zawodem i częstokroć z krzywdą innych Obywatelów, z Fortun wychodzą. Natura Wexlow iedynie tylko do handlu i komunikacji z Zagranicznymi i dalekimi Kraiami ustanowiona, między Kupcami pozostać powinna. Co do Stanu Szlacheckiego, powróćmy dawną formę zaciągania Summ i ubezpieczenia onych; ustanowimy równą, iak z Prawa Wexlowego satysfakcją nieodwłoczną, prędkim rozsądzeniem, i rzetelnym kosztów prawowania się powroćeniem; i tak, rygor Dekretu niech się na Fortunach Obywatelów iak naysurowiej rozciąga, a nie na Osobach Prerogatywami Szlacheckimi zaszczyconych.

»Widok Obywatelów, Patryotycznie, pilnie i pożytecznie około Educycji pracujących, słusznie wzbudza w umysłach Obywatelskich, i w Sercu W. K. Mci Pana Miłościwego szacunek i względy. Wątpić nie mogę, iż naywiększą nagrodą dla wybranych do tej Kommissyi Mężów będzie, stała ufność Rzeczypospolitey w osobistych ich przymiotach i cnotach. A zatym dogadzać poleceniu W. K. Mci Osob też Kommissyą składających; miłością Ojczyzny zagrząć one do kontynuowania Funkcji Kommissarskiej przez dalszy przeciąg czasu, po zakończonym terminie Prawem wyznaczonym, z miejsca mego doradzam.

»Widzieć pomnożenie dochodów Skarbu Koronnego, każdego Obywatela powinno być życzeniem; lecz dochody Skarbow rodzą się z bogactw Kraiów, a w tych większe coraz widzimy upadki, gdy Produkta

»Kraiove, które naywięcej nas zabogaczały, zatamowane są w handlu ro-
»żnemi przeszkodami: massa cyrkulujących pieniędzy wyściem za grani-
»cę, coraz nas uboższemi czyni; a iakże myśleć o Podatkach, kiedy dziś
»ustanowione, z ciężkością wypłacać Obywatelowi przychodzi? w tej więc
»widoczney niemożności, okazać oszczędność w Expensach kraiowych,
»znieść nie potrzebne wydatki, ulżyć całemu Narodowi, nie z uymą płacy
»pracujących, lecz hojnie obdarzonych, jest to iedno, co nowe przybytki
»dochodów wynaleść; nastąpi nicomylnie Tabelli Percept Narodowych z
»Tabellą Expens porównanie, a może i przewyższenie, kiedy przy dokła-
»dnym i doznany Kommissyi Skarbowey staraniu, Rzeczpospolita wniydzie
»w użytek obiecany nam sperandy, przez Relacyą J. W. Jmci Xiędzia Bi-
»skupa Łuckiego, do Examinu teyże Kommissyi Delegowanego.

»Słyszałem tylokrotnie, że Konfederacye granic nie mają; przyszedł
»nakoniec Seym Wolny, który temu mniemaniu tamę założyć powinien.
»Niech *Sancita* Konfederaciów nie przywłaszcza sobie moc Prawodawstwa,
»niech w tych tylko zawarte będą granicach, które im potoczność czaso-
»wych okoliczności podaje, nigdy nie rozciągając się do materyi, która
»ogólną i stałą właściwie będąc całego Kraiu sprawą, Narodowe składa Ustawy;
»jestem do tego zdania, aby odtąd ferowane w potocznych i czasowych
»okolicznościach *Sancita* nie zyskiwały Rzeczypospolitey approbaty, bez
»poprzedzonego onych czytania i roztrząśnienia; approbowane zaś, niech
»będą *ad A&A Publica* po Woiewództwach *per Oblatam* podane.

»To Zdanie moje składam przed Tronem W. K. Mci z przekona-
»niem, iż Zgromadzone Rzeczypospolitey Stany wziąć je na uwagę, i sto-
»sować do publicznego dobra będą raczyły.

Gdy Xięże Marszałek W. Kor: rzecz skończył; Nayiaśn: Pan
wezwaawszy do siebie Ministerium, podał Stanom myśl swoją:

»Doznawszy tylekroć słodczy mowienia do ukochanego Ludu,
»dziś mi gorczy doświadczać przychodzi w tym samym użyciu daru mo-
»wienia; gdy go zażyć muszę na to właśnie, abym Cię przeznaczny Stanie Ry-
»cerski na czas nie widział bliskim siebie. Prawo Cię umyka z pod oczu
»moich, Prawo pisane, którego słuchać trzeba; Ale które nie znosi Pra-
»wa wyrzutu w zacnych Sercach, ręką wierności cnotliwej wiążący Was
»do Mnie, a wraz zę Mną do wspólnego Patryotyzmu. Ten duch wspólney
»miłości Ojczyzny uczyni Nas zapewne zawsze, lubo miejscem rozdzielo-
»nych, iednak iednoczynnych.

»Y przestałbym na tym, gdyby Głos dopiero słyszany zawsze po-
»ważanego odemnie Ministra przymawiający się do Propozycyi od Tronu
»wydanych, nie dał mi przyczynę nieprzewidzianą rozszerzenia mowy
»mojej.

»Lubo w wielu wyrazach Xże Jmć Marszałek stosował się do Pro-
»pozycyi od Tronu wydanych, że iednak w niektórych oświadczył różność
»od zdania mego, upatruję potrzebę przypomnienia Przewodnym Stanom:
»iż ja byłem i jestem w zdaniu, aby nietylko odłożyć Decyzją zupełną o
»Dziele Jmci Pana Zamoyskiego do przyszłego da Bog, za dwie lecie Seymu,
»ale żeby na teraźniejszym wcale nie o nim, *nec pro, nec contra* w tegoro-
»cznych nie zapisano Prawach.

»Co do Prawa Wexlowego: sam jestem tego zdania, iż iakowey w nim
»potrzeba poprawy; ale nie w tak obszernym Opisie, iak było wzmianko-
»wano w Głosie Xcia Jmci Marszałka. Waszey to Przewodny Stany zosta-
»wiam Decyzji.)

»Gdy w trzeciej Propozycyi od Tronu, uczyniłem dla miłości i spo-
»koyności publiczney ofiarę dobrowolną w Punkcie o Kadukach, nie prze-
»widziałem, ażeby mógł kto być w zdaniu, iż jeszcze nie dosyć czynię,
»i żeby cena tej dobroczynności mojej przed Wami kochane i Przewodny
»Stany miała być umniejszana. Gdy to iednak słyszeć przychodzi, Wam
»to oddaę, czy co w tej ostatniej częstce Prerogatywy Rozdawniczey
»chcecie

»chcecie jeszcze ścieśniać granice, i nad moją własną ofiarę, i nad dawne
»od tylu wieków Prawo, które odumarłych, bez Sucessorow *in suo Gradu*,
»maiątek, *Juri Caduco* w Ręku Krolewskich zostawuie.

»Ze dopiero słyszany Głos dotknął i dalszych Propozycyi od Tronu,
»które i do Woyska, i do wydatku Rzeczypospolitey należą, nie mogę w
»mileniu przepuścić powieści, która na dniu dzisiejszym zasmucić musia-
»ła Przewodny Stany; iakoby uszkodzony został Stan Woyska Kor: przez
»Departament Woyskowy. Jestem Świadkiem, z iak przezorną i użyteczną
»pilnością to *Dicasterium* uskutkowało ulepszenie Woyska, którego jest
»aktualnie 347. Głow więcej niż przed dwoma laty; lubo 920,000. mniej
»dzisiaj wchodzi do Kassy Woyskowej, niż wchodziło w ten czas; To co
»do liczby. Jeżeli zaś według świadectwa Inspektorskiego znajduią się ie-
»szcze niektóre Regimenta nie zupełnie w potrzeby polowe opatrzone, na-
»leży zważyć, w Roku 1776. w jakim stanie całe znajdowało się Woysko?
»Zadnego nie znajdźcie Przewodny Stany Regimentu, prócz Gwardyi, kto-
»ryby nie powiększył teraz i znacznie kompletu swego. Zadnego nie znaj-
»dziecie Korpusu, któryby lepiej teraz w Broń i Rynsztunki nie był przy-
»brany: a chociaż ujęto Woysku blisko Milliona płacy. Więc takie *Dica-*
»*sterium*, które daleko mniejszymi pieniędzmi, daleko lepszym czyni Woy-
»sko, pochwałę nie nagane, wdzięczność nie krytykę zasłużyło sobie.

»Powiedziawszy to, co Mi prawda dyktowała, żegnam Cię choć
»na czas krotki, iednak z żalem, ukochany Stanie Rycerski. Idź tam, gdzie
»ci Prawo każe: czekać będę na Twój powrót, i na owoc starań Twoich
»z tym sercem, które zawsze tchnie i pała żądaniem publicznego dobra,
»tak dalece, że dla pozyskania onego, i samego życia ofiara byłaby Mi
»miłą, i za słodki moment poczytałbym ten, w którym sama Krew Moja
»staćby się mogła nasieniem publicznego szczęścia.

»Do Ciebie, godny Marszałku Stanu Rycerskiego, ostatnie obra-
»cam Słowa: iestęś odemnie *tot titulis* szacowany, a naybardziej, że
»znam znacność rzetelnego Charakteru Twego. Zaczynam iak iestęś swia-
»dom Serca i czystych myśli Moich; tak spodziewam się, że gdy przez
»usta Twoje mówić będę *in tra&u* dalszego Seymowania do Przewo-
»dnego Stanu Rycerskiego, i przez nie od niego dochodzić Mnie będą
»Onego żądania; spólna, nierozzerwana, i aboż pomyślna dla Ojczyzny
»iedność Seymu teraźniejszego Duchem i prawidłem będzie do końca.

Po Mowie J. K. Mci, Jmć P. Marszałek Seymowy miał rzecz
w następującej osnowie:

»Ka&da Seymowa Czynność do Narodowego Rządu utrzymania
»dąży, i ściągga się: ten iey kres Prawo, ten pożądane W. K. Mci Pa-
»nowanie zamierza; Zamiar zaś tak zacny, nie tylko Berło W. K. Mci
»w teraźniejszym czasie zdobi i sławi, ale przyszłym aż do zapadłej
»potomności Wiekom będzie podawał, na wzor władzy pożytecznie spra-
»wowanej, i za przykład Mądrego sławi Krolowania.

»Dopełniliśmy powinności przed Tronem, i w społeczności Prze-
»świeznego Senatu, Prawem nakazanych: W. K. Mość z nieofszędną
»drogiego swego zdrowia Ofiarą byłeś Nam Przewodnikiem i przykła-
»dem; bo Prawo założywszy za wszystkich kroków swych prawidło,
»stołowałeś do niego pierwiastki Seymowania; i ażebyśmy Czynności Na-
»sze do tegoż samego kierowali kresu, ślaskawie chciałeś, a skutecznieś
»dokazał. Chęć Pańska była dla nas przepisem: bo przykłady Krolow
»zawzię są dla Poddanych słodkim Przymierzem, i najmocniejszym po-
»ciąganiem.

»Czas na Obrządkach, wstęp do prawodawczego Seymowania czy-
»niących odbyty zbliżył tę chwilę, która Stan Rycerski od przytomno-
»ści W. K. Mci oddalać, do Jzby przenosi Poselskiej. Powracamy tam
»Mił. Krolu, z iedney strony z żalem, i wkroś przenikającym obowią-
»zane wiernością i wdzięcznością Serca umartwieniem, że od Maie&statu

»W. K. Mci umykamy się; Z drugiej strony z radością, że idziemy pełnić wolą W. K. Mci z zupełnym posłuszeństwem, wykonywać Prawo z iak naydoskonalszą dokładnością, zarządzać Oyczyzny potrzebom z oczyszczoną od osobistych względów Dobrą powszechną miłością.

»Umykamy się niechętnie od ulubionego Narodowi Oblicza W. K. Mci; ale nieśliemy z sobą wyobrażenie Oycy Oyczyzny, z Krolow naysłabszego, na podanych od Tronu W. K. Mci do roztrząśnienia i decydowania Stanowi Rycerskiemu Propozycjach lepiej wyrażone, niż gdyby było na głazach naytwardszych wyrzute.

»Nie wiem, i nie znam w całym Kraiu niezyczliwych i nieprzyjaznych Panowaniu W. K. Mci; ale gdyby kogo złość nayszczerniejszą zawłoką okryła, musiałby wyznać: że myśli W. K. Mci Stanom Rzpltey obławione iedyną tchną Oyczyzny miłością, zaświadczaia Pańskiej pieczołowitości rzetelność, chęcią ziednać i zabezpieczyć Maiątku nieruchomego spokojność, bez naymniejszego pożytkow ztąd wyniknąć mających z Tronem podziału, i uczestnictwa.

»Znaż dobrze N. K. P. N. Miś: będąc i Nauką polityki i doświadczaniem w rzemiośle Panowania wydoskonalonym, że porządek przyrodzony i istotny związków Obywatelskich, iedynie na tym zawisł, ażeby dwie własności: Ofobilta, to jest moc władania samym sobą; i Maiątkowa, to jest bezpieczeństwo posiadania, i wolność rozrządzenia co do kogo należy, wszystkim ogólnie, i każdemu w szczególności od Zwierzchności Kraiowej, iako Opiekunki Obywatelów przyrodzoney, były iak nayrowniey ubezpieczone.

»Idziemy już N. K. P. N. Miś: do pełnienia Prawa i woli W. K. Mci; Idąc uroczyście zaświadczaemy się, że wszystkie Nasze czynności chcemy iedynie służyć do potrzeb Oyczyzny, do chęci i zamiarow Oycowskich W. K. Mci, do Prześw. Senatu Zdania i przykładow. Takim postanowieniem umocnieni będziemy się starali zasłużyć na pochwałę Maięstwu, i ufność Narodu.

W tym Jmć Xiądz Kanclerz W. K. Sessyą solwował dla Senatu, do ostrzeżenia go przez Xcia Marszałka W. K. kiedy ma zasiadać; a Jmć Pan Marszałek Seymowy z Posłami poszedłszy do swej Izby Solwował Sessyą na Poniedziałek na godzinę 10. rano.

SESSYA XIX.

Dnia 26. Października.

W IZBIE POSELSKIEY.

Pierwszą po rozłączeniu Stanow w Izbie Poselskiej Sessyą zagał Jmć Pan Marszałek Seymowy w ten sposób:

»Walne Narodu Naszego Rady, czy Seymy, dwoiakię zamykają rodzaju Sprawy: z tego Spraw Rozdziału, dwoiaką Nas Posłow Ziemskich zaszczycaia władzą, i na iey sprawowanie rownym prawie wymiarem dzieła czas Seymom wolnym naznaczony.

»Do pierwszego Spraw Seymowych rzędu należą Seymow przesłanych Ustawy dla następujących przepisane, które pełnić bez głosow zabierania, i bez przerwy spraw Prawem nakazanych ostatnie Roku 1768. Urządzenia, i Tron i Senat, i Izbę Poselską obowiązują.

»Na dopełnienie ustanowionych Przepisow, dwa tygodnie z początku, a tydzień na Seymu zgonie wydzieloney czas Rady na dwie rowne prawie części przecinaia, i w pierwszym dziale, inney Stanom Seymującym nie dopuszczają władzy, tylko wykonywającą. Nic tu stanowić udzielnie, nic udzielnie rozkazywać, żadnego Prawa pisać nie mo-

»można; bo Rzplta woli swoiey i ustanowionego Spraw publicznych porządku, chciała Nas mieć wykonywaczami, nie Narodu Prawodawcami. Z trzech Władz, z których iey i każdego Państwa zwierzchność składa się Kraiowa: Prawodawczy, wykonywający i Sędziowski; sśrednią Nam do pos-Seymu powierzyła; wyjawlży Rugi, na których możemy na krotką chwilę być Sędziami.

»W drugim Spraw Seymowych rzędzie zamyka się udział i sprawowanie władzy prawodawczy, nie zpełna trzyniedzielnym sśredkiem określoney.

»Nie mam potrzeby, nie mam i zdatości do opisania szacunku, i zacności Władzy Prawodawczy, z ktorey przynależnie sprawowaney moc Krolestwow, szczęśliwość Narodom, bezpieczeństwo spokojności warowane Obywatelom; i naypomysłniejszy Dobru Powszechnemu wypadaia losy; a od przeciwnie, to jest źle, nieumiejętnie, i do zamiaru Prawodawnictwa nie słuownie użytey, naywiększe na Kraie i Narody spływiają nieszczęścia.

»Nie mam mowić potrzeby, bo znam do kogo mowię: do Obywatelów z pomiędzy tyśiąca dla zasług cnoty, i światła wybranych, doskonale na obowiązkach Urzędu swego się znających, doświadczaniem i wiadomością politycznych rzeczy oświeconych; a nadto Oyczyzną swoię szczerze kochających, iey dobre nad swoje korzyści, a swoy honor nad same życie przenoszących; do tak poważnych mowiac Mężow, przekładać im Urzędowi zacność, powinności i granice, byłoby to i im i sobie samemu uczynić krzywdę.

»Brakuie mi też zdatości przywoitey do wyśławienia Prawodawczy Władzy. Zabobonna Starożytność swoie Prawa Bogom swoim przyznawała; prawdziwa Religia Zwierzchność Kraiową właściwym Tworcy Swiata czyni Namieśnictwem. Do sprawowania tak wielkiey władzy, czasu wymiar, Prawa Oyczytę, i potrzeby publiczne Nas wzywają; Naszą powinnością będzie czasu na Oyczyzny Dobro użyć, publicznym potrzebom mądrze zaradzić, Prawo ściśle zachować.

»Wyrownaleś, Prześwieitny Stanie Rycerski, publiczne o Tobie nadzieie i mniemania, sprawując do tych czas udzielną władzy wykonywającą: dopełnienie wszystkich Seymowych Obrządkow, wytworne we wszystkim Prawu posłuszeństwo, uszanowanie Maięstwu z skromnością złączone, poważenie Senatu, ziednały Ci słuźnie dane od Tronu pochwały; Szacunek Starzeczy Braci, i słowy i układem twarzy nie wątpliwie oświadczoney, powszechną Narodu Estymacyą po Kraiu rozciągnięną, a Lasce, acz w nieudolnych osadzoney ręku, sprawiły sławę: że do tych czas wszystkie Czynności prawidłem Oyczytych były miarkowane Ustaw.

»Już przystępuiesz do daleko znakomitszego Dzieła, to jest: sprawowania Władzy Prawodawczy. Do wykonania Prawa potrzebne było posłuszeństwo; do pisania onego, mądrość i zgoda. Mądrość, ktora i potrzebę Prawa przenika, i onego granice stanowi, u Prawodawcy powinna się znajdować, i bez wątpienia w każdym tu przytomnym znayduie się. Zgoda wszystkich obeymować, i do iednego zdrowego zdania przychylać.

»Pierwszy raz pod terażniejszy Panowaniem w Izbie Poselskiej Prawa stanowiamy; Stanowmyż ie według wymiaru publicznych potrzeb, w doskonałej iednomysłności, zgodzie, i zaufaniu. Niech Seym terażniejszy następującym da przykład, iak Obywatele dla Dobra Powszechnego zgromadzeni, o nim powinni radzić. O tę tak potrzebną Dziełu od Nas rozpoczętemu, głosow i umysłow iedność gdy upraszam, do Materji Ekonomicznych przystępuię.

J. Pan Głuski Podsedek i Poseł Lubelski przymowił się, zachęcaiać Izbę, aby dobrze zażyła pory Wolnego Seymu, może na

na doświadczenie tylko od Postronnych pozwoloney, których zdanie o wszystkich robotach naszych, czy nie zawisło od tego, co teraz napiszemy? Względem Rady odwoływał się do Głosu J. P. Zeleńskiego Posła Krakowskiego w Izbie Senatorskiej mianego, radząc, aby na fundamencie dawnego Axioma: *Lex jubet non disputat*: nie pisać Praw obojętnych, ale takie, któreby posłuszeństwa, nie tłumaczenia potrzebowały.

Zabrał Głos potym J. P. Krzucki Poseł Wołyński w tych wyrazach:

»Po niewoli Wolność, po Wolności niewola w rowney iako dzień z nocą chodzą kolei. Przodkowie nasi odwagą i męstwem, trzymając żelazo w ręku, rozprzestrzeniaли Kraiu Granice, wiernością ku Samowładnym Krolom zyskali Wolność; my zaś zamieniwszy żelazo w piero, wiele Praw pisząc, mało dopełniając, Wojska szczupłością, mnożną Konfiliarzow liczbą, utraciliśmy Kraie; podległością i bojaźnią stracim powszechną wolność; bo Publiczne dobro prywatnym poświęcamy zylkom. Wolno każdemu myśl do okoliczności stosować, ią mowie nie odmienię, iż być wiernym Krolowi, iest być wiernym Oyczyźnie; kochać Oyczyznę, iest w niey kochać Oycę Oyczyzny; własne dobro Publicznemu poświęcać, być pufusznym Prawu, a ile być może, wykraczać z obrębów Prawa na drogę sprawowania, i dalsze moiego życia czynności będą zaświadczać. Nie mówić przeciw Radzie dla tego: że ma na czele Maiestat; Więc i Uchwały przeszłych Sejmow, które bez przytomności ustawicznej Najjaśniejszego Pana obeyść się nie mogły, nadwątlać i przeistaczać Zgromadzonemu Stanowi nie byłoby wolno; że iest Sejm więcej iak Rada, z samego utworzenia przez Sejm Rady okazuje się widocznie. Gdyby Rada zawsze chwaloną być miała, na cożby się przydało wyznaczać przyśięgę Ofoby do Jey Examinowania Czynności, kiedy nigdy zganioną być nie ma? w Przyśiędze 1776. Roku: = Cokolwiek Prawu przeciwnego, lub nad moc Prawa teyże Radzie pozwoloną przywłaszczonego postrzegę, albo iakie tylko na przeciw teyże Radzie odbiorę zażalenia, to wszystko Stanom Sejmującym wiernie doniosę. = W Konstytucyi 1775. = Gdyby Rada przestąpiła granice swojej władzy, Ofoby Radne sądzone będą na Sejmie przez Sądy Sejmowe, iako »pro Crimine Status, i ukarane podług Praw o tym dawniejszych. = Z tych dwóch Konstytucyi, iż same Ofoby z dwóch Stanow wybrane, »najmniej tykając trzeciego, za Czynności swoje odpowiadać mają. »Zadała Rada Zaświadczenia chwalebne od Seymu, to pozyskała; ale »czyliż temu, kto ma moc chwalić, ma być odięta naganienia władza? »wchodzę więc w Czynności Rady Nieustalącej; nie dosyć na tym, że »mało zaskarżenia przeciwko Radzie od prywatnych, ale same przestępstwa Praw zaskarżają. Skarga przez prywatnego może być urażą; utworzona Relacya poprzyjętych i Delegowanych w żadnym punkcie »skażoną być nie może. Czyż trzeba więcej skarg, iak od Korony i »Litwy? iak od całej Oyczyzny? za niezachowanie Praw przez Radę, zamiał wewnętrznego Rządu powszechny pomnaża nierząd. W Relacyi »przez J. W. Jmci Biskupa Helmskiego nie kłyszeliśmy nagany, bo będąc Senatorem Duchownym, a postrzegłszy grzechy, te sekretem Spowiedzi zatrzymał, ale opowiedzenie onych Swieckiej Osobie J. W. Radzickiemu Podkomorzemu Zakroczymskiemu podobnie Delegowanemu »zostawił. Z tych dwóch Głosow jeden formułę, a w dokończoney Relacyi przez J. W. Zakroczymskiego, choć summariatim uczynioney, pokazało się, iż *sunt bona mixta malis*. W drugim Głosie przez J. O. »Xięcia Czetwertyńskiego były oświadczone pochwały J. K. Mci i Rady; »J. K. Mci zawsze winne; Radzie Nieustalącej tylko w ten czas, gdy

się

»się łączyła z Decyzjami Jego najzbawienniejszemi dla Oyczyzny, a »nie zaś w ten czas może mieć ta Rada pochwałę, gdzie albo przytomności Najjaśniejszego Pana nie było, albo przytomność Pańka zawsze Praw całości strzegąca większością zdań przeciwnych przeważoną została. I iakże przeciwko tak nielitościwej na dobrego Krola nie mówić Radzie? mówić więc będę, a mówiąc przeciwko Radzie, nie sądzę, abym Radne w szczególności obrażał Ofoby. Z Relacyi Xięcia Jmci Woiewody Gnieźnieńskiego: o Departamencie Cudzoziemskim uczynioney, dość krótką mieliśmy wiadomość od tego Senatora dawniey w Radzie zasiadającego; a dobrze Oyczyźnie radzącego, lecz enigmatyczna Xięcia Jmci Sułkowskiego powieść objaśniona iest dokładnym wyznaniem przez J. W. Potockiego Posła Lubelskiego, iż Protokół Departamentu Cudzoziemskiego nie ma.

Czytam Prawo 1775. o Departamencie Interessow Cudzoziemskich.

»= Ten Departament będzie miał Sessye swoje według potrzeby. W niebytności Krolewskiej będzie w nim Prezydował Pieczętarz, a w tego nieprzytomności *primus in ordine*, a Sekretarz Narodowy o kaźdey Expedycyi pod adresem Jego przychodzącej Departamentowi donosić, i one pokazać powinien; Responsov także na te Expedycye bez pokazania ich w Departamencie i approbacyi przez niego, dawać nie będzie. Co zaś Departament traktować i rezolwować będzie, to notować, i podług tego czynności swoje regulować ma. Czytać na nich będzie Expedycye przychodzące; i gdy deliberowano będzie na nich co odpisywać będzie, Sekretarz Narodowy notować będzie *deliberatę*, i według ich Expedycye układać będzie powinien. = Nie mieć podług tego Prawa sporządzonego Protokółu, albo miawszy go nie dać »weyrzeć Delegowanym w Sprawy tegoż Departamentu, iest nie dać im »dopełnić przyśięgi, która we wszystkie Czynności Rady bez żadnego »wyłączenia wglądać każe. Jeżeli Departament Sprawiedliwości był roztrząsany, gdzie między iednym a drugim Obywatelem dźiać się może »krzywda; Czemuz Czynności Narodu z Narodem żywiec nas interesować nie mają? na coż mamy tak zacnego Sekretarza? na co ten Departamentow porządek? na co Protokół? na to: bo *verba volant scripta manent*. Dożywotnim iest J. W. Sekretarz, i ta dożywotność, jeżeli nie przez Sejm odmieniona, to przez nieochybny, i kaźdego »śmiertelnego życia koniec sprawi następną kolej. A gdy nie zapisane »zostaną się Protokóły, czyli śmiercią J. W. Sekretarza dla Kraiu założoną, tak wielkiej wagi negocyacye być zagrzebane powinny? (więcej nie mówię nad tym Departamentem, bo więcej w zadziwieniu, »niż w poznaniu tego Dzieła zostaię.) Należy więc, aby Protokół Departamentu Cudzoziemskiego był porządnie zapisany, i przez Delegowanych podpisany; co łatwo nastąpić może, wyciągnawszy Rezolucye »z Rezultatow *pleni Consilii*, i niektórych mniej potrzebnych, a u J. W. Ogrodzkiego znajdować się mających Manuskryptow.

»Przystępuję do Departamentu Sprawiedliwości. Samo przezwisko iak iest miłym wspomnieniem, tak wykraczanie przeciwko iego obowiązkowi »zgrogę i poruszenie w kaźdym dobrze myślącym sprawie Obywatelu; iuz po części w głosie J. W. Markowskiego, J. W. Zeleńskiego, przezacnych »Kollegow, i tegoż Departamentu i Rady *in pleno* wykroczenia gruntonami, Patryotycznymi, i niefarbowanymi tchnącemi poparte dowodami; do tych Zdań więcej dodać nie zdołam, iak się łączyć mam za »honor. Nie można przepomnieć J. W. Kufzelewskiego Wilkomirskiego, J. W. Makowieckiego Słonimskiego zacnych Polkow, którzy za »li się Imieniem całej Prowincyi, iż Unia nadwergężona, iż bieg Praw

Pf 2

spra-

»sprawiedliwy do niesprawiedliwych Rady Nieustającej Rezolucyi zwrócony. Cóż Posłowie mówiąc o Litewskich pokrzywdzeniach, Koronnych krzywd opowiedzenie Koronnym zostawili Posłom. Dopełnił tego chwalebnie i cnotliwie J. W. Potocki Poseł Lubelski; między innymi uczynił wzmiankę, iż Protokoły Rady pomazane. A czyż można żądać byś po Nayaśniejszym Panie, aby na pomazane Piśma niezmazanego swego Charakteru czynił podpisy? Wszystemu winna nieśczęśliwa *Pluralitas*: niechayby była *paritas*, a dopiero byśmy poznali, iak dobrego i sprawiedliwego mamy Monarchę. Wydawała Rada powtorne Uniwersały na Sejmiki Deputackie, niedosłać wprawdzie, iż ma moc wglądać w Trybunały; ale czy ma moc przymuszają Obywatelów, aby koniecznie obrali Deputata? wszak to ich jest własna krzywda; a bez iednego lub dwóch może być do sądzenia dostarczający komplet. Rozesznała Rada Nieustająca rozdwojone Sejmiki Deputackie, a tym samym czyniła to, co Deputaci przy Reasumpcyi czynić powinni. I to jest sądzenie, którego nie ma Rada Nieustająca. Na zaskarżenie iedney strony zawieszając Dekreta, jest to ani Praw tłumaczenie, ani Eksekucyi Praw pilnowanie, ale owszem sprawiedliwości święte zatamowanie. Ma Rada Nieustająca moc tłumaczyć Prawa; które tłumaczenie jest Prawodawstwem właściwym Seymu; lecz czy może i na tym poprzestać ludzka wyniosłość? Rada Nieustająca własne swoje objaśnienia Rezolucye; i jeżeli może ciemną pierwszą napisać Rezolucyę, może i iasne Prawo ciemno wytłumaczyć. A jeżeli Rada Nieustająca przez tłumaczenie Praw wszystkie Prawa niepewnemi czyniła; czegoż się spodziewać mamy po Rezolucyach Rady moc Prawa mających, które umyślnie na większe zawikłanie Obywatelów ciemnemi mogą być wydawane, aby podług potrzeby wynikać mających okoliczności, objaśnione były. Suspenzy o Posłach i Senatorach nie iednemu z Obywatelów uczyniły krzywdę; bo nie ieden uczyniwszy przygotowanie do Sprawy podług pierwszej Rezolucyi, i czas i pieniądze straciwszy z niczym do domu powracać musiał po wyszłej powtornej Rezolucyi. Lecz te Czynności nie mogą być poprawione, a dobre Rady Nieustającej sprawowanie w innych pożytecznych dla Kraju starannościach nadgradzając, zyskały pochwały. Teraz tylko do tego, co ma być albo uchylonym, albo poprawionym, mowę moję obracam.

»Ma moc Rada Nieustająca tłumaczyć Prawa, ciemne objaśniać, ale czyż Prawo nie powinno być tłumaczone przed Dekretem, a nie po Dekrecie? Dawniej bywały Dekreta podług Praw, teraz tłumaczenie Prawa podług Dekretu wypadło. Z tego wynika Kwestya: czyli Dekret przed objaśnieniem Prawa wypadł, w Jurydykcyi Sądowej po objaśnieniu tegoż Prawa ma upadać? albo zostawać w swojej podług Prawa dawnego mocy? Prawo na Sejmach stanowiąc, było Prawem objaśnione; od daty objaśnienia stało się Prawem nowym dawne znoszącym. A że Prawa nie na przeszłość, ale na przyszłość obowiązują, czyli tego Rada Nieustająca dopełnia, ściśle nam rozstrząsnąć należy.

»Departament Wojskowy nie jest bez przestępstwa; Bo w którym to Prawie jest pozwolono, aby iednego obnażać dla okrycia drugiego? Skaffowała Wozy Rada, bo pewna z przenikłości w przyszłość, iż Wojska nasze nie będą użyte do marszu dla odzyskania odebranych Kraiów, ale w spokojności na miejscu czekać będą reszty Kraju zaboru, iako nieochybnego Prawo wgardy skutku.

»Departament Skarbowy nie wiele wykroczył; tylko iednych Obywatelów uwolnił od powinney opłaty, ażeby na nas podatowania nowy obmyślił Projekt. Przestąpiła Rada Prawo wyznaczając Assygnacye za głosnemi nie sekretne Wotami, któreby się może nader hojnym sprzeciwiły szafunkom. Ze przezwiśka Departamentów nie wykraczała, ale

Oso-

»Osoby w nie wchodzące. Rezolucya Rady o Proceśach Stan Rycerki krzywdząca, i iedyny ubogiej Szlachcie od możniejszych odzyskania własności znosząca sposób, przez niedozwolenie szkodenia Proceśem, wykroczyła nie tylko przeciwko cytowanemu Prawom 1768. 1726. ale i przeciwko wyraźnemu 1659. iż = *Banniti & Publicati*, na którychby Publikacyty na Sejmie, w Trybunale Koronnym, lub w W. X. Lit. i w Sądach Naszych *minoris Subsellii* stanęły, miejsca ani protekcyi żadney, iako w Koronie, tak w W. X. Lit. i w Xięstwie Ruskim mieć nie mają. = Znalazło to Przestępstwo Prawa w Radzie Nieustającej Protekcyę; a przeto nie z powodu ciekawości, kto Stan Rycerki ważył się poniżyć, ale z powodu sprawiedliwej trwożliwości o Stan naypierwszy, obawiać się nam potrzeba. *Pluralitas* w Radzie Decyduie, Rada Nieustająca w rowney liczbie z Stanem Rycerskim początkowo obierana, potem wybierając Kandydatów *ex Equestri Ordine*, wybiorą z pomiędzy siebie; z tych gdy powiększył się liczba Senatorów, targali się raz na Stan Rycerki, odważyć się mogą tłumaczeniem Prawa do ścisleych granic przywieść Władzę i Prerogatywy N. P. którego naysprawiedliwiej Stan Rycerki z pomiędzy siebie na tym stopniu osadził. Obrat Go Krolem w czasie, w którym Krolowie wszystko dobrze czynić mogli, ale Konstytucya 1775. Roku stanowiąca Radę, przeistaczając Formę Rządu Republikańskiego, zmniejszyła Monarchy Władzę. Ta aby nie była zmniejszona, w naypilniejszy powinniśmy mieć baczeniu. Jest Prawo, że *Ad ea nemini sunt deneganda*; dopraszano się dawniej, aby Protokoły, które są Aktami Rady Nieustającej, produkowane były; i chociaż w Głosie swoim śmiały, bo niewinnym, J. W. Małachowski Starosta Sandzki zastępujący miejsce J. W. Marszałka Rady informował nas: iż w Rezolucyach przez sekretne Wota nastąpionych, choćby i nayszkodliwych, nie mogły być rozpisy. Upraszamy iednak o komportowanie tych Protokołów, z których rozpisu poznamy, kto iakiego w sekretnych mógł być Wotach zdania; dowiemy się z tych Protokołów treści tych czynności, które J. W. Zakroczyński zwięzłe dla oszczędności czasu nadmienil; z tych to poznamy, komu wdzięczność i uszanowanie za posłuszeństwo Prawu, i za odwagę w obstawianiu przy praw całości w sercach zostawić winniśmy. Nakoniec inaczej niech się to sprawdzi: *Oderint peccare boni virtutis amore, oderint peccare mali formidine panis*. Z tych Protokołów poznamy co poprawić, co odmienić, a co zniszczyć potrzeba.

»Zapatruiąc się na Czynności 1775. Roku Rady, z głosów przebieżających wielu przeznaczonych Senatorów, Ministrów, i Posłom, okazujących dowodnie iey przestępstwa, a konfrontując z Zaświadczeniem, sądziłem, iż gdy pierwszą Radę dla samych początków przestępującą chwalało, potrzeba było i tę w dośladniejszych, jeżeli się znalesć mogą, pochwalić wyrazach, iako więcej przestępującą; a to dla tego, aby następność z większości pochwał, większości przestępstwa domyslała się.

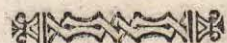
»Lecz Sejm wolny temu wszystkiemu zaradził, biorąc za pośrodkictwo Sprawiedliwość. Ma Rada pochwałę za dobre Czynności, aby następną zachęcić, a niech się przy Rezolucyach przeciwko Prawu wypadłych nie utrzymuje, niech zostaną uchylone przeciwne Sprawiedliwości teyże Rady wyroki, które szkodę powszechności i szczegulności, z ktorey się składa powszechność, uczyniły. A tak po wyłączeniu mylnych, same użyteczne dla Ojczyzny zostawiwszy czyny, na ow czas Rada może się szczycić, iż mając na czele Spraw dobrych Maiestat, chwalać być powinna.

Po Jmci Panu Wołyńskim Jmci Pan Ustrzycki Kasztelanic Jmci Włodzki Poseł Jmciński miał Mowę w następującej osnowie:

»Słyszane w Izbie Senatorskiej Głosy J. WW. Delegowanych do

Gg

exa-

»examinowania Czynności Rady Nieustającej, wkładają na mnie obowiąz-
»zek, ażebym idąc przykładem tychże J. WW. Delegowanych, nie był
»temu na przeciw, by Przesacni Mężowie pracujący około dobra Pu-
»blicznego, by przeszła Rada Nieustająca słusznej pochwały nie odebra-
»ła. Oddały już iey tę Sprawiedliwość Zgromadzone Stany oświadcze-
»niem wdzięczności, które w Zaświadczeniu przyjętym na onegdajszej
»Sessyi jest zawarte. Y wraz z nią winiszować sobie powinniśmy, że przez
»dwuletnie tak wysokiego Urzędu sprawowanie, wydawszy kilkaset Re-
»zolucyi, upatrujemy małą ich tylko liczbę, które powszechnę appro-
»baty nie znajdują. Warta więc pochwał, warta wdzięczności. Lecz
»ile oświadczenie tej wdzięczności jest należyte, ile Zgromadzonych Sta-
»now było obowiązkiem dać iey tę Szlachetną Nadgodę usług Publi-
»cznych, tyle mają Prawa zażądać się nad tym, co powszechnę Ap-
»probaty nie zyskuje; a każdy Poseł tyle obowiązku obiać w tej mie-
»rze to, co mu dyktuje chęć zaradzenia rzeczy publicznej.

»Zadofyć czyniąc temu obowiązkowi, to ci, Przesacny Stanie
»Rycerski, mam honor przełożyć.

»Nikt temu, spodziewam się, przeczyć nie będzie, że te iedynie
»Ustawy przepisywać powinniśmy, które kierując postępkami poddanych
»sobie, stosują je do istotnych obowiązków Człeka i Obywatela. Pod
»ktoremi żyjący ludzie, gdy chcą, z chęci i Prawa, gdy zaś nie chcą,
»choć poniewolnie, nie mogą nie oddać każdemu co mu się należy,
»nie mogą pożytkować z krzywdy cudzej. Y to także żadney zapewne
»nie podpadnie wątpliwości, że powinnością Rządu jest ubespieczać ka-
»żdemu jego własność. A o coż tu idzie w tej Kwestyi? Czyli poży-
»czający, gdy Summa którą pożyczyl, nie jest mu na Terminie wypłacona,
»ma iść do Procentu? albowiż też do Summy? jeśli nie o to: czy ma być
»dane wsparcie w nieuiszczeniu się danego słowa, czyli nie? jeśli nie
»o to: czyli to, co mu z Prawa własności należy, a czego mu nie prze-
»czy ten nawet, który pożyczal, ma mu być wrocone albo nie? Zda-
»nie się, iż żadney w tej mierze nie powinno było być Kwestyi, gdy
»już zaśła Ustawa R. 1726. w te słowa mowiąca: *Bona jure viſta, in
»re & summa liquida, ad proportionem principalis negotii tradantur.* Coż
»albowiem jest bardziej principale negotium, czy Kapitał? czy Procent
»od niego? i na jakimże fundamencie vigore Dekretów, w przypadku
»niezapłacenia Kapitału na terminie, Dobra podług powszechnę pra-
»ktyki in extenuationem onegoż były trzymane?

»Lecz kiedy prawdziwa myśl tej Ustawy podpada u niektórych
»wątpliwości, kiedy inni zaskarżają ją już o niewątpliwość, ale o do-
»broć; nie mowmy więc o tym co było, ale o tym, co z powodu spra-
»wiedliwości i dla największego pożytku Obywatelów być powinno. Wszak-
»że Summa, którą pożyczający oddaie na jaki czas w cudze ręce, do
»niego należy? Wszakże dłużnik obiecuie się oddać mu ją na pewny Ter-
»min? Wszakże kondycye umowy wolney, zawartej między dwoma lub
»więcej Osobami, bez naruszenia w tym cudzey własności, powinny
»być zachowane? Wszakże Ustawa, jeśli tego nie pilnuie, aby umo-
»wy między Obywatelami były dotrzymywane, znosi wszelką pewność-
»znosi *fidem publicam*, i porucza los Stron kontraktujących woli arbitral-
»ney iedney z nich?

»Co za stan Obywatelów bez własności? co za własność bez pe-
»wności? a iakaż pewność, gdy sama Ustawa ogłasza być prawne nie-
»oddanie tego, co się komu należy? tego mowie, o co się kto upo-
»mina podług umowy; czego pożyczyl pod wyraźną kondycją; a co
»gdą się na niey fundował, może mu być konieczne potrzebne, nie
»tylko do pomnożenia swego majątku, nie tylko do zaspokoienia wła-
»stnych długów, ale częstokroć do wyżywienia i opatrzenia siebie i fa-
»milii? Przepisywać więc Ustawę, która nie każe iść do Summy, ale

do

»do Procentu, nie iestże to otwierać drogę nieuiszczeniu się w danym
»słowie? nie iestże to mówić Obywatelom: *Niedowierzajcie sobie wzaje-
»mnie, sama Ustawa przyjdzie na pomoc temu, który nie dotrzyma opisu,*
»nie odda w zupełności cudze, choć ie wrocić, a wrocić w pewnym czasie
»obowiązał się.

»Lecz powie mi kto, co już słyzałem powiele razy, nie trzeba
»mieć względu na samych pożyczających, rząd i dłużnikom powinien dać
»protekcją, co się daie widzieć w tak wielu Kraiach. Gdyby to, co się
»dzieie, było dowodem tego co być powinno, mogłbym tu przytoczyć za
»sobą przykłady innych Kraiów, a co większa Republikantskich: których
»czynności, iezeli za przykładami iść mamy, bardziej iak inne powinny-
»by być od nas naśladowane. Ale że rzeczy dla tego że się dzieją, nie
»zawierają w sobie dowodu własney dobroci; nie wzywam po sobie tych przy-
»kładów. Pytam się przeto: czyli ubespieczyć każdemu wrocenie tego, co
»do niego należy, iest to mieć wzgląd iakowy, świadczyć łaskę, miłosier-
»nie do jego żądania przychyłać się? a nie raczy oddać mu winną spra-
»wiedliwość? Pytam się: czyli iest słuszną ta Rządu protekcya, która przy-
»chodzi na pomoc temu, co cudzą należytość nie oddaie?

»Przyzwolciey podobno usłuży Ustawa dłużnikom, gdy żadnego
»nie zostawiając środka nieuiszczenia się w danym słowie, każdego Oby-
»watela do tego nakłoni, że się nie będzie zapożyczał bez pewności od-
»dania, że się będzie oglądał na swoy majątek, a przy bespieczeństwie do-
»brze Ustawą obwarowanym, znajdzie do poratowania siebie w potrzebie
»prędszych i chętniejszych.

»W przeciwnym razie, czym się utrzyma kredyt? co zaszczepi
»ufność? iaki będzie hamulec dla tych, którzy bez żadnego starunku wzglę-
»dem wywikłania się z interessów, bez pewności oddania na czas wyzna-
»czony, coraz nowe zaciągają długi? Bo mogą być tacy; i albo się bar-
»dzo myślę, albo być muszą tam, gdzie zbytek przyucza do wydatków
»nieumiarowanych. Słowem, nie widzę tylko złe tam, gdzie nie widzę
»sprawiedliwości, a ta iednostaynie mowi: *winieneś, odday; obiecałeś, do-
»choway, ile tylko możesz, istotnych kondycyi twego Kontraktu.*

»Daie się i to słyszeć na obronę dłużników: że Rząd dobry o to się
»nayausilniey starać powinien, ażeby czynił wszelkie wsparcie Dziedzicom
»gruntowym, a dłużnicy są takimi po większej części, nie zaś Kapitali-
»ści. Jestem rowno z innemi o tym przekonany, iż wszelkie staranie i
»pieczołowitość Rząd o tychże Dziedzicach mieć powinien. Lecz czyliż
»Kredytorowie i naywięksi nawet Kapitaliści, Dziedzicami gruntowymi być
»nie mogą, i nie są u nas? czyliż Summy od nich zbierane, nie służą
»także własności gruntowej, gdy ich pożyczający gospodarze, na ame-
»lioracyą Ekonomiki swoiey użyć mogą? Czyliż nakoniec może to być
»maksymą zdrowey polityki, aby w iednym ciełe Rzeczypospolitey, nie-
»ktore członki cierpiały, dla dogodzenia innym i zastąpienia nieładu, w
»ktory się częstokroć samochcąc zapuszczają; i aby iedna część towarzy-
»stwa, mogła z uszczerbku i zawodu drugiey rzetelnie pożytkować? Nie
»zapewne; szkoda iednych wiedzie za sobą szkodę drugich, późniey czy
»rychley. W zamiarze Ustaw sprawiedliwych, nie interes i pożytek,
»choćby i wielu, zakładać trzeba, ale wszystkich zarowno dobro powsze-
»chne: ktore wtedy tylko bez najmniejszey uymy wyniknie, gdy ka-
»żdemu z osobna, a przeto wszystkim będzie oddawane co im się nale-
»ży, i rownym sprawiedliwości wydziałem zabespieczone.

»Na tych dowodach zasadzony, dopraszam się, aby w tej mie-
»rze wypadła Rezolucya Prześw. Rady Nieustającej, poszła na decyzyą
»Głosow per Turnum.

Jmć P. Wierchleyski Poseł Poznański w tym miejscu Zdanie
swoie tak otworzył:

Gg 2

Czas

»Czas drogi, bo Publicznym poświęcony Obradom, już przez jednę »strawiliśmy połowę, a Konstytucja Nasza nie ma nic więcej w sobie; »iako tylko znak ieden Seymu przeszłą Nieustającą Radę Zaświadczającego, »i przy nim w pierwszeństwie zachowane w Spraw teyże Magistratury »wyrzucenie, od którego postanowiliśmy zaczynać, i niektóre Czyny Tey »Magistratury większością Głosów podług Warunku poprawić i umiar- »kować.

»Niechęć ja tu chwalić ani ganić Tey Naywyższej po Seymie Wła- »dzy, bowiem tego Obojga w Izbie Senatorskiej pozyskała aż nadto; a »przeto szacowney chwili oszczędzając momenta, tę tylko prawdę iako »Poseł mówić obowiązany, podług Relacji Jaśnie Wielmożnych Delegowa- »nych wyznać muszę: iż w Czynach Tey Magistratury w innych Departa- »mentach może niewinney, lecz koniecznie w Departamencie Sprawiedli- »wości, *sunt bona mixta malis, sunt mala mixta bonis*; a przeto tych tylko »nieprawnych omyłek, które się iako Ludziom od namiętności ciała niewyła- »czonym zdarzyły, i które wysilona własney miłości interessowanych Osob »wystarała przemysłność, iako z Prawami Koronnemi niezgodnych, spokoj- »ność Obywatelską mieszaących, i do celów różnego pokrzywdzenia za- »grożonych, słusznie i to koniecznie Nam należy poprawić; bowiem da- »wne Prawa musem tłumaczone wprzód w dobrym ubezpieczeniu należy po- »rządku, a dopiero nowe, jasne, i silniejsze, aby się tłumaczeniu broniły, »ustanowić.

»Do tego przeto końca dwa tylko być się zdają sposoby; z któ- »rych ieden wszelako doskonały, a przecież dla ochrony czasu krotszy, »wybrać od Naszey dependencie woli.

»Piewszy: przeczytać Rady Nieustającej Czyny, i z nich wszy- »stkich roztrząsionych Prawne i Kraiowi użyteczne wyłączyć, oraz do »druku końcem publiczney ich wiadomości i zachowania podać, a tym spo- »sobem nieprawne i szkodliwe resztujące za nic nie znaczące zostałyby »martwemi; lecz ten wynalazek długością pracy zabrałby nie ledwie czas »resztujący Seymowaniu przeznaczony, tym bardziey, gdyby się nim ca- »ła Prześwietna Poselska trudniła Izba: a choćby Nam Deputowanym do »Konstytucyi to przeleciła działanie, tedy i tak byłaby kilkoniowa ro- »bota.

»Drugi sposób: zawrzeć enocie i zaprzysiężoney JJ. WW. De- »legowanych do Examinowania Teyże Magistratury Posłów wierności, któ- »rzy wszystkie wartowali działania; Ci więc niechayby Nas o wszy- »stkich omylnych i szkodliwych uwiadomili tłumaczeniach, a z tych wa- »żniejsze wybrawszy, onychże w łagodnych przecież wyrazach, Tey Nay- »wyższej po Seymie Magistraturze przystoynych i przyzwoitych, uchylić, »boć przecie niebyłoby sprawiedliwością, aby równo nienawidzić naley- »psze i omylne Rady Nieustającej Czynności, aby tak dobre iako też i uło- »mne razem dla tego, że się mieszały, zmazać.

Jmć P. Mikorski Podkomorzy i Poseł Gostyński w zabranym Głosie przełożył: aby Radzie wdawania się w rozeznanie Dekre- tow zabronić, a wszelkie teyże Rady Wyroki ramujące Exekucyą Dekretów uchylić!

Między rozmaitemi w Senatorskiej ieszcze Izbie przeciw Ra- dzie zarzutami, był i ten: że taż Rada mając bieg swoy od Sey- mu tylko do Seymu, i Seymowi podlegając, odważyła się iednak Kwestyą o Processa na Senatorach i Ministrach Rezolwować, i tę swoię Rezolucyą Seymowi podawać: nie omieszkawszy więc tego za- rzutu Jmć P. Bądzynski Poseł Mielnicki w swoim Głosie, a przy- wiodłszy Prawa 1599. *de aequalitate Status*, 1726. o Processach i 1768. upraszał Izby o potrzebne nad tym Punktem zastanowienie się,

się, i Projekt względem określenia Rady podał, który Jmć P. Se- kretarz Seymowy czytał *de tenori sequenti*.

»Objaśnienie Rady Nieustającej.

»Gdy naywięcej Narod trwożliwym czyni Punkt w dawniejszych »Konstytucyach tłumaczenie Prawa umieszczony, a przeto ten Punkt tak się rozumieć, ma objaśnia i wymuie: iż tam tłumaczenie zachodzić nie »będzie, gdzie co Prawo wyraźnie, a nie obojętnie postanowiło, szczegul- »nie *in rebus Judicandis & exequendis*, iakaby wątpliwość dla Sądzących »Osob przez obostronność Prawa zachodziła, a ta *in decisione* na prze- »szkodzie była, taką okoliczność *per sententiam* sobie doniesioną, *non tan- »gendo decyzy in negotio & appellatione*, ułatwić może, Exekucyi Prawa »& *Judicatorum* na Prawie przestrzegać będzie, umnieyszenia krajowego »Woyska przestrzegać ma, Assygnacyami do Skarbow podług wyraźnego »Prawa dysponować będzie, Process podług Konstytucyi 1726. iż do oby- »dwoch Stanów rozciągać się ma, bez żadney dystynkcyi Osob, pod za- »dną wątpliwość przychodzić nie będzie, Uniwersały na powtorne Seymiki »*casu quo* niedoszłe wychodzić będą, aby tylko Oblata onych *proprio in »Territorio* przed Seymem, lub Reassumpeyą Trybunałów, dwoma Nie- »dzielami poprzedziła, pod nieważnością *cavetur, Judicata Cujusvis Sub- »sellii & Provincia* do dawnego *restituuntur* Prawa, Tradycye Dobr w kil- »ku Tysięcach mogą *dari ad extenuationem*, w większych zaś Summach »*dupla proportionem* Kapitału, a takiemu Possessorowi Procent po dziesięć, »& *Litis expensa comprobanda* waruiz się, tudzież w decyzyach wszelkich »*sensus decidentis* w Sentencyonarz zapisany zostanie, i odtąd względem »Rady Nieustającej, nie stanowionym być nie może, iak tylko na Wol- »nych Seymach, a *Resultata* wszelkie Rady Nieustającej co ćwierć Roku »*Actis Publicis per universum* doniesione *per excerptum* będą.

Ciągające się w tylu Głosach różne przeciw Radzie wniesie- nia dopełnił Glosem swoim Jmć P. Stanisław Potocki Poseł Lubel- ski, upraszając Kollegow, aby iak nacyśniejyszemi Prawami też Radę w czas dalszy obostrzyli.

Ku temu końcowi Jmć P. Kuszelewski Sędzia Ziemski Poseł Wiłkomirski podał Projekt do Laski, który Jmć P. Sekretarz Sey- mowy czytał *in hac verba*:

»Warunek dla Korony i Wielkiego Xięstwa Litewskiego.

»Gdy przy rozłączeniu Izb, Warunek względem niektórych Czyn- »ności i Rezolucyi Rady, w przyswiałczeniu Jeyże wydanym, iest ostrze- »żony, Deklarujemy: iż lubo powagę Rady w niczym nienaruszoną mieć »chcemy, atoli w zaskarżeniach przeciw Dekretom *in materia Judiciaria*, »tudzież z prywatnych wniesień o tłumaczenie Praw zaszłe z Rady Rezo- »lucye, niemniej nie Exekucyą Praw, ale Legislacyą znaczące Jeyże Wy- »roki, Exekucyi Dekretów Sądów wszelkich i Progressu Juryzdykcyi tamo- »wać i uszczerbiać nie mają. I zostawiając tak Dekreta, iako też Obywa- »telskie interessa Prawne w tymże stanie, w iakim do Rady przyszły, aby »odtąd te, i żadne pod iakimkolwiek pretextem do Niey przynoszone nie »były; a dopieroż na nie Rezolucye pod nieważnością onych, nie wycho- »dziły, mieć chcemy.

Po tak wielu przeciw Radzie podawanych uwagach, zabrał Głos Jmć P. Szymanowski Poseł Sochaczewski, prosząc Izbę, aby nie wycieńczając czasu, niebawnie przystąpiła do sposobu Sey- mowania, i przyięcia podanych względem Rady Projektów.

Odezwał się za Radą Jmć P. Kretkowski Starosta Przedecki Poseł Brzeski Kuiawski: że słyszał Zaskarżenia przeciwko Radzie,

Hh

nay-

naywięcej Ją o tłumaczenie Prawa obwiniające. Lecz Rada będąc do tego umocowana przez Prawo, co czyniła, Prawnie czyniła; *à quod Jure fit, juste fit*: Zaczynam upraszać, ażeby w tym tylko Jey Czynności nie zyskiwały swojej approbacyi, w czym Prawom Kardynałnym uszczerbek przynieść mogła.

Tu zabrakł Głos Xże Sapieha Poseł Brzeski Litewski w tych wyrazach:

»Już tedy nakoniec staniemy powtórnie w tej właściwej Praw Świątnicy, już nakoniec przychodzi chwila istotnego użycia swobod Polszcze właściwych, gdy przystępujemy do pełnienia najeelniejszych obowiązków Funkcyi Poselskiej. Ten widok, ten moment powinien dusze Obywatelskie nayżywszą napełnić radością, ale przy tym strwożyć i zastanowić, »gdy od iednej każdego myśli, od iednego zdania zawisł pomyślny lub przeciwny los wszystkich współ Ziomków. Boże nasz! Boże Oyców naszych! »iakoś im dodawał w tych murach, w takowych obradach Ducha śmiałości »i Patriotyizmu, którym Kray szczęśliwili, rzucić na nas litościwe oko, »abyśmy skutecznie mogli użyć tych pierwszych wolnych Obrad na utrzymanie i zmocnienie samejże Wolności. Ja (co z mojej strony) tym »goręcej twojej wzywam pomocy, iż mniej od innych mając doświadczenia w pierwszym zaraz kroku tak śliska otwiera mi się droga; lecz »gdy zdanie moje poydzie za przeświadczeniem, choćby to kiedy było mylne, mogę przed Tobą lub kimkolwiek stać się winnym? chcę dogodzić »mojej powinności, chcę głośno i śmiało mówić, bo przy Prawie i sprawiedliwości mówić pragnę.

»Dwie pod rozważę Naszą na dniu dzisiejszym przychodzą materye, obydwie dążące do przyszłych polepszenia czasów: iedna wyciąga naprawienia przeszłej Rady Czynności, druga zagroźdzenia przyszłej Radzie »drogi do wszelkich pozornych Prawa przestępstw; w dwóch tedy rozstrząśnieniach należy ściśle uważać, wybor użytecznych ku powszechnemu celowi środków; z tych (co do pierwszej materyi) zdaie mi się »ten naykrotszy, aby bez długiego już się rozwodzenia nad Zażaleniami »przeciw Radzie, wziąć onych Regestr przez poprzysięgłych Examinatorów Jey Czynności nam podany, i podług niego annihilować przeciwnę »Ustawie *Consilii Permanentis* Rezolucye, których że J. W. Lubelski w »naykrotszych słowach nayzupełniejszy stawia obraz, czytam tu mowę »Jego z przyłączeniem zdania mego nad każdym w niejże doniesienia »Punktem.

»Zdało mi się *Ecce*: to jednak uważać, i Stanom przełożyć: iż Rada Nieustająca w materyi Skarbow Narodowych, gdy przychodzi do skasowania przez *Assignacye*, tych nie wydawała (iako Prawo mieć chce) przez »sekretnę *Wota*, że też Rada mimo Prawa, Domy na gruntach Duchownych »w Dobrach Krolewskich od Podatku pułtora Podymnego zwolniła *Ecce*. Co »do pierwszego Artykułu, sama nagana przyszłej Radzie będzie ostrzeżeniem. Co do drugiego, należy się Prawom przeciw-Prawne znieść od Podatków uwolnienia, a tym nadgrodzić krzywdę Skarbu Koronnego.

»Co do ogolności widziałem, że *Dyaryusz* czyli Protokół Rady znayduie się w kilku miejscach zmasany i poprawny: że Protokół Departamentu Cudzoziemskiego, iako Prawo mieć chce, nie masz. Pierwszy zarzut iest »w istocie ważniejszy, niż się na pierwszy rzut oka wydaie; bo wolność »przemazywania w oryginalnym Protokule, na dalszy czas mogłaby się stać »niebezpieczną; zaczynam zalecić trzeba będzie *in posterum*, ażeby przy Radzie Nieustającej, procz Raptularza, czysty znaydował się Protokół, bo w »tak wielkiej Magistraturze naymniejsze rzeczy, wielką za sobą ciągną konsekwencyą. Departament Interessow Cudzoziemskich, że sam z siebie od »rząd uformuie Protokół, o tym wątpić nie potrzeba.

»Co do sprawiedliwości; lubo Rada Nieustająca mocy Sądowej nie »ma sobie nadanej, owszem exekucyi Praw i Dekretow pilnować obowiązanna, niektóre jednak, (iako to z poprzedzającej J. W. Zakroczyńskiego »Relacyi widzieć można) Dekreta zawieszła. To iest naywiększa »żność Rady Nieustającej, od tej poprawienia, i oney na dalszy czas »zapobieżenia, zawisła całość spokojności i swobod Obywatelskich, ażeby za tym Proiektem następującym, uchylone były wszelkie Rezolucye »przeszłej Rady Nieustającej, wzruszającej Dekreta oczywiste, o to iako »nayuścielniej z własnego przeświadczenia, i z mocy Instrukcyi domagam się.

»I tamże (to iest w Płocku) weszła w rozstrząszenie rozdwoionych »Seymików Deputackich. Ze Rada weszła nad Prawo w kognicyą Seymików Deputackich, iest rzecz oczywista: że Deputat z dwóch kwestynujących sobie Prawność, Prawnym osądzony przez Radę, nie iest tym »ulegitymowany, każdy uzna; Zatem zdawałoby mi się, ażeby z obydwoich Seymików Deputaci dla przykładu poszli pod Łaskę Trybunałką, »i tam aby się podług Prawa, ieden z nich legitymował, lub gdy »obydwoich Elekcye pokażą się nieprawne, obydway od Funkcyi oddaleni »zostali.

»Wychodziły także z Rady pokilkokrotne przeciwnie Rezolucye, iako to w interesie W. Generała Czerniszewa o suspensach Bosłom służyć »mających, o Dekretach *executionis*, trzy Rezolucye przeciwnie znaydują się, iako też względem Spraw *in communicatione Documentorum*. W co gdy »inkwirować nie masz czasu, dopraszam się, ażeby o wszelkie wątpliwe »Rezolucye Rady, Obywatelska troskliwość temi zaspokoiona była słowami: Ze w czym tylko Rada przestąpiła Prawo, to wszystko za nieważne poczytano być powinno.

»Ze też Rada Nieustająca Rezolucyą swoją Prawo wyraźnie o Tradycyi Dobr w Summach przeistoczyła, rezoluwając: iż nie w proporcji Summ, iako Prawo mieć każe, lecz w proporcji prowizyi tradować należy. W »Prowincyi zaś Lit: gdy Prawo siódmy procent od Summ do Skarbu płacić »nakazało, też Rada do niepewnych i zakwestyonowanych Summ toż Prawo »rozciągnęła, w przypadku Summy, do Stanow repetycyą procentu nakazując. W tej mierze odwołuję się do zdania Kolegow moich przeciwną mówiących, żądając byśmy przy Prawie nie przy jego tłumaczeniu zostali, wzmiankę tylko, a Rezolucyi szczegulney względem »Summ procentowych nie sądzę potrzebną, gdy wszyscy Posłowie z Prowincyi W: X. Litewskiego, mamy znieślenie tegoż Podatku sobie Instrukcyami zlecone.

»Zważałem i to nakoniec, co do Woyska, iż Rada Nieustająca tyście »kilkaset ludzi Jazdy Narodowej, prawdziwą moc Kraiu składającej, zwinęła na uformowanie nowych Regimentow mimo Prawa, które mieć chce, »by stare Woysko utrzymywane, płatne, a nowe bez uszczerbku starego uformowane było. Ten iest Prześwietny Stanie Rycerski Artykuł, do którego przymówić się nayszczegulniejszą iest moją powinnością, bo zapomnieć nie mogę, ani powinienem: że Po szesciuniedzielney moiej »Poselskiej Funkcyi, wrocę się do moiego Rzemiosła, to iest do Woyskowego: mówię zatem za Woyskiem, mówię za jego krzywdą. »Zwinięto Tyście kilkaset ludzi Kawaleryi Narodowej dla uformowania »innych Regimentow, potrzeba zatem żeby zważywszy, iż to iest cel »naszego Woyska, że to iest takie Woysko, które sposób do życia i drogę do usług Ojczyzny Szlachcie otwiera, które nakoniec i oszczędza »wydatkow Publicznych, gdy z wszelkiego Europejskiego Zolnierza naymniey według proporcji kosztuje, potrzeba mówię to postanowić: »aby za naypierwszą Aukcyą Woyska od Kawaleryi Narodowej zaczęto; »lubo zaś w Mowie J. W. Lubelskiego niema nic więcej rzeczzonego »o Woysku, iednak sądzę być moją powinnością niektóre tutaj wzglę-

dem iego ucalenia i słuszności uczynić warunki, to jest: ażeby Summy wzięte z Kasy Tetyoskiej na różne potrzeby Wojskowe, jako są własnością Brygad, gdy z ich abcugów były formowane, tak żeby nową ustawą nakazano, iż pierwsza summa destynowana na umorzenie długów Rzeczypospolitej Wojskowych, ma wpłynąć do tejże Kasy, i służyć na potrzeby tychże trzech Brygad Pancernych. Waruję także sobie i to: ażeby dyslokacja Wojska tak była czyniona, żeby nie tak daleko rozfadzane były iedne od drugich części Brygad i Regimentów, żeby przez to byli w sposobności exercerowania, tudzież ażeby na exekucyę *Brachii militaris*, Komputowego nie używano Żołnierza; na koniec nim przyjdzie do nowego Wojska podniesienia, ażeby to dawne nayprzód było opatrzone we wszystko, i gotowe do marszu i bitwy.

»Wysła także już podczas agitującego się Sejmu Rezolucya Rady Nieustającej względem Kondemnat na Senatorach, &c: Co do tej Rezolucyi, nie już mówić nie żoście, gdyż ta w pierwey upadła, niż była zakarżoną; żeby iednak ona żadnych zawikłań na potym wzniecać nie mogła, trzeba ją znieść z wyraźnym ztwierdzeniem Prawa o szkoldzeniu Kondemnat tak Senatorom, iak Osobom będącym w wszelkiej Funkcyi.

»Te są Przświetny Stanie Rycerski moje zdania względem zakarżenia Rady, podług tych radnym widział ułożony nowy Projekt, znoszący ogólnie wszystkie zdrożne Rezolucye *Consilii Permanentis*.

»Co do Instytucyi generalney Rady Nieustającej, i na dalszy czas oney powinności objaśnienia, przyzwoitego czasu w tej mierze mój sposób myślenia otworzę, teraz zaś w tym, co nam podany będzie, Projekcie wypływającym z Zaświadczenia danego Radzie, aby nic in posterum stanowione nie było; a tak żeby osobnym Prawem przeszłość poprawiono, osobnym zaś dla przyszłości wystawiono Prawidło, iak nayużyteczniej dopraszam się.

Po Głosie Xiecia Sapiehi, miał rzecz J. P. Gorski Poseł Warszawski, broniąc Rady przeciw wniesionym zarzutom.

W tym J. P. Mikorski Poseł Kaliski oddał do Łaski Projekt względem Rady.

Czytał ten Projekt J. Pan Sekretarz Seymowy iak następuje.

»Ponieważ po rozłączonych Izbach poprawę niektórych Czynności i Rezolucyi przeszłej Rady *pluralitate Votorum* sobie zaraz w pierwszeństwie rezerwowaliśmy; więc przystępując do tego stanowimy: iż co się tycze tłumaczenia Praw tejże przeszłej Rady, te tylko Rezolucye Jey za Prawne mieć chcemy, które na Memoryały Sądu, to jest: w nim Zasiadających Osob rękami ich podpisane, i Sądową Pieczęcią naznaczone, zapytujących się nastąpiły; Rezolucyi także o Sukcesyach, iako Legislacyą w sobie mającey, nie przyjmujemy. Jeżeli zaś kto komu podany do Rady Memoryałem nieślusne uczyni obiekcye, a tych nie dowiodł, odpowiedź o ukaranie w Sądzie przyzwoitym do czynienia ukrzywdzonemu zachowaną zostawujemy. Przyzwoitych zaś iednym Powodztwem w Sprawie nierozdzielney, choćby było pociągniętych więcej, tedy onych po iedney Kondemnacyi prokto otrzymaney *in Causis Expulsionis & Fisci; Aut post rem Judicatam in omnibus Causis* zapadłej; po dwoch zaś *in re simplicis Debiti*, a po trzech naywięcej *in negotiis facti & disquisitionis Jurium pro plenarie Convictis*, podług Praw *in his omnibus* iasno dotąd stanowionych, mieć chcemy. A co się tycze *res Judicatas*, gdyby się *casu quo* kto popisywał z Rezolucyą Dekret nadwierzającą; lub iego Exekucyą wtrzymującą; tedy takowa w żadnym Sądzie na przeszkodzie być nie ma. I gdy już iaka z takowych w którym Sądzie Sprawie przeszkodziła, tedy taką Sprawę do swiego dawniejszego stopnia wracamy.

Po

Po przeczytaniu Projektu J. P. Mierzeiewski Poseł Hełmski wyraził:

»Ktokolwiek słyszał i Relacye Examinatorów Rady Nieustającej, i zażalających też Radę, dostrzegł łatwo wiele przyczyn zażalenia, wiele utyskujących na Jey Czynność, ale wyłączyć tego nie potrafi, iż były Dzieła i użyteczne.

»To zaś we wszystkich prawie usłyszał Głosach, co jest przeświadczeniem publicznym, że J. K. Mć Pan Nasz Miłościwy będąc na czele tejto Rady, iako troskliwy o Dobro powszechne, zapewne przy nacyfłszy swej myśli odwracał złe, a pomnażał dobro.

»Mówić przeciwko bywšej Radzie Nieustającej, lubo jest mowić przeciwko tej Magistraturze, w ktorej mię łaskawe Wota Seymujących Stanów domieszcili; lecz kiedy tam przychodzi otworzyć swoje zdanie, gdzie Prawo i wewnętrzne przeświadczenie powinno być każdego prawidłem,

»Nie inaczej mówię, tylko z obowiązku prawdziwego przekonania, na wywiązanie się temu zaufaniu, które przez życzliwie na mnie Wotujących, do tej mię dla Rzeczypospolitej wyznaczyło posługi; iż ganić to, co jest ku ulepszeniu Dobra Powszechnego, nie jest moim zamiarem, równie, iak chwalić co jest nad Prawo działanym; bo nie mogę uwielbiać tego w Poprzednikach, czego następny sam wystrzegać się pragnę: a ztąd nieuchronna wynika potrzeba, aby poprawić przeszłą zdrożność, a zapobiedz przyszłej.

»Poprawić przeszłą, w tym zdaie mi się nayoczywiście: żeby wdanie się w Iudykaturę, wdanie się w Legislacyą, iako nad zakaz Prawa uczynione, zupełnie uchylić okolicznosci rozdwoionych Seymików Płockich Deputackich, iako nad opis Prawa przez Radę Nieustającą rezolwowanych załatwić, i dalsze Artykuły (których zbiór w poprzedniczym dopiero Głosie, tak zacnego Posła Woiewodztwa Brzeskiego Lit: J. O. Xiecia Jmci Sapiehy Generała Artyleryi W. X. Lit: dokładnie jest wyłuszczone) rezolwować.

»Względem zaś wypadłych Rezolucyi z mocy Konstytucyi 1776. Roku, dozwalającej Radzie tłumaczenia Praw, gdy z uft Delegowanych do Examinu teży Rady Nieustającej mamy to zapewnienie, iż iedne są prawnie i sprawiedliwie dane, drugie omylnie podług mniemaniam tłumaczonych, przeto należy nam upraszać J. OO. J. WW. Delegowanych Examinatorów, aby z poprzyjęzoney swej wierności dali nam dokładniejszy objaśnienie, iakie są, i wiele przeciwnych Prawu Rezolucyi, abyśmy wycinając krzywe drzewa, iednym zamachem nie ścinali drzew użytecznych.

»Zapobiedz zaś na przyszłość nie można zapewne przezorniey, tylko ubliżyć tego Radzie Nieustającej, co było okazyą grzechu, odjąć wolność tłumaczenia Praw, iako niemożność zgadywania myśli Seymujących Stanów, a pisać iasne Prawa.

J. P. Ostrowski Poseł Sieradzki zabrał Głos na usprawiedliwienie Rady.

»Czas ten, który długim przeciągiem Lat był ubliżony, już nie ledwo wolney swobody naszey, starta by była Przemoc, gdyby nie lossem zrzadzeń nie postawiła Opatrzność Naywyższa Stanisława Augusta Krola Nam Panującego szczęśliwie, przezornie, i Mądrze; Ten Mądrością a przywiązaniem do Narodu powrócił Nam Nasze Naykar-dynalniejszye Prawa, Wolne Seymy utrzymał, Męstwem, odwagą, i trudem odzyskał Nam te Wolności, które dziś Naszey mocy oddane, dziś Dzieło Utworzeniu Naszemu podległe, dziś ofnowa wynikająca rozkrzewienia naszych pomyślności. Ale iak Nas dawniejsze Seymy nachylały do zguby, tak dziś należy się być ostrożnemi, aby zbyteczna mnogość troskliwości, nie uchybiła szczybla nad przepaścią będą-

li

dą-

»dającego, a Nas nie pogrążyła. Należy łączyć Męstwo z ostrożnością, »czułość z wolnym rozsądkiem, wreszcie azard z pewną iednością; a tak »zostanie całość Polaków.

»Wyznaczeni do weyrzenia w Czynności *Permanentis Consilii* Za- »cni Mężowie, iako pracowicie i dość iasno swej sprawy Relacye uczy- »nili, tak oddać im należy sprawiedliwość, że szczerą Patryotyzmu »tchnący gorliwością wypełnili swoje Dzieło; Atoli przecież po ludzku »mówiąc: nie iest mocy Naszey, aby dwuletnie Foliały pisane kilka- »dniowej pracy mogły obić umysł. I któraż iest taka Jurydykcyja, kto- »reyby naganić nie można; ale któraż iest taka, z ktoreyby mogło wy- »pływać więcej pomyslności dla Kraiu, iak ta? gdzież było przedtym »zażalenia swoje zanieść na Grody, Ziemstwa, Trybunały, którzy Boż- »kami Ziemskimi mogli się nazwać? gdzież na pomoc swoje żale »mogł rozwozić Obywatel słaby? Jest to iedna Pośrednicza Magi- »stratura, między mocnym a słabym, między bogatym a ubogim; »gdzież taka Magistratura? czy możemy pomyśleć dla Naszego uszczę- »sliwienia lepszej w powszechności Magistratury? To podobniey było »Jchmciom Mecenasom naciągać Prawa, tłumacząc ie podług upodoba- »nia, potrzeby i woli, i podług tych przefadzać Dekreta; Dziś ieden »skład formułący, złożony w naywyższym stopniu z znakomitych Mę- »żów, a na czele ich Nayiasniejszego Pana, który iak pilnie przykła- »da starania, tak pilnym w zachowaniu Praw iest warunkiem onych; »a iezeli ubliżenie stać się mogło, to znać nie w jego mocy było »wstrzymać; Wszak daią się widzieć od Tronu pełne słodkich wyra- »zów i *ad vota* Propozycye, ktore dla Powszechności pewne skutki o- »biecują pomyslnie. Przeto proszę, aby Zaświadczenie Rady, i Projekt »*in ordine* do ułożenia dla przyszłej Rady był czytany."

Pomimo tego J. P. Moszczeński Poseł Bracławski w Interesie J. P. Czerniszewa, względem Kaduka wyniesionego na Dobra J. P. Porockiego Chorążego Koronnego, o bezprawną Rezolucyą Radę obwiniał.

Naostatek J. P. Zelenki Podstoli i Poseł Krakowski rzecz uczynił w te słowa:

»Powrot Stanu Rycerskiego do tej ulubionej od wieków Świą- »tnicy, coż inszego oznaczać powinien, iezeli nie ten dar wolności »nayulubieńszy w powszechności Narodowi Ludzkiemu, a naytroskliwiej »od Starych Polaków wypiełgnowany. Szacowali Wolność Prodkowie »Nasi, bo ich cudze uczyły przykłady, iaka rozpacz w niewoli: łepiej »my ieszcze powinniśmy umieć ją cenić; bo nie iednego z nas dole- »ga blizna świeżo od mocy Samowładztwa zadana.

»A gdy to miejsce miłsze nad wszystkie światła tego wspania- »łości, żywe w sercach naszych zaczyna sprawiać uczucie; dajmy ba- »czność, byśmy się daleko nie zapędzali, ale przez zdrową Politykę w »każdej Czynności naszej trojakie łączyli okoliczności: Te, ktore nam »zkojarzonych fatalności związek, iezeli nie nazawże, to przynay- »mniej do czasu utrzymować każe; te, ktore nas dziś z gotową zem- »stą otaczają przemocą; i te, ktore przy ściśle zachowanej obojętno- »ści, przy mądrym pomyslny pory użyciu przyszłość nam wydarzyć »może. Radźmy więc tylko o tym, o czym dzisiaj radzić nam przy- »stoi. Nie bierzmy przed się żadney materji *Statūs*, bo te są tak do »użycia twarde, że pewnieby się o nie skruszyła wolność Seymowania na- »szego. Będziemy i tak mieli czym się zabawić, gdy się chwycimy »materji podpadających *pluralitati*; a te są: Skarbowe, Wojskowe, »Podatkowe, i po wielkiej części Rady Nieustającej. O tej to Magi- »straturze, choć nie dawno ziawionej, ale nad lata, wzrośł i się ma- »iędzy, zaradzić nam naypierwej przystoi. Nie chcę ia tykać Opisów

w Kon-

»w Konstytucyi 1775. Roku wyrażonych; bo wprzodby trzeba ostrożnie »wyrozumieć, co o niey dzisiaj myślą ci, którzy uszczuplając Kraiu »Naszego, uszczuplenie oraz Wolności, nayprzyzwoitszym dla spoko- »wości własnej sądzili być środkiem. Aleć łatwiej nam ruszyć Konsty- »tucyi 1776. Roku, ktora iasno opiewa: iż tłumaczenie Praw przez Ra- »dę Nieustającą *inter materias pluralitati ad decidendum* na Seymach »*Subiectas* policzone być ma."

Po skończonym Głosie dał Projekt do przeczytania w tych wy- »razach:

»Warunek Prerogatyw Władzy Rady Nieustającej właści- »wych.

»Moc tłumaczenia Prawa nadana Nieustającej Radzie, gdy z po- »wodu niektórych partykularnych Osob w żądaniach swoich zbyt chci- »wych, a z chęci nieodwołcznego zadosyć uczynienia każdemu iakowś »w Kraiu zaczyna mnożyć nieukontentowanie; więc ażeby ta Magistra- »tura, ktora zawsze na powadze Jey właściwej, i miłości Narodowej »wspierać się powinna, na przyszłe czasy do żadnych niechęci nie da- »wała okazji, w rzeczach sądowych iasniey opisaną mieć ią chcemy.

»Nie ma się pod żadnym pretextem Rada Nieustająca wdawać w »poznawanie Dekretów już zaszłych; a iezeli się kiedy w iakowe wda- »wała, tedy tym nie podług iey tłumaczenia, ale podług opisu Praw »i rozległości Władzy Teyże Rady Nieustającej ma następować iatys- »fakcyja.

»Nigdy więc żadna Strona w okolicznościach sądowych nie ma »przychodzić do Rady Nieustającej po tłumaczenie Prawa, ale Osobom »wraz Sąd składającym, ile tylko razy obojętność w Prawie pisanym »dostrzegą, wolno będzie zapytać się Nieustającej Rady, i Jey tłoma- »czenie ma być nieodstępny ferowania Dekretów Prawidłem.

»Rezolucya dana iednemu Sądowi, nie ma wiązać wraz wszyst- »kich Sądów, ale tylko do tego Sądu, a raczey Dekretu, w którym Sę- »dzia chciał być objaśnionym, ściągac się ma.

»Ezekucyi Prawa Rada Nieustająca odtąd wstrzymować nie będzie, »ale stopnie Sprawiedliwości, i dokonanie onej, podług opisu Praw i »teyże Rady Nieustającej Instytucyi, zachowane mieć chcemy.

»Rezolucyą Rady Nieustającej względem Tradycyi tłumaczącą, że »te w proporcji Prowizyi nie Kapitałów następować mają, całkiem uchy- »lamy.

Wielość oddanych do Laski względem Rady *pro* i *contra* Pro- »jektów, różność Zdań w tylu Głosach oświadczonych, były powo- »dem Jmć Panu Mafachowskiemu Posłowi Łomżyńskiemu do poda- »nia jzbie środka w ten sposób:

»Prawda i Sprawiedliwość powinny być ustawicznym Prawidłem »czułego i gorliwego Polka, i nieodstępny zaszczytem dobrze myślą- »cego Obywatela. Któryż pod Słońcem Narod powszechnie we wszy- »stkich Mieszkańcach taką się cheścić może sławą? ani ściaga na cały »Kraiy plamy występna iednego Rodaka nieostrożność, ani żądać przystoi, »abyśmy będąc ludźmi, być mogli bez błędu. Ten pomiar obowiązkow, »i słabości względem całego Świata wzięty, odnosi się w przyzwoitej flu- »szości, do każdej szczegulności, z wielości Osob złożoney.

»Przeczyć nie godzi się, aby w przypadkach niektórych Rada w »Kraiu Nieustająca albo więcej czyniła, niżeli Prawo dozwoliło: albo »przykrzey tłumaczyła, niżeli całość spokojności publiczney radziła. »Wszakże znamy dokładnie, iż ta Rada z trzech Stanów Rzplitej wy- »brana, Naywyższą i w Narodzie, i u Postronnych między Seymem a »Seymem, całej Rzplitej oznacza reprezentacyą, ktora każdy Rząd Re- »publikantki doskonały, koniecznie ma ułożoną. My zaś lat kilkadzie- »siąt na iey potrzebę zwolniwszy pamięć, nayszczegulnieyszą dozna- »nych

»nych nieszczęść wyznać powinniśmy przyczynę. Otoż! w umiarkowaniu zdrożności Rady, zdaie mi się tyle zachować wagi, aby poprawa rzeczy ni raz udzielonej, zawsze iednak w obrębach Prawa, ukra-
»cała powagi: ni właściwie potrzebnej tak względem Kraiu, rownież
»i względem Zagranicznych Mocarstw nie zmniejszyła Konfyderacyi.

»Srzodek naydoskonalszy wypływa, że gdy gorliwość Obywatelow
»Stanu Naszego Projektow kilka w tey toczącej się okoliczności podała,
»aby Jmć P. Marszałek Koła do ułożenia iednego z wszystkich raczył
»po dwóch lub trzech z Prowincyi wyznaczyć, a w dniu iutrzeyszym,
»gdy będzie doniesiony, zupełne tey trudności przynieście ułatwienie. O
»co z miejsca mego dopraszam się.

Po Głosie Jmci Pana Łomżyńskiego, miał rzecz Jmć Pan
Puttkamer Poseł Zmudzki w następującej osnowie:

»Otwierać usta w celach własney Obywatelstwu czułości, i dowo-
»dzić ią umysłem wspólnym z uwagą, są to zamiary szczegulne Posel-
»skiego Charakteru.

»Nie w inżym więc sposobie myślenia zabieram głos moy,
»przymawiając się do wniesionej materiy, która im więcej z siebie iest
»ważną, tym delikatniej być powinna rozważoną w obradach Naszych,
»aby Kardynalne Prawa, i zaszczyty Narodu nie stały się wzruszone;
»a iestżce pod słodkim hasłem wolnego Seymu, Seymu od tak znacznie
»zciekłych niepraktykowanego czasow, Seymu w codziennym dowodzą-
»cego doświadczeniu, z iak łaskawym J. K. Mość P. N. Mił: przychyła
»się stosunkiem do każdych wspartych na Prawie żądań Stanu Rycerskie-
»go. Te, mówię, względy Nayiasn: Pana zagrzewają serca zaradczaj-
»cych w tey Świątnicy, i zbawienne czynią pobudki, aby z osnowy
»Obrad terazniejszych naypożyteczniejsze Oyczyźnie wynikały Dzieła.

»Toczy się Przezacny Stanie Rycerki spor kilkodzienny: iezeli
»Rada Nieustająca, z powodu dozwołoney sobie mocy tłumaczenia Pra-
»wa, może przeistaczać Dekreta Trybunałkie, i onych zastanawiać Exe-
»kucyą; a zatym co iest pożyteczniejszym Narodowi, czyli takowa moc
»Rady Nieustającej, czyli też niepodległość wzruszeniu Dekretow *ulti-*
marum Instantiarum?

»Znam szacunek i nieodbitą potrzebę Prześw: Rady Nieustającej,
»znam, że skoro ster iey w rękach J. K. Mci P. N. Mił: w rękach i pod
»dozorem iednego z naysprawiedliwszych Monarchow; toć nie inaczej
»mogł być zmierzony, tylko w intencyach pożytkow Oyczyzny. Znam
»oraz, że każdy rządny Narod, bez podobney Magistratury obeyść się
»nie może: ale razem śmiem mówić, że nie ma pod Słońcem żadnego
»Mocarstwa, bądź iakimkolwiem Rządem obracanego, w którymby nie
»obserwowano niektórych maxym, iako Kardynalne i nieporuszone. Y cho-
»ciaż te w rzadkich przypadkach zdaia się niektórym mieszkańcom dotkli-
»we, przecież naymędrszy Prawodawca przeistaczać ie nie śmie, aby ta-
»kowa odmiana nie wzruszyła sprężyn, na których spokojność powsze-
»chna zabespieczya się.

»Ważność i niepodległość wzruszeniu Dekretow Trybunałkich, a
»zwłaszcza w W. X. Lit: iest z rodzaju tych to Kardynalnych maxym,
»iakić inaczej podniesione być nie mogą, chyba ofiarą tylą wiekami pi-
»sanych Konstytucyi, na których bezpieczeństwo siedzby swoiey każdy
»zapewnia Obywatel. Do tey uwagi wyszczegulnić należy dzielniejszy
»Artykuły swobod Rzpltey Naszey. Z pomiędzy tych liczyć się powin-
»ne, ustąpione od dawnych Krolow Narodowi, moc i powaga sądenia
»finalnego Spraw Obywatelskich. Ten to nayznakomitszy upominek od
»owych Monarchow, stał się ozdobiony nadaniem Prerogatywy Maiesta-
»tu. Wszystkie zaś Prawa, a raczej Dzieła niestartey potomością sta-
»wy i przezorności w prawodawstwie Przodkow Naszych, wszakże nie
»do innego zmierzają kresu, tylko aby ten celny klejnot Oyczyzny iak

nay-

»naydoyrzalej był stwierdzony. Ktokolwiek nieuprzedzonym duchem
»zastanowi się nad tą prawdą, przyznać musi, że powaga Dekretow Try-
»bunałkich iako ostatecznych wyrokow, iest szczegulnym zaszczytem
»Narodu Polskiego, prawidłem formującym kamień angularny wolności,
»i czynnego Obywatelstwa.

»Rozpostarło się wprawdzie echo, na odzew niektórych Osob za-
»skarżających Dekreta Trybunałkie W. X. Lit: że Sentencye tego to *Sub-*
sellum były zdrożne od sprawiedliwości. Któryż Sąd kiedy od stron pro-
»cedujących rownie był uwielbiony? Rada Nieustająca nie teyże samey
»podlega kolei?

»Ale roztrząśniemy bezpieczeństwo, iakie mamy zawarowane w Try-
»bunałach. Skład ich nie iestżce formowany z Obywatelow? alboż nie
»muszą wybrani Deputaci przyiegać na wierną straż Praw i Sprawiedli-
»wości? którzy kiedy formowano Dekret bez wyrazu legalnych racyi?
»i iakaż więc być może *Publico* lepiej zapewnioną wiara? Ale też zwa-
»żyć i to należy, że iezeli Prawa niosą Rygor na występnych, przepi-
»sały one Warunek na niepilnujących stopnia prawności. *Lex jubet, non*
disputat. Ktoż temu winien, że nieczuły na stopnie Prawa i Porządek
»onego Aktor iakowey Sprawy, naysprawiedliwszą przez swoy nierozmyśl
»utraca pretenzyą.

»Czułe o dobro Narodu, i ocalenie Prerogatyw Stanu Rycerskie-
»go, Serce J. K. Mci Pana M. Mił: dało nieiednokrotne świadectwo w Ra-
»dzie Nieustającej, ile uznawa pożytecznym ocalenie Powagi Dekretow
»Trybunałkich W. X. Lit: dla teyż Prowincyi: za którą pieczołowitość
»Pańską, mamy wszyscy Polkowie Lit: zlecenie przez Instrukcyę Nasze
»głębokie u Tronu J. K. Mci P. M. Mił: złożyć podziękowanie. Nieuwła-
»czam bynajmniey troskliwości słyszanej tu od niektórych Kollegow, a
»zmierzającej do sposobow zachwiania Dekretow Trybunału W. X. Lit.
»Sledziłbym ich Zdania, skorobym mogł być przekonany, że takowa no-
»wość pożyteczną stanie się Narodowi, gdyby powierzona mi Instrukcy-
»a od współ-Braci surowie nie nakazywała gwałcić przy niepodległości De-
»kretow Trybunałkich, i gdybym nie był pewny, że wszystkie Woie-
»wodztwa i Powiaty W. X. Lit: przytomnym tu J. W. W. Kollegom moim,
»podobny zaleciły Warunek. Gdy tedy powszechne iest brzmienie W.
»X. Lit: o ważności Dekretow Trybunał: gdy żaden Poseł nad Przepis
»Instrukcyi, pomknąć się bez grzechu nie może, gdy nakoniec nie iest
»to Seymu wolnego zamiarem, uwłaczać tak szacowną swobodę Narodu;
»przeto śmiem dopraszać się Prześw: Jzby, aby będący u Łaski J. W. Wiś-
»komirskiego Projekt, podług myśli Praw dawnych W. X. Lit: ułożony,
»był podpisanym; i aby odtąd Prześwietna Rada Nieustająca wszelkie O-
»bywatelkie Memoriały, zażkarżające sądowe wyroki, nieprzyimowa-
»ła; mając już doświadczenie, ile to Narod zatrwaza i porusza.

Po skończoney Mowie Jmci P. Zmudzkiego, gdy wielu Po-
słów dopraszało się o Głosy, Jmć P. Marszałek Seymowy chcąc
czasu oszczędzić, oraz co pewnego ustanowić, przytrzymawszy
Głosy, pytał Izby: Czy zgadza się na Wniesienie Jmci Pana Łom-
żyńskiego?

Różne na to odpowiedzi *pro et contra* zasły. Jmć P. Mokro-
noski Poseł Bielski dał się słyszeć: że podług Prawa Delegowani
do Konstytucyi mają Projekta przegłądać i o ich dobroci Izbie do-
nosić.

Nie pozwalali na to iedni; inni zastanawiali się: Czyli Dele-
gowani do Konstytucyi mają moc układania Projektow?

Jmć P. Markowski Poseł Podolski dla zaspokoienia Izby, tło-
maczył Prawo 1768. o Projektach. Czytał ie takż Jmć P. Se-

Kk

kretarz

kretnarz Seymowy. Wszakże nieskutecznie; bo Izba do jedności przyjść nie mogła.

Po niejakich rozważaniach zasięgał zdania Izby J. P. Marszałek Seymowy: *Jeżeli poznawa Stan Rycerski Delegowanym do Konstytucji Projekta o Radzie rozstrząsać, i układać? albo innych do tego trzeba Delegować?*

Na to zapytanie nie będąc jeszcze dostatecznie o woli Jchmć PP. Posłów przeświadczonym, iśniej pytał się powtórnie: *Czy zgoda, żeby Delegowani do Konstytucji Projekta o Radzie układali?*

A gdy trzykroć wszyscy ze zgodą odezwali się; zaprosiwszy J. P. Marszałek Seymowy Jchmć PP. Deputowanych do powierzonej sobie pracy, i oświadczywszy: że podług Obrządku na dawnych Sejmach Wolnych zachowanego, Jchmć Deputowani do Konstytucji mają mieć miejsca swoje w Izbie Poselskiej przy Marszałku Seymowym, Solwował Sessyą nazajutrz na Godzinę *praeis* 11. oświadczaając: iż bez względu na czyją niebytność, Sessyą o zapowiedzianym czasie z przytomnemi niezawodnie zaczynać będzie.

W IZBIE SENATORSKIEJ

Dnia tego Sessyi nie było.

S E S S Y A XX.

Dnia 27. Października.

W IZBIE POSELSKIEJ.

Zagał Jmć P. Marszałek Seymowy donosząc Izbie: iż Deputowani do Konstytucji, zleconego sobie obowiązku w ułożeniu jednego z tylu do Łaski oddanych względem Rady Projektów dopełnili; zaczęli upraszać, aby na przeczytanie onegoż Izba przyzwoliła.

Przystępował do czytania Jmć P. Sekretarz Seymowy; gdy tym czasem na usilne Jchmć PP. Posłów żądania, do rozdawania Głosów, Jmć P. Marszałek skłonił się.

Zabrał Głos pierwszy Jmć P. Ogródzki Sekretarz W. Koron: Poseł Liwski, w te słowa:

»Gdy przy zdaniu Relacji Zgromadzonemu Stanowi Rzeczypospolitej w Senacie przez JJ. OO. JJ. WW. Delegowanych do Examinowania czynności Rady Nieustającej, wspomniany byłem jako Sekretarz Departamentu Spraw Cudzoziemskich, niby nie wypełniający powinności Urzędu mego, czułem dotkliwie, iak należy każdemu honor swój równie z życiem ważącemu, rzuconą na mnie plamę; i po danych odpowiedziach przez JJ. WW. Senatorów Prezydujących w Departamentach teyże Rady, dopraszałem się u J. W. Wmć P. Mci Panie Marszałku Dobrodzieiu w tamtym zaraz miejscu o pozwolenie Głosu, dla oczyszczenia się z tak przykrej zmaży; ale proźby moje skutku pozyskać nie mogąc, wraz z JJ. WW. Posłami, którzy także do materji o Radzie Nieustającej przymawiać się chcieli, musiałem się uspokoić.

»Gdy zaś i tu jeszcze dnia wczorayszego w ponowionym zaskarżeniu Rady Nieustającej ogólnie i w szczególności Departamentu Spraw Cudzoziemskich słyszałem się tkniętym, niechcąc zabierającym Głosy JJ. WW.

»WW. Posłom w publicznych, a bardzo ważnych Interessach do całej Rady ściągających się być przeszkodą moim partykularnym uzaleniem, »dozwolcie teraz JJ. OO. JJ. WW. Mci Panowie, z tyczących mnie osobiste zarzutów usprawiedliwić. Niechcę ja być wielomownym bez potrzeby; nie będę powtarzał uczynionych w Senacie na obronę Departamentu Spraw Cudzoziemskich explikacyi, ani wyszukiwał pozornych dla mnie Argumentów i Racyi. Odwołuję się do iasnego i rzetelnego JJ. OO. JJ. WW. Departament Spraw Cudzoziemskich w zakończony Radzie składających Konsyliarzów świadectwa; jeżeli w powierzonej mi z woli J. K. Mci P. M. Mił: i z wyroków Prześw: Stanowi Rzeczypospolitej, przy ustanowieniu Rady Nieustającej usłudze, nie czyniłem zadosyć włożonym na mnie obowiązkom; jeżeli na każde tych Przechacnych Mężów zawołanie, »uchyliłem kiedykolwiek dania sprawy ze wszystkich okoliczności, które »do Urzędu mego, a do Jchże wiadomości należały; a tym sposobem »zdać mi się, że wypełniłem przepisane mnie w Przysiędze na ow czas »wykonaney powinności. Była ta Przysięga, iest, i będzie zawsze przytomna u mnie w pamięci; doświadczaia JJ. OO. JJ. WW. wybrani znakomici dostojnością, znanomością interessów Rzeczypospolitej, i wielkimi »do przyszłej Rady przymiotami zalecenia Mężowie, należytego odemnie »wszelkim Ich rozkazom posłuszeństwa. Niech zaś uspokoi się zbyteczna, »lubo z chwalebnej gorliwości wypływająca, troskliwość J. W. Wołyńskiego, »ażeby z moją śmiercią nie zginęły Dokumenta do Interessów z Dworami Zagranicznymi, w Departamencie pod moim znaydujące się dozorrem. Jest to, i zostanie w pilney, do kogo należy, i należeć będzie, »baczności.

»Mogę nakoniec, ośmielać się, wiernością moją J. K. Mci doświadczoną; a przez tę ufność, z którą mię Najiaśniejszy Pan do usług swoich używać raczy utwierdzoną, odważam się wspomnieć i kilkokrotną już Funkcyą Poselską cnotliwie, iak każdemu Obywatelowi, a największe »Dobro Ojczyzny niuiącemu przystoi, odprawioną. Spodziewam się znaleźć w najściślejszej JJ. OO. JJ. WW. M. Panów Dobrodzieiów sprawiedliwości, uznania czystych przynajmniej intencyi moich, w pilnym, »lubo niedoskonałym, iak wiadomości ludzkie ograniczone niosą, Urzędowi mego sprawowaniu, a niewinność moją oddając pod uwagę, i obronę od »natężonych natarczywości, łaskawym mię Prześw: Izby polecam względem.

Po Głosie Jmci Pana Sekretarza W. Koronnego, za powtornym Jchmć PP. Posłów żądaniem, przystępował powtórnie Jmć P. Sekretarz Seymowy do czytania Projektu; lecz na większe proźby Xcia Czwertyńskiego Posła Bracławskiego o Głos, czytanie znowu odłożone zostało.

Mówił zatym Xze Czwertyński Poseł Bracławski, w tych wyrazach:

»Głos każdego Posła w ten czas swego szacunku nabiera, gdy użyty jest na utrzymanie właśnie prawdziwej Wolności; lecz Głos z krytyk złożony, a po honor i sławę czyją sięgający, nie może się nazwać »wolnym, ani też przyzwoitym.

»I tak Głos Jaśnie Wielmożnego Krzuckiego Posła z Woiewodztwa Wołyńskiego na dniu wczorayszym słyszany, stać mi się dla mnie na »dniu dzisiejszym słusznie do mowienia powodem.

»Prześwietny Stanie Rycerski, luboś teraz na ten czas krotki z Praw obowiązku, zapewne że nie z własnej woli, to odłączenie od społeczeństwa Stanu Senatorskiego Starszych Braci Twoich przyiąć musiał; »szczerze się jednak (że się nie mylę) żeś się tak nie wyłączył, byś nie »miał wymierzać się zawsze winnym dla tychże szacunkiem.

„Ubliżył zaiste w Głosie swoim J. W. Wołyński iak szacunku, tak uszanowania, który jest ze wszech miar winny temuż Stanowi Senator-
skiemu, w Osobie J. W. Biskupa Hełmskiego.

„Ten Mąż Wielki, cnotą i poprzysiężoną wiernością Maiestatowi i Oyczyźnie znakomity, powtórna Przysięgą wraz z nami Delegowanemi do Examinowania Czynności Rady Nieustającej będąc Delegowanym obowiązany, czyliż nie więcej znaleźć był powinien wiary i wdzięczności, aniżeli krytyki?

„Zostawałem dotąd w głębokim milczeniu, poki każdy stawał w Głosach swoich przy obronie Wolności, i Praw Narodowych całości: i nie znałem, co to jest sprzeciwić się, lub odpowiadać iakiemu w tej Izbie rozlegającemu się Głosowi; i Głos J. W. Wołyńskiego iako Godnego Posła zawsze szanowany i szacowny bez ochyby u mnie byłby, gdyby w granicach zaiste sprawiedliwej utrzymany był przyzwyczajenie.

„Mówić bowiem o niewzruszoną Praw całość, mówić stać przy obronie Wolności, jest to i obowiązkiem każdego dobrze myślącego Oyczyzny Syna, jest oraz i powinnością; ale mówić tak, aby nicować czyie sentymenta, i dotykać Osoby sumnieniem i cnotą rządzące się, ani jest modz ziednywać dla siebie szacunku, ani approbacyi.

„Był Delegowany J. W. Biskup Hełmski wraz z nami do Examinowania Czynności Rady Nieustającej, a do tego był nam i Prezydujący; mogę śmieć mówić (nie używszy podchlebstwa) był godnym nam Przedwodnikiem do odbycia tego Dzieła, zdał już z siebie przed Stanami dostateczny rachunek z włożonego na siebie obowiązku; i zdał taką z siebie liczbę, którą mu własne sumnienie i przeświadczenie dyktować mogło; ani potrzebował sobie przypomnienia tego od J. W. Wołyńskiego ku utrzymaniu *Sigilli Confessionis*, bo iako Biskup i temu z Urzędu swego zadość czynić potrafił; mniej zaś stosować się może ta explikacya do dopełnienia tych obowiązków, które włożone miał na siebie od Prześwietnych Stanów J. W. Biskup Hełmski. Uścił się zaiste tymże dostatecznie, nie ubliżył nic w dowodnym Relacyi swej uczynieniu, co by mogło być godnym censurowania tegoż; Jeżeli nakoniec odwołał się do Protokółu Examinu Czynności Rady Nieustającej, przez nas Delegowanych wszystkich zebranego, i rękami naszymi podpisanego; czyliż mógł kiedy tym zgrzeszyć, gdy się odwołał do własnego Dzieła? chyba jednym tym zgrzeszył, że niechciał próżnym rozciąganiem swojej Mowy zabierać Obradom naszym tak drogiego czasu: i że nie wstępuje w ślady tego, który to pod powłoką Patryotyzmu, zbierając z każdego cudze wozory, wysila i natęża umysł swoy, żadnego ztąd Publicznemu nie przynosząc pożytku Oyczyzny Dobru.

„Więceyby pewnie mógł konwinkować J. W. Wołyński w Głosie swoim, gdyby chciał być zadać sobie więcej pracy w używaniu czytelnego Protokółu Examinu Czynności Rady Nieustającej, a zważył pilne Deputacyi zapytania, gdzie zdrożone od Prawa nieco zdawała się upatrywać Czynności Rady, oraz odpowiedzi na nie; teby prędzey oświecił J. W. Wołyńskiego, i dostateczniejszą ciekawości przyniosłby iemu satysfakcyą, aniżeli wyciągać umieszczania w Relacyi tego wszystkiego od każdego z Delegowanych, co mógł mieć z Examinu Czynności Rady Nieustającej; bo to jest tylko, co żądać niszczyć i truć czas i tak wycieńczony Obrad naszym.

„Zaiste Dzieło dwuletnie w tak krótkim czasie od nas przeyrzone, gdyby w czym przez samą krótkość czasu dostatecznego swego dopełnienia nie wzięło, czyliż nie powinno znaleźć względności i uwagi, na to samo pomniąc, żeśmy ludzie, to i od siebie samych rzeczy niepodobnych wyciągać nam nie należy?

„Nakoniec, Prześwietny Stanie Rycerski, stań się sam obrońcą niewinności: jeżeliśmy za posługę naszą winni nagany, niechże ią od ciebie

„bie samego odbieramy, a niech nie będziemy każdego podług upodobania swego myślącego wyszukaney podlegli krytyce; ufamy, w wyborze tak wielkich i zacnych Mężów, znaleźć oraz i niewinności uciemiężoney obrońców. Niech w tak poważnym kole Głosy z samych oczernień składające się miejsca nie znachodzą, a przybędzie zaiste pożądanego i tak szacownego dla Obrad naszych czasu.

Na Głos Xięcia Bracławskiego odpowiedział *instantane* Jmć P. Krzucki Poseł Wołyński.

„Przy początkowym mey Funkcyi sprawowaniu, zamiar niewinnych intencji moich exkuzowaćby mnie powinien, gdyby w wczorayszym moim Głosie dla kogo co przykrego usłyszane było. Mysł moja do iedney Praw obrony obroconą, była mi powodem. Gdy Examinatorowie examiniują Radę, znałem za powinność wchodzić w Examinatorów doniesienia, z których com słyszał przeciwnego Radzie, przemilczeć o tym miałem za zdrożność; i podałem wprawdzie Projekt, aby Protokół był zapisany, i przez Examinujących podpisany. Lecz Jhmć Deputowani zaświadczyli mnie, iż wzięwszy na nieuprzedzoną uwagę, mówiłem pierwey podług Prawa, nie upierałem się powtore przeciw Polityce Rządu, który sekret jest we wszystkich wielkiej wagi Negocyacyach duszą. Nie chciałem zaś uwłaczać w niwczym J. W. Sekretarzowi Ogrodzkiemu, śmieć zapewniam; bo z Ustanowien Seymu 1775. naynaganniejszych, to iedno temuż Seymowi przynosi zaszczyt, iż tak zacnego, doskonałego, i Jego Królewskiej Mości zasłużonego Męża, w dożywotnim Sekretaryi umieścił stopniem. Abym przeto iednomysłność do Obrad potrzebną psuć nie zdawał się, przepraszam żalącego się J. W. Sekretarza Ogrodzkiego, za samą osobistości urazę, jeżeli iakową znayduie, co nigdy nie było moją myślą. Ani czynię to z powodu, że jest bliskim boku Nayiasniejszego Pana; bo mnie żaden duch ambicyi nie unosi, ale to czynię dla przekonania, iż nigdy zacnych Ludzi nie zwykłem obrażać. Tym więcej J. W. Biskupa Hełmskiego, względem nieskażytności Charakteru u mnie wysoce poważanego. Choćbym zaś w wyrazach moich zapędził się, czyliż moje wymowienia się pociągnąć były powinny Xięcia Jmci Bracławskiego, do rozmyślnie nieprzystoynego postępowania w tym, w czym mnie niesłusznie posądza? Na tak więc długie i nieprzyzwoite gadanie, nie mam co więcej odpowiedzieć, iak iego własną Mowę na niego samego obrocić; z tym dodatkiem i z tą tylko odmianą: iż wymazawszy gdzie Krzucki, tam napisać Czetwertynski, a gdzie Wołyński, tam niech zostanie Bracławski.”

Potym zabrał Głos J. P. Gomoliński Instygator Koronny Poseł Łęczycki; krory co w swojej mowie wyraził, rzetelnie *Publicum* uwiadomić nie można; gdyż Mowy swojej nie oddał, a dla słabości piersi słyszeć się nie dał.

Po Głosie J. P. Łęczyckiego, czytał Projekt J. P. Sekretarz Seymowy:

Warunek dla Korony i Wielkiego Xięstwa Litewskiego.

„Gdy przy rozłączeniu Izb, Warunek względem niektórych czynności i Rezolucyi Rady, w przyswiadczeniu ieyże wydanym, jest ostrzeżony, deklarujemy: iż wszystkie i wszelkie w zaskarżeniach przeciw Dekretom *in materia judicialia*, tudzież z prywatnych wniesień o tłumaczenie Praw zaszłe z Rady Rezolucye,

„niemniej nie Exekucją Praw, ale Legislacją znaczące ieyże wy-
 „roki, Exekucyi Dekretow, Sądow wszelkich i Progressu Juryzdy-
 „kcyi tamować i uszczerbiać nie mają. I zostawiać tak Dekreta,
 „iako też Obywatelskie Interessa w tymże stanie, w iakim do Rady
 „przyszły, aby odtąd te i żadne pod iakimkolwiek pretextem do
 „Niey przynoszone nie były, a dopiero na nie Rezolucye, pod nie-
 „ważnością onych, nie wychodziły, mieć chcemy. Sposob zaś da-
 „wania wszelkich Rezolucyi, takowy uznaiemy. Iż *Tacita Vota*
 „w każdej materii nie wprzod dawane będą, poki pierwey w dru-
 „gich głośnych kreskach dane swoje Zdanie każdy Konsyliarz w
 „Protokule nie zapisze. Proszący zaś o sekretny *Vota*, z Osoby
 „zapisany być ma.

Tu Jmć Pan Karwowski Strolnik Bielski Poseł Inflantski wniosł:
 że Rada Nieustająca nie może być dla Narodu uciążliwą, kiedy
 co lat dwie podpada odmianie; życzył oraz, aby w tey materii
 postąpić iak nayostrzej, żeby Traktatow z Sprzymierzonymi
 Potencjami nie naruszyć.

Po nim mowił Jmć P. Cieciszowski Poseł Liwski:

„Prawdziwie z ukontentowaniem każdego dobrze myślącego
 „przychodzi doznawać na tym Sejmie, i ściśle Praw zachowanie,
 „i rozmyślnie wszystkich Magistratur roztrząsanie. W tych dwóch
 „czynnościach okazuje się postać Naywyższej władzy, i zamysł
 „użytecznego Prawodawstwa. Skrupulatna albowiem przez Rzecz-
 „pospolitą Samowładczą aż do naydrobniejszych Punktow Prawa
 „obserwa, daie przykład wszystkim Obywatelom, iak mają mu
 „być posłuszni. Wierne w Czynności Dykasteryow weyrzenie spra-
 „wi nie tylko w Osobach do nich umieszczonych chwalebny po-
 „wod do nieskazitelnego powinności swoich dopełnienia, ale poda
 „teraz Sejmującym Stanom obszerne pole do zbawiennych dla Kra-
 „iu Ustaw.

„Różność w Relacyi, a ztąd wynika różność w Zdaniach, o
 „Czynnościach tych Magistratur, nikogo dziwić nie powinna; ufam
 „albowiem Charakterowi Dystygwowanych tych Osob, iż każda po-
 „dług przeświadczenia i pojęcia swego mowiła i sądziła, a tak po-
 „stępując, powołaniu swemu zadość uczynić starała się.

„Z tylu słyszanych Głosow pojął to każdy dokładnie, że wie-
 „le jest rzeczy chwalebnie i pożytecznie przez Radę urezolwowa-
 „nych. Są zażalenia na niektóre Decyzye; te trzymam, że raczey
 „obojętność Prawa, i ufne z przeświadczenia w tłumaczeniu one-
 „go uprzedzenie, a niżeli chęć, lub zamiar szkody, i ukrzywdze-
 „nia czyiegożkolwiek dyktowały. Gdyby nawet w tey Izbie pro-
 „dukowano Rozpisy, znalazłyby się pewnie dla Stron obydwóch z
 „Prawa obrony; a może koleją Decyzji nieuprzedzony umysł po-
 „strzegłby w szczegulności w radzących omyłki. Te omyłki
 „gdyby przyszły do rozsądzania naszego, w różności Zdań, a na-
 „wet i w sposobie pojęcia, okazałoby się podobno, że i my ludźmi
 „iestedmy.

„Zgadza się na poprawę Decyzji, z omylnego tłumaczenia
 „Prawa wypadłych; zgadzam się na określenie mocy tłumaczacey;
 „zgadzam się na Ustawę tego, co jest do powszechnego żądania, i
 „z pożytkiem Publicznym; ale żeby ta Ustawa była koncem dobra
 „Publicznego, nie celem zamierzenia do żadney Osoby: inaczey w
 „kolei okoliczności nie będzie długo trwała; wszakże ta kolej usta-
 „wnie się odmienia, i widocznych tey prawdy doznaiemy skutków?

Jeże-

„Jeżeli który Departament, to zapewne Spraw Cudzoziemskich w
 „umysłach Prawodawczych głębokiey potrzebuie rozwały. Dwa są Obje-
 „kta onego; pierwszy ważny, mający za cel Negocyacye z Postronne-
 „mi w Kraiu, lub Zagranicą; drugi tylko ściągają się do Korresponden-
 „cyi donoszący o publicznościach, dla wiadomości Ministrow Naszych
 „u Obcych Potencyi, i wzajemnie. Co do pierwszego zamiaru, wysza-
 „łem z ust Prezydującego i Delegowanych, iż cokolwiek ściągają się do
 „Negocyacyi, to jest: Noty; Responfa, Listy do Monarchow, Odpowie-
 „dzi, Instrukcyje Posłom, w zdarzonych razach dawane Relacye, wszystko
 „to przychodzi do wiadomości i Decyzji Rady *in pleno*, i jest zawarte
 „w iey Protokule; a składający ten Departament, nie chcąc w niczym
 „sami przez się czynić, we wszystkich odwoływali się *ad plenum*. Zda-
 „nie mi się, że w Rzeczachpospolitych przezorniey nad to czynić nie mo-
 „żna i dla własney ostrożności, i dla bezpieczeństwa Publicznego. Dru-
 „gi Obiekt Korrespondencyi, nie jest zapewne tey wagi, gdy nie zawie-
 „ra żadnego pożytku lub szkody, ściągając się iedynie do Publicznych
 „wiadomości. Wszakże wszyscy aż nadto o tym przekonani, że nie
 „iestedmy w tym stopniu, ażeby z Ministrami Naszemi Zagranicą iako-
 „we bywały Negocyacye; te tylko z zlecenia Dworow przez Ministrow
 „Obcych czynią się z Departamentem Rady, która zaraz o nich iest in-
 „formowana. Gdy ten Departament nie ma żadney Kraiowej Juryzdy-
 „kcyi, w którąby wglądał; nie potrzebuie tych formalności, iak inne.
 „Gdy szczegulniey iest oddany przez Prawo Roku 1775. dozorowi Nay-
 „iśniejszego Krola; Pan ten troskliwy o Wolność Narodową, pewnie w
 „zawiadywaniu onego nic nie opuści, coby cień iaki podać mogło Wol-
 „ności. Gdy objekta onego wymagają równie przezorney, iak sekretny
 „Rady; przeświadczony iestem, że robić go Kancellaryą publiczną, by-
 „łoby szkodliwym w konsekwencyach. Zyczyłbym zatym, ażeby urzą-
 „dzenie onego co do drugiego obiektu we wszystkich częściach oddać
 „zupełnie do dyspozycji Nayiśniejszego Krola, i Następcow Jego, kto-
 „rych Interesów zawsze być musi złączony z Interessem Kraiu. Dla cze-
 „go upraszam, ażeby do Projektu dopiero przeczytanego, objaśniającego
 „władzę Rady, dodać te słowa: = Departament Spraw Cudzoziemskich,
 „we wszystkich negocyacyi w Kraiu lub Zagranicą czynionych sprawę
 „dawać powinien będzie Radzie *in pleno*, w ktorey Protokule General-
 „nym wszystkie do tychże Negocyacyi służące Papiery mieścić się będą.
 „Urządzenie zaś tego Departamentu, we wszystkich częściach zupełnie
 „Dyspozycji Nas Krola, i Następcow Naszych zostawiamy.

W tym Jmć Pan Marszałek Sejmowy wyraziwszy żal swoy
 nad opieszałością Obrad; tudzież, iż Projekt musi być *ad delibe-*
randum wzięty i Senatowi komunikowany, solwował Sessyą na
 Dzień iutrzeyszy na godzinę 11.

W IZBIE SENATORSKIEY

Sessyi nie było.

SESSYA XXI.

Dnia 28. Października.

W IZBIE POSELSKIEY.

Słabość Nayiśniejszego Pana ninieyszą Sessyą uczyniła nie-
 czynną. Co doniosłszy Izbie Jmć Pan Marszałek Sejmowy sol-
 wował Sessyą na iutro na godzinę 10.

Lilz

W

W JZBIE SENATORSKIEY.

W czasie zaczęcia się Sessyi, Xzę Marszałek W. Koronny z przytomnemi Ministrami i Senatorami przyszedłszy do Izby Senatorskiej, i stanąwszy przy Tronie, wyrzekł: „Jmć Xiądz Kanclerz „W. Koronny mówić będzie „ Mówił tedy J.X. Kanclerz W. Koronny z powodu przytomnego Xcia Jmci Prymasa w te słowa: „Mci „Xiążę, Prześwietny Senacie! Smutną nowinę donieść muszę, bo o „słabym zdrowiu J. K. Mci, które da może Bóg! że się do dnia „iutrzejszego polepszy; więc z wyraźnego rozkazu Najjaśniejszego „go Pana, solwię Sessyą na Dzień iutrzejszy na godzinę 10.

SESSYA XXII.

Dnia 29. Października.

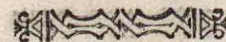
W JZBIE POSELSKIEY.

ZAGAIŁ Jmć Pan Marszałek Seymowy w te słowa:

„Czuć się być obowiązany Prześw. Stanie Rycerki, przypominać to, co jest koniecznością i potrzebą nieodbitą. Jesteśmy już w „czwartym Tygodniu i to kończącym się Obrad Naszych, a mówić śmie „le mogę, że jeszcześmy ani dobrego nic nie postanowili, ani złego nie „wnieśli; Przeświadczony jestem, że nacisk już to formalności, już to „Zbior okoliczności były dotąd tamą i przeszkodą zbawiennym Czynno- „ściom; w mocy jednak Naszey jest, acz w krótkim Obrębie czasu za- „wartym, to jeszcze udzielać, co osądziemy być ulubionego Braci na- „szym w Domu pozostałym. Upraszać zawsze nie przestam Przeświet: „Stanu Rycerkiego, aby iedney nie dokończywszy Materyi, w drugą „nie wdawał się Czynność; Z tego albowiem wyniknąłby spor wielora- „kiego gatunku, strata nieodżałowana czasu, a na koniec upłynąłby wyzna- „czony tak krótki Termin Seymowy. Teraz za zgodą Prześw. Izby przystąpić „nam należy do Projektu na dniu wczorajszym do Deliberacyi oddanego.

Po Zagaieniu pierwszy Głos zabrał J. Pan Denisko Poseł Wo- „łyński w tych wyrazach:

„Kiedy doświadczone Rzeczypospolitey losy smutną w powsze- „chności Obywatelów wyrażają postać, a skutkowane pociski haniebną „Polskiemu Imieniu i jego dzielności uczyniły zarzut; Doznał Oby- „wateł i Mieszkaniec, iak szczęście Polskiego Narodu, wspacznym prze- „chylone zwrotem; przecież boleśniejfzey nad skutek nie chcemy do- „zierać przyczyny. Proźno Zwierzchności Narodowej Władzy czarney „potwarzy narzucamy zakałę, gdy moc Rzeczypospolitey w trzech za- „mieszczona Stanach, cnotliwych chęci wzbrania iednemu okazać dowo- „dy. Czuiemy skołataną Rzeczypospolitą, i tytułem iey ratunku, za przod- „kującym powszechnym Oycem ubiegamy się z Osiarą poślugi naszey. „Ale w pogotowiu Duch Partyi truie szczere chęci nasze, aby fałszy- „wego Patryotyzmu i Powagi błaskiem, czas i zbawienne zamąciwszy „cele, w zamiarze prywaty swoje skutkował korzystanie. Ta iedna przy- „czyna stopniami nas do upadku prowadziła, w tey nieofohłfemi blizna- „mi przeświadczony Narod czuć obrzydzenia nieskłania się. Ambicya „władzy i honorów nie cierpiąca w Magistraturach, a wsparta reputa- „cyą w domowych Rzeczypospolitey obrotach, znakomitey równająca się

„się potędze, umysł Narodu zwyciężyła uprzedzeniem; wystawione Czyn- „ności Nieustającej Rady przez mnogowidz wzruszyły dotkliwość w „wolnym Narodzie nie leniwo. Głosy nasze nie *in Jure monendi* uży- „te, lecz stylem *exacerbandi* zarumienione szły po stopniach godności, „nieposzlakowane dotykając Osoby; i stało się, żeśmy okazali Sądcom, „może i tu nasienie niezgody na swoy użytek rzucającym, iakby skład „Rzeczypospolitey nie był iey członkami, iakby to były części Sylli, „Maryusza, Pompejusza i Cezara. Izaliż Polakom braknęło nieprzyjaciół, „że między sobą zapalczywości zgaszenia szukaia mety? Izaliż ten koniec „Seymow, aby krasomostwo pogrzebowe sławie własney odprawiało cwi- „czenie? własne a smutne obłąkania się naszego przeświadczenie codzien- „nie nas przekonywa, że tam, gdzie w wspólney miłości i Braterskich „przebaczeniu omyłek, iednomysłnie do Kardynałnych uszczęśliwienia „Ojczyzny iąc się powinniśmy celow, na własnych żądla tępiemy cia- „łach. Czymże się przed pozostałą w domach Bracią chlubić będzie- „my? może że do siedzących wyżej, będzie nam łatwiey wymówek „pociski wymierzać? Tak iest ta fatalna niepostrzeżenia się naszego „kondycya, iż iednych zemstę nasyciając, drugich ambicye karmiając, „wzruszeni burzenia duchem, miotamy się wedle świętości, z swoiey na- „tury czci godney, z czystych intencji, miłości i zaufania. Bądźmy „więc proźni tego, cokolwiek nam bezstronności odeymie haślo, i te „pierwsze w czwartym Seymowania tygodniu rozpoczęte Dzieło dopeł- „nić raczmy, sposobem w Prawie opisanym, dla Narodu nie dla Osob „obojętnym i rozciąglým wyrazem nie daymy Nieustającej Radzie do „tłomaczenia Prawa przez Nas pisanego okazyi. Nadewszystko w ści- „słą to bierzmy uwagę, aby ta Seymowania materya pierwszą i ostatnią „nie była, i z tego powodu i obowiązku przykładu, który dać powin- „niemy całemu Narodowi z sprawiedliwości, na czyie zażalenie Czyn- „ności Rady rozeznawać zabieramy się. Konstytucya Seymu ostatniego „dopuszczając na piśmie zażalenie czynić temu, kto od Rady uciążonym „być się czuie; nie mamy Delatora, bo dotąd Łaska o nim nie zawiado- „mia Nas. Więc bez zażalenia Rezolucye nie mogą być rozpoznawa- „ne. Na Relacyą zaś JJ. WW. Delegowanych ogólnym sposobem w „Projekcie wyrażonym wszystkie znosić Rezolucye, byłoby to podług „wielkiego Zdania J. W. Hełmskiego wraz dobre i złe wycinać drzewo. „Zastanawiać się zaś nad rozpoznaniem kazdey z osobna Rezolucyi gdy- „byśmy chcieli, na tym kończąc Seym, rozpoznaniabyśmy nie skończy- „li. Zdałoby mi się więc wrócić do Konstytucyi 75. Roku, i roze- „znanie Rezolucyi *in Materiis Judiciariis* Sądcom Seymowym poruczyć. „Wyraz w Projekcie zabraniający, aby Interesła Obywatelów pod za- „dnym pretextem do Rady przynoszone nie były, zdaie się łamać Kon- „stytucyą 76. Roku, która mówi o Departamencie Sprawiedliwości: E- „xaminować będzie wszystkie Memoryały i skargi Obywatelów, dla roz- „sądzania tych Memoryałów przez Sądy Seymowe podawać ie będzie *in* „*pleno*. Ktorey Konstytucyi uchylenie poddaie Zdaniu Prześwietney I- „zby: czy może? i iak może nastąpić? Ponieważ zaś Rezolucye Ra- „dy o uwolnieniu Senatu od Procefsów, o Suspendach, o Tradycyach, „i Dekret oczywisty Trybunału Wielkiego Xięstwa Litewskiego znoszą- „ce, sprawiedliwie dotkliwość naszą wzruszyły, i iako tykające *publicum*, „łatwiey rozeznąć się mogły, że są szkodliwe; więc one zniśmy. Dla „czego chęcią dogodzenia sprawiedliwości, i oszczędzenia czasu Kardy- „nalnym Rzeczypospolitey potrzebom żadanego, Projekt *in deliberati-* „*one* będący naganiam, a podług myśli przezemnie tłomaczoney, inny „do Łaski oddaie, o przeczytanie supplikuię.”

Projekt ten czytał wraz J. P. Sekretarz Seymowy: „Warunek dla Korony i W. X. Litewskiego.

Mm

Usku-

»Uśkuteczniając Warunek przy rozłączeniu Izb, względem Czynności Rady, w Przyświadczeniu ieyże wydanym ostrzeżony, w niczym »oraz Powagi teyże Rady nie uwłaczając, Rezolucye Jey uwalniające »Prześwietny Senat od Proceſsow, o Suſpenſach, o Tradycjach, i Dekret oczywiſty Trybunału W. X. Lit. znosząc uchylamy. Rezolucye »zaś in *Materiis Judicialiis* wydane, które zaſkarżone ſą, lub będą do »rozeznania, ſpoſobem w Prawie opiſanym Sądom Seymowym Poruczamy.»

Mowił potym J. P. Potocki Starosta Szczerzecki Poſeł Mielnicki:

»Miałam Czynności Rady Nieuſtaiącey od Seymujących Stanów »już ocenione, gdy przy zaſwiadczeniu Dziel pochwał godnych, ſcieśnienia ſzerzący ſię nad zamiar władzy, oraz wad i omieſzkań poprawny uznały potrzebę. Idę do zródła, to ieſt: do uſtawienia Rady »Nieuſtaiącey, i objaśnienia tegoż Uſtawienia; tam ieſli uchybione »znaydują ſię cele, iakże w Czynnościach różnić ſię nie mogły? Nie »miała przez uſtawienie Roku 1775. mocy ſtawienia Prawa, ma »przez objaśnienie Roku 1776. tłumaczenia Prawa moc obſzernieyſzą, »i nierownie niebeſpieczneyſzą. Nie miała według uſtawy 1775. wdać ſię w rzeczy Sądowe; ma wlaſną w ſiebie Roku 1776. względem Sądowe »Magiſtratury. Nie umiem ia Przechylni Mężowie tak wielkich pogodzić przeciwności; nie umiem znieść z ſobą Przyſiąg tak opacznych, »kiedy ſkładaący Radę wykonywają ie: że podług Prawa Przepiſu w »rzeczy Sądowe wdawać ſię nie będą; i Ciż zaſiadający w Departamencie Woyskowym, równie ſumnienie ſwoie obowiązują: że według Prawa Sądzić będą. Mało ieſt w Kraiu Naſzym takowych, którzyby nie »mogli być pociągnięci do tey, z liczby naywyższych, Magiſtratury »Sądowej, Ekſekucy i mieczem władających. Wlaniem tym więc, i »przeiſtoczeniem Kommiſſyi Woyskowych w Departament Rady, ſtaie »ſię taż Rada Obywatelom ſtraſznieyſza, tak przez mocy tłumaczenia »Prawa z władzą Woyskową połączenie, wſzechwładztwo ſkładające, iako też przez oddalenie ſię zaraz w początkach od pierwſzych zamiarów ſwoich. Woła do Was przezorni Prawodawcy całość ſwobod Obyczyſtych, woła Przyſiąg świętość, i beſpieczeńſtwo pozoſtałych w domach Braci, powierzających Nam loſy ſwoie, i udzielających władzy, »ktorey nie udzielały Seymy oſtatnie ſkładaającym Poſkom. Nie chcieli »Oni, owszem zabraniali Konfederacyi, nie chcieli Uſtaw nowych, »nie chcieli znieſienia dawnych, owszem całość onych warowali; ani »przeſzła przez myśl nikomu formy Rządu odmiana, Kraiow Rzeczy »poſpolitey oderwanie, Rozdawniſtwa J. K. Mei Panu Miłoſciwemu w »ſzaſunku ſaſk i nadgrońd przezornemu, odjęcie; wywieść ſię zawſze z »tego mogą przeſzſtymi i teraznieyſzemi Inſtrukcyami Woiewodztwa.

»Nie chciałbym ia przymawiać ſię do Projektu zaſwiadczałcego »Czynności Rady Nieuſtaiącey; bo wiem, że być nie może w doſtatecznych »i potrzebnych, lecz dogodnych tylko wyrazach; bo zawſze będzie u »twierdzącym.

»A gdy na tym wolnym Seymie nie można uchylić Uſtaw i »Przepiſow, ani żądanych, ani przyiętych od Narodu Seymow niewolnych, tyle Praw Kardynałnych wzruſzających: co powszechnym ieſt »daniem przywiązane nierozdzielnie do Krolow, Praw, i ſwobod ſwoich Obywatelſtwa: niechby ſię przynajmniej godziło znieść te przeciwności niebeſpieczne w zródle, z ktorego dalſze wypływają, »ſtraſzną i podeyrzaną Radę Nieuſtaiącą Narodowi nie wyſtawiać nie mogą. Niechby iak tłumaczenia Prawa moc poprawieniem iednoſłownie »odjęto, tak Woyskowe Oboygą Narodow Kommiſſye wyłączeniem z »Rady do pierwſzaktowych Uſtaw Roku 1764. i Roku 1768. powrócone »zoſtały. Znioſłoby to widoczne przeciwności, uſpokoiło troſkliwość

Oby-

»Obywatelſką, nie ſprzeciwiliby ſię, owszem w granicach ſwoich »wiliby gwarancyą w Roku 1775. zapadłą; a przeto uſmierzyliby nawet »niektore troſkliwe o iey, niżeli ſwobod Narodow całość, umyſły; »gdyż moc tłumaczenia Prawa, iako i przeiſtoczenia Kommiſſyi Woyskowych Koronney i Litewſkiej, pamiętnym ieſt Seymującey Konfederacyi »Roku dopiero 1776. Dziełem.

Wnieſienie ſwoie zamknął w podanym Izbie Przydatku do Projektu w deliberacyi będącego, pod tytułem: Warunek; który przydatek wraz czytał Jmć P. Sekretarz Seymowy:

»Przydatek do Projektu:

»Aby zaś pod żadnym pretextem Judykatura do teyże Rady nie »wpływała, Kommiſſye Woyskowe Oboygą Narodow Koronną w Warsza- »wie, a Litewſką w Litwie z Władzą podług Konſtytucyi Roku 1768. »zamiast Woyskowego Departamentu przywracamy, a Nominacyą Kommiſſarzy na ten ieden raz J. K. Mei oddaemy, napotym zaś, że ſpoſobem »Konſyliarzow Rady Nieuſtaiącey obierani będą, Waruiemy.

Dany Głos potym Jmci P. Szydłowskiemu Poſłowi Nurskiemu: który to wyraził:

»W głębokim dotąd milczeniu ſzanowałem Twoie Prześwietny »Stanie Rycerski Zdania, i teraz otwierając moje usta, powinne chwalebnych »Twoich czynow wyznać poważenie; a że z wlaſnego mego przeſwiadczania, nie znayduję coby w działaniach Prześwietney Rady Nieuſtaiącey »rozumiane być mogło ſzkodliwym, przeto tak z okoliczności donieſienia »Examinujących Czyny teyże Prześwietney Rady, iako też Projektu względem teyże Rady ułożonego, a do Rezolucyi na dniu dzisieyſzym przycho- »dzącego, mam honor moje otworzyć Zdanie.

»Prześwietna Nieuſtaiąca Rada, złożona z wyboru znakomitych w »Oczyſtym Mężow, użyteczne z prac ſwoich przynioſła *Publico & Privato* »skutki, przyspieszała Ekſekucy trudnionę sprawiedliwości, rozwiązywała »w przemysłach pełne wątpliwości wynalazki, wewnętrzney i zewnętrzney »ſpokojności pilnowała obrębów, równą w majątnym i uboższym Prawu »utrzymywała podległość; przecież widzę nie uniknęła tego, ktoremu »wszechnie w ſpołeczności ludzkiej nayniewinnieyſzy podlega mniemaniu. »Słyſzane albowiem na przeſzłych Seſſyach Głosy, zdaia mi ſię tłumić te »zaszczyty, które rzadka w tym wieku wdzięczność, w chwalebnych tey »Magiſtratury wielbić powinna dziełach; lecz iako cnota wyprobowana »ſtaie ſię doſkonalszą, tak cnotliwi z doſwiadczenia być powinni »żenia godnieyſzeni. W tym ia ſzacunku znayduję Oſoby ſkładające »przeſzłą Radę, iako w ſprawowaniu obowiązkow ſwoich czułą i przy- »chylną dobru Publicznemu okazujących ſtanność. To zaś, co Delegowani »do Examinowania teyże Nieuſtaiącey Rady Działañ, skutkiem wierności, »i z obowiązku Przyſięgi ſwoiey upatrzili, bynajmniej nie ubliża zaſłu- »żony pracującym chwały, ani zdań onychże wątpliwym czyni; widzia- »ne bowiem w Dyaryuszach czyli w Protokółach zmaſania, natenczas pod- »legałyby iakiemu rozumieniu, gdyby napisaną rzecz dobrą zatarły, albo »poprawą ſtan rzeczy pogorszyły, lub publiczne dobro albo prywatny »Obywatelow majątek uſzczerbiły; lecz gdy pochodzą z roztropnego Prześ- »wietney Rady ułożenia, zwykłe zachowywanego, iż by iedney Seſſyi »Czynności przez Sekretarza konnotowane, na następującej czytać, i coby »w konnotowaniu opuszczone było, dodać, lub nie wyrażone doſtatecznie »odmianą albo poprawieniem objaſnić, tamte zmazać, a dopiero poprawione podpisać; przeto z tak chwalebnego zwyczaju przeciwnemu roztro- »pney przezorności tłumaczeniu podlegać nie mogą. Toż mowić mogą »w ſzczegulności o Departamencie Woyskowym, część Teyże Prześwietney »Rady Nieuſtaiącey ſkładającym, przed Stanami Rzeczypoſpolitey o bezsku- »teczności Tegoż Departamentu pracy, iakoby w pogorszonym Woyska

Mm 2

nad

»nad przeszły Stanie znalezione doniesionym. Lubo zapewnienia z ust
»J. K. Mci zawsze uszczęśliwieniem Narodu tchnących, o polepszonej te-
»raz sytuacji Wojska słyszane, przeważać powinny przeciwne doniesie-
»nia; Z tym wszystkim ktobykolwiek jeszcze w tym niedowiarstwa znalazł
»się mniemaniu, łatwo iawnemi z zaprzysiężonych Likwidacyi i Tabell
»być może w tej prawdzie przekonany dowodami, podobnie i inne w
»działaniach Prześwietnej Rady Nieustającej widzenia i wynalazki, gdy
»żadnego Prawa i komużkolwiek nie uczyniły pokrzywdzenia, ale i owszem
»w zupełnym powierzonej od Stanów Rzeczypospolitej władzy znajdując
»się ograniczeniu, mieć powinny w oświadczeniach wdzięczności nadgodę.
»Co się zaś tycze ułożonego z naruszeniem Władzy Rady Nieustającej
»Projektu, na ten z miejsca mego nie zgadzam się.

Po Jmci P. Nurskim mówił Jmć P. Suchodolski Poseł Woł-
kowyski:

»Ktoby nie przyznał Osobom przeszłą Radę składającym szacunku,
»ktoby za tak pracowite dzieła, dla Ojczyzny użyteczne, też Prześwie-
»tej Radzie nie oświadczył wdzięczności, sądzić można, iż takowy Oby-
»watel jest jednostronny.

»Lecz gdyby też Rada wszystkie swoje Czynności uwielbiać chcia-
»ła, musiałbym przyznać, że to czyni jako w własnym interesie.

»Niech przekonana zostaje Przeświecona Rada, iż Rzeczypospolita Sey-
»mująca obojętnym okiem na Czynności Rady patrząc, widzi w niej Dzieła
»Obywatelskie, Dzieła Heroiczne, widzi też omyłki, czuje oraz szkodliwą
»i zbyt wyniosłą moc Rady.

»Nie jest moją myślą wyliczać złe lub dobre przeszłej Rady spra-
»wy, dosyć było słyszeć obojga; lecz moim zdaniem trzeba zastanowić się
»nad Jey wielowładztwem.

»Kto nie widzi, iż moc tłumaczenia Prawa znosi iestestwo Praw,
»znosi wszystkich Obywatelów bezpieczeństwa, chociaż na nayaśniejszych
»zafundowane Prawach?

I słusznie w ow czas tytuł Rzeczypospolitej Rada sobie przyzna,
»gdy moc tłumaczenia Prawa przy niej zostanie; więcej bowiem jest Pra-
»wo tłumaczyć, czyli (wyraźniej mówiąc) do swojego naciągać zdania, a
»niżeli stanowić.

»Kto nie widzi iako wdawanie się przez Radę pod jakimkolwiek
»pretextem w moc Sądową, ciągnie za sobą poniżenie wszystkich Jurzydy-
»kcyi *ultima Instantia*, i same Prawo Naykardynalniesze Prowincyi Lite-
»wskiej, o niewzruszonej mocy Dekretów stanowione?

»Kto nie dojrzy, iako też Przeświecona, Rada pod jakim bądź tytu-
»łem, mając moc Sądową, mając moc tłumaczenia Prawa, mając w mo-
»cy Wojskowe Sądy, może podnieść aż nazbyt wysoko Panowanie swoje,
»może uczynić się całemu Kraiowi straszną?

»Kto tu prosi nie przeleknąć się Rady, gdy ona Prawo tłoma-
»czyć, a Dekreta *nullitate* kassować będzie!

»Gdy wolno Jey dać Rezolucyę, że ten i ow Dekret nieprawny, a
»czasem i że nie wedle tego Prawa, które Przeświecona Rada tłumacząc przei-
»stoczy.

»Włada teraz Przeświecona Rada absolutnie Prawem; bo nie Prawu
»służy, ale nad nim panuje, gdy toż Prawo pod swoje podbija zdanie.

»Włada majątkiem Obywatelów; bo jednym Exekucyą Dekretu
»wstrzyma, drugim zupełnie podniesie.

»Włada i życiem; bo ma Sądy Wojskowe: ciągnie z tak odległej
»Prowincyi Litewskiej Obywatelów dla Spraw acz naymniejszych, więc
»Włada wszystkim, panuje absolutnie nad wszystkimi.

»Zostawić zatym Prześwieconą Radę przy tak strasnej mocy, iest
»to iedno, co skassować wszystkie Prawa, iest iedno, co się poddać pod Jey
»Abso-

»Absolutne Panowanie, iest iedno co odnowić dawne, a Przodkom Naszym
»straszne dwunastu Woiewodów Rzady.

»Uskarżaliśmy się, może i nie raz, na przeszłe pod Konfederacyą Sey-
»my, a coż na nas Obywatele mówić będą, gdy na teraźniejszym Wol-
»nym Sejmie omylemy ich nadzieie?

»Co pomyślemy sami o sobie, gdy stanie nam w oczach nasze szko-
»dliwe Czynności przedłużenie?

»Kończę zatym Głos mój w tym zdaniu: iżbyśmy przynajmniej
»iednomysłnie i nieodwłocznie oddany *ad deliberandum* podpisali Projekt,
»z dołożeniem przeniesienia Kommissyi Wojskowej Litewskiej do Litwy
»tylko co do samych Sądów, w czym że iest Obywatelów żądanie, czytam
»Instrukcyę.

Przeczytawszy J. P. Wołkowyski swoją Instrukcyę; przymówił się
J. Pan Wodziński Poseł Nurski w tym brzmieniu: Iż gdy od
kilku dni szacownym Głosom tak przeciwko Radzie, iako za nią
przysłuchiwał się, nie inne z nich zdanie ułożył, tylko iż na wy-
cięczeniu czasu zchodzą Publicznemu Dobru poświęcone Obrady;
i że iak z zarzutów, tak też odpowiedzi dla pozostałych w domu
Braci nie można powziąć wiadomości. Myślą więc iego iest nay-
przod: aby wyznaczyć Osoby do rozsądzania wytkniętych w Radzie
zdrożności; powtore upraszać J. P. Marszałka Sejmowego, aby do
Nayiasniejszego Pana wstawił się o komunikacyę w szczegulno-
ści tych wszystkich Projektów, które tylko Rada przy Boku Jego
Krolewskiej Mci Zostająca względem dobra Ojczyzny Maiestatowi
podawała, i żeby też Projekta Rady nie po iednemu, lecz wciąż
wszystkie przez J. Pana Sekretarza Sejmowego były czytane. Bę-
dzie to najlepszym dowodem Patryotyzmu Radnych, będzie i z
dogodzeniem sprawiedliwej Stanów ciekawości.

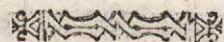
Odezwał się J. P. Krzucki Poseł Wołyński. „Do Czynności
»mamy przystępować, nie głosami czas wyciećzać.”

Pomimo dopiero przywiedzionego Wniesienia, zabrał Głos J. P.
Sierakowski Podkomorzy i Poseł Płocki w te słowa:

»Na rowney wysokiego szacunku szali ważąc Osoby Radę prze-
»szłą składające, iako też Dystrygowanych Mężów do Examinowania
»Czynności Rady Deputowanych, ważąc mówię tak iednych, iako i
»drugich równą szalą, wysokiego rozumu światła, biegłość w Prawie,
»przwiązanie do Dobra Publicznego, nie mogłem przekonać tej my-
»śli moiej; że jeżeli jedni tak zacni Mężowie, iacy znajdowali się w
»Radzie Nieustającej, zboczyć mogli z drogi Prawa w Rezolucyach Ra-
»dy, które w dwuletnim przeciągu czasu wychodziły; za cożby zacni
»także Mężowie do Examinu Rady Deputowani, zapatrując się na iedne
»Prawa, przeoczyć nie mogli fundamentów Praw drugich, na których
»formowane były Rezolucye Rady, a od tychże Dystrygowanych E-
»xaminatorów, za sprzeciwiające się Prawu uznane.

»Wszakże kiedy już Sejmującym Stanom zdało się napisać Pra-
»wo poprawy Czynności i Rezolucyi Rady; kiedy przychodzi już do De-
»cyzyi Izby naszej Projekt Warunku: z iedney strony wprowadzić obo-
»wiązany iestem rozum mój przekonywać, że być musi coś w Rezolu-
»cyach Rady potrzebującego poprawy; ale wraz z drugiej strony
»wzinaga się w umyśle moim nowa wątpliwość, która nad symymże tym
»Projektem zdanie moje zastanawia.

»Wątpliwość tedy nayprzod mam nieprzełamną: czyli nieochy-
»bnie w tych wszystkich Artykułach Rezolucyi Rady, które na dniu o-
»negdayszym Dystrygowany Xże Jmć Poseł Brzeński Litewski wyliczył,
»znayduie się przeciwieństwo Prawu? Jeżeli bowiem między zażarzo-

»nemi od pomienionego Xięcia Jmci Posła Brzeskiego Rezolucjami, iakoby przeciw Prawu wydawanemi, iedną lub drugą Rezolucya nie o-
»każe się przeciwna Prawu, to tym samym iuż innym zaskarżeniom u-
»bywać będzie mocy i ostrości.

»Wymienił między Zaskarżeniami Rady Xże Jmć Poseł Brzeski Li-
»tewski Rezolucyą na rozdwojony Sejmik Deputacki Płocki, i zaświad-
»czył, iakoby przeciw Prawu wydana była.

»Nie uymuię ja wprowadzie bynajmniey wszelkiej biegłości, nie
»tylko w Sztuce Woienney, ale też i w Prawie Cywilnym Xięciu Jmci
»Posłowi Brzeskiemu Litewskiemu, i rozumiećbym powinien, że nad tą
»Rezolucyą zastanowił się w mocnym wielu okoliczności, i kilkorakich
»Praw rozważeniu; to wszakże śmieie twierdzić mogę: że też samą Re-
»zolucyą względem Seymiku Deputackiego Płockiego kilka tysięcy Oby-
»watelów Woiewodztwa tegoż uznali za dobrą, sprawiedliwą, na Pra-
»wie się gruntującą, i bardzo na ow czas potrzebną dla utrzymania
»wewnętrzney Obywatelów spokoyności; Uznał też Rezolucyą za do-
»brą Prześwietny Trybunał Piotrkowski, uznała ją za Prawną cała Pa-
»lestra; a ci nawet, co Prawo wartując zęby ziedli, i poświęili, przy-
»znawali: że Rada Nieustająca w takowym przypadku, iak nastąpił
»względem Seymiku Deputackiego Płockiego, powinna się była wdać
»w Rezolucyą Interesu tego, i że nic przeciw Prawu nie uczyniła,
»gdy ten Interes Rezolwowała; owszem że obowiązku swego dopełni-
»ła, iako brzmia słowa wyraźnego Prawa w ten sens: Rada Nieustają-
»ca utrzymywać będzie w swojej formie Trybunały. Wiem zaś i to, że
»Rada Nieustająca też Rezolucyą iednomysłnością uformowała, a nie fly-
»szalem nawet, aby od kogożkolwiek od Examinujących mężów Czyn-
»ności Rady, na też Rezolucyą podane było w tej mierze zaskar-
»żenie.

»Otoż to więc wątpliwość moja względem samychże Rezolucyi
»Rady: że jeżeli wszelkie zarzuty na Radę Nieustającą zbyt odważnym
»sercem i umysłem czynione, na tak słabych zakładzi się fundamen-
»tach, iako zaskarżenie Rezolucyi względem Seymiku Płockiego Depu-
»tackiego, toby raczej wszystkie Rezolucye Rady chwalić, nie naganiać,
»lub poprawiać potrzeba.

»Co się zaś tycze samego warunkowego Proiektu, gdy iestem w
»tym przeświadczeniu: że Rada Nieustająca nie wdawała się w moc Sa-
»dową, ani w żadne Prawodawstwo, bo w wielorakich Rezolucyach
»z tym się zawsze oświadczała, ta mi szczególniejsza przychodzi wąt-
»pliwość: Dla czego z prywatnych wniesień o tłumaczeniu Praw za-
»wsze z Rady Rezolucye podpadać mają kwestyi, jeżeli tłumaczenia Pra-
»wa na sprawiedliwość się gruntowały? Czyli także zostawiając Oby-
»watelskie Interesa Prawne w tym stanie, w jakim do Rady przyszły,
»szerokie Pieniactwu nie otworzy się pole między obywatelami? ktorzy
»nawet za powodem Rezolucyi Rady przez przyzwoite Jurydykcyę za-
»spokoieni zostali.

»Z miejsca mego zatym iestem w tym zdaniu, żeby albo tu czy-
»tane były *in extenso* wszystkie w szczególności zaskarżone Rezolucye Ra-
»dy, i do nich ściągające się Dokumenta, aby tym fundamentalniey o
»ważności lub nieważności onychże decydować mogliśmy; albo żeby do
»Proiektu przydane było takowe ostrzeżenie, któreby zabezpieczało spo-
»koynność Obywatelską, a wraz Gwarantowaną władzę i powagę Rady
»Nieustającej zachowało w całości.

J. P. Jeleński Poseł Mozyrski przymowił się *interlocutorię* do
»Głosu J. P. Wołkowyskiego, wnosząc: ażeby Dekreta nie podpadały
»tłumaczeniom Rady, a Kommissya Woyskowa, zamiast Departa-
»mentu Woyskowego była utworzona.

Mię-

Miedzy licznemi względem Rady Głosami, Zdanie J. Pana
»Potkańskiego Starosty Radomskiego Posła Sendomirskiego było
»takie:

»W połowospeżym Obradom Naszym poświęconym czasie, pier-
»wsze uft moich otwarcie, od winnego Zgromadzonych tu Mężów,
»Oczyzny dobra Piaśtunów, zaczynam uwielbienia: Składam oraz To-
»bie J. W. Marszałku krotkie z serca oświadczenie; że na wolnym Seymie
»(co dotąd było rzadkiego) z wyboru stałeś się wybranym do tej La-
»ski, którą iak władać umiesz, tak podsiłających zdatości, i cnot gro-
»madą otoczony, nie Tobie Łaski nieskażytelney, lecz Ciebie nieskaży-
»telnego Łasce powinżować należy.

»Pierwszy Głos mój, lecz nie pierwsze mowienia żądanie, te-
»raz uiszczać mam sposobność: czego na przesładowanych obronę użyć-
»bym chciał. Pozwolicie zatym J. O. J. W. Panowie, niech mi się go-
»dzi nieprzytomną, troszkę winną, nad miarę przestępstwa cierpiącą,
»bronić spełzłą Nieustającą Radę!

»Prawda, że ta Magistratura z szacownych do boku Krola, Pana
»Narodu, złożona Mężów; nie wszystkich dogodziła żądaniu:

»Prawda, że mocą i siłą pełną, uchyłnęła swej Władzy, lecz nie-
»dziw; bo i morze, że nie ma grobel, częstą falą i bałwany sięga odda-
»lonych pobrzeżów: Idzie zatym: nie krakać na przeszłą Radę, bo ta prze-
»cięż więcej zrobiwszy dobrego niż złego, przez setną część tyle za do-
»bre, co za złe, nie odbiera nadgrody; Radzić o przyszłej, nie gadać o
»przeszłej, Zgromadzonem nam tu przystoi i należy. Tkliwość i czu-
»łość nasza (jeżeli ją kto posiada) sprawiać nas dla drugich powinna deli-
»katnemi. Zaco tak liczne i przenikające pociski rzucać na Mężów, ktorzy
»i wierność dla Maiestastu, i czułość Patryotyczną dla Oyczyzny okazać
»starali się? Taką to sprawiedliwość tym to Przechacnym Mężom, Krola,
»i Oyczyzny przezornie byłym Strożom?

»Obostrzać Prawem, nie zaś godnych uszanowania strofować, iest
»naszym obowiązkiem.

»Dzień nam onegdayszy i wczorayszy spełzł cały na samych wy-
»rzutach, postać tylko występku w sobie mających; tak właśnie, iakby-
»śmy do mowienia tylko, nie do czynienia czas mieli wyznaczony. Broń
»Boże! jeżeli na dłużey ochoczość koniecznie mowienia w nas nie zwątle-
»nie! i jeżeli napierać się będziem Głosów, chociaż w tej samey myśli do-
»piero co przed nami powiedzianemi; przyznać będzie można: że na po-
»sisek strapioney Oyczyzny, na raku z poradeniem naszym śpieszymy.

»Seym Wolny, na którym trzeba koniecznie coś dobrego udzia-
»łać, pełźnie na Głosach; lepiej mało mowić, więcej czynić.

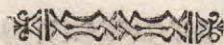
»Upraszam zatym Ciebie J. W. Marszałku, troskliwy o dobro Oy-
»czyzny Mężu! abyś z pod trzech dniowey wychodzący Proiekt deliberacyi,
»raczył *ad Turnum* podać; Niech bez ustanne przydatki brożące tu iuż
»miejsca nie mają. Inaczej, z deliberacyi w deliberacyą wpadając, zba-
»wienniejszy Ustawie zabierzem czas i miejsce.

Jmć Pan Bądziński Poseł Mielnicki wyraziwszy Izbie: iż
»Oczyźnie i Braciom w domach pozostałym nie z Głosów, ale z
»skutecznych Obrad sprawić się w czasie trzeba będzie; prosił o
»Turnum na pierwszy Proiekt *ad deliberandum* podany. Ale wielość
»dopraszających się o Głosy uczyniła zawadę jego wniesieniu.

Xiążę Sapieha Poseł Brzeski Litewski zabrał Głos odpowie-
»dni Jmci P. Sierakowskiemu Posłowi Płockiemu; dowodził nay-
»przod: iż na fundamencie Konstytucyi 1764. uchwaloney, a 1768.
»ztwierdzoney, Processa na Deputatach u Łaski Marszałkowskiej Try-
»bunalskiej rozsądzone być mają. W dalszym Mowy swojej ciągu
»do ponowionych względem Woyska Relacyi to przydał: iż gdy do

Nn 2

urzą-

urządzonego dawniej zapasu zayrzy się, pewnie Stan terazniejszy Woyska od przeszłego gorszy ukaże się. Bo lubo z iedney strony Departament Woyskowy po części Woysko powiększył; ale z drugiey strony przeci nie może zwinienia kilku Chorągwi i Extraordynaryinych Expens Szeffom ujęcia. Co do Głosow w Izbie zabieranych; upraszał, aby wyrazy tak poważnemu miejscu i Osobom nieprzyzwoite na stronę uchylane były, mieniąc: iż Izba Poselska iest *Officina cudendarum Legum*, nie *Schola Correctionis*. Skończył zezwalając na Projekt Jmci P. Starosty Szczerzeckiego, Posła Mielnickiego, z tym warunkiem, aby dołożono: Ustanowienie Kommissyi Woyskowych Obojga Narodow.

Po skończoney Mowie Xięcia Sapiehy, zabrał Głos Jmć Pan Karśnicki Poseł Wieluński, *de tenore sequenti*:

»Pierwszy raz w tey Świątnicy Praw otwierając usta moje, znam być winnym obowiązkiem pierwiastkową osnowę słow, poświęcić na winne Was uszanowanie Przezacni współ-Kolledzy, Wielcy w Oyczyźnie Mężowie, JJ. OO. JJ. WW. NWM. Panowie Bracia i Dobrodziele. I zaiste ktożby od tak sprawiedliwego uchylić się chciał obowiązku, ten chyba, któryby ani na szacunku cnoty się nie znał, ani ściśle z cnotą połączonych przymiotow w Osobach Waszych umieszczonych, wielbić i poważać nie umiał. Niechay daleka będzie odemnie ta plama; Przyimiecie raczej JJ. OO. JJ. WW. NWM. Panowie, te lubo krotkie, głębokiemu iednak uszanowaniu Waszemu szczegulnie poświęcone odemnie słow wyrazy; a przeświadczeni o nieskończonym moim dla Was poważeniu, uwielbiającego Was współ-Kollegę łaskawemi raczcie zaszczyścić względami. Słusznie i sprawiedliwie ieszcze słow kilka przydać mi przynależy, na winne uszanowanie Ciebie Wielki w Oyczyźnie Mężu J. W. Mci Panie Koła Naszego Rycerskiego Marszałku. Rozszerzać się nad pochwałami Twemi, nietylko mi wielkość zacnych Przymiotow Twoich, ale nadto i nieudolność wymowy, i szczupłość dość iuż wycieńczonego czasu nie dozwala. Przyimiyże więc te w krotkich słowach wyrażone: *Majorum Te Magne Nepos Encomia laudent; Exsuperas morum Nobilitate Genus*.

»Dopełniwszy co się uszanowaniu Tey Prześwietney Izbie przynależy, do zamierzonego rozpoczęty okoliczności celu przystępuję. A nayprzod tego ja Boga, któremu nayskrytsze serc Ludzkich naylepiey wiadome są tajemnice, za Świadka biorę, iż nie będąc uwiedzionym żadnemi iakiemiżkolwiek bądź względami, stawam w tey Świątnicy Praw, iako wolny, od wolnych współ-Ziomkow i Braci moich obrany Poseł. Stawam nie w innym celu i zamierze, tylko abym, iako prawdziwy Obywatel, nieodrodny Syn Oyczyzny, drogo okupionych krwią Przodkow naszych zaszczytów, na całości nayeelniejszych Prerogatyw Wolności zasadzonych, aż do upadłej, z ofiarą nawet, gdyby potrzeba, własney krwie moiey i życia bronił i zastępował. Ten iest duch moy, którym tchnę i tchnąć zawsze pragnę, ten iest zamiar, od którego odstąpić, aż do ostatnich dni życia mego nie mogę.

»Znam ja JJ. OO. JJ. WW. NWM. Panowie szacunek wolności, ale znam oraz i to, w ten czas tylko prawdziwą iest wolnością, gdy z przepisanych sobie obrębów Prawa nie wykracza. Prawo NWM. Panowie, iest to ta świętość, ktorey i same Ukoronowane zniżać się muszą Głowy. To my przed oczyma mając, o to w tey Prześwietney Izbie iaknaysilniey starać się powinniśmy, abyśmy obstać gorliwie, iak się przynależy przy Wolności, z przepisanych obrębów Prawa (ktore iest Strożem teyże samey Wolności) wniwczym bynajmniej nie wykroczyli.

»Rada NWM. Panowie przy Boku J. K. Mci Nieustająca, iest to ta Magistratura, ktora pośredniczą między Tronem, a Narodem utrzymując Powagę naypewniejszą istotnych wolności Narodowych, słusznie i sprawie-

»sprawiedliwie nazwać się może twierdzą. Mowię to śmieie, bo mowię na fundamencie zdrowey i niezaćmionej żadnemi względami Polityki załadzony, mowię szczerze i otwarcie, bo tłumić i zataiać własnego przeświadczenia mego, na tym tu miejscu, w tym Charakterze i obowiązku, którym na siebie przyjął, wcale nie mogę.

»Nie iestem ja NWM. Panowie tak daleko zapędzonym w sprzysianiu moim dla Rady, abym Tę Naywyższą Magistraturę nie chciał widzieć ściśle zawsze obarczoną Prawami; ale nie iestem także, i tak daleko miłością źle zrozumianej wolności zaćmiony, abym iasnie poznać nie miał, co nam się w tey Prześw. Izbie, i iakim sposobem czyścić godzi, a czego nam Prawo nie dozwala. Rada NWM. Panowie coż iest? co z istoty swoiey teraz oznacza? iezeli nie toż samo, co przedtym *Senatus Confliis*? wszak o tey prawdzie pierwiastkowe *de Permannenti Confilio in Anno 1775*. ferowane Prawa, iasnie i oczywiście nas nauczają, tak dalece, iż sprzeciwiać się tak iasney prawdzie, byłoby to nieco innego, iak tylko naydowodniejszy w zaciętym uporze wstecz iść oczywistości.

»A gdy więc Rada Nieustająca iedno iest, co przedtym *Senatus Confliis*; więc Prerogatywa oney, rownemi iak i *Senatus Confliis* zaszczycać się powinna Prawami. Czytam Konstytucyę *Anni 1768*. ktora pod Tytułem *Materiarum Status, Articulo 10mo. folio 100mo.* tak pisze: »A iezeliby Rzplta chciała powiększyć albo umniejszyć Prerogatywy *Senatus Confliorum*, nie będzie tego mogła uczynić na wolnym Seymie, tylko za iednomyslnością.

»Cytowane przezemnie dopiero Prawo, czyż nie iawnie i oczywiście Nas naucza, iż na tym miejscu, i w tym sposobie Seymowania Naszego, co się tycze mocy, władzy, i Prerogatywy Rady Nieustającej, nic czynić i stanowić nie możemy, tylko za iednomyslnością Zdań Naszych, tylko *pracedenti unanimitate Votorum*.

»Aleć nie maż tego potrzeby, abyśmy w ściślejsze obarczanie Prawami tey Naywyższej, a tak potrzebney Narodowi Naszemu Magistratury, słuszną i sprawiedliwą wagę między Prerogatywami Tronu, a wolnościami Narodowemi utrzymującey, wchodzić mieli. Jest iuż dosyć określona Prawami, z ktorych obrębów gdy tylko przestępować nie będzie, stanie się pewnie i nieomylnie nieprzełamana Praw, Prerogatyw, i wolności Naszych obrona.

»To ja Prześwietney Izbie z przeświadczenia sumnienia mego przełożywszy, do podanego Nam na dniu wczorajszym *ad deliberandum* Projektu przystępuję. Dwudniowym przeciągiem czasu, kłyszac w tey tu Prześwietney Izbie rozmaite J. OO. J. WW. MWM. Panow i Dobrodzieciow w tey okoliczności Zdania, sam w głębokim zachowywałem się milczeniu, bom tak na umyśle moim był przekonany, iż w tak poważnym Zgromadzeniu Naszym, prawdziwie Patryotyczne, i na zdrowey Polityki fundamentach załadzane Sentymenta, gorę, moc, i przewagę wezmą. Nie zawiodłem się bynajmniej na Zdaniu i rozumieniu moim. Przeczytany na dniu wczorajszym Projekt, duchem prawdziwie szczerzego Patryotyzmu ułożony, dosć liczną przez dane się kłyszac Głosy, znalazł dla siebie Approbacyę. Mowię o dobroci onego, iest to nadto iasną prawdę długiemu a mniey potrzebnemi rozszerzać słowy, dosć iest powiedzieć: iż Projekt na dniu wczorajszym przeczytany, i Prerogatywę Rady Nieustającej, tey tak potrzebney w Kraiu Magistratury, stwierdza i gruntuie, i przytrafić się mogącym w przyszłości czasu zdrożnościom Rady skutecznie zapobiega, i pokrzywdzonym przez zapadłe iuż Rezolucye od teyże Rady, sprawiedliwą obmyśla Satisfakcyę. Z tych więc wzwyż wyrażonych powodow o skutecznienie iak nayprędzże Projektu tego bez naymniejszey odmiany, (na ktora zawczasu nie pozwałam) z miejsca moiego dopraszam się.

Za Zdaniem Jmci Pana Wieluńskiego poszedł Jmć Pan Kęszycki Poseł Poznański, a przytoczywszy Prawo 1776. o Radzie, dopraszał się podniesienia Projektu pod Tytułem: *Warunek*.

W tak wielkim rozdwojeniu Jzby i tłumie różniących się Zdań, wziął głos Jmć Pan Mokronoski Poseł Bielski. Pierwsze jego wyrazy były o danych potylekroć w Jzbie heroicznych dowodach prawego Patryotyzmu: = Widziałem, mówił, tyle zacnych Mężów, których odważna o Dobro Ojczyzny gorliwość aż do hazardu życia, aż do straty Fortuny, do wygnania, i nayprzykrzejszych zniewag unosiła. Wyznać o sobie mogę, iż i mnie na podobne trafiało się wystawiać ofiary. Wszakże kiedy mi iasniey myśl moję wynurzyć przychodzi, wyznac muszę: iż jeżeli dobra jest podczas odwaga, ale rozsadek i zdrowa rada zawsze lepsza. Być odważnym w bezsilności, więcey jest znakiem rozpacz, niżeli należytego męstwa; Lecz być opatrzny na wszystko, umieć przegłądać krytyczne okoliczności Ojczyzny, stosować się do nich, zaradzać, to jest iedynym środkiem do dźwignia upadłych Rzeczypospolitych. = Zstępując potym do Materyi, wyraził: iż przecież nie może, żeby Rada nie była warta iakiey nagany, i żeby na Projekt w Deliberacyi zostający nie umyślił być dać swoją kreskę, gdyby ci, którzy do terazniejszych okoliczności Polskich wpływają, o osnowie jego uwiadomieni, z pogrozką zatamowania Obrad, naprzeciw temu Projektowi nie stanęli: iakoż przyszłoby było zapewne do tego, gdyby Oycowska J. K. Mci pieczołowitość nie wynalazła środka ku zobopolney Satisfakcyi.

Srzodek ten jest Projektu nowego ułożenie, ktorego aby czytanie nieodwłoczne nastąpiło, przy oddaniu do Laski dopraszał się.

Czytał ten Projekt Jmć P. Sekretarz Seymowy *de tenore sequenti*:

„Warunek dla Korony i Wielkiego Xięstwa Litewskiego.

„Gdy przy rozłączeniu Izby, Warunek względem niektórych Czynności i Rezolucyi przeszłej Rady; w Zaświadczeniu teyże wydanym, „jest ostrzeżony, deklarujemy: iż lubo powagę Rady w niczym nienaruszoną mieć chcemy, według Praw 1775. i 1776. atoli zabiegając naciskowi do niey uciekających się po tłumaczenie Prawa, żeby do tego „tylko na żądanie ktoreykolwiek Sądowej w Kraiu Jurydykcyi *Ultima Instantia* zapytującej się przystępowała, ustanawiamy; z tym iednak „Przepisem, ażeby w każdej Jurydykcyi *Ultima Instantia* Stronom lub „Stronie rozprawiającej się wolno było tylko *in Negotio principali* przed „ustępem do Sentencyi, w przypadku nieiasnego Prawa, rekwirować Sąd „du, aby po tłumaczenie tegoż poszedł do Rady przy Boku Naszym Nieustępującej. Co gdy tenże Sąd odmowi, i do Dekretu przystąpi, wolno „będzie Stronom lub Stronie uzależnić się Radzie: że prosiła o Referencyą „względem tłumaczenia Prawa, czyli do całego Dekretu, czyli do Kategoriyów ściągających się, i że mu odmowioną była. A na ten czas „Rada, ani kassując Dekretu takiego, ani wstrzymując jego Esekucyi, „gdy uzna, że Sąd *Ultima Instantia* tłumaczenie Prawa sobie usurpował, oświadczy Sądowi temu, że przestąpił Prawo, i że takowy Dekret Stanom Rzpltey na pierwszym Seymie przez Radę doniesionym będzie do Decyzyi, Approbacyi, lub zniesienia Dekretu *pluralitate Votorum*.

„Ponawiając oraz Konstytucye 1775. i 1776. ktore Radzie wszelką moc Sądową zabraniają, też same i przyszły za prawidło być mają; i ażeby się pod żadnym pozorem *in materias Judicarias* nie wda-

wała,

„wała, ustanawiamy; iedynie tylko będzie miała baczność na Esekucyą „Prawa *de nullitate* Dekretow.

„Co do zażkarzeń zaś różnego gatunku, ktore przeciwko Radzie „ostatniej są wniesione, gdy czas Seymowy terazniejszy dla ważnych „innych Rzpltey Interesów wycieńczać nie chcemy; zatym decydując „tylko wątpliwość względem zatamowania *Aktivitatis* na Seymach, i ro- „związując Rezolucyą ostatniej Rady, dawne Prawa, o obliwie Konstytucy 1726. względem Kondemnat na Senatorach, Ministrach, równie „iako i Posłach, *in suo robore* zostawiamy; Wszelkie inne zażalenia „przeciw Radzie przeszłej, czyli to względem tłumaczenia Prawa, czyli „względem przywłaszczoney sobie Legislacyi, czyli nakoniec względem „wstrzymaney Esekucyi Dekretow, jeżeli takowe są popełnione, „Stronom żałącym się do Sądow Seymowych, na których Senatorowie i „Ministrowie, Konfylliarze zasiadać nie będą mogli, na pierwszą Jch Kandydacyą, przez Memoryał do Marszałka Narodowego w Radzie niezasiadającego, lub miejsce jego w tey okoliczności zastępującego, uczynić „zażalenie, *non tanquam pro Crimine Status*, ale *pro Resolutione* pozwalamy; Na których to Sądach Instygatorowie Obojga Narodow, uwiadomieni przez Marszałka Narodowego w Radzie niezasiadającego, lub „miejsce jego w tey okoliczności zastępującego, lub ich umocowani „Plenipotenci, imieniem Rady przeszłej odpowiadać powinni. *Panalis* „tas na Radę będzie skaffowanie iey Rezolucyi, a na niedowodzącego „ogłoszenie po wszystkich Grodach, że niesprawiedliwy Zarzut przeciwko Radzie uczynił.

Dopiero przeczytany Projekt różne sprawiwszy w umysłach wróżenia; Jmć Pan Krzucki Poseł Wołyński tak mówił:

„Dla tego sprawować się dobrze, aby Pograniczne nie strofowały Narody, iest to bardziej dbać o Zagranicznych pochwały, niż o „swojego Narodu wdzięczność; iest czekać chwaly tym Czynnościom, „ktore Narodom Sąsiedzkim pożyteczne, a naszemu szkodliwe. Spraw „zaś naszych powinien być Świadek ieden Bog; Cel naszych Czynności „Publiczne Dobro, pobudką do nich Cnota, nagrodą honor.

„Bogdabym się omylił w mym porozumieniu, iż nader szczególnie zdarzony Seym wolny po tylu niewolnych, iest dla okazania „Narodowi dymku wolności, ktorem w Głosach naszych liczniejszych na „uszczerbek cudzego honoru, niż na obronę obracamy Ojczyzny; przy- „czyna tego łatwa: iż niektorzy przyzwyczajeni iesteśmy po Konfederacku myśleć, i czynności nasze po Konfederacku regulować. Przysz- „szedł czas, iż wolność zmniejszona Konfederackimi Seymami, przez „terazniejszy mogłaby być odzyskana; ale co? iest inna polityka; trzeba „pokażać Seym beczynny wolny, aby go Seymem Konfederackim „nayıpierwszym, po tym skończonym, znieść na zawsze.

„Nietylko to do nas samych należy oszczędzać drogie czasu momenta, ale i do ciebie J. W. Marszałku, abyś prawdziwą potomości „po sobie zostawił sławę, i przykład. Sławę z użytecznie Praw Stanowionych, przykład w używaniu oszczędności czasu. Nie stanowiąc „Praw, a pozwalając Głosow, będzie z tego Seymu *magnum nihil*; bo „coż ma mowa nie do Publicznego ściągająca się Interesu? *vox vox, prateraque nihil*.

„Nigdy Posłowi być Głos przerywany nie powinien, do poki sam „nie powie: że skończył. Ja powiadam, że za godzin dwie dopiero „skończę; ale w tym czasie innie danym mam nim wolność władać. „Poświęcam go na Dobro Ojczyzny, i w tym przeciągu, w którym- „bym sam tylko miał mówić, niechay wszyscy Kolledzy lepiej i do- „kładniey *in Turno* zaradają. Inaczey albo *Turnus*, albo nie skończyłem.”

Od 2

Jmć

Jmć P. Marszałek Seymowy na wniesienie Jmci P. Wołyńskiego Prawo przeczytał: iż w porządku Seymowania ten jest wyraźny przepis, aby *Turnus* szedł w obydwóch Izbach Senatorskiej i Poselskiej razem na iedneź Projektu, i na iednakowe Propozycye. Wielość zaś i różność Projektów będących u Łaski nie zostawia pewności, na który Wotowaćby przyszło, zatym sądząc za potrzebne wprzód porozumienie się z Senatem, solwował Sessyą na jutro na godzinę 11.

W IZBIE SENATORSKIEJ

Sessyi nie było.

S E S S Y A XXIII.

Dnia 30. Października.

W IZBIE POSELSKIEJ.

Zagał Jmć Pan Marszałek Seymowy w te słowa:

»Ubolewać słusznie mi należy, Prześwietny Stanie Rycerski; że dzień »każdy Obrad Naszych, nie staie się dziełem pożytkującym Narodowi. »Oddalamy się codzieln prawie od tych środków, któreby mogły zdrową »politykę z dobrem Kraiowym ziednoczyć. Wszakże duch Patryotyczny, »i czułość Stanu Rycerskiego o swobody własne, inaczej osądzone być »nie mogą, iak za prawdziwy owoc troskliwości, słusznie z Przodków na- »szych na nas spadły.

»Te chwalić iest koniecznością, i utrzymywać obowiązkiem pra- »wdziwego Obywatelstwa. Zataić jednak nie mogę, aby i okoliczności nie »wymagały czasem tey polityki użyć, która tamą być może złych i nie- »smakowitych skutków; kończmy Obrady nasze podług sytuacji, w kto- »rey My i Ojczyzna znajdują się; Oddalamy ile możności złe, ale czyni- »my właściwemi środkami, pamiętać na to, żeby lekarstwo nie było gor- »sze choroby. Te moje przełożenie Prześw. Stanie Rycerski uczyniwszy, »wracam się do materji na dniu wczorayszym rozpoczętey.

Po Zagaieniu przymowił się Jmć P. Krzucki Poseł Wołyński: iż gdy rozpoczętego wczoray Głosu nie dokończył, została mu na dziś wolność użycia onego w czasie podług obietnicy zamierzonym. Jedną go tylko rzecz z tey zbic może Rezolucyi, a ta iest: puszczenie *Turni* przez Jmci P. Marszałka na Projekt Warunku. Inaczej, Głosów zabierać nikomu nie dopuści, poki swego do założonego dwugodzinnego czasu nie dociągnie.

Zabrał Głos Jmć P. Dembiński Poseł Krakowski, w tey osnowie:

»Nie wchodzę w przyczyny i potrzebę Warunku będącego pod deli- »beracyą; iuż tu iest tyle powiedziano w tey okoliczności, że szczupłe »moje nic nie może dodać oświecenie; nad Warunkiem tylko chcę Prześwie- »tnemu Stanowi Rycerskiemu moje przełożyć uwagi.

»Dany nam iest od dni kilku ieden Projekt na deliberacyą; Jeszcze »nie wiedząc, czy się podoba większey liczbie; podano drugi z smutnym »obwieszczeniem: że tamten przy powszechney nawet zgodzie utrzymać »się dla mających influencyą nie może. O! czasy nieszczęśliwe dla Oy- »czyzny! czasy nayokrutniejsze! gdy nie tylko Kraiu całość, majątki par- »tyku-

»tykularnych są uszkodzone, lecz nawet umysły Obywatelskie naydotkli- »wszy cierpią uszczerbek. Już widzę ow powszechnie rozumiany iedyny »wydźwignienia Polski sposób, to iest iednomyślność, iest bezskuteczny, »i jest daremny; iuż nam inaczej rozumieć go trzeba, iuż nie sami z so- »bą, ale z influencyą mającemi iedno myśleć mamy. Lecz zastanowmy się »trochę i mowmy wyraźnie.

»Zabrania nam J. W. Poseł Rossyjski ustanowić taki Warunek, iaki »nam się najlepszy zdaie, a to na fundamencie Traktatów przyjaźni, »Gwarancyi, i nie wiem iak ie jeszcze nazwać. Powszechny odgłos: nie »mamy sposobności od nich się uchylić; nie czas iest to teraz roztrząsać. »Lecz zważmy dwie istotne okoliczności; pierwsza: Deklaracye ustawiczne »iak pragną, i życzą nam najlepszego w Kraiu porządku; druga: w czym- »by to mogły być naruszone wspomniane Traktaty? moim zdaniem, słu- »szniebyśmy tę Przyziolkę naszą urazić mogli, zawierając z inszemi Mo- »carstwami Przymierza przeciwko niey, odbierając Poddanym Moskiewskim »Handel, nagabając granice, i inne podobne przypadki. Lecz zrozumieć »nie mogę, co Moskwa za uszczerbek dla siebie znajduje! czy u nas Oby- »watel, czyli Magistratura idzie po tłumaczenie Prawa do Rady Nieustaią- »cey? czy Tradycye względem Kapitału, czy względem Prowizyi? czy Kon- »sylviarz Zdanie swoje zapisze przed przystąpieniem *ad secreta Vota*, czy nie? »czy Dekret W. X. Lit: będzie uchylony, czy nie? Nie znać tu zaiste inte- »ressow zobopolnych, które związki Kraiów czynią, widać tylko iedną »Osobę, pożytkującą z zbytniey podległości i nieuważney boiaźni iednych, »a z przesadzania i żądy robienia swego szczęścia drugich. Dla tego nie »zabierając drogiego czasu, mam honor oświadczyć myśl moją i życzenie, »ażebyśmy przełożywszy J. W. Posłowi Rossyjskiemu, iak nienaruszenie do- »chowujemy przyjaźni, tak zaradzili o porządku wewnętrznym, iak stan Kra- »iu wyciąga: a podane Projektu aby były jeszcze przeczytane, i ten uchwa- »lony, który Prześwietna Izba większością Głosów potwierdzi. Przytym »upraszać nam trzeba Prześwietnego Senatu, aby się żywiey przychylił do »chęci naszych użycia krotkiego czasu Seymowania.

Po Jmci Panu Krakowski Jmć P. Giełgud Kasztelaniec i Po- »seł Zmudzki, mowil w tych wyrazach:

»Na dniu wczorayszym ieszcze chciałem mowić, i prosiłem o Głos, »co nie było pewnie od Ciebie (bezpartycyalnie władającego Łaską) Marszał- »ku usłyszany, gdy mi ow Głos nie był dany. Na dniu dzisiejszym »pierwiastkowie, gdy mi w tey tu Prześwietney Izbie otwierać usta przy- »chodzi, rzetelnym i powinnym znam być obowiązkiem, dawno czule wy- »nurzyc ukontentowanie, że przewodnikiem Koła naszego sprawiedliwe »serc wyroki, Ciebie J. W. ze wszech miar czci godny Marszałku uda- »rzyły. Mówiąc Posłem z Prowincyi Litewskiej, nie ubliżam oraz win- »nego Tobie J. W. Mokronoski, Pośle z Woiewodztwa Podlaskiego, do- »pełnić podziękowania, żeś będąc na przeszłym Seymie z Prześwietnych »Prowincyow Koronnych Marszałkiem, był rownie dla Prześwietney Pro- »wincyi Litewskiej niepartycyalnym przewodnikiem. Za co iako wielbi ie- »dnostaynie terażniejszość, tak wielbić nieomylnie będzie i potomność.

»Co do Projektów w deliberacyi będących, pozwolicie JJ. OO. JJ. »WW. Mci Panowie Bracia Kolledzy i Dobrodzieie, abym powinne dokona- »wszy zastanowienie umysłu mego, rzetelne uczynił o nichże niektóre »reflexye.

»W nierozłączoney ieszcze Izbie naszej z Senatorską, gdy się czy- »niły od Deputowanych do Examinowania Czynności Rady Nieustaiącey »Relacye: iednych słyszeliśmy z tychże uwielbiających Jey dzieła, dru- »gich przeciwnie. Za co atoli tak pierwszym, iak powtornym nie mogę »być iak tylko wdzięczny; pierwszym: iż czule pilnując powinności De- »putowanego, o naymniejszych widzianych sobie Rady Nieustaiącey po- »myślach nas wiadomemi uczynili; powtornym: iż małej ważności, a

Pp

ludziom

»ludziom, iako ludziom często przytrafiające się nadarzenia, od naszej wiadomości usunęli, końcem iak się domyślam, prożno a długo strawić mającego czasu, co wszak ci natychmiast z samej się rzeczywistości wielką prawdą być ukazuje, kiedy nad tą Czynnością dłużej iak tydzień bawimy, nie mając więcej dni Seymowych iak dwanaście.

»Będąc iatym szczegulnego przekonania przyjaciele, gdy upatruję w pierwszym podanym Proieście, a przez cztery dni będącym w deliberacyi, iż Rada Nieustająca, nie będąc wyraźnie zawiniona, ma więcej iak wyraźnie pokutować, gdy się z żadnymi do niej nie mają uciekać Memoryały, szukający sprawiedliwości pokrzywdzeni Obywatele; w drugim zaś na dniu wczorajszym tylko podanym, gdy nayduję, że w czasie swej rozprawy przed poysciem Sędziów do namowy, Obywatel może podać wątpliwość Prawa, a przeto Sąd od Wyroku zastanowić, powiki od Rady Nieustającej wspomnioney Prawa wątpliwości nie nastąpi rozwiązanie; w takowym przypadku Sąd, gdyby siedział bezczynnie, nim Rezolucya z Rady przyjdzie, strata czasu wielkąby Obywatelstwu uczyniła szkodę; gdyby zaś zakwestyonowaną Sprawę zatrzymawszy, postąpił do sądzienia Spraw drugich, wykroczyłby przeciw Prawu 1726. Konserwat zakazuącemu, z wielorakich przyczyn wielce szkodliwych, a zatem, że czas do końca Obrad Seymowania zbliżony i resztę dni nie zostawiłby na prawdziwy użytek Ojczyzny; z miejsca moiego życzyłbym, ażeby nie przyczyniając więcej nowych Radzie Nieustającej Przepisów, iako dosyć Prawa jasne mające, zaufać J. K. Mci P. N. Mił. od początku Panowania prawdziwie Ojca Ojczyzny dowodzącego, i Radzie przy boku Jego Pańskim Nieustającej, ile przez samychże JJ. OO. JJ. WW. Mości PP. Braci i Dobrodzieiów, z naysciotliwszych Mężów wybranej, iż czy to prawnym Procederem, czy to iakowym innym przypadkiem od przemocy zgębnieni Obywatele, przechodzący do J. K. Mci P. N. Miłosciwego, i Rady Jego Nieustającej otrzymują i prawny i skuteczny ratunek.

»Mając zaś Zalecenie w Instrukcyi moiej, ażebym przy trwałości Dekretów Oczywistych Prowincyi Litewskiej obstawał, dopraszam się, aby i terażniejszym Prawem obwarowane było niewzruszenie Dekretów Oczywistych prawnie sądzonych, i podług Reguł Prawa odeszłych.

W czasie, który między Głosami zachodził, gdy jedni Posłowie o Głosy Jmci P. Marszałka prosili, byli drudzy, co im Głosy tamując Czynność zalecali.

Jmć P. Wiszowaty Poseł Rożański wnosil: wszyscy możemy mówić, ale bardziej o to wszystkim starać się nam należy, żebyśmy byli czynnemi.

Zaś Jmć P. Krzucki Poseł Wołyński widząc, iż pomimo opozycyi Posłów, inni Głosy zabierają, wyraził: Jak widzę u nas w Izbie to się dziś dzieje, co na Kondescensjach granicznych polspolicie trafiać się zwykło; na których choć kto przeciw zaborowi części gruntu protestuje się, jednak nic na to nie dbając, komu innemu Dukt przysądzaia: ten się protestuje, a tamten bierze.

Wnieśienia te Jhmciów PP. Rożańskiego i Wołyńskiego nie zaspokoily żądań innych Posłów o Głosy. Z liczby Pretendentów zabral Głos Jmć P. Walicki Woiewodzie i Poseł Rawski, iak następuje:

»W Wolnym zrodzony Kraiu czuję tę Obywatelstwa powinność, aby w pierwiastkowym wieku moim do publicznych sposobić się usług.

»W tych dopełnianiu powinne uszanowanie dla Maiestatu, szacunek dla Senatu, względność dla Stanu Rycerskiego zachować, jest i będzie moim obowiązkiem.

»Mam to dla siebie szczęście, pierwszy raz będąc Posłem, że na Wolnym Seymie pod Twoją J. W. Marszałku Laską, i między tak godnymi Kollegami mówić zaczynam; pod tą Laską, która cnotą, i rzetelnością sentymentów Twoich zaszczycona, skuteczne dla Ojczyzny wroży pomysłności.

»Upływaia nam drogie momenta Seymowania na nieustannym Rady Nieustającej oskarżaniu, i na onej ekzuzowaniu; więc należałoby nam iuż temu założyć tamę, i koniec uczynić.

»Oskarżać Radę, ile wyrazami, iakie tu słyszeć się dały, i powtarzać to, co iuż było powiedziane, bynajmniej dobru Ojczyzny, bynajmniej przyspieszeniu Czynności Seymowych nie pomaga, ani też Obywatelstwa zaszczyca.

»Przystąpić tedy życzyłbym do iaknayszybszego podanych Proiektów ułatwienia.

»Czytany na dniu Wtorkowym, i ad deliberandum dany Proiekt ma w celu, żeby znieść prawie iak wszystkie Rezolucye przeszley Rady Nieustającej, względem zasłzłych od niej tłumaczeń Praw.

»Powtorny Proiekt na dniu wczorajszym podany, też same Rezolucye Rady do Sądów Seymowych odsyła.

»Co do pierwszego, to jest: do zawieszenia Rezolucyów Rady, byłoby to iawnym popełnieniem od nas niesprawiedliwości, że bez wysłuchania dowodów, wszystkie jednak tamujemy Rezolucye; a przecież z doniesienia JJ. WW. Examinatorów słyszeć się dało, że wiele ta Rada użyteczności dla dobra publicznego uczyniła, procz niektórych tylko zaskarżonych Rezolucyi.

»Mamy Prawo Roku 1776. pod Tytułem: *Objaśnienie ustanowienia Rady Nieustającej*, które mówi w te słowa: *A w czymby iakiekolwiek Osoby prześlęstwo Prawa postrzegły, a uciśnienia siebie, lub kogożkolwiek przez Radę Nieustającą doświadczyły; na każdy następujący Seym o to wszystko Zaskarżenie na Radę zanieść mogą, przez przełożenie na piśmie* etc. Więc to Prawo, iako nam daie moc poznania, tak inaczej dopełniać go nie należy, tylko w nakazaniu podania w szczegulności Zaskarżeń do ułatwienia; inny zaś biorąc przedsię sposób, przestąpiemy Prawo.

»Tym bardziej otworzylibyśmy niezmierną drogę pieniactwu, gdyż ci, którzy przy wątpliwości Prawa, za wytłomaczeniem Rady otrzymali w Sądzie sprawiedliwy Dekret, teraz za zniesieniem wszystkich Rezolucyi, nowe na tym fundamencie rozpoczynać będą mogli Processa.

»A przecież na zapobieżeniu Processom i pieniactwu, wiele Obywatelom zależy.

»Co do drugiego Proiektu, uważać trzeba, iż chcieć odesłać Rady Rezolucye do Sądów Seymowych, jest to tychże Sądów układ i zamiar odmienić; jest to przestąpić ustanowienie Sądów Seymowych Konstytucyą Roku 1775. objaśnione, które te są słowa: pod Tytułem: *Ordynacya Sądów Seymowych*: *Oprocz tych wyżej wymienionych Spraw rodzajów, inne żadne do tego Sądu należeć nie będą, ani Dekreta żadnych niższych, i wyższych Subsellioów Sąd tenże poznawać mocy mieć nie będzie, pod żadnym tytułem, pretextem, i wynalazkiem; a gdyby w tym Sądzie w Sprawach iemu nienależnych cokolwiek nad Ordynacyą niniejszą przeciwnego nastąpiło, ipso facto nullitatis być powinno.* Więc gdy są warunki Prawem ostrzeżone, że procz gatunków Spraw, tamże w Ordynacyi wyrażonych, żadna inna mieścić się nie może, a iatym w tym chcieć czynić odmianę, jest to istotną materią Statús.

»Dla czego, choćby też Rezolucye Rady przez Sady Seymowe roztrząszone zostały, toby na fundamencie tego Prawa, ipso facto nullitatis były.

»Konstytucya także Roku 1776. nakazała pluralitate roztrząsać »na Seymach zaskarżenia na Radę przez kogokolwiek podane, więc od- »syłając Sprawę na Sądy Seymowe, jest odmienić Prawo; równie tedy i w »tym zachodzi materya Statūs.

»Uważyć i to należy: iż upragnione tak dawno przyspieszenie spra- »wiedliwości, znaczny ponieście uszczerbek. A przecie to jest nayusilniej- »sze Obywatelów po Woiewodztwach żądanie, ten największy każdego »człowieka w społeczności żyjącego interes, ten przymiot Rządu, aby iak »nayprędzcie dla każdego sprawiedliwości przybliżyć dopełnienie.

»Krzywdąby to było nayprzykrzeyszą, tym więcej dla słabszych, »i uboższych Obywatelów, którychby pod różnemi pretextami do Sądów »Seymowych pociągano, a którym, osobliwie też z odleglejszych Woie- »wodztw, ciężko na takowy wystarczyć expens, więcby częstokroć i Spraw »swoich odstąpić musieli.

»My zaś zarowno o każdego w Kraiu pomyślność, o ubezpiecze- »nie Fortun, i pewność iego majątku starać się powinniśmy.

»Uchwalone świeżo przez nas w Senatorskiej Izbie per pluralita- »tem Prawo, z przydatkiem dodanym, nakazuje nam, w szczególności »zaskarżone przeciwko Radzie Nieustającej roztrząsać punkta. A więc »nie generalnie, tylko nominatim, i nie na Sądach Seymowych.

»Z tych tedy przyczyn nie można znosić wszystkich Rezolucyi »Rady, ani ich odsyłać na Sądy Seymowe, gdyżby to było niesprawiedli- »wością, pomnożeniem pieniactwa, wchodzeniem w materye Statūs, i bez- »prawiem.

»Darmo różnemi racjami tłumić oczywistość, gdyż z siebie sa- »mey jest widoczna.

»Z mego więc przeświadczenia, i obowiązku mówiąc to, co czuję, »i poznać, sądziłbym, żeby nominatim każdego zaskarżenie roztrząsnąć; »i jeżeli niesłuszna nastąpiła Rezolucya, to ją uchylić; jeżeli zaś sprawie- »dliwa, to ją potwierdzić.

»Tym więc sposobem dopełniemy Prawa, i ostrzeżenia w zaświad- »czeniu uczynionego, a słusność zachowując względem Rady, dla zaskar- »żeń uczynimy sprawiedliwość.

»Upraszam więc z miejsca mego, aby te obydwaj Projekta nie by- »ły przyjęte, a tylko każde Zaskarżenie Rady osobno roztrząsane, i de- »cydowane zostało.

Coraz więcej wzmagała się różność w Zdaniach Jhmć PP. Posłów; ci o Głosy, tamci o Turnum na dane Projekta nalegali.

Jmć P. Marszałek Seymowy tylu żądaniom między sobą nie- »zgodnym zadość uczynić nie mogąc, i razem nie chcąc stać się »zbrojnym do oświadczenia każdemu powolności swojej, zabrawszy »Głos wyraził: „Już szosty dzień miła, iako od Senatu odłączeni »na jednym Projekcie Obrady nasze trawimy. Czyniliśmy, co »tylko czynić należało, do ułożenia Warunku naydogodniejszego »chęci Stanów: mogę mówić, iż prac naszych codziennie prawie »dawaliśmy dowody. Chciałem i dziś z Prześwietnym Stanem Ry- »cerskim teżyce pracy wydać nowy owoc; ale kiedy różność zdań »do tego nam drogę tamuje, kiedy na iednomysłność przystać nie »możemy; muszę nakoniec Prześwietnemu Stanowi Rycerskiemu to »odkryć, co z wielkim umartwieniem moim w tych dniach ode- »brałem. Mówię o Nocie od Jmci Pana Posła W. Rossyjskiego »podaney na przeciw naszym względem Rady zamysłom. Mogę »zapewnić Prześwietny Stan Rycerski, iż iakie mi tylko myśl »podać mogła, czyniłem mu w tym punkcie przełożenia; lecz na- »mieniony Poseł wyrażając pociągające go do tego pobudki, oddał »mi

»mi Notę. Jest z oryginału Francuskiego na Polski język prze- »łożona.

Pozwoli więc Stan Rycerski onę przeczytać?

Za zgodą powszechną J. P. Sekretarz Seymowy czytał Notę w następujących wyrazach!

NOTE.

PRZETŁOMACZENIE.

Parmi les droits de Sa Majesté l'Imperatrice de toutes les Russies à la participation aux affaires de la Pologne, cette Auguste Souveraine desireroit ne jamais faire valoir d'autres que ceux que Lui donnent Son Amitié sincere pour le Roi & la Republique, & Son interet à la prosperité & conservation d'un Etat, dont le bienêtre est inseparable de celui de l'Empire de Russie. C'est à cet effet que le soussigné voudroit pouvoir se dispenser de rappeler la religion des Traités à une Nation Amie, dont l'Assemblée en Diete libre paroîssoit devenir l'expression de ses Sentiments pour l'Imperatrice.

Le Projet cependant, qui vient d'être présenté aux Etats Assemblés attaquant & annulant pour ainsi dire l'interpretation des Loix & l'inspection supérieure sur toutes les Jurisdictions de la Republique confiée au Conseil Permanent, est d'une nature à rompre le silence que l'Ambassadeur de Russie eût voulu garder. Les doutes qui s'elevent sur la Garantie de ce qui a été ajouté l'Année 1776. à la Constitution du Conseil Permanent, l'obligent de même de rappeler aux Etats Assemblés, qu'en consequence de la Garantie de 1775. la Diete passée est convenue avec le Représentant de la Puissance Garante des changemens que l'Ordre des choses rendoit indispensable à la Constitution du Conseil Permanent. Cette Constitution se trouvant sous la Garantie, il est evident que le supplement qui y a été ajouté d'un parfait concert, ne sauroit en être séparé.

La Sagesse & la penetration des Etats Assemblés sentiront que pour la facilité avec laquelle la Cour Imperiale de Russie se porte à tous les arrangements qui peuvent

Z pomiędzy Praw, które Nayaśniejsza Imperatorowa Jeymć całej Rosyi ma do uczestnictwa Interesów Polskich, ta Wysoka Monarchini nie chciałaby używać tylko tych, które Jey dyktuje szczerza przyjaźń dla Króla Jmci i Rzpltey, tudzież Jey własny Interes, aby utrzymać w dobrym Stanie i pomyślności to Państwo, z którym Rosyjskie jest tak ściśle związane. A zatem niżej podpisany radby był uniknąć przypomnienia Świątobliwości Traktatów Przyjacielskiemu Narodowi, którego Zgromadzenie na Wolny Sejm zdawało się być wyrazem Sentymentów Jego dla Nayaśniejszej Imperatorowej Jeymci.

Lecz kiedy podany Projekt Zgromadzonym Stanom, który nawiątyła i poniekąd znosi tłumaczenie Praw i wglądanie w Czynności wszystkich Jurysdykcji Rzpltey powierzone Radzie Nieustającej, jest z gatunku przymuszających przerwać milczenie, które Poseł Pełnomocny Rosyjski chciałby był zachować; Wątpliwości urosły nad tym, co było przydane w Roku 1776. do Ustawy Rady Nieustającej, przymuszając go przypomnieć Stanom Zgromadzonym: że na fundamencie Gwarancyi 1775. zaświerał Seym ostatni umówił się z tymże Pełnomocnym Potencyi Gwarantującej względem odmian, które porządek rzeczy czynił koniecznie potrzebnymi do uchwały Rady Nieustającej. A że ta Konstytucya weszła pod Gwarancyę, jest oczywistą rzeczą: że i przydatek, który potym był dołożony z zupełnym Stron zezwoleniem, nie może być od tego obowiązku wyłączony.

Doskonałość i przenikłość Stanów Zgromadzonych uczują: że kiedy Nayaśniejsza Imperatorowa Jeymć tyle okazuje łaski w przychylaniu się do wszelkich Ustaw, które pomno-
żyć

contribuer au bonheur de la Nation, il ne seroit pas juste qu'en tentant de porter atteinte au Traité de Garantie; la Diète voulut répondre d'une manière si peu satisfaisante aux preuves d'Amitié & de fermeté que Sa Majesté l'Impératrice de toutes les Russies a données à la Pologne & désireroit renouveler dans chaque occasion.

Varsovie le 29. Octobre 1778.
COMTE STACKELBERG.

żyć mogą szczęśliwość tego Kraju; toby rzecz była niesłuszną, gdyby usiłując nadwierać Traktat Gwarancyi, terazniejszy Sejm chciał takim odpowiadać sposobem, tak mało dogodnym na dowody przyjaźni i powolności, które Najjaśniejsza Imperatorowa Jęymć dała Polszcze, i radaby ie ponawiać w każdej okoliczności.

W Warszawie Dnia 29. Oskobris 1778.
HRABIA STACKELBERG.

Po przeczytaniu Noty wniosł J. Pan Bądzynski Poseł Mielnicki, aby *ad Acta Regni per Oblatam* była podana,

W tym Głos zabrał J. Pan Markowski Poseł Podolski w te słowa: „Gdy Projekt pierwszy moc Gwarantująca podpisać nie dozwala: drugi zaś przyjąć jako powiększający Władzę Rady Nieustającej Obywatelstwo broni; umyśliłem ia podać tu trzeci, w którym nie naruszając Mocy Rady, te tylko Czynności są poprawione, które zdawały się sprzeciwiać Prawu. Ani jestem takim miłośnikiem Zdania mego, abym go chętnie pod lepsze poddać nie chciał. Zaczynam pozwolić W. Meiom Panowie przeczytać ten Projekt; a jeżeli kto lepszy nam poda, niech mnie nieści w liczbie piszących się na niego.”

J. P. Marszałek odebrawszy od J. Pana Podolskiego Projekt, pytał Izby: czy pozwala na czytanie onego?

A gdy żadnej opozycji nie było, czytał go J. Pan Sekretarz Seymowy w tym ułożeniu:

„Warunek dla Korony i Wielkiego Xięstwa Litewskiego.

„Gdy przy rozłączeniu Izb, Warunek względem niektórych Czynności i Rezolucyi przeszłej Rady, w Zaświadczeniu Teyże wydanym, jest ostrzeżony; Przeto niżej wyrażone Rezolucye Rady Prawom i Sprawiedliwości przeciwne, rezolwujemy.

„1mo. Kondemnaty, stosując się do Praw dawnych, mianowicie Konstytucyi 1726. równie *tangunt* Senatorow, Ministrow, i Posłow. Każdy z nich *carere Adivitate* ma dotąd, pokąd Procesu nie ugodzi.

„2do. Konstytucye 1726. i 1776. *de potioritatibus*, i o warunkach Possefssorow zastawnych iafno stanowione, nienaruszone mieć chcemy; Rezolucye Rady przeciwne *hoc in puncto*, uchylamy.

„3tio. Rezolucyą *de Successionibus*, ponieważ Prawa o nich w Koronie nie ma, za nieważną uznajemy.

„4to. Gdyby więcej pozwanych do iedney Sprawy należących było, tedy Konwikcyą ich, *et Bonorum responsioni Subiektorum*, podług Praw dawnych, mieć chcemy.

„5to. Bona *convieta ad tenorem* Konstytucyi 1726. *proportionate in negotio etiam principali, ac Proventibus, seu Provisionibus retentis* tradowane, i spokojnie posiadane, stanowimy.

„6to. Dożywocia *super Bonis habitis et habendis inter Conjuges*, podług Statutu i dawnych Praw, w całości utrzymujemy, i Rezolucye w Radzie przeciwne wypadłe uchylamy.

„7mo. Dekreta Trybunałkie W. X. Lit. oczywiście nienaruszone aby były, postanawiamy, według dawnych Praw temu Xięstwu służące, mimo wszelkie Rezolucye przeciwne Rady.

„8vo. Odeślanie do Rejestru *Remissarum* Trybunału W. X. Lit. którego z Prawa nie ma, nieważne mieć chcemy.

„9no. Rezolucyą Rady względem Podatku Procentowego od Summ W. X. Litewskiego na zapytanie Kommissyi Skarbowey, uchylamy.

„10mo. Rozulucye względem Dekretow *Executionis*, które przeciwnie Prawu założy, uchylamy.”

Po przeczytaniu zapytawszy się J. Pan Marszałek Jchmciov Panow Posłow: czy się zgadzają na dopiero przeczytany Projekt? Zdawała się Izba zgadzać, oprócz że J. Pan Giełgud Poseł Zmudzki prosił, aby pomieniony Projekt był w deliberacyą do dnia iutrzyszego oddany. A J. P. Osniałowski Stolnik i Poseł Dobrzyński stanął z opozycyą przeciwko punktowi szostemu względem Dożywociow; utrzymując, iż poki ten odmieniony lub zupełnie odrzucony nie będzie, poty na cały Projekt pozwolić nie może.

Pytał się powtórnie J. P. Marszałek: czy jest zgoda? wyłaczysz J. P. Dobrzyńskiego, powszechna dała się słyszeć iednomysłność.

Tym czasem J. P. Podolski Autor podanego Projektu, z refleksyi: że w Warunku ostrzeżonym, niektórych Czynności Rady przeszłej po rozłączeniu się Izb tknąć się rozkazano, nie zaś w Legislacyą wdawać się dopuszczono; poczynił w tymże samym Projekcie niektóre odmiany, które osądził i z Prawem przyrozłączeniu Izb uchwalonym zgodne, i do odjęcia wszelkiej przyczyny J. P. Dobrzyńskiemu do czynienia opozycji na tymże Prawie zasadzonej, pomocne. W nadziei zatem, że przez poczynione poprawy uprzętnie trudności, któreby z przepisu Praw fermentacyą w umysłach sprawić, a tym samym skutek żądanej approbacyi zpoźnić lub odwrócić mogły, upraszał o czytanie tych odmian.

Większa część J. Panow Posłow przeciwiała się czytaniu, mieniąc: iż na pierwszy iednomyslnie zgodziwszy się, o drugim nie chcą słyszeć. Ale za wniosieniem J. P. Marszałka: iż wysłuchanie poprawy nie ubliży w niwczym przyjęcia pierwszego Projektu, przystali na czytanie.

Czytał więc J. P. Sekretarz Projekt tak poprawny:

„Warunek dla Korony i W. X. Litewskiego.

„Gdy przy rozłączeniu Izb, Warunek względem niektórych Czynności i Rezolucyi przeszłej Rady, w Zaświadczeniu Teyże wydanym, jest ostrzeżony; Przeto niżej wyrażone Rezolucye Rady rezolwujemy.

„1mo. Kondemnaty, stosując się do Praw dawnych, mianowicie Konstytucyi 1726. równie *tangunt* Senatorow, Ministrow, i Posłow. Każdy z nich *carere adivitate* ma dotąd, pokąd Procesu nie ugodzi.

„2do. Konstytucye 1726. i 1776. *de potioritatibus*, i o warunkach Possefssorow zastawnych iafno stanowione, nienaruszone mieć chcemy; Rezolucye Rady przeciwne *hoc in puncto*, uchylamy.

„3tio. Rezolucyą *de successionibus*, za nieważną uznajemy.

„4to. Gdyby więcej pozwanych do iedney Sprawy należących było, tedy konwikcyą ich, *et Bonorum responsioni subiektorum*, podług Praw dawnych, mieć chcemy. A przeto Rezolucyą przeciwną nieważną mieć chcemy.

„5to. Bona *convieta ad tenorem* Konstytucyi 1726. *proportionate in negotio etiam principali, ac Proventibus seu Provisionibus retentis* tradowane, i spokojnie posiadane stanowimy.

- »6to. Rezolucyą względem Dożywociów wypadła uchylamy.
 »7mo. Dekreta Trybunałskie W. X. Lit: oczywiste nienaruszone
 aby były, postanawiamy według dawnych Praw temu Xięstwu służące,
 mimo wszelkie Rezolucye przeciwne Rady.
 »8vo. Odeślanie do Regestru *Remissarum* Trybunału W. X. Lit:
 »ktorego z Prawa nie masz, nieważne mieć chcemy.
 »9no. Rezolucyą Rady względem Podatku Procentowego od Summ
 »W. X. Lit: na zapytanie Kommissyi Skarbowey uchylamy
 »10mo. Rezolucye względem Dekretow *Executionis*, ktore przeci-
 »wnie Prawu zaszyły, uchylamy.

Po przeczytaniu na różne podzieliła się Izba zdania; Ci go
 pierwiastkowemu przeciwnym mienili, inni się nań zgadzali, in-
 ni *ad deliberandum* wziąć go chcieli.

Zatym zabrał Głos J. P. Marszałek Seymowy w tych wyra-
 zach: „Rozumiałem, że zaszła w niektórych punktach odmiana,
 „dogodzi zupełnie żądaniom Stanu Rycerskiego; gdy atoli inaczej
 „się stało, mam honor zapytać Prześwietnego Stanu Rycerskiego:
 „czy zgoda na czytanie pierwej podanego Projektu bez poprawy?
 „Także mam honor donieść: iż ponieważ J. Pan Mikorski
 „Podkomorzy i Poseł Gostyński, tudzież J. Pan Moszczeński Po-
 „seł Bracławski podali przydatki do tegoż Projektu; więc wraz
 „przy starym przeczytaią się.”

Przeciwili się czytaniu Przydatków Jchmć Panowie Posłowie;
 lecz za wniesieniem J. Pana Marszałka: iż czytanie Przydatków
 ani zabawi, ani zaszkodzi; bo przeczytanie nie ciągnie za sobą
 konieczney Approbacyi, i jest tylko dziełem przez się obojętnym,
 od woli każdego zawisłym, przyjąć lub odrzucić; przyzwolili na czy-
 tanie.

Czytał J. Pan Sekretarz Seymowy najprzod Projekt bez po-
 prawy; potym pierwszy Przydatek w tych słowach:

„Przydatek do Projektu, pod tytułem: Warunek.

»Rezolucye Rady wstrzymujące exekucyą Dekretow *finalis deci-*
sionis, że nie mogą tamować skutecznienia tychże Dekretow, dekla-

»rujemy.”

Drugi w tym ułożeniu:

„Przydatek do Projektu, pod Tytułem: Warunek.

»Kommissye z Seymu 1775. Roku, a 1776. *ad Forum competens*
 »odeślane, a przeciw Prawu Rezolucyami Rady podniesione, sądzić się
 »nie mają; tylko tam, gdzie ich Prawo mieć chce sądzone.

Zatym pytał się J. Pan Marszałek: czy zgoda na Przydatek
 pierwszy i drugi?

Powszechna niemal dała się słyszeć odpowiedź: nie ma
 zgody.

Wniósł Jmć Pan Szydłowski Poseł Nurski: „Pierwszy
 „Projekt J. Pana Podolskiego niepoprawny, niech będzie podpisa-
 „ny; ponieważ iednomyslnie był przyjęty. Co zaś pierwszy i dru-
 „gi Przydatek niech *ad deliberandum* zostaną do iutra.”

Ale to wniesienie skutku nie wzięło dla rozdwojenia Izby.

Więc J. Pan Marszałek Seymowy zabrał Głos: „Chęcią mo-
 „ią było, aby podany od J. Pana Podolskiego Projekt dziś został
 „podpisany; ale patrząc na rozdwojenie Zdań, przytym wyrozu-
 „miewając chęci po większej części Izby, ile że wyraźne jeszcze
 „mam Prawo dla siebie, aby Projekt, nim będą potwierdzone,
 „wprzód *ad deliberandum* podawane były; czuję być moją powin-

nością,

„nością, donieść Prześwietnemu Stanowi Rycerskiemu: iż podane
 „dziś Projekt, *ad deliberandum* zostawuję; a tym czasem solwuję
 „Sessyą na dzień jutrzejszy na godzinę 11.

W IZBIE SENATORSKIEY

Sessyi nie było.

S E S S Y A XXIV.

Dnia 31. Października.

W IZBIE POSELSKIEY.

ZAgaił Jmć P. Marszałek Seymowy w tey treści: Jż aby uni-
 knąć zwłoki czasu, Głosow dawać nie będzie, ale przystąpi
 do uformowania Propozycyi *ad Turnum*, dla decyzyi Projektu *in*
deliberatione zostającego, który lubo w niektórych słowach odmie-
 niony, w istocie jednak nienaruszony, aby teraz był przeczytany
 doprasza się Stanu Rycerskiego; Czytał Jmć P. Sekretarz Seymo-
 wy Projekt z poprawami na wczorayszey Sessyi przez Jmci P. Po-
 dolskiego uczynionemi.

Po przeczytaniu Projektu w różne Izba wpadła żądania, ie-
 dni o Głosy, drudzy o *Turnum* nalegali.

Był więc przymuszony Jmć P. Marszałek Seymowy w zabran-
 nym Głosie przełożyć: Iż przez oszczędność czasu krotkiego, lu-
 bo z przykrością dla siebie, że każdego żądaniu iakby pragnął, i
 iak się stara, dogodzić nie może, rozdawać Głosow nie będzie,
 ale na podany Projekt, do formowania Propozycyi przystępuje.

Już tedy *ad Turnum* była wszelka gotowość, i Jmć P. Sekre-
 tarz przeczytał tak uformowaną Propozycyą: *Jeżeli Projekt dopiero*
przeczytany w Punktach dziesięciu Rezolucye Rady uchylających ma
być przyjęty? lub nie? Nawet iuż Woiewodztwo Wileńskie zapy-
 tywał Jmć P. Marszałek, gdy w tym czasie uczynione niektórych
 Jchmciow PP. Posłow Wniesienia rzecz odmięniły.

To jest Jchmć PP. Podlascy przełożyli: iż gdy na Projekt
 Warunkowy w ogulności Izba przystaie, a na niektore tylko w
 szczególności Punkta zgody nie masz: Projekt zaś ten 10. różnych
 w sobie zawiera materyi, a Prawo mieć chce, ażeby na każdą
 osobny szedł *Turnus*; zaczym dla oszczędzenia drogiego czasu, i
 skrocenia trudności, zdaie się nayprzyzwoitszym sposobem, ażeby
 Jmć P. Marszałek zapytał się najprzod o zgodę na całkowity Pro-
 iekt. Gdyby zaś tey nie było, żeby na każdy Punkt oddzielnie
 szedł *Turnus*, z osobno uformowanych Propozycyi.

Pytał się Jmć P. Marszałek Seymowy *his formalibus*: Czy iest
 zgoda na Projekt w 10. Punktach zawarty? Ale znalazłszy oppo-
 zycye, osobiłwie od Litwy, przeciwko Punktowi siódmemu, iakoby
 uwłaczającemu Prawom Kardynalnym i Przywilejom przed-Unio-
 wym tego Xięstwa, powtornie zabierał się *ad Turnum*.

Tu Jmć P. Giżycki Poseł Kiiowski taką ieszcze uczynił Jmci
 P. Marszałkowi uwagę: Zeby każdy tego Projektu Punkt był z
 Rr osobna

osobna czytany, i o każdym z osobna zasięgał Zdania Izby Jmć P. Marszałek; ten, na który powszechna zgoda nastąpi, podpisać; przeciw któremu zaś będą opozycje, poty go poprawiać, aż iednomyslnie udecyduie się. Wreszcie, gdyby iednomyslności na który nie było, puścić go *ad Turnum*.

Zdanie Jmci P. Kijowskiego znalazło approbacyę; każdy więc z osobna Punkt Proiektu, i razem Propozycje *ad Turnum* czytał Jmć P. Sekretarz Seymowy tym porządkiem:

„Warunek dla Korony i W. X. Lit. Gdy przy Rozłączeniu „Izb Warunek względem niektórych Czynności i Rezolucji przeciw „szłej Rady, w Zaświadczeniu teyże wydanym iest ostrzeżony; „przeto niżej wyrażone Rezolucje Rady rezolvujemy.

1mo. „Kondemnaty, stosując się do Praw dawnych, mianowicie „Konstytucje 1726. równie *tangunt* Senatorow, Ministrow i Posłów; Każdy z nich *carere Activitate* ma dotąd, pokąd Proces „su nie ugodzi.

„Propozycja pierwsza: Czyli Punkt pierwszy Proiektu dopiero „przeczytany o Kondemnatach ma być przyjęty? lub nie?

2do. „Konstytucje 1726. i 1776. *de Potioritatibus* i o Warunkach „Possessorow Zastawnych iasno stanowione, nie naruszone mieć „chcemy. Rezolucje Rady przeciwne *hoc in puncto* uchylamy.

Propozycja druga: Czyli drugi Punkt Proiektu dopiero „przeczytany *de Potioritatibus* i o Warunkach Possessorow Zastawnych „ma być przyjęty? lub nie?

3tio. „Rezolucja *de Successionibus*, za nieważną uznaiemy.

Propozycja trzecia: Czyli Punkt trzeci Proiektu dopiero „przeczytany *de Successionibus* ma być przyjęty? lub nie?

4to. Gdyby więcej pozwanych do iedney Sprawy należących „było, tedy konwikcyą ich, *et bonorum responsioni subiectorum*, po- „dług Praw dawnych, mieć chcemy, i Rezolucją w tey mierze za- „padłą uchylamy.

Propozycja czwarta: Czyli Punkt czwarty Proiektu dopiero „przeczytany o więcej pozwanych do iedney Sprawy do konwikcyi pra- „wney ma być przyjęty? lub nie?

5to. *Bona convicta ad tenorem* Konstytucji 1726. *proportionate in negotio etiam principali, ac Proventibus seu Provisionibus re- tentis* tradowane, i spokojnie posiadane stanowimy.

Propozycja piąta: Czyli Punkt piąty Proiektu dopiero „przeczytany względem Tradycji ma być przyjęty? lub nie?

6to. Rezolucją względem Dożywociow wypadłą uchylamy.

Propozycja szоста: Czyli Punkt szósty Proiektu dopiero „przeczytany względem Dożywociow ma być przyjęty? lub nie?

Te wszystkie Punkta iednomyslnością przyjęte.

Tandem gdy przyszło do Punktu siódmego: „Dekreta Try- „bunalskie oczywiste nienaruszone aby były, postanawiamy we- „dług dawnych Praw temu Xięstwu służących, mimo wszelkie Re- „zolucje przeciwne Rady.

Uformowana Propozycja siódma: Czyli Punkt siódmy Proiektu „o Dekretach Trybunalskich W. X. Litewskiego, dopiero przeczytany „ma być przyjęty? lub nie?

Odezwali się Posłowie Litewscy: „Nie masz zgody „Grun- „tując swoją opozycją na tym Argumentcie: że Warunek ostrzeżony „ściągą

ściągą się tylko do Czynności przeszłej Rady, a ten Punkt Le- „gisłacyą w sobie zamyka: Ze mając Prawa o nieporuszeniu De- „kretow oczywistych Trybunalskich, nowych stanowić nie potrze- „bują. Ze wytknięcie *per specificum* tym sposobem Dekretow Try- „bunalskich przynosiłoby uszczerbek ważności Dekretow innych Ju- „rydykcyi, coby się sprzeciwiało Prawom Xięstwa tego porówna- „nych przez Prawa przed-Uniowe w ważności i niepodległości po- „ruszenia z Dekretami Oczywistymi Trybunalskimi.

Xże Sapieha Poseł Brzeski Lit: odezwał się: iż to iest mate- „rya *Statūs*, ktorey na Wolnych Seymach tykać się nie należy. Na „tym więc samym Punkcie gotow iest tamować *Activitatem* Izbie.

Zeby uprzętnąć dopiero przywiedzione zawady, odmieniony „Punkt Proiektu w te słowa: „7mo. Rezolucją Rady przeciwko De- „kretowi Trybunału Lit: Oczywistemu, według Praw temu Xięstwu „służących, naruszyć się nie mogącemu, wydaną uchylamy.

Uformowana więc Propozycja: Czyli Punkt siódmy Proiektu „względem Rezolucji od Rady wyszłej o Dekretach Trybunalskich „W. X. Lit: dopiero przeczytany ma być przyjęty? lub nie?

Powszechna zaszła zgoda.

Punkt osmy na Wniesienie partykularne Jchmciow PP. Dele- „gowanych do Examinowania Czynności Rady Nieustającej, od- „mieniony. O czym Jmć Pan Marszałek uwiadomiwszy Izbę, „Jmć P. Sekretarz czytał tę odmianę iak następuje: „Odesłanie do „Regestru *Remissarum* do Trybunału W. X. Lit: ktorego tam nie- „masz, tudzież odesłanie do Regestru Appellacyjnego, równie „opisom Prawa W. X. Lit: przeciwne, wydane z Rady znosiemy.

Powszechna nastąpiła zgoda.

Nakoniec ostatnie dwa Punkta, podług Propozycji od Łaski „uformowanych, a przez Jmci Pana Sekretarza Seymowego czyta- „nych, przyjęte, i cały Proiekt podpisany.

W tym miejscu potrzebne czyni się ostrzeżenie, że Jmć P. Marsza- „łek Seymowy po każdym odesłanym Proiektu *ex Turno* Rezolvowanego Pun- „kie donosił przez dwóch Jchmciow Deputowanych do Konstytucji Xięciu „Marszałkowi W. Kor. a to dla dopełnienia Prawa, ktore mieć chce: aże- „by w obydwóch Izbach, w iednymże czasie, *unanimitate* lub *pluralitate* Proiektu „decydowano.

Zabrał potym Głos Jmć P. Mokronoski Poseł Bielski, oświad- „czając radość swoją z tak iednomyslną zgodą; że przekonani i „zawstyżeni będą w swoim zdaniu ci, którzy trzymają, iż na „Wolnym Seymie nic zrobić nie można. Przydał, że iako Stan „Rycerski na Relacye Deputowanych, Rezolucje wzwyż wyrażone „uchylił, tak ma nadzieję, że na Zażalenie 4. Woiewodztw Kiio- „wskiego, Wołyńskiego, Podolskiego i Bracławskiego Rezolucje w „przydatku do tegoż Proiektu *sub Nro* 2. położonym, względem „Kommissyow zapadłe, uchylić zechce.

Czytane były oba Przydatki.

Na pierwszy wcale zaszła kontradykcyja. Na drugi acz zgoda „powiększey części słyszeć się dała; odezwał się Jmć P. Mar- „szałek: Słyszałem powszechną iednomyslną zgodę na przydatek drugi: „przeciw tey tak chwalebney zgodzie nic nie mam do mówienia. „Ale pozwoli Prześwietny Stan Rycerski krotkie w tym Punkcie „uczynić przeżożenie: poprawiać mamy zdrożności Przeszłej Rady, „pewien iestem, iż co do tego przydatku najmniejszego nie sły- „szeliśmy zniskąd zażalenia przeciwko Radzie. Więc prozbą moją „Rr 2 iest,

jest, aby ten Jmć, czyi jest przydatek, objaśnił nas, z iakich okoliczności do ułożenia iego i podania przystąpił?

Byli niektorzy Jchmć PP. Posłowie żądający tego, ażeby obydwaj Projekta razem decydować, i gdyby iednomysłne nie zaszło zezwolenie, żeby na obydwaj do nieoddzielnego przystąpić *Turnum*.

Pytał Jmć P. Marszałek: Czy zgoda na pierwszy i drugi Przydatek? Ale gdy gęste przeciw pierwszemu dąży się słyszeć opozycyę, zabrawszy Głos Jmć P. Marszałek oświadczył najprzód: że pierwszy Przydatek będzie poprawiony. Gdy na to Izba nie pozwałała, oświadczył powtórę: iż obydwaj poda *ad Turnum*. Gdy i tego nie przyjęto, przełożył: „Dwie względem tych Przydatków moje uwagi mam honor podać Stanowi Rycerskiemu. Pierwsza jest: aby te dwa Przydatki *ad deliberandum* zostawić. Druga: aby do Przydatku Nro 1. przeciwko któremu tak mocna zachodzi opozycyja, ci Jchmć, którzy go ułożyli, należyte o całej rzeczy nam dali objaśnienie.

Mówił więc Jmć P. Denisko Poseł Wołyński w tej treści: iż Projekt podany względem Rezolucyi Rady, pod pożyczonym imieniem Miasta Krzemienia z Żydami, jest w Sprawie Xcia Marszałka W. Lit: Starosty Krzemienieckiego, i że ta Sprawa jest nie z Mieszczanami, ani z Żydami, ale z Chłopami/Buntownikami, z pod władzy Statosty wyłamującemi się, w czasie ostatniej rzeźby część do zbrodniów popełnionych mającemi. Nakoniec, że Rezolucyja Rady poprzedziła Dekret w tej Sprawie Assessorski. O czym wszystkim ażeby dokładniej mógł Izbę uwiadomić, dla dania Rezolucyi z Prawem i sprawiedliwością zgodney, prosił o wzięcie Projektu *ad deliberandum*; ile że przeszli Konsyliarze obiecali podać *in scripto* swoją Explikacyę.

Odpowiadał Jmć P. Zakrzewski Poseł Inowrocławski: „Niech, cę tu prozno, a tym bardziey szkodliwe komu wnioski czynić. Ani mię też okoliczność iaka uwodzi; bo Boga biorę za świadka prawych czynności moich. Nie wchodziłem w tę Sprawę; ale mam pewne o niej wiadomości. Wiem, iż Sprawa nie z Chłopami, lecz z Miastem była, i że po Dekrecie Rezolucyja nastąpiła. Dokładniejszą o stanie tej Sprawy Przświetna Izba zasięgnie informacyę, gdy na przeczytanie Relacyi złożoney u Laski zezwoli, o co upraszam: lub żeby się pokazał nic niechcieć podstępnie czynić, i dowiodł czystość intencyi tych, których interessem jest przydatek do decyzji przychodzący, zezwalam aby szedł *ad deliberandum*.

Pytał więc Jmć P. Marszałek: czy zgoda na czytanie Relacyi? a gdy opozycyę znalazły się, i nieiakię zamieszanie w Izbie wzmagalo się, zabrawszy Głos Jmć P. Marszałek Seymowy wyraził: Chciałbym nieoszczędzając pracy i zdrowia iaknayscieley dogadzać chęciom Prześw: Stanu Rycerskiego; Ale dowiedziawszy się, iż Sessya w Senacie solwowana, mam honor donieść, iż gdy bez Senatu do niczego przystąpić nie możemy, wzwyż namienione Projekta *ad deliberandum* zostawuję, a tym czasem do Poniedziałku solwuję Sessyę.

Dnia

Dnia Tegoż

SESSYA

W IZBIE SENATORSKIEY

Gdy J. K. Mość zasiadł na Tronie, a Senat i Ministerium na mieyscach swoich, oświadczywszy Xze Marszałek W. Kor: iż z przepisu Konstytucyi 1768. Projekt Warunku w deliberacyi zostający, przystany jest z Izby Poselskiej, dopraszał się przeczytania onego; Co wykonał Jmć P. Mniszech Sekretarz W.W.X. Lit.

Po przeczytaniu Projektu, zabraw Głos Xze Prymas z podziękowaniem Nayiaśniejszemu Panu za zaszczytowanie się Prymacyalną Dostojnością. W dalszym ciągu mówił na stronę Rady, mianowicie względem Rezolucyi odsyłającej do Regestru *Remissarum*, dowodząc: że takowey wcale nie masz. Skończył dopraszając się o dwie rzeczy: iedną, aby Autor był stawiony, bo nie dowiedzie; drugą: aby usprawiedliwienie się na zarzuty tak ponne i slikskie dozwolono czytać.

Po Głosie Xięcia Prymasa, za wniesieniem Xięcia Marszałka W. Kor: czytane były dwa przydatki do Projektu *in deliberatione* zostającego.

Na pierwszy odezwał się Xze Sułkowski Woiewoda Kaliski: „nie masz zgody, Względem drugiego wyraził: „że się to nie po-każe, iżby taka była Rezolucyja Rady, Owszem twierdził: że Rada przytomnością Nayiaśniejszego Pana zaszczycona, wybor Mężów z Senatu i Stanu Rycerskiego w składzie swoim mająca, Bogiem, Sumnieniem i prawym Patriotyzmem rządząca się, z swych Rezolucyi nie tylko co do publiczności (w czym zarzutu nie miała) ale ani w partykularnych materyach, iako czysta i niewinna naganiana być nie powinna. Kończył dopraszając się, aby czytane były *punctatim* Rezolucyie zaskarżone: na te, żeby zaszła explikacyja, i aby explikacyja Izbie Poselskiej komunikowana była, a to z mocy Prawa 1768. wzajemney komunikacyi dozwalałającego.

Na wzmiankę Prawa, prosił Xze Marszałek W. Kor: o ukazanie go sobie; lecz gdy w całej Konstytucyi 1768. nie znalazło się, oznaymił Xze Marszałek W. Kor: Nie masz tego Prawa: ani jest już pora tłumaczyć się Radzie; bo to w swoim czasie miało mieysce.

Wtedy właśnie uwiadomiony od Delegowanych do Konstytucyi, że Izba Poselska do Decyzji Projektu *punctatim* przystępuje, doniosł J. K. Mci i Senatowi.

Xze Sułkowski Woiewoda Kaliski, i Xze Poniński Podskarbi W. Kor: dopraszali się czytania Rezolucyi Rady.

Znowu Xze Sułkowski Woiewoda Kaliski na fundamencie Konstytucyi 1768. którą czytał, aby Deputowani znieśli się nad Projektem, jeśli nie ma co przeciwnego Prawu, prosił iako Deputowany z Senatu, o rozmówienie się z Deputowanymi z Stanu Rycerskiego. Lecz Xze Marszałek W. Kor: z przyczyny upłynionej do tego pory przez racyę, że Izba Poselska przystępowała już była *ad Turnum*, a zatym Izbie Senatorskiej równie do niego przystępować należało; czytał Propozycyę na pierwszy Punkt od Izby Poselskiej przysłaną; i oświadczywszy zaszła tam iednomysłność na ten Punkt, zapytał się: czy tu *unanimitas*? lub *Turnus* nastąpić ma?

Ss

Xze

Xże Jabłonowski Woiewoda Poznański odezwał się: że gdy jest pewność o zaszczyt w Izbie Poselskiej iednomyslności; więc zdaniem jego znajduje rzecz przyzwoitą, ażeby Senat nie odpisywał się od przewyższającej siebie znaczną liczbą większości decyzyi. Raz: że gdy Izbę Poselską przeszło 170. Osob składa, na nicby się nie przydało przeciwne wotowanie Senatu; ponieważby przekreślować Posłów nie można było. Powtore: że i dawne Prawa, i Prawo 1768. tak chcą mieć.

Xże Woiewoda Kaliski i Jmć P. Woiewoda Inflantski żądali pokazania sobie takowego Prawa; lecz go nie było. Zatem Xiąże Marszałek W. Koronny przystępując do przepisane Prawem porządku Seymowania, rozdawał Głosy *per Turnum* do Rezolucyi nad Projektem. Po obeszłej kolei ogłosił *unanimitatem*; o ktorej aby uwiadomili Izbę Poselską, Jmć P. Mniszech Sekretarz W. i Moszyński Referendarz, Litewscy wysłani.

Daley Xże Marszałek W. Kor. czytał drugi Punkt Projektu z oświadczeniem: że w Izbie Poselskiej iednomyslnością przyjęty.

Tu Xże Woiewoda Kaliski znowu dopraszał się o przeczytanie Rezolucyi, twierdząc: że się dzieje przeciwko Prawu; gdyż Prawo chce mieć, aby razem obydwie Izby przystępowały do każdego Projektu, lub Punktu.

A że w Izbie Poselskiej już 5. Punktów odeszło, a my dopiero do drugiego przystępujemy; więc gdy Prawność nie jest zachowana, protestuję się.

Odpowiedziano na to Wniesienie, że gdy *unanimitas* zachodzi, i przystępują w Rezolucyi swojej sami dobrowolnie Posłowie, przez uspokojenie Kategorji w iednymże Projekcie, a to *unanimitate*; przeto Prawa nie gwałcą. A więc zarzut bez-prawności upada.

Xięcia Marszałka W. Kor. było zdaniem, aby przystąpić *ad Turnum*, lub przykładem Izby Poselskiej przystać na iednomyslność. Rozdał tedy Głosy ten Minister; i po odbyłym Turnie ogłosił: że na drugi Punkt dwa zdania były obstające przy czytaniu Rezolucyi, a iedno żadne. Dla uwiadomienia o tym Izby Poselskiej wyżej wspomnieni Dygnitarze wysłani byli.

Czytał trzecią Propozycyą Xże Marszałek W. Kor. z równymże doniesieniem *de unanimitate* Izby Poselskiej. Podobna i w Senacie zaszczyt iednomyslność. O czym ciż sami Jchmć uwiadomili Izbę Poselską.

Czytał czwartą propozycyą Xże Marszałek W. Kor. z uwiadomieniem Senatu o podobnej Izby Poselskiej, iak na wyższe Punkta, iednomyslności. Równa w Izbie Senatorskiej *unanimitas*, i równe przez tychże Jchmców nastąpiło Izby Poselskiej uwiadomienie.

Gdy przychodził piąty Punkt do decyzyi; po przeczytaniu przez Xięcia Marszałka W. Kor. Propozycyi, i doniesieniu *de unanimitate* Izby Poselskiej; Xże Woiewoda Kaliski prosił o *Turnum*, i był dany. Z ważniejszych *in Turno* przywodzonych uwag, było zdanie Jmci P. Rzewuskiego Marszałka Nadwornego Koron: następujące:

»Po ogłoszonej iednomyslności Izby Poselskiej, nie tylko całego »Senatu zdanie, tym mniej moje na końcu jego wotującego, odmienić »wicy, ani też przekonać reflexyami nie potrafią; iednak z obowiązków »przysięgłych radząc, tak się do Propozycyi *sub Nro. sto.* przysma- »wiam.

Nie

»Nie z powodu osobistej boiaźni, ani też z przyczyn chęci »lub niechęci partykularnych, ale z rozważnego przeświadczenia, oraz »z przykładów domowych i sąsiadzkich, nie mogę poyść za zdaniem »*Pluralitatis*.

»Racze tego są te.

»Przezorność Prawodawstwa iezeli równie ubespiecza majątki O- »bywatelskie, mieć iednak powinna osobliwsze względy dla tej części »Narodu, która swą własnością dźwigając publiczne ciężary, staie się »naymocniejszą podporą całości Kraiowej. Ktoż albowiem znosi wszel- »kie podatkowania gatunki, iezeli nie Dziedzice? kto w generalności »zwykł bywać dłużnikiem, iezeli nie Dziedzice?

»Ta to nayszacowniejsza część Ojczyzny ięczyć będzie pod »iarzmem uciążliwego Prawa, gdy bez wymiaru dana będzie moc Kre- »dytorom, w długu nie równającym i połowy wartości całego majątku »Dłużnika, niszczyć go zupełnie, pretendowanym tłumaczeniem propor- »cyonalney sekwestracji.

»Pozwol, Nayaśniejszy Krolu, abym obiaśnił nieszczęśliwy stan »dłużnika, w przykładzie *probabilitatis*; gdyż doskonałość Prawodawstwa »samey tylko *improbabilitatis* mieć powinna granice.

»Dziedzic dwu-millionowy iest Panem stutyfiączney intraty, gdy »iednak takowy Obywatel przez Prawne inwolucye, Kraiowe nieszczę- »ścia, lub własną nieostrożność, stanie się dłużnikiem trzech kroć sta ty- »sięcy trzech Kredytorom: mieć go będę za zgubionego, tak przez »raczą coraz bardziej zmniejszającej się kurencyi pieniędzy, iako też »i terazniejszego Prawa uciążliwość.

»Tak się w tym mniemaniu explikuję: za pierwszą z tych trzech »Kredytorów exekucyą sekwestrowany będzie dłużnika majątek do exte- »nuacyi kapitału; przez ten czas nie tylko nieszczęśliwy Dziedzic bę- »dzie bez sposobu życia z całą swoją nędzną Familią, ale i drudzy »dway Kredytorowie bez żadney prowizyi zostając, tęskliwie oczekiwac »będą momentu zagarnienia teyże Fortuny, po wytrzymaniu pierwsze- »go długu; i tak trzyletnim przynajmniej ogółoceniem przymuszony »Obywatel do nowych obowiązków z gwałtowney potrzeby, już tylko »mniemany, a nie właściwym stanie się Panem tak znacznego majątku; »przyczynione albowiem długi dla wyżywienia się, wpłaczą go w nie- »ustanne Procesa, a niedostatek w Kraiu pieniędzy sprawi pomnożenie »sekwestracji.

»Jeżeli można mówić: że kto ma Dobra i długi, powinien ie- »dne zbyć dla zaspokoienia drugich; trzeba oraz i tę uczynić reflexyą: »że do przedaży potrzebny iest Kupiec, a do kupna pieniądze, na kto- »rych zbywa Nam coraz bardziej, i zbywać nie przestanie.

»Co tak czując i mówiąc, z rozważnych konwikcyi i obowiązku »poprzyjęgłej wierney Rady, i z powodu dobrego Obywatelstwa, nie »mniej dla Kredytorów równie życzliwe zdanie moje oświadczam.

»Dając majątek swoy w pieniądzech, sprawiedliwie domagać »się może o wrocenie onego, nie tylko na terminie przyrzeczonem, »ale też i w tym gatunku, w którym był dany; takowemu żądaniu »sama tylko niemożność Fizyczna może być na przeszkodzie, ktorej za- »radzić, gdyby było w moiej mocy, mniemałbym się zupełnie szczę- »śliwym; lecz gdy ten publiczny niedostatek teraz zaradzonym być nie »może, należy obmyślić takowe sposoby, aby i Kredytor swoię odzy- »skiwał własność, i dłużnik całego nie stradał majątku; nie szukam no- »wych w zaradzeniu wynalazków, ale przychylając się do zwyczaju ty- »lu latami używanego, słuchałem z zadumieniem pierwsze w tej mie- »rze zapytania do Rady; wiedząc przez praktykę, iak znaczne Obywate- »łów długi, tak przez partykularne umowy, iako też y Sądowe wyroki »dotąd uspokojone zostały; widząc oraz iak wiele Kredytorów czuiał się

Ss 2

być

»być szczęśliwymi, gdy w udzielonych sobie dobrach dłużnika, spokojnie rzetelnie wybierają intraty, i korespondującą kapitałowi kontenturą się prowizją.

»Mówić należy: że dawczy pieniądze, pieniądze wymagać można: tey prawdzie żadne Prawo ani Sąd sprzeciwić się nie może; ale obojczy zapatrzmy się na nieposobność Kraiową co do pieniędzy, na niemożność dłużnika, co do powrocenia winnego długu w teyże samey istocie, w ktorej był wzięty, przymuszani zostaną nadgrościć takowy niedostatek tym, co go wyręczać powinno; i tak tyfiączne Dekreta, znalazłszy w dawnych skryptach wyrażoną do powrocenia starożytną monetę, gdy iey w Kraju nie było, nakazały: aby walor wewnętrzny innym sposobem był nadgrodzony.

»Równie rozumieć potrzeba i o niedostatku pieniężnym kurrency teraz mającym; gdy tak znacznie w Kraju na nim zbywać przychodzi, co go nadgrościć może, jeżeli nie Dobra nieruchome, które wszelkich majątków ruchomych są porękoymią? ztąd wynika zapytanie: ponieważ w niedostatku pieniędzy trzeba się kontentować Dobrami, jeżeli te Dobra mają być tradowane w proporcji kapitału? czyli też prowizji?

»Proporcja Kapitałów, niewiem, iak ma być rozumiana, i przez kogo decydowana; byłoby to albowiem zbyt wielowładności pozwalać, zostawiając tę Kwestyę do decyzji Oficjalisty tradującego.

»Proporcja Prowentów do Prowizji nie może mieć wątpliwości w exekucji; gdyż Prawem jest określona co do wielości, a zwyczajem tylu lat poświęcona co do sposobu.

Niech mi się godzi przy tey zdarzonej okazji mówienia o Prowizjach, Zdanie moje oświadczyć w tey okoliczności. Zmniejszenie Prowizji, nie w czasie uczynione, nie tylko jest źródłem teraźniejszego zatrudnienia, ale oraz przyczyną niepohamowanego lichwiarstwa: pieniądze tak, iak każdy towar, nie mają nad sobą Pana, obfitość lub niedostatek są ich prawidłem, a przymus zniszczeniem.

»Sądziłbym przeto za najzbawienniejsze lekarstwo tym publicznym dolegliwościom, uchylić Prawo nowe o Prowizjach, a do starego wrócić się zwyczajem, z surowszym obciążeniem dla Przestępców.

»Nie masz większej doskonałości w Prawodawstwie, iak to tylko nakazywać, co w posłuszeństwie może być zachowane; chcieć zaś nie-»możności, jest gwałcić Obywatelów do przestępstwa, a przeto ubliżać Prawu uszanowania; bo przebyte raz granice prowadzić zwykły do wyuzdanego nierządu; i taki jest skutek zmniejszonych Prowizji w czasie niedostatku pieniędzy: cnotliwy Obywatel w obrębie Praw zachowujący się, zazdrośnym okiem patrzeć się musi na pomnożone dostatki lichwiarstwa; Lichwiarz zaś unikając tylukrotnemi sposobami posłuszeństwa i rygoru Prawa, nie ma zamiaru w chciwym zysku, i niedościgłym wymuszeniem opisów spokojnie pożera Majątki potrzebnych, lub lekomyślnych Obywatelów. Zdać mi się przeto, że nigdy lepiej zaspo-»koić nie można troskliwości Kredytów, i bojaźni dłużników, iako temi sposobami: żeby uchybiony termin zapłaty prowadził zaraz Kredytora do Dobr; żeby tradujący dobra podał je w proporcji determinowanej Prawem Prowizji; żeby Possessor, tak iak zastawnik, żadney kalkulacji nie był podległym; a na ostatek: żeby po expiracji tych lat, które Prawu przepisać podoba się, Possessor stał się Dziedzicem. Na ten czas Dłużnik użyje wszelkich sposobów, dla powrocenia się przed expiracją terminu do Dziedzictwa, a Kredytor po upłynionym czasie, »będzie miał łatwość rozrządzenia się w Dobrach tak, iako dziedzictwem nabytych.

»Wzywam Cię, Najjaśkawszy Królu, błagam Was Przświetne Stany, podajcie litościwą Rękę do dźwignienia nieszczęśliwych i bliskich upadku

»upadku Dłużników; dopomoście oraz i Kredytorem przezorną ustawą, »do odebrania swej własności, ale niech iednych korzyść nie będzie »drugich zgubą. Pamiętajmy, że każdy Kredytor stać się może Dłużnikiem, że Stan Szlachecki sam tylko uprzywilejowany do Possessji »gruntowej, a przeto i do dźwigniania ciężarów publicznych, które się »na nich fundują, będzie wkrótce pastwą chciwego lichwiarza. Zastanówmy się nad tą godną uwagi reflexyą; że gdy Dobra Ziemskie poydą w ręce Kredytów, nie oni, ale Dziedzice znościć będą nakłady »Podatków publicznych, i tak część Narodu, niekorzystająca dla Oyczyzny, będzie w swobodzie i bogactwach; ci zaś, którzy istotą swoją są iey »Synami nayszacowniejzemi, zostaną w nędzy i nieszczęściu, a przeto »to w nieposobności obowiązku napelnienia Skarbu publicznego.

»Jeżeli niechcemy mieć względów na Dziedziców, którzy tylko »sami mogą być Dłużnikami, gdyż nic nie dają temu, który nic nie »ma; chciemy przynajmniej porównać Stan Kredytów z Dłużnikami, »co do opłaty Podatków publicznych.

Nayznaczniejsze nad tym Punktem w Rezolucji Projektu całego, było umysłow rozdwojenie. Dzieliły się zdania, i nieiaka konwikcja z interessem, osobistość z powszechnością walkę wiodły. Po skończeniu Turni było Wotów *affirmative* za Punktem 32. *negative* 13.

Prawo uchwalone, czy szkodliwe lub użyteczne będzie? i czy pod ciężarem iego Dłużnicy ięczyć nie będą? skutki pokażą. Tym czasem dla dopełnienia uroczystości obrządków Seymowania, tyle razy wspomnieni Jchmć uwiadomili Izbę Poselską o Rezolucji Izby Senatorskiej.

Czytał Xże Marszałek W. Kor: Propozycje do Punktu 6. 7. 8. 9. każdą z osobna do swego w szczególności Punktu, z doniesieniem osobnym *unanimitatis* na każdą w Izbie Poselskiej. Ozaszłej *tandem* zgodzie w Senacie, Jchmć PP. Sekretarz i Referendarz Litewscy Izbę Poselską uwiadomili.

Gdy przyszło do dziesiątej Propozycji; po przeczytaniu iey przez Xięcia Marszałka W. Kor: przymówił się Xże Sułkowski Woiwoda Kaliski, obstaając iednostajnie przy czytaniu Rezolucji, z tych powodów: że nie czytawszy Rezolucji, ani wysłuchawszy explikacji na nie, decydować nie można.

Zapytał się Xże Marszałek W. Koronny: czy ma przystąpić *ad Turnum*? czyli też jest na nią *unanimitas*? Stanęła iednomysłność. O czym, podobnym iako wyżej, sposobem, donioższy Izbie Poselskiej, zaprosił Xże Marszałek W. Kor: Jchmć Deputowanych z Senatu do Konstytucji, do podpisania wraz z sobą Projektu; i po podpisaniu onego Ministerium zbliżywszy się do Tronu, Jmć X. Kanclerz W. Kor: solwował Sessyą na Poniedziałek na godzinę 11.

SESSYA XXV.

Dnia 2. Listopada.

W IZBIE POSELSKIEJ.

Jmć P. Marszałek Seymowy w zagaieniu swoim wyraził: iż już w ostatnim tygodniu czynności swoich znajduje się Izba Poselska,

Tt

ska, a jeszcze nic prawie nie zrobiło się; dopraszał się zatem, aby Projekta względem uchylenia dwóch jeszcze Rezolucyi Rady, na dniu onegdajszym *in deliberationem* wzięte, bez wycieńczenia czasu Głosami, decydowane były.

Czytał Jmć P. Sekretarz Seymowy obydwie te Projekta przez Autorów odmienione, i wspacznym porządkiem wydrukowane.

„Uchylene Rezolucyi Liwrańtom Woiewodztw Ruskich słu-
żącey:

„Rezolucyą Rady z Obywatelami y Żydami Woiewodztw Kiiowskie-
go, Bracławskiego, Wołyńskiego, y Podolskiego, Kommissyą dla Li-
wrańtom przywracającą uchylamy.

„Uchylene Rezolucyi między Miastem a Żydami Krzemie-
nieckimi zaszły:

„Rezolucyą Rady wstrzymującą Esekucyą Dekretu Assessorskiego
między Miastem a Żydami Krzemienieckimi ferowanego, podnosimy.

Po przeczytaniu tych Projektów, gdy powszechna na pierwszy
dała się słyszeć zgoda; a względem drugiego zaszły opozycye,
wniósł Jmć P. Boreyko Poseł Podolski: iż ponieważ na pierwszy
iednomyślność zachodzi, nic nie dostaie, tylko aby był podpisany;
drugi zaś niech będzie *ad Turnum* puszczoney.

Jmć P. Małachowski Poseł Łomżyński uczynił Izbie uwagę:
iż podług tego Projektu uchylać Rezolucyą Rady, byłoby tamo-
wać udział sprawiedliwości równie dla wszystkich winny, co by
nastąpić musiało przez zniesienie podniesionej Kommissyi, na kto-
rey łatwiej się stronom interessowanym dopilnować, aniżeli po
wielorakich Jurydykcyach sprawę prozekwować; nie uchylać zaś
Rezolucyi Rady, byłoby odrzucać tylu Woiewodztw żądania. Ży-
czył zatem, aby te Woiewodztwa inny Projekt dokładniejszy u-
łożyły, którymby i Rezolucya Rady uchyloną została, i wszyscy w
sprawę wpływający mogli pozyskać pewność dościa sprawiedliwości.

Powtornie odezwał się Jmć P. Boreyko: onie tu więcej nie
chodzi, tylko: czy sprawiedliwa jest Rady rezolucya? moim zda-
niem sprawiedliwą być nie może, kiedy uchylwszy Konstytucyą
1776. Kommissyą podniosła. Zaczynam albo o *unanimitatem*, albo
o *Turnum* proszę.

Jmć P. Wierzchlejski Poseł Poznański przełożywszy Izbie, że
uchylenie Rezolucyi Rady ciągnie za sobą zwłokę sprawiedliwości,
gdy nie będzie postanowionego generalnego Sądu dla licznych Stron
interessowanych, które będąc przymuszone pilnować się po różnych
Subselliach prawnych, albo bardzo późno, albo wcale nie otrzy-
mają w sporach swoich końca; radził, aby Sejm wszedłszy w po-
znanie sprawy, najprędzcy należytey sprawiedliwości dla wszystkich
zapewnić skutek.

Jmć P. Moszczeński Poseł Bracławski krótko obiaśnił, komu
przez ten Projekt czyni się *favor*.

Zabrał więc Głos Jmć P. Marszałek Seymowy w ten sposób:
„Na próżnych sporach trzeci dzień nad Projektem bez decyzji trawic,
byłoby to pokazać, że nie do najlepszego dobra Ojczyzny dążemy,
które najpierwszym powinno być naszym obiektem; mam honor za-
 tym zapytać Prześwietny Stan Rycerski: czy jest zgoda na pier-
wszy przydatek? „

Przyjęty ten Projekt iednomyślnością.

Drugi przydatek znalazł przeciw sobie zawady. Jedni znieść
tylko Rezolucyą Rady, iako nad cpis Prawa wydaną, drudzy
uchy-

uchylić razem i Dekret Assessorski; inni całą Sprawę w Recess pu-
ścić, niektorzy nie wdawać się w poznanie interessu radzili, twier-
dząc: że uchylać Dekret Assessorski jest materya *Statūs*.

Przymowił się Jmć P. Krzucki Poseł Wołyński w ten sposób:
Przykładna Prowincyi Lit: w utrzymaniu swoich Prerogatyw ied-
nomyślność pociągaby i nas Koronnych do podobney powinna:
należało się nam spodziewać, że *à minori ad majus valebit conse-
quentia*. Jeżeli Prawa w niektórych Punktach przestrzegamy,
przestrzegamy go we wszystkich. Nie rozszerzam się z mową,
to krótko Pżeśw: Izbie mam honor przełożyć: mogła być iedno-
myślność na uchylene Rezolucyi Rady podnoszącej Dekret Try-
bunału Lit: i to nie osądzone było *pro materia Statūs*; niechże też
iednomyślność będzie na zniesienie Rezolucyi uchylającej Dekret
Koronny.

Izby przeciąć dalsze Racyocynacye tym więcej skutek odda-
dalające, że każda strona utrzymać się przy swoim zdaniu usifu-
jąca, w przewadze argumentów swoich zwycięstwo zakładała; ode-
zwał się Jmć Pan Marszałek: Tak przykładna iednomyślność na
pierwszy Przydatek wrożyć mi każe równą na drugi; a gdybym w
nadziei mojej miał zostać omylonym, ten jeszcze ieden mam ho-
nor podać sposób: czy nie możnaby zgodzić się na to dodanie do
Litwy? *Tudzież Rezolucyą względem Dekretu Assessoryi W. X. Lit: w
Sprawie z Grodem Szawelskim*: zaś na przydatek do Korony
mogłby iść *Turnus*.

Tu czytał Propozycyę *ad Turnum* Jmć P. Sekretarz Seymowy.
Lecz i przeciwko tym znalazły się opozycye, przez racyą żąda-
nia niektórych Jchmciów PP. Posłów, aby najprzód Relacya o tej
Sprawie uczyniona była.

Dał więc Głos Jmć P. Marszałek Seymowy Jchmciom PP. De-
nisko Posłowi Wołyńskiemu, i Mikorskiemu Posłowi Gostyńskie-
mu. Ale gdy ci zgodzić się między sobą nie mogli; który z nich
miał mówić pierwszy; mieniać Jmć P. Gostyński, że ten pier-
wszy zdanie swoje otwierać powinien, kto się Projektowi sprzeci-
wia; Jmć P. zaś Wołyński twierdząc, że ten jest do mówienia pier-
wszy, który jest Autorem Projektu do uchylenia Rezolucyi Rady;
oświadczywszy Jmć P. Marszałek: iż widzi, że jego dogodzenie
chęciom Stanu Rycerskiego trudni Izbę; przystępował *ad Turnum*.

Miał rzecz zatem Jmć P. Denisko Poseł Wołyński, w tych
wyrazach:

„Nie chciałbym nigdy Głosu moiego w tym podnosić brzmieniu,
ażebym echo jego dotkliwie komukolwiek przynosiło znaczenie, i dla tego
zawsze w publicznym mówieniu szczególne grzechów pociski, nie zna-
jąc winnego, bez wymierzenia trafiać mogą w przeświadczenia skutki.
Nie miałem innego mówienia powodu, tylko że zamieszkałemu mnie z
Pradziadów moich w Powiecie Krzemienieckim, z którego mam honor
być Posłem, nie tajna była inwolucya, przez iednego do Miasta Krze-
mieńca przychodnia wzniecona, która cały prawie zamieszawszy Powiat,
wzruszyła wiekami ugruntowane Dworów i gruntów w Mieście Krzemień-
cu, prócz Obywatelów Woiewodztwa, posiadanie; dla którego zapyta-
nia, zostały Dwory Szlacheckie opuszczone, i grunta puste. A że w
Processie między Miastem a Żydami Tytułowanym, i ta Kategoria w De-
kretach Kommissyjnych i Assessorskich, jest umieszczona; było więc to
powinnością moją, bronić ztwierdzenia tychże Dekretów, które współ-
ziomkom moim, a na Funkcyą Poselską Obieraczom, uciążliwość przy-
niosły.

»niosły. Oddzielone Miasto Krzemieniec od przyjazdu na puł mile rozcią-
 »gałami się błotami i rzeką, które wygodnego nie dawały przyjazdu;
 »załatwił Xże Jmć Marszałek W. Lit: Starosta Krzemieniecki, i uczynił
 »Publico przysługę, gdy przez też błota groble i most na Rzece, do
 »czterdziestu Tysięcy wynoszącym kosztem zafundował. Dekreta Assessors-
 »skie od użytku i własności tej grobli i mostu Xiążęcia Marszałka odsą-
 »dziły, a Mieszczanom należeć uznały; i stało się, że już znowu most
 »opadł, a Obywatele i wszyscy Podroźni z bojaźnią iedni przejeżdżają,
 »drudzy omiiają. Ta była druga przyczyna podanemu Projektowi sprze-
 »ciwienia się, którą czułem z uchyloney wygody publiczney, i zkrzywdze-
 »nia Xiążęcia Marszałka, któremu że winienem wdzięczność, chlubię się.
 »Wszyscy dla zaradzenia Rzeczypospolitey Zgromadzeni radziby widzieć
 »stan iey ulepszone; mówiąc do materii szczegółniey, w pomnożeniu
 »dochodów Skarbowych, bez powiększenia Podatkow. Dekret Assessorski
 »przyczynił w tym trudności, bo oddalając Żydów *ab incolatu* i od wol-
 »ności, uszczuplił Prowenta Starościńskie, a zatym i Kwartę do kilkunastu
 »Tysięcy Żł: pomniejszył; ta więc przyczyna wszystkich skład w Rze-
 »czypospolitey czyniących interessować powinna. Niewiem kto może w
 »tej materii z wiadomości rzeczy dokładniey argumentować? bo co mówię,
 »z widzenia oczami moiemi przeświadczony iestem. Wiem to, że ile Żydz
 »Krzemienieccy mają wiary, tyle nie zbywa Mieszczanom na talentach i
 »sposobności utrzymania tego w karbach, czego nad Prawa żądają. Kto-
 »kolwiek w tej Prześwietney Izbie z zasiadających przejeżdżał i bywał,
 »niech uzna, czyli sposób życia Mieszczanow w Prowincjach Ruskich,
 »zwłaszcza pomniejszych Miasteczek, może więcej przynieść korzyści
 »Kraiovey przez podniesienie ich losu, nad powiększenie Prowentu Rze-
 »czypospolitey z Podatku Czopowego w Propinacyi. Ale te pobudki nie-
 »chay będą pomniejszego względu godne w Prześwietney Izbie. Nie na
 »tym rzecz. Prawa całość, iest uszczęśliwieniem Narodu. Prawo Roku
 »1661. wyznaczyło Kommissyą do Krzemieńca, i tej wyroki za Prawo
 »mieć chciało. Dekret Assessorski zniósł tę Konstytucyą i Kommissyą w
 »Roku 1664. Jeżeli więc Dekreta Assessorskie nieomyłne i niewzruszone
 »być mogą, za coż Dekret Assessorski w Roku 1643. zapadły względem
 »Miasta Krzemieńca, też Assessorya powtornym w Roku przeszłym wy-
 »rokiem swoim zniszczyła pierwszy? A niszcząc rzeczony Dekret, zni-
 »szczyła dwie Nieustaiące Rady Rezolucye: pierwszą podług myśli Przy-
 »wileiow od Krolow Polskich i Xiążąt Litewskich, ieszcze Dziedzicow, po-
 »dług woli Konstytucyi 1661. Roku, i z niej z Roku 1664. zapadły Kom-
 »missyi, tudzież *ad normam* Dekretu Assessorskiego Roku 1643. porzą-
 »dek w Mieście Krzemieńcu stanowiących. Drugą zakazującą wszelkim Ju-
 »rydykcyom, aby pod jakimkolwiek pozorem, w tłumaczenie i przei-
 »stoczenie własnych nie wdawały się Dekretow. Idzie więc zatym, że nie
 »Rada Dekret Assessorski, ale Dekret Assessorski Konstytucye, Kommissy-
 »sye, swoy poprzedniczy Dekret i dwie Rady Rezolucye przepisał: Wię-
 »cey ieszcze, bo Prawo Kardynalne Rzeczypospolitey wzruszył. Pospo-
 »licie bywa, że rzecz wielką od małych zaczynają ludzie, aby wprowa-
 »dzone *prejudicatum* służyło ku dopełnieniu zamysłu. Od Żydow zaczę-
 »to, zapomniawszy, że *etiam infidelibus servanda iustitia*. Mają oni ie-
 »szcze przed Unią X. Lit: od Dziedzicow, Krolow i Xiążąt nadane sobie
 »na Grunta i Place Przywileie, wspomnionemi odemnie Prawami i samym-
 »że Dekretem Assessorskim ztwierdzone, a co największa, Konstytucyą
 »1569. Seymu *Unionis* Lubelskiego zagruntowane. Zapozwano ich, i od
 »tych Przywileiow odsądzono. Wszyscy prawie Woiewodztwa Wołyńskie-
 »go Obywatele podobnemiż Przywilejami mają sobie nadane Grunta i Pla-
 »ce w Krzemieńcu, już i Obywatelow Zapozwano; gdy więc wniesione
 »*prejudicatum* przeciwko Prawu nie zwątlone będzie: wszyscy, i ia swoje
 »własności wiekami posiadane utracimy. Idzie zatym, że Obywatele X.

Lit:

»Lit: Generału Kiliowskiego, Woiewodztw Podolskiego i Podlaskiego, za
 »podobnemi Prawami Fortuny swoje posiadając, mają zagrożenie, że
 »Przywileiow Unią potwierdzonych wzruszenie, już nie będzie rzeczą no-
 »wą. A zatym dla ubezpieczenia Possessyi Obywatelow Powiatu Krzemie-
 »nieckiego w Mieście Krzemieńcu, i moich, na które okazuję w Prześwie-
 »tney Izbie Przywileie, warunku o tychże Przywileiach dołożenia żądam.

Odpowiedział Jmć Pan Mikorski Podkomorzy i Poseł Gostyń-
 »ski w te słowa:

»Kaźde, mniemam, polityczne przeświadczenie, uznaie za dobre
 »i użyteczne z Maxym i sprężyn rządowych, ustanowienie Rady Nie-
 »ustaiącej.

»Jstotna albowiem Rzeczypospolitey Własność, i skład Rządu
 »wolnego Narodu, tego wymagały, ażeby Władza wykonywająca od-
 »dzieloną była od Władzy Prawodawczej i Sądowej.

»Od początku Wolności ta była Rządu wada: że moc wykony-
 »wająca nie była w iedney Zwierzchności, ale w wielu Osobach z sobą
 »niezwiązanych i niepodległych.

»Nie wymyśliła dla wolnego Państwa polityka, troistego podzia-
 »łu władzy w iedney Zwierzchności, lub iedney w wielu, tylko umie-
 »ściła ją w rządzie obojnych Władz, iako składu Rządu porządek do-
 »mowy.

»Władza wykonywająca w wolnych Narodach, nie mogąc być
 »iako częstokroć w Monarchiach, wyższą nad Prawa, ale będąc podle-
 »głą Prawu i winną zdawać z czynow rachunek, usprawiedliwiać kro-
 »ki i zamiary swoje; przyczynia wiele skutkow pomyślnych dobru Powze-
 »chnemu, zabezpiecza własność i spokojność, osiąga w Narodzie zau-
 »fanie, gdy inney Władzy nie przywłaszcza.

»Doznała Rzymska Rzeczpospolita w ten czas naywięcej ucisku
 »i zamieszania, gdy iedna Władza oddzielna inne Władze sobie przy-
 »właszczała.

»Y dla tegoć to Prawami lat 1775. i 1776. przezornie obwaro-
 »wanym iest: = ażeby Rada Nieustaiąca żadnym sposobem nie wdała
 »się w moc Sądową i Prawodawczą.

»Nic nienawistniejszego w wolnym Narodzie, iako gdy Władza
 »wykonywająca przywłaszcza Sądową.

Z tąd w pierwszej Mowie wyraziłem: że Władze Sądowe w nay-
 »wyższych Magistraturach umieszczone, są Prawami fundamentalnemi
 »do wolności stosowanemi ugruntowane.

»*Inappellabilitas*, wszystkiemi Prawami, a nawet Roku 1776. iest
 »zabezpieczona.

»Przełożyłem okropne skutki przeniesienia mocy Sądowej do wy-
 »konywającej, a od niej do Prawodawczej.

»Z tego Powodu podniesione już niektóre Rezolucye Rady, a z
 »Obywatelskiej troskliwości J. W. Jnowrocławski mając moc z Prawa,
 »podał dodanie względem Rezolucyi Rady o Dekretach *finalis Decisionis*;
 »które dodanie iako zgodne z Prawem, i ia z innemi Kollegami popie-
 »rałem, a słysząc niepozwalanie na dodanie, zadumiałem się nad uszczer-
 »bkiem władzy Pofelskiej.

»Na dniu onegdajszym ten zacny Poseł odstąpił od tego doda-
 »tku w ogulności, i odmienił na Projekt, mówiący o Rezolucyi zawie-
 »szającej Dekret Assessorski między Żydami, a Miastem Krzemieńcem.

»Z żywym przerażeniem słyszeć się dały słowa dotkliwe, powa-
 »gę tej Izby i bezpieczeństwo uszczerbiające.

»Dziękujemy tobie J. W. Jnowrocławski, żeś użył modestyi w
 »Odpowiedzi, mając względ na powagę tej Świątnicy, na Prawa przy-
 »zwolitą spokojność tej Izby zabezpieczające; chwale ci i wdzięczność
 »oświadczamy.

Uu

Pro-

»Projekt ten, iako stosuje się do iedney ostatney Roku 1778. »Rezolucyi Rady Nieustajacey, wstrzymujacey Kategoriją Dekretu Assessorckiego między Żydami, a Katolikami Krzemieńca; tak gdy ta Rezolucya Rady nie ściągga się do Kategorii między Miastem a Xiążęciem »Jmcią Sanguszkim Starostą Krzemienieckim, więc Projekt ten jest rzeczywelny.

»Zawieszenie Exekucyi Dekretu, a czyliż nie jest dziełem mocy Sądowej? Sprawa czekała Sądu w Assessorii, a w Prześw. Radzie »stomaczone Dokumenta do mocy Sądowej należące.

»Widziemy z Pism drukowanych, że Rezolucya Prześw. Rady »ściągga się szczegulnie do wstrzymania Kategorii między Chrzęścianami i Żydami, a nie do Kategorii Starościńskiey.

»Pracujemy nad poznaniem Rezolucyi Rady; więc mieszać inne Starościńskie Kategorje Dekretu, których Rezolucya Rady Nieustajacey nie obeymuie, nie można.

»Wyłuszczone Dowody z Strony Chrzęścian i Żydow, do Sądu Assessorckiego należały, które w podanym wykładzie czytamy, i Nas o »czystey Sprawiedliwości Chrzęścian przekonywają; wiadoma zaś Żydowska względem Chrzęścian Mieszczan przewrotność, pogńębienie Ich »że, a nayistotniej Prawa fundamentalnego o Magistraturach *ultima Instantia*, każdego przekonać powinny.

»Ta przyczyna polityczna Władzy Sądowej *ultimarum Instantiarum*, i potrzebna ostrożność = aby w żaden sposób moc Sądowa nie wpływała do mocy wykonywajacey = niechay nam będzie istotnym prawidłem i powodem do skłonienia się na *Votum affirmativum* Projektu o »Krzemieniec.

»A iako nigdy bardziey wolność nie jest naruszona, iak oskarżeniami, bo skoro Obywatelom nie ubezpieczona niewinność, a pozbawiona chwala cnoty; wolności pewnie nie będzie Obywatelskiey: Tak »wszyscy przekonani zostawszy, że Departament Spraw Cudzoziemskich uczynił to wszystko, cokolwiek do iego obowiązkow należało: a to »znayduie się w Protokule generalnym; przeszło Seymowe zaś o Radzie Zaświadczenie pochwaliło Czynność Interessow Cudzoziemskich, »dało przez to prawidło pierwiastkowym postępowania sposobem; a »zatem godny zewszed miar Sekretarz tegoż Departamentu, zbiorom wszystkich cnot i zasługami w Ojczyźnie zaszczycony, cienia nawet na honorze nieskażytelem cierpieć nie mogący, czytaniem »iego Przyśięgi nieusuźnie dotknięty, niechay ma sprawiedliwą cnot i »prac satysfakcją, a to przez dodanie do tego Projektu o Rozolucyach »Rady, słow następujących: = kończąc materye o Rezolucyach Rady Ur »Ogrodzkiemu Sekretarzowi W. Kor. i Departamentu Interessow Cudzoziemskich za dokładne sprawowanie funkcyi i prace, wdzięczność i chwałę oświadczamy.

Po tych Głosach wniosł Jmć P. Potocki Starosta Szczerzecki Poseł Mielnicki: Idzie nam o drogiego czasu utratę. Spodziewam się, iż obu Stron dopełnią się życzenia, gdy i Rezolucya Rady będzie skassowana, i Assessoryi wzruszania dawnych Dekretow moc będzie odjęta; dopraszam się więc Prześw. Stanu Rycerskiego, aby z tego mego wniesienia była Propozycya *ad Turnum* ułożona.

Po nieiakiem na wniesienie to opozycyi, kończył Głos powrotnym swoim ieszcze w Senacie wyrażonym wniesieniem, to jest: aby po odbytych Rezolucyach Rady w materyi Sprawiedliwości, przystąpić do innych teyże Rady Rezolucyi zdrojnych od Prawa; mianowicie żeby Radę naganić o zgwałcenie Prawa względem Poselstw.

Już

Już Jmć P. Sekretarz przystępował do czytania Propozycyi *ad Turnum*; lecz Jmć P. Giżycki Poseł Kiliowski zwłokę uczynił przełożeniem swoim takowym: iż Projekt ten zawiera w sobie *materiam Status*; zatym *unanimitate* nie *per Turnum* decydowany być ma, na fundamencie Konstytucyi 1768. o ktorey przeczytanie prosił.

Wniesienie Jmci P. Kiliowskiego zastanowiło Izbę przez czas nieiaki.

Zaczęły więc Strony wchodzić w Konwencye mianowicie z Jmcią P. Denisko Posłem Wołyńskim. Na co Jmć P. Krzucki Poseł Wołyński odezwał się: „Gdzie idzie o dobro publiczne, tam »prywatne konwencye uchodzić nie mają. Podany jest Projekt, »więc niech idzie *ad Turnum*, inaczej na żadne ugody nie pozwalam.

W tey zdań różnicy dla wzięcia śródka, zdawało się potrzebnym poprawić Projekt. Jmć P. Gorski Poseł Warszawski zabrawszy Głos, że dla ułatwienia trudniących Izbę aż nadto kontrowersyi napisał swoy Projekt, który chce oddać do decyzji Stanu Rycerskiego, upraszał o przeczytanie onego.

Czytał Jmć P. Sekretarz ten Projekt w następującym ułożeniu:

»Rezolucyą Rady w Sprawie Mieszczanow Miasta Krzemieńca wypadła uchylamy, dla tego, że się *in materiam Judiciariam* wdała, a Assessoryi, aby Dekretow powyższych niższemi nie znosiła, zabraniamy, i »ieśli iakie podobne zaszle, uchylamy. A Przywileie przed Unią nadane »za niewzruszone mieć chcemy.

Na ten Projekt dał się słyszeć Jmć P. Krzucki Poseł Wołyński: Dwie tu Magistratury spor wiodą z sobą, Assessorya, i Rada. Trudno nam obiedwie pogodzić, trudno obydwom czegoś nie ubliżyć; a koniecznie potrzeba obie poprawić. Mym zdaniem, czy nie możnaby do tego Projektu przydać: — lecz mu nie dano domówić przez iednostayny prawie okrzyk: *nie masz zgody*. Na co Jmć P. Wołyński odezwał się: »przynajmniey na to niech będzie »zgoda, żebym skończył.

Po Jmci P. Wołyńskim mówił Jmć P. Wierzchleyski Poseł Poznański w tey treści: iż ten Projekt z opisu Konstytucyi 1768. *Articulo 7. & 9.* zamykając w sobie *materiam Status* ma być albo *unanimitate* decydowany, albo *post materias Aeconomicas* odłożony, a przeto życzył, gdyby albo między Stronami stanęła konwencya, albo Projekt został odrzucony.

Do tyłu różnych *pro & contra* wniesień Jmć P. Wiszowaty Poseł Łomżyński przydał swoię uwagę: iż ten Projekt od 3. dni zostając *in deliberatione*, należy koniecznie albo go dziś approbować, albo odrzucić.

Jmć P. Krzucki Poseł Wołyński wnosił: że Projekt nie poprawny powinien być decydowany, przydatki zaś i odmiany, w dalszą deliberacyą puścić trzeba.

W tym zabrał Głos Jmć P. Zelencki Poseł Krakowski, iak następuje:

»Podana Nota od Pełnomocnego Posła Nayiaśn: Imperatorowy Rosyiskiey, nie była od nas w przyzwoitym sposobie przyjęta, a przynajmniey w sposobie z opisem Prawa 1768. Roku zgadzającym się. Jest »bowiem wyraźne Prawo, że: gdy żądania od Ministrów zagranicznych »przydą, na ten czas Izby obiedwie na słuchanie onych łączyć się powinny. Mądrze zaiste w tym miejscu napisane Prawo, które wraz wszystkim

Uu 2

stkim

»stkim Stanom skład Rzeczypospolitey czyniącym, nad każdym obcey Potencyi żądaniem zastanawiać się każe! ale gdy się już tak nie stało, dogodzić Prawu w inny sposób należy. Gdybyśmy bowiem chcieli milczeniem zacierać podaną nam Notę, dalibyśmy do złego o nas rozumienia więcej niż jedną przyczynę. Mniemanoby bowiem, że albo pojąć nie możemy, iak daleko zachodzi influencya gwarantujących Potencyi, albo że w osłabionym zupełnie ciele zuchwały umysł chce się szarpać na ztarganie tych związków, których jeżeli sam czas nie nadwątli, pewnie my ani ruszyć nie potrafimy.

»Swiadczę się Tobą Prześwietny Stanie Rycerski, a na wzajem dać Tobie świadectwo, jeżeli którego z nas było żądanie w Głosie lub Proiekiecie, daley nad zamiar opisu przechodzące. Żądałem zawsze, i dotąd żądać nie przestać: ażeby moc Sądowa Radzie Nieustającej dawana nie była; bo tak mieć chce Konstytucya 1775. ażeby i najmniejszej mocy Sądowej Rada nie miała: i Konstytucya 1776. toż samo powtarza.

»Pytam się: do czego, i do kogo ściąga się Gwarancya Zagranicznych Potencyi? czyli do Rady tylko? czyli do całej Rzeczypospolitey? ia mniemam, że do całej Rzeczypospolitey; a za coż ta Rada nadciągając gwałtem bynajoboiętniejsze moc iey oznaczające wyrazy, chce nas Prawodawców od pożytecznych warunków, w Konstytucyach tych samych, na których ona zasadza się, wyrażonych oddalić? Konstytucya 1776. Roku wyraźnie opiewa to: O wszystkie Czynności Rady, równie iak i o moc tłumaczenia Prawa, Rada zaskarżona być powinna na Sejmach, i ta materya *per pluralitatem* decydowana. Toć wyraźnie widzimy, że Rada Sądowej mocy mieć nie powinna, a moc iey tłumaczenia pod Decyzją Sejmow podpada?

»Jdę ia daley. Gdyby dzisiaj Rzeczpospolita Sejmująca uznała potrzebę ujęcia Władzy Radzie Nieustającej, nawet w tych częściach, które Gwarancyi podpadaia, i już żeby to miało być rzeczą wcale niepodobną? ia sędzę, że podobną, byle przyzwoitemi krokami. Bo jeżeli z Konstytucyi 1775. Roku tak tego przez trzy Potencye zamocowanej, godziło się na Sejmie 1776. Roku wyłączyć i odmienić kilka Punktów za przychyleniem się Sąsiedzkich Dworów; toć i na terażniejszym Sejmie poprawićby nieco godziło się za przychyleniem się tychże samych Dworów. Otoż to jest właśnie cel, do którego żądanie moje, a zdanie i nas wszystkich zmierzać powinno. Niewierni czystych myśli naszych, a całej Oyczyźnie na zdradzie stojący Tłomacze, gdy przed Ministrem nayprzychylniejszym dla nas Potencyi oczerniać nas potrafili, nabawili nas tej plamy, ktorej nosić na sobie nie przystoi, a zmasać inaczej nie można, tylko przez usprawiedliwienie się z umiarkowanych zamiarów Legislacyi naszej; to zaś usprawiedliwienie dwojakim może nastąpić sposobem: albo przez Odpowiednią Notę, albo przez JJ. OO. JJ. WW. Ministrów Narodowych, ażeby ci z obowiązków Urzędów swoich stając się pośrednikami, raczyli przekonać Pełnomocnego Posła Rossyjskiego, o zupełney naszej nie tylko dla niego, ale wraz dla wszystkich sprzymierzonych Potencyi animadwersyi, z ktorej koniecznie wypływaćby powinny względy, nie samą Radę Nieustającą, ale raczy Rzeczpospolitą Sejmującą, i każdego Obywatela w domu pozostalego uszczęśliwiające: i o to z miejsca mego dopraszam się.

»Odmiana dziesięciu Artykułów naganionych Radzie, pewnie że jest sprawiedliwa; ale czyliż ta zawiera już w sobie wszystkie iey defekta? i czyliż zapobiega na dalszy czas, aby w takowe więcej nie wpadała? Zgodziłbym ia się na podpisanie dziesięciu Punktów; ale ostrzegam sobie, aby po zakończoney Ministrow naszych z Ministrami naszymi konferencyi, dokładniejsze Prawo, iasniey obemyjące Władzę Rzeczypospolitey, napisane było.

Zwy-

»Zwykłem ia zawsze oszczędzać pochwały, strzegąc się, by mnie kto o podchlebstwo nie posądził; ale mogłabym przydusić ten odgłos sławy, który się wszędy obijać będzie winny Tobie J. W. Marszałku. Ci są zaiste w sztuce każdej naybiegleysi, którzy rozrzucone przez innych do kupy zgromadzić potrafiwszy sprężyny, w biegu regularnie pożytecznym utrzymywać ie umieją. Połączone przy Elekcyi Twoiey Narodu Polskiego umysły, już więcej iak dziesięćkrotnie wydały naybawieńszej harmonii brzmienie: dogadzaiąc Narodowi nie omylił się w nadzieiach najlepszego z Królów, który chciał Cię mieć na czele Stanu Rycerskiego iasniejącym. Zna nasz Monarcha dzielność Rycerskiego Stanu, gdy od pierwiastków czując w sobie Krolewską duszę, zdołał z Koła Rycerskiego przeysć w Rząd Monarchów bez rozparcia się w Senatorskim krześle; zaszczerpił już w nas to tchnienie, które na wszystkie skinięcia iego czynią nas powolnemi, przekonać potrafi w czasie i tych, co opaczne chcą o nim sprawić mniemania.

Nowa Jmci P. Krakowskiego uwaga zastanowiła umysły.

Jmci P. Marszałek Seymowy chcąc Izbę do czynności przywieść, wyraził: Sprawiającego Marszałkowski Urząd nietylko jest powinnością Prawa pilnować; ale też czasu obradom publicznym poświęconego iaknaywierniey oszczędzać. Chciałem, żeby strony porozumiały się; że do tego ieszcze nie przyszło, nie winienem; daley ociągać się nie mogę; pytam zatem: „jeżeli Punkt o As-sessoryi do Proiektu przydany ma iść *ad Turnum*?

Różne na to zapytanie dawały się słyszeć odezwy.

Oświadczył tedy Jmci Pan Marszałek: „Ten Proiekt od trzech dni *in deliberatione* zostaje, trzeba coś pewnego dziś o nim postanowić.

Ale większe coraz wzruszało się w Izbie zamieszanie.

Owoż Jmci P. Marszałek radził Izbie w ten sposób: zdaie mi się, że najlepiej wszystkim dogodzę, gdy względem tak długo trudniącego Proiektu takową uformuję Propozycyą: Czy ma iść Proiekt drukowany *ad Turnum* bez poprawki? czy z poprawkami Jmci P. Warszawskiego?

Nie było zgody i na tę Propozycyą.

Gdy właśnie zdania Jhmciow PP. Posłów naywięcej dwoić się zaczęły, Jhmci PP. Pisarz i Referendarz Litewscy, donieśli Stanowi Rycerskiemu o iednomysłney zgodzie Senatu na pierwszy przydatek.

Acz odeszłe powszechną zgodą Proiektu powinnyby były stać się dostatecznym przykładem do iednomysłnego przyięcia, lub odrzucenia Przydatku w deliberacyi będącego; atoli z przeciągiem czasu wzrost biorąca animozya trzymała Izbę w iednostaynym odmetu stanie.

Ostatnim zdawało się Jmci P. Marszałkowi do poiednania różniących się zdań sposobem, oświadczyć: „Już widzę, że ostatni sposób doyscia tego Proiektu upada, a tym czasem czas coraz bardziey upływa. Życzyłbym, aby ten tak niedogodny Poiekt był uchylony. Poznać sam mogę, że iest zawity, i że takie Punkta w sobie zawiera, ktore aby *per unanimatem* udecydowały się, i myśleć nie można. Proszę więc Prześwietny Stan Rycerski, proszę i Strony powtornie, aby był uchylony.

Wniesienie Jmci P. Marszałka nie będąc tak szczęśliwe, ażeby przywróciło Izbie chwałębną, i całym traktem Obrad doświadczoną iednomysłność; odezwał się Jmci P. Gorski Poseł Warszawski,

W w

wski,

wski, iż uczynił w swoim Projekcie takie odmiany, o których jest przeświadczony, że się Izbie podobają.

Oddany więc do Laski ten Projekt *in tenore sequenti*:

»Rezolucją Rady Nieustającej w interesie Żydów Krzemienieckich »z Miastem Krzemieńcem wydaną, *ex quo in Judicialia* wdała się, podno- »siemy, a oraz, że *Judicia ultimarum instantiarum* Nadań Ante-Uniowych »znosić, Dekretów *in principali* poprzedniczych odmieniać pod żadnym »pretextem nie mogły, i nie mogą, *sub nullitate* Dekretów, deklarujemy.

Po przeczytaniu zabrał Głos Jmć P. Karwowski Starosta Au- gustowski Poseł Inflantski, w którym to wyraził: że na prze- czytany Projekt nie pozwala, iako uwłaczający Prerogatywom Są- dow *ultimarum instantiarum*: a *per Turnum* decydowany być nie może, gdyż zawiera w sobie *materiam Statûs*; i deklaruje się sam z miejsca swego, nietylko Protestacją *contra Turnum* zanieść, lecz i dalsze obrady zatamować.

Nader twardą dopiero przywiedzione oświadczenie do Izby kość wrzuciło, żeby o środkach odwołania grożącego całemu Seymowaniu zamachu nie myśłano.

Dla zaspokojenia Izby podał Projekt Jmć P. Mikorski Poseł Kaliski w tym ułożeniu:

„Uchylenie Rezolucyi między Miastem a Żydami Krzemie- „nieckimi zaszłej.

»Rezolucją Rady wstrzymującą Exekucją Dekretu Assessorskiego »między Miastem, a Żydami Krzemienieckimi ferowanego, *ex quo* się »wdała *in judicialia*, podnosimy. A wszystkie Prawa i Przywileje *Ante- »Unionis* w nienaruszonej mocy zostawiamy, według Konstytucyi 1569. »i 1661. Woiewodztwom Kiiowskiemu, Wołyńskiemu, Podolskiemu, i »Bracławskiemu służących.»

Po przeczytaniu przez Jmć P. Sekretarza, pytał się Jmć P. Marszałek Seymowy: „czy jest nań zgoda?“, lecz równą, iako prze- ciw pierwszemu, znalazł opozycją.

Zdawała się Izba na równe dwie przeciwne sobie podzieloną strony. Zeby dogodzić żądaniu wszystkich, czytał Jmć P. Sekre- tarz Seymowy obydwu Projektów, który z nich w umysłach Jhmciów PP. Posłów przewagę pozyska.

Naostatek widząc Jmć P. Marszałek, iż wszystkie środki są nieskuteczne, użył ostatniego sposobu, przystąpić do decyzji *per Turnum* z Propozycji: Czy Projekt z poprawkami Jmci P. Kali- skiego? czy z poprawkami Jmci P. Warszawskiego ma być przy- ięty?

Nastąpił *Turnus formâ judicialiâ*.

W pierwszym Wotowaniu głośnym:

Za Projektem Jmci P. Kaliskiego było kresk	-	-	52
Za Projektem Jmci P. Warszawskiego	-	-	71

W powtornym Wotowaniu:

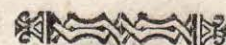
Jmć P. Kaliski miał kresk	-	-	58
Jmć P. Warszawski	-	-	74

W trzecich sekretnych kreskach:

Za Jmcią P. Kaliskim było wotów	-	-	71
Za Jmcią P. Warszawskim	-	-	64

Co ogłosiwszy Jmć P. Marszałek Seymowy: solwował Sessyą na dzień jutrzejszy.

Dnia

Dnia tegoż

SESSYA

W IZBIE SENATORSKIEJ

Za przyściem Jego Krolewskiej Mci i Senatu do Izby Senator- skiej, po ugodzonym iednomysłnością pierwszym przydatku, iak jest namieniono w doniesieniu przez Jhmciów PP. Dygnitarzów Izbie Poselskiej uczynionym, zostawał Senat przez czas długi beczynnym. Aż gdy przysłano z Izby Poselskiej o zaczynającym się tam *Turnum*; z iedneyże Propozycji Izba Senatorska do wotowania przystąpiła.

W pierwszym Wotowaniu, za Projektem z przydatkami Jmci P. Warszawskiego było kresk

Za J. Panem Kaliskim	-	-	8.
----------------------	---	---	----

A Jmć Xiądz Kanclerz Wielki-Koronny wotować nie chciał, iako w Sprawie Prerogatyw Sądu swego tyczącej się.

Xiążę Sanguszek Woiewoda Wołyński dopraszał się o drugie kreski; lecz Xiążę Marszałek Wielki Koronny odpowiedział: *Turnus* już iść nie może; bo niektorzy Jhmć Panowie Senatorowie, którzy wotowali, rozeszli się: a Prawo mieć chce tak zachowany *Turnum*, iak w Trybunale. Jeżeli tam *Turnum* przerwać nie mo- żna, więc i tu; a jeżeli Prawo zachować chcemy w decydowaniu rzeczy *per Turnum*, więc go zachować powinniśmy i w punkcie, gdzie go Prawo chce mieć nieprzerwanym.

Właśnie pod ten czas przyszedł do Senatu Xiążę Poniński Pod- skarbi Wielki Koronny, i mówił: że gdy Projekt *in deliberatione*, był tylko w iednej materii, a przydatek, o którym rzecz, zamy- ka drugą wcale inną i różną od tej, która była *in deliberatione*, bo utwierdza wszystkie Prawa i Dekreta Przed-Uniowe; dla tego pozwalać nań nie może, i *activitatem* tamuje.

Xiążę Marszałek W. Koronny odpowiedział na to: ten Projekt nie jest nowym, bo już w deliberacji zostawał; poczynione przy- datki, są tylko jego poprawki. A do tego, gdy te poprawki są czynione przez cały dzień dzisiejszy, czynione w Izbie Poselskiej, odmieniane, komunikowane Senatorom; więc nic nie jest nowe- go, ani potrzebuującego deliberacji. Potym już tu ta materia jest decydowana *per Turnum*, a w Izbie Poselskiej już podobno do Se- kretnych Wotów przystępują.

Jmć Xiądz Kanclerz Wielki Koronny zabrawszy Głos, łączył swoje zdanie z Xięciem Marszałkiem Wielkim Koronnym wzglę- dem *Turnum*; a nad wniesieniem Xięcia Podskarbiego Koronnego prosił o uwagę.

Xiążę Woiewoda Wołyński oświadczył w Głosie swoim, iak zbudował się *in Turno* z Jmć Xiędza Kanclerza Wielkiego Ko- ronnego; że zdania nie dał dla tego, iż tyczy się Dekretu jego; i oświadczył równą nieparcyalność w Interesie Brata swego Xiążę- cia Marszałka W. Lit: przydał zaś, iż szczególnie z powodu Spra- wiedliwości, i dobra publicznego ma przyczynę domowienia się o *Turnum*, i o to dopraszał się.

Jmć Xiądz Kanclerz Wielki Koronny wyraziwszy wzajemne zbudowanie swoje z nieparcyalności Xiążęcia Woiewody Wołyń- skiego, dystyngwował Sędziego z Dokumentów sądzącego, od Sę- dzie-
Ww 2 dzie-

dziego sądzącego z pozorów; zakończył zadziwieniem, że Xiążę Woiewoda przenosi Żydów nad Chrzęścian.

Xiążę Sułkowski Woiewoda Gnieźnieński oświadczył: że nie wchodzi w Interpretacyą, kto źle, kto dobrze osądził; ale co się tyczy z poprzedzającego dopiero Głosu do Sędziego, wyraził: że każdy Senator jest Sędzią, nawet podług wyrazów przysięgi.

Xiążę Podskarbi Wielki Koronny zabrawszy Głos, odwoływał się do swego pierwszego wniesienia; że nie był ten przydatek w deliberacyi.

Xiążę Woiewoda Wołyński dopraszał się iednostaynie o *Turnum*.

Xiążę Podskarbi Wielki Koronny po trzeci raz mówił tamując *activitatem* Izbie.

Xiążę Marszałek Wielki Koronny oświadczył, że podług Prawa iużby *Turnus* dany być nie powinien; skoro go iednak Xiążę Woiewoda Wołyński tak usilnie się dopomina, należałoby pierwszy skłonić Xiążęcia Podskarbiego Wielkiego Koronnego; aby od zamowienia swego odstąpił.

Uwagi Xiążęcia Marszałka Wielkiego Koronnego użył Xiążę Podskarbi Wielki Koronny na wsparcie opozycyi swoiey, mieniać: luboli iuż po iednym *Turnum* przyszedłem; lecz gdy Xiążę Jmć Marszałek Wielki Koronny *Turnum* dać za moim odstąpieniem ma intencyą: więc iestem ieszcze właśnie w czasie zamowienia.

Po tych Głosach znowu Izba wpadła w bezczynność.

Xiążę Woiewoda Wołyński dopraszał się o *Turnum*. Xiążę zaś Marszałek Wielki Koronny powtórzył powyższe swoje reflexye. A zbliżywszy się do Xięcia Wwdy Wołyńskiego, i Xięcia Wwdy Gnieźnieńskiego pytał się Ich: czy odstępują od *Turnum*? których znalazłszy nieodstępnych od pierwszego przedsięwzięcia, powrócił na miejsce. Z tego ogłosił komunikowaną sobie z Izby Poselskiej *ex secretis Votis* po dwóch kreskowaniach głośnych *pluralitatem* za Projektem Jmci Pana Kaliskiego.

Złączone z obydwóch Izb Kreski wynosily liczbę na stronę	
Jmci Pana Kaliskiego Wotow <i>in Nro</i>	90.
Przeciwno.	72.

Za takowym oznajmieniem *pluralitatis* sekretnych Wotow, Xiążę Podskarbi Wielki Koronny odstąpił od opozycyi swoiey: a Xiążę Woiewoda Wołyński zaprzestał dopraszać się o *Turnum*, przewidziawszy niemożność przekreskowania ogłoszoney większości Wotow. I Xiążę Marszałek Wielki Koronny zaprosił Jhmciow Panow Deputowanych do podpisania Projektu.

Co gdy nastąpiło, Ministerium zbliżywszy się do Tronu; Jmć Xiądz Kanclerz Wielki Koronny solwował Sessyą na iutro na godzinę 11.

S E S S Y A XXVI.

Dnia 3. Listopada.

W IZBIE POSELSKIEY.

ZAGAŁ J. P. Marszałek Seymowy zagrzewając Izbę do iedno-myślności, dla przyspieszenia w resztuiącym Obradom zbyt kro-

krótkim czasie, koniecznie potrzebnych decyzji, z których liczby że iest Projekt tyczący się Rezolucyi Rady względem Grodu Szawelskiego, a że tenże Projekt do samey się tylko ściąga Prowincyi Litewskiej, i ta go zgodnie przyjmuie, upraszał: ażeby mógł być czytany, i podpisany.

Czytał zatym J. Pan Sekretarz Seymowy pomieniony Projekt w następującym ułożeniu:

„Uchylenie Rezolucyi Rady względem Grodu Szawelskiego.

„Rezolucyą Rady w Sprawie z Grodem Szawelskim, że się tak-
„że *in Judiciaria* wdała, uchylamy: warując *in posterum*, aby Sąd Af-
„feksorski W. X. Lit. w Kadencyi *Judicii Mixti* tylko w dozwołonych
„sobie Prawem gatunkach Sprawy rozstrządał, nie oddalając się od Kon-
„stytucyi 1768.

Po przeczytaniu, za powszechną zgodą podpisany.

Tu zabraw Głos J. Pan Markowski Poseł Podolski w takowym brzmieniu: „Przyznaję Nam wszyscy, iż w uchyleniu Rezolucyi
„Rady wypełniliśmy sprawiedliwość, uczyniliśmy zadosyć potrze-
„bie. Jest i nagana dla przeszłych Radcow, iest i przykład dla
„przyszłych. Miałismy pomnieysze omyłki, bośmy też pamiętali,
„iż ludziom niepodobna być bez nich, iako i nam samym. Prze-
„stańmyż iuż mówić o Radzie, abyśmy innych winując, nie stali
„się sami winnemi straconego czasu. Jesteśmy wolnemi, bądźmy
„czynnemi. Moia rada iest: dziś do zakwitowania Kommissyi przy-
„stąpić, żebyśmy w tych pozostałych dniach kilku Obradom, o
„pilniejszych Oyczyzny potrzebach, i materyach Ekonomicznych
„mieli czas zaradzić.”

Po J. Panu Podolskim mówił J. P. Walewski Podkomorzy i Poseł Krakowski:

„Nie końcem przerywania porządku Seymowania, Konstytucyą
„1768. Warowanego, ani myślą wzbraniania Kwitow Kommissyom Skar-
„bow Obojga Narodow słuszenie należących, moy Głos zabieram; ale że
„rzecz, o ktorey dawniey mówić chciałem, a teraz koniecznością sądzę, z
„swoiey istoty iest nader ważna, boię się, aby w niepamięć nie poszła.
„Pozwoli przeto Przechacny Stan Rycerski, że od ciągnącej się materyi
„wyboczyć muszę, i do Głosu na dniu wczorayszym przez mego Kolegę
„mianego, w te słowa przymawiać się zaczynam. (Już zbliża się Pra-
„wem przepisany koniec Seymowi Walnemu, iuż tylko dni kilka do utwo-
„rzenia Praw użytecznych Kraiowi pozostaie, a wszedłszy w istotę Sey-
„mowania naszego, przepędziliśmy cztero-Niedzielny czas na szczegulney
„intrydze, która nie mogła być, iak tylko dogadzaiąc prywatney ambicyi,
„szkodliwą dla Kraiu. Zastanowmy się nad odpowiedzią, którą winni ieste-
„śmy Braciom pozostałym w domach; wszakże nam losow Oyczystych
„powierzeli? zaufali w nas, a my ich zdradzać mamy? Idźmy do źródła,
„dla, z ktorego wynikaia przyczyny tego próżno utraconego czasu; wszak-
„że należy nam się tłumaczyć w Narodzie, że nie my winni? Należy nam
„więc dochodzić, kogo obwinić mamy. Nie iest rzeczą podobną, abym
„tylko ia sam był wiadomym przyczyn, z których ten zamęt od początku
„Seymowych Obrad, swoje dopełniał skutki; pewnie znajde równie i in-
„nych, którzy mając bacność na los nędzney Oyczyzny, na próżną Sey-
„mowania bezskuteczność poruszają się przeciw tym, którzy duchem wy-
„niosłości rządząc się, chcą, by w ich ręku została moc osadzona, *wspar-*
„*ta cudzą* władania zupełną całego Kraiu influencyą. Czyliż chęć podo-
„bna nie powinna się nazwać występkiem pogrążającym wszystkie wolne-
„go Narodu zaszczyty i Prerogatywy? Czyliż ta nie psuie oczywiście
„formy Rządu Kraiu wolnego? czyliż nie depce Praw Kardynalnych? Ktoż

X x

z Was

»Z Was Prześni Kolledzy nie przyzna? i mamyż, w cichym zostając mil-
»czeniu, niedociekać, kto to jest ten, który w niepamięć puścił, co jest
»własney winien Ojczyźnie? który niebaczny na to, iż będąc Obywate-
»lem wolnego Narodu, staie mu się powodem do ostatniego w nieszczę-
»ściach pogrążenia. Ani wątpię, że Prześni Stan Rycerski do docho-
»dzenia, ktoby to przestępstwo popełnił, chętnie się przychyli; Przeto z
»mieysca mego (lubo z ust wolnego Obywatela nie dość przyjemnie po-
»dobne może wydać się zdanie) atoli gwałtownie ulegając okolicznościom,
»prosiłbym Prześniego Stanu Rycerskiego, domówić się o to, aby przez
»Notę od Stanow podaną można się J. W. Ambassadorsa Rossyjskiego za-
»pytać: kto nas przed nim tak źle tłumaczy? iak nam w swojej nieda-
»wno podanej oświadczył Nocie: że Projekt naypierwszy, względem uchy-
»lenia niektórych przeszley Rady Nieustaiący Rezolucyi przez nas Depu-
»towanych z obowiązku od Prześniwego Stanu Rycerskiego na nas wło-
»żonego, z pomiędzy kilku wybrany, iamał Gwarancyą Nayiasn: Impe-
»ratorowy Rossyjskiej; przeciwko ktorey myślą nawet cały pewnie Stan
»Rycerski wykroczyć niechciał. A gdy więc dojdziemy Osoby, niechay
»Stany rozciągną na nią kary o podobne przestępstwa dawnemi Prawami
»warowane. Tą Exekucyą Prawa położemy nieochybnie tamę haniebney
»obeldze rozciągającej się na Narod cały, a potomności przykład zоста-
»wiemy zbawienny.

Skończywszy Jmć P. Krakowski; Jmć P. Giżycki Poseł Ki-
iowski rzecz swą zaczął, w ktorey wyraziwszy potrzebę Zakwito-
wania Kommissyi Skarbowych, z przyczyny: iż nowi Kommissa-
rze Koronni już od Poniedziałku Jurydykcyą swoją rozpoczęli,
oddał do Łaski Projekta Kwitow, prosząc o onychże czytanie.

W tym wielki stał się nacisk do Głosow, chcąc Jchmć PP.
Posłowie przymawiać się do wniesioney materiy, i swoje w szcze-
gulności na ten koniec podawać do Łaski Projekta. Na co Jmć
P. Marszałek oświadczył: „Nauczyłem się na dniu onegdajszym
»i wczorajszym, iak mam być ostrożnym w przyjmowaniu Proie-
»ktow. Widzę, iak się i dziś cisną; więc żeby nie przyszło nam
»wpasć w iakie zatrudnienie, czuję być moją powinnością Prze-
»świetney Izbie przełożyć: iż należy pierwey przeczytać te, ktore
»są do Łaski podane, a dopiero każdy z Jchmciow PP. Posłow
»otworzy zdanie swoje; i który Projekt będzie osądzony za nay-
»dogodniejszy, ten się do decyzji zostawi.”

Czytał tedy Jmć P. Sekretarz Projekta przez Jmci P. Kiio-
wskiego podane, z ktorych pierwszy dla Kommissyi Skarbu Koron-
nego, że sam Jmć P. Kiowski (iak się niżej pokaże) idąc za
perswazyą Kollegow odstąpił, i odebrał na powrot; nie wypisuię
się. Kwit zaś dla Kommissyi Skarbowey W. X. Lit: był w tym
ułożeniu:

„Kwit dla Kommissyi Skarbowey W. X. Litewskiego.

»Ponieważ Wielmożni Michał Hrabia Brzostowski Wielki, Antoni
»Tyzenhauz Nadworny, Podskarbiowie W. X. Lit: tudzież WW. UU. Sta-
»nisław Hrabia Tyszkiewicz Kasztelan Mściślawski, Tadeusz Billewicz Ci-
»won Eyragolski Xięstwa Zmudzkiego, Tadeusz Zaba bywszy Podkomorzy
»Wileński, terażniejszy Kasztelan Połocki, Stefan Romer Trocki, Konstan-
»ty Jeleński Mozyrski Podkomorzowie, Michał Bułharyn Pisarz Ziemski
»Wołkowyski, Jakub Rukiewicz bywszy Podstarości, terażniejszy Sędzia
»Grodziński, Kazimierz Stypańkowski Pisarz Grodzki Lidzki na Seymie
»przeszłym 1776. Roku od Nas wyznaczeni Kommissarze Kommissyi Skar-
»bu W. X. Lit: oddawszy nam i Stanom Rzeczypospolitey rachunki z
»wszelkich dochodow i wydatkow Skarbu W. X. Lit: od dnia 25. Aprila
1776.

»1776. Roku, czyli od daty ostatecznego Zakwitowania, do dnia osta-
»tniego tegoż Miesiaca Aprila Roku ninieyszego 1778. rządzonego; Przed
»Delegowanemi od Nas i Stanow Rzeczypospolitey w Konstytucyi też De-
»legacyą ustanawiającey wyrażonemi, dostatecznie dochodow i wydatkow
»tegoż Skarbu W. X. Lit: z Rat czterech Rachunkiem *calculatorie* obię-
»tych Dokumenta i wszelkie Akta swoje pokazali, z tychże dochodow Skar-
»bu W. X. Lit: (łącznie w toż i Summę od Rachunku poprzedzonego Ro-
»ku 1776. w Kassie Skarbowey i na Remanentach pozostając) tudzież z wy-
»datkow tegoż Skarbu za czas zwyż wyrażony czterech Rat zupełną uczy-
»nili kalkulacyą, oraz *de omnibus suis gestis et transactis* dostatecznie
»uiścili się; Przeto tychże WW. Podskarbach, i UU. Kommissarzow Skar-
»bu W. X. Lit: upewniwszy o wdzięczności, za przykładne i doskonałe
»Urzędowych obowiązkow sprawowania; i podjęte *pro Publico* prace, za-
»dncy nie zostawiając pretensyi, zupełnie ich samych i Sukcessorow ich z
»czterech wykalkulowanych Rat kwituemy, a piątą Ratę Marcową tera-
»żniejszego Roku 1778. iako *intra spatium* zdawanych w ninieyszym Sey-
»mowaniu Rachunkow do obrachowania na terażniejszy Kadencyi Okto-
»browey przychodzącą, *et ad futurum calculum* pozostając, i tylko dla
»wiadomości wedle Stanu Skarbu rozrządzonych z teyże Raty Prowentow
»pranotatorie w rachunku położoną, oraz Summę w Kassie Skarbowey, i na
»Kancellaryi Grodzkiej Upitskiej resztuiącą, Złotych Polskich 35,107. gr:
»20 $\frac{1}{2}$. wynoszącą, niemniej na Remanentach *circa Funda* pozostając *in quan-*
»titate Złotych 44,825. gr: 23 $\frac{1}{2}$. w rachunku podanym wyrażoną, tu-
»dzież Summę Złotych Polskich 60,000. z terażniejszych Skarbu intrat na
»Kopanicę ku potrzebnemu złączeniu defluidacyi Muchawca z Bugiem wy-
»daną, dla wyexplikowania wydatkow oneyże Regestrami przy teyże ope-
»racyi expensowemi, *ad dandam* z tych wszystkich Summ przy Rema-
»nentach Skarbu wyrażonych *rationem*, następującej Kommissyi Skarbo-
»wey zostawujemy.

Gdy zostały przeczytane te dwa Projekta; zabrał Głos Jmć P.
Szymanowski Regent Koronny Poseł Sochaczewski, w ktorym wini-
szując Izbie dokończenia Examinu Rady, a życząc oraz pozosta-
ły czas iaknaużyteczniej na dobro Kraiu obrocić, iako Deputo-
wany do słuchania Rachunkow Skarbu Koronnego, podał Projekt
Kwitu dla Kommissyi Koronney.

Czytał Jmć P. Sekretarz Projekt Jmci P. Sochaczewskiego *de*
tenore sequenti:

„Kwit WW. Podskarbim Koronnym, tudzież WW. i UU.
»Kommissarzom Skarbowym.

»Ponieważ WW. i UU. z Senatu i Stanu Rycerskiego do konfron-
»towania z dowodami Rachunkow Skarbu Koronnego Delegowani od Wiel-
»możnych Adama Łodzi Xięcia Ponińskiego Wielkiego, Rocha z Głogo-
»wy Kossowskiego Nadwornego Podskarbach Koronnych, tudzież WW. i
»UU. Szymona Dzierzbickiego Łęczyckiego, Jgnacego Franciszka Przeben-
»dowskiego Pomorskiego, Woiewodow; Jozefa Wilczewskiego Kasztelana
»Podlaskiego, Piotra Sumińskiego Starosty Bobrownickiego, Waleryana Pi-
»wnickiego Miecznika Ziem Pruskich, Walentego Sobolewskiego Chorąże-
»go Warszawskiego, Jana Rzeszotarskiego Sędziego Ziemskiego Rawskie-
»go, Felixa Łoyka Starosty Szrobskiego, Anastazego Walewskiego Podko-
»morzego Naszego Nadwornego, na Seymie 1776. wyznaczonych Skarbu
»Koronnego Kommissarzow, Stanisława Kostki Kraiewskiego Instygatora
»Koronnego, Jozefa Mikorskiego Podkomorzego Gostyńskiego Pisarza Kom-
»missyi Skarbu Koronnego, na Seym terażniejszy Posła, *cum voto decisivo*
»w teyże Kommissyi zasiadających, dochodow i wydatkow Skarbu Koron-
»nego od dnia 1. Miesiaca Września Roku 1776. do dnia 1. Miesiaca te-
»goż, Roku terażniejszego 1778. przez nich rządzonego, tudzież Rema-
»nentu

»mentu Seymowego 1776. dostateczną odebrali kalkulacyą, dowody wszelkie, Protokoły i Akta zrewidowali, i Stanom Zgromadzonem o dobrych »rządach teyże Kommissyi, i zupełnym *de omnibus gestis & transactis eorum* uiszczeniu się donoszą; Przeto za prace i usilne starania, w przykładney Administracyi Skarbu Koronnego czynione, o względach i wdzięczności tychże WW. Podskarbach, WW. i UU. Kommissarzów, i zasługających upewniwszy, tychże z ich Sukcessorami, żadney nie zostawiając pretensyi, zupełnie kwituujemy. Summy zaś resztujące, to jest w gotowości z Percept *à die 1. Septembris 1776. ad ultimam Augusti 1778.* »Zł: 62,085. gr: 20. den: 17½. z Funduszu na opłatę długów Rzeczypospolitey i grosza sześćdziesiątego dla Kommissarzów Likwidacyjnych »Zł: 23,922. gr: 5. den: 13½. z Proweniencyi z Dobr Ostrogskich Zł: 4,192. »gr: 20. den: 16½. *in Summa* gotowizny Zł: 90,200. gr: 17. den: 11½. »Na Retentach z Remanentu Seymowego 1776. na Łanowym Zł: 448,007. »gr: 14. z Percept *à die 1. Septembris 1776. Anni, ad ultimam Augusti 1778.* na pułtory Kwarcie i Łanowym Zł: 159,804. gr: 19. den: 11½. »z Funduszu długu Rzeczypospolitey umarżającego Zł: 16,839. gr: 1. den: 15½. z Proweniencyi z Dobr Ostrogskich Zł: 30,398. gr: 13. den: 13½. »*in Summa* Retentów Zł: 655,049. gr: 19. den: 5. Nadto osobną Summę »Zł: 35,632. gr: 1. z trzeciej części Expensy na podróż i stancyę dla »Posła Tureckiego z Skarbu Koronnego zastąpionej wynikającą, przez Skarb »Litewski Skarbowi Koronnemu powrócić winną, w Rachunkach przez »tychże WW. i UU. Delegowanych wyrażone, *ad dandum* z nich *rationem* »Kommissyi następującej zostawiamy.

Sprzeciwili się dopiero przeczytanemu Projektowi Jchmć PP. Posłowie Prowincyi Litewskiej, mieniąc: „że zgody na niego być „nie może dotąd, poki Kwit dla Kommissyi Skarbowey Litewskiej „nie będzie podpisany.”

Odezwał się Jmć P. Denisko Poseł Wołyński: „iż ponieważ „Prowincya Litewska opponuje się Kwitowi Kommissyi Skarbowey „Koron: niech Izbę uwiadomi o przyczynach swojej opozycyi, niech „nam okaże, co zdrożnego w tym Projekcie znajduje; bo to nie „zdaje się być gruntowną konwikcyą, że gdy jedna nie jest zakwi- „towana, żeby druga nie była; i przyczyny są tego te: że Prawo „chce mieć oddzielne od obydwóch Kwity, i że sama sprawiedli- „wość wyciąga, ażeby ten został zakwitowany, kto się zupełnie „wyrachuje. Gdyby zaś argument Prowincyi Litewskiej był wa- „żny; tedyby ten z niego nieuchronny wynikał wniosek: że cho- „ciażby jedna Kommissya nayszczystsza w czynnościach swoich by- „ła, i nayspełniejszą Sprawę *de gestis & transactis* zdała, a dru- „ga przeciw sobie miała zarzuty; niewinna bez winney kwito- „waną byłaby nie mogła. A więc albo Prawo o Kwitach byłoby „prożne i daremne, albo, gdybyśmy chcieli iedney Kommissyi nie „ubliżyć słuszności, druga miałaby zawsze Prawo wymodz na nas, „coby chciała, nie coby było słusznego.” Przy końcu Głosu, iako Deputowany, i imieniem Prezesa Deputacyi Jmci X. Biskupa Kuiawskiego, oddał Projekt Kwitu dla Kommissyi Skarbu Lit: który natychmiast czytał Jmć P. Sekretarz w tey osnowie:

„Kwit WW. Podskarbis W. X. Lit: oraz WW. i UU. Kommissarzom Skarbowym.

»Ponieważ W. Michał Hrabia Brzostowski Wielki, Antoni Tyzen- »hauz Nadworny Podskarbiowie; tudzież WW. i UU. Józef Tyszkiewicz »Mściński, Tadeusz Zaba Połocki Kasztelanowie; Teodor Bilewicz By- »ragolski Ciwon, Stefan Romer Trocki, Józef Jeleński Mozyrski Podko- »morzowie; Michał Bułharyn Pisarz Ziemi Wołkowyski, Jan Rukiewicz

Pod-

»Podstoli Grodzieński, Józef Stypański Pisarz Grodzki Lidzki na Seymie »przeszłym Roku 1776. od nas wyznaczeni Kommissyi Skarbu W. X. Lit: »Kommissarze, podawszy Nam i Stanom Rzpltey wszelkich Percept i Expens »Skarbu W. X. Lit: Rachunki, z których gdy Wielbny, WW. i UU. od Nas »i Rzpltey Stanow Delegowani informowali Nas, że Percepta Skarbu W. »X. Lit: z wszelkich Proweniencyi, podług Rachunków podanych za lat »dwa; to jest: 1776. i 1777. a niektórych *ad 1. Aprilis 1778.* jest podana; »z tey przeto, iako też i Expens uczynionych WW. Podskarbach, oraz WW. »i UU. Kommissarzów Skarbu W. X. Lit: kwituujemy, i wdzięczność prac »onychże zapisujemy; z Remanentów iednak w tychże Rachunkach zapi- »sanych, oraz Intrat wszelkich Roku teraźniejszego *prenotatorie* poda- »nych Rachunek ostrzegamy. A że ciż Delegowani donieśli Nam Krolowi »i Stanom Zgromadzonem, że Prawem wyznaczone do Sądzenia i Rządu »Ekonomicznego Skarbu W. X. Lit: dwie Kadencye do Administracyi Skar- »bu są niedostarczające, i niepodaniu Percept i Expens wszelkich Roku te- »raźniejszego 1778. do Rachunków, oraz uzaleniu wielu o niezapłacenie »dotąd przypadających należności, a wypłaconych zpoźnienia niemającego »były przyczyną; Postanawiamy więc odtąd, aby oprócz dwóch Kadencyi »dawney ustanowionych dla Administracyi Ekonomiczney ustawicznosci »w Rządzie potrzebującej, nieustannie Kommissya Skarbową W. X. Lit: w »Komplecie opisanym *extra Cadentiam* znajdowała się, dla czego Pensya »dla WW. i UU. Kommissarzów, *juxta presentiam* każdego w tey mierze, »sposobem dla Konsyliarzów Rady przy boku Naszym Nieustającej, opisa- »nym, Kwartalami między przytomnych dzielona być ma. Obowiązujemy »przytym tychże WW. i UU. Kommissarzów aby Expens Skarbu W. X. Lit: »podług Tabelli Prawem Roku 1776. ustanowionej, sposobem dla Kom- »missyi Skarbu Koronnego Prawem Roku 1776. pod Tytułem = Wydatki »Koronne; opisanym czyniona była, a Rachunki na Seymie przyszłe, we- »dług Schema przez Nas i Radę Naszą ułożonego, i Kommissyom Skar- »bowym Obojga Narodów już oddanego, układanemi na potym bywały, »mieć chcemy.

Lecz i ten Projekt znalazłszy przeciw sobie wiele opozycyi; oświadczył J. P. Marszałek: „Ponieważ na podane Projekta Kwi- »tow nie masz zgody, donoszę: że *ad deliberandum* zostawione są »dwa Projekta Kwitów Litewskich, a ieden Koronny.”

W tym zabrał Głos J. P. Kęszycki Poseł Poznański, a dopra- »szając się wygotowania Projektu Noty Odpowiedney Posłowi Ros- »yjskiemu (o co też cała powszechnie Izba z prozbą odezwała się) »podał Projekt Kwitu dla Departamentu Wojskowego, który czytał J. P. Sekretarz, iak następuje:

„Kwit dla Departamentu Wojskowego.

»Odebrałszy Rapport od Wielbnego, Wielmożnych i Urodzo- »nych Delegowanych do Examinowania Czynności Departamentu Woy- »skowego, gdy ciż Delegowani dali Zaświadczenie o wszelkich Czyn- »nościach, i o iak naydokładniejszym Rządzie Woyłki, i opatrzeniu ta- »goż w broń nową, i wszelkie rekwizyta. Z tego powodu Zasiadają- »cym WW. Branickiemu Koronnemu, Ogińskiemu Litewskiemu Wiel- »kim, Rzewuskiemu Koronnemu, Sosnowskiemu Litewskiemu Polnym, »Hetmanom; niemniej WW. i UU. Augustowi Xięciu Ordynatowi Suł- »kowskiemu Woiewodzie Kaliskiemu, Łackiemu Sandomirskiemu, Popie- »łowi Małogoskiemu Kasztelanom; Dziekońskiemu Strażnikowi Polnemu »Litewskiemu, Gadowskiemu Podkomorzemu Sochaczewskiemu, Xięciu »Czartoryjskiemu Generałowi Ziemi Podolskich, Miaszkowskiemu Staroście »Gnieźnieńskiemu, tegoż Departamentu Konsyliarzom; tudzież UU: »Kurdwanowskiemu Podkomorzemu Bułkiemu, Koronnemu, Olędzkiemu »Litewskiemu, w przerzeczonym Departamencie *cum voto decisivo* zafia-

Yy

da-

»dającym Pifarzom; winną pracy ich, i usługom przyprowadzić
»Woytko do iak najlepzszego porządku, wdzięczność zostawujemy, i z
»Rozządzenia, oraz wszelkich wydatków, iako dla potrzeb Woytka na-
»stąpionych, tychże kwitujemy.»

In *Continenti* Jmć Pan Medeksza Poseł Kowieński podał oso-
bny Projekt do względów Rzeczypospolitey na Zasługi Jmć Pana
Generała Komarzewskiego, *tenoris talis*:

„Względ na Zasługi Ur: Jana Komarzewskiego Generał-Ma-
jora w Woysku Obojga Narodów przy Boku Naszym Employo-
wanego.

»Ponieważ Urodzony Jan Komarzewski Generał Major w Woysku
»Obojga Narodów przy Boku Naszym Employowany, równie dla Woy-
»tka W. X. Lit: iako i dla Koronnego pracuje; Przeto mieć chcemy,
»aby oprócz dwunastu tyficy Roczney Gaży, które dotąd ze Skarbu Ko-
»ronnego odbiera, ze Skarbu Litewskiego po sześć tyficy Zł: Pol: ad
»vita tempora corocznie był płacony.»

Obydwa te Projekta na zapytanie J. Pana Marszałka *unanimi-
tate* przyjęte i podpisane.

Użył tej okoliczności traktujących się materyi Wojskowych
Jmć Pan Puttkamer Sędzia i Poseł Zmudzki za Projektem Jmci
Pana Niemcewicza podanym do Laski, względem powiększenia mu
pensyi iako Regentowi Kommissyi Wojskowej Litewskiej; Ale
J. Pan Markowski Poseł Podolski przełożył: że torozsądzeniu we-
wnętrznemu Kommissyi Wojskowej Litewskiej zostawić należy;
która jeżeli mieć będzie dostateczny Fundusz, najlepiej wiedzieć
będzie, komu, i iak ma nadgradzać.

Jmć Pan Potkański Podkomorzy i Poseł Sandomirski po da-
nym Kommissyi Edukacyi Narodowej Świadectwie z chwalebnie
dopełnionych Urzędu swego obowiązków, upraszał Izby o zakwi-
towanie oneyże, i tym końcem oddał Projekt Kwitu do Laski, kto-
ry wraz czytał J. P. Sekretarz Seymowy w tym ułożeniu:

„Kwit de *Perceptis & Expensis* Kommissyi Edukacyney.

»Z uczynionej Nam dokładney Relacyi przez Delegowanych do
»obrachowania de *Perceptis & Expensis ad mentem* Konstytucyi 1776.
»Funduszu Kommissyi Edukacyney: iż też Kommissya od dnia pier-
»wszego Miesiąca Lipca w Roku 1776. to jest od czasu, do którego
»zajmowała Kalkulacya Seymu ostatniego, aż do dnia pierwszego Lipca
»w Roku terażniejszy 1778. iafne i dowiedzione Percepti i Expens oka-
»zała Rachunki, które Delegowani od Nas po pilnym roztrząśnieniu
»podpisami swemi zaświadczyli; My Krol i Stany Rzeczypospolitey
»Kommissyą Edukacyną de *Perceptis & Expensis* dwuletniej Funduszu
»Administracyi kwitujemy i zaspokajamy. Jako zaś okazano jest temż
»Rachunkami, iż od dnia pierwszego Lipca terażniejszego Roku po-
»zostaie Remanent w Kafsach Kommissyi Edukacyney 129,326. Zł:
»Gr: 24. $\frac{1}{2}$. takowy Remanent do Rachunków przyszłego Seymu wciąż-
»gniony być ma.

»Odbierając uwiadomienie z Protokołów Kommissyi Edukacyney,
»że też Kommissya addalając od siebie *possibilitatem* nawet Personalnych
»zysków postanowiła *per legem Curiam* jednomyślnie, żeby żaden z O-
»sob ią składających Summ Funduszowych brać na Procentową lokacyą,
»lub Dobr na opłacenie z nich *perpetui census* nie mógł. My Stany
»Rzeczypospolitey dając Publiczne świadectwo i zaletę takowemu posta-
»nowieniu, mieć chcemy, ażeby też chwalebna ustawa, iako od dziś za-
»siadających dobrowolnie przyjęta, tak przyszłych nawet na zawsze Kom-
»missarzów była obowiązująca, i od nich ściśle zachowana.»

J. P.

J. P. Krzucki Poseł Wołyński stosując się do okoliczności,
w zabranym Głosie oświadczył: iż ma Projekt tyczący się Kom-
missyi Edukacyney, który za powszechnym zezwoleniem sam czy-
tał w te słowa:

„Powiększenie Biblioteki Publiczney.

»Aby tak chwalebne i nayoczywiście przekonywające każdego o
»pożyteczności dla całego Narodu dzieło, Ufundowanie Załuskich Biblio-
»teki Publiczney Rzeczypospolitey w Mieście Warszawie Rezydencyi Na-
»szej, którą pod rząd Kommissyi Edukacyney na zawsze oddaemy,
»nie upadało, i owszem pomnożone było; stanowią: (nie wyłączając
»nikogo z przędzy i druku Książek mającego pożytek) aby odtąd żadney
»Księgi w Kraiu wyszłej i wyiść mającej, iako też i zagranicznej spro-
»wadzonej ku sprzedaniu, nie wolno było sprzedawać, dopokiby za-
»świadczenia nie było od Kommissyi Edukacyney o oddaniu pier-
»wszego Exemplarza do teyże Biblioteki. A ktoby się ważył nie dopeł-
»niwszy tey kondycyi przedawać, zapozwany bądź przez Instygatora na
»rzecz Funduszu Edukacyi czyniącego, bądź przez zawiadującego Biblio-
»teką, Kommissyi Edukacyney ma się sprawić; i będąc o tym przeko-
»nany: wszystkie Exemplarze nie sprzedane, i pieniądze wzięte za sprze-
»dane (*præviò juramentò supra quantitatem*) Fisco tey Biblioteki na kupie-
»nie Książek podpadać mają.

Po przeczytaniu gdy się znalazły oppozycye przeciwko Proie-
ktowi Jmci P. Wołyńskiego, wzięty był do poprawy; zaś na Kwit
dla Kommissyi Edukacyney, zapytana od Jmci P. Marszałka Izba,
jednomyślnie zgodziła się.

Jmć P. Sierakowski Poseł Krakowski żądał: aby w Projekcie
Jmci P. Wołyńskiego umieścić Bibliotekę Krakowską, do poro-
wnania z Warszawską i Wileńską w zaszczytciu podobnym Przy-
wileiem.

Hoc *durante* poprawiony Jmci P. Wołyńskiego Projekt, czytał
Jmć P. Sekretarz z takowemi odmianami:

„Powiększenie Biblioteki Publiczney.

»Aby tak chwalebne, i nayoczywiście przekonywające każdego o
»pożyteczności dla całego Narodu dzieło, Ufundowanie Załuskich Biblio-
»teki Publiczney Rzeczypospolitey, w Mieście Warszawie Rezydencyi Na-
»szej, którą pod rząd Kommissyi Edukacyney na zawsze oddaemy, nie
»upadało, i owszem pomnożone było; stanowią: aby odtąd Drukar-
»niom w Kraiach Rzeczypospolitey żadney Księgi w Kraiu wyszłej, i wyiść
»mającej nie wolno było sprzedawać, dopokiby zaświadczenia nie było od
»Kommissyi Edukacyney o oddaniu pierwszego Exemplarza do teyże Bi-
»blioteki. Ktore to zaświadczenia Kommissya Edukacyi trudnić nie po-
»winna. A co się tyczy Prowincyi W. X. Lit: stanowią: aby podobnie
»wszelkie Drukarnie w Prowincyi Lit: oddawały ieden Exemplarz wycho-
»dzącego z Drukarni dzieła do Biblioteki Wileńskiej. A ktoby się ważył,
»niedopełniwszy tey kondycyi, przedawać, zapozwany bądź przez Insty-
»gatora na rzecz Funduszu Edukacyi czyniącego, bądź przez zawiadują-
»cego Biblioteką, Kommissyi Edukacyney ma się sprawić; i będąc o
»tym przekonany, wszystkie Exemplarze niesprzedane, i pieniądze wzięte
»za sprzedane (*præviò Juramentò supra quantitatem*) Fisco tey Biblioteki
»na kupienie Książek podpadać mają.

Poprawiony Projekt mając takż przeciw sobie oppozycye;
wniósł Jmć P. Marszałek: iż najlepiej podobno wszystkim dogo-
dzi się, gdy obydwaj Projekta poprawny, i niepoprawny będą czytane.

Otoż obydwaj czytał Jmć P. Sekretarz. Ale gdy i w ten czas
jednomyślności nie było, poszły *in deliberationem*, z ktorey wię-
cey nie wyszły.

Yy 2

W tym

W tym miejscu zabrał Głos Jmć P. Wodziński Poseł Nurski, szukając u Stanu Rycerskiego litości nad smutnym Brata swego Jmci X. Biskupa Smoleńskiego losem, który znamienitą w Kościele i Senacie zaszczycony dostojnością, nietylko jest w niemożności utrzymywać przyzwicie swój Charakter, ale prawie sposobu do życia nie ma, przez utraconą nadzieję w odbieraniu Pensyi, z Łaski Nayaśniejszego Pana i Stanow Rzeczypospolitey na Seymie 1776. ze Skarbu Lit. wyznaczoney. Upraszał więc, ażeby inny iaki pewniejszy był mu obmyślony Fundusz: do czego oddał do Łaski Projekt, a drugi za Jmć P. Młodzianowskim pod tytułem: *Deservita Mercedis*, do zapłacenia zaległej w Skarbie Pensyi Deputackiej.

Po Jmci P. Nurskim miał rzecz Jmć P. Kretkowski Starosta Przedecki Poseł Brzeski Kujawski:

„Być Oyczyźnie życzliwym, i szukać iey dobra, jest wspaniałym ducha Obywatelskiego darem i przymiotem; będąc zaś iey wierną usługą obowiązany, jest każdego koniecznym Prawem, to zachować i wykonać, czego iey dobra, szczegulna wymaga i usilnie potrzeba. Deputowany przeto do Examinu Kommissyi Likwidacyney wraz z godnemi Kollegami memi, znałem niezbita powinność moją, iż nie tylo w tej okoliczności sprawiam usługę Publiczną, ale też wierny z oneyże tej Izbie, ile z tak wielkiego złożoney Mężow grona, zdawać przyjdzie rachunek. Czego gdy mi rzetelne w przekonaniu sumnienia i sprawie dliwości teyto Przewacney Kommissyi, a w szczegulności zasiadającym w oneyże godnym Mężom czynić przychodzi Zaświadczenie, wyznać winien jestem: iż gdyby każda Magistratura była równą tchnąca sprawiedliwością, i Oyczyzny dobra gorliwością, śmieleby Rzeczpospolita bez najmniejszego iey Examinu przestawać powinna. Albowiem co w dawniejszym wieku tylą Projektami trudniło i zaprzętało Seymow, to w tym czteroletnim biegu czasu niemal ogólnie ułatwiła i zaspokoila. Kto re więc dzieło ieżeli daley kontynuować Rzeczypospolitey będzie zdawało się, sądzę słusnością, z miejsca mego Prześw. Stanu Rycerskiego upraszać: ażeby daley niniejszą czynność z podobnym dla dobra Publicznego pretensyi załatwieniem decydowała, i kończyła; A że w tej Kommissyi godny współ-Pracownik Kommissarz i Pisarz Jmć P. Czarnocki Podstoli Ziemi Drohickej, z powszechną pochwałą trzymający pióro, utrzymywał wraz koniecznie potrzebną teyże Kommissyi Kancellaryą; zaczynam należy mi sprawiedliwym JJ. OO. JJ. WW. W Panow Dobrodzieiów oddać, i zalecić go względem; dla całej zaś Prześwietney Kommissyi, iako godnie i pracowicie zachowujący się, o przyzwoite Zaświadczenie, i zakwitowanie mam honor dopraszać się.

Koncząc Mowę dał Projekt Kwitu: czytał go Jmć P. Sekretarz w te słowa:

„Zakwitowanie Kommissyi Likwidującej Długi Rzeczypospolitey.

„Ponieważ Delegowani, od Stanow do Kommissyi Likwidującej Długi Rzeczypospolitey, donieśli nam i przełożyli: iż też Kommissya po zakończeniu Likwidacyi długow pierwszej Klasy, lubo się usilnie starała o zakończenie drugiej Klasy Długow Rzeczypospolitey, i tym końcem wiele czasu na te prace poświęciła; gdy atoli, tak z powodu zadawnionych Spraw, a ztąd Dylacyi od Skarbow Obojga Narodow częstokroć dla szukania dowodow w Archiwum Skarbu Rzeczypospolitey, ku odbiciu Pretensyi branych, iako też z przyczyn samychże Pretensyi, trudność w okazaniu Stronom czyniących, i wiele czasu w Likwidowaniu zabierających, też czynność zakończona być nie mogła i nie została; Przeto *de Peractis* Kommissya Likwidacyiną zakwitowawszy, i Osobom

w niey

»w niey zasiadającym, pilnie *pro Publico* pracującym, pomimo Prawami Lat 1775. i 1776. ustanowionej Nadgrody, iako już zasłużoney, i teraz za czteroletnią pracę przyznanej, za chwalebne Funkcyi sprawowanie, iłożyć wreszcie miane dokonczenie i starania, wdzięczność i względy upewniwszy, żądając mieć toż Dzieło skutecznie dokonzone, mieć chcemy, aby też Klasyę, ciż Kommissarze, żadnych innych, iako już z opisu Praw upadłych, (precz w komunikacyi będących pretensyi) nie przyjmując, zupełnie podług przepisu Prawa zakończyli, i Nam po zakończeniu, oraz okazaniu każdego długu, czy się należyć, lub nie, będzie? podać starali się.

Tu J. Pan Potocki Starosta Szczerzecki Poseł Mielnicki, wracając się do początkowego swego o Poselstwach Zagranicznych wniesienia, podał Projekt.

Zapytał się Jmć Pan Marszałek: czy jest zgoda na Kwit dla Kommissyi Likwidacyney? a znalazłszy iednomysłność, przystąpił do podpisania onego.

Po ułatwionych tym sposobem Kwitach, wniosł J. Pan Pniewski Poseł Czerski: iż z okazji poprzedzającej o Bibliotece Załuskich wzmianki, gdy Sukcesorowie tychże Załuskich dotąd nie są zaspokoieni, ma w tej mierze przygotowany Projekt, o ktorego przyjęcie i przeczytanie upraszał.

Oświadczył J. Pan Marszałek: „Mam honor Prześwietnemu Stanowi Ryckiemu oznajmić: że Projekt mający być czytany jest z Recessu Seymu przeszłego; a więc pierwszeństwo przed nowo-rodzającemi się mieć powinien.

Czytał go zatym J. Pan Sekretarz Seymowy:

„Wdzięczność Sukcesorom Krwi i Imienia Załuskich za Bibliotekę.

„Przez zmarłych, a żywey godnych pamięci Przewielebnych Andrzeja Krakowskiego, i Jozefa Kijowskiego Biskupow Załuskich, zebrał do tutejszej Biblioteki z Państw Europejskich i Azyatyckich nawiąbytniejsi Autorowie przekładają nam sprawiedliwość; iż gdyśmy w tej Bibliotece żadney Zagranicznej nieustępujący, tak szacowną ofiarę ochoczym przyjęli sercem, abyśmy wdzięczność Sukcesorom tych znacznych i pełnych miłości ku Oyczyźnie Mężow oświadczyli. Ta przydzisiejszych Rzeczypospolitey okolicznościach, lubo tak znacznym nakupienie Placow, okazałość Murów, i sprowadzenie Książek złożonym kosztem kilku Millionow, a tym bardziey chwalebney chęci to wszystko czyniących równą być nie może, przecież aby żadna nie była: Nayprzod na wieczną pamiątkę ta Biblioteka teraz Rzeczypospolitey, nazawsze pod Imieniem i Herbem Fundatorow Załuskich utrzymywaną będzie. A temuż Imieniowi w Osobach pozostałych Urodzonym: Bogumiłowi niegdyś Ignacego Załuskiego Synowi Chęcińskiemu, Franciszkowi Groieckiemu Starostom Załuskim, i także Bogumiłowi niegdyś Marcina Załuskiego Synowi, żadney Krolewszczyzny nie mającemu, niegdyś wspomnianych Przewielebnych Biskupow Krakowskiego i Kijowskiego Synowcowi, Wnukom i Imiennikom, tudzież Sukcesorom od dwuch Siostr, to jest: Ludwiki Ośolińskiej Kasztelanowej Gostyńskiej, i Alexandry Lanckorońskiej Kasztelanowej także Gostyńskiej, widącym na trzy Głowy: Ośolińskich, Lanckorońskich i Załuskich, Starostwa Zawichostskie, Oycowskie, Inowłodzkie i Groieckie, z Xigzącym Polem, bez naruszenia Prawa dożywotniego aktualnych Poselsorow obojey Płci, niemnię tych Obywatelow, którym na te Krolewszczyzny na Seymie 1775. Prawo Emfiteutyczne nadane było, Prawem wiecznego Dziedzictwa nadałemy, i w naturę Dobr Ziemskich przeistaczamy, a to z temiż famenami przyległościami i przynależnościami,

Zz

jakie-

»jaki w Oryginalnych nadaniach i Przywilejach tymże Starostom Ru-
 »żących są wyrażone, *Et cum Jure Patronatus*, i wszelkie znosząc Pra-
 »wa, Przywileje, Woytostwa, Sołtystwa, Prawu Ziemskiemu odtąd nie-
 »wątплиwie podlegać deklarujemy, *salvâ Quartâ, juxta Lufrationem 1765.*
 »Skarbowi Koronnemu *in perpetuum referwatâ*. Zeby zaś do tego Dzie-
 »dzictwa wspomnieni Imiennicy i Sukcesorowie przyść mogli, bez
 »własnego na zaspokojenie Praw Różających *ad Emphyteuses* tych samych
 »Krolewskich kosztu, iako też, żeby i Skarb publiczny w dochodzie
 »terazniejszym według Lufracji 1765. z tychże Krolewskich, iako
 »to: ze Starostwa Zawichostskiego na Rok Złoty dwa tysiące pięćset
 »siedemdziesiąt siedm i groszy piętnaście, z Oycowskiego Złoty tysiąc
 »sześćset dziewięćdziesiąt dziewięć, groszy trzy, szeląg jeden, z Ino-
 »włodzkiego Złoty tysiąc pięćset pięć, groszy jedenaście, z Groieckie-
 »go Złoty tysiąc osiemdziesiąt trzy, groszy trzy, szeląg jeden wyno-
 »szących nie szkodował, tę Kwartę na opłacenie Praw Emphyteutycznych
 »przez lat piętnaście od niey uwalniając: potym do Skarbu Koronnego
 »płaconą mieć chcemy; *ab aliis zaś oneribus publicis*, do których Do-
 »bra Ziemskie nie należą, wzmiankowane Krolewskich w dziedzi-
 »two idące wyimujemy. Ze zaś nadgroda dopiero wspomniona nie jest
 »proporcjonalna ofierze tak kosztownej Biblioteki Rzeczypospolitey u-
 »czynionej, a Skarb publiczny wycieczony jest; Przeto wdzięczność
 »i, względem wszelkie w okazach przydatnych, dla wzmiankowanych I-
 »mienników i Sukcesorów w pamięci zawsze mieć będziemy. Ta zaś
 »nadgroda, że do równego między wyżej wyrażonemi Sukcesorami
 »Krwi i Imienia podziału należeć powinna, ostrzegamy. A co się ty-
 »cze Placow Stanisławskiego, Wesłowskiego, i Szafarskiego zwanych, z
 »zabudowaniami na nich stojącemi i do Mennicy używanemi, Sukces-
 »sorom z rodzonych Siostr Biskupów Krakowskiego i Kijowskiego z Pro-
 »wentami należącemi od śmierci s. p. Biskupa Kijowskiego *in spatio cze-
 »rech Niedzieli* odtąd aby oddane były, zalecamy. Summę zaś czter-
 »dzieści sześć tysięcy Złoty Polskich legowaną i na Dobrach Ga-
 »skach zapisaną na Bibliotekarzów i Rezydentów dla Dozorców Biblio-
 »teki, *in corpore* teży Biblioteki dla Rzeczypospolitey zostawiamy.

Po przeczytaniu, odezwiała się Izba: aby poszedł na delibe-
 rację.

Dla uprzątnienia wyniknąć mogących trudności przy nastąpić
 mianey Decyzji; Jmć Pan Potocki Pisarz Wielki W. X. Litew-
 skiego Poseł Lubelski zabrał rzecz w tej treści: „Jako zasiada-
 »jącemu w Kommissji Edukacyney, jest w tym czasie przyzwoi-
 »te, i potrzebne przymowienie się. Nie masz, zna to dobrze już
 »każdy, żadney o tym kwestyi, aby Sukcesorowie Załuskich pra-
 »wa do wdzięczności nie mieli. O to tylko podobno teraz idzie:
 »jaki ma być ten sposób wdzięczności. Nie tamując nikomu wol-
 »ności w podawaniu iak naydogodniejszych w tym punkcie Pro-
 »jektów, ia z moiej strony moy choć skromny podaję, i aby był
 »przyjęty i czytany z mieysca mego dopraszam się.”

Wraz czytał Jmć Pan Sekretarz ten Projekt:

„Nadgroda Sukcesorom Krwi i Imienia Załuskich.

„Fundusz Biblioteki Publiczney z Officynami i Placami do niey
 »należącemi, w Mieście Warszawie przez niegdy Przewielebnego Jozę-
 »fą Załuskiego Biskupa Kijowskiego dla Rzeczypospolitey uczynionej,
 »dawniej pod dozorem Jezuitów będącej, teraz zaś pod Rząd Kom-
 »missji Edukacyney oddanej, sprawiedliwej po nas wyciąga wdzięczno-
 »ści. A przeto to tak chwalebne dzieło mile przyjąwszy, za rzecz flu-
 »szną uznajemy, Sukcesorom tegoż Przewielebnego Załuskiego okazać
 »Nasze względy; Jakoż tym końcem rozwiązując Reces na Seymie w

Ro-

»Roku 1776. zaszły, za ten użyteczny Rzeczypospolitey Fundusz dla tych-
 »że Sukcesorów Summę Pięć kroć sto tysięcy Zł. Polsk. wyznaczamy; i aby
 »ta przez Skarb Rzeczypospolitey po zaspokojeniu długów pierwszej Klas-
 »sy, z Funduszu na też długi wyznaczonego, *ante omnia* tymże Sukces-
 »sorom wypłacona była, stanowiąmy.

Po przeczytaniu poszedł *ad deliberandum*.

W tym Jmć Pan Walewski Podkomorzy i Poseł Krakowski
 mówić zaczął w ten sposób: „Pozwoli Prześwietny Stan Rycerski
 »do czyniących się za Zasłużonemi wniesień, i mnie też przyło-
 »żyć się. Smiałość, którą zabieram w prozbach za Jmcią P. Ma-
 »łachowskim Marszałkiem Trybunalskim Sstą Oświecimskim, fundu-
 »je się na tym zaufaniu, które mam z przeświadczenia o wzglę-
 »dach i wdzięczności Stanu Rycerskiego ku Mężom wysłużonym
 »w Ojczyźnie. Zeby się zaś pokazało, iż prozba na najmniej-
 »uszczenie Skarbu nie godzi, rzecz całą objaśniam.”

Przystąpił potym do explikacyi interesu całego: który prze-
 żożywszy Izbie, dał do czytania Projekt *de tenore sequenti*:

„Zakwitowanie Sukcesorów niegdy Urodzonego Adama Ma-
 »łachowskiego Krayczego Koronnego Starosty Oświecimskiego.

„Ponieważ niegdy Urodzony Adam Małachowski Krayczy Koronny
 »Starosta Oświecimski, z dozwoleń Konstytucji 1736. Roku, Cło wo-
 »dne pod Broszkowicami na reparacyę Zamku Oświecimskiego, a drugie
 »ładowe od Soli, podług Praw w latach 1565. 1674. i 1736. zaszłych,
 »Miastu Oświecimowi służące wybierał, z pierwszego reparacyę Zamku
 »Oświecimskiego utrzymywał, o drugie z Miastem Oświecimem ugodził
 »się. Przeto rzeczonych Cef wybieranie za Prawne uznawszy, Sukcesso-
 »row tegoż niegdy Urodzonego Adama Małachowskiego Starosty Oświe-
 »cimskiego od wszelkich przez kogożkolwiek, i gdziekolwiek z przycz-
 »ny wybierania rzeczonych Cła Solnego roszczonych Pretensyi, i impety-
 »cyi, za zgodą Wszech Stanów na zawsze uwalniamy; Salwę w Dekre-
 »cie Kommissji Skarbowey Koronnej 1764. Roku zapadłym, Urodzone-
 »mu Instygatorowi Koronnemu zostawioną znosimy; żadney sobie i ko-
 »mużkolwiek do Sukcesorów rzeczonych niegdy Ur: Adama Małachowskie-
 »go, względem wybierania pomienionego od Soli Cła, nie zostawiamy
 »pretensyi, i owszem onęz wiecznie umarzamy.

Za zgodą powszechną był ten Projekt podpisany.

Zatrzymane więc były dalsze Projekty aż do ugodzenia w Izbie
 Senatorskiej tych, które iednomyślnie Izba przyjęła. Co gdy na-
 stąpiło; uwiadomiwszy o tym Jmć P. Marszałek Stan Rycerski,
 solwował Sessyą do dnia jutrzejszego.

Dnia Tegoż

SESSYA

W IZBIE SENATORSKIEJ.

Za przyściem J. K. Mci do Senatu, Xże Marszałek W. Kor-
 oświadczył: że gdy od będącego *in deliberatione* na dniu wczoray-
 szym Projektu względem Żydów Krzemienieckich, podobało się
 Prześwietnym Stanom, dołożony do niego Przydatek o Rezolucyi
 Rady w Sprawie Grodu Szawelskiego oddzielić, a tak tamten Projekt
 wczoray ugodzony został, Przydatek zaś względem Grodu Szawel-
 skiego do dnia dzisiejszego *ad deliberandum* był wzięty: gdy więc
 dziś

Lz 2

dzis do Decyzji Prześwieconego Senatu z Izby Poselskiej przychodzi, prozbą jego jest, aby Najjaśniejszy Pan na przeczytanie onego raczył przyzwolić.

Wezwał zatem Jmć P. Marszałek Nadw. Lit. do czytania tego Projektu Jmci P. Potockiego Pisarza W. W. X. Lit. lubo Posła Lubelskiego, dla właśnie w tym czasie nieprzytomnych innych Dygnitarzów, i czytał takowy Projekt tenże Jmć P. Pisarz W. W. X. Litewskiego.

Po przeczytaniu doniósł Xże Marszałek W. Koronny, że ten Projekt jest w Izbie Poselskiej *unanimiter* przyjęty; i pytał czyli Przeświecony Senat zgadza się nań także *unanimiter*? Czy też *ad Turnum* trzeba przystąpić?

Powszechna zgoda zaszła. Zaczyn Jmć Pan Czaplic Łowczy W. Kor. wysłany był dla doniesienia Izbie Poselskiej; a Xże Marszałek W. Kor. zaprosił Jhmciów Deputowanych do podpisania Projektu. Po którym zbliżywszy się Ministerium do Tronu; Sessya solwowana na godzinę 5. po Południu.

S E S S Y A

W IZBIE SENATORSKIEJ.

Po Południu.

Przyszedłszy Najjaśniejszy Pan do Senatu; Xże Marszałek W. Kor. uwiadomił: że ma przysłany Projekt Kwitu dla Komisyyi Edukacyney; Czytał ten Projekt Jmć P. Mniszech Sekretarz W. W. X. Litewskiego.

Przed Decyzją Jhmć PP. Kwilecki za Kasztelaną Biechowską, i Zboński za Raciążką konferowane sobie, złożyli u Tronu J. K. Mci zwykłe podziękowania; Zaczyn na Kwit Komisyyi Edukacyney w Senacie *unanimitas* nastąpiła.

Niebawiać Xże Marszałek W. Kor. uwiadomił o przysłanym Kwicie dla Departamentu Wojskowego; Po którego przeczytaniu oznaymiwszy: że *unanimitate* w Izbie Poselskiej przyjęty; zaszła i w Senacie nań zgoda.

Przysłany także z Izby Poselskiej Projekt pod tytułem = Wzgląd na Zasługi Ur. Jana Komarzewskiego Generała Majora &c: po przeczytaniu i ogłoszeniu zgody w Izbie Poselskiej, podobnie i w Senacie ugodzony.

Po niejakim czasie znowu Xże Marszałek W. K. oznaymił o Kwicie dla Komisyyi Likwidacyney; Po którego przeczytaniu zabrał Głos Jmć P. Kossowski Podskarbi Nadw. Koronny; Rzeczą jego było: iż nie ubliżając w niwczym zaszłej w Izbie Poselskiej iednomyślności na ten Projekt, szczególnie względem Komisyyi chce podać iedną uwagę; to jest: że lubo podobało się Stanom 1775. Roku Komisyyą Likwidacyną postanowić, gdy iednak ta Komisyya na trzydzieści kilka Tysięcy Skarb Rzeczypospolitey kosztuje; Radził, aby czynności iey zdać na Komisyyą Skarbową, a tę expens na pilniejsze Rzeczypospolitey potrzeby zachować.

Po Głosie Jmci P. Podskarbiego Nadwornego Kor: zaszła iednomyślność na Kwit dla Komisyyi Likwidacyney.

Xże

Xiąże Marszałek Wielki Koronny doniósł ieszcze o Projekcie Jmci Pana Małachowskiego Marszałka Trybunału Koronnego; na który oświadczywszy *unanimitatem* Izby Poselskiej; zaszła *unanimitas* i Senatu, ale ostrzeżenie dwóch Jhmciów Panów Senatorów uczyniło: aby Projektu każde podług Prawa nie wprzód decydowano, aż *ad deliberandum* będą podane.

Jhmć Panowie Deputowani do Konstytucyi, każdy z osobna Projekt w czasie swoim podpisując, gdy i ten ostatni podpisali; Ministerium zbliżywszy się do Tronu, Sessya solwowana na dzień iutrzeyszy na godzinę 11.

S E S S Y A XXVII.

Dnia 4. Listopada.

W IZBIE POSELSKIEJ.

ZAGAIŁ J. P. Marszałek Seymowy upraszając, aby do zakwitowania Komisyyi Skarbowey Obojga Narodów Stan Rycerski niebawnie przystąpił.

Czytany był Projekt Kwitu dla Komisyyi Skarbu Koronnego *in deliberatione* zostający.

Po przeczytaniu gdy Jmć Pan Marszałek pytał Izby: czy przystaie na dopiero czytany Kwit Komisyyi Skarbu Koronnego? Niektorzy Jhmć Panowie Posłowie Prowincyi Litewskiej nie chcieli pozwolić, pokiby w przod Komisyya Skarbowa Litewska zakwitowaną nie była: a to na fundamencie pierwszeństwa Prowincyi Litewskiej przed Koronnemi *ex re* przypadłey podczas Seymu na też Prowincyą Alternaty.

Jmć Pan Marszałek dla zapobieżenia dalszym sporom, i ochrony czasu, udał się *ad Turnum*; i iuż Jhmć Panowie Wileńscy zaczęli wotować; ale niektorzy Jhmć Panowie Posłowie Litewscy stanęli z opozycyą.

Zaczyn oświadczył Izbie J. P. Marszałek: „Zacząty jest *Turnus*, mam iuż dwie kreski: Prawo przerywać *Turnum* zabrania: Posłowie tamują; co z tym czynić?

Różne w powszechnym rozdwojeniu dały się słyszeć odezwy.

Zdało się Jmci Panu Marszałkowi, ieszcze raz Izby zapytać; pytał więc: „Czy zgoda na Kwit dla Komisyyi Skarbu Koronnego? „Zgoda” odezwali się wszyscy, okrom Jmci Pana Wolmiera Posła Smoleńskiego, który przydał: i *Litewskiego*. Ale odebrawszy od Jmci Pana Marszałka odpowiedź: iż Kwit dla Komisyyi Litewskiej potym nastąpi; uspokoił się w swojej pretenzysy. A Kwit dla Komisyyi Skarbu Koronnego przyjęty i do Senatu odesłany.

Zabrał potym Głos Jmć Pan Marszałek Seymowy: „Jednomyślność Prześwieconego Stanu Rycerskiego na Kwit dla Komisyyi Skarbowey Koronney, czyni mi nadzieję o rowney na Kwit dla Komisyyi Litewskiej. Dwa są Projekta Kwitów dla tej Komisyyi. Jeden Jmci Pana Wołyńskiego z ostrzeżeniem względem Kadencyi Komisyyi, drugi Jmci Pana Kijowskiego bez żadnego

Aaa

„dnego ostrzeżenia. Na woli Prześwieconego Stanu Rycerskiego będzie, wybor w tych Kwitach uczynić, ia o to tylko z mieysca „mego dopraszam się: aby bez zwłoki czasu na którykolwiek „nimitas nastąpiła.”

Przystępował Jmć Pan Sekretarz Seymowy do czytania Projektu Kwitu Jmci Pana Wołyńskiego; ale Jmć Pan Wolmer Poseł Smoleński tamował czytanie, wnosząc: iż Projekt ten jest z uymą prerogatyw W. X. Litewskiego, iako ułożony od Osob z dwóch Prowincyi Koronnych bez dołożenia się trzeciej Litewskiej. Wszakże na remonstracye Jmci Pana Marszałka i innych Posłów przyzwolił na czytanie Projektu.

Czytał pomieniony Projekt Jmć Pan Sekretarz.

Jmć Pan Marszałek pytał Izby: czy zgoda na ten Projekt? ale liczne zachodziły opozycye.

Jmć Pan Puttkamer Sędzia i Poseł Zmudzki mówił w tej ośnowie:

„Znam dostatecznie moc i powagę tej Świątnicy w stanowieniu „Praw nowych, i przeistaczaniu dawnych, znam też równie, że to naydzielniejszy Narodu mieysce, ma swoje przepisy, i oznaczone stopnie obrządkow. Duch bowiem przezornego Prawodawstwa przejrzał „tę potrzebę, i samym Prawodawcom przeznaczył do postępów regułę, rozdziałając gatunki ich czynności.

„Seym wolny nadaie wprawdzie wolność każdemu z ucharakteryzowanych do składu Rzeczypospolitey podawać Projekta; i lubo powołany Mąż do tak poważnej Świątnicy, w celach pożytku publicznego zwykł zamierzać; przecież myśl jego iść powinna pod rozagę casy Izby, ieżeli nie jest zdrożną nad formę Prawa.

„Podany od J. W. Wołyńskiego na wczorajszej Sefsyi Projekt „Kwitu dla Kommissyi Skarbu W. X. Lit: daie poznawać gorliwość jego i talenta: ale śmiem mówić ze wszelkim uszanowaniem Osoby tak „zaczynającego: że w czasie, w którym tylko materye Kwitow „ktowac się powinny, nie jest podobnym przystofować warunek tak kardynalny, warunek totalnie przeistaczający formę Magistratury upoważnionej w Narodzie; a zwłaszcza przez uwagę, że lubo Rzeczypospolita jedno polityczne formuie ciało, jednakże części onego mają swoje różniące się własności, Prowincye udzielne udzielniemi są zaszczycone Prawami i ustawy. Przeto w zarządzeniu ogólnym, gdy wpadnie „materya względem odmiany formy wewnętrznej której z pryncypalnych Prowincyi; nie może mieć Poseł do iey składu nie należący innego tonu, tylko życzenie, aby też Prowincya korporalnie zaradziła „o sposobie odmiany takowej Ustawy.

„Przezacny Stanie Rycerski! iesteśmy mocą legiflacyi zaszczyćeni, ale razem obowiązani przyzwoicie ią dopełniać. Rodzay Kwitow „jest wam znany; wszakże zawierać więcej nie może, tylko świadectwo „szczegulne o uiszczonych przyzwoicie powinnościach wybranych Osob „do administracyi Skarbu? Ostrzegł to iuż J. W. Marszałek Seymowy, „iako Mąż przezorny, wybrany do steru tej Izby. Możeż to być dziełem poważnym, przyklejać Ustawy do wdzięczności winney zażurnym Osobom, i przez nie odmieniać postać Magistratury? ale daley „powiem: ieżeli materya takowa na podobne wniesienie może być „ktowana? albowiem każdy to przyzna, że Korona Litwie, a Litwa „Koronie przepisywać forsy formy Rządow nie może; ale co Prowincye przez się zaradzą dla wewnętrznego pożytku, to w ogule „probować należy, i na tym się wspierają Przywileje Unii Narodow.

„Kommissya Skarbu W. X. Lit: iest ustanowiona dogadzać cza- „sowi determinowanemu w niey do podatkovania; rozdział iey na dwie „ośmio-

„ośmio-Niedzielne Kadencye iest dostarczający okolicznościom, iakie do „ieyże Czynności być mogą należne, a razem legalny, bo Prawem „znaczony.

„Wyniknęła ta materya z czynionej Likwidacyi teyże Kommissyi, a „więcej z uroszczonych opinii odgłosu. Zbior znacznych Mężow wyznaczony „do Examinu Rachunkow i Czynności oney, w którym mieściłem się i ia, „pewnie, że nayszczelnym okiem przezierający podane Tabelle, i one „binując z Taryffami, każdego gatunku podatkovania, nie doyrzał szladu „przestępstwa rzeczoney Kommissyi; w czym odwoływam się do dosko- „nałej Relacyi J. W. Biskupa Kuiańskiego; mówił tylko ten godny Sena- „tor, że według iego Zdania, Regestratura Skarbu Lit: zdawała się być „trudną, i że należałoby, aby na wzor Kommissyi Koron: Kommissya „Lit: w ciągu rocznym agitowała się. Co do pierwszego Artykułu: Kom- „missya Lit: w tymże sposobie podała ułożone Regestra Percept i Expen- „sow, w iakim na poprzedzonych Seymach czyniła kalkulacye swoje; a „tym samym nie zatrudniała rzeczy w poięciu, kiedy Plan Rachunkow „nie był odmienny; a zatem nie popełniła grzechu, śledząc zwyczaj da- „wny i dotąd nienaganny.

„Co do drugiego, nie może być przyzwoitym tej Świątnicy stoso- „wać się do pomienionego wniesienia, kiedy Prowincya, której iest wła- „ściwą rzeczą zaradzać o wewnętrznych dzieiach, nie czyni do Ciebie, „Stanie Rycerski, żadney odezw. Jey to bowiem zostawić należy zapo- „bieżeniu, aby wynalazła sposob zatarcia tak mocno rozszerzonej opinii „względem Raty podanej *pranotorie*; a co Wam doniesie, Przezacny „Stanie Rycerski, z obrady korporalnej swojej, to oney dozwalać i ap- „probować. Śmieie zaręczam, że Prowincya Lit: tak co do Kadencyi, „iako do Schemma podanego od Prześwieconej Rady Nieustającej Kom- „missyi Skarbowey zaradzić nie omieszką.

„Nie mówię inszym duchem, tylko nayszczelnym w poprzysiężo- „ney Oyczyźnie wierności, i brzydzącym się każdym wyrazem uprzedzenia. „Obywatelstwo i ow wykonany Jurament, iednostaynym moy umysł zay- „muję ogniewem, abym sprawiwszy się wiernie Oyczyźnie, stawał gorli- „wie przy ocaleniu Prerogatyw tej Magistratury, o której sprawiedliwych „postępkach, po tak mocnym Examinie onych, iestem przekonany. Jest- „że, Przezacny Stanie Rycerski, iakowe Zaskarżenie na Kommissyę Skarbu „Lit: dowiedzione? że też Kommissya niedoyrzała Intrat Publicznych? „popełniła ich uszczerbek? albo iakowe dla siebie czyniła zyski? Wiado- „mo, że Tabella Percept niedostarcza Tabelli Expensow. Jeżeli tedy za- „lega Pensya niektórym nieopłaconą, tego wcześniej spodziewać się nale- „żało, a zwłaszcza tym, którzy nie są wprowadzeni w Tabelę Pensyi de- „terminowanych ostatnim Seymem, i tylko idealną karmili się nadzieją.

„Komuż iest tajnym, że Prawo z dwóch lat Kommissyom kalku- „lować się nakazało? że na Seymie 1776. Rata Marcowa *pranotorie* „była podana? i że od owej Raty terazniejsze Rachunki zacząć się po- „winny? Ale co do Raty Marcowej Roku terazniejszego, iuż ta iest roz- „assygnowana Woysku, i na inne opłaty, i że to nastąpiło, skoro nie ma „Zaskarżenia, wątpić nie należy.

„Nie rozszerzając zatem tak widocznych prawd i racyi, upraszam „Prześwieconej Izby, której iest własnym zachowywać się w obrębach swo- „ich, i śledzić dawne zwyczaje, aby Projekt Kwitu podany przez J. W. „Kiiowskiego, a napisany sposobem dawniejszych Kwitow, oraz wyraża- „jący dostatecznie stan dopełnionej Likwidacyi, był podpisany, na do- „wod wdzięczności od Narodu dla owych znacznych Mężow, składających „Kommissyę Skarbu W. X. Lit.

„Mieymy względ na czas nader zcieńczony do Obrad, ani zasta- „nawiajmy się, nad nowością układow przeciwnych Prawu; dziedziczy „tu bowiem sprawiedliwość tłumiąca każde wybiegi. Przystępujemy do

»tego, co pożytecznym być może Ojczyźnie, a odwracamy każde chęci »zamieszania Ustaw Narodu; a które zaś są zaniechane, podnośmy do »swego iestestwa.

»Są u Laski złożone Propozycje Nayias: Pana, i różne Projekta »współ Kollegow. Przystąpmy do ich roztrząśnienia. Wniesienie wczoraj- »sze J. W. Podkomorzego i Posła Krakowsk: zawiera w sobie ważną ma- »teryę. Winszuję temu godnemu Mężowi, że czułością oświadczoną »uprzedził inne zdania. Spieszmy więc drogą cnoty do zaradzenia w tak »ważnych materyach.

W tym miejscu Jmć P. Karnkowski Chorążyc Radzieiowski Poseł Płocki otworzył myśl swoją nad Relacją i odpowiedziami względem Skarbu Lit: jeszcze w Senacie czynionemi.

A Jmć P. Szydłowski Kasztelan Mazowiecki, Poseł Nurski o nieodwłoczne Zakwitowanie Skarbu Lit: upraszał.

Wziął Głos zatym Jmć P. Bouffał Łowczy Nadworny W. X. Lit: Poseł Zmudzki w te słowa:

»Przezornie Rzeczpospolita w pierwszeństwie Ustaw Seymowych »materye Ekonomiczne umieszcza, te bowiem nayistotniejszy Rząd Kraiowy »oznaczają, bez nich ani Rząd zwać się, ani skutkowanym być nie »może.

»W naturalnym i przepisany z Prawa porządku, nie pierwej na »przyszłość Ustawy pisać należy, aż się przeszłość wyexaminuje, która »daie miarę z poprzedzających skutków następnemu rozrządzeniu, a to »się w przeszłym Skarbow oznacza rachunku, o którym co do Kommis- »syi Lit: po krótko rzecz będzie.

»W uformowanym Stanie Rzeczypospolitey z licznego Senatu, i »wielu Woiewodzich i Powiatowych Posłów składanym, nie może być in- »szy sposób weyżrzenia w Czynności Jurydyki, a pryncypalnie w ra- »chunki Skarbowe, iak przez Delegowanych. Tych Obywatelstwa obo- »wiązek, i zaprzysiężona wiara, sprawuje ufność w Stanach Rzeczypospo- »litey, które do ich Relacji zwykle przywiązują się.

»Nad ten bowiem sposób w naturze Rządu Rzeczypospolitey (nie »chcąc go zamierzać *in infinitum*) nic innego Rezolucyi Seymowych stano- »wić nie może.

»Zachowała Rzeczpospolita w tym Seymowaniu Prawo, w naznacze- »niu Delegacyi do Rachunkow, przystąpiła z niemi Kommissya Skarbu Lit: »wygotowanemi do kalkulacyi. Zdaie się więc, iż z strony Zwierzchno- »ści Rzeczypospolitey, i z strony podległości iey od Kommissyi, Prawu i »zwyczajowi zadosyć się stało.

»Osobliwszym atoli iakowymśi sposobem J. W. Prezesa teyże De- »legacyi Głos Relacją o Rachunkach był znaczącym, albowiem co do isto- »ty *indefinitive*, a co do rzucenia różnych opinii z przygotowania na »to ułożony, tego przecie utaić nie mógł, że Kommissya Skarbu Lit: z »przychodow swych i rozchodow wyexpikowała się, na ktorey gdy za- »dnego decessu nie oświadczone, realność rachunkom przyznano. *Esse* »bowiem *est non esse*, w żadnym dziele i w żadnym onego skutku, ra- »zem być nie może.

»Gdy więc Kommissya żadnemi decessami nie zawinia, Rzeczpo- »spolita w Zakwitowaniu iey dłużną być nie może.

»Lecz gdybym się nie zdał być za Kommissyą Skarbu Lit: *Orato- »rem agens*, ośmielać się spytać J. W. do iey rachunkow Delegowa- »nych, których mam honor w Kolleżeństwie mym widzieć tu, i nayzu- »pełniejszy witać poważeniem: z tych Zaci Mężowie jedni już w Zgro- »madzonych Stanach uczynili, drudzy niech tu wyznać raczą swe »oświadczenia *precise et definitive*, ięśli co winna Kommissya Skarbu Lit:

albo

»albo nie? wszakże gdy winna, niech płaci, gdy nie winna, niech »się wolną staie od krytyki, i spokojną przez zakwitowanie.

»I toćto iest, co znaczy fundament Rachunkow Skarbowych, i »treść Relacji przez Delegacyą do nich stołowaney, a w Seymowaniu czy- »nić się powinney. Co zaś do nadmienionych punktow w Głosie J. »W. Prezesa, czyli do rzuconych z nich suppozycyi; Wyjaśniając te »strategemmata przedsięwziętem explikacyą.

»Było mowionym o Racie Marcowej 1776. Roku, że Woysko »mając Fundusz na Podymnym i Czopowym, przez się, mimo Kommis- »syą Sarbową, wybrało, i że danego Kwitu Kommissya przed De- »legacyą nie produkowała; z obojga o tym wzmianki zdaie się pra- »wda. Ale gdzież rzeczywistże na nią dowody, i gdzie definicya o tym »Delegacyi, przed Stanami?

»Ze Woysko samo tę Ratę wybrało, o tym powszechna wiado- »mość: gdy na ow czas Woyskowe warty były przy Kancellaryach na »importowane Podatki, i na resztę, mimo Kommissyą, Woyskowe exe- »kucye zasły; czy więc Kommissya Skarbowa winna za nieproduko- »wanie Kwitu? czy Woysko za nie danie go!

»Ale podźmy w tę rzecz głębiej, a kwestyi nie będzie, i pro- »żne wniesienie do Seymu iey okaże się.

»Ze Woysko tę Ratę odebrało, dowód naypewniejszy, gdy się »nie skarżyło, ani skarży o nią. Zwrocił się od Seymu przeszłego ten »Podatek do Rządu i Percept Kommissyi, na którym przedtym Woy- »sko Fundusz miało, późniejszy Raty już do ostatniej wypłacone, i »Kwity na nie dowodzą, że Woysku nic nie zalega.

»Nakoniec Kommissya Woyskowa z tey Raty Woysku przez się wy- »płaconey na Seymie przeszłym kalkulowała się, i zakwitowana. Ku iakiey »więc potrzebie, *est ad cuius instantiam* rzecz od kwestyi wyięta, pod postacią »kwestyonowania w Relacji zażyta, i przez nią do Seymu wniesiona, dla na- »pełnienia słuchających, i niedosłuchujących uszu, podeyżrzeniem?

»Przez taioną na to definicyą, pokazano chęć tylko skutkować »w impresyach; przez rzucone suppozycye, cnić dalsze dowody.

»W ciągu bez kwestyi kwestyonowania, czyli relacji umaskowa- »ney w kwestye, acz prożne, było mowionym: że Kommissya Ratę o- »statnią Marcową do przyszłej kalkulacyi zostawiła, a nie domowiono: »że Kommissya dwoma Kadencyami Marcową i Oktobrową odprawia- »jącą się, Marcową Ratę w Oktobrze, a Oktobrową w Marcu, *est conse- »cutivè* tymże porządkiem zwykła, i musi kalkulować. Ani inaczej być »może skutecznym; gdyż Kommissya Koronna kwartałami expedyiująca »się, ieden kwartał kalkuluie w drugim.

»Po coż się ten wniosek w szeregu kwestyi, a pod tytułem Re- »lacji mieścił? wszak Kommissya, na ktorey Racie skończyła przeszło-o- »statnie, od tey zaczęła terazniejszy swe Rachunki? A iak Rata Mar- »cowa w Oktobrze do kalkulacyi przypadająca, z pod przeszłych Ra- »chunkow terazniejszym została do Percepty, tak wzajemnie terazniej- »sza ostatnio-Marcowa, na kadencyi teraz Oktobrowey idąca do obra- »chunku, do następującej w przyszłym Seymie została kalkulacyi.

»Między Seymem a Seymem gdy dwa Roki czasu, w Rachun- »kach więc Skarbowych dwuletnich, czterema Ratami składanych, trze- »ba szukać do tyle Percept. A gdy tyle iest w Rachunku Kommissyi; »Więcey chcieć, byłoby to nie zgubiwszy szukać.

»Kommissya ani chce, ani chcieć może szerszego Kwitu, iak »za tyle czasu, i za tyle Percept i Expenfow, z wiela wykalkulowała »się: i tego iey po wykalkulowaniu, gdy decessu nie ma, odmówić nie »można. A znalazłszy zupełność przychodow i rozchodow, nad to mo- »wić, a *indefinitive* dla impresyi, iest to prożno czyli nienawistnie mo- »wić, i dowodzić powszechną o skutku podmowy opinią.

Bbb

Po-

»Podawszy Kommissya cztery Raty Prowentow, i na nie Expensow *calculatorie*, więcey ich w dwóch leciech między Seymami podać nie mogła, ani w kompucie Rat nie mogła niepołożyć za pierwszą tę Ratę 76. Marcowey, która z pod przeszłego rachunku *ad futurum calculum* zostawiona. A *inclusivè* z tą położywszy cztery Raty, piątey umieszczać nie należało. Raz, że się ostatnia Marcowa Rata (iako już powiedział) aż na teraźniejszey Oktobrowey obrachowywa kaden-cyi. Drugi raz, iż w dwuletnie Percepty piątą Ratę umieścić, by-łoby to przydać dochodow w teraźniejszey, a ująć ich przyszłej kalku-lacyi.

»Co ieszcze do uwagi; i tę piątą Ratę ostatnio-Marcową, a do teraźniejszego w Oktobrze obrachunku przypadającą, dla wiadomości o rozporządzeniu iey dochodow, podała Kommissya *pranotatorie* dla u-wiadomienia, iak ie rozporządziła: do wszystkich sperandowanych z niey Percept wydała Afsygnacye, & *in specifico* one w rachunku prenoto-wała. Wiedziała tedy Delegacya o kalkulacyi Rat czterech, i o pre-notacyi piątey Raty. Swiadczyć więc iest winna, iż na cztery okal-kulowane co do Percept i Expensow Raty, Kwit Kommissyi Prawem słuszności należy.

»O pułtrzecia tyśiąca Zł: przybyłej do Roku na Kancellarye Ex-pensy, nie zapomniła pierwszego Głosu Relacya, lubo i w tym de-finicya opuszczona. Albowiem kiedy w Delegacyi było to przeswiad-czonym, iż za przybyłemi Podatkami, gdy Kommissya Litewska nie trzymając po Koronnemu, wielu i szczegulnych do każdego Podatku Regentow, dwuma w całej swey Kancellaryi obchodzi się Officyanta-mi, niema czego przyganić, że Vice-Regentow kreowała, już to dla przybyłej pracy, już dla potrzebnych na przypadek choroby, i śmier-ci starszych Officyalistow, a menaż Pensyi naylepiey da się w szacunku poznać, gdy do Koronnych na to wydatkow proponowanym będzie.

»Nie dysaprobowana ta kreacya na Delegacyi przezornością JJ. WW. Delegowanych: a pocóż ią między punktami Relacyi umieszczając De-finicya o potrzebie, i o sprawiedliwym w tym rozrządzeniu ubliżo-na? chyba aby liczbą, iesli nie walorem punktow, skrytykować Kom-missyą; albo choć pod pozorem krytyki nabawić *publicum impresyi*, przeciwko Kommissyi, zmierzając do celu, który powszechnością wiadomy na satysfakcyą intrygi iest przedsięwziętym; i z iakiego gniazda te i inne złośliwe, a zawsze Fałszywe piodzą się czernidła.

»Nie opuszczono w teyże J. W. Prezesa Relacyi dziesięciu tyśię-cy Złotych wypłaconych J. P. Malczewskiemu, który miał Konstytu-cyą osobną; czemu Kommissya i z tego względu zadość uczyniła, że zasiadający w Likwidacyney Kommissyi ieden z Litwy, talentami i pilnością, oraz wiadomością interesow Prowincyi, wielce w niey iest dla Litwy potrzebnym. Słusznie więc zdawało się preferować tę dla niego szczupłą a Prawem nakazaną satysfakcyą, o ktorey czyniony do Rady Rapport nie był przyganionym.

»A gdy o pułtrzecia tyśiąca Złotych do Roku na przybyłych z przybyłemi Podatkami Officyantow, i o dziesięć tyśięcy Złotych dla Jmci Pana Malczewskiego wypłaty wzięto za punkta do Relacyi, czyż-by w niey utaiono Decessa, ieszliby się iakie na Kommissyą Skarbu Litewskiego okazały? A to gdy mówię, czuję tę prawdę w całej po-wszechności sentymentach naymocniejszym przekonaniem. Przyswiad-czyli to w Głosach swoich J. WW. Delegowani, a naywspanialszym świadectwem stał się Głos J. W. Jmci Pana Kijowskiego, iako z Koro-ny do Skarbu Litewskiego Delegowanego dowodzący, że Kommissya z Percept i Expensow zupełnie wykalkulowała się.

»Na Percepty Taryffowe, iako to na Kwarty, Podymne, Pogłowne, Czopowe, nie same Rachunki z zawartemi w nich w szczególności Rata-
»mi, przez każde Woiewodztwo i Powiat Summaryuszami, lecz na kom-
»probacyą onych reprodukowane były oryginalne Taryffy, konfrontowane
»z Rachunkami, i realność do szeląga dowiedziona, i okazana.

»Nad Podatki Poborowe, iako to Cła i w kilku Miastach Czopowe,
»przez Administracyą Skarbową gospodarowane, dla wsparcia Rachunku Ra-
»tami przez repartycyę wyprowadzonego, składane były oryginalne Rege-
»stra Officyantów, i kombinowane z Rachunkami, realność *ad assem & exa-*
»*stitudinem* ich dowiodły?

»A czyż ieszcze ściśle kalkuluia się w prywatnych służbach Pisa-
»rze Prowentowi? Nie przysięgli, i nie tak wysokiey iak Kommissa-
»rze Skarbowi, z obywatelstwa, majątkow, zasług, cnot, i przymiotów
»konsyderacyi.

»Tych przecie rodzajów Percept krytyka sposobionego na nie Gło-
»su nie dosięgła, lecz się zwrociła na Podatek Procentowy, *ad casum* onego
»alleguiąc, że Summaryuszu do niego nie było. Już też masz prawdę
»przed oczyma Prześwietny Stanie Rycerski, niewinności gorliwy obroń-
»co, tylko wezytaycie się w rozdać się mającą drukiem Tabelłę *ad rem*
»tego Podatku, czyli do krytyki onim przygotowaney sporządzoną, a co
»do explikacyi Podatku słowo w słowo z Rachunku wyiętą.

»Jak miała Kommissya iasniey i szczegulniey z Procentowego Po-
»datku explikować się? Taryff nie podała; bo na Podatek co Rata odmie-
»niający się ich nie było, nie masz, i być nie może. Rapporta co do Ra-
»ty z Kancellaryów przysyłane są każdo Ratnym Regestrem, a oraz Sum-
»maryuszem, iaki się i do Rachunku wprowadził, i na komprobacyą one-
»go oryginalne Regentów złożyły się Rapporta. Wolno nakoniec kryty-
»kującym duchom, mając w dowodzie drukowaną o tym Prowencie Tabel-
»lę z Rachunku wyiętą, odezwać się do Kancellaryi, iesli prawdzie i pe-
»wności wierzyć nie chcą, że dwa a dwa są cztery.

»Gdyby nakoniec i była kwestya o Summaryusz do Podatku Pro-
»centowego, a czyż jest ona do istoty Percepty, a z niey Expensy? Po-
»rzućmy słowo Summaryusz, *ideę* znaczące, idźmy do treści onego, kto-
»ra się zawiera w zupełności przychodu i rozchodu. Niech o nim mowi
»Delegacya, że nie całkowicie podany. A gdy mowić nie można, trudno
»koloremami kwestyi do Summaryuszu formowaney ćmić prawdę: i w kalku-
»lacyi Seymowey o istotę Rachunków, o zupełność, czyli realność Per-
»cepty i Expensy w nich zawartej idzie, nie zaś o sposób *schemmatis* Kon-
»stytucyą nie przepisany.

»Jeśli przywykłym do obrządków Kommissyi Koronney niektórym
»sentymentom zdało się pretendować Kopii we wszystkim z Litewskiej
»Kommissyi, wystawuiąc przed nią za Oryginał Koronną: to pretensya
»nader wyniosła, i kto jest Szkoły Kommissyi Koronney *alumnem*, czyli
»za nią *propria laude Oratorem*. Niech pobędzie w Litewskiej Szkole, a
»dopiero pozna, i z sposobów Administracyi, i z skutków Administrowa-
»nia dyfferencyą, gdy iej przez uprzedzone przywiązanie do osobistych
»zwyczajów, czyli przez iednostronne względy widzieć niechce.

»Nie puszczając bezcenną Arendą Kommissya Litewska Podatku za-
»dnego Administracyi swojej podległego, ale w nim gospodarowała; i przez
»widomy Prowent, a w nim Aukcyę, dość pracowite i pożyteczne swe go-
»spodarstwo nie chlubnie dowodzi. Nie znalazł Departament Skarbowy w
»Radzie Nieustaiącej na żadnym Prowencie w Skarbie Lit: Aukcyi, iaki się
»zdarzył na Stemplu Ksiąg Zydowskich, i iakie zachodziły o Kontrakt
»Tabaki okoliczności, te przeciw Kommissyi Lit: ani wynikły, ani allego-
»wanemi być mogą. Ja naostatek zamilczam o tym, z Obywatelstwa mo-
»iego więcey mając przyczyn do Prowentu Skarbu Lit: i uwalniając go z
»napaśnych opinii, niechcę ich wkładać na obiekt Koronny, przypadło mi

»tylko z rzeczy, żążyć tey ewazyi przeciw wystawionym na model iako-
»wymści Kommissyi Koronney obrządkom, czyli Summaryuszom, których
»będąc teraz Delegowanym, nie miałem honoru widzieć. A jeżeli te mało-
»widła Jchmć PP. Regenci do każdego Podatku w Koronie konserwowani
»dla upozorowania potrzeby swych Funkcyi multiplikują, życzyłbym ad
»successus Skarbu mniey żądać tych malowideł, a więcej korzystać z ochro-
»ny Expensow Skarbowych, gdyż nie nazywa się to dobrym Gospodar-
»stwem, gdzie na szeląg pożytku, grosz expensu wyklada się. Nie rozu-
»miałem nakoniec nad czym w Taryfowym Podatku osobliwa Regencya
»Skarbowa pracuje; dyfferencya albowiem na Ratach Taryfowych zdarza-
»na, tak rzadka i tak mała, że się z kilku w iedno złączoną wyporządkowa-
»łaby Regencya.

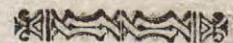
»Y to to jest, co ganiąc drugiego niewygodnym bywa nie słusznie
»siebie chwalić, i czerpać pochwały z rzrodła nagany; albo z krynicy
»pochwał wysączać krytykę. Wspomnienie o Memoryałach czyli Pretensio-
»nach do Skarbu Lit: czyż nie ciągnęło definicyi naturalney, że Kommissya
»wykalkulowała się co do szeląga z całego swego przychodu, i rozcho-
»du, niewinna temu, że Percepta Expensom nie wystarcza; a na tym grunt
»rzeczy i Relacyi, ktorey zdało się dla rozsiania pomnożonych opinii
»wspomnieć o tych Memoryałach, względem ich ekskuz nie domówić, i
»zostawić impressyą iakoby Kommissya tym Supplikantom z siebie zawi-
»niła, która tak jest w tym punkcie, i innych extra Rachunku Skarbowe-
»go w same tylko suppozycye rzuconych winna, iak słońce winne temu,
»gdz go patrzeć nań niechcący nie widzi.

»Tę rzeczywistość gdy za Kommissyą Skarbu Lit: z pobudki czy-
»stych sentymentow opowiedziałem, mówiąc za nią, mówię przeciw niej
»razem, że albo niech Delegacya wyda świadectwo, iż Kommissya winna
»iaki deces Skarbowi Rzeczypospolitey, i niech wraz zapłaconym zostanie:
»albo gdy go nie masz, niech zakwitowaną będzie. Dla nas dosyć na
»wydanie Kwitu przeświadczenia, z zasiadających tu JJ. WW. Delegatow,
»a toż Senatowi nastąpi od równie Delegowanych JJ. WW. Senatorow.
»Nie tajne Publico semegoż J. W. Prezesa oświadczenie: że nie sądził w
»Głosie swym Kommissyą decessom podległą, i wspomniał tylko niektóre
»punkta i na Delegacyi kwestyonowane, i że były przez Kommissyą re-
»zolwowane. Winą całą różniących się opinii ubliżona w tymże Głosie
»definicya, na ktorey Rzeczpospolita zwykła przestawać. Więc to się
»tym sposobem załatwi, że gdy Prześwietny Stan Rycerski postąpić ze-
»chce według świadectwa od siebie Delegowanych, i Senat równą J. WW.
»Senatorow deferencyą obeydzie się. A ia kończę Głos moy na tym: *Red-
»datur unicuique quod suum est.*

Jmć P. Bądryński Poseł Mielnicki przymowił się, aby tym
czasem dany był Kwit; z tym iednak ostrzeżeniem: żeby sposob
Kalkulacyi Skarbu Litewskiego był Konstytucyą Seymu ninieysze-
go ułożony.

W tym zabrał Głos Jmć P. Denisko Poseł Wołyński w ten
sposob:

»Myli się kto rozumie, że Delegowani do Rachunkow Kommissyi
»Skarbu W. X. Lit: którym i ia miałem honor Kollegować, nie iedno-
»myślną przed Jego Krolewską Mcią, i Stanami Rzeczypospolitey o Dzie-
»łach i Rachunkach tegoż Skarbu uczynili Relacyą. Dwa Proiekta, ieden
»przez J. W. Kiiowskiego, drugi przezemnie do Zakwitowania Kommis-
»syi Skarbu Litewskiego podane, *in deliberatione* będące przeświadczą
»Prześwietny Stan Rycerski o tym szacunku, który jednosłownie czuiał De-
»legowani, czuie każdy Obywatel dla tych wielkich Mężow, wielkich w
»Kommissyi Skarbu Litewskiego Pracownikow. Oświadczaia tę wdzięczność
»sobydwa Proiekta; i gdy Proiekt J. W. Kiiowskiego z czterech Rat, a moy
z dwuch

»z dwuch lat Kommissyą kwituie; nie ma żadney okazyi, ktoraby my-
»śli Delegowanych podział czynić mogła. Ale miłość współziom-
»kow nie jest do naśladowania cnotą, kiedy nad miłość Oycyzny, nad
»całość iey dobra, wyższą w sercu Obywatela znajduje względność.
»Tym to grzechem Rzplta nieszczęśliwa sarka na tych synow, ktorzy
»szczupły Matki swey dochod, albo słabo szacują, albo nim silnie sza-
»cują. Nie jest w tym stanie Skarb W. X. Lit: bo podług zwyczaju na
»Seymie ostatnim, acz złym skutkiem dopełnionego, dwuletnią Skarbu
»Litewskiego Perceptę, i iey Expens okazał niewątpliwą. Gdy iednak
»na tymże Seymie za Rok 1776. powinnego nie dopełnił Rachunku, a
»na Seymie terażniejszy, podług Prawa, gdy podobnież z lat dwuch,
»to jest: 76. i 77. kalkulował się; Rok terażniejszy, ktorego Percepta
»Marcową i Septembrową Ratą już do Kasy wpłynęła, zostałby nie e-
»xaminowany: i tak Swiatby się skończył, a Rok Percepty Skarbowi Li-
»tewskiemu pozostałby. Gdy więc przez złożone w Delegacyi Memo-
»ryały, niezaplacenie pensyi Departamentowi Marszałkowskiemu, Ra-
»dnym Panom, i innym z przepisu Prawa należytości są dowiedzione,
»i Rok zaległej Percepty jest okazany, a Rachunek powinny z teyż
»Roczney Percepty, dla złego Kadencyi umiarkowania, podług zdania
»teyż Kommissyi, nie mógł być zdany; Schema z woli Jego Krole-
»wskiej Mci, i Nieustającej Rady, dla Skarbu Obojga Narodow uło-
»żone, dotąd przez Kommissyą Litewską nie uskutecznione, nie łatwe
»tychże Rachunkow pojęcie sprawują; należy Rzpltey Zgromadzonem
»Stanom omyłki poprawić, i skuteczniejszy ułożyć sposob. Tym się
»więc różni Proiekt moy, od Proiektu przez J. W. Kiiowskiego poda-
»nego, że tym dwom przypadkom dopełnia zarządzenia. Jeżeli więc
»iednomyslności dowodem, Miłości Oycyzny skutkiem przyięty być nie
»może, należy mi, podług Prawa, szukać *per Turnum* szczęścia.

Do poprzedzonych licznych Głosow i wniesień, przymowił się
Xiąże Sapieża Poseł Brzeski Litewski: iż gdy na fundamencie
Prawa 1768, o porządku Seymowania, Kwity Kommissyom da-
wać się mają, a warunki wszelkie i ostrzeżenia, iako biorące
naturę Konstytucyi, do materyi Ekonomicznych, nie do Kwitow
należą: o Kwit nieodwłoczny dla Kommissyi Skarbu Litewskiego
upraszając, to sobie ostrzegł: aby najmniejsza Ustawa w Kwicie
umieszczona nie była. Inaczey samby pierwszym był w sprzeciwie-
niu takowemu Kwitowi, tak iak teraz życzyłby być pierwszym w
ziednaniu powszechney nań iednomyslności.

Na wyżey wspomniony Głos Jmci Pana Wołyńskiego odpowia-
dając Jmć Pan Giżycki Poseł Kijowski, dowodził: iż Kwit iego,
wyjąwszy ostrzeżenie, iednoż brzmi z Kwitem Jmci Pana Wołyń-
skiego. Ze zaś ostrzeżenie wyłączyć się powinno, popierał tego
racyami; w reszcie oświadczył: iż urzędzeniu Kalkulacyi Skarbu
Litewskiego wzbronny nie będzie, ale w przyzwoitym czasie, to
jest: kiedy Izba do traktowania materyi Ekonomicznych przy-
stąpi.

Rozdwoioną na Proiekta Izbę chcąc do iednomyslności przy-
prowadzić J. P. Moszczeński Poseł Bracławski, taki podał śrżodek:
że ponieważ umieszczone w Proiekcie Jmci Pana Wołyńskiego o-
strzeżenie tamuje danie Kwitu Kommissyi Skarbu Litewskiego;
czy nie możnaby w tey okoliczności tak sobie postąpić, iak wzglę-
dem Zaświadczenia Rady w Senacie; to jest: dać Kwit Kommis-
syi Skarbu Litewskiego, a przydać do niego warunek osobnego w
swym czasie uregulowania Kadencyi, i sposobu rachowania się.

Przymowił się J. P. Krzucki Poseł Wołyński: „Gdy Zakwitowana Korona; nie bądźmy sprzeczni w Zakwitowaniu Litwy. Nieporządek Litwy nie naszą jest szkodą: każda Prowincja sama sobie, najlepiej życzyć powinna. Nie przyjmują ostrzeżenia; pozwolmy im na to. Jakoż i ja żebym dał przykład Koronnym; z miejsca mego o Kwit bez warunku, albo o *Turnum* dopraszam się.”

Jmć P. Markowski Poseł Podolski zabrał Głos w tym miejscu. Treścią jego było, pokazać Izbie: iż jeżeli zaświadczenie dane Radzie, choć z warunkiem, nie zgwałciło Konstytucji 1768: i gdy żadnych z tej miary nie doznało zarzutów; nie widzi przyczyny, za coby Kwit Kommissyi Skarbu Litewskiego dla przydanego warunku miał być odrzucony, iakoby nie podług Prawa nastąpić miano.

Odezwał się na to Jmć P. Wolmer Poseł Smoleński: „Są przyczyny sprawiedliwe, dla których przyjęcie tego Kwitu tamujemy. Warunek w tym Kwicie umieszczony, włożony jest, kiedy nie od jednej, przynajmniej od dwóch Osob, a pewno bez trzeciej z Prowincyi Litewskiej; z uymą więc jest Prerogatyw W. X. Lit: jest oczywistym dowodem przewagi Prowincyi Koronnych nad Litewską, a nie małym naruszeniem Unii, i wspólnej nam wszystkim równości. Jeżeli o co idzie, Litwa sama najlepiej potrzeby swoje znać mogąca, Skarb swój urządzi.”

„Nie tak Mci Panie Smoleński (odezwali się Koronni) wszyscy ułożemy, wszyscy ustanowimy. Koronne Prowincje nad Litewską przewagi nie mają, ani mieć chcą. Wszystkie trzy składają jedno ciało Rzeczypospolitej: wszyscy zarówno jesteśmy Synami Ojczyzny; więc o dobru Ojczyzny nie dla żadnej szczególnej prepotencji, ale *amore boni Publici* zaradzić mamy, i chcemy. Unia się nie narusza, ani się uwłacza Prerogatywom Litwy, że pragniemy, ażeby Skarb Litewski rachował się z dochodów Litewskich: Owszem głębiej biorąc, my interes Litwy bronimy, skoro iey ubezpieczamy, ażeby pieniądze, które do Skarbu wnoszą, na użytek publiczny obracane były. O czym doświadczenia pewności by nie było, pokiby nie był przepisany pewny sposób zdawania Rachunków. Niech i nad tym zastanowi się Prowincja Litewska: gdy dochodów iey bronić nie będziemy, czy koniecznie te dochody wystarczą na nieuchronne wydatki? Jeżeli Expensa przewyższy Perceptę, czy nie wyniknie potrzeba postanowienia nowych Podatków? Jeżeli interessa wzajemnych Skarbow będą od siebie różne, czy całość na tym szkodować nie będzie? a czymże to jest interesem? kto rozsądny Sąsiada nie ratuje, gdy widzi, że się dom jego pali?,”

Tu Jmć Pan Denisko Poseł Wołyński odpowiedział w szczególności:

„Słyszane na dniu dzisiejszym w tej Przświetnej Izbie Głosy, wzniciły kwestyą, że Kwit Kommissyi Skarbu Litewskiego powinien być czysty, i żadna Konstytucja nowa, wraz z Kwitem byłaby przeciwko Prawu stanowiona. Chłubię się w tej Przświetnej Izbie, że znać, i rozumieć wszystkie Oczyste Prawa więcej mam chęci, niżeli skutków onej doświadczać mogę; i dla tego ciekawie słuchałem, ktoby mi rzeczono Prawo, wzbraniające wewnętrznego ulepszenia Rządu, de *Folio* cytował, i kiedy ciekawości mojej nie nasyciłem, obowiązek czuję, iak dla Ojczyzny mojej myślę, powiedzieć. Rozumieć nie mogę,

któ

»kto Sejmujący Rzeczypospolitej Praw stanowienia zakłada granice; jeżeli jest wolna, wolno iey w czasie Seymu, i w miejscu, w którym się spodoba, Prawa stanowić. Nie zna Wolny Narod tego Prawa, i nie ma go, ktoreby wolność stanowienia Praw do wewnętrznego ułożenia Rządu ścisła. Gdzie więc Prawa nie ma, służą Rzeczypospolitej *Præjudicata*. Mogła Rzeczpospolita, dając Nieustającej Radzie Zaświadczenie, dopełniać swoje warunki i ostrzeżenia. Mężowie w Kommissyi Skarbu Litewskiego zasiadający, nie są, tylko służebniki Rzeczypospolitej; może więc Rzeczpospolita oświadczać im wdzięczność za przeszłe dzieła i trudy, włożyć zlecenie przyszłych warując omyłek. Troskliwość o Prerogatywy W. X. Lit: nie wzruszy serca zniżającego Stan Ojczyzny swojej. Znam ja Rzeczpospolitą, znam trzy iey Stany, ale w powinności trzech Prowincyów skład Rzeczypospolitej czyniących, nie znam dla Ojczyzny różnicy. Z trzech Prowincyi składają się trzy Stany, wraz wszystkie dla całego Kraiu, i wzajem dla siebie Prawa stanowią, nikt więc nikomu nie czyni narzutu, ale w jednym związku wzajemnego szukamy uszczęśliwienia. Gdyby osobne Prowincje, osobne dla siebie stanowiły Prawa, nie mogłyby iednej oznaczać Rzeczypospolitej; i tym sposobem Rzymskie Państwo zginęło, że różność umysłów, różne do upodobania stanowiła Prawa; Pospolstwo nie na dobro Ojczyzny, ale na pożytek wystawionych na czele swoim Osob czyniło staranie; ztąd poszło, że *plebis opes imminuta, paucorum potentia crevit*; bądźmy więc cudzym przypadkiem ostrożni, i kiedy spodziewana podatkowania nowego materya wczesnie umysł nasz porusza, zabiedz więc temu niepoślednią będzie pomocą, gdy te dochody, które Rzeczpospolita teraz ma, dobrze uregulujemy. Przestańmy uiszczać tę potwarz, że prywatne do Osob na czele swoim poważanych przyłgnięcie, cmi w nas poznawanie szkody publicznej. Pragniemy wprzód uszczęśliwienia Ojczyzny, abyśmy w szczególności nie byli uciśnieni, tym więc końcem Projekt podałem, i spodziewam się, że *in Turno* większością życzliwych pospolicemu Dobru Głosów przyjęty będzie, więc proszę o *Turnum*.

Dla zaspokojenia różności w Zdaniach, oświadczył swoje Jmć P. Marszałek w tych wyrazach:

»Nagane tam jest milczenie, gdzie Obywatelstwo mówić każe, »gdzie przeświadczenie inaczej o istocie przekonywać nie przestaje.

»Mówić przedsiębiorę w okoliczności Skarbu Lit: bo będąc Obywatelem tejże Prowincyi, słusznie, i z Prawa w okoliczności dobra powszechnego tyżący się, przełożyć Zdanie moje przynależy. Każdego albowiem Prawa cel jest naysławniejszy i nays doskonalszy, kiedy się stosuje do powszechnego dobra Kraiowego. W takowym przypadku znam co jest pożytecznego Prowincyi mojej, będąc iey Rodakiem. Nikt mi podobno nie zaprzeczy, żeby materya Podatkowa nie była materyą naysławniejszą Kraiową. To jest źródło, z którego dobre i złe dla Narodu wynika; z czego tak się tłumaczę: Dobro powszechne jest, kiedy ten dar z krwawej pracy Obywatelów jest dobrze rozporządzony, i chęciom odpowiada Obywatelskim. Kiedy, mówię, zna Narod, że ten udział własności swojej, tysiączne dla Kraiu przynosi pożytki, w ten czas każdy za słodki datek poczytać może, nie za ucisk Obywatelski.

»Jeżeliby przeciwnie wzięść można, że złe rozrządzenie przyczynia Podatku Kraiowi; tym samym nieznośnym stać się Obywatelom; w takowym przypadku ustanowiła Rzeczpospolita dwie Namiestnicze Jurydykcyje, to jest Koronną i Litewską Kommissyą. Oddała im moc rozrządzenia zupełną swoich Dochodów, powierzyła Osobom z pośrodku Obywatelstwa wybranym, aby przezornością swoją, naysławniejsze dla Kraiu czyniły zamiary. Coż ztąd wypada? oto: że trzeba, aby te dwie Jurydykcyje, mogły być iak najlepiej rozrządzone, podług chęci i potrzeb Narodowych.

Ccc 2

Nie

„Nie chcę ja tu ganić Czynności Kommissyi Skarbu Lit: bobym sam chcąc kogo naganiać, siebie krzywdził. Bo wiem, że ta Magistratura, czyniąc zadosyć poprzedniczemu Prawom, musiała dobrze działać; chcę raczej, aby te Inkonweniencye, które z tej Ustawy wypływały, przez Was Seymuiący Prześw: Stanie Rycerski, były przeistoczone; chcę mówić: aby rozporządzenie takie nastąpiło, któreby dokładnie oświeciło Rzeczpospolitą, i nas Obywatelów mogło. A nie tylko to jest prośbą moją, ale i powinnością Waszą Prześw: Stanie Rycerski.

„Słyszając Prześw: Stanie Rycerski, że Rok cały został nie kalkulowany; a dla czego? dla tego: że złe rozrządzenie czasu dla Kommissyi. Czyż to jest Kardynalne Prawo? czy gwarantowana okoliczność? w mocy naszej jest to odmienić; i trzeba aby Skarby Obojga Narodów jednym sposobem rządziły się, i w jednym czasie Rachunek Rzeczypospolitej zdawały. Zaczynam zdawać mi się, aby Projekt Jmci P. Wołyńskiego mógł się utrzymać, i kiedy nie Rok cały pilnować tej Magistratury, to przynajmniej dopoty, dopoki interessa zatrzymywać będą; z tym warunkiem: aby dwuletnie Rachunki, bez żadnej ogradki przynoszone do Stanów Rzeczypospolitej Seymuiących odtąd były. Od czego z miejsca mego nie odstąpię.

Głos Jmci P. Marszałka rozdwojonych zdań nie ziednoczył; był tedy przymuszony, to Izbie przedłożyć: „Doświadczając nam i dziś przychodzi powszechny niejednomyślności. To wiemy, iż Skarb Koronny przychodził, i zakwitowany został; stawa Litewski, i Kwitu wyiednać nie może. Mam honor dowieść Prześw: Izbie: iż ostatnia godzina Sessyi już upływa; gdyż podług Prawa 1768. dalej nad osmą godzinę Obrad pociągać nie możemy. Więc żebyśmy i tej godziny beczynnym nie strawili; czy nie możnaby dziś dać Kwit Kommissyi Litewskiej, a przydatek odłożyć do jutra? „

Nie było zgody na to.

Po niejakim czasie gdy Jchmć PP. Posłowie Litewscy nie uchylając się od żadanego urzędzenia, prosili tylko, aby im czas był zostawiony do porozumienia się na Sessyi Prowincjonalnej, iaki środek do tego końca i stanu wewnętrznego Prowincyi Litewskiej byłby stosowniejszy; przedłożywszy to żądanie Jchmciow PP. Litewskich Jmć P. Marszałek, upraszał Stan Rycerski, aby podane od Tronu Projekta były czytane, i zaraz to oświadczył: iż nie podają się dziś koniecznie do decyzji, ale tylko do deliberacji.

Czytał Jmć P. Sekretarz Projekt Nro: 1mo.

„Kaduki.

„Lubo dawniejsze Prawa, szersze daleko szafowanie Kaduków w ręku Naszych zostawiały, i nawet do rozdawania na nie Przywileiów Nas obowiązywały, iednak My przekładając nad inne względy spokojność Obywatelów, z własnego pochopu proponowaliśmy na teraźniejszym Seymie od Tronu, i teraz za zgodą Wszech Stanów postanawiamy, i za Prawo mieć chcemy, aby każda Possessya ruchoma i nieruchoma, Duchowna i Świecka, od pięciudziesiąt lat Prawnie nie zakwestyonowana, już ani Przywilejem Naszym, ani Jurydycznym Processem wzruszana być nie mogła; to iednak warując, ażeby Przywileje Nasze do dnia dzisiejszego na Kaduki wyszły, zupełny swój wigor, podług Praw dawniejszych zachowały. A zaś kiedy się trafi, że Polski Obywatel, *cuiuscunque conditionis*, odumrze majątek swój bez Sukcessorów w osmych gradusie, takowa puścizna podawnemu w szafunku Naszym zostawać ma. A co do Cudzoziemców, potwierdzamy *in toto* Prawo 1768. o Kadukach.

Jmć

Jmć P. Krzucki Poseł Wołyński przymówił się, aby wszystkie Projekta, podług porządku podanych od Tronu Propozycji, czytane były.

Nro. 2do. Warunek Woysku Obojga Narodów.

„Gdy szczupłość czasu nie pozwala na teraźniejszym Seymie dogodzić potrzebom Woyska Obojga Narodów; przeto tę materję puszczamy w Reces do przyszłego pierwszego Seymu, z tym Warunkiem, aby między najpierwszemi Rzpłtey Interesami *pluralitate votorum* decydowana była; a tym czasem, cokolwiek się pokaże nad Expens Prawem przepisana w Skarbach Obojga Narodów, to wszystko na polepszenie Stanu Aktualnego Woyska obroconym mieć chcemy, i rozrządzenie tej *residuitatis* Nam Krolowi, i Departamentowi Woyskowemu w Radzie *in pleno*, podług ostatniego Prawa, zostawiamy.

Nro. 3tio. Objaśnienie Prawa Wexlowego.

„Lubo Prawo Wexlowe Roku 1775. deklarowało, że małoletni są *inhabiles* dawania Wexlow, gdy iednak toż Prawo nie determinowało, wiele lat mieć potrzeba do wyjścia z małoletności; Przeto postanawiamy, iż odtąd nikt dawać Wexlow nie powinien, kto nie dojdzie Roku 24. wieku swego; deklarując, iż Wexle przeciwko niniejszemu Prawu dane w każdym Sądzie kassowane być mają, i Kredytor Prawem Wexlowym Summy windykować nie będzie mógł. Także postanawiamy, iż odtąd żaden Obywatel Stanu Szlacheckiego Possessyą Dziedziczną mający, Wexlu na Ukazyciela dawać nie powinien, ale zawsze z wyrażeniem Imienia i Przewiska Kredytora swego, od którego Summy pożyczka, albo walor Summy bierze; a to pod podobną nieważnością i kassacyą takowych Wexlow na Ukazyciela danych. Co się jednak do Kupców i Mieszczan ścierać nie ma, którym wolno dawać Wexle na Ukazyciela, i takowe walor swój mieć powinny. Ktore to Prawo dopiero od Publikacyi onego skutek swój na potym mieć będzie, *non pra-judicando* Wexlom, ktore przed Publikacyą onego od kogokolwiek są wydane. W innych zaś Punktach, oprócz wżwyż wyrażoney odmiany, Prawo Wexlowe Roku 1775. *plenum robur* mieć powinno. Ażeby przez Antydaty nie uczyniono podstępu przeciwko niniejszemu Prawu, mieć chcemy: ażeby Wexle na Ukazyciela dane przed dniem dzisiejszym, Oblatowane były przed dniem pierwszym Marca Roku blisko następującego.

Skończywszy Jmć P. Sekretarz czytać powyższe trzy Projekta; zabrał rzecz Xiążę Stanisław Poniatowski Poseł Warszawski, iak następuje:

„Mam to sobie za szczęście, a oraz i za powinność, gdy mi przychodzi pierwszy raz w tej Izbie Głos zabrać, zaczawszy od oświadczenia winnego ufzanowania Osobom tu zasiadającym, przystąpić do Materji, która mi się zdaie, może być przyjemną Obywatelom, pożyteczną Kraiowi.

„Ustąpiwszy z pod Oblicza Krola, tak usilnie starającego się, aby ten Sejm Wolny tak pożądany, tak niecierpliwie oczekiwany od Obyczyny, nie stał się czcym dla Rzpłtey, nie stał się dziecinny tylko obchodzeniem formalności, długich, ciężkich, i po sześćcio - Niedzielnym konaniu zginął, nie zaradziwszy najpilniejszym potrzebom Obyczyny. Należy nam więc wzajemnego użyć zachęcania, abyśmy iak najwięcej przygotowali Materji, ktoreby mogły nasz powrót tym miłszy zrobić, nim więcej okażą skutkow iednomyslności i pracowitości.

„Chociaż tego sobie obiecywać ze wszystkim już nie możemy, z przyczyny krotkiego czasu; iednak należy okazać pamiętność o ważniejszych może, bo dorykających zrzedów dostatków, to jest: o sposobach wprowadzenia, i nie wypuszczania tak bez - proporcjonalnego pieniędzy z Kraiu. Relacya dostateczna Głow Deputacyi do Skarbu Ko-

Ddd

ron

»ronnego, zostawiła tak mało pola przymowienia się, że milczenie byłoby wyznaniem szacunku mego, dla Mężów uskuteczniających tę pracę; jednak ponieważ wciągający się nieco Materii Głos zabrałem, »niektóre okoliczności teraz namienię.

»Wywóz i przywóz Towarów rodzaju i Kraiu każdego, dzielić się może na dwie główniejsze Części; to jest co do wywozu; które może być w Towarach tych, których udział Kray ten zdaie obfity sobie mieć dany, więc jest w stanie użyczenia drugiemu, w zamiar innych potrzeb lub dostatków; pomnażać ten gatunek Ewekty dobra Polityka nakazuje; naywłaściwszy dotąd Polscy zdaie się być Zboże i Drzewo. »Nie zatrzymuję się nad pożytkami Handlu, któremu industria Kraio- »wa tak mało ceny przyczynia, i wolę go nie porównywać z Handla- »mi, które inſze Narody między sobą, a zyskowniej jeszcze z nami, pro- »wadzą. Drugi gatunek Exportowanych Towarów jest ten, który in Cru- »do z Kraiu Naszego wychodzi, a odebrawszy przez Industryą Zagra- »niczną potroyną cenę, nam zostaje wrocony. Ten gatunek powiększe- »niem Industryi, urządzeniem mądrym, wszystkich Obywatelów Polski »do pracy i zysku pobudzającym, sposobem inſzych Państw, należy ile »możności umniejszyć.

»Przywożne Towary znowu na dwie części główniejsze dzielić; »to jest: na Towary, których Kray nasz wydać nie może, iako to: cu- »kry, korzenie, i nie wiele innych rzeczy, jeżeli sobie kruszców i »soli obiecywać możemy; i na te, które wielkim kosztem teraz zpro- »wadzane, a prawie bez żadnego wychodu Zagranicznego Pieniędzy w »Polszcze mogłyby być robione, dla tego, że ie Kray albo już rodzi, »albo by ie rodzić mógł: tych ostatnich moc jest wielka. Wspomnę tu »niektóre Uwagi, których czynienia Deputacya do Examinu Kommiſ- »syi Skarbu Koronnego, dała mi szczerulniejszy powód. Patet z Ra- »chunków Kommiſsyi, że w Roku 1776. wyszło pieniędzy za granicę »za towary, któreby Kray nasz prawie całkiem wyrabiałby mógł. Sum- »ma ogólna Złotych Polskich 7,089,252. a to:

»Za fazyne i farfury wszelkie	46,038.
»Za garki i wszelkie naczynia gliniane	31,021.
»Za Papier wszelki	160,568.
»Za Płotno wszelkie	3,361,768.
»Za Skory wszelkie	278,405.
»Za Sukna wszelkie	2,728,437.
»Za Wełnę wszelką	187,289.
»Za Wosk	23,457.
»Za Żelazo i żelazne roboty wszelkie	272,269.

7,089,252.

»W tymże samym Roku wyszło pieniędzy za Granicę za rzeczy, »które Produktem naszym zrobić bardzo ciężko, lub wcale nie można, »Summa ogólna Złotych Polskich 11,711,422. to jest:

»Za Korzenie wszelkie, do których się przylacza kawa,	
»Cukier, Oliwa, Sledzie, i Materyały Apteczne	6,515,991.
»Za Porcellany wszelkie	92,866.
»Za Wina Węgierskie	2,546,100.
»Za Wina Francuskie i inne wszelkie	2,556,465.

11,711,422.

»Wynika więc proporcya Towarów, którebyśmy mogli wyrabiać, »do tych, które nam Klima nad inſze okoliczności zabrania, iak 7,089,252. »do 11,711,422.

Do

»Do pierwszej Summy przydać należy Summę ogólną Towarów »exportowanych z Polski Zł: Polsk: 4,469,462. a to:

»Za garki i wszelkie naczynia gliniane	63,467.
»Za Płotno wszelkie	75,621.
»Za Skory wszelkie	623,450.
»Za Sukna wszelkie	466,970.
»Za Wełnę wszelką	2,013,928.
»Za Wosk	1,163,005.
»Za Żelazo i żelazne roboty wszelkie	63,021.

4,469,462.

»Więc połączywszy Summę za Towary kupione za granicę, które- »by można w Polszcze wyrabiać; z Summą za Produkta wyszłe z Polski, »wynosi 11,558,714. którą to Summę porównawszy z wychodzącą za To- »wary nie mogące się prawie stać Produktem naszym 11,711,422. zbywa »tylko 152,708. które przewyższają dochód Kraiu mogący być, z same- »go założenia Manufaktur.

»Więc to się może położyć upewnienie, że gdyby Polska mogła »się rządzić na podobieństwo inſzych Kraiów, stan iej nie byłby tak »opłakany, iak sobie wiele Osob wyobrażają. Gdyż tę kwotę exporto- »wanych Towarów różnych, oprócz Drzewa, ieśli proporcją co do Zbo- »ża naprzykład z Anglii, której pierwiastkowa ziemia nie tak dobra, a da- »leko szczuplejsza iak nasza, weźmiemy, do trzech razy przynajmniej »powiększyć byśmy mogli; na co oczywistym dowodem są obwieszczenia »Exportacyi z Gdańska, i z Anglii drukowane.

»Ale tamte role zarabiają ludzie mający obwarowaną własność swo- »ią Naykardynalniejszemi, Naysiętobliwszemi Prawami, dany im jest »locus standi in quoque foro, gdzie tylko Sprawy o Kontraktach, o własno- »ściach, i bezpieczeństwie Osob, mogą ich przyprowadzić.

»Pochodzi to z wielu okoliczności niepomyślnych dla Kraiu nasze- »go, iż tak daleko pozostał się za innemi w tym, iako w wielu urządze- »niach Industryi powszechniejszych. Sądziłbym się być nie oświeco- »nym, lub nie dobrym Obywatelem, gdybym na Seymie proponował Pra- »wa nadające wolności iakiegokolwiek Poddanństwu naszemu, ten sposób za »wielce niebezpieczny, i za przeciwny dobremu zamierzeniu sądzę. Oby- »watelskie przeświadczenie powinno Oyczyźnie przysługiwać, Edukacyi, a »po niey uwolnienia może Poddanstwa swego oddać. Możliwoby Ustawy »robić podające sposoby i łatwości teyże Edukacyi, ale nie czyniące ni- »komu przymuszenia. Chociaż wielu Osobom sposob odbierania Intrat »gotowizną, to jest Czysznami, a gdzie Chłop pieniędzy dostać nie mo- »że, przyniesioną po części do Szpichrza krescencyą; jednak należy uwa- »żać tych, którzy ten sposób gospodarowania obierają, że jeżeli Poddanym »swoim, naywiększych powodów do pracowitości nie dadzą, a naybar- »dziej upewnieniem przeświadczałym ich, że zbywająca własność po »zapłaconym Czyszu ani przez Pana, ani przez Ekonoma nie może im »być wzięta; to darmo i poszukiwać rzeczy, która się udać nie może; »nie znaliby Panowie ci Poddanstwa swego, którzyby się rozumieli być »gdzie biegleyszemi w sposobach krzywdzenia Poddanych swoich, niżeli »Poddani w dociekaniu onych; i którzyby Kontrakty robili, w myśli nie »nayrzetelniejszego dotrzymania, samiby się na tym oszukali; ia się spo- »dziewam, że takich ani nie ma, ani nigdy nie będzie w Kraiu, w którym »Szlachetność Urodzenia łączy się ze Szlachetnością Urzędów, iak tego »dzisiaj sposobem równie okazałym i pożytecznym podobno dla Oyczy- »zny doświadczamy.

»Myszę było moją tylko nieco namienić stan nasz terażniejszy. »Przystępuję więc do tego, co prawie każdego Obywatela Polskiego dotyka, »do tego, co Kray nasz cały ustawicznie uboższym czyni; dorozumiewa

Ddd 2

się

»się już każdy podobno, że mam na myśli Cła Krola Jmci Pruskiego, »ktoremi wywoz i przywoz Towarow iest obarczony. Skarżą się już Oby- »watele nasi od kilku lat, że Procent od Towarow nie według Traktatu »Roku 1775. dwanaście od sta, ale dwa i trzy razy tyle wybierają, przez »co chęć wszelka posyłania do Gdańska upada; a zabroniony Tranzyt »przez Szląsko oczywiście przeciwny Artykułowi drugiemu i dziewiątemu »tegoż Traktatu, niezmiernie nas krzywdzi, i wszelki prawie sposob wpro- »wadzania pieniędzy do Kraiu odeymuie; więc ponieważ zarządzenie tey, »można mówić, klęsce, uznać za naypilniejsze, z mieysca mego dopra- »szam się, ażeby Konstytucyą zalecone zostało Departamentowi Interes- »sow Cudzoziemskich, aby tenże Departament podał dwie Noty, iedną »do Posła Wielkiego Rossyjskiego wzywającą medyacyą Imperatorowey »Rossyjskiej, aby ta życzliwa dla Rzeczypospolitey Pani chciała skute- »cznym przełożeniem swoim nakłonić Krola Jmci Pruskiego do warunkow »iesli nie pomyślniejszych, to przynajmniej lepiej zachowanych dla »Handlu Polskiego. Zaś Nota do Posła Pruskiego zawieraćby powinna wy- »kład licznych uskarżeń naszych, bezskutecznych dotąd, o których Seym »uwiadomiony zleca Departamentowi Interessow Cudzoziemskich iak nay- »dostateczniejsze traktowania, dla przysposobienia ulgi Kraiowi całemu, »na ktorey Krol Jmć Pruski sam tracić nie będzie, z przyczyny powię- »kszonego dowozu Towaru z strony naszej, i przez kupno dzieł Manufa- »ktur Kraiow iego, ktore na ubóstwie Polski wielce szkodować będą.

»Niech mi się tu ieszcze tylko wspomnieć godzi to, co tyle ro- »żnych Głosow, a mianowicie JJ. WW. Examinatorów Rady wyznały, że »zawsze pilnie, przezornie, a czasem i szczęśliwie w Interessach z obce- »mi Mocarstwami pracowała ta Rada, ktora od ostatniego Seymu aż do te- »rażniejszego przy boku Nayiaśn: Pana służyła Ojczyźnie.

»Jeżeli w tym Punkcie Handlu Wiślanego i Łądowego z Państwa- »mi Pruskimi nie miała tego szczęścia, żeby skutek uwieńczył iey stara- »nia; nie iey to było winą, są tego dowodem tak liczne Noty i konfe- »rencye, w których przekładała naydokładniey przyczynę i miarę skarg na- »szych. Więcey czynić nie mogła. *Qui fecit, qua debuit & potuit, Legem* »adimplevit.

»Projekt zaś do Konstytucyi podaie.

Czytał natychmiast Jmć P. Sekretarz ten Projekt:

»Rozkaz podania Noty: iedney do Rezydenta Pruskiego, a »drugiey do Posła W. Rossyjskiego.

»Uciski, ktore ponosi handel Polski na Wiśle od Rządu Pruskie- »go, tudzież to wszystko, co się dzieie na Pograniczu Kraiow Krola Jmci »Pruskiego przeciwnie Traktatowi 18. Martii 1775. są nam powodem »wraz z Stanami Seymującymi Rzeczypospolitey rozkazania Departamento- »wi Spraw Cudzoziemskich w Radzie Nieustającej, podania Noty Jmci Pa- »nu Blanchot Rezydentowi Pruskiemu; w ktorey Imieniem naszym i całej »Seymującej Rzeczypospolitey, wyrażone być ma przypomnienie tych »wszystkich Not, ktore dwie przeszłe Rady Nieustające z chwalebną pil- »nością, i dokładnością tylekroć podawały w teyże materyi; tudzież po- »nowienie uroczyste tychże dawniejszych przekładań, z domaganiem się »iako nayusilniejszym, pomyślniejszego niż dotąd skutku onych; i z tym »dodatkiem, ażeby w teyże Nocie uwiadomionym był Jmć Pan Rezydent »Pruski, iż ma rozkaz tenże Departament Spraw Cudzoziemskich, kom- »munikować teyże Noty Jmci Panu Posłowi W. Rossyjskiemu z rekwiro- »waniem medyacyi Dworu iego ku skutkowi teyże Noty.

»Jakoż oraz rozkazujemy wraz z Stanami Seymującymi Rzeczypo- »pospolitey temuż Departamentowi Spraw Cudzoziemskich, aby *incessanter* »drugą Notę podał Departament Cudzoziemski Jmci Panu Posłowi W. Ros- »syjskiemu, przez którą rekwirowany będzie Dwor Rossyjski o wdanie »medyacyi swojej, dla uskutkowania domagań naszych u Dworu Berliń- »skiego

»skiego, i na ten koniec komunikowana być ma Jmci Panu Posłowi W. »Rossyjskiemu Nota Jmci Panu Rezydentowi Pruskiemu podana.

Po przeczytaniu Projektu mówił Jmć P. Marszałek Seymowy: »Myślą moją nie było Głos zabierać, ile że powszechna zgoda »stanęła, aby Projektom resztujący czas niniejszey Sessyi był po- »święcony. Lecz ponieważ między Projektami do Laski oddane- »mi znalazłem Projekt ieden łaskawego Prześwietney Izby zdania »oczekujący, nie mogę nic uchylić tego warunku, ktory powsze- »chna iednomysłność nam wszystkim przepisala. Mówię o Oby- »watelu wszelkiego szacunku godnym, ktory pomimo tylu wiel- »kich dzieł, i chwalebnych Ojczyźnie usług, ciężko został po- »krzywdzonym. Idzie on do Ciebie, Prześwietny Stanie Rycer- »ski, żebrząc twoiey litości. Pewien iestem, iż na swoim zadu- »faniu, ktore w twych względach pokłada, nie będzie zawiedzio- »ny. Na tym więc fundamencie Projekt do czytania oddaie.

Czytał Jmć P. Sekretarz Projekt w tym ułożeniu:

»Sprawiedliwość dla W. Andrzeia Zienkowicza Kasztelana »Smoleńskiego.

»Wprowadzona nieprzyzwocie do Trybunału Głównego W. X. Lit: »Sprawa przeciwko W. Andrzeiowi Zienkowiczowi Kasztelanowi Smoleń- »skiemu *de gesto Officio* Marszałkownictwa Trybunałskiego, a potym do Sey- »mujących Stanow Rzpłtey Dekretem Trybunałskim odeślana, gdy z za- »dnego powodu do Sądow Trybunału być należną nie mogła; zaczym »My Krol za zgodą wszech Stanow Dekret Trybunału Litewskiego pod »datą 21. Augusta Roku 1777. co do Kategorii W. Zienkowicza o spra- »wowanie Funkcyi Marszałkowskiej Trybunałskiej założył *in omnibus Pun- »ctis* znosiemy, i one wespół ze wszelkimi tenże Dekret poprzedzające- »mi rzeczonego W. Kasztelana dotyczącymi Cirkumskrypcyami ze wszel- »kich Ksiąg Eliminować nakazujemy, owszem za już Eliminowane uzna- »jąc, deklarujemy, iż pomieniony Dekret sławie W. Zienkowicza, Nam »i Rzpłtey z Zaślug i Cnot znanomego Senatorsa, nie szkodzić nie mo- »że, tudzież, iż UU. Garwaskiemu Lidzkiemu, Michniewiczowi Ko- »wieńskiemu, Daneykowi Nowogrodzkiemu, i Woydziewiczowi Miń- »skiemu niegdy Deputatom; także z Charakteru Deputackiego do spra- »wowania się nienależycie pociągany w niczym szkodzić nie powinien, »powagą Seymu niniejszego ubezpieczamy.

Hoc loco Jmć Pan Leduchowski Starosta Włodzimirski Poseł Czerniechowski podał dwa Projekta względem Prawa na Starostwo Wareckie Jmci P. Rychłowskiemu w Roku 1775. nadanego, a w Roku 1776. uchylonego, i prosił o czytanie tych Projektow.

Ządanie Jmci Pana Czerniechowskiego stało się nie iako ha- »słem do promocyi prywatnych Interessow. Ci Ichmość prosili o »Głosy, inni Projekta podawali. Widząc nacisk szczegulnych o- »sobistości Jmć Pan Osniałowski Stolnik i Poseł Dobrzyński oświad- »czył się: iż to wszystko tamuie; ponieważ takowe *desideria* są Pra- »wu 1776. przeciwnie, ktore mieć chce: ażeby od Ziemi Dobrzyń- »skiej *Turnus Desideriorum* Woiewodztw na tym Seymie zaczynał »się; i to wyraził: że albo Ziemia Dobrzyńska pierwsza swoje za- »dania wprowadzać będzie, albo on żadnych innych prywatnych In- »teressow nie dopuści. Nie było co odpowiedzieć na wniesienie Jmci »Pana Dobrzyńskiego; bo było na Prawie ugruntowane: a chcąc mo- »wić przeciwko Prawu, należało ie wprzod znieść.

Otoż Jmć Pan Wiszowaty Poseł Rożański przymowił się: że »nie żaden partykularny Projekt, ale przydatek do Propozycyi od »Tronu podaie, o ktorego czytanie uprasza.

Eee

Czytał

Czytał Jmć Pan Sekretarz ten przydatek:

»Warując *per omnia*, że Dobra wszelkie, czyli to od Krolow Dzie-
»dziców za Przywilejami i Dyplomatami *donationis*, czyli też później-
»szemi Konstytucyami Ofobom Stanu Szlacheckiego nadane i ztwierdzo-
»ne, *ullô titulô* nie mogą *avelli* od tegoż Stanu Szlacheckiego.

Na usilne takôż żądania Jmci P. Potockiego Posła Mielnickie-
go, podany na dniu onegdajszym Projekt iego względem Poselstw
Zagranicznych, był czytany:

»Ponieważ Konstytucye Roku 1607. i 1662. *Titulô*: o Cudzoziem-
»cach stanowią, ażeby Poselstwa wszelkie do Zagranicznych Dworow sa-
»ma Rodowita Szlachta Polska dobrze ośladła sprawowała; skutecznia-
»jąc więc rzeczzone Ustawy, takowe Poselstwa, Rezydencye, i inne tym
»podobne w Zagranicznych Państwach Urzędy, gdy terażniejszy J. K. Mć
»odwoła, przez rodowitą tylko Szlachtę Polską sprawowane być mogą.

Xiążę Kalixt Poninski Poseł Poznański przymowił się do Pro-
jektu Jmci P. Mielnickiego; i wyraziwszy: że nie chęcią kontra-
dykcji, ani w myśli ścieśnienia sposobow Szlachcie Polskiej zasłu-
giwać się Nayiaśniejszemu Panu i Ojczyźnie; ale z Konwikcji
własney, że ani użytych, gdy dobrze obowiązki swoje pełnią, od-
woływać się nie godzi, w niepewności, iak sprawować będą swoy
Urząd nominować miani: ani przystoi zcieśniać powagę Maiesta-
tu po tylu odjętych Tronowi Prerogatywach; podał w teyże mate-
ryi drugi Projekt do wyboru Stanu Rycerskiego.

Czytał go więc Jmć P. Sekretarz w tym ułożeniu:

»Aby odtąd fama Rodowita Szlachta Polska, Skartabellatowi nie-
»podległa, Religii Katolickiej, i Posessye swoje mająca, do Dworow Cu-
»dzoziemskich za Posłow Extraordinarynych, Ministrów, Plenipotency-
»aryuszow wysyłana była, stanowią. Wyślanych zaś Nacyonalistow z
»wyboru Rzpltey do niektórych Dworow, na Urzędach do poty ich zo-
»stawiamy, do poki Nayiaśniejszy Pan odmienić ich rodowitemi Po-
»lakami nie znajdzie potrzeby.

Tu Jmć P. Potocki Pisarz W. W. X. Lit. Poseł Lubelski, za-
brał Głos w te słowa: „Projekt Obywatelski wymaga słusznego u-
»sprawiedliwienia. Lubo delikatnie, atoli zda się być zaskarżony
»Jmć Pan Mielnicki, iakoby zcieśniał Władzę i Powagę Maiesta-
»tu: ktorego i iako Brata, i iako Kolegę w tym Punkcie bronić,
»jest moją powinnością. Nie odbiera się Wolność J. K. Mci, aby
»nie wysyłał Poselstw; owszem nadaie Mu się Wolność, aby wy-
»syłał tych, których opatrna i przezorna J. K. Mci troskliwość po-
»da do wyboru. A przeto z mieysca mego dopraszam się o Pro-
»jekt bez dodatku.”

Poszły obydwa Projekta w deliberacyą; a tym czasem czytał
Jmć P. Sekretarz dwa następujące:

Pierwszy: „Przywrocenie Mocy Konstytucji Seymu 1775. pod
»Tytułem: Inkorporacya Woytostwa Miasta Nowey Warszawy, i
»Nadgroda Zasług Ur. Ignacego Rychłowskiego.

»Konstytucyą Seymu 1775. pod Tytułem: Inkorporacya Woyto-
»stwa Miasta Nowey Warszawy, i Nadgroda Zasług Ur. Ignacego Rychł-
»owskiego z poprzedzonego pierwey ułożenia Nas Krola, i iednomysłne-
»go a rozważnego Stanow na ow czas Skonfederowanych zezwolenia za-
»padła, na Seymie przeszłym bez deliberacyi Prawem warowanej uch-
»loną, we wżyskim tak, iak była w sobie, i jest opisana przywraca-
»my, i oney Moc, i Eksekucyą w Generalności i Częściach za powże-
»chną Stanow zgodą na Wieczność deklarujemy, a wypadłe Prawo Sey-
»mu przeszłego tąż Konstytucyą 1775. uchylające, i wszelkie z zapa-
»dnienia onegoż wynikiłe przeciwnie czynności za nieśluszne i nieważne
»mieć chcemy, mocą Seymu Ninieyszego, Drugi:

Drugi: „Wymiar Sprawiedliwosci.

»Gdy po nadaniu Ur. Ignacemu Rychłowskiemu Konstytucyą Ro-
»ku 1775. Prawem Dziedzicznym Ziemskim Starostwa Wareckiego z Dzier-
»żawami Wierchrad, Niemoiowice, Strumiec i Brzozowka, pod Dożywo-
»tnią Possessyą Ur. Maryanny Pułaski *ex Jure Communicativo* będących,
»rozne Osoby, w zaufaniu wierze publiczney, widząc Fundusz Dziedzictwa
»nadanego; lecz kiedyby do niego Ur. Rychłowski przyiść mógł, Bogu
»samemu wiadomego, Kapitałow swoich temuż pożyczyli, a przez uch-
»lenie rzeczzonego Dziedzictwa Konstytucyą 1776. pomienieni Kredytoro-
»wie Fundusz swoy utraciwszy, bez dostatecznego odzyskania swoiey na-
»leżytości zostali; Przeto wywężując Wiarę publiczną, i Kredytorow wspo-
»mnionych wsparcie opatruiąc, toż Prawo Roku 1775. pod tytułem = In-
»korporacya Woytostwa Nowey Warszawy z Jurydykcyą, i Nadgroda
»zasług Ur. Rychłowskiego, Ur. Rychłowskiemu nadane i służące, ex-
»cypuiąc Jurydykcyą Dziedziczną J. O. Xięcia Jmci Radziwiłła Woiewo-
»dy Wileńskiego, dziś Ur. Antoniemu Pułaskiemu Pułkownikowi Naszemu
»w Woysku Wielkiego Xięstwa Litewskiego za zgodą Zgromadzonych Sta-
»now, na wieczność Ziemską nadaemy; A to za Summę 300,000. Złł:
»Polskich, mieć chcąc, aby Ur. Pułaski Summę 200,000. Złł: Ur. Ry-
»chłowskiemu na spłacenie Kredytorow iego, na następujący S. Jan w Ro-
»ku 1779. a zaś Summę 100,000. Złł: *post sera fata* Ur. Pułaskiej Doży-
»wotniey Possessorki, niezawodnie wypłacił. Wolny zaś wrąb w lasach
»Strumieckich Dobrom Gozdowskim Prawem nadany, zachowuiemy.

Z oddanych do Laski Projektow, byłoby i więcej czytanych;
lecz iedni przed drugimi ubiegali się, do utrzymania każdy swe-
go żądania, powszechnie stali się bez-czynnymi; czyli raczey po-
wszechność przeszkodziła osobowości, a szczegulność miała zawsze
najmocniejszą zawadę, z iednostayney Jchmciow Panow Dobrzyń-
skich, i Jmci Pana Boreyki Posła Podolskiego opozycyi: żeby al-
bo *desideria* Dobrzyńskie szły nayıpierwsze, albo żadne.

Co widząc Jmć Pan Marszałek, przełożył: „Nie iest winą mo-
»ją, że na próżnych sporach czas się wycieńcza. Chciałem, aby-
»śmy co dziś ustanowili. Ale sami WMć Panowie widziecie, że
»iedni drugim tamuią, iedni drugich ubiegali, a to co większa
»w partykularności. Straciłem piersi, niech tracę i zdrowie; aże-
»bym iednak to, co w deliberacyi zostaje, mógł tym lepiej usku-
»tecznić, solwuię Sessyą do dnia iutrzeyszego.”

Dnia Tegoż

S E S S Y A

W JZBIE SENATORSKIEY.

Za przyściem J. K. Mci do Senatu, Xże Marszałek W. Kor: u-
czynił uwiadomienie, że ma z Izby Poselskiej Projekt Kwitu dla Skar-
bu Koronnego z Deliberacyi przychodzący, i o przeczytanie iego,
aby nastąpiło, dopraszał się J. K. Mci. Lecz w tym czasie za-
brał Głos Xże Woiewoda Gnieźnieński, względem nieprawego
Seymowania: że Projekt iego przez Jmci P. Starostę Szczerze-
ckiego podany, nie był ieszcze czytany; że Jchmć PP. Deputo-
wani do Konstytucyi powinni się razem zchodzić i naradzać (przerwał
mu Mowę Jmć X. Biskup Kuiawski, iako Deputowany do Konsty-
tucyi: twierdząc, że się tak dzieie) kontynuował Xże Woiewoda

Eee 2

Gnlezn:

Gnieźn: że powinno być to naradzenie w Izbie Konferencyonalney; i lubo w Prawie nie masz nic o tej Izbie; iednakowo czytał porządek Seymowania.

Jmć P. Marszałek Nadworny Lit: wezwał Jmci P. Mniszcha do czytania Kwitu dla Skarbu Koronnego; Po którego przeczytaniu, gdy uwiadomił Xże Marszałek W. Kor: że na niego zaszła *unanimitas* w Izbie Poselskiej, równą i tu przyjęty iednomyslnością i podpisany.

A gdy Krol Jmć z Senatem przez czas kilkogodzinny oczekując, czy co w Izbie Poselskiej nie nastąpi do podobney w Senacie decyzji, nic się nie doczekał; wezwawszy do siebie Ministerium, Sessyą solwować kazał na godzinę 5. po Południu dnia tegoż.

SESSYA

W IZBIE SENATORSKIEJ.

Po Południu.

Ze nic nie zaszło z Izby Poselskiej; Ministerium z Senatem przyszedłszy do Izby Senatorskiej, i zbliżywszy się do Tronu; Jmć X. Kanclerz Wielki Koronny solwował Sessyą na jutro na godzinę 11.

SESSYA XXVIII.

Dnia 5. Listopada.

W IZBIE POSELSKIEJ.

Zagał Jmć P. Marszałek w te słowa:

»Przyznasz sam Przświetny Stanie Rycerski, że pomyślność Obrad na iednomyslnym zaradzeniu, naypewniey skutkować może. Oddzielność i różność myślenia nic innego nie zrodzi, iak mniey doskonałe, i mniey wykonywające dzieło. Jeżeli w szczerym iesteśmy przedsięwzięciu dopomódz ku upadkowi znacznie nachyloney Oyczyźnie, nie mieymy to przedsięwzięcie w ustach, ale raczey okażmy w dziele Seymowym; lękam się iednak, aby interes prywatnych okoliczności, Duch parcyalności, nie tłumil szczere Obywatelskie dla Oyczyzny ofiary.

»Wyrażałeś nie raz, Przświetny Stanie Rycerski, swoje ukontentowanie z Seymu Wolnego; niechże tej szacowney wolności użytek będzie obrocom dla Dobra Narodu. Oddalić trzeba tę opinią złą o Nas: że my wolni, czynnemi być nie chcemy. Mogłbyśmy wiele innych złych przywieść ztąd wynikających okoliczności; Atoli byłoby to moje próżne dzieło; bo znam i przeświadczony iestem, że mówię do Mężów oświeconych, którzy tak dobrze, albo lepiej, poymują stan i politykę Narodu; lepiej uczynię, kiedy zwrocę Głos moy do materyi Kwitu Skarbu W. X. Litewskiego.

Po Zagaieniu, zabrał Głos Jmć Pan Markowski Poseł Podolski:

Wuczy-

»Wuczyliśmy się poprzedzonymi Seymami Ustawy Prawa napełniać gratyfikacyą, nadgodą, wdzięcznością, pensyą, zamianą, Emfiteuzym Expektatywą, nadaniem Krolewsczyzn w Dziedzictwo; Komisysyą, Remissą, i tam daley; Podobnie i teraz biegą do nas liczne naciski Projektów, wspomniane rodzaje zawierające, i tak natarczywie nas atakują, iż nawet Prawem przepisany porządek Seymowania obronić nas nie potrafi.

»Przebog! czyliż już nie czas przestać karmić żądze swoje krzywdą Oyczyzny? Czyli nie czas poznać, iż Rzeczpospolita, procz nayokropniejszego nieszczęścia odpadłych Kraiów, w pozostałego nawet dochodach upada; bo z iedney strony Produkta Kraiowe na Komorach obcych połowę ceny oddają; z drugiej, kupowanie Soli resztę pieniędzy zabiera; iakże można od tej ubogiej Oyczyzny łask żądać, zwłaszcza takich, które szczupłe Skarbowe dochody coraz bardziej zmniejszają?

»Wzywam Was JJ. WW. Kolledzy, abyście razem ze mną, tym chcącym dochody Publiczne krzywdzić, stanęli na przeszkodzie wstępu broniąc, skażonym prywatą, i za naymniejszy krok usługi czynioney, kwestuując nadgrody.

»Szczęśliwszą może zacznie być Oyczyzna, gdy sama czysta chwala uwieńczy zane sprawy, a kara nieuchybna hańbić będzie Praw przestępstwa.

»Stawam się może komu Głosem moim nie miły, lecz pozwalam tym mnie zawsze karać, czym drugim zawiniam.

Po tym Głosie Jmć P. Marszałek wyraził: „Nie byłby dany Głos Jmci P. Podolskiemu, gdyby ten Głos nie zapobiegał doświadczeniom wczoray nieprzyzwoitościom. Rozumiem, iż lepszego warunku dziś na to mieć nie będziemy, iako gdy Prywatne odrzuciwszy Projekta, Publiczne przedsięwzięmy. Y na ten koniec Ostrzeżenie do Kwitu dla Kommissyi Skarbu Lit: ułożone, wraz z tymże Kwitem do czytania i decyzji Przświetnemu Stanowi Rycerskiemu oddaę.”

Przystępował do czytania Ostrzeżenia Jmć P. Sekretarz; ale Jmć P. Zeleniski Poseł Krakowski upraszał o Głos Jmci P. Marszałka, oświadczając: iż nie w prywatnym ale publicznym Interesie mówić będzie.

Jakoż mówił w ten sposób: „Już właśnie u tej stanęliśmy, mety, gdzie przepis Prawa koniecznie od dalszych wstrzymuie nas Czynności. Mielibyśmy pozor utrzymywać: że ieżeli początkiem czwartego tygodnia względem rozłączenia się, stała się Sobota; to i początkiem szóstego tygodnia względem złączenia się, mogłaby być także Sobota, ale czyliżby przystało, powtorne bezprawie na gruncie pierwszego uporczywie zasadzać? Pierwsze bezprawie wyniknęło z konieczney potrzeby obierania Konsyliarzew i Kommissarzów: Drugie zaś mogłoby się wprowadzić istotniey gruntować na wyjawieniu woli całego Kraiu w Instrukcyach oznaczoney, o których nic nam ieszcze mówić nie przyszło; lecz obawiać się trzeba, by nacisk partykularności Projektów, mnostwem swoim pierwszeństwa nad publicznością nie zyskawszy, zamiast pociechy pozostałym w domach Braciom, nie przyniosł znakomitego uszczerbku.

»Nie wielka wprowadzić będzie Konstytucya terażniejszego Seymu, ale zawstydzac nas to wcale nie powinno. Nie na tym Prawodawstwo należy, żeby dużo pisać; bo im są krotsze Prawa wyrazy, tym obszerniejszemi ściśle ich zachowanie czynić ie powinno. Tento zaiste wiek iest, gdzie cnota w szczupłej zostając

„Iąc sferze lepiej dystyngować się nie potrafi, iak uchylem się od złych okoliczności. Ześmy złego nic nie zrobili, dosyć dla nas iest sławy.

„Niech mi się godzi to wspomnieć, co przeszłość zawstydza, a przyszłość nauczać powinno: to iest znaydująca się iednomysłność w tak licznyim Zgromadzeniu naszym, nie tylko w Polsce, ale na całym świecie rzadko praktykowana.

„Skojarzyła się na tym Sejmie iednosłowność; bo umysły nasze potrafił przekonać Krol Dobry, który na rowney szali uszczęśliwienie swoje z uszczęśliwieniem całego pokłada Narodu. A gdy na czoło Koła naszego wystawił cnotliwie znakomitego Męża J. W. Marszałka, dał nam zaraz w początkach poznać, że torem cnoty do wszelkiego działania naszego prowadzeni będziemy. Gdy więc ten nasz Rządca sam się wzdyga dalszych czynności; a iakże ich napierać się mamy wyraźnie przeciwko Opisowi Prawa? Co więc przed kilką dniami oświadczyłem, to i dzisiay powtarzam, że na żadne partykularne nie zezwlam Projektu.

Skończywszy mówić Jmć P. Krakowski; przystąpił powtornie Jmć P. Sekretarz do czytania Ostrzeżenia dla Kommissyi Skarbu Lit: na Sessyi Prowincjonalney tak ułożonego:

„Ostrzeżenie Kadencyi dla Kommissyi Skarbu Lit:

„Chcąc aby Kommissya Skarbu Litewskiego, ostatnią Ratę przed Sejmem Marcową, w Rachunkach swych odąd *pranotarię* podawał, *ad futurum calculum* zostawowaną, dotąd *Calculatorię* w tychże Rachunkach Stanom Rzeczypospolitey podawała. Do przystawienia takowych Rachunkow dzień 10. Oktobra po zaczętyim Sejmie naznaczając, ażeby WW. i UU. Kommissarze Skarbowi w ostatniej przed Sejmem Kadencyi Oktobrowey dla wyśpieszenia na Sejm pomienionych Rachunkow, w dniu 15. Septembra ostatnią swej Jurydykcyi Kadencyą rozpoczęli, i pomienione Rachunki w sposobności przydanego *intra* Kadencyi czasu, *inclusivę* z ostatnią Marcową Ratą, na Sejm wedle Schemmatow dla Obojga Narodow Kommissyi od Rady Nieustającej wydanych, przystawili, ustanawiamy. Zeby zaś perceptowanie od Obywatelstwa Podatkow i wnaszanie onych do Skarbu *cum strictiori* było *exactitudine*, takową Eksekucyą sposobem Skarbu Koronnego, ku nayskuteczniejszemu urzędzeniu, teyże Kommissyi Skarbu Litewskiego zlecamy.

Po dopiero przeczytanyim Projekcie czytał Jmć P. Sekretarz drugi Kwitu dla teyże Kommissyi pierwiastkowo przez Jmci Pana Kilińskiego podany. Obydwa Projekta iednomysłnością przyjęte, iako i Interessowi całości Skarbu dogodne, i troskliwość Prowincyi Litewskiej względem Prerogatyw Unii, zupełnie zaspokajające: ktorey nigdy naruszyć nie chciano, tylko szukano bezpieczeństwa dochodow publicznych.

Za ułatwieniem Kwitu; Jmć P. Suchodolski Poseł Wołkowsky mówił do Prawa na dniu onegdayszym uchwalonego pod tytułem *Uchylenie Rezolucyi Rady względem Grodu Szawelskiego &c.* i mieniąc go być szkodliwym, przez nie postrzeżone w ogulności wyrazow defekta, ktore szczegulnego potrzebuia objaśnienia: podawał swoy Projekt prosząc o przeczytanie; lecz liczne przeciw temu zaszły oppozycye, a to naywięcey dla nie wprowadzenia przykładu, autoryzującey do czynienia odmian w wypadłych Rezolucyach łatwości. Przez co *in infinitum* (twierdzono) utworzyłoby się pole do nieustannego odrabiania, co się raz zrobiło. A tak

tak nic by nie było stałego, i Obradyby zpełzły na czczy bezczynności.

Na to Jmć Pan Marszałek przełożył: „Zdaie mi się, że každy Poseł musiał czytać Prawo, a zatym mam nadzieię, iż od opponowania się przyjęciu Projektu da się łatwo odciągnąć. Prawo iest, aby każdego Posła oddawany Projekt, był do Łaski przyjęty, i Jzbie czytany; wolno go potym odrzucić, ale przyjęcia do Łaski i czytania nie wolno odmienić. Y własnym nawet każdego Interessem iest, żeby tego nie czynić; bo gdyby czas, ktory na próżney trawimy kontradykcyi, był poświęcony czytaniu i porządney decyzyi w przyjęciu lub odrzuceniu, prędzey przyszłaby kolej do promocyi Projektu, kto ma iaki.”

Czytał więc Jmć Pan Sekretarz pomieniony Projekt:

„Objaśnienie Konstytucyi pod Tytułem: Uchylenie Rezolucyi Rady względem Grodu Szawelskiego.

„Ponieważ Konstytucya, pod Tytułem: Uchylenie Rezolucyi Rady względem Grodu Szawelskiego; w ktorey Rezolucya Rady podniesiona została, przyniosła niektórym wątpliwość o mocy Przeświecney Rady, przeto objaśniając, stanowimy: że Rada Nieustająca, mocną iest wedle Praw siebie do postrzegania Traktatow i Sojuszow obowiązujących mieć baczność na to, ażeby *judicium mixtum* w niczym Traktatu 1768. i 1775. nie naruszało pod żadnym pretextem, *sub nullitate Decretorum* nie podciągając Spraw i Osob do swego Sądu nienależących.

Potym Głos zabrał Jmć Pan Mierzeiewski Strażnik Polny Koronny Poseł Hełmski w tey osnowie:

„Jeżeli kiedy, to na dniu dzisieyszym każdy z Sejmujących uczuć zapewne powinien potrzebę przyspieszenia porządnego Zaradzeniom Publicznym. Zaradzeniom żądań Woiewodztw. Kiedy iuż czas upływa, godzina prawie docieka Obrad Seymowych.

„Czuię ia to tym bliżey, iż małowczynnne piąty Tydzień miia czasu na działaniach prawie preliminarnych, bez przystąpienia do stanowienia Praw, bez zbliżenia się do żądań Woiewodzkich.

„Ukrzywdzona albowiem Ziemia Hełmska na przeszłym, choć długo trwałym Sejmie, gdy się domieścić z swemi Dezyderyami nie mogła, włożyła na Nas wyśnanych Posłow ten obowiązek; abyśmy dopomnieli się u Was Przeznacznych Woiewodztw wybrani Mężowie, wysłuchania, i skutecznienia Jej żądań.

„Utraciliśmy iuż i na dniu wczorayszym całą prawie Sessyą, nie mówię na przeysciu pierwszego Kwitu Kommissyi Skarbowey Koronney, ale nad zatargą drugiego, i gdybyśmy rowno ważnym zamiarem dawali świadectwa dokonywającym Urzędy, a reformę Praw w swoim działali czacie, zapewnebyśmy tyle pożyteczniejszym czynom nie uszczuplili czasu.

„Y z tego powodu, iako porządek iest dużą każdej rzeczy, tak Twoiey to przezorności J. W. Mci Panie Marszałku będzie Dzieło, Ster Koła Naszego Rycerskiego trzymający, abyś podług Opisu Prawa 1768. Roku o porządku Seymowania, postępując; był pamiętny na Desideria Woiewodztw, Ziemi, i Powiatow, na żądania tych to pozostałych w domach współ-Braci naszych, ktorym winniśmy z działań Naszych dać usprawiedliwienie, winniśmy okazać skutek Instrukcyom i obowiązkom naszym, bo inaczey, co za dowod usługi Publiczney wyśnania Naszym to współ-Ziomkom przywieziemy, oto chyba czczy Szeście-Niedzielnego czasu strawienie.

„Domawiam się zatym na fundamencie Prawa 1776. Roku, Desideria *ex Turno* dla Ziemi Dobrzyńskiej warowanego, ażeby nie wyręczyło, ale porządkiem przez Woiewodztwa Projektu podawane i expedywa-

»dyowane były; a tak prędkiej i publicznym potrzebom Ojczyzny, i prywatnym żądaniom Woiewodztw dogodziemy.

»Znam ja ten zaszczyt wolnego Narodu, że każdy z Sejmujących w tej tu Izbie ma wolność podać Projekt, ma Prawo dopomnienia się o czytanie i uskutecznienie jego, i nie jestem przeciw temu, iakowe są in *Deliberatione* dotyczące się Publicznego Dobra, lecz żeby prywatne, przed uprzątnieniem *Desideriorum* Woiewodztw, nie wpływały, dopraszam się.

Po Jmci P. Hełmskim Jmć Pan Dfuski Starosta Łukowski Poseł Lubelski do Propozycji od Tronu w ten sposób rzecz uczynił:

»Mówić na Propozycje od Tronu do deliberowania Izbie Naszej podane; jest wypełniać obowiązki tej postawy, w której nas Woiewodztwa nasze wybraniem swoim mieć chciały. Mówić na Propozycje, w których staranną czułość o uszczęśliwienie Kraiu rządowi swoim powierzonego, J. K. Mość P. N. Mił. iawnie nam oznacza; miłym jest dla Obywatelstwa zdarzeniem. Mówić na Sejmie wolnym, przypominać nam nayręczywstę wyrażenie swobod Rządu Republikant-skiego; żądać zapewne w czasach naszych dla każdego jest nowością.

»Długim przeciągiem nieskutecznie pełnjące Rzpłtey Obrady, zdały się zprzysiężać mniemaniu, iż w formie wolnego Sejmu nie ustanowić nie zdołamy. Przywłaszczony przeto sposób Konfederacji; i pod tym kształtem, szczególnie w gwałtownych Rzpłtey potrzebach od Przków naszych używanym, zwyczajna Sejmów zrobiła się postać.

»Przyszła przecież moment, kiedy i uprzedzenie skutkiem przekonane być może, i Wolnego Sejmu Ustawy, położone przy Ustawach Sejmów Konfederackich, przyjemną dla Kraiu widzieć dadzą różnicę.

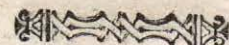
»Gdyby przyszło zgłębiać przyczyny, które nam czyniły bezskuteczne Sejmy: nie tak na formę Rządu, iak raczej na wszystko trującą między Obywatelami Emulacją, na prywatną przekładaną od publiczności, na interes powszechny w fałszywym wystawiany weyrzeniu, narzekaćby potrzeba. Będzie Sejm niniejszy nie odwołanym świadectwem, iż łączyć Zdania zawsze łatwo Narodowi temu przyjdzie, skoro powszechna szczęśliwość Kraiowa będzie mu wystawiona za prawdziwy Punkt do jednoczenia się.

»W tym duchu Obrady niniejsze dziejąc się, gdy podane od Tronu Propozycje hasłem są Narodowych pożytków; przystępuję do nich, a biorąc za wymiar myśli moich powszechne Ojczyzny dobro, w Obywatelskiej gorliwości Zdanie moje otwieram.

»Zbiór Praw przez J. W. Zamoyfkiego działany, ażeby dziejszego nie zatrudniając Sejmowania, do przyszłego, względem approbaty, był odesłanym, nic zapewne nad tę wolę J. K. Mci P. N. Mił. sprawiedliwszego nie widzę. Nie tylko bowiem, iż poznanie dzieła, nie dawno z pod Prasy Drukarskiej dokonanie wyszło, w którym dochodzić ustanowionych przez Prawodawcę należy początków: łączyć podziały; umiarkować konsekwencje; zważyć każdej części względem całkowitości wymiar: nie tylko mówię rezonować nad tym w tak przedkim czasie niezwykłej dla nas byłoby trudnością. Ale gdy zbiór ten Praw proz dawnych Zgromadzenia, nie szczególnie in *Judiciariis* traktując ogarnie całą Prawodactwa extensyą, sprawiedliwie należy, ażeby wprzód powszechnej Kraiu doszedł wiadomości, nim approbatą Sejmową zyska powagę Konstytucyi.

»Niechaj Woiewodztwa na Sejmiki *Relationis* mają go sobie przesłany, a rozmyślając nad nim lub ogólnie, lub przez wybranych z posródka siebie, niech czas mają uformowania Zdania, które Posłom swoim na Sejm przyszły w Instrukcyi przepiszą. A też same powody, dla których żądam powszechnej wprzód dla Kraiu wiadomości, są mi przyczyną domagania się, abysmy dziś ostrzegli, iż szczególnie na Sejmie wolnym przez powszechne przyjęcie, i zgodę, *Codex* ten moc Prawa weźmie.

Nie tylko

»Nie tylko bowiem z natury rządu wolnego wypływa, iż wszystkim za prawidło cywilnego życia służyć mające Ustawy, wszystkich po winny mieć zezwolenie; lecz i Prawa Kardynalne, to dla nas warun- »bespieczeństwo, które zapewne naruszone byłyby, gdyby przewaga ie- »dnej części Obywatelów przez większość głosów, na drugą narzucała »Prawa w rzeczach przepisem *unanimitati* zostawionych. Powszechna ie- »dnomyślność da tym wspanialsze zaświadczenie wdzięczności pracują- »cemu około dzieła tego Mężowi, którego Obywatelskiej cnocie gene- »ralne należy uszanowanie.

»Co się tycze Wexlow: tych kiedy złe używanie oczywistą okazuie szkodliwość, a nazbyt trudne jest ich w nieszkodności obrębach postawienie, nie widzę innego sposobu, iak zabezpieczając pewność do- »tąd kurs mających, znieść ich zupełnie odtąd między Szlachtą uży- »wanie. Wexle bowiem albo przewyższając majątek dającego je, osobę »obciążają: albo dawniejszym długom nayfoleńniejszymi warowanym za- »pisami, czynią pokrzywdzenie.

»Niech Grodowych Inskrypcyi, i Kart ręcznych przez Sądowe Ju- »rydykcy nieodwołczne będzie uiszczenia nakazanie, i Eksekucya; niech »rygor podobnego zakładu obostrzony zostanie, a utrzyma punktualność »między Obywatelami kredytu.

»Jestem ja wyperśwadowanym, iż w pomocnych intencjach przy- »właszczony był sposób Wexlow w Kraiu naszym przez Sejm 1775. Lecz »naylepsze przedsięwzięcia truje często, złe rzeczy używanie. Doświad- »czyliśmy tego z niemałym żalem, iż ta ułatwiająca zawierzenia spo- »sobność, stała się szkodliwą od potrzeby: przebiegła chciwość przy- »naglańcemu niedostatkowi nieznosne umiała dać Prawa, a brzydka li- »chwa chowając się pod formę należytości, tyfłacznie niesprawiedliwe swoje »ukrywała pożytki. Tych przetrząść i dochodzić, Wexlow folenność nie »dozwalała, i mniej rozważna porywczosć stała się częstokroć łupem prze- »biegłości i oszukania. Zapobiegając przeto tym, które nam doświad- »czenie widzieć dało, przypadkom; mniemam zostawić Wexle w całej »Praw swoich mocy szczególnie dla Kupców, których i rozległość z »postronnemi handlu, i natura Interesów wyciąga tej pomocy. W ich »ręku Wexle zastępują rzeczywiste wypłaty, a pilne przez ten stan ludzi, »w interesu swoje wglądanie, warować będzie wfunienia się nieprzy- »zwitości.

»Przystępując do traktowania o Kadukach, zdać mi się na dwa »dzielić je podziały, iedne wprzyszłości, drugie wprzeszłości. Co do »przyszłości: Kaduki szczególnie dawane być sędzę na to, co *Fiscum Re- »gium* spełtat: i tego są rodzaju: nayprzód Dobra i wszelki majątek »Obywatelów de *Crimine Statu*s przekonanych, wyrokiem Sądowym *Fisco* »Regio przyśądzone. Powtórę: Dobra Ziemskie Dziedziczone przez lu- »dzi nie-Szlachetnego Stanu. Potrzebie, Majątki umierających bez Suk- »cesorów obojczy pći do osmego Pokolenia. Poczwarte, Fundacye Du- »chownych nie podług przepisu Praw działane. Takowe z porządku Cy- »wilnego Prawa, zostając się bez Właściciela, i zpadkowe kończąc Suk- »cesyę, wracają się do naywyższej Rządowej Władzy, i szczerobliwie- »go J. K. Mci P. Mił. szafunku, sposobem nadawania na nie Kadukow. »O tę (zyskującą łaskę) czynić ma w przyzwoitym Sądzie wraz z Insty- »gatorem Koronnym, iako de *Fisco Regio*, a Prefkrypcya piędziesiątle- »tniej Possessyi niechaj będzie w takowym przypadku obroną.

»Tak myśl moje otwierając stanowiącą naturę Kadukow, mówić »mi należy o tych, które wyszły i nieskończenie spokojność Obywate- »low zamieściły. Uyrzeliśmy własność każdego w niepewności chwie- »jącą się, i od drugiego poszukiwaną, Duchowieństwo o Fundusze swo- »ie przesładowane i z nich wyzute: przybyła nowa potrzeba Jurydy- »kcyi pilnowania, kosztów Prawnych pomnożenia: a częstokroć wyni-

Ggg

kła

»kła utrata tego, co kto Przodków staraniem i nabyciem sędził w pe-
»wności posiadać. Sukcesorowie czyniących Fundacye z żalem patrzy-
»li się na wyrwane przez obcą rękę Antecessorów swoich nadania, i spad-
»kowie z nich nie korzystając, widzieli omylone intencye, bez żadne-
»go ztąd dla Rzpltey pożytku.

»Zakłóconey tey Obywatelskiej spokojności, i rozkrzewioney pie-
»ni, iakiż sposób zaradzenia? Nie widzę innego, iak tylko, aby te Ka-
»duki, które kto otrzymawszy Prawem, zyskał i posiada, dla uczynienia
»końca przy nich się utrzymał. A gdy iednych pożytek, drugim przy-
»niość uszczerbek; Należy aby Rzplta nappierwsza właścicielka, miała
»ztąd swoię korzyść, i aby wszystkie Prawem Kaduka Dziedziczone Ma-
»iątki Luźrowane były: Nieruchomych równie iak z Starostw wynale-
»ziona czwarta część i poł dochodu, przez possydujących do płacenia
»Skarbowi Rzpltey oznaczona była: Ruchomych zaś wartość determi-
»nowana, i przez possydujących zaprzyjężona, w ofmiej części do Skar-
»bu Rzpltey zapłacona zostawa.

»Te zaś Kaduki, które dotąd Sądownie nie są decydowane, cho-
»ciażby w iakowey Jurydykcyi i rozpoczęte były; jeżeli nie są rodza-
»iu przezemnie wymienionego, to jest: jeżeli z natury swoiey *ad Fiscum*
»Regium nie należą, aby mocą niniejszego Prawa uchylone były, z miey
»sca mego dopraszam się; żądając, ażeby do podanego na dniu wczoraj-
»szym o Kadukach Projektu, Warunki te dołożone były.

»Nikt zapewne z dobrze myślących Obywatelów nie jest, ktoren-
»by dochodów publicznych nie pragnął widzieć powiększonych; te bo-
»wem dobrze użyte, czynią mu i zewnętrzne bezpieczeństwo, i postron-
»nych poważenie. Lecz aby pomnażać publicznych, trzeba partykularne
»Obywatelów widzieć przyczyniane. Doświadczamy, iak ściśniony han-
»del nasz zatkał kanały wpływających do Kraiu dostatków. Widzie-
»my, iak znacznie zmniejszona masa cyrkulujących pieniędzy, rzadki ich
»kurs czyni. Postrzegamy, iż pomimo blasku zhytków, powszechny w
»Kraiu czuć się daie niedostatek. Nie dosyć ieszcze ożywiona industrya,
»umierający wewnętrzny handel, brak numeracyi iakież ofiaruje przy-
»czynienia publicznego dochodu sposoby? Doświadczając zapewne Kom-
»missye Skarbowe, iak trudna niniejszych staie się percepta. Dziwić się
»i winnować będę moiey Oyczyźnie, jeżeli w cztero-letnim czasie będzie
»wypłacenia ich sposobność. Zastanowmy tylko naszą uwagę nad wcho-
»dzeniem i wychodzeniem z Kraiów Rzpltey pieniędzy. Słyszeliśmy od
»Delegowanych do słuchania rachunków Kommissyi Skarbu Koronnego,
»iż dwoie tyle i więcej corocznie oddać musimy innym Narodom za ich
»wprowadzane do Kraiów naszych towary, co nasze Produkta od nich
»zyskują. Ta tak znaczna nierówność wymian naszych musi uczynić,
»iż corocznie 20. Milionami umniejszająca się w Kraiu masa pieniędzy,
»wprzeciągu lat kilku zupełnie nam zginie, i chyba w naturze produ-
»kta nasze na podatki publiczne oddawać będziemy.

»Sądziłbym zaiste rzeczą nayważniejszą naszej uwagi i obrad na-
»szych, ażebyśmy uczynili zastanowienie nad tą straszącą nas już zbliz-
»ska nieszczęśliwością. A z iedney strony usiłując rozprzeźstrzenie i uła-
»twić handlu naszego sposoby, do czego godna Xięcia Jmci Pośła War-
»szawskiego gorliwość na dniu wczorajszym swoje otworzyła nam zdanie;
»Z drugiej, starali się zapobiedz tak znacznym z Kraiu pieniędzy wy-
»chodom, żądając od Kommissyi Skarbu Koronnego zainformowania Izby
»naszey, iakowe Artykuły Zagranicznych Towarów, wiele wyprowadza-
»ją pieniędzy; to jest: o czym w ogólności Delegowanych uwiadomi-
»ła, nam aby to przez specyfikacyę podała. A oddzielając rzeczy pier-
»wszey potrzeby, iako nieuchronnie nam użyteczne, chciałbym, aby
»tych, które zbytowi samemu służyć, podnosząc *Legem Sumptuariam*, wni-
»ścić do Państw Rzpltey zabronione było, choćby tylko do wymierzonego

pewnego

»pewnego czasu z aktualney sytuacji naszej wypadającego, a pilna Usta-
»wy tey Exekucya naymocniej zaleconą była.

»Gdy przekonanie moie przeświadcza mię, iż niepodobne jest do-
»chodów publicznych powiększenie, a są wymagające Rzeczypospolitey
»potrzeby, pryncypalnie kompletowania Woyska, i postawienia go w sta-
»nie prawdziwey użyteczności; sądziłbym, aby tak sperandy przez Kom-
»missyą Skarbu Koronnego oznaczone, iako *Tabella Expens Cywilnych*,
»oszczędniejszym zmniejszona umiarkowaniem, były funduszem dla tak
»potrzebney Expensy. Spodziewać się należy, iż i na Pośłów Zagrani-
»cznych, Gabinet, Tłomaczów, i *Expensa Extraordinaryne*, nie zawsze
»iak w tym Roku z przyczyny Pośła Tureckiego, równie znaczne będą
»wydatki.

»Niechay zyskane na tych Artykułach z tak wielką trudnością przy-
»chodzące Podatki, użyte będą dla polepszenia Stanu Woyska.

»Składający Kommissyą Edukacyią Mężowie, gdy w prawdziwe-
»go Obywatelstwa umyśle, skuteczne około Edukacyi Młodzieży czynią
»starania, te w następujących wiekach nie zapomniane nigdy gruntuiąc
»chwaly swoiey świadectwa, należy im i od nas winne dziękczynienie.
»A staranna J. K. Mci P. M. Mił: i powodująca tę tak pożyteczną Usta-
»wę troskliwość, w Sercach Obywatelskich niewygasła rozkrzewi wdzię-
»czność.

»Na Przepisie Instrukcyi Woiewodztwa moiego gruntuiąc to zda-
»nie, iednomyslnością Kollegów moich popieram.

Gdy skończył mowić Jmć. P. Lubelski; Xże Radziwiłł Poseł
Wileński wyraziwszy: iż bywają podczas interessa prywatne, kto-
re publicznego zastanowienia się, i względów wyciągają, przeło-
żył Izbie Sprawę Jmci P. Paca Starosty Wileńskiego, i podał dwa
Projekta do Laski.

W tym zabrał Głos Jmć P. Wiszowaty Poseł Rożański w
tych wyrazach:

»Pierwiastkowe ust moich w tey Praw Świątnicy w zabranym Gło-
»sie wyrazi, lepiej odemnie użytymi być nie mogą, iak na wyznanie
»dla Was JJ. OO. JJ. WW. Kolledzy i Dobrodziecie, powinnego dla kaźde-
»go z Osob w szczególności, i dla wszystkich skład Narodu Polskiego
»czyniących w ogólności uwielbienia i szacunku, z przyłączeniem powin-
»nego dla Was dziękczynienia, za przekonanie mnie w oczach Zgroma-
»dzonych Stanów, że ufność moia w sercach Waszych nad zamiar swoje
»znalazła siedlisko, i że w pośród zasłużonych tego Narodu Mężów, w
»wybraniu mnie do Kommissaryi Skarbu Koronnego dobrocią serc Wa-
»szych uwieńczony i zaszczycony zostałem. Wdzięczność, którą Wam
»winien za łaskawe Wasze względy, rzeczywiście i skutecznie okaza-
»ne, wyrusze na umyśle moim wieczystą łask Waszych pamiętkę, że
»miło mi będzie sprawując usługę Publiczną, tę chlubę głośnemi wyzna-
»wać usta, że jestem na tym Urzędzie dziełem i ofiarą dobroczynnych
»serc waszych.

»Od zaczęcia Seymu teraźniejszego w zaciszonym zostawałem mil-
»czeniu, nie widząc naglających do odkrycia mego zdania okoliczności; te-
»raz gdy zbliżył się czas do stanowienia Prawa w Izbie Naszey, z Propo-
»zycyi od Nayjaśniejszego Krola podanych wyniknąć mającego, moie
»nad niemi uwagi, podług własnego przeświadczenia, iako Obywatel swo-
»ią kochający Oyczyznę, iako Poseł swego dopełniający obowiązku, prze-
»łożyć Prześwietnemu Stanowi przedsięwziąłem.

»Znajduję bowiem na pierwszym wstępie podać J. K. Kci upro-
»siektowane Prawa, wielkiego w Oyczyźnie naszej Zamoyskiego, które on
»z swemi pomocnikami pracy, na dopełnienie przepisu Prawa przeszło-Sey-
»mowe.

Ggg 2.

»mowego, i okazanie przysługi Kraiowi, urobił, i ułożył, żeby były do »przyszłego Seymu dla dostatecznego onych rozpoznania odłożone.

»Jeżeli te Prawa Projektowane są użyteczne dla całego Narodu, lub »nie? jeżeli są stosowane do Stanu i rządu Republikantskiego? jeżeli wzmo- »cnienie wolności naszej lub obaliny i upadek oney przynoszą? jeżeli »sprawiedliwość wskrzeszają, albo one tłumią? jeżeli równość Stanu Szla- »checkiego utrzymują, albo ze wszystkim znoszą? jeżeli nakoniec są do »wykonania sposobne, lub wcale trudne i niepodobne? jeżeli z mocą na- »daną zgodne, albo one przewyższające? myśli mojej rozwinąć nie chcę, »bo nie jest teraz czas; ale mówię: że oddając rozważę Seymu przyszłe- »go ułożenie Prawa tego, potrzeba przeistoczyć Opis przeszło-Seymowe- »go Prawa, które na Seymie teraźniejszym napisane, Prawa *Codicis* skro- »cenia *Processus* rozpoznać kazało; wszakże jest to w woli i mocy na- »szej, i to uczynić nam nie jest zbronnem. Ja tylko z miejsca mego »proszę, aby te Projektowane Prawa były dla roztrząśnienia Obywatelom »naydalej w początku Roku następującego rozłożone, z któregoby myśl »Obywatelów w czasie przyszłej Instrukcyi dla Posłów od Woiewodztw »okazała się, a obrani na przyszły Seym Posłowie, żeby nie inaczej, iak »tylko podług danych Instrukcyi, pod nieważnością sprawili się, Prawem »teraźniejszym nayuroczyściej warowane było.

»Co do Prawa Wexlowego: rzeczą jest pewną, że one własność w »odzyskaniu każdego przyspiesza; ale i to tajnym być nie może, w iak »niezliczone wprowadza zamenty; te to Prawo, które szerokie pole utwo- »rzyło do utraty majątków Szlacheckich; te, które młodym do zguby »swęj własności bitą utorowało drogę; te na reszcie, które wszelkiego »oszukiwania, podstępów i wyłudzenia pierwszym Kraiu naszym jest na- »rzedziem; tego więc szkodliwego dla Stanu Szlacheckiego Prawa uchyle- »nie, stanie się pożytkiem Rzeczypospolitey, niech one podług swego »pierwszego iestestwa, w samym mieści się handlu i Stanie Kupie- »ckim.

»W trzecim rzędzie podać, widzę zabronienie wydawania Kaduków »po wyjściu posiadania lat pięćdziesiąt: nie czynię sprzeczki żadney »nad tą zbawienną Propozycją, ale życzę, aby te szczególniejsze za- »chowane były ostrożności: żeby Prawo natury, podług Opisu dawniey- »szych Konstytucyi, aż do osmego Pokolenia, w dochodzeniu własności »swoiey, nie cierpiało gwałtu: aby Dobra Szlacheckie Ziemskie w czasie »dawniejszych wieków przez przemoc odjęte, zamianą Seymową, a nie »nadaniem od Rzeczypospolitey nie wzmocnione, pod Prawo Krolewsczyzn »przyswoione, na mocy Konstytucyi 1588. = *de Bonis nullo Jure rece- »ptis = non obstante quavis prescriptione, etiam* za Kadukami do Stanu »Szlacheckiego dostawały się, i do swoiey wracały Ziemskość.

»Nadchodzi czwarte od Tronu podanie, iak nayużyteczniejsze dla »Kraiu, tak w wykonaniu nayzawilsze i naytrudniejsze; powiększenia »Woyska i utrzymania onego; ktokolwiek czuje sławę Narodu, kto prze- »nikłym przegląda umysłem szczęśliwość swęj Ojczyzny, kto się zasta- »nawia nad smutnym doświadczeniem świeżego rozbioru Kraiów Rzeczy- »pospolitey, kto weyrzy na moc sąsiadujących z nami Mocarstw, i na »słabość naszą, kto wystawi nachyloną do upadku i zagubienia Imienia »Polskiego Ojczyznę naszą, kto wspomni na przykry, a wskroś serce »przerażający Oddział pod obce panowania Braci Naszych; czyli łatwo »wnieść nie będzie mógł, że nieodbita jest potrzeba powiększenia Woyska, »opatrzenia go przyzwoitym żołdem, uzbrojenia w Woyskowe rynsztun- »ki; ale z drugiej strony, czyż tajno jest komu, że Kray nasz zubo- »żony, że handel zniszczony, że rolnictwo upadło, że Produkta Kraiowe »znikczemnione, że Podatki nad moc uiszczenia się nałożone, zostawiły »nas w niemożności powiększenia onych, odjęły sposob ratowania swo- »iego

»iego Kraiu; z bogactw, handlu, i zagęszczenia pieniędzy zupełnie Nas »wyzuły, a w ostatnim postawiły niedostatku stopniu.

»Zgadzaąc wszakże te z sobą przeciwne okoliczności, trzy sposo- »by dla powiększenia Woyska i zapłaty onego, bez uciążenia własnego »Kraiu widzę przyzwoite; a nayprzód, jeżeli obrociemy oko na Opactwa »liczne w Polsce, gdy zechcemy przypomnieć sobie, że pierwiastkowe »Opatów obowiązki były sprawować swoim kosztem zagraniczne w potrze- »bach Rzeczypospolitey Poselstwa; gdy następnie powinnością było z mo- »cy Prawa ubogich Szlachty dzieciom dawać żywność i ćwiczenie, a dziś »to wszystko jest zaniedbanym i nieuistacza się, i sam tylko tytuł z Do- »brami Opatów, bez dopełnienia obowiązków, pozostał się; toć nie bę- »dzie ciężarem żadnym dla Opatów, że połowę swego dochodu, końcem »powiększenia Woyska, do Skarbu Publicznego oddadzą; i owszem miło »(spodziewam się) tym zacnym Obywatelom być powinno, udzielić część »ku zaradowaniu wspólney Ojczyzny.

»Drugi sposób być znam z koniecznego ratunku Ojczyzny wyni- »kły, kiedy w Kraiu naszym Zakonnego w rozlicznych rodzajach Zgro- »madzenia Funduszami opatrzonego, widzę liczną wielość, a Osoby po- »tychże Zakonach do uczenia Młodzi Narodowej zdadne (ile pod dozorem »Nayzacniejszych Osob Kommissyą Edukacyi Narodowej składających, »które za iey prawidłami iść będą obowiązane) znaleźć się mogą; aby te »Klasztory z urządzenia Kommissyi Edukacyi Narodowej uczyły, a za- »płaty dotąd na Nauczycielów złożone, aby na powiększenie Woyska by- »ły obrocone.

»Na reszcie rozumiem, że dobra Ekonomika, oszczędzenie Skar- »bu Publicznego, uchylenie mniej potrzebnych nadgod, zniesienie szczo- »drych Pensyi, i umniejszenie wydatków publicznych, stanie się sposo- »bem trzecim na utrzymanie i powiększenie Woyska.

»W tym tu właśnie miejscu sądzę być przyzwoitością, wyrazić »moje zadziwienie nad wielością długów przez Rzeczpospolitą winnych; »niech się każdy umysł duchem uprzedzenia niewiedziony zastanowie »raczy, w iakim Kray cały zostaje upadku! doniesiono jest w Izbie zła- »czoney, że Rzeczpospolita winna jest ogólnego długu do kilkudziesiąt »Millionów Zł: Polsk: zład dwa nieodbite rodzą się wniesienia: albo że »przyjdzie ten czas, w którym my wszyscy, i cały Narod złożymy tę »Summę będziemy musieli, albo część iakowąs Kraiu od zaboru pozo- »stałego obrocić na zaspokojenie żądanych długów. Rozumiałbym zatym »konieczną potrzebę, zżenu nad nami wiszącemu na teraźniejszym zapo- »biedz Seymie, to jest: aby ci, którzy swoje do Rzeczypospolitey ro- »szczą pretensye, raczyli na to pamiętać, że i oni są Obywatelami; że »jeżeli im Ojczyzna winna długi, niech na to wspomną, że oni po Bo- »gu wszystko winni Ojczyźnie, i niech sobie przypiszą winę, czemu »tych zastarzałych i zadawnionych nie upominali się, w czasach prze- »szłych dla Kraiu szczęśliwych, długów? nie teraz, kiedy postać Skarbu »Publicznego, samą okazuje nędzę i niedostatek. Z tych pobudek upra- »szałbym Prześwietnego Stanu Rycerskiego, aby do Rzeczypospolitey ro- »szczone pretensye, kiedy nie uchylone, przynajmniej do czasów po- »myślniejszych z swoją ważnością zawieszane były.

»Jest za co dziękować Nayjaśniejszemu Panu, że z prawdziwego »do swego Narodu przywiązania, iako jest żywiołem Ojcowskiego iego »Serca, Młodź Szlachecką w uformowanym Korpusie Kadetów umieścić, i »one, co należy do ćwiczenia się, własną o swoy Narod troskliwością »utrzymywać, Nauczycielami dobroliwie opatrzyć, i Skarb swoy Krole- »wski na utrzymanie tegoż Korpusu Kadetów z Młodzi Szlacheckiej zło- »żonego,łożyć łaskawie raczył. Winna Ojczyzna nasza słodką w ser- »cach naszych pamięć, za dobroczynne nad Narodem naszym, J. K. Mei »okazane względy; nie można nieprzyznać, żeby też chęć utrzymywa-

Hhh

nia

nia Korpusu Kadetów i na teraźniejszym Sejmie widocznie nie okazy-
wała się, gdy Najjaśniejszy Pan żądając sprawiedliwości, po Sejmującej
Rzeczypospolitej pragnie, aby Oficyerowie, i Nauczyciele tegoż Kor-
pusu płatni byli. Ja z mego przeświadczenia radbym uiszczonych wi-
dzieć oczekujących za swoje usługi w winney im nadgodzie. Lecz gdy
Skarb Publiczny nie jest w tym stanie, aby ciż dopełniający usługi pu-
bliczney swoją odebrali należność, rozumiem: że z wyżej natknę-
tych sposobów pomnożenia Skarbu, i to mogłoby mieć swoje podsy-
cenie.

W porządku swoim widzę zalecenia Najjaśniejszego Pana Kom-
missarzów Kommissyi Edukacyney. Ja dla tych Mężów sławy nieśmier-
telney godnych nie wysilam się na pochwały; tylko, że wieczna być
wdzięczności pamiątka powinna, za ich troskliwą do wydoskonalenia Mło-
dzi Narodowej w Szkołach Publicznych ćwiczącej się staranność, z oczy-
wistego mówię przekonania. A cokolwiek ci Przezacni Kommissarze dla
największego ulepszenia, i pożytku Młodzi Szlacheckiej wnoszą i prze-
kładać będą, spodziewam się, że cały Stan nasz z miłym słuchać, i
przepisem Prawa wzmocnić będzie raczył, ukontentowaniem.

Nakoniec, iako Serce J. K. Mci Oycowskie zawsze tchnie duchem
uszcześliwienia Ojczyzny, tak zamiar Jego względem porównania Ta-
belli Dochodów przychodzących od Skarbu Publicznego z Tabelą wy-
chodów, że być powinien zrownany, nic nadto nie masz sprawiedli-
wszego; o co i ja z miejsca mego, gdy mam honor upraszać Prześw:
Stanu Rycerskiego, liczę pomyślną porę oświadczyć Prześw: Stanowi,
żem w tej chwili czułości, w której każdemu Obywatelowi bez uprze-
dzenia mówić i myśleć przystoi. Wszakże Zdanie moje poddając pod
Przesąd twoj Prześw: Stanie Rycerski, słodką moją będzie zawsze ko-
rzyścią Głos mój z Waszemi dobrze myślącemi spaść, i zgadzać z
Zdaniami; A teraz podaję Projekt względem zarządzenia o Opactwach
Duchownych obojga Obrządków w Polsce, ostrzegając, aby iezeli bę-
dzie przyjęty, żeby Opaci, iakiegokolwiek powołania, byli obowiązani
do oddania połowy Intraty na Woysko; i podając go do Laski, o prze-
czytanie upraszam.

Po Głosie oddawał Projekt do czytania; ale liczne już z op-
pozycją, iuz o Głosy odezwy, były na przeszkodzie czytaniu. Aż
Jmć P. Marszałek zaspokoił Izbę tym oświadczeniem: „Zdać mi
się, że dzisiejsza Sessya na samym nic nieznaczącym krzyku
skonczy się. Wybaczyć proszę mojej szczerości, bo inaczej, pra-
wdziwie, niewiem iak mam mówić. Może kto rozumie, że krzy-
kiem i opozycją głos sobie wykiekuje, a ja mówię: że gdy go-
dzinę jeszcze to zamieszanie pociągnie, zasolwię Sessyą.”

Czytał tedy Jmć P. Sekretarz Projekt Jmci P. Rożańskiego
de tenore sequenti:

„Zarządzenie o Duchownych *ad usus publicos* zdalnych.

„Gdy przez odpadnienie od Państw Rzeczypospolitej części Kra-
iow iey, Fundusze Duchowne zostały znacznie uszczuplone, a do tego
do liczby dobrze Urodzonych, zdalnych do Funkcyi Publicznych Kapła-
now po Katedrach *accessit* ich wiele *ex suppressa Societate*, którzy, to
dla małych dochodów *ex Beneficiis*, to wcale nie będąc niemi opatrzeni
sterilestere, albo Krewnym swoim *oneri* być muszą; są także Kapłani *in*
Ritu Graco Romano Unito dobrze Urodzeni, którzy *ex quo* Opactwa do-
tąd tylko Osobom Zakonnym *conferri* powinny były, bez sposobu życia
w tym stanie, i zażycia talentów swoich zostają; My Krol za usilno-
ścią o to Stanow Zgromadzonych, żebyśmy za porozumieniem się z
Stolicą Apostolską o tym wszystkim zaradzili, nietylko ustawać nie bę-
dziemy w przekładaniu tego Stolicy Apostolskiej, żeby Opactwa mogły
ce

„ce ieszcze poyść *in Commendas*, *precedente Exdvisione pro*
Mensa Commendatarii & Claustalis in utilitatem Cleri Sacula-
ris commendari mogły. Ale też i Probostwa *per Regula-*
res dotąd posiadane, i Exdywizyą Prowentów *pro Mona-*
chis & Commendatario Praeposito znieść mogące; iako też
aby Opactwa *Ritus Graci Romano Uniti* Kapłanom Swie-
ckim *eiusdem Ritus in Commendam* przez Nas Krola *confe-*
ratur, starać się o to obowiązujemy, i na przyszłym da
Bog Sejmie Ordynarynym o tym zarządzeniu Stanom
Zgromadzonym doniesiemy. Z których Opactw i wszy-
stkich generalnie w Polsce i w W. X. Lit: *utriusque Ri-*
tus, aby Wielebni Opaci połowę Intraty na powiększe-
nie Woyska do Skarbu Rzeczypospolitej płacili, mieć
chcemy.

Przeczytany Projekt tyle znajdował approbacyi, ile po-
czątkowo przeciw czytaniu tego dało się słyszeć oppo-
zycyi.

Jmć Pan Slaski Poseł Krakowski wziął sobie za oka-
zję do zabrania Głosu Projekt od Xięcia Posła Warsza-
wskiego na Sessyi poprzedzającej podany, do którego się
przymawiając wniósł: aby do Posła Wiedeńskiego była tak-
że Nota podana, iako wspólnego Rzeczypospolitej Gwa-
ranta.

Po Jmci Panu Krakowskim, gdy coraz usilniey to Gło-
sow, to Projektow domagano się; Jmć P. Marszałek oświadczył:
„W mocy jest to twojej, Przezacny Stanie Rycer-
ski, Prawa pisać, i tych swobód sobie dozwalać, które
zaszczyconym wolnością zdają się być nayprzyzwoitsze.
Ja iednak mając na celu dobro publiczne, wyznać mo-
gę: iż Głosow zabieranie na nic dobrego nam się nie
przyda. Proszę więc zgodzić się iednomyslnie na to,
żeby iuz więcej Głosy zabierane nie były, ale cały czas
przetrząsaniu i Decyzji Projektow poświęcić.”

Tak zbawienne przełożenie znalazło powszechną Izby
approbacyą. Daley więc Jmć Pan Marszałek oświadczył:
„Nic nowego nie powiem, chyba to iedno, iż do nicze-
go nie przystąpię, poki na Propozycye od Tronu wcho-
ray podane Rezolucyi nie będzie.”

Czytał zatem Jmć Pan Sekretarz pierwszą Propozycją, z wymienieniem przypisanego Ręką Nayaśniejszego Pana przydatku, iak następuje:

„Kaduki.

„Lubo dawniejsze Prawa szersze daleko szafowanie Kadukow w ręku naszych zostawowały, i nawet do rozdawania na nie Przywileiow Nas obowiązywały, iednak My przekładaiąc nad inne względy spokoynosc Obywatelow, z własnego pochopu proponowaliśmy na terażniejszym Seymie od Tronu, i teraz za zgodą wszech Stanow postanawiamy, i za Prawo mieć chcemy, aby każda Possessya ruchoma i nieruchoma, Duchowna i Swiecka, *Prawu Kaduku podlegać mogąca*, od pięciudziesięciu lat prawnie nie zakwestyonowana, iuż ani Przywileiow Naszym, ani Juryzdycznym Processem wzruszana być nie mogła, to iednak waruiąc, ażeby Przywileie Nasze do dnia dzisiejszego na Kaduki wyszłe, zupełny swoy wigor, podług Praw dawniejszych, zachowały. A zaś kiedy się trafi, że Polski Obywatel *cujuscunque conditionis* odumrze Maiątek swoy bez Sukcessorow w osmym gradusie, takowa puścizna podawnemu w szafunku Naszym zostawać ma. A co do Cudzoziemcow, potwierdzamy *in toto* Prawo 1768. o Kadukach.

Gdy do tey Propozycji dopraszali się Jchmć Panowie Posłowie o Głosy, zabrał Głos Jmć Pan Marszałek w tey osnowie: „W istocie samey J. K. Mość Pan Nasz Miłościwy pokazuje, iak kocha i szacuje Narod, kiedy z ostatniego Łask swoich wyzuwa się dla niego szafunku. Oddając mi ten Projekt Nayaśniejszy Pan oświadczył: iż chętnie *unanimitatem* nań przyimie; poprawa zaś gdyby miała być iaka czyniona, woli żeby nie był „przyjęty.”

Odezwał się Jmć Pan Zeleniński Poseł Krakowski: żeby ten Projekt *in deliberatione* został do iutra. Jmć Pan Marszałek odpowiedział: iż iutro iuż nie będzie ten Projekt u Laski; ale dla dogodzenia żądaniom niektórych Jchmciow Panow Posłow ieszcze raz uczyni referencyą do Nayaśniejszego Pana, czy Jego Krolewska Mość skło-

nić

nić się raczy do uczynienia iakowey odmiany. Jako ta rzecz cale zawisła od woli Pańskiej; przez racją, iż ustąpienie z Prerogatyw Maiestatycznych, jest szczegulnym naywyższej dobroci Pańskiej darem; zatem nie w mocy biorącego, ale w mocy dającego dobrowolnie, jest przepisywać granice uczynności.

Po krotkim czasie zabrawszy Głos Jmć Pan Marszałek wyraził: „Nie mogłem przystąpić do czynienia iakichkolwiek przydatkow, pokim się nie odwołał do tey Ręki, która mi ten Projekt „podać raczyła. Jego Krolewska Mość Pan Moy Miłościwy „przekonywając iak nayżywiey Narod o dobroci Serca swego Oycowskię, skłania się do żądania niektórych Jchmciow Panow Posłow przez uczynienie przydatku. Będzie ten przydatek czytany; „ia z moiey strony upraszam, Prześwietny Stanie Rycerski, aby ten „cały Projekt iuż więcej opozycjami nie był trudniony.”

Czytał tedy Jmć Pan Sekretarz Warunek o Kadukach z przydatkami Nayaśniejszego Pana:

„Kaduki.

„Lubo dawniejsze Prawa, szersze daleko szafowanie Kadukow w „ręku Naszych zostawowały, i nawet do rozdawania na nie Przywileiow Nas obowiązywały, iednak My przekładaiąc nad inne względy „spokoynosc Obywatelow, z własnego pochopu proponowaliśmy na terażniejszym Seymie od Tronu, i teraz za zgodą wszech Stanow postanawiamy, i za Prawo mieć chcemy, aby każda Possessya ruchoma i nieruchoma, Duchowna i Swiecka *Prawu Kaduku podlegać mogąca*, od „pięciudziesięciu lat prawnie nie zakwestyonowana, iuż ani Przywileiow Naszym, ani Juryzdycznym Processem wzruszana być nie mogła; to iednak waruiąc, ażeby Przywileie Nasze do dnia dzisiejszego na Kaduki wyszłe, po przyzwoitym wprzod *in foro competenti* rozsądzaniu, „pełny swoy wigor, podług Praw dawniejszych zachowały. A zaś kiedy się trafi, że Polski Obywatel, *cujuscunque conditionis*, odumrze maiątek swoy bez Sukcessorow w osmym gradusie, takowa puścizna podawnemu w szafunku Naszym zostawać ma. A co do Cudzoziemcow, potwierdzamy *in toto* Prawo 1768. o Kadukach.

Projekt ten wraz iednomyślnie od całej Izby przyjęty.

Zaczyn wyraził Jmć Pan Marszałek: „Po podpisaniu Propozycji o Kadukach, mam honor donieść Prześwietnemu Stanowi Rycerskiemu: że Projekt Jmci Pana Zienkowicza Kasztelana Smoleńskiego dziś podany, różni się od pierwszego, z przyczyny zaszytych „odmian za zezwoleniem Stron Interessowanych; więc będzie czytany.”

Czytał go Jmć Pan Sekretarz w tey osnowie:

„Uwolnienie od Dekretu W. Zienkowicza Kasztelana Smoleńskiego i innych.

„Gdy Trybunał Główny W. X. Lit. 1777. Roku, rozstrząsał Sprawę przed siebie wprowadzoną z W. Andrzejem Zienkowiczem Kasztelanem Smoleńskim iako Marszałkiem, tudzież UU. Garwalskim Lidzkim, Michniewiczem Kowieńskim, Daneyko Nowogrodzkim, i Brodofskim Słonińskim, w Roku 1769. Deputatami, iednych osądził, drugich do Stanow Rzpltey odesłał; My Krol wrodzoną Nam prowadzeni sprawiedliwośćią, deklarujemy: iż wyroki Trybunału W. X. Lit. w 1777. Roku sławie i honorowi W. Andrzeia Zienkowicza Kasztelana Smoleńskiego, tudzież UU. Garwalskiego, Michniewicza, Daneyki, i Brodofskiego szkodzić nie mogą i nie mają, a razem tegoż W. Andrzeia Zienkowicza Kasztelana Smoleńskiego, UU. Garwalskiego, Michniewicza i Daneykę od odpowiedzi przed Nami i Stanami Rzpltey, a Ur. Brodofskiego Skarbni-

»ka Słomimskiego od siedzenia Wieży *in fundo*, tymże Dekretem 1777.
»Roku wskazaney, uwalniamy. Oraz wydawania Dekretu i Widymusow
»do Osob wyżej wyrażonych Stofuiącego się, *sub panis contra Trans-*
»gressores Legum praescriptis, zakazujemy; nakoniec aby najmniejszego z
»tegoż Dekretu wynikającego pomienionemu W. Zienkowiczowi i jego
»Następcom zarzutu, iako co do Kategorii Jego leży zatartego, nikt od-
»tąd nie ważył się czynić, i tym prześladować, *sub pana peculatus*, mieć
»chcemy.

Miał ten Projekt Oppozycją od Jmci Pana Hryniewickiego
Posła Bielskiego wnoszącego: że między traktującemi się teraz ma-
teryami miejsca mieć nie powinien. Ale po przychyleniu się Jmci
Pana Bielskiego do większości zdań żądających pomienionego Pro-
jektu, był przyjęty i podpisany.

Znowu zabrał Głos Jmć Pan Marszałek: „Zdaie się być słu-
sznym żądaniem J. K. Mci P. N. Mił: aby ieden Projekt przycho-
dzący do deliberacyi, był approbowany: a ten jest o Konsensach
na Krolewsczyzny, oddaie go tedy do czytania.”

Czytał go Jmć P. Sekretarz:

„Konsensa.

„Za Powszechną Stanow Sejmujących zgodą, Konsensow *ad ce-*
»dendum Starostw czyli Krolewsczyzn za Przywilejami posiadowanych
»dwadzieścia pięć, bądź w Koronie, bądź w Xięstwie Litewskim wydamy.
»A gdyby zaś na które z tych Krolewsczyzn czyli Starostw były nadane
»*Jura Emphiteutica*, nie pierwej takowe Konsensa podpisane przez Nas
»zostaną, aż dopoki otrzymujący u Nas Krola Konsens, *cum Possessore*
»*Emphiteutico* nie ugodzi się.

Po przeczytaniu różne dały się słyszeć oppozycye. Między
innemi Jmć P. Krzucki Poseł Wołyński dopominał się wymazania
tego Terminu: *Emphiteuses* mieniąc: iż w Instrukcyi ma, dopra-
szać się zkasowania Praw Emfiteutycznych. Dla tego Projekt w
deliberacyą poszedł.

Przystąpił potym Jmć P. Sekretarz do czytania Projektu Jchmć
PP. Walewskich w tym ułożeniu:

„Przyspieszenie Sprawiedliwości.

„Długim czasu przeciągiem oczekiwana UU. Walewskich z Sukces-
»sorami Herburtowskiemi, względem wyposażenia niegdy Ur: Zofii Kosso-
»wskiej UU. Walewskich Antecessorki Prawem natury należącego, przybli-
»żając rozprawę, gdy dotąd swego dla wielości Osob w ten Interes wcho-
»dzących doysć nie mogła skutku. Przeto za powszechną Stanow Zgroma-
»dzonych zgodą, i za prozbą UU. Posłów Sprawę tę między Stronami do
»Trybunału Koronnego Lubelskiego odsyłamy, który nie pozwalając dłu-
»szey zwłoki, i nieważając na żadne niesławienie się zapozwanych, *ante*
»*omnes causas* z Regestru Expulsowego tę Sprawę osądzi, a *judicatum ia-*
»kie nastąpi, za Prawo wieczne mieć chcemy.

Gdy nieiaki na ten Projekt oppozycye zaszły, wzięty był do
poprawy. A tym czasem uwiadomiony Jmć P. Marszałek od Jchmć
PP. Pisarza i Referendarza Litewskich o jednomyslności Izby Se-
natorskiej na Kwity i ostrzeżenia dla Kommissyi Skarbu Lit: nie
omieszkął wraz toż donieść Izbie.

Wkrotce potym oznaymiwszy Jmć P. Marszałek: iż Projekt
Jchmć PP. Walewskich z temi, którzy mu stawali na zawadzie,
jest zgodzony i poprawiony, dał go do czytania Jmci P. Sekreta-
rzowi *de tenore sequenti*:

Przy-

„Przyspieszenie Sprawiedliwości.

„Długim czasu przeciągiem oczekiwana UU. Walewskich z Sukces-
»sorami Herburtowskiemi, względem wyposażenia niegdy Ur: Zofii Kosso-
»wskiej UU. Walewskich Antecessorki Prawem natury należącego, przybli-
»żając rozprawę, gdy dotąd swego, dla wielości Osob w ten interes wcho-
»dzących doysć nie mogła skutku. Przeto za Powszechną Stanow Zgro-
»madzonych zgodą, i za prozbą UU. Posłów Sprawę tę między Stronami
»do Trybunału Koronnego Lubelskiego odsyłamy, który nie pozwalając
»dłuższej zwłoki, *ante omnes causas* z Regestru Expulsowego tę Sprawę
»osądzi finalnie.

Po przeczytaniu zyskał powszechną approbacyą.

Tu Jmć P. Marszałek zalecił Izbie Projekt Nadgrody Sukces-
sorum Załuskich sprawiedliwie należytey; ale Jchmć PP. Posłowie
Prowincyi Litewskiej dopominali się czytania Projektu Xięcia Ra-
dziwiłła, z przyczyny: iż kilka już doszło Projektow Koronnych,
a z Litwy ieszcze żaden.

Zabrał więc Głos Jmć P. Marszałek Sejmowy: „Czuję słu-
»szną Prześwietnego Stanu Rycerskiego dotkliwość i boiaźń, żeby
»prewalencyi między Prowincyami nie było; ale też znam moie
»powinność, znam Prawo 1768. o Projektach. Mamy w Prawie to
»wyraźne Obostrzenie: iż Projektu, które do Łaski przychodzą,
»wprzod od Marszałka z Delegowanemi do Konstytucyi czytane,
»i przetrzysane, a dopiero Izbie podawane być mają. Odebrałem
»prawda wiele Litewskich Projektow, ale w takim tumultie nie
»mogę mieć sposobności przetrzysać ie z moiemi Kollegami.
»Niechże więc do jutra one odłożone zostaną, a Projektu od trzech
»dni w deliberacyi będące dziś skutecznie należy.

Jmć P. Osniatowski Poseł Dobrzyński wniosł: żeby prywa-
tnych Projektow nie dopuszczać, poki publiczne nie udecydują się.

Po ostrzeżeniu Jmci P. Dobrzyńskiego mowił Jmć P. Marszałek:
„Chciałbym ochronić dzisiejszey Sessyi, aby żadna już wię-
»cey materya traktowana nie była, ażeby do czytania z Delego-
»wanemi Projektow miał czas wolniejszy; lecz ponieważ Projekt
»Sukcessorow Załuskich z Recessu Seymu przeszłego już od kilku
»dni w deliberacyi zostaje; więc go dziś trzeba udecydować.
»Prawda, że pierwszy podany zawierałby *materiam Status*; ale
»jest drugi Jmci P. Lubelskiego: o toż ten aby był czytany i udecy-
»dowany, z miejsca mego dopraszam się.”

Czytał Projekt Jmci P. Lubelskiego Jmć P. Sekretarz Sejmowy.

Ale gdy jednomyslności nań nie było, wniosł Jmć P. Marszałek:
„Nim nastąpi zupełne porozumienie względem Projektu od Suk-
»cessorow Załuskich; nie zdaie mi się tego czasu prożno trawić.
»Jest Projekt Jmci P. Potockiego Posła Mielnickiego w delibera-
»cyi; więc tym czasem może się czytać i udecydować.”

W tym miejscu Jmć P. Potocki Starosta Szczerzecki Poseł
Mielnicki rzecz uczynił w te słowa:

„Nie było myślą moją wycieńczonego skracać bynajmniej Opra-
»dom czasu, i z tey to przyczyny ieden tylko Głos mój w tey Praw
»Świątnicy dotąd był słyszany. Pociągniony do tłumaczenia się z ce-
»low, acz iasných, czystych, i podeyrzeniu żadnemu podlegać nie po-
»winnych, Projektu względem Zagranicznych Poselstw na dniu wczoraj-
»szym do deliberacyi podanego: z tym ukontentowania uczuciem, które
»sprawiać Sercu Obywatelskiemu zezwalające zgodnie zwykły okrzyki, mam
»powinność rozwiązania zastanawiających i trudniących Xcia Jmci Poniń-
»skiego, godnego Posła Poznańskiego Uwag.

Kkk

Ze

»Ze w Projekcie dopiero wspomnianym, przeciwność ani osobistość żadna miejsca nie ma; dosyć jest na przeświadczenie każdego, iż »procz obowiązków Poselskich, Praw całości postrzegania, Instrukcyja »Mielnickiej Ziemi jeszcze w Izbie Senatorskiej, co do Punktu tego, prze- »zemnie czytana, Ostrzeżenie, o które tu idzie, zawiera. Nad to też »Instrukcyja uczy, co w pierwszym już wspomnianem Głosie, że iak nie »było wolą pozostałych w domach Braci, ani władzą wysłanych na Sejm »1775. Posłów, Rozdawnictwa J. K. Mci Panu Mił: odeymować, tak jest »zleceniem Woiewodztwa mego, ażeby na tym Sejmie powrocone Nayia- »śnierzemu Panu zostało. Nie ściśnienia przeto Władzy Królewskiej, »ani utwierdzenia nawet Konfederackiego Sejmu Roku 1775. Czynności »celeń Projekt mój jest podany, gdy owszem cokolwiek Sejm ow Pa- »ktom Konwencyjnym, i innym Kardynałnym Prawom uwłoczył, dopo- »mnieć się, aby do karbow powroconym było, moim jest zamiarem.

»Nie szerzę się z dalszym tłumaczeniem; bo wolnym od tego znam »Posła każdego; bo wyręczył mię w tej mierze dostatecznie szacowny »Brat i Kolega mój Jmć Pan Lubelski, z łaskawego Prześw: Stanow wy- »boru, następującej Rady Marszałek. Ufam, iż na Sessyi wczorayszej »otworzone jego względem Poselstw Zagranicznych Zdanie, tak usprawie- »dliwiać zaczyna podchlebne Serc Obywatelskich ku niemu skłonienie, iak »mnie przekonywa, że przez usług swoich Ojczyźnie i Królom, zdolność »pomnoży Imięniowi memu z nieposzlakowanej nigdy dla obojga wier- »ności chluby.

»Przestaję na tym: iż moim było obowiązkiem i miłą czynnością, »podać do Łaski Projekt, iaki na dniu wczorayszym był czytany; do »przezorności, woli, i władzy Izby Prawodawczej należy odmienić co, »przydać, albo poprawić.

Na Głos Jmci P. Mielnickiego odpowiadał Xże Kalixt Po- »niński Poseł Poznański, tłumacząc się z powodów, które go deter- »minowały do podania odmiennego w tej mierze Projektu.

Czytane zatym obydwaj Projekty. A po dobrowolnym Xięcia »Posła Poznańskiego od swego odstąpieniu, Projekt Jmci P. Miel- »nickiego *unanimitate* przyjęty.

Tu mając sobie przez Jhmciów PP. Sekretarza i Referenda- »rza Litewskich Jmć P. Marszałek doniesionym: że na Projekt o »Kadukach jednomyślność w Izbie Senatorskiej zaszła, oznaymi- »wszy o tym Stanowi Rycerskiemu, gdy się dopominano czytania »innych Projektów, powiedział: że porządek rzeczy mieć chce, »ażeby do decyzji pośledniejszych nie przystępować, poki pierwsze »rezolwowane nie będą; i że więcej 120. Projektów u Łaski zale- »gło, a czas zapewne nie wystarczy do ułatwienia wszystkich: owoż »żeby zadość Prawu uczynić w przejrzeniu wszystkich z Deputowa- »nemi, aby te przed innemi miały miejsce, które więcej publi- »czne dobro dotykają, solwuję Sessyą na dzień jutrzejszy.

Dnia Tegoż

SESSYA

W IZBIE SENATORSKIEJ.

Za przyściem J. K. Mci do Izby Senatorskiej, Xże Marsza- »łek W. Kor: uwiadomił o przysłanym Projekcie będącym *in deli- »bera-*

beratione Kwitu dla Kommissyi Skarbu Lit: o którego czytanie »prosił.

Czytał więc Jmć P. Sekretarz W. Litewski.

Po przeczytaniu, Xże Marszałek W. Kor: oświadczywszy: iż »ten Projekt Kwitu dla Skarbu Lit: jest zgodzony w Izbie Poselskiej »*unanimitate*; i w Senacie zaszła *unanimitas*.

Podobnie oświadczył Xże Marszałek W. Kor: o Projekcie »ostrzeżenia Kadencyi dla Skarbu W. X. Lit: Po którego przeczy- »taniu donoszący: że *unanimitate* przyjęty w Izbie Poselskiej, i »Izba Senatorska zgodziła się nań iednomyslnie.

Co gdy nastąpiło; Xże Podskarbi W. Kor: zabrał Głos, ob- »stając: aby Projekt szły na deliberacyą, nawet i w partykular- »nych Interessach; gdyż Prawo nie byłoby Prawem, skoroby się »tworzyło nie sposobem w Prawie przepisany.

Po Xięciu Podskarbiem W. Kor: Mowił Jmć Pan Szydłowski »Kasztelan Zarnowski do Projektu o Kadukach: Ze byłoby z po- »krzywdzeniem Stanu Szlacheckiego, gdyby od Duchownych Dobra »nieprawnie posiadane, odzyskiwać się nie mogły; i oświadczył, »że dla tej przyczyny na Projekt nie zezwoli, poki w nim od- »miana uczyniona nie będzie.

Tu był Projekt o Kadukach czytany.

A gdy Jmć P. Kasztelan Zarnowski odstąpił początkowej kon- »tradycyi; Xże Sułkowski Woiewoda Gnieźnieński miał rzecz w »tej treści: że cały Narod winien jest Nayiaśniejszemu Panu dług »nawwyższej wdzięczności za to, iż troskliwym staraniem J. K. »Mci doczekał się wolnego, tak od dawnych czasów żadanego, i »tak pomyślnie odprawiającego się Sejmu. Ze iednak ten Sejm Pra- »wo 1768. powinien mieć za nieprzestępną Regułę, i że mu się »zadość nie dzieie; czytał pomienione Prawo, i dopominał się, aby »w iednymże czasie, iedneyże godziny, każdy Projekt podług te- »goż Prawa był czytany w Izbie Poselskiej i Senatorskiej, i żeby »Jmć P. Marszałek Sejmowy pierwey się Stanu Rycerskiego nie »badał o iednomyslność, ani Propozycyi *ad Turnum* dawał, poki »poprzedniczo Izba Senatorska uczynioney sobie komunikacyi mieć »nie będzie. Na tym fundamencie, że rzeczony Projekt poźniej, »iak należało, do decyzji Senatu przychodził, nie pozwalał na »niego.

Po Xięciu Woiewodzie Gnieźnieńskim zabrał Głos Jmć Pan »Rogaliński Woiewoda Inflantski, w którym wyraziwszy, że gdy »Nayiaśn: Pan ostatnią pozostałą sobie w ściężnionym Rozdawni- »ctwie Prerogatywę dla dobra i spokojności publiczney chce mieć »określoną; spodziewać się nie może, ażeby było myślą Xięcia »Woiewody Gnieźnieńskiego, sprzeciwiać się dopiero przeczytane- »mu Projektowi, ratczy wnosi sobie, że opozycya jego szczegul- »nie się zasadza na tym fundamencie: iż porządek Sejmowania, »czyli komunikowanie, do roztrząsania wraz z Izba Poselską ka- »żdego Projektu, nie jest zachowane.

Odezwał się na to Xże Woiewoda Gnieźnieński: „Gdy z go- »dnych ust Jmci P. Woiewody Inflantskiego słyszę, że Nayiaśniey- »szy Pan czyni ofiarę resztujących sobie Prerogatyw przez ściężnie- »nie szafunku dla dobra Ojczyzny, zezwalam na Projekt pod trzema »Kondycyami.

imo. Aby się nie tykać żadney materyi *Status*,

Kkk 2

zdo.

zdo. Aby Izba Senatorska wysłała do Poselskiej, żeby ta komunikowała Senatowi wszystkie Projekta, żeby Starsi Bracia w jednymże czasie z Posłami mogli roztrząsać, przymawiać się, i decydować wszelkie okoliczności w tychże Projektach zawarte.

3tio. Aby Poselska Izba uwiadomiła, czy się już skończyły materje Ekonomiczne.

Xże Podskarbi W. Kor: łączył swoje zdanie z Xciem Woiewodą Gnieźnieńskim; i to dodał, że pory na ten Projekt nie pozwoli, póki pierwej nie będą uskutkowane kondycje podane przez Xcia Woiewodę Gnieźnieńskiego.

Zbliżywszy się tedy Ministerium do Tronu; oświadczył Jmć X. Kanclerz W. Kor: że Nayiasniejszy Pan rad jest widzieć czułych Prawa Strożów w gorliwych porządku Seymowania obrońcach Godnych Senatorach i Ministrach; i że Ministerium uczyni referencyą do Jmci P. Marszałka Seymowego, ażeby dogadziąc żądaniu Senatu, komunikował wszelkich Projektów do deliberacyi przychodzących. Który, że dotąd w żadnym punkcie Prawa nie przestąpił; ufać można, że go i w tej mierze łamać nie będzie.

Zostawszy tym sposobem ułatwione spory, przystąpił Xiążę Marszałek W. Kor: do ogłoszenia *unanimitatis* na tyle razy wzmiankowany Projekt o Kadukach.

Doniosł potym Xże Marszałek W. Kor: o odeszłych jednomyślnością w Izbie Poselskiej Projektach; *jednym* pod tytułem: Przyspieszenie Sprawiedliwości; *drugim*: Jmci P. Zienkowicza Kasztelana Smoleńskiego; które będąc przeczytane, nie miały żadney w w Senacie przeciw sobie opozycyi.

Daley Xże Marszałek W. Kor: oznaymił: że Projekt pod tytułem: Ostrzeżenie względem Departamentu Cudzoziemskiego, *unanimitate* w Izbie Poselskiej przyjęty.

Czytany zatym ten Projekt przez Jmci P. Sekretarza W. Lit. Po przeczytaniu zabrał Głos Xże Woiewoda Gnieźnieński, w którym wyraził: że wolno było Izbie Poselskiej dać na Projekt Rezolucyą, iaka się podobała; ale i on ma Prawo po sobie, że mógł podać swoy. A że ten jest nie taki, iak podał, więc na niego nie pozwala.

Na takowe wniesienie Xże Marszałek W. Kor: otworzył zdanie swoje: gdy zgody nie masz; więc trzeba przystąpić *ad Turnum*.

Lecz Xże Woiewoda Gnieźnieński odezwawszy się powtornie, tamował *Turnum* mieniąc: że ten Projekt zawiera w sobie *materiam unanimitatis*.

Nie dość było na przywiedzionych dopiero Kontrowersyach; zabrał trzeci raz Głos Xiążę Woiewoda Gnieźnieński, twierdząc: że materja Projektu tyczy się Paktów Konwentów, i z tego powodu odwoływał się daley.

Rzekł na to Xiążę Biskup Płocki: „Słyszane tu było czytanie „Paktów Konwentów, na ten koniec, aby ieżeli kto uyrzy iako „we wykroczenie, mógł się domówić; a że nikt z Seymujących „nie odezwał się w czasie, który Prawo do przymowienia się ozna- „czyło, to samo jest iasnym dowodem, że w niczym *Pacta Conventa* „przez J. K. Mość nie są naruszone. Y że chcący rzetelnie mówić, „trzeba przyznać, że tylko za pretext są wzięte do czynienia opo-
pozy-

„pozycyi; albo raczey iedno tu znaczy powiedzieć: że *Pacta Con- „venta* są naruszone, co powiedzieć: że mi się Projekt nie po- „dobał.”

Jmć Pan zaś Kasztelan Zarnowski przymowił się: „Ze skoro „Xiążę Woiewoda Gnieźnieński mieni być Projekt do decyzji przy- „chodzący za materją *Status*; za coż sam Xiążę Jmć, podług wła- „snego wyznania, tę materją ieszcze przed rozłączeniem Izb wznie- „cił? za co Projekt swoy w teyże materji podał? przystałożby na „znakomite Obywatelstwem i Dostojnością sentymenta, iednęż ma- „terją, gdy Projekt Xięcia Woiewody nie jest przyjęty, twier- „dzić za materją *Status*? a gdyby Projekt Xiążęcy utrzymał się, „nie zastanawiać się nad tym, że to jest materja *Status*.

W dwu-godziną po przywiedzionych Głosach Izba Senator- ska wpadła bez-czynność. Xże Woiewoda Gnieźnieński utrzymu- iąc początkowe swe wniesienie: że to jest materja *Status*, Pra- wami Kardynałnemi ubezpieczona, iednomyślnością tylko decydo- wać się mogąca, iednostaynie tamował *Turnum*.

Jchmć PP. Posłowie nie widząc potrzeby dogodzenia żądaniu Xięcia Woiewody Gnieźn: ażeby w iednymże czasie o iedneyże godzinie (iak się dopominał, względem zachowania porządku w de- cydowaniu Projektów) w podobney zostawali inakcyi, roziechali się. Jchmć PP. Senatorowie oczekiwali tęskliwie końca, albo opo- pozycyi, albo Sessyi; aż Nayiasniejszy Pan po dwu-godzinnym bez-czynnym na Tronie siedzeniu rozkazał solwować Sessyą na dzień iutrzeyszy.

SESSYA XXIX.

Dnia 6. Listopada.

W IZBIE POSELSKIEY.

Zagał Jmć P. Marszałek zagrzewając Stan Rycerski do naypo- zyteczniejszego ostatnich Seymu momentow użycia: oraz do- praszał się, aby bez zabierania Głosow przystąpić do decyzji Pro- iektow w wielkiej liczbie znajdujących się u Laski.

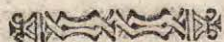
Czytany był następujący Projekt od Tronu:

„Indygenaty i Nobilitacye.

„Gdy Nam Zgromadzone Seymuiące Stany powierzają *facultatem* „przypuszczenia niektórych Osob do Indygenatu i Szlachectwa Polskiego, „My Krol takową poufałość wdzięcznie przyjmując, Stany Zgromadzone „upewniamy: iż tey wolności nie inaczey, tylko według Opisu Konsty- „tucyi 1775: i tylko dla Osob dziesięciu *ad Indigenatum*, a tyleż do No- „bilitacyi, w czasie między terażniejszym, a przyszłym Seymem *Diplo- „matibus Regiis* zaszczycając, zażyjemy.

Po przeczytaniu tego Projektu, który poszedł w deliberacyą, wszczął się nacisk prozb o podobne czytanie szczegulnych Proie- ktow, których tyle u Laski zaległo, ile ubiegano się uprzedzić ieden drugiego, w promocyi każdy swego.

Na to Jmć P. Krzucki Poseł Wołyński oświadczył: „Kiedy na „prywatnych interessach czas się będzie dłużey wycieńczał, dać „słowo, iż takowym Obradom *Activitatem* tamować będę. Użyję
L II Głosu

„Głosu wolnego do Protestacyi; ale ręczę, iż nie będzie to Głos Poselski, lecz ryk najstraszniejszy tyłu Braci w sprawiedliwych swych interessach zkrzywdzonych.

Ostrzeżeniem Jmci P. Wołyńskiego odstręczeniu Jchmc PP. Posłowie od popierania osobistych Projektów, dopraszali się czytania Projektu Xięcia Posła Warszawskiego.

Czytany więc ten Projekt, i jednomyślnością przyjęty z poczynionemi odmianami, iak następuje:

„Rozkaz podania Noty: iedney do Rezydenta Pruskiego, a drugiey do Posła W. Rossyjskiego.

„Uciski, które ponosi handel Polski na Wiśle od Rządu Pruskiego, tudzież to wszystko, co się dzieie na Pograniczu Kraiow Króla Jmci Pruskiego przeciwnie Traktatowi 18. Martii 1775. są Nam powodem wraz z Stanami Seymującey Rzeczypospolitey rozkazania *Pieczętarzom Obojga Narodow*, podania Noty Jmci Panu Blanchot Rezydentowi Pruskiemu; w której Imieniem Naszym i całej Seymującey Rzeczypospolitey, wyrażone być ma przypomnienie tych wszystkich Not, które dwie przeszłe Rady Nieustające z chwalebą pilnością, i dokładnością tylekroć podawały w teyże materyi; tudzież ponowienie uroczyste tychże dawniejszych przekładań, z domaganiem się iak nayusilniejszym, pomyślniejszego, niż dotąd, skutku onych: *a jeżeliby wczasie Seymu pomienieni Pieczętarze uskutkowac nie mieli, Radzie Nieustającej przez Departament Cudzoziemskich Interessow dopełnić to dzieło zalecamy*, i z tym dodatkami, ażeby w teyże Nocie uwiadomionym był Jmć Pan Rezydent Pruski, iż ma rozkaz tenże Departament Spraw Cudzoziemskich, komunikować teyże Noty Jmci Panu Posłowi W. Rossyjskiemu z Rekwirowaniem medyacyi Dworu Jego ku skutkowi teyże Noty.

„Jakoż oraz rozkazujemy wraz z Stanami Seymującey Rzeczypospolitey temuż Departamentowi Spraw Cudzoziemskich, aby *incessanter* drugą Notę podał Departament Cudzoziemski Jmci Panu Posłowi W. Rossyjskiemu, przez którą rekwirowany będzie Dwór Rossyjski o Wdanie medyacyi swojej, dla uskutkowania domagań Naszych *względem handlu u Dworu Berlińskiego*, i na ten koniec komunikowana być ma Jmci Panu Posłowi Rossyjskiego Nota Jmci Panu Rezydentowi Pruskiemu podana.

Zabrał potym Głos Jmć P. De Raez Sędzia i Poseł Trocki; w którym przełożywszy potrzebę ustanowienia nowego Rejestru w Prowincyi W. X. Lit: do sądzenia Spraw o Kaduki, z przyczyny nastąpnego uchylenia Rezolucyi Rady w odesłaniu Sprawy tego gatunku do Rejestru *Remissarum*; podał do tego Projekt.

Wnosili inni Jchmc PP. Posłowie: aby wprzód dawniejsze Projektu były przeczytane. Jmć P. De Raez tamował. Chciał Jmć P. Marszałek dla uspokojenia Izby Głos zabrać; ale i temu pomieniony Poseł przeszkadzał. Dotkliwa Jmci P. Marszałkowi okoliczność była powodem do oświadczenia się w tych wyrazach: „Nie na to podobno oddałeś mi Laskę, Przekazny Stanie Rycerski, żebym na czele Wolnego Narodu postawiony, miał iakiegożkolwiek uszczerbku Prerogatyw Urzędu mego dopuszczać. Stała się krzywda Lasce; upewniam, że jeżeli raz jeszcze co podobnego trafi się; użyję powagi Marszałkowskiej, i będę prosił o Sąd.”

„Zgoda,” okrzyknęli wszyscy Jchmc PP. Posłowie; owszem o wymienienie nieodwłoczne Osoby upraszali.

Odpowiedział Jmć P. Marszałek: „Żebym pokazał, że nie dla ambicyi prywatney, ani dla szukania zemsty czynię, pu-

szczam

„szczam ten raz w milczenie i niepamięć, ale ostrzegam: iż wiec, cej tey dyssymulacyi nie użyję.”

Po tym Jmć Pana Marszałka oświadczeniu, czytany był Projekt Jmć Pana Trockiego:

„Warunek dla Prowincyi Litewskiej.

„Ponieważ Rezolucya Rady przy Boku Naszym Nieustającey *Forum* dla Spraw *Juris Caduci* w Trybunale wyznaczająca, iest akceptowana, przeto rozsądzenie Spraw *Juris Caduci* Trybunałowi zlecając, gdy takowe Sprawy Rejestru nie mają, taktowy naznaczamy.

Powszechna nań zaszła opozycya.

W liczbie proszących, to o Głosy, to o Projektu, odezwał się Jmć Pan Szydłowski Poseł Nurski: iż na nowe Projektu nie pozwoli, poki dawne, osobliwie z Recessu, czytane i decydowane nie będą: a zatym upraszał o czytanie Projektu Załuskich.

Czytał Jmć Pan Sekretarz o Załuskich Projekt Jmci Pana Potockiego Posła Lubelskiego.

W czasie czytania różne względem Definicji Sukcessorow dały się słyszeć kontrowersye; ci chcieli, ażeby nadgroda była ostrzeżona w iednym słowie Sukcessorow; tamci dopraszali się, ażeby Sukcessorowie krwi i imienia do nadgrody należeli; inni radzili, ażeby rozwiązanie tey kwestyi zostawić Kommissyi Likwidacyney. A co do Summy 500,000. Jmć Pan Krzucki Poseł Wołyński odezwał się z opozycyą.

Wielosć interessowanych do przeczytanego Projektu Osob, do przeciwnych sobie celow dążących; rozmaite Zdania Jchmcior Panow Posłow: tych do Sprawiedliwości w uczynieniu należytey nadgrody przychylaących się, tych znowu oszczędzić Skarbu chcących; tamtych hojnych, tych nadanie Starostw wiecznością, być materiją *Status* mieniących; innych wspaniałych, że sądzili być pokrzywdzeniem tych znacznych Sukcessorow, gdyby ich Rzplta fraszka kontentować miała, zastanowiły Izbę w nieiakięj deliberacyi, tak dalece, iż Jmć Pan Marszałek przymuszony był oświadczyć: „Nie możesz mnie winować Prześw: Stanie Rycerski, iż tak drogi czas bezczynnie nam upływa. Już dwie godziny zgorą minęły, a le-
„dwo ieden Projekt doszedł; donoszę: że Projektow iest nad 200.
„u Łaski, kiedyż się te zaspokoją? kiedy do nich przystąpię?
„trzeba nam udać się do publicznych potrzeb; weźmy przed się In-
„teressa Ekonomiczne, ale wprzód Sukcessorow Załuskich zaspokoimy, bo ta materyja iest z Recessu Seymu przeszłego. Zgodźmy się zatym, albo na Starostwa, albo na Summę.”

Nie skutkowała nic uwaga Jmci Pana Marszałka; bo ani na pierwszy, ani na drugi Punkt iednomyślności nie było. Wniósł zatym Jmć Pan Marszałek powtórnie: „Ponieważ nie ma zgody na Starostwa, to na Summę puszczyć *Turnum*.”

Tym czasem Delegowani od Senatu donieśli o iednomyślności na trzy Projektu, to iest: Jchmcior Panow Walewskich, Jmci Pana Zienkowicza Kasztelana Smoleńskiego, i Jmci Pana Potockiego Posła Mielnickiego względem Poselstw Zagranicznych.

Nie tak pomyślny Projekt Sukcessorow Załuskich miał skutek; bo procz straty czasu, inney nie przyniosł korzyści. Wniósł więc Jmć Pan Marszałek: „Prożno sobie podchlebiamy, ażebyśmy iednomyślną zgodę na ten Projekt obiecywać sobie mogli: tak zawsze bywa, gdzie Interes pieniężny zachodzi. Tamnie nam ten

Ll 2

Pro-

„Projekt dalsze obrady; więc oświadczam, iż nieodwłocznie *ad Turnum* przystąpię, z tą Propozycją: Czyli Sukcessorom Krwi i Imienia Załuskich w nadgodę za Bibliotekę, ma być danych 400,000. czyli 500,000. Tym czasem jednak, żeby za świeża wbił się Projekt w pamięć, i nie przypisywano Marszałkowi z Delegowanymi, że co czynią arbitralnie, pozwoli Prześw. Stan Rycerski na powtórne tegoż Projektu czytanie.”

Czytany powtórnie. A gdy przyszło do słów: *przez Skarb*, dołożyła Litwa: *Koronny*. Nowa zatem wypadła kwestya, nowe zamieszanie. Posłowie Koronni pociągali Litwę do rowney z sobą opłaty; Litwa ze swym Skarbem uchylała się od tego obowiązku. Nie mogli się Strony uspokoić. Zaczyn odkrył swe Zdanie Jmć Pan Marszałek: „Zaswiadczyć mi może Przeznaczny Stan Rycerski, że do moiej Prowincyi żadnego do tych czas szczególnego przywiązania nie okazał; ale też mi zechce pozwolić, iż w tak ważnej okoliczności rzetelnie myśli moję wynurzę. Nie widzę żadney przyczyny, dla ktoreyby można przyjąć ten narzut na Skarb Litewski. Daleka jest od Warszawy Litwa: ma swoją Akademię, Wileńską, porządną Bibliotekę opatrzoną: nie korzysta z Biblioteki Warszawskiej; więc za co ma płacić? Jeżeli Koronnym podobają się przyjąć uczynioną darowiznę Biblioteki, jeżeli z niej profitują, niech też ią swym Skarbem opłacają.”

Zgoda, odezwali się Jchmość Panowie Posłowie Litewscy. Nie ma zgody, zawołali Koronni.

Jmć Pan Bądziński Poseł Mielnicki wniósł: „Prowincya Litewska jest ściśle z nami spoiona: miła nam jest we wszystkich okolicznościach iey społecność, niechże się i w tym punkcie od nas nie odrywa.”

Zas Jmć Pan Giżycki Poseł Kiiowski wyraził: „Do rozwiązania sporu nie sędzę być środkiem lepszy, iako przeczytanie Recessu Seymu przeszłego. Jeżeli tam cała Rzplta do długi Załuskim przyzna się, toć Xięstwo Litewskie od niego uchylć się nie może.”

Nie wiele co skutkowało to Jmci Pana Kiiowskiego wniesienie. Litwa wszelkimi sposobami uchylała się.

Zabrał Głos zatym Jmć Pan Marszałek: „Wniesienie moje dało widzę sporom okazy. Jeżeli mówiłem w Interesie Prowincyi Litewskiej, mówiłem dla oświadczenia tych przyczyn, na które same gdybyśmy tylko wzgląd mieli, słuszniebyśmy od tego obowiązku usuwać się mogli. Wszakże jest ważniejsza przyczyna, która do wspólnego odwdzięczenia Załuskim z Koroną nas pociągać powinna. Przyjęła Rzplta cała uczynioną sobie od Załuskich Biblioteki ofiarę: cała przeszłego Seymu dłużną im się oświadczyła, cała więc z długi tego wypłacać się powinna. Prądawa, że Skarb Rzpltey wycieńczony; ale dług ten trzeba zaspokoić. Ja sam wnoszę: żeby więcej nikomu Assygnacyi do Skarbu nie dawać; a tym czasem pytam się: czy zgoda na 300,000. dla Sukcessorow Załuskich?”

Nie było zgody na to zapytanie. Otoż oświadczył Jmć Pan Marszałek: „Pracować około tego dzieła, nie tylko było moją powinnością, iako Obywatela, powinnością; ale oraz szczególnym iako Marszałka obowiązkiem. Czyniliśmy, cośmy tylko czynić mogli; ale wszystkie usiłowania nasze były nadaremne. Nie mog-

nie

„nie powtórzyć: że wdzięczność tych szacownych Mężow Sukcessorom, jest od Rzeczypospolitey powinna: zaufię, że na tak zły Stan Skarbu Rzeczypospolitey trafili: rozumiem, że powinna nadgroda ich nigdy nie minie. A teraz upraszam, aby przez wzgląd na dobro pospolite mile przyjęli to odemnie wniesienie, to jest: aby ta materya, iak jest Recessowa, tak przez Recess była do przyszłego Seymu odłożona.”

Przystali Sukcessorowie Załuskich na wniesienie Jmci P. Marszałka; ale Izba była przeciwna. Chciał Jmć P. Marszałek decydować to przez *Turnum*; ale po uczynionych w Projekcie niektórych odmianach, zatrzymał się nieco, rozumiejąc: iż Izba zgodzi się na Projekt.

Tu Projekt czytany z poprawami. Na ten wyraz: *przez Skarb*, nowe wszczęło się zamieszanie tak, że Projekt nie był doczytany.

Zabrał więc Głos Jmć P. Mokronoski Poseł Bielski w te słowa: „Szpetnybyśmy niewdzięczności przykład pokazali po sobie, gdybyśmy tę tak szacowną i wysłużoną w Rzeczypospolitey Familię za Millionowe koszty, tak małą kwotą kontentowali. Lecz jeszcze szpetniejsza nasza niewdzięczność byłaby, gdyby ta tak mała kwota, aż po odbytych długach Rzeczypospolitey drugiej Klasy została odłożona. Zarty by to były, i nie wiele co dawać, i temu datkowi tak daleki termin zamierzać. Prosimi sami o Recess: ią z miejsca mego ich Imieniem jeszcze o toż dopraszam się.”

Odezwał się na to Jmć P. Marszałek: „Aby się dogodziło ostatecznie Jchmciom PP. Posłom, z których jedni na fundamencie swych Instrukcyi na Recess nie pozwalają, drudzy Skarbu bronią; rozumiem, że najlepszy środek będzie, aby wygotowany Projekt Recessu był czytany.”

Czytał Jmć P. Sekretarz Seymowy; ale oppozycye zaszły. Chciał już Jmć P. Marszałek przystępować *ad Turnum*: a w tym był krotszy Projekt Recessu ułożony. W tej tedy nadziei, iż bez *Turnum* obeydzie się, dał ten Projekt do czytania.

Czytany w tym ułożeniu:

„Recess powtórny do przyszłego Seymu.

„Interes Sukcessorow niegdy Przewielebnego Jozefa Załuskiego Biskupa Kiiowskiego Krwi i Imienia, na przeszłym Seymie w Recessie zostawiony, do przyszłego Seymu w powtornym Recessie odkładamy.

Po przeczytaniu iednomyslnością przyjęty.

Odbywwszy interes Sukcessorow Załuskich, przystąpiła Izba do Propozycyi o Woysku od Tronu podaney. Czytał ią Jmć P. Sekretarz. Przeczytana znajdowała przeciwieństwo, z przyczyny osądzoney potrzeby uczynienia niektórych przydatków do ogólnych wyrazow.

W tym Jmć P. Boreyko Poseł Podolski rzecz uczynił w te słowa: „Do materyi, które w tym czasie Izbę naszą zabawiają, przybyła nam nowa okoliczność. Mamy doniesiono: że Jmć P. Przyłuski Starosta Piotrkowski uczynił podstęp pod Nayiasniejszy Panem, przez podsuniecie Mu do podpisu Kaduku na Substanciją po Bohdanach Kierdeiach. Nayiasniejszy Pan nikomu Łaski swojej odmawiać nie chcący, niespodziewając się, iżby Dobrodziestw Jego chciano użyć na zakłócenie Obywatelow kii-

M mm

ku

ku Woiewodztw, podpisał rzeczony Kaduk. Kaduk ten, iż ogólnie wyrażę, tak jest wielki; że cztery Woiewodztwa Koronne, to jest: Kiiowskie, Wołyńskie, Podolskie, i Bracławskie, i część Litwy o niespokojność przyprawia, najmniejszym Obywatelom upadkiem i zniszczeniem grozi, a nieskończonych kłótni i Inwolucyi rzuca nasienie. Nie jest to ten Interes, któryby się prywatnym mógł nazywać; ale owszem jest taki, który ma nas wszystkich obchodzić. Wspólnego więc, a nieodwłocznego w tym punkcie zarządzenia potrzeba. Mam honor upraszać WMciom Państwa, Mości Panie Marszałku Dobrodzieiu, imieniem Posłów czterech Woiewodztw, ażebyś nieodwłoczną Delegacyą od Izby naszej do Najjaśniejszego Pana wyznaczyć raczył, z przełożeniem Mu: jaką nas napęnia trwożliwością tak szkodliwy w konsekwencyach Kaduk; i z najwyższą prozbą, ażeby Najjaśniejszy Pan z dobroci swojej Pańskiej obmyśleć raczył sposób ocaczenia Obywatelów zagrożonych utratą Fortuny.

Odpowiedział Jmć P. Marszałek: „Chwalebne jest Jmci P. Podolskiego Wniesienie: wtak ważnej okoliczności, która powszechnym zamieszaniem grozić zda się, potrzebna jest i sprawiedliwa troskliwość. Pozwoli mi jednak Prześwietny Stan Rycerski, podług przeswiadczenia mego przełożyć: że wysłać Delegacyą, byłoby rzeczą całą nową. Zebym jednak w tak sprawiedliwym interessie dał dowód szczerej chęci usłużenia tym czterem Woiewodztwom, i zebym nie zawiodł tego zaufania, którym się chlubię, że mię Stan Rycerski zaszczylić raczył w konferowaniu mi Łaski Marszałkowskiej; biorę na siebie obowiązek, udać się sam do Najjaśniejszego Pana z Remonstracyą od całego Stanu Rycerskiego. Czynić będę, co mi tylko Charakter, i poczciwość poda. Pewien jestem, że Ten Pan pefen litości, nie dopuści krzywdy najmniejszej.

Po tym oświadczeniu zalecił Izbie Jmć P. Marszałek Projekt o Woysku.

Czytał go Jmć P. Sekretarz; wszakże były nań niektóre z opozycyą odezwy.

Jmć P. Krzucki Poseł Wołyński wyraził: „Niepowinnibyśmy na ten Projekt pozwalać, pokiby pomyslna o'wzmiankowanym Kaduku nie przyszła Rezolucya. Ale porzucmy opozycyę: z Krolem dobrym sprawa.

Poszedł ten Projekt w dalszą deliberacyą, a tym czasem podał Jmć P. Marszałek inne dwa w interessie Xiążąt Radziwiłłów Karola Woiewody, i Hieronima Woiewodzica Wileńskich.

Pierwszy: „Warunek Kommissyi Xiążąt Radziwiłłów.

„Czyniąc wzgląd na niedopełnioną sprawiedliwość J. W. Woiewodzie, i Urodzonemu Hieronimowi Woiewodzicowi Wileńskim, Xiążętom Radziwiłłom, iakośmy Konstytucyą 1776. *relative* do poprzedzającej 1768. mającą się, między temiż Xiążętami, a Kuratorami Pretensorami i Possessorami ichże Dobr, uznali Kommissyą *ultima Instancja*, według obmowy w Prawie o niey zawartey; tak przeciwko naszemu, lub zayść mogącym, na uięcie iczy Powagi, krokom, czyli Remissom albo Appellacyom, skutek Seymowej Kommissyi ostatecznością Sądów w ten Akt właney, ubezpieczając, aby rzeczona Kommissya, według Przepisów i Ordynacyi na nią zasłanych, sądząc, *et rem* zaimplikowanej Xiążąt Radziwiłłów, pod niebytność ich w Kraiu, różnemi Transakcyami i Sancytami, Substancyi zupełną, podług natury Spraw, mocą

„mocą rezolwując, *non obstante ulla renitentia et exceptione*, finalnie zakończona była, mieć chcemy, *et hoc in ordine* w przypadku niezachowania W. Prozora Kasztelana Witebskiego Prezydenta wspomnianej Kommissyi, *sub eodem nexu et robore* oneyże za Prezydenta Przew: Felixa Turskiego Biskupa Łuckiego naznaczamy.

Drugi: „Wyznaczenie Sądu dla przyspieszenia Sprawiedliwości.

„Sprawa między J. W. Karolem Woiewodą Wileńskim, i Ur. Hieronimem Ordynatem Xiążętami Radziwiłłami; a J. W. Elżbietą z Poniatowskich Branicką Kasztelanową Krakowską, Hetmanową W. Koronny innemi w Trybunale Głównym W. X. Lit. rozpoznawana, zapadłym w Roku 1778. Septembra 29. dnia Dekretem, i determinowaną w Ziemstwie Nowogrodz. między temiż Stronami rozprawą zaspokoioną, a przed Sąd Bielski *extra Provinciam* wywołana, iednak nieprzyjęta; ażeby *in derogationem et convulsionem* Dekretu oczywistego w Trybunale zapadłego do Subsellii Koron. wprowadzona nie była, postanawiamy, i wszelkie przeciw temuż Dekretowi zażale, lub zayść mogące postępy, za nieważne deklarujemy; chcąc zaś prędzey załatwić spory między Stronami zachodzące, rozprawę nie już w Ziemstwie Nowogrodzkim, lecz w Trybunale Głównym Kadencyi Grodzieńskiej, z tegoż Regestr, z którego Forum determinowane, uznaiemy.

Nie było zgody na te Projekta; poszły więc w deliberacyą.

A w tym Głos zabrał Jmć Pan Marszałek: „Co mam donieść Przew. Stanowi Rycerskiemu, nie będzie to końcem rozpoczętego dzieła. Odbieram w tym momencie przez Jmci Pana Woynę Posła Sendomirskiego wiadomość: iż gdy o uszy J. K. Mci obito się Jmci Pana Podolskiego wniesienie, posłał wraz Najjaśniejszy Pan do Jmć X. Kanclerza W. Kor. nakazując przytrzymanie pieczęci. Te pierwsze łaskawości J. K. Mci P. N. Mił. dowody zapewnić nas mogą o pomyślnym żądani naszych skutecznieniu; do których abym i prędzey i skuteczniey przyłożył się, solwuję Sessyą na dzień iutrzejszy.

Dnia tegoż

S E S S Y A

W I Z B I E S E N A T O R S K I E Y.

Za przyściem J. K. Mci do Senatu, Xiąże Marszałek W. Koronny zapytał się: „czy jest zgoda na podpisanie Projektu, który wczoray zastanowił *activitatem* Izby? albo nie?

Xiąże Woiewoda Gnieźnieński mówił: że pierwey nam należy usłyszeć *à Ministerio*, iaki skutek wzięła ostrzeżona przez niego kondycya traktowania z Jmć Panem Marszałkiem Seymowym o komunikacyą Projektów?

Jmć X. Kanclerz W. Koronny zabrawszy Głos odpowiedział: że podług zlecenia traktował, i że Jmć Pan Marszałek Seymowy starał się zawsze czynić podług przepisu Prawa. A iezeli Projekta nie były *ad deliberationem* wcześniey komunikowane, stało się to szczególnie winą Drukarni, nie mogącey wystarczyć wydrukowaniu mnostwa Projektów do Łaski oddanych.

Mmm 2

Tu

Tu Xiążę Marszałek W. Koronny zapytał się powtórnie o zgodę, gdy Xiążę Woiewoda Gnieźnieński odstąpił opozycji w zabranych w te słowa Głosie:

„W Dzieciopismie Ojczyzny Naszey, naycelniejszy zaiste będzie to zażyciem, że Panowanie Twoje Nayiasn: Panie Sejm wolny zdoła, i ulzczęśliwia Kraiową korzyścią. Chociaż na wolnym Sejmie, nie masz jednak miłzney Charakteru postaci, jak Prawa Kardynałowego (że tak rzeknę) być niewolnikiem. Jarzmo to potrzebne i łodkie, chyba temu zdawałoby się być nieznosnym, ktoby się w te mógł wdać życzenia, żeby Prawa, acz Nayswiętsze dla Narodu, pod polityczney dyssymulacyi zostawały posulzeństwem. Tey znać i cierpieć w sobie jak żaden z Sejmujących nie ma i nie może, tak i mnie, że na dniu wczorajszym zachować się przyszło w przyzwolności Senatorskich obowiązków; rozumiem, że ten gorliwosci postępek patriotyczny nie może być poczytany za łakowego wzgorszenia przykład, chyba u tych, którym się już stare nie podobają Prawa.

„Nie bez-wnętrznego zkrulżenia budować mi się przyszło z Ojcowickiej własnie W. K. Mci attencyi, wyfuchania Głosu Senatora, wolnością i Prawem odzywającego się.

„Milczenie, które wielkości Duszy i smaku wolności potomną będzie oznaką, i w tak wspaniałym umyśle Solwowanie Sessyi wczorajszey, naywiększym jest dla mnie przekonaniem, że temu Panu ufać można, który otwarcie się wolnego ducha, uznaje za cnotę powinności; Wielbić mi równie należy, że Przeważny Stan Rycerski przez szacunek Prawa, w swej się załatał Czynności. A w Przesw: Senacie mam ten zażycie, że choć jeden odezwałem się przy Prawie. Gdy mnie więc żaden w tey przygodzie Interes prywatny, którego w żądanym odwołaniu mieć nie mogę, oczywiście nie wzruszał; Tobie więc, Nayiasn: Panie, jako Królowi w samej wolności postępującemu sobie z Narodem, winienem uczynić ofiarę, i tey być wiary i ufności, której niekażytelną itanie się pieczęcią miłość Twoja swobod Narodowych.

„Niechże już przeydzie Projekt nie w czezych pobudkach za-
stanowiony, chociaż ma w sobie Kondycją, ile że tę już znosi po-
wzięchne zaufanie, że Prawa stare nie mają się przyczyny lękać o swo-
ię istność i władzę.

Unanimitas zasła.

Daley Xiążę Marszałek W. Koronny uwiadomiwszy, że w Izbie Poselskiej drugi Projekt pod Tytułem: *Rozkaz podania Noty &c. unanimitate* zgodzony, i Izba Senatorska zgodziła się na niego.

Po zpędzonym niejakim czasie w bez-czynności, zabrawszy Głos Jchmość Panowie Halicki, Liwski, Słonski, Owrucki, Trocki Kasztelanowie, złożyli podziękowanie Nayiasniejszemu Panu za zaszczytowanie siebie Senatorską dostojnością.

W dalszym przeciągu Xiążę Marszałek W. Koronny doniósł, że nadesłany z Izby Poselskiej Projekt Recessu Załuskich *unanimitate* przyjęty; o czym uwiadomiony Senat, podobnąż przyjął go iednomysłnością.

Zostawała potym Izba w kilka-godzinney bez-czynności, aż Xiążę Sangusko Woiewoda Wołyński zabrał Głos w tey treści: że słyszana troskliwosc w Izbie Poselskiej o wyższym Kaduku, gdy nietylko grozi wzruszeniem spokojności tylu Woiewodztw, ale nawet rozciąga niebezpieczeństwo nieuchronnego Obywatelów za-
kłócenia na część Prowincyi Litewskiej; upraszał J. K. Mci aby takowy Kaduk mógł być cofnięty.

Mi-

Ministerium zatym zbliżyło się do Tronu, i Nayiasniejszy Pan, lubo nie kazał dać odpowiedzi publiczney, iednak wiadoma wola Pańska była każdemu: że takowy Kaduk, iezeli jest, będzie wstrzy-
many. Potym solwowana Sessya nazaiutrz na godzinę 11.

SESSYA XXX.

Dnia 7. Listopada.

W IZBIE POSELSKIEY.

Zagał Jmć P. Marszałek w te słowa: „Widziałeś, Prześwietny „Stanie Rycerski, nieoziębłe chęci moje użycia czasu dla do-
bra publicznego. Widziałeś, iż nie moja jest wina, że go mniej-
sze okoliczności większym zabierają. Odstępujemy Prawa dla
„partykularności: interessa całego Kraiu tyczące się leżą u Laski
„w zapomnieniu, przed naciskiem prywatnych. Użyjmy dobrze
„przynajmniej tych dni ostatnich. Niech interessa osobiste przed
„ułatwieniem publicznych, miejsca nie mają. Co do wziętego
„na dniu wczorajszym obowiązku, mam honor Przeważnym Kolle-
„gom moim tę dać odpowiedź: Po solwowaney dnia wczoraj-
„szego Sessyi, uiszczając się w mojej obietnicy, udałem się wraz
„do Nayiasniejszego Pana, którego Serce zawsze skłonne do czy-
„nienia dobrze Stanowi Rycerskiemu, przyjął mile moje przeło-
„żenia. Wstrzymany wraz Stępel, podług świadectwa przez Jmci
„P. Sekretarza Seymowego z zalecenia mego, od Kommissyi Skar-
„bowey Koronney wziętego, *in hac verba*:

„Kommissya Skarbu Koronnego Rzeczypospolitey ma honor donieść
„J. W. Marszałkowi Seymowemu Stanu Rycerskiego: Iż na dniu wczoraj-
„szym Przywilej *Juris Caduci super bona omnia & singula in Palati-
„nato Podolia & Bracławienfi post sterilem decessum GG. Bogdanow Skin-
„derow derelicta, & non extantibus illorum ad octavum gradum Suc-
„cessoribus G. Joanni Przyłuski Capitaneo Petricowienfi* nie jest zastępo-
„wany, i że ten Przywilej znajduje się *in Originali* pod baczością Kom-
„missyi Skarbowey Koronney do Rezolucyi J. K. Mci P. N. Mił: Tudzież
„że Przywilej *Juris Caduci* po Kierdeiach nie jest, i nie był podany, ani
„stępowany. Dan w Warszawie na Sessyi die 7ma Novembris Annō
„1778. Roch z Głogowy Kossowski Podskarbi Nadworny Koronny.

„Pieczętowanym zaś nie jest, i być nie mógł przed przyci-
„śnieniem Stęplu. A dziś na rozkaz Nayiasniejszego Pana przy-
„niesiony przez Xięcia Podskarbiego W. Kor: tenże Przywilej
„J. K. Mość w przytomności Jchmciow PP. Ministrów, mojej, i
„Jchmciow PP. Deputowanych do Konstytucyi, Ręką swoją zdarł i
„spalił.

Po powszechnym od całej Izby iednostayney wdzięczności
Nayiasniejszemu Panu okrzyku, za tak iawny dobroci Pańskiej
dowód; Xże Sapieha Generał Artylleryi Lit: Poseł Brzeski Lit:
oświadczywszy: iż ma Projekt uchylecia Kommissyi rozgranicza-
jącej Ekonomię w Litwie od Dobr Szlacheckich, który nie tylko
mu jest Woiewodztwa swego Instrukcją zalecony, ale też mate-
ryą taką zawiera, która nie iednego Woiewodztwa, nie iedney
Prowincyi, ale całej Rzeczypospolitey jest interessem; oddał Pro-
jekt do Laski.

Nnn

Były

Były nieiakię przeciw temu Projektowi opozycye, że nie *ex Turno* Woiewodztw podany; ale Jmć P. Marszałek uławił spory zabranym Głosem w tej treści: „Co przy pierwszym obięciu La-
„ski przedsięwziętem, abym nigdy do partykularności nie skłaniał
„się, i co w dalszym teyże Łaski piastowaniu przestrzegałem: to
„w ostatnich Seymu momentach pewnie zachować nie omieszkam.
„Znam to dobrze, że Projekta Woiewodztw *ex Turno* mają być
„przyimowane; ale też i to wiem, że to jest interes całej Pro-
„wincyi Litewskiej. Tysiącami Pozwy możnaby liczyć, które są
„skutkiem tej Kommissyi, a skarg i narzekania Obywatelów nie-
„przesłuchafby. Nie nowa to kwestya. Gdyby mnie pamięć do-
„starczyła, wyliczyłbym tych Krolow, za których ta Kommissya
„była wszczynana. Wiem dobrze o naszym Krolu, iż nie na zie-
„mi, ale na sercach Obywatelskich chce rozciągać Panowania swe-
„go granice. Byli wyznaczeni do rozeznawania granic Arbitrowie,
„ale ich Trybunał zmienił; zdaie mi się, iż to jest nad moc Try-
„bunału. Zatem aby ten Projekt był *ad deliberandum* wzięty, z
„mieysca mego dopraszam się.”

Jmć P. Hryniewicki Poseł Bielski wniosł: aby w tym Pro-
jektie umieszczone było rozgraniczenie Woiewodztwa Podlaskiego
od Ekonomii Grodzkiej.

Zas Jmć P. Osniński Poseł Dobrzyński wyraził: iż ma Pra-
wo 1776. po sobie, na fundamencie którego czasby mu było za-
czynać przekładać Desideria swojej Ziemi; jednak tego Przywi-
leiu ustępuje, dla dawno zostających *in deliberatione* Projektów. To
tylko sobie ostrzega, aby nowe Projekta przyimowane nie były.

Po mimo tego wniesienia Jmć P. Mikorski Pisarz Ziemi i
Poseł Kaliski oddał Projekt, *de tenore sequenti*:

„O Tradycjach.

„Ponieważ Konstytucya 1726. względem Tradycyi Dobr przez sło-
„wa: *proportionatè ad negotium principale*, wielką niepewność zostawiła
„dla każdego Sądu, iaka ma być proporcjonalna i sprawiedliwa Trady-
„cya po przekonanym Processie, więc tę rezolucyę mieć chcemy, aby
„odtąd w Summach Kapitałach aż do 20,000. Zł: Polsk: wynoszących,
„Tradycye *ad extenuationem* przez lat trzy następowały. W wyższych
„zaś Kapitałach Wierzycielowi Dobra w Procencie po siedm od sta, i w
„szostey części Kapitału *ad extenuationem* podawane być mają; w Prowi-
„nzyach zaś i Procencie zawsze *ad extenuationem* Tradycye następować bę-
„dą. Gdyby zaś Dłużnik nie miał więcej Dobr nad te, które mogłyby
„być zajęte przez Wierzycielow w Procencie, i *ad extenuationem*; na ten
„czas Offycyalista Tradujący powinien szostą część Prowentu zostawić Dłu-
„żnikowi. Gdyby zaś obciążone były Dobra Dłużnika różnemi długami,
„na ten czas tylko w Procencie powinny następować Tradycye; i Wie-
„rzyciele, którzyby się nie mogli umieścić *per Traditionem, post Conuictio-*
„*nem* Dłużnika, *pracis omnibus diffugis*, Dekret *Potioritatis* w Ziemstwie
„tego Woiewodztwa, gdzie Pryncypalniejsze Dobra leżą, exportować ma-
„ją, & *Jure Potioritatis* też Dobra obejmować będą. Wykupienie ie-
„dnak Wierzyciela przez Tradycyą Dobra posiadającego; każdego Roku
„wolne będzie dla Dłużnika. Offycyalista zaś każdy Tradujący Dobra, po-
„winien w wyprowadzaniu Intraty stosować się do zwyczaju onegoż Wo-
„iewodztwa, i Inkwizycyi Świadkow, i Indagacyi przysiężney Intratę
„Dobr całą oświecający, oraz cały Stan Dobr w Budynkach i Obsiwach
„przy Tradycyi opisać; a niedopełniający tego 500. Zł: Polsk: karany
„będzie, *ad Instantiam* Dłużnika. A ponieważ Konstytucyą Roku 1776.
„są uchylone Dekreta *Executionis*, a Starostom, lub ich Subalternom Eke-
kucyi

„kucya Processow i Dekretow nakazana; przeto porównawszy, bez ex-
„cepcyi, wszystkie Jurydykcyę Grodowe, podług Konstytucyi 1768. R.
„stanowimy, iż żaden Offycyalista, co do Processu w Ziemstwie lub Gro-
„dzie otrzymanego, odtąd nie będzie mógł zjeżdżać na Tradycyą, po-
„kąd na Proces w Ziemstwie otrzymany Sędzia Ziemi lub Pisarz, a na
„Grodzki Proces Starosta Grodowy tegoż Woiewodztwa lub Ziemi, gdzie
„otrzymany Proces, albo Surrogator czyli Vice-Starosta nie podpisze na
„Processie = *Viso & trutinato bene Processu*, *tradantu Bona Conuicta* = gdyby
„zaś Wierzyciel znalazł trudność w podpisaniu na Tradycyą Processu, wol-
„no będzie na ten czas Wierzycielowi iść do Trybunału po ieden De-
„kret *Executionis*; za Processem zaś w Trybunale otrzymanym, nie bę-
„dzie mógł nikt zabierać się *ad Traditionem Bonorum*, tylko po Dekre-
„cie iednym *Executionis* w Trybunale, podług Konstytucyi 1768. Roku
„zapadłym.

„Ze zaś wielokrotnie Wdowy mające dożywocie, a po zmarłych
„Rodzicach Dzieci dorosłe, lub małoletnich bez Rodzicow zostających
„Opiekunowie, dla uniknienia Wierzycielow Satysfakcyi, Manifesta du-
„bie *se sistendo ad Acta* zanosząc, Wierzycielom w należącej Satysfakcyi
„Processem przedłużają, przeto stanowimy: iż po takim Manifestie w
„Ziemstwie własnego Woiewodztwa, gdzie pryncypalniejsze Dobra le-
„żą, *pracis omnibus diffugis*, Dekret Zjazdowy do Dobr, *ad Instantiam*
„Wierzycielow wyznaczony być powinien, i na pierwszym Terminie Kon-
„descensyi Wdowa mająca Dożywocie, albo małoletnich bez Rodzicow
„pozostających Opiekunowie, za poprzedzającą Komportacyą Dokumentow, i
„Likwidacyą Długow, mają się determinować, czyli zechcą Długi opła-
„cać, czyli Wdowa od Dożywocia, a Opiekunowie od Substancyi *recedere*,
„i za daną Rezolucyą, Offycyalista Zjazdowy, podług Sprawiedliwości
„Wierzycielom oznaczy Satysfakcyą.

Jmć Pan Chełmicki Poseł Dobrzyński dał drugi, w nastę-
pującym ułożeniu:

„Koadjutoria Biskupstwa Kijowskiego *Ritus Graci*.

„Ponieważ Konstytucya R. 1607. uchwalona Beneficyow Ducho-
„wnych i Dostoieństw dwoyga (rozumiejąc ie być *pro incompatilibus*) ie-
„dney osobie otrzymywać zabroniła, Wielebny zaś Szeptycki będący Bi-
„skupem Lwowskim, Halickim, Kamienieckim, tudzież Opatem Miele-
„ckim *Ritus Graco-Unitorum*, przeciwko temu Prawu Metropolii Kijow-
„ską i Opactwo Kijowopieczarskie u Nas Krola uprosił, a tak obrawszy
„sobie we Lwowie Rezydencyą, wszystkie pieniądze z Kraiu z intrat
„Beneficyow trzymanych przychodzące za granicę do siebie wywozi; prze-
„to przez wzgląd załug tegoż Wielebnego Szeptyckiego przy samym
„tylko tytule Metropolii i władzy Duchowney do śmierci zachowawszy,
„dogadując wzwyż pomienionemu Prawu, oraz zapobiegając ogołoce-
„niu Kraiu z pieniędzy, dla prowadzenia Rządu Duchownego w Dye-
„cezyi i w Dobrach do Metropolii i Archimandryi należących w Kraiu
„będących, przez niego posiadanych, Koadiutora onemu, za zezwoleniem
„Stanow Zgromadzonych, postanawiamy, i na to naszą Prezentę Osobie
„zdatney wydać deklarujemy, ktoren Dobra wszystkie i Prowenta w za-
„wiadywaniu swoim mieć, i przychody z nich ku dobremu obracać bę-
„dzie miał moc.

Te Projekta czytane zostały bez Decyzyi.

Jmć Pan Makowiecki Podkomorzy i Poseł Słonimski zabrał
Głos w te słowa:

„Co w ogół Prowincyą W. X. Lit. w zamieszanie wprowadza, i
„niezmiernie dotyka, to każdy tę gorycz czuje, i znosić iest przymusz-
„onym; nazywiewy iednak Poła wszystkie dotkliwości Obywatelskie ob-
„chodzić zwykły, bo tego ciężaru brzemie, dla wynalezienia u Przeza-

»cnego Stanu Rycerskiego ulgi, i dla skutecznego od tego gatunku podatku usunięcia, na jego barki do dźwignia włożone zostało.

»Rezolucya bowiem Prześw. Rady Nieustającej względem zapytanych od Kommissji Skarbowey Lit. w siedmiu Punktach odbierania siódmego Procentu *in vim* Podatku ustanowionego, ta iestczce więcey Obywatelom Prowincyi W. X. Lit. wytłumaczeniem swoim ucisku przy czyniła; bo nad brzmienie Konstyt. 1776. explikacyą przez Rezolucyę swoie rozciągnęła, którą Seymujące Rzpltey Stany uznawszy za illegalną, i z Prawem niezgadziącą się na Stronę w niniejszym Seymowaniu, odrzuciły.

»Ale wątpliwościom i różnym tłumaczeniom w Konstyt. 1776. nie objaśnionym, względem gatunków różnych Summ niepewnych, pod Dysputą o realność, i pod procederem będących, zadawnionych, od kilkunaści i kilkadziesiąt lat nie procentowanych, i czy powinien być ciągnięty od nich Procent, wyjaśnienia ani w Konstytucyi nie ma, ani Przezacne Seymujące Stany iestczce nie uczyniły.

»O tym Mowa na dwa Punkta rozdzielona tłumaczyć się będzie: z Summ zadawnionych, niepewnych, od kilkunaści i kilkadziesiąt lat nie procentowanych, pod Procederem będących; i pod kassatą w Jurydykcyach pość mogących, w Konstyt. 1776. R. nie objaśnionych żadnym sposobem, że siódmy Procent do Skarbu Prowincyi Lit. wchodzić nie powinien i nie może. Przyczyna temu; bo iaką sprawiedliwość z takowego gatunku Summ ma ten corocznie siódmy opłacać procent, kiedy z iakiey niepewności u Sądu, takowy Kapitał z Dokumentem na niego służącym podnieiony i zkassowany zostanie?

»Nie mogą tedy Seymujące Przezacne Rzpltey Stany od takowego gatunku Summ płacenie nieodwłoczne siódmego Procentu zaraz determinować do poty, aż Jurydykcyje *ultimarum Instanciarum* pewność, i wielość Procentów przez swoje wyznaczą i okażą wyroki.

»O takowe zadawnione nieprocentowane po zmarłych głowach Summy, do doyscia i skończenia Sprawy w Prowincyi Litewskiej, w Subsellach bardzo długa i prawie niezmierna w Procederze do przyprowadzenia ku końcowi droga; trzeba czasem i lat kilkadziesiąt Konkluzyi takowej wyglądać Sprawy.

»Bo o Summy po zmarłych głowach, nie mamy z Prawa inszego przepisanego *Forum*, iak w Ziemstwie z Rejestru Summarijnego, a po Appellacyi, *alias* Moeyi założoney, do Trybunału z Rejestru Appellacyjnego.

»W tym Rejeſtrze niezliczony *Concurſus* Aktorów do wołania, a wszystko oczywistych już wpisanych znajduje się, i rzadko on kiedy się woła.

»Trybunał z odeśnanych przez Konstytucyą 1776. R. i na Kommissyach byłych Spraw z Rejestru Taktowego, a rzadko z Obligowego Sprawy odbywa i odsądza, i na tych Sprawach Kadencye kończą się.

»Pozwolmy, żeby iakowym przypadkiem kto i doczekał się sam, lub Sukcesorowie jego takowej w Trybunał Sprawy, to *inveteratus abusus*, że Expensa bardzo mała, a często nic, *et in vim* zaległego za lat kilkadziesiąt Procentu w proporcycy Kapitału więcey nad *alterum tantum* Sądzić nie zwykli.

»Jakaż słuszności ten i po skończonym Procederze z takowego gatunku, i wszystkich innych Summ, byle lat kilkanaście został przeciągnięty Proceder, ma siódmy do Skarbu Prowincyi Litewskiej opłacać Procent, kiedy w przyśadzonym Kapitale, *cum altero tanto* wszystkiego sam Aktor nie bierze Procentu? a co Expensu, to żadnego w tej Sprawie przez lat kilkanaście na Proceder wyłożonego, przyśadzonego nie znajduje?

Wsze-

»Wszelako naywidoczniejsza tym mniemanym takowych Summ Aktorom krzywda, i jeżeli takowy nie pewny, z naywiększym uciemiężeniem Obywatelów Prowincyi Lit.; podoba się Przezacnym Seymującym Stanom utrzymać Podatek; to naypierwey sposob, którego Prowincya Lit. nie ma, do prędkiego doyscia takowych Summ obmyślić, i Konstytucyą wyznaczyć i przepisać potrzeba. Powtore nie sądzić *abusus* nad *alterum tantum* za lat kilkadziesiąt lub kilkanaście zaległego Procentu Konstytucyą zniosłszy, *expensa etiam praeiuramento* i Procent aby przez wszystkie lata zaległy, sądzone były nakazać *omnino* należy.

»Gdy nie jeden Prowincyi Litewskiej taki znalazł się Obywatel, że unikając niesłusznego Skarbowi Prowincyi Lit. płacenia siódmego Procentu, a to z przyczyny, że prędkiego do doyscia przez Proceder prawny dla Aktorów zagęszczonych w Rejeſtrach nie widział, i nie znalazł sposobu; Aktorstwa Summ swoich zrzekłszy się, Dokumenta na one służące w Kancellaryi złożył.

»Nadto, że ten gatunek podatowania między wszystkimi nayniepewniejszy do Woyska Lit. na zapłatę iest przystosowany; więc kto by żadnego w Prowincyi Lit. nie życzył mieć Woyska, ten takowe utrzymywałby teraz i na tym miejscu podatowania.

»Ten sposob wymyślony do podatowania iest środkiem naypewniejszym, aby wszystkie Kapitały z Kraiu wypienione zostały, i żadney w Prowincyi Lit. dla wygody publiczney, bez ktorey społeczność ludzka ani być, ani żyć nie może, cyrkulacyi nie mały.

»Samo doświadczenie to nayrzeczywiście probuie, że z tak wielkiej liczby Kapitałów na Kontraktach w Litwie będących, do takiego już przyszło niedostatku, że naydostatniejszemu naymniejszego Kapitału ani widzieć, ani dostać nie można.

»I dla tego takowego gatunku Podatek nie tylko corocznie pomniejszać się będzie, lecz w krotkim czasie ze wszystkim ustanie i upadnie.

»Woli każdy Dobra czy kawał Ziemi iaknaydrożey oceniony wielkością kupić, lub zciągnawszy Kapitał dla zawodu Debitorów do handlu obrocić, czyli bez Procentu on trzymać, a jeżeli za własną swoją Summę z drugiego majątku pokutować, na expens Prawny dochodząc swej własności ważyć, *et in casu* siódmego Procentu przez Debitorów nieoddania, exekucyą Rzeczypospolitey znosić, i ten występki zawodu przez Debitora z niezaplacenia Procentu popełniony, z inszego swego a nie nikomu niewinnego zastępować majątku. Więc moim zdaniem takowe podatowanie coraz się pomniejszające, i ze wszystkim z czasem upaść mogące konieczne znieść należy.

»Z miejsca mego dwa Projekta do przeczytania podaę, jeden Objaśniający wątpliwości Konstytucyi w zadawnionych długach, a drugi Reformujący Podatek.

Do Głosu Jmci P. Słonimskiego przymowił się Jmć P. Marszałek: „Wielkim byłoby to moim przestępstwem, gdyby Głos godnego Kolegi mego Jmci P. Słonimskiego, tak wielką zawieś, raiący w sobie okoliczność był bezwzględnie od nas przyjęty. Jeżeli zgadza się na to Prowincya Litewska, życzyłbym na Sesi Prowincjonalney Projekt z tego Głosu ułożyć, i w swym czasie Izbie podać. A gdyby się podobało, oddane do Laski tegoż Posła Projekta mogłyby być czytane i pość w deliberacyą.”

Czytane były te Projekta tym porządkiem:

„Objaśnienie Konstytucyi Roku 1776. o Podatkach stanowiącym.”

„Ponieważ Konstytucya Roku 1776. Stanowiona nakazująca, aby od wszystkich na Procentie będących przez Aktorów Summ siódmy Procent

Ooo

cent do Skarbu Rzeczypospolitej był płacony, a z zadawnionych od kilkunastu i kilkudziesięciu lat nie Procentowanych pod dysputą o realność i pod Procederem będących, iasnie nie opisała. Więc My Rzeczypospolitej Stany *hunc casum* rozwiązując, iż nie pierwej ma być od daty ustanowienia przez Konstytucją płacony siodmy Procent, aż Jurydyckie *ultimarum instantiarum* przez Wyroki swoje *realitatem & quantitate* takowych *in litigio Summ* będących determinować będą. A że siodmy Procent od daty ustanowionej Konstytucji, iżby był do Skarbu Prowincji Lit: płacony, po zapadłym ostatecznym Sądowym wyroku ostrzeżony został; a Jurydyckie *per abusum* nad *alterum tantum Summ* my w proporcją Kapitału więcej nie przysądzały. Więc *tollendo hos abusus* postanawiamy, aby od wielu lat Procenta zaległe, za tyle lat *per septem à Centum cum litis expensis distinctim calculatis, irremissibiliter* przysądzały, tudzież o długi, z których do Skarbu Prowincji Lit: ciągnie się Podatek, że powinien być najszybciej, na potrzeby Rzeczypospolitej corocznie expensować się mające; obmyślając prędszą sprawiedliwość i z Regestru Taktowego za wydanym Zapozwem *in ubiquinario Foro* konwinkować dozwalamy, i aby takowe Sprawy *ante omnes causas* wołane i sądzone były, Trybunałom i Jurydyckim pomniejszych, *sub penis irremissibilibus Contraventionis in casu renitentia*, na przyszłym Trybunale zlecamy, i nakazujemy, a od Summ na zastawach przed tą Konstytucją będących, że taż Konstytucja od płacenia Procentu siodmego uwolniła; więc reasumując tę Konstytucję, choćby też same stare zastawy i w drugie ręce przeszły, od płacenia siodmego Procentu uwalniamy.

„Zamienienie Podatku Procentowego w Prowincji W. X. Litewskiego.

„Płacenie Procentu siodmego od Summ w ogóle wszystkich, iż ten Podatek dla Obywatelów, dla nie prędkiej w procederze konkluzji i dla zawodu Debitorów, jest nieznośny i nie pewny, i nigdy *certum numerum* wiele do Skarbu przyjdzie oznaczyć nie mogący, raz dla pomniejszenia się Kapitałów, to przez nabycie wiecznością Dobr, to przez niedanie Summ na Procenta, nie tylko wszystkie Kontrakta w teyże Prowincji Lit: tak zniszczył, że społeczności ludzkiej największa stała się niewygoda, i do Skarbu z okazji pomniejszającego się Podatku, znaczny jest uszczerbek. Przeto ten Podatek siodmego Procentu na zawsze znosząc ustanawiamy, aby w zamiast tego Podatku z Dymu każdego kurzącego podług Lustracji już wyciągnionych, bez żadnej excecpcji wszyscy Obywatele Prowincji Lit: tak Miast, Miasteczek, i wszystkich Wsi, tak wieczystych, iako i Krolewskich po groszy 10. przyłożywszy na Rok dwoma Ratami *in Martio & Septembri* do Kancellaryów swoich, *ubi Bona consistunt*, opłacali, nakazujemy.

Po Projektach Jmci Pana Słonimskiego różni różne podawać chcieli; ale Jmć P. Marszałek odezwał się: „Každy za swoim ubieganiem się Projektem, a Krolewskie w niepamięci zostają. Nie usty, ale skutkiem mamy pokazać miłość naszą, i powinny ku Krolowi szacunek. Poki Krolewskie udecydowane nie będą, i sam na inne nie pozwolę, ile o przyjęciu Projektów Pańskich wątpić ani mogę, ani powinienem z tylu słyszanych zaufania w Łaskawym Monarsze wyrazów.”

Dał tedy Jmć P. Marszałek do czytania Projekt o Woysku, oświadczwszy Izbie o zaszczytliwych niektórych odmianach w sposób niżej wyrażony:

„Warunek Woysku obojga Narodów.

„Gdy szczupłość czasu nie pozwala na teraźniejszym Seymie dogodzić potrzebom Woyska Obojga Narodów; przeto tę materję puszczamy w Recess do przyszłego pierwszego Seymu, z tym warunkiem, aby między

„między najszybciej Rzeczypospolitej interessami, tak do powiększenia Woyska w Giełmynach i Towarzystwa Kawalerji Narodowej, iako i wopatrzenia szczerze potrzebnego, pluralitate votorum decydowana była; a tym czasem, cokolwiek się pokaże nad Expens Prawem przepisana w Skarbach Obojga Narodów, to wszystko na polepszenie Stanu aktualnego Woyska obroconym mieć chcemy, i rozrządzenie tej *residuitatis* Nam Krolowi, i Departamentowi Woyskowemu w Radzie *in pleno*, podług ostatniego Prawa, zostawujemy. Likwidacye Brygad, Regimentów i Korpusów Woyska Obojga Narodów, lubo *dwarazy na Rok*, podług Prawa, Departamentowi posyłane będą, jednak Officyerowie do zaprzysiężenia onych raz tylko na Rok *ziewdzać* mają.

Po czytaniu został jednogłośnie ten Projekt przyjęty i podpisany.

Z okoliczności traktującej się materji Woyskowej zalecał Izbie Jmć P. Marszałek Jmci P. Niemcewicza, do powiększenia mu pensji w Charakterze Regenta Kommissji Woyskowej Litewskiej.

Liczne przeciw temu dały się słyszeć oppozycje. Oświadczył więc Jmć P. Marszałek: „Ponieważ nie ma jednogłośnie na Projekt za Jmcią P. Niemcewiczem, przystępuję do drugiego Projektu od Tronu o Konsensach, i dał go Jmci P. Sekretarzowi do czytania.

Projekt ten stał się okazją Jmci P. Bądyńskiego Posłowi Mielnickiemu do zabrania Głosu, w którym zagał nową materję względem przywrocenia Starostw do szafunku Krolewskiego.

„Łatwo každy z doświadczenia poznać może, iak nieszczęśliwym i krytycznym czasem, sami nawet Monarchowie ulegać, i z nacyelniejszych Praw swoich wyzuwać się przymuszeni zostają, i ten ci to był czas, to jest: Rok klimakteryczny 1775. bodayby nigdy nie słyszany, gdy nas okropnie, i fatalnie rozdzielił od współ-Braci naszych, wzruszył Kardynałne Prawa, odjął wolny szafunek Łask Krolom naszym, uroczystymi Prawami i wiekami stwierdzony. Nie podobna więc w głębokim to utrzymywać milczeniu, i późniejszym ten przykład podawać czasem, kturen uszczerbia całość Praw Kardynałnych Maiestatycznych, co czyni uymę zawsze stałosłownemu, a Krolom Panom swoim nieskazytelnie wiernemu Narodowi. Przyrzekliśmy atoli uroczystym Prawem, w czasie pożądaney Nayaśniejszego Pana Elekcyi, podobnie iak i Poprzednicy nasi, wszystkich Praw do tey Nayaższej Dostoyności należących dla Maiestatu dotrzymanie, zabezpieczyliśmy te obietnice naysolenniejszą dla nas otrzymaną wzajemnością, ugruntowaliśmy naostatek Konstytucją 1768. Traktatową, między materjami Kardynałnemi, iż te Prawa co do Krolewszczyzny, iako *praeferuntur & nervum Autoritatis Regiae*, żadnym sposobem, ani na Seymie wolnym, ani wczasie bez-Krolewia, ani Konfederackim poruszone, alienowane, w naturę inną zamieniane nie będą; lecz gdy to czasowa, przy krytycznej influencyi, skazić potrafiła przemoc, potrzebą zdaie mi się jest konieczną, dla ocalenia przyrodzoney Narodowej sławy, przywrócić to wszystko, i wprawić w właściwe starożytnych Ustaw karby, co z tych wypadło, aby nam to nigdy nie było wyrzucanym. Oto wszystkie Starostwa, Krolewszczyzny, Dzierżawy i Woytostwa, *Juris Regii indubitata* co do wolnego szafunku *proprietas*, kturemi hoynie i łaskawie Nayaśniejszych Krolow naszych Ręce dysponowały, zasługi sownie nadgradały, Woyskowych w swych Miesiącach kontentowały, a tym sposobem, sobie do wierności, Oyczyźnie do wysług zagrzewały, szkodliwie Konstytucją Roku 1775. *Jure Emphyteusi* rozdysponowane zostały, przez co już ma być najszybciej środek i założona tama, praktykowanej niegdyś zazdrości, emulacyi i

»nieukontentowania, niemniej sposob w odjęciu *pluralitatis*. Byli prze-
 »zorni, czuli, i wysoce roztropni Poprzednicy nasi, którzy radą, mę-
 »stwem i krwią rozprzestrzeniając dla nas swych Potomków siedliska mi-
 »łych swobod, znali oni dostatecznie, coby być mogło na zawadzie tym
 »to drogo nabytym zaszczytom, zastępowali oni chętnie własnymi pier-
 »siami Krolow i Panow swoich, ocalali obfitym krwią swojej wylewem
 »drogosc życia i Panowania onychże, i czyliżby w swym czasie nie wy-
 »mogli na wdzięcznych dla siebie, i Państwa swego Krolach wyzucia się
 »z tego Prawa Krolewsczyzn, gdyby te w czym onychże uszkadzały? a
 »wszakże więcej okazali, gdy z całości istotnego Prawa dziedzicznego Suk-
 »cesyji, bez wyrządzenia przykrości, onychże wyzuli, a w wysokim stopniu
 »wspólnie prawodawczej mocy stanęli, i nam to Prawo miłego uczestni-
 »ctwa zostawili; tego zaś delikatnego Krolewsczyzn szafunku, iako sobie
 »nigdy nie szkodzącego, a więcej Panującego na znak *Superioritatis Sta-*
 »tus nigdy się nie tknęli. O gdyby powstać mogły z swych popiołów
 »sławni owi nie tylko w Ojczyźnie, ale i w Europie Wodzowie i Bohaty-
 »rowie nasi, których tu nie wyliczam, bo są wiadomi, daliby oni swia-
 »dectwo, co ich do tych pracowitych i azardownych wysług pociągało,
 »powiedzieliby niemylnie, iż miłość Ojczyzny i Krola, tudzież spodzi-
 »wana nadgroda *in pane bene merentium*. Coż ich usposobiło w doskona-
 »łych i użytecznych dla Ojczyzny posługach, w dopełnieniu zagrani-
 »cznych Poselstw? *panis bene merentium*; co dziś zachęcić może odwa-
 »żnego i walecznego Żołnierza, do wojennych prac i trudów dla obrony
 »miłej Ojczyzny, gdy żadney nadziei nadgrody spodziewać się nie mo-
 »że? ta Pensya służbie jego przywiązana, nie może mu być dożywnią,
 »tylko do poki pracować może, siły stargane wiek skrepuje, i czymże
 »ow dzielny Woioownik będzie zasiliał ostatek dni życia swojego? czym so-
 »bie słodzić będzie okropne azardy, ciosy, kalectwa, i wylanie krwi dla
 »swey Ojczyzny? iakie? z kąd i od kogo nadgrody spodziewać się będzie
 »nad to wysługujący się *Publico* z własney aż do zadłużenia lub utrace-
 »nia dziedzicznej Fortuny swojej, w najwyższych Magistraturach,
 »w Funkcyach Deputackich, Poselskich bezpłatnych? nie masz Krolewsczy-
 »zny, tylko natychmiast *Emphiteusis*. Czymże okaże swoją przyrzoną
 »łaskawy i hojny Krol wspinałość? i czyliżby najobfitszych skarbow
 »iego dostatki wydostarczyć mogły, kontentować tych, którzy słusznie
 »na to zasłużyli? wszakże mieć Pana we wszystko obfitującego, sława dla
 »Narodu jest; umniejszać mu Praw z wolnego szafunku, uymać oczywistą
 »dla nas samych iest? wszakże poruszeniem fundamentów, obalać się
 »musi cała najmocniejsza struktura, w ktorej założony iest depozyt nay-
 »droższy dla nas wzajemności? Troskliwości i boiaźni mieć nie należy,
 »aby tych nie użyto *ad nocivam pluralitatem*. Krol łaskawy z Narodu
 »wolnie obrany, tenże Narod kochający, bez szafunku Krolewsczyzn mieć
 »może zawsze *Pluralitatem*, którą już widzimy, i doświadczamy bez
 »tychże Krolewsczyzn, przecież ta swobodom naszym nie szkodzi; bo
 »wszystkie okoliczności *Statūs*, są Prawami ograniczone, a na reszcie
 »wszak to od nas samych wszystko zawisło? nie daymy się cności poru-
 »szyc, a uięcie żadne i upodlenie do tey wcisnąć się nie potrafi, mając
 »w pamięci: *respice finem*. Z tych tedy wszystkich miar, nie zdają się
 »przekonywać użyte przyczyny do ustanowienia Prawa Emfiteutycznego,
 »i owszem rzeczywiście są szkodliwe, złe za sobą prowadzące konsekwen-
 »cyę; niechay więc te wszystkie *ad Jus Majestaticum*, to iest: *ad pristi-*
 »num *sui Fontem* powrocone zostaną, niechay Nayiaśniejszy Pan zostanie
 »przy Prawach swoich, niech te bierze zasłużony, zazdrości niezasłu-
 »gujący się: a ztąd poydzie użyteczna dla Ojczyzny emulacya. Niech
 »na reszcie będzie obwarowany dla Skarbow z czterech Kwart awantaż, po-
 »dług Lustracyi 1765. przez biorącego za Przywilejem płacić się mający;
 »cztery zaś Starostwa Nayiaśniejszemu Panu Prawem dziedzicznym usta-

pione,

»pione, niech nienaruszenie zostaną, a ztąd pomnożone zostaną Jn-
 »traty Skarbowe, ureguluje się *Tabella Expens*, stanie się pewniejszy
 »funduszem dla Aukcyi Woyska, i utrzymaniem Szkoły Rycerskiej, pu-
 »bliczne wyffugi chętniejszymi i skuteczniejszymi się staną. A czyliż
 »i ten świeży nychwalebniejszy wyrok Nayiaśn: Pana, dobrowolnego
 »wyzucia się z praw *Juris Caduci in determinata Prescriptione* nie powi-
 »nien się stać do tego pobudką? O to więc Prawo: Zniesienia Em-
 »fiteusos, Expektatyw, i wszelkich zamian Krolewsczyzn, za Dobra
 »Dziedziczne nastąpionych, *amore boni publici*, *mente* Instrukcyi moiej,
 »Przezacnego Stanu Rycerskiego dopraszam się, i Projekt *in eum finem*
 »podaię.

Powszechna była zgoda na czytanie tego Projektu; ale Jmć
 Pan Marszałek oświadczył: „Wiedząc dobrze w tey okoliczności o
 „myśli Nayiaśniejszego Pana, zamilczeć o niey żadną miarą nie
 „mogę. Zna Krol, że przez odjęcie tego szafunku, odebrana Mu
 „jest sposobność odpłacania zasług. Nie raz w publicznych i po-
 „tocznych dyskursach oświadczył, że życzyłby tę Prerogatywę mieć
 „sobie przywroconą. Ale przeglądając, iako opatrzny Monarcha, kon-
 „sekwencyę, iż nie iest pora potemu, chce się do czasu stosować.
 „Nie rozwodzę się długo z przyczynami; tyle tylko mówię: Wnie-
 „sienie to iest przeciw Gwarancyi trzech Dworow Sąsiedzkich, za-
 „czym ażeby go Jmć Pan Mielnicki odstąpił, z mieysca mego u-
 „praszam.”

Odezwał się na to Jmć Pan Mokronoski Poseł Bielski: „Kro-
 „la najlepszego mający, który wyzuwszy się ze wszystkiego, iedno
 „tylko dobrotliwe Serce ma dla nas, nie możemy odstąpić tego
 „wniesienia. Będzie czas, że to u Gwarantow naszych uprosimy:
 „doydzie kiedykolwiek Rąk Krolewskich ta nasza ofiara, tym cza-
 „sem iednak do przyszłego Seymu puścmy ją w Recess.”

Jmć Pan Walewski Podkomorzy i Poseł Krakowski zabrał
 Głos w tych wyrazach: „Głos Jmci Pana Podlaskiego dał mi per-
 „mowencyą do przymowienia się. Słyszałem J. W. Marszałka Zda-
 „nie, iż ta iest materya zagwarantowana, przeto oznajmuję, że są
 „sposoby, przez ktore i łaska rozdawnicza do Krola powroci, i
 „Gwarancya nie naruszy się, co tak objaśniam:

„Miała Rzplta Fundusz dostatni do nadgrodenia Zasług i cno-
 »ty, mimo przywar w iey Rzędzie ganionych; to opatrzenie polityczne
 »było zawfze ze sławą dla niey u Obcych Narodow. Były liczne Kro-
 »lewsczyzny i Starostwa ku temu szafunkowi poświęcone: przyszedł
 »czas przez los nayokrutniejszy na Ojczyznę, gdzie chciwość Obywatelow
 »użytych do iey upadku wymogła za nadgrode sobie zniszczenie Fun-
 »duszu tego, z powodu, który fałsz tylko podsunął, osłabienia Ręki
 »Oycowskiej nadgrodą szafuiący.

„Nie potrzeba, tylko rzucić okiem na trzy uchwały na iednym-
 »że Seymie 1775. i w iedneyże materyi uięcia szafunku Krolowi łask
 »dla Zasłużonych napisane; a każda z nich w infzym rozporządzeniu
 »zawarta: Czytam na karcie 4. przy ułożeniu Rady Nieustającej odebra-
 »ną moc Krolowi rozdawania Starostw i Krolewsczyzn, ktore wszyst-
 »kie obrocone być miały na pożytek publiczny, za Zdaniem J. K. Mci,
 »są to słowa uchwały. Na innym mieyscu na karcie 39. *Titulo: Staro-*
 »stwa i Krolewsczyzny: czytam: Ażeby wszystkie takowe Dobra po zey-
 »ściu aktualnych Possefforow, puszczane *successivè* były przez Kommissyę
 »na to wyznaczoną od Seymu do Seymu *Jure Emphiteutico* na lat 50. przez
 »licytacyą *et plus offerentiam* intraty całej do Skarbu. Ale daley potym
 »na karcie 105. pod Tytułem; Nadgroda Zasłużonym: Wszystkie prawie ca-

Ppp

tego

»Jego Kraiu Krolewsczyny rozbięrają Seymujący pomiędzy siebie przez »Expektatywy, Prawem Emfiteutycznym bez licytacji na lat 50. z obowiązkami iedni importowania do Skarbu corocznie czterech Kwart, podług Lustracyi 1765. Jnni zaś, którzy sobie obrali dożywocia, tylko pułtory kwarty płacić do Skarbu obligowali się. Już tu i Kommissya »owa Emfiteutyczna ustaie, iakoby nie potrzebna. Ktoż się nie zadziwi nad takową przemianą. Interesów dobra publicznego w Interes prywatny, który chciwość przez tak obłudne zapadki prowadziła, z uwiedzeniem samychże przyiaznych dla szczęśliwości Narodu tego Pomocnikow? Wiem ia co za trwałość należy Ustawom Seymu 1775. ale »znam razem w nich różnicę, i wiem, którym ta uroczystość powinna, »a ktore będąc tylko środkiem i prawidłem do zachowania pierwszych, »mogą być użyteczne na tenże sam koniec od Rzpltey poprawiane; »Odięto Krolowi szafunek łask dostatnich w Krolewsczyczynach tych. Ja »Tronowi nie wracam, ani nie odbieram z nich Skarbowi, dochodow »zachowuję obie te Uchwały upoważnione, ale z niemi ieszcze łączę »spółoby iakichkolwiek korzyści dla Obywatelow na Dzierżawach tych »że Krolewsczyczyn. Niechay to bierze Jmiej Łaski, chociaż w industryi »szczegulnie Gospodarskiej zawartej, niechay tą szafuie Ręka Krola, »który z obowiązku swojej Zwierzchności nayprzyswoiciej być Sędzią »cnoty powinien, zdatności i zasług Obywatela.

»Podług tych moich Uwag i ich przełożenia podaję Projekt uformowany do Łaski, i o przeczytanie onego dopraszam się.

Tu Jmć Pan Denisko Poseł Wołyński miał rzecz iak następuje:

»Jle jest obowiązku dla Monarchow, szukać własnych Poddanych »użytku i szczęśliwości; tyle powinności Poddanych, stać przy do»stoieństwie Majestatu, Jego całość własnym życiem, iego Prerogatywy »całą swoją bronić istnością.

»Wyliczać dowody, ktoremi bezstronne dobrego Obywatela serce, o wyfilonych na uszczęśliwienie Oyczyzny, J. K. Mci Pana Miłociwego starannościach jest przekonane, nie jest potrzebą czuicemu »to zawsze Prześw. Stanowi Rycerskiemu. Momentalne przeświadczenia »pomnaża świeżo dopełniona ofiara w ściśnieniu *Juris Caduci*, i w tey »powolności, z którą Nayiaśn: Pan cofnął raczył na dniu wczorajszym, »na złe przełożenia wyiednany Kaduk, spokojność Obywatelow W. X. »Lit. Generału Kijowskiego, i całej prawie Ruśkiej Prowincyi wzruszający. Honor atoli Narodu Polskiego, nie poślednią w tey mierze »sprawić powinien pobudkę. Wieleż to Pism w Kraiu, i w Europie »skarży, że Narod Polki zawsze Krolom i Panom swoim wierny, targnął się na ujęcie Prerogatyw Krolowi swemu? który, że ściśle Narodowi Paktow dochował; Seym wolny zchlubne w tey mierze i »sprawiedliwe daie świadectwo. Zrzućmy więc to z siebie czernidło; i co »przemoc, co chciwość Seymu Delegacyjnego odieła haniebnie, »wróćmy na Wolnym Seymie, dla zaszczytu Narodu. A iezeli Gwarancya i teraz narzut wzbronienia dopełnić przedsięwzięcie; bądźmy »głuchemi, dokąd uroczysta Nota, a w Konstytucyą Seymu tego weyść »mająca, nie będzie nam podana.

»Tym sposobem potomność wymawiać nas będzie, że nie Narod, »lecz Gwarancya Prerogatywy Krolowi odebrała.

Ażeby słyszane w tylu głosach przywiązania do Tronu wyraził skutkiem ztwierdzić; Jmć Pan Szydłowski Poseł Nurski oświadczył się: iż nietylko z powodow Instrukcyi, ale z własnego przeświadczenia uznaie za sprawiedliwe Rozdawniczej władzy Nayiaśniejszemu Panu przywrocenie: i z tego powodu czyni Recess od Expektatywy na Starostwo Mielnickie.

Oby-

Obywatelską i nieinteressowaną w odstąpieniu własnych zyskow ofiarę Jmci Pana Nurskiego wdzięcznie cała Izba przyjęła. Wielki zatem wszczął się nacisk u Łaski, proszących o Głosy. Z liczby ktorych mając sobie dany Jmć Pan Krzucki Poseł Wołyński, Zdanie swoje tak otworzył:

»Przezacny Stanie Rycerki! zacności Twoiey rzeczywistych dać »Dowodow nie możesz, iak gdy nadwątłone Prerogatywy Stanu Nayiaśniejszego, powrocciem tego, co przemoc z właściwych Karbow wytywając ogłocila, na odwrot oddając, zmocnisz i ugruntujesz powagę »Tronu.

»Oświadczona przez J. W. Szydłowskiego Posła Nurskiego winna »Nayiaśn: Panu Ofiara, przez odstąpienie swojego Emfiteuzym, przeszła »przez uszy wgłęb serca moiego. Ten tak prawdziwie Obywatelki »przykład niech was wszystkich mających Emfiteuzes i Expektatywy zachęci do podobnie chwalebnego naśladowania. Wszak sprawiedliwy »wymiar względow Nayiaśn: Pana, każdego zasługom więcej zabezpieczyć powinien, niż czuujących na życie ludzkie Expektatyw do czekania niepewność. Umorzą się ku wam niechęci posiadających Starostwa, a ofiara dobrowolna przyda Narodowi ławy i uczyni was »dostępnymi bliższemu niewątpliwie z tego powodu Rozdawniczej Łaski.

»Gdyby innemu Krolowi, przy nowym kształcie Rządu wygorowanej władzy Rady Nieustającej, z rozciągniętą mocą nad Wołykiem. »nad Skarbem, nigdybym nie zezwolił na powrot Rozdawnictwa, w bo»iaźni, aby nad myśl Przodkow Naszych oddawających w ręce swoim Monarchom szafunek, ku zwrotnemu może koncowi użyty nie był, »Lecz terazniejszemu Panującemu i tak dobremu Panu, który zwykł »cnotliwym i zasłużonym nadgradzać, śmieie powrócić pragnę i życzę. »Cnotliwy bowiem Obywatel nadgrodzony, zawsze cnotliwie służyć, »gdy przeciwnie i szkodliwie ku swej Oyczyźnie postępować nie będzie.

»Dochowaymy poprzyjęzoną Naszemu Krolowi wiarę; wszakżeśmy »Go z pomiędzy nas na tym stopniu, celem uszczęśliwienia Narodu, »dzili, dla dobrze czynienia zasłużonym i wiernym poddanym? Jakże »teraz bez żalu i prawdziwego uczucia na ogłoczonego z właściwych »Tronom Prerogatyw zapatrywać się możemy?

»Nie bierzmy przykładu z Seymu 1775. Roku, który gdy nie »chciał znaleźć dania obrony, bardziej nie mógł, napodziw potomności przywłaszczył mocy rozdania Kraiow, który Seym Braci Naszych, »na mniemany okup reszty Kraiu, bez warunku ich wolności, w Poddaństwo oddał, a na zamian obcych Poddanych do kleynotu Szlachectwa »poprzyimował; który Seym na koniec, za łagodność terazniejszego Panowania, właściwe swojemu Krolowi Panującemu, a nieoddzielne od »Tronu Polskiego Prerogatywy ważył się odjąć.

»Wolny i wierny zawsze twym Krolom Narodzie, powróć to »wolnym Seymem, odday w ręce Nayiaśn: Pana Krolewsczyn szafunek, »ktorem 1775. Roku niewolniczym Seymem został inaczej obrocony.

»Nie jest to Kardynalne Prawo, ale prawdziwie materya Ekonomiczna. Nadgroda bowiem publiczne sprawującym usługi przez nadawanie. Nie z Zdań Posłow, ale z Woiewodzkich Instrukcyi, ktore »nam złożyć należy, większość na uchylene Emfiteuzes i Expektatyw »okaże się. Nie tylko bowiem Posłowie mający Emfiteuzes, ale i inni »pozostali w Domach Emfiteutycy Bracia na Seymikach Poselskich już »odstąpili, iedni pisząc, drudzy zezwalając; a Posłowie przyjmując »Instrukcyje z zaleceniem, aby iedyna zasłużonych i chcących się zasługiwać nadzieia, Rozdawnictwo Krolewsczyczyn, uchylene nowego wy-

Ppp 2

nalazku

»nalazku Emfiteuzes i Expektatyw do dawnego Prawa i zwyczajui Nay-
»iaśnieyszemu Panu powrocone zostały.

»A jeżeli Nayiaśnieysz Pan krytycznych czasow okolicznościami
»pociągniony został, zrzec się Panującego Prerogatyw, okażmy swobod-
»nieysz wolnego Seymowania porę, przez natchętniejsze powrocenie;
»i jeżeliby przyjąć nie chciał, bo nie tą myślą wyzui się, aby się kie-
»dy powrotu spodziewał; tedy my na dowod naszej wdzięczności iak
»nay usilniey starać się, i prosić powinniśmy, aby tę natchętniejszych i nay-
»wierniejszych serc swoich Poddanych przyjął ofiarę.

Po Jmci Panu Wołyńskim mowił Xiążę Sapieha Poseł Brze-
ski Lit: »Z krzywdą byłoby to Litewskiey Prowincyi, gdyby do
»tey uroczystey Monarsze swemu ofiary od Koronney czynionej, ona
»się też nie przyłożyła. Zabieram więc Głos w tym punkcie, a
»zabieram tym śmieley, iż i mnie Starostwo Preńskie z dziafu po-
»wszechnego dostawszy się, mam za radość, uczynić Recess od nie-
»go. Gdybym nie miał w Instrukcyi od Woiewodztwa mego zle-
»cenia, aby *Jura Emphiteutica* i Expektatywy były nazad J. K. Mci
»przywrocone, sam przez się sądziłbym tego potrzebę: iż wielu wi-
»dząc odiy Krolowi Jmci dystybutę, iedni publiczne funkcy skła-
»dają, drudzy ich podjąć się nie chcą. Wnioskiem tedy iest mo-
»im: aby wszystkie Expektatywy i *Jura Emphiteutica* były na Skarb
»J. K. Mci wiecznemi czasy oddane.

Tu Jmć Pan Woyna Poseł Sandomirski to wyraził: »Miso
»nam zaiste być powinno tę nappowinnieyszą dobremu Krolowi czy-
»nić ofiarę; bo większym sposobem wdzięczności naszej oświadczyć
»Mu nie możemy. Atoli na okropne okoliczności mieć bacność z
»drugiey strony należy. Wiadomo nam wszystkim, iż w R. 1775.
»poczynione w Rządzie odmiany, są od trzech Dworow Sąsiedzkich
»zagwarantowane. Z tych gatunku iako iest Odebranie Rozdawni-
»czy władzy Krolowi, tak teży Gwarancyi nieuchronnie podpada.
»Nie w moim Interesie mowię; bo żadney ani *Emphiteusim*, ani Ex-
»pektatywy nie mam; owszem mogłbym sobie podchlebiać, iż za
»przywroceniem Rozdawniczey władzy Krolowi, i mnie też co w
»korzyści dostanie się. Nie upieramy się przy tym Wniesieniu,
»żebyśmy Krolowi przykreminie byli.

Obruszyła się Izba na przywiedzione przez Jmci Pana Sando-
mirskiego uwagi. Dopraszano się o czytanie Projektu Jmci Pana
Mielnickiego.

W tym zabrał Głos Jmć Pan Mokronoski Poseł Bielski:
»Godne są względow zagwarantowane Prawa nasze; tuzyc iednak
»sobie możemy, że nie są niewzruszone. Mamy tu zacnego Mi-
»nistra Rossyjskiego, który przychylności swojej ku nam dał tyle-
»koć dowody. Wszak rownie zagwarantowane były Kommissye
»Konstytucyą 1775. powyznaczane; a przecie z tych niektore nie
»tylko z pod Gwarancyi wypuścił, ale ie też sam ganił. Urazi-
»libyśmy tego zacnego Gwaranta, gdybyśmy bez dołożenia się ie-
»go co czynili. Z nim o tey materyi wprzod nam traktować należy.
»A że mamy tak wielkich Obywatelow, ktorzy Recess od Emfi-
»teuzow czynią; daymy sobie poczciwe słowo w oczach Stanu nay-
»większą część Narodu reprezentującego, iż w tym przedsięwzię-
»ciu nie ostygniemy poty, aż swego dokażemy.

Bynajmniey nie zaspokoilo Izby wniesienie Jmci Pana Biel-
skiego; owszem każda nowa trudność w doysciu Projektu: przywro-
cenia szafunku w ręce Nayiaśn: Pana, zdawała się coraz żywszą i mo-
cnieyszą podniętą do popierania tey okoliczności.

Jmć

Jmć P. Suchodolski Poseł Wołkowyski zabrawszy Głos, podał
trzeci Projekt.

Już też J. P. Mazszalek nie mogąc dłużej oprzeć się usilnemu na-
leganiu JJ. PP. Posłow o czytanie Projektow do tey materyi; przychy-
lił się do powszechnego żądania, dając Jmci P. Sekretarzowi czytać.

imo. Projekt Jmci P. Mielnickiego.

»Zniesienie *Emphiteuseos* i Expektatyw.

»Ponieważ krytycznych czasow skutki dowodnie to ukazują, iak
»nawet Praw Kardynalnych powaga z karbow swoich ruszoną być może,
»gdy na Seymie Skonfederowanych Stanow Rzeczypospolitey, in Anno 1775.
»w Warszawie agitowanym, wszystkie Starostwa, Krolewszczyzny, *et*
»*omnis tituli natura ejusdem* Dzierżawy, pod Prawo Emfiteutyczne rożnym
»Osobom rozdysponowane zostały, co gdy się stało z oczywistą tychże
»Praw, i szafunku Nam Krolowi zawsze wolnego uymą, ktore *etiam* Kon-
»stytucyą Traktatową 1768. są warowane; a przeto poruszone być nie
»mogły. Otwierając niemniey zasłużonym i zasługiwać się chcącym w
»Oczyźnie plac do szafunku *Panis Benemerentium*, zostawiwszy Punkt nie-
»naruszenie w teży Konstytucyi do ustąpienia Nam Krolowi czterech Sta-
»rostw, w teży Konstytucyi zmiankowanych, nienaruszenie co do Pra-
»wa Dziedzicznego warowanych, pomienioną wzwyż Konstytucyą, co do
»przerzeczonych Starostw, i wszelkich *omnis tituli* Krolewszczyzn, *ea*
»*cum Conditione*, aby z tych *in subsequens*, nie iuż Kwarta iedna, czyli puł-
»tory, lecz całe cztery przez uprzywileiowanych Possessorow w swoim
»czasie płacone były do Skarbu, ze wszystkimi zaszlemi Dobr Krole-
»wskich za Dziedziczne zamianami, *de integro et toto* znosimy i uchyla-
»my. Ktore to Dobra aby podług dawnych Praw w wolnym szafunku
»Nayiaśniejszych Krolow naszych zostawały, mieć chcemy i ustanawiamy.

2do. Projekt Jmci P. Krakowskiego:

»Obmyślenie Nadgrody dla Zasłużonych z użytkow Krole-
»wszczyzn.

»Chcąc nienaruszone zachować Postanowienie Rzeczypospolitey w
»Roku 1775. pod Tytułem: Ułożenie Rady Nieustającej, i pod Tytułem:
»Obiaśnienie o Funkcyi, Powinnościach, Prerogatywach Osob składających
»Radę Nieustającą, z Nas Krola do tegoż przychylenie się względem przy-
»łączenia *in futurum* Intrat zupełnych ze Starostw i Krolewszczyzn do do-
»chodow Skarbowych Obojga Narodow, a razem w sprawiedliwym tego
»rozporządzeniu chcąc umieścić iakieżkolwiek sposoby nadgrody dla zasłu-
»żonych w tey Rzeczypospolitey Obywatelow, na ten koniec poprawuujemy,
»i z sobą zgadzamy dwie Konstytucye na tymże Seymie 1775. pod Tytu-
»łami, pierwsza: *Starostwa i Krolewszczyzny*, druga: *Nadgroda Zasłużo-*
»*nych*, napisane sobie wzajem rownie, iak pospolitemu Dobru, wyższym
»od tego powodom, z powszechności Obywatelom przeciwnie, Stanowimy:
»iż gdyby Starostwo, lub *sub quocunque Titulo* Krolewszczyzna z dawne-
»go przez Nas Krola, lub Poprzednika Naszego szafunku komu nadana,
»przez śmierć tegoż zawałowac miała, na ten czas iuż, nie sposobem Pra-
»wa Emfiteutycznego przez Kommissyą, ale przez Nas Krola zasłużone-
»mu, za Przywileiem Dzierżawnym, oddana będzie; z obowiązkiem pła-
»cenia przez tegoż corocznie Kwart czterech do Skarbu, podług Lustracyi
»Roku 1765. wyprowadzonych, a to dwiema Ratami, to iest: Kwart dwie
»na Wigilią Święta SS. Trzech Krolow; drugą połowę na Wigilią S. Jana
»Chrzciela, a to bez żadney defalki. Ten, ktorzyby nie wypłacił Raty ie-
»dney w sześć Niedziel po zesłym terminie, Skarb odbierze w Sekwestr Do-
»bra *in extenuationem* Summy sobie winney. Takowe zaś Dobra iako nie
»odmienią pierwszy swojej natury Krolewskich, tak podług Praw da-
»wnych w Processowych Akcyach *respectu* do Sądow Naszych Zadwornych
»należeć mają. Oświadczamy przytym, że Krolewszczyzn takowych, kto-
reby

Q99

»reby 20. Tysięcy Zł: Polsk: dochodu Roczne importowały do Skarbu,
»więcej nad dwie iedney Osobie dawać nie będziemy.

310. Projekt Jmci P. Wołkowyskiego.

»Zniesienie Praw Emfiteutycznych.

»Na żądanie wszystkich Stanów z nami Seymujących, za powsze-
»chną onych zgodą Konstytucye pod wszystkimi Tytułami, 1775. za-
»padłe Prawem Emfiteutycznym różnych nazwisk Dzierżawy nadające pod-
»nosimy, a do Szafunku Nas Krola według Praw dawnych przywraca-
»my. Zachowując tych tylko dożywotnie przy Possessyi, którzy już za
»wyż rzeczonymi 1775. Roku Prawami, w aktualnym zostają Dzier-
»żeniu.

Po przeczytaniu Projektow oświadczył Jmć P. Marszałek: „Co
»w pierwszym Głosie moim Prześwietney Izbie wyraziłem, nie
»na innym fundamencie wspierało się, tylko na woli Krola. Pra-
»wa stanowią się za wiadomością i chęcią wszystkich trzech Sta-
»now. Ujęty gorliwością, Przewacny Stanie Rycerski, ku twemu
»Krolowi, powracasz mu to, co należy; ale Senat nie wie o tym:
»Krol dla niektórych złych skutkow przyjąć nie chce (iako świeże
»o tym oświadczenie od Nayiaśniejszego Pana teraz odebrałem)
»a iakże możemy w tym punkcie co stanowić? Jestem i ja Oby-
»watel, i iabym rad toż czynił, ale widząc iż nie iest pora do
»tego, sam z miejsca mego nie pozwalam.”

Do Głosu Jmć P. Marszałka przymówił się Jmć P. Kurdwa-
nowski Podkomorzy Buski Poseł Kiliowski: „Cieszyć się nam na-
»leży, Przewacny Stanie Rycerski, iż nie potrzebuemy już tego
»pytania: cośmy winni Krolowi; ale sami dobrowolnie powinna
»Panu naszemu niesiemy daninę. Słyszeliśmy z ust Twoich J. W.
»Marszałku, iż powrocie Rozdawniczy Łaski Krolowi Jmci iest
»Gwarancya na przeszkodzie. Znamyć wprawdzie, iż Stan nasz
»tak iest ściśniony, że bez porozumienia się z Sprzymierzeńcami
»nic czynić nie możemy. Ale kiedyż co uczynim, jeżeli na wol-
»nym Seymie czynić nie zaczniemy? Racz tylko J. W. Marszał-
»ku ostrzedz o chęciach naszych Starszych Braci: skłaniaj do przy-
»jęcia tej Ofiary Nayiaśniejszego Pana; a wniesienia nasze pe-
»wny skutek otrzymają. Wreszcie, jeżeliby co było na przesko-
»dzie, puścić tę materią w Recess do Seymu przyszłego.

W tym miejscu Xże Kalixt Poniński Poseł Poznański zabrał
»rzec w tej treści: „Nie Recessu do przyszłego Seymu, ale wię-
»cey pomyslnego skutku traktującej się materii z serca żądać po-
»winienem; żeby zaś zadość uczynił obowiązkom Obywatelstwa
»i przeświadczenia nie już Expektatywy, ale aktualney Possessyi
»Starostwa Bracławskiego odstąpię; ten najwyższy z Ofiary mo-
»iej zysk sobie zakładając, żeby mógł ziednać sobie u Ciebie
»Prześwietny Stanie Rycerski tę szacowną i nader żadaną opinią:
»że wolę być ubogim, a cnotliwym Obywatelem, niżeli nieprawie ma-
»iętnym z hańbą swoją, i nienawiścią u Narodu.”

Jednostayny zdawał się rządzić sercami i umysłami Heroizm:
»ubiegano się do czynienia podobnych oświadczeń.

Jmć P. Puttkamer Sędzia i Poseł Zmudzki dowodząc: iż bez
»ubliżenia Gwarancyi powrócić się może Krolowi Jmci szafunek,
»z przykładu Jmci P. Rychłowskiego, któremu Starostwo Wareckie
»1775. nadane, i między zagwarantowane Punkta umieszczone, by-
»ło z tym wszystkim Roku 1776. odebrane; wniosł: aby traktują-
»ca się materia nie była opuszczona, pokąd skutku nie weźmie.

Jmć

Jmć P. Krzucki Poseł Wołyński powtorny Głos zabrał:

»Chętniebym pozwolił, gdyby inaczej stać się nie mogło, aby
»ta materia puszczona była w Recess, według dopiero słyszanych Zdań.
»Lecz się dwóch rzeczy obawiam: pierwszy, aby Seym natępny nie był
»pod Konfederacją; drugiey, aby nie był złożony z większej części Po-
»słów, mających Emfiteuzes i Expektatywy.

»Co za konieczność do przyszłego odkładać Seymu, gdy na tera-
»źniejszym niektorzy swoich Emfiteuzes, Xiążę Jmć Poniński Poseł Po-
»znański, Xże Jmć Sapieha Poseł Brzeski odstępują, a inni, gdy się prze-
»ciwnie nie odzywają i milczą, tym samym na toż zezwalają.

»Odpowiadając na przytoczoną Gwarancyą, wspomnieć i ja ją (choć
»mi nie miłą) muszę, iż gdy Seymowi 1776. dozwolono wewnętrzny rząd
»Konstytucją 1775. Roku powiększej części przestoczony poprawić,
»przez powiększenie władzy Rady Nieustającej Kommissyow uchylenie,
»i niektórych Expektatyw 1775. Roku skassowanie, za coż terazniejszy
»Seym wolny zacniejszych dzieł dopełnić nie może?

»Zrzućmy to czernidło 1775. Roku Seymem na Narod wrzucone,
»okazaniem nieskazzoney Krolowi swemu wierności, a jeżelibyśmy tak zba-
»wiennych dopełnić nie mogli zamysłów, i jeżeli to interessom Dworow
»Zagranicznych sprzeciwia się, znaleźć się mogą hańbiące Narod naie-
»mnicze i płatne duchy, które niewinność intencji naszych przewrotnym
»tłomaczeniem udać potrafią, i iako moy Kollega J. W. Denisko Poseł Wo-
»łyński, w poprzedniczym niedawno wyraził Głosie, iż kiedy pierwsza być
»mogła Nota, i drugiey podanie, gdy będą okoliczności Zagranicznych
»Interessow wymagać, nastąpić może. Samym zaś nam czynić referen-
»cyą nie sądzę; bo Seymy Konfederackie dla ugruntowania swych czyn-
»ności potrzebowali przez Noty zagranicznych Ministrow poparcia; Seym
»zaś terazniejszy wolny, wszystko wolnie czynić, i od wszystkiego, co
»w najmniejszym punkcie wolności czyni skazę, chronić się powinien.
»Nie może się tak daleko rozciągać Gwarancya, aby nietylko Emfiteu-
»zow uchylenia tamowała, ale nawet odstępujących od nich do konie-
»cznego przy nich utrzymywania się przynaglała.

»Nie przystaie, aby według poprzedzonego do radzenia przed
»Aktami czynione były od mających Emfiteuzes i Expektatywy Recess
»sa, iest nierównie więcej przed Zgromadzonemi Rzeczypospolitey
»odstępować Stanami, niżeli przed iedną Susceptantą Osobą.

»Rzadkie dawniey czynione szczupłe nadgrody, częste i liczne
»nadgradzanych wyrażały załugi. W Konstytucyi zaś 1775. Roku czy-
»tałem Intytulacyą: Nadgroda zasłużonych; Liczba Ofob nadgrodzonych
»ledwo zliczona, załugi ani w szczególności każdego, ani w powsze-
»chności wszystkich nie wspomniane. Może Rzplta zostawić przy tej
»Nadgradzie; ale niech każdy mający Emfiteuzym albo Expektatywę re-
»gestrem swych załug prawdziwych przed Stanami Rzpltey zaszczyci
»się. Jeżeliby zaś spodziewana niewątpliwa iednomyślność w niespodzie-
»wane odmieniał się wotowanie, iako nikt w swej sprawie nie iest Sę-
»dzą, także ci, którzy Emfiteuzes lub Expektatywy mają, wotować w
»tej materii sami nie zechcą, ani wątpić.

»A gdyby Nayiaśniejszy Pan przez naydoskonalszą swoją na dal
»przenikłość ofiarowanego szafunku Krolewsczyzn przyjąć nie chciał,
»niech się przynajmniej tym obróć sposobem: Aby po zmarłym ia-
»kieykolwiek Krolewsczyzny Possessorze, Krolewsczyzna w Dobra Sto-
»łowe obrocona, i ile z uczynionej na ow czas Lustracyi okaże się
»przybyłej w Dobrach Stołowych Intraty, tyle Summ pieniężnych po-
»datkowych na powiększenie Woyska obracanych było. A tym spo-
»sobem, i w lepszym stanie zostaną Dobra Krolewskie, bo w dobrym
»rządzie; i Woysko powiększone, i Obywatele od podatkow ochronie-
»ni. Co na żywą życzyłbym wziąć uwagę.”

Qqq 2

W

W tym przybyli Jchmć Panowie Sekretarz i Referendarz Lit: donieśli Jmci Panu Marszałkowi o iednomysłności Senatu na Proiekt o Woytku, co Izbie wraz oznaymili Jmć Pan Marszałek nie omie-
szkał.

Nie stygły tym czasem umyśli w popieraniu traktującej się ma-
teryi, owszem coraz więkšej nabierały gorliwości; aż Jmć Pan Mar-
szałek to przełożył: „Gdy widzę niematz sposobu uspokoić żądania
„godnych Posłów, mówić mi trzeci raz w iedney materii przycho-
„dzi. Pamiętno wszystkim być może, że w początkach Seymowa-
„nia naszego w tej Izbie, wiele konkludowaliśmy Proiektów, które
„nie były w deliberacyi. Tej czynności naszej iaki skutek nastąpił?
„zrozumie każdy z świeżo oddanego mi Biletu Xięcia Jmci Marszał-
„ka W. Koronnego, który czytam.”

W Bilecie było wypisane Prawo 1768. o porządku Seymowa-
nia, w punkcie komunikacyi czynić się powinney z iedney Izby do
drugiej, i Xiążę Marszałek Wielki Koronny z obowiązku Urzędu
swego na żądanie Senatu czynił sobie u Jmci Pana Marszałka Seymo-
wego ostrzeżenie: ażeby *in satisfactionem* Prawu wszystkie Proiekta szły
w deliberacyę, i wprzód były Senatowi komunikowane, nim będą
decydowane w Izbie Poselskiej.

„Spodziewam się (mówił daley J. P. Marszałek) że ten bilet
„pisany nie był innym celem, tyko dla zapobieżenia dalszym od pra-
„wa zdrożnościom. Owo i teraz Prawo gwałcić chcemy, gdy usku-
„tecznienia pierwszy raz wniesionego Proiektu koniecznie napieramy
„się. Dobry jest i chwalebny Heroizm, ale posłuszeństwo Prawu jest
„lepsze. Gwałcenie zaś Prawa, nierozumiem żeby z Heroizmem zgo-
„dzić się mogło. Zatem proszę spuścić się na mnie, i być zaufanym,
„iż w tej okoliczności, stosując się do chęci Prześwieconego Stanu Ry-
„cerskiego, z Nayiasniejszym Panem traktować będę.

J. P. Denisko Poseł Wołyński wniósł: iż Biletów czytanie ubli-
ża Prerogatywom Izby Poselskiej; Ale J. P. Marszałek odpowiedział:
Bilet ten nie zawiera tylko Prawo, a Prawo czytać można.

Po zaspokoienu Izby wyraził J. P. Marszałek: „Okoliczność
poprzedzająca nie powinna nas trudnić w decydowaniu Proiektów; chciał-
bym wiedzieć, czy Proiekt o Konsensach będzie przyjęty? lub nie?” Ode-
zwali się JJ. PP. Posłowie, aby ieczczę *in deliberatione* został.

Tu J. P. Porocki Sta. Szczerzecki Poseł Mielnicki przełożył
zażalenia Obywatelów Woiewodztwa Podlaskiego na uciski przechodzą-
cey Komendy Rosyjskiej, i końcem obmyślenia ulgi, i nadgrody za
poczynione szkody, podał Proiekt.

A gdy liczne prozby od JJ. PP. Posłów zachodziły o umieszcze-
nie w ten Proiekt swych Woiewodztw; zabrawszy głos J. P. Marszałek
wyraził: „Zasiadającym na Obradach publicznych, należy tak tra-
„ktować Interesa szczegulne, żeby ile możliwości z powszechnym były do-
„godzeniem. Niemaż Woiewodztwa, niemaż miasta, ani żadney po-
„dobno wioski, ktoraby od przechodu Woysk Rosyjskich wolna by-
„ła. Zaczę ma być iedno tylko Woiewodztwo Podlaskie tak szczęśli-
„we, żebyśmy za nim iedynie interesowali się. Zyczeniem moim jest,
„aby Jmć Pan Poseł Rosyjski do wszystkich, gdziekolwiek został-
„cych Komend, wydał w tym punkcie swoje rozrządzenia. Nie mo-
„żemy winować Imperatorowej Jmci, ale złe Komendy: a te
„rygor Woyskowy może poprawić. Proszę mieć tę poufałość, i zu-
„pełnie zlać na mnie traktowanie z Jmcią Panem Posłem Rosyi-
skim,

„skim, a ja tej Negocyacyi dać Sprawę Izbie w Poniedziałek nie o-
„mieszkać.”

Jmć Pan Pułaski Poseł Czerniechowski miał rzecz iak nastę-
puie:

„Zebym uczuciu nader miłemu dla serca moiego pierwey, niż
„czynności umyśłu dał miejsce; z ręcznie mi tu przychodzi Tobie J. W.
„Marszałku szczerze wyznać życzenie, że i na ten Urząd dać się wy-
„brac umiałeś, i pokazałeś sprawowaniem iego, że nie mnieysze do-
„wcipu, iak duszy posiadasz przymioty.

„Chwalić Ciebie, jest to zlewać warty szacunek na to Grono
„zacznych Mężów, którzy Cię ocenić i wpośród równie zdatnych, zda-
„tnieyszego wyznaczyć potrafili. Ale lubo mi wdzięcznie nader zasta-
„nawiać się nad wyznaczeniem myśli, i mnie i Wam JJ. WW. Kolle-
„dzy podchlebnym, przeysć iednak muszę do materii takiej, która im
„mnie bliżej dotyka, tym ią czuley Wam przełożyć, tym pilniey od
„Was słuchanym, tym więcey skutecznym, iak nayżywiey być pragnę.
„Z dwóch powodów mam do Was mówić, za Bratem iako Brat, i iak-
„ko Poseł, bo mi Woiewodztwo moje zleciło to w Instrukcyi.

„Nie będę ja tu Ciebie Przeznaczny Stanie Rycerski starał się roz-
„rzewniać wyrażnie nad losem teraznieyszym Brata mego, że biegu swe-
„go z honorem dopełnia, i chociażby mu miley było daleko za wła-
„sną życie ryzykować Oyczyznę; cudzey broniąc wolności, ieszcze mu
„iakaś zostaje chwała. Ale iak boleśno zwrócić oczy na przeszłość, iak
„mi przykro wspominać o Dekrecie, a bardziey o przyczynie, która do
„niego była pobudką. Nie jest to moją myślą naganiać wyroki wyadzo-
„ney na Brata mego z Seymu 1775. Delegacyi; i lubo przy własney dla
„Krola mego wierności, po przywiązaniu do obowiązków istotnych
„poczciwości, czuję, że krew moja tak daleko zgrzeszyć nigdy nie mo-
„gła. Nie skarżyć się tu przed Wami, ale prosić o to Was przycho-
„dzą, abyście przez wzgląd nad nieszczęsnym Obywatelom, iednostay-
„nemi do Nayiasniejszego Pana wnieśli głosami, żeby pamięć tej pla-
„my zatarta na wieki została. Gdybym nie znał duszy Nayiasniejsze-
„go Pana, bałbym się, żebym nie próżno prosić za Bratem moim
„przychodził; bo codzienne niepospolitey dobroczynności okazy, mniey
„wylewne serce, iużby dawno wyczerpały, ale Serce Stanisława Augu-
„sta nie liczy przeszłych Dobrodziejstw, ale do nowych coraz chętnie
„chwytą pochopy, i w ten czas właśnie w swoim jest żywiole, kiedy
„kogo uszczęśliwia.

„Was tylko JJ. WW. Kolledzy iak nayżywiey upraszam, byście
„raczyli przystać na żądanie moje, niech wie cały świat, że w Pol-
„szcze rządząney przez naylepszego z Krolow Krola, umieją, przeba-
„czeniem winy, w czynie zachować Oyczyznę zdanego Obywatela, kto-
„ry ze życia na zasługi, krwi na obronę, tchu ostatniego na wyznanie
„wdzięczności Monarsze i Oyczyźnie swojej zażyje. Jest to w moiey
„mocy zaręczyć. Jeśli, Przeznaczni Mężowie, Serca Obywatelskie te po-
„wody poruszają, chciejcie dać zezwolenie Wasze na żądanie moje, kto-
„re nie podaniem Proiektu w tej materii kończę, ale naygorętszą pro-
„zbą do Ciebie J. W. Marszałku Koła Rycerskiego, abyś raczył zanieść
„przed Tron Naylaskawszego Krola interesowanie swoje, o które pro-
„sząc mam nadzieie w Sercach czułych JJ. WW. Kollegow moich, że
„swemi prozbami moją do ciebie wesprzeć raczą.”

Do Głosu Jmci Pana Czerniechowskiego przymawiając się Jmć
Pan Walewski Podkomorzy i Poseł Krakowski wyraził: „Jasnie Wiel-
„możny Czerniechowski zanosząc prozby za swoim Bratem do Ciebie,
„Przeświecony Stanie Rycerski, naypotrzebnieyszej okoliczności nie
„dolożył; przeto ja iego wyręczam; to zaś nie co innego jest, tyl-

„ko iak nayspokornieysze Ciebie, Jasnie Wielmożny Marszałku, u-
„praszanie, abys i w tym pukcie Interestsowanie wniosł swoje do Nay-
„iasnieyszego Pana.”

Odpowiedział Jmć Pan Marszałek: „Naywiększym to moim
„zaszczytem, kiedy przodkując Przeszacnemu Stanowi, naytwardsze o-
„koliczności widzę być na mnie zdawane. Rozumiem, że nadzieia
„o pomyślności skutku mnie nie omyli. Bo ktoż jest z nas, albo z
„Imienia Naszego, któryby w czym kiedy nie wykroczył? Jeżeli
„więc zgoda Prześwietnego Stanu Rycerskiego, to przyjmę ten obo-
„wiązek, i Sprawę zdam z niego w Poniedziałek.”

Jmć Pan Kęszycki Starosta Mośński Poseł Poznański chciał
promowować Projekt Xięcia Prymasa względem zamiany Wsi Łupi; a-
le powszechna Izby opozycja stanęła mu na przeszkodzie.

Jmć Pan Boreyko Poseł Podolski domawiał się, aby *desideria*
Woiewodztw z Recesu Seymu przeszłego od Ziemi Dobrzyńskiej za-
czynąć się mające, były wprowadzone, żeby *ex Turno* dostało się
czasu Woiewodztwu Podolskiemu swoje przekładać żądania.

Zas Jmć Pan Krzucki Poseł Wołyński dopraszał się wzięcia Pro-
jektu o Wexlach, iako ieszcze nie udecydowanego.

Na te wniesienia odpowiedział Jmć Pan Marszałek: „Ponie-
„waż tak się zdało Prześwietnemu Stanowi Rycerskiemu, aby czas po-
„zwolony na prywatnych Interestsach nie upływał; łączę i ja do te-
„go zdanie moje, i Projekta o Wexlach do czytania podaję.”

Czytane te Projekta.

Pierwszy: „Objaśnienie Prawa Wexlowego.

„Lubo Prawo Wexlowe Roku 1775. deklarowało, że małoletni
„są *inhabiles* dawania Wexlow, gdy jednak toż Prawo nie determino-
„wało, wiele lat mieć potrzeba do wyjścia z małoletności. Przeto po-
„stanawiamy, iż odtąd nikt dawać Wexlow nie powinien, kto nie do-
„jdzie Roku dwudziestego czwartego wieku swego; deklarując, iż We-
„xle przeciwko niniejszemu Prawu dane w każdym Sądzie Kąsowane
„być mają, i Kredytor Prawem Wexlowym Summy windykować nie bę-
„dzie mógł. Także postanawiamy, iż odtąd żaden Obywatel Stanu Szla-
„checkiego Possefsyą Dziedziczną mający, Wexlu na ukazyiciela dawać
„nie powinien, ale zawsze z wyrażeniem Imienia i Przewzwicka Kredy-
„tora swego, od którego Summy pożycza, albo walor Summy bierze;
„a to pod podobną nieważnością i kassacyą takowych Wexlow na u-
„kazyiciela dawanych. Co się jednak do Kupcow i Mieszczan ściągać
„nie ma, którym wolno dawać Wexle na ukazyiciela, i takowe walor
„swoy mieć powinny. Ktore to Prawo dopiero od publikacyi onego
„skutek swoy na potym mieć będzie, *non prajudicando* Wexlom, ktore
„przed publikacyą onego od kogokolwiek są wydane. W innych zaś
„Punktach, oprócz wzwyż wyrażoney odmiany, Prawo Wexlowe Roku
„1775. *plenum robur* mieć powinno. Ażeby przez Antydaty nie uczy-
„niono podstępny przeciwko niniejszemu Prawu, mieć chcemy: ażeby
„Wexle na ukazyiciela dane przed dniem dzisiejszym, oblatowane były
„przed dniem pierwszym Marca, Roku blisko następującego.”

Drugi: „Objaśnienie Prawa Wexlowego.

„Ustanowienie Prawa Wexlowego końcem utrzymania publiczne-
„go kredytu, gdy wielu do marnotrawstwa Fortun stało się przyczyną, a
„wielu z cudzey potrzeby chciwie korzystającym nad zamiar sprawiło
„zyski, i czystość intencyi Prawa stanowiącego w przewrotnym użyciu
„stała się szkodliwą; Stanowimy aby w 12. Niedziel od daty publi-
„kacyi terażniejszey Ustawy, wszystkie Wexle do oblaty podane były.
„Zapobiegając zaś, aby nie były *sub antidata* wydane, i lichwa miała

swoią

„swoią sprawiedliwą tamę; Stanowimy, iż gdyby kto uczynił przed
„Aktami zażalenie, i dowiodł tego dwoma świadkami i przed Sądem
„poprzyściągł, iż nad proporcją prowizyi dał Wexel, albo po następu-
„jącym terażniejszym Prawie jest Wexel *sub antidata* dany, na ow czas
„Sąd zapatrzwszy się na dowody i odwody, tę tylko Summę dającemu
„powrócić z Prowizyą Prawem przepisaną rozkaże, iakową miał sobie
„użyczoną biorący; a że wzięcie Wexlu *sub antidata* jest temu prze-
„ciwne Prawu, tedy i taki Wexel gdy będzie świadkami i przyściągą
„ztwierdzony; ma być *nullitatis*.

„Odtąd zaś między Szlachtą osiadłą od Szlachcica osiadłego bądź
„Szlachcicowi nieosiadłemu czyli Mieszczaninowi, nie Wexle ale Za-
„pisy Grodowe czynione być mają, a do Akt własnego Powiatu, gdzie
„Dobra dającego Zapisy *consistunt*, do oblaty przed Rokiem mają być
„podane, Dekreta zaś z mocy takowych Zapisów nastąpione, i Proces
„otrzymany, w rowney co do Prawa Wexlowego Exekucyi mieć chce-
„my. Wexle zaś między Szlachtą nieosiadłą i między Szlachcicem nie-
„osiadłym a Mieszczaninem podobnież dawane być mogą podług prze-
„pisu Konstytucyi 1775. Roku, którą między takowemi Osobami *in suo*
„robore zachowujemy. Wexle zaś dotąd i na potym dawane, aby przed
„Zapiskami Ziemskimi i Grodzkimi nie brały pierwszeństwa, mocą te-
„rażniejszego Prawa stanowimy.”

Trzeci: „Przydatek do Prawa względem Wexlow stanowić się
„mającego do Projektu *sub Nro 2do*. czytanego.

„Zeby zaś Lat Dwudziestu Czterech doyscie każdemu Rodzicow
„mającemu zaślona nie było do wolnego Summ zaciągania, nie ina-
„czey mieć chcemy; tylko aby każdy takowy nie mający wypuszczoney
„sobie od Rodzicow Substancyi, nie mógł być w stanie zaciągania
„Summ wolnego, lecz aż za specjalną od tychże Rodzicow z wyraże-
„niem na wielość zaciągnięcia Summy sobie daną i dozwalającą Pleni-
„potencyą, a to pod przypadkiem Długu każdego Kredytuującego, ni-
„nieyszemu Prawu zadość nie czyniącego.”

Zabrał Głos zatym Xięże Jabłonowski Poseł Poznański:

„Mówić podług własnego przeświadczenia, mówić iak wrodzona
„miłość Oyczyzny dyktuje, jest to nie tylko każdego w ogulności Oby-
„watela, ale każdego w szczególności Polka, część władzy naywyższej
„reprezentującego, nayistotniejszym obowiązkiem.

„Tego ja dziś dopełniając, pierwszy raz tę Funkcyą zaszczyco-
„ny, pierwszy raz usta moje w tey tu Świątnicy otwierając, nie mo-
„gę przyzwoicie zacząć, iak od złożenia winnego uszanowania Wam
„JJ. OO. JJ. WW. Mciwi Panowie Bracia i Dobrodzieie.

„Były już i mowienia materye, i liczne zabierane Głosy, tych
„w głębokim słuhałem milczeniu, dając pole mowienia Kollegom, kto-
„rym i kilkakrotne Funkcyi odprawowanie, i wiek dojrzałszy, wię-
„cey doświadczenia nadały. Lecz gdy dziś w projektach nam podawa-
„nych, nie samego dobra publicznego cel zamierzony widzę, gdy nie-
„ktore prawdziwą Oyczyzny miłością tchnące w odwokę puszczane,
„Projektem szczegulnie osobistości tyczącym się ustępować muszą, tru-
„dno milczeć, bo duch Obywatelstwa, bo Instrukcyja o Dobru Publi-
„cznym zaradzać każąca, mówić przymusza.

„Tak liczne Projekta, w tych dniach na deliberacyą nam poda-
„ne, ledwie pamięcią zasięgnięte być mogą; w tych tylko co się do
„Dobra Publicznego właściwie ściągaia, zdanie moje wynurzyć umyśli-
„łem, zastanawiając się nad Propozycyą od Tronu, co do Wexlow, po-
„daną.

„Wprowadzenie Ustawy Wexlow, surowością Prawa, co do ich
„satisfakcyi, obustronne, jeżeli porównywało nas z innemi rządami,
„handlownemi, i zakredytowanemi Państwami, tym użyteczniejszym
„stawacby

»stawaćby się było powinno Kraiowi naszemu, gdy zastępowało iakoż-
»kolwiek nikczemny kurs pieniędzy, z ich niedostatku pochodzący. Złe
»użycie najlepszym Ustawom przyzwoite, i z tej spodziewane skutki,
»w łatwości dzwignienia się Obywatelowi interessami przyciśnionemu,
»zamieniło w sposób tym prędszego podupadnienia, pomnażając ruyno-
»wania się przyczyny. Co miał rzetelny Obywatel, w nagłej interssu
»gwałtowności, skwapliwszy znaleźć ratunek u kapitalisty, ostrością Pra-
»wa o niezawodnym na terminie uiszczeniu się, zapewnionego, to prę-
»dziej znalazł ochoczego do takowej usługi ten, kturen albo władzą Ro-
»dziców rozrządzone mając wydatki, aby dogodził zbytecznym, nie dba
»co za zyski ofiaruje za wydatkowaną uczynność w skrytej lub mniej
»koniecznej potrzebie; albo ten, kturen utraciłszy fortunę, osławiwszy
»swą nierzetelność na nadzwyczajny zezwala procent, mniemając że dro-
»go opłacić nie może rzadki dla siebie kredyt. Umiało z potrzeby iedne-
»go, z rozrzutnością drugiego użytkować iakoma lichwa, a ten ofiarą sta-
»wać się musiał, nayuczciwszy i nayspewniejszego funduszu Obywatel.
»Tym bardziej że ukryty lichwiarz pod powszechnym ukazyciela nazwi-
»skiem, doznawać nie może ani Prawa nagany, ani społeczeńości wzgar-
»dy. Uznały tę wadę nayrządniejsze Państwa, zabraniając u siebie We-
»xlow na ukazyciela, kture ażeby i u nas zniesione, i za nieważne ogło-
»szone były, jest moim zdaniem. Utrzymując wszelako w swej ważno-
»ści te Wexle, kture iako w dobrej wierze przed podpisaniem niniejsze-
»go Prawa są wydane, z tym iednak ostrzeżeniem, ażeby takowe na u-
»kazyciela Wexle, przez ich właścicielow w Kraiu znajdujących się
»w przeciagu trzech Miesięcy, a za granicą w sześciu Miesiącach w
»ktorymkolwiek Grodzie zaoblatowane zostały. To co do Szlachty; Ku-
»pcom zaś wydawania Wexlow na ukazyciela niech pozostań w o-
»brotach. Ze zaś nie mający pewnego funduszu żadnego Wexlu dawaćby
»nie powinien, przeto przychylam się do Projektu uznania za żadne
»wzrostki Wexlow danych przez Obywatelów, lat 24. ieszcze, albowi-
»aż Urzędowney Dobr Cessy od Rodziców lub Krewnych swoich nie
»mających. A dla tym bezpieczniejszego zapobieżenia podstępom, wol-
»no będzie takowych w małoletności danych Wexlow nie płacić, cho-
»ciażby za odebraniem z wiekiem do rąk własnej Fortuny; i takowy
»Kredytor zawsze odsądzonym być powinien.

»Materia tak powszechnie stan każdego interesującego, znajdzie
»pewnie rozmaite w tej Izbie zdania; te jeżeli w swych skutkach nie
»nayspewniejsze być mogą, warte zawsze zastanowienia się, bo ku
»szczególnemu każdego dobru dążące. Uprzedzając tych opowiedzenie,
»to tylko uwadze zacnych Kolegów podać żądam. Ze między samym
»Kupcem a Kupcem zostawić Wexle, jest to umniejszyć Szlachcicowi
»sposobu dostania pieniędzy. Kupiec będzie miał wtętrę pożyczania na
»zapis na Dobrach, bo co mu po nich? tych zaieżdżanie, w nich go-
»spodarowanie, z przychodów kalkulowanie się, bynajmniej z stanem
»niego nie zgadza się. Albo więc bezpieczniejszych dla siebie nie znaj-
»dując zysków, wyprowadzi się z Kraiu, albo nie chcąc swych Summ
»puszczać na niepewny kłótni i nad to zatrudniający zarobek, będzie
»nie trzymał zamknięte. Mało w Kraiu pieniędzy, a gdy i te kursować
»nie będą, niech każdy sobie wystawia nadto widoczną powszechną i
»własną szkodę. Zeby zaś zmniejszyć panowanie Wexlow między Szla-
»chcicem a Szlachcicem, upadnie one samo; jeżeli Szlachcic rownie iak
»i Kupiec łatwą i prędką mieć będzie drogę do odzyskania swej wła-
»sności. Jeżeli będzie mógł znaleźć w bliższym Subsellium Dekret *ex-
»cutionis*, nie koniecznie w Trybunale szukać tego Regestru, i tam cze-
»kać, pokąd wszelkie łatwe na przeciagnienie jego sposoby nie będą wy-
»czerpane. Gdy *in Causa simplicis debiti* ani Senator, ani Poseł, ani

na

»na iakiejkolwiek bądź Funkcyi zostający nie będzie mógł dobrodzie-
»stwem Prawa z pokrzywdzeniem pożyczającego, zastawiać się. Tak
»ubezpieczony Szlachcic zapis na dobrach nad Wexel będzie prze-
»kładać, przy szybkiej sprawiedliwości i ten mając użytek, że mu
»więcej uczyni Wexle iakazkolwiek, nad nic nieimportujące, chociażby
»i przyaresztowanie Dziedzica. Bepieczestwo jego zapisu przewyższać
»nawet będzie Wexlowe, gdy w przypadku *potioritatis* po zapisach do-
»piero Wexle kollokowane będą, iak Prawo 1775. obwarowało.

»Opisując więc Wexle, oglądamy się na przyszłe z takowego
»Prawa korzyści, ale nie zamykamy oczu na mogącą teraz z niego
»wyniknąć partykularnych, a przeto i Kraiu stratę. W stanowieniu Pra-
»wa myśleć tylko o sobie bez zapatrzenia się na przyszłość, jest bez wát-
»pienia nie słuszną; robić dla przyszłości zapominając o sobie, być
»może wspaniałą, czy zupełnie sprawiedliwą? wątpię.

»Zostać mi ieszcze mówić o propozycyi piątej względem Kor-
»pusu Kadetów. Przychylenie się do tej propozycyi iako bardzo spra-
»wiedliwej, wypełnienie zlecenia Instrukcyi, wpunkcie Korpusu Kade-
»tow tyczącym się, wypłacenie się wdzięcznością za Edukacyą w tej
»Szkołe Rycerskiej odebraną, są to powody nadto słusznie do mo-
»wienia w tej materji pobudzające, abym ja w milczeniu miał zacho-
»wać. Bądźmy tego pamiętni, iako we wszystkich prawie Paktach Kon-
»wentach, gwałtownie i usilnie dopominaliśmy się o ustanowienie Szko-
»ły Rycerskiej, każdy w tym Dobro Publiczne upatrując. Doczekali-
»śmy się tego iścieśliwego momentu, mamy Krola iakawego, kturey
»ufczestliwienie Narodu na tym zakłada, i tym Panowanie swoje w po-
»tomne wieki chce wślawić, że pod styrem Rządu Jego Nauki kwitnąc, i
»wraz do wyższego stopnia doskonałości przychodzić zaczynają: widząc
»zaś dokładnie Nayiasniejszy Pan, że naywięcej dobra Edukacya mło-
»dzieży ten zamiar skuteczniej może, o ustanowieniu teyże szkoły Ry-
»cerskiej obmyślać zaczął, i skutek prac swoich otrzymał. Obiecywać
»sobie mogliśmy, że tak zbawienne dzieło, długą trwałością zaszczy-
»cać się będzie mogło. Ale widzimy z opisu stanu ieszcześliwego, w
»ktorym zostały toż Korpus Kadetów, że tylko przez dwa lata po-
»czątkowe płatnym było, w trzecim już roku ani w wyznaczonym
»czasie i tę po części tylko należytość swoją odbierać zaczęło. A w dal-
»szym lat przeciagu, gdy wcale nieregularnie taż należytość docho-
»dziła, zawiadujący Korpusem, ustawnym i licznym nie mogąc wystar-
»czyć wydatkom, przymuszani byli zredukować ich liczbę od dwóch-
»set aż do sześćdziesiąt, a i na tych nawet utrzymanie do połowy bli-
»sko płacy Oficyerom i Nauczycielom odciągnąć musiano, z upewnie-
»niem, iż w czasie ta zaległość będzie oddaną. Prześwietny Stanie Ry-
»cerski! będziemy tak nieczuli na powszechne dobro, i sławę Narodu
»naszego? puścimyż w zaniedbanie to tak mądre ustanowienie? nie
»tyczesz się to nas wszystkich wspólnie, gdy Braci, Krewnych naszych w
»tym Korpusie mieścić możemy, gdzie wpaiając młodzieży Obywatel-
»stwa sentymenta, hodują ja rownie do wojennego rzemiosła, iak i do
»Cywilnego stanu? należą się znaczne Summy Korpusowi Kadetów, i
»J. W. Moszyńskiemu, Referendarzowi W. X. Litt: ale jeżeli J. W.
»Moszyński do zaspokoienia się od Rzepltey dziś seymuigcey nie wynay-
»dzie iakowego sposobu, y oddanie mu awansowanych Summ na skarb
»zwali się, śmiem spodziewać się, że gdy w zakładaniu własnymi pie-
»niędzmi potrzeb Korpusu, dobro Publiczne, sława Narodu, były jego
»celem, nie tak gwałtownie potrzebny, zechce czekać pomyslniejszego
»dla Rzeczypospolitey czasu, zezwalaając aby wprzód wypłacona była
»Summa 488,117. Złotych Oficyerom i Metrom zaległa. Jestem sam
»świadkiem, dać mi mogą świadectwo kilku Kolegów moich, kturey
»wraz ze mną w Korpusie zostawali, że się w nim znajdują Professo-

Sss

10-

»rowie uczeni, Metrowie zdadni, Officyerowie na służbie znaący się, a ci go opuścić będą musieli, nie będąc w stanie uczciwego wyżywienia się.

»Ale mało na tym, że młodzież Edukacją kosztem Rzeczypospolitej odciera, gdy im prawie wszystkie odejmujemy sposoby okazania skutków tejże Edukacji. Tułać się muszą po cudzych Kraiach, i tam dla siebie miejsca i wyżywienia szukać, gdy tym czasem u nas Regimenta, i niektóre Urzędy Cywilne Cudzoziemcami zapchane. Niech zasłuzi i talentom tam nie będzie zagrodzona, ale niech Polak zawsze ma pierwszeństwo. Nie rządźmy się tym przesądem, że Polak do niczego nie zdadni, mamy tego przeciwną praktykę na Regimentach Gwardyi Piechoty Litewskiej, ktorem i karnością wszelką, i służbą najregularniejszą zaszczyt nam przynosi; a nie tylko, że Officyerowie jego sami prawie Polacy, ale nawet wielu, którzy w Korpusie Kadetów Edukacją odebrali.

»Mamy Kawaleryą Narodową z Żołnierza Polskiego złożoną, a Żołnierza bitnego, walecznego, i dziś w gotowości dania dowodów męstwa swojego, przecież widzimy, że przy dobrym rządzie, i służbą regularnie odprawianą, i karność wszelką zachowaną, mimo fałszywego o nas mniemania, że karności podległymi być nie umiemy. Nie zastanawiam się nad wyliczaniem tylokrotnych przykładów, wszystkim wiadomych, gdzie cudzoziemcy z lekkowierności naszej korzystać nie omieszkali, mając ofiarowane sobie bez żadnej uwagi pierwsze szarże, zyskawszy na nich co im się podobało, sobie pieniądze, a nam niesławę zostawili. Przeto jest moim zdaniem, ażeby zlecić Departamentowi Wojskowemu, ażeby baczniej dawał oko w mieszczeniu Officyerów po Regimentach, żeby Jchmość Panowie Kadeci wychodzący z Korpusu, a w tym rzemieniu wydoskonaleni, zawsze pierwszeństwo otrzymywali, a przez to wzbudzi się emulacja w młodzieży do doskonałego ćwiczenia się, będąc pewni, że zasługi ich i talenta cenić umieją. Założy się tam niesłuskom po Regimentach między Rodakami i Cudzoziemcami. Żołnierz Polski chętniej powinien swoją będzie wypełniał pod Officyerem Polakiem, którego przynajmniej zrozumieć może, czego po nim wyciąga. Co jako mam w Instrukcyi mojej polecono, tak o dopełnienie tego z miejsca mego dopraszam się.

Po Głosie Xiążęcia Połta Poznańskiego gdy różne przydatki do Projektu o Wexlach Jchmość Panowie Połtowie czynić chcieli; wyraził Jmć Pan Marszałek: »W krotkim Głosie, ale w szczerym oświadczeniu, myśl moją Prześwietnemu Stanowi Rycerskiemu wynurzam: nie zdać mi się przyzwoitością, Krolewskiej Propozycji nie decydować, czynić zaś do niej jakie przydatki, byłoby jeszcze nie przyzwoicie. A więc powtarzam prozby moje: aby tę Czynność zdać Delegowanym, którzy ze wszystkich tych Projektów jeden na Poniedziałek ułożą, i nam do decyzji podadzą.

Powszechna na to zgoda stanęła.

Daley więc Jmć Pan Marszałek kontynuował Głos swój: »Za, przeczyc mi nikt nie może, żebym powierzony Urząd sprawując, o koło dobra publicznego szczerze nie pracował. Mówię to otworzyście, bo inaczej mówić nie umiem. Mam dwa Projekty, które jeśli nie będą czytane, smutne pociągnąć mogą za sobą konsekwencje. Pozwol więc, Prześwietny Stanie Rycerki je przeczytać, jeżeli nie, pomysłnych skutków świadkiem być nie chcę.

Czytano wraz te Projekty.

Pierwszy: »Ządanie J. W. Xiążęcia Kurlandzkiego.

»Potwierdzamy w zupełności za zgodą Stanów Rzeczypospolitej Inwentystury Xiążęce, Państwa subjectionis, Przywilej Nobilitatis, Formu-

lam

»lam Regiminis, i wszystkie inne Prawa fundamentalne Xięstwu Kurlandzkiemu służące, i Konstytucyą Seymu 1776. już potwierdzone.

»Co zaś do żądań J. W. Xiążęcia Kurlandzkiego, względem Cest Kurlandzkich, względem Lenności Powiatu Piltyńskiego Xiążętom Kurlandzkim należące, i względem nienaruszenia Poselszyi Dobr Neuhauzen, Hasenpoth, i Erwachlen, ponieważ krotkość czasu nie pozwala Stanom Seymującym wnieść w rozprawę przełożen J. W. Xiążęcia Kurlandzkiego, w Recepte te materye do następującego Seymu odkładamy.

Drugi: »Przysiężenie sprawiedliwości Ułr. Kochowski, skim.

»Sprawę U. Bazylego Kochowskiego i Konstancyi z Brzostowskich Małżonków z Poselszami Dobr po Stanisławie Isaykowskim, do Trybunału Głównego W. X. Litewskiego odsyłamy, i onę finalnie z Rejestru przyzwoitego rozstrząsnąć nakazujemy.

Jmć Pan Mołżceński Poseł Bracławski podawał Projekt z Instrukcyi: także Jmć Pan Chołoniewski Poseł Podolski; ale na czytanie obydwu były opozycye.

Jmć Pan Kosiakowski Poseł Wiśkomirski wnosł na fundamencie swojej Instrukcyi, aby trzecia część z Litewskiej Prowincyi miała miejsce w Korpusie Kadetów; i w tej materyi oddał Projekt do Łaski.

Tu Jmć Pan Marszałek przełożył: »Jużemy iedne materye, od Tronu zaspokoili, drugie lepszemu zostawiając rozważeniu w czasie, dalszy odłożyli: jest jeszcze Projekt od Tronu o Nobilitacyi; pozwol więc Prześwietny Stan Rycerki go przeczytać.

Czytany ten Projekt. A gdy znaczne przeciw sobie miał opozycye, tych Jmć Pan Marszałek użył wyrazów: »Wielka ona, iak widzę, Stanu Rycerskiego gorliwość nagle oziębła, gdy na żadną Propozycyą Krolewską zgodzić się nie możemy. Prosi Krol o Konsens na Krolewsczyzny, prosi o pozwolenie na Indygenaty i Nobilitacye, i we wszystkich tych Prozbach powszechne opozycye znayduje. Jakiż to względ na Krola? iaka powaga Majestatu?

Odpowiedział Jmć Pan Denisko Poseł Wołyński:

»Miłość Ojczyzny i Krola w nieuprzedzonym zdaniu różnicy i podziału; nie zna, bo ta wraz kierowana, pomysłność Kraiu: podzielona, doświadczona przynosi zamieszanie. Oświadczone przez usta J. W. Marszałka Stanu Rycerskiego, J. K. Mci Pana N. M. ządanie, pozwolenia Nobilitacyi i Indygenatu Osobom pewnym dobrze Rzpltej i Sobie zaufanym, odnawia sławę Polskiego Narodu, gdy do jego Obywatelstwa i zaszczytów nieoziębłą dotąd w obcych okazuje zazdrość.

»Nam zaś rodowitym tej Ojczyzny Synom nadarza okazję do wieść, że w dopełnieniu woli J. K. Mci, żarliwie do Jego Pańskiej Osoby przywiązanie uiszczać skutkiem, czujemy powinność. Nie oddzielne w tej okoliczności i dla Kraiów Polskich pomnożenie dobra przeczeraemy; przyjąwszy albowiem wzbogacone majątkiem Osoby do naszego Obywatelstwa, Millionowe ich Summy uczynimy Kraiowemi; przeciwnym zaś sposobem, błąd przesądu naszego uznać nam przyjdzie, lecz w zpoźnioney porze, gdy niedostatek w Kraiu żywzię kazdemu przyniesie uczucie.

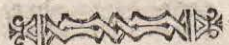
»Z tych więc powodów, oświadczam współ-Kollegów moich, a z Woiewodztwa Wołyńskiego Posłów Projektu czytanego przyjąć.

Odezwał się Jmć Pan Krzucki Poseł Wołyński:

»Nie łączę się z Zdaniem Kolegi Woiewodztwa moiego, zezwalającego Jmieniem Nas wszystkich na ten Projekt; przepraszam za ro-

Sss 2

zność

»żność Zdania moiego, którym wolność rządzić się, i przy nim obstawiać, nie upor, ale następujące na konwikcyę mam przyczyny. Prawdziwa »poddanego ku swemu Krolowi wierność, nie na samym uleganiu, ale »iako Posłowi więcej na niezamilczanym własnego przeświadczenia wy- »znaniu zawisła. Mówić przeciw intencyom i żądaniom Nayiasniey- »szego Pana, jest nie znać własnego Krola, który (ani wątpić) chce za- »wsze najlepiej dla swego Narodu; ale nie w każdym razie nieszcze- »śliwości dzisiejszego Kraiowego położenia w swoich ustąpić chcą za- »wadach.

»Pozwolić na Indygenaty bez specyfikowania Osob, jest zoftawić »dobremu Krolowi, ledwie podobne oparcie się usilnym postronnych na- »leganiom, aby mógł odmówić danie Dyplomatów Osobom rekomen- »dowanym, które przez pozwoloną i utrzymaną influencyą, jeżeli zna- »czniejszy, więcej szkodzić, niż pomagać mogą Oyczyźnie. Inaczej »zaś, tak iak jest dzisiaj, wyzuty z sławy Nasz Narod, bezpieczeństwa »obrony swojej nie mający, nie może pobudzać do wzięcia Indygenatu »ludzi znakomitych, ani bogactwa wprowadzających. Cnotą, zaflu- »gami i krwie na wojnach wylewem od Przodków naszych dokupowany »Kleynot Szlacheństwa. Jeżeli doniego za pieniądze przypuszczać bę- »dział łatwo, będzie się każdy starał bardziey być bogatym, niż cno- »tliwym; a dokupiwszy się za pieniądze Szlacheństwa, Prerogatywami »tegoż na odzyskanie z naddatkiem wydanych pieniędzy, handlować i »i frymarczyć odważy się. Na początek owych 10. Indygenatów i No- »bilitacyi pretendujących, musi być choć jeden z Konkurentow; niech »się stawi przed Stanami Rzeczypospolitey; Jakiego cnoty i użyte- »czność dla Oyczyzny spodziewana rekomendują? Niech wiemy: ko- »go za iey Syna, kogo za poddanego Krolowi, kogo za Brata nasze- »go przyjąć mamy. Jeżeli idzie o wprowadzenie w Kray pieniędzy, »mam raczey sprawiedliwość domówić się, aby niezadośćczynni 1775. »Roku przepisany Kondycyom, czyli od Indygenatu, lub od Nobilitacyi »odpadli, niż podobnych więcej do tak drogiego Kleynotu łatwo przy- »puścić. I iako do tej Izby w początku trzeciego tygodnia nie »powrociliśmy, tak żebyśmy dla ustanowienia pożyteczniejszych Praw »do Szrody tu jeszcze zatrzymali się; wszak trzy dni kończącego się »Seymu wystarczą do przeczytania tego, cośmy uchwalili, i uchwalic »możemy.

Po Jmci Panu Wołyńskim Jmci Pan Szydłowski Poseł Nurcki, z okazji Propozycyi o Indygenatach i Nobilitacyach, rekomendował do zaščytu kleynotem Szlacheństwa Jmci Pana Teppera, z majątku, kredytu, i przymiotow Kraiowi użytecznym być mogącego Obywa- tela.

Postępując Jmci Pan Marszałek w dalszych Czynnościach, mo- wił: »Przecież na taką okoliczność może natrafić, która gorliwość »Prześwietnego Stanu Rycerskiego zaspokoi. Zszedł dzień cały, a le- »dwo jeden Projekt w Prawo obrocony. Jest jeszcze jeden Projekt o »Kadetach. Niechże ten przynajmniej powszechną jednomyslność »pozyska.

Czytany pomieniony Projekt *de tenore sequenti*:

»Uspokojenie długi Szkoły Rycerskiej.

»Gdy podług uczynionych i podpisanych Likwidacyi dawniey w »Kommissyi Woyskowej, a teraz w Departamencie tymże okazało się, »że Ur. Moszyński Referendarz W. X. Lit. już od kilku lat *de proprio* »are na sustentacyę Szkoły Rycerskiej, dla niedochodzących należyto- »ści na tę Szkołę Summę 246,983. Złotych istotnie wyłożył, nie »mniey Officyerom, i Nauczycielom, równie od tylu lat zaległe Gaże »dotąd uspokoione nie zostały. Więć aby tak sprawiedliwy dług, tu- dzież

»dzież *deferuita* Officyerow i Nauczycielow *merces*, która, gdy Ur. Xięże »Czartoryski General Ziem Podolskich iako Kommandant, zaległości swoje »w Summie 163,539. Zł: *amore Boni publici* odstępuje, jeszcze 292,537. »wynosi, mieć chcemy, aby takowy dług *in Summa* Zł: 539,520. na- »stępującym był uspokoiony sposobem; to jest: mając Ur. Moszyński Re- »ferendarz W. X. Litewskiego Starostwo Wobolnickie w Powiecie Upitskim, »oneż Prawem Dziedzicznym Jemu kupić dozwalamy, i odtąd niniejszą »Konstytucyą, według terażniejszych Praw, Przywileiow, Possesyi ogra- »niczenia, i attynencyi temuż Ur. Moszyńskiemu Referendarzowi W. X. Lit: »i iego Sukcessorom, też Starostwo Dziedzictwem wiecznemi czasy nadaie- »my, i szczegulnie tylko do Podatkow Dobrom Ziemskim przyzwoitych »obowiązujemy. Cenę onegoż po 5. od sta, podług Kwarty Lustracy »1765. postanowionej, ustanawiamy; wytrącając tak za Dożywocie, iako »i na zawdzięczenie zasług iego, i straty w wyłożonym tak dawno Kapi- »tale, połowę za toż Dożywocie. Z ktorey to sowitey Konstytucyą 1775. »ustanowionej Kwarty 18,317. Zł: gr: 18. wynoszący, gdy wynika Ka- »pitał 366,352. a łącząc tenże z Summą 162,666. Zł: gr: 20. z Roku »dopiero zakończonego Korpusowi na Remanent zapisaną, z Skarbow zaś »Obojga Narodow już assygnowaną, gdy Summa generalna 529,018. Zł: »gr: 20. Polsk: wypada. Więć też Summą tak dług Ur. Moszyńskiego Re- »ferendarza W. X. Lit: 246,983. Zł: iako i zaległe Gaże Officyerow, i »Metrow do Summy 282,035. Zł: gr: 20. Polsk: umoderowane, aby by- »ły zaspokoione i Kwity do Departamentu Woyskowego komportowane, »mieć chcemy.

Drugi w teyże materii:

»Umieszczenie Szlachetney Młodzi Litewskiej w Korpusie »Kadeckim w trzeciej części z Młodzią Koronnych Prowincyi.

»Prowincya Litewska Podatek na utrzymywanie Kadetow rowny »w trzeciej części z Koronnym do Skarbu Rzeczypospolitey składająca, »aby w zamiarach swoich nie była pokrzywdzoną, zawsze odtąd; iż z »Młodzi Litewskiej tenże Korpus Kadetow rownie trzecią liczbą będzie kom- »pletowany, postanawiamy.

Liczne i na te Projekta odzywały się oppozycye.

Xże Kalixt Poniński Poseł Poznański zabrawszy Głos oświad- czył: że się nigdy Nayiasniejszemu Panu nie wypłaci taką wdzię- cznością, do iakiey się być czuie obowiązany, za utrzymywanie staraniem i troskliwością swoją Szkoły Rycerskiej; w ktorej że sam Xże Poseł Poznański brał Edukacyą, i że iey winien wszy- stko, coby tylko mógł umieć pożytecznego dla dobra Kraiu swego, wyznaie. A że ten Fundusz od tylu Nayiasniejszych Krolow w Paktach Konwentach przyrzekany, dopiero zaś przez Nayiasniey- szego Pana pierwszego do skutku przywiedziony i uregulowany, po- trzebuie koniecznie dostarczającego od Rzeczypospolitey opatrzenia; zatym żeby przynajmniej w części okazał wdzięczność tej Szko- le, i żeby dał przykład innym Kollegom do rowney gorliwości 1,000. Czerwonych Zł: Gaży swojej Generalskiej cało-roczney na wystawienie Lazaretu dla tegoż Korpusu ustępuje; i Dokument od Kassy Generalney Skarbu Koron: sobie służący do wypłacenia po- mienionej Gaży w Ratach Marcowey i Septembrowey w ręce Jmci P. Sekretarza Seymowego oddaie.

Po Xięciu Posle Poznańskim mówił Xże Sapieha Poseł Brzeski Litewski, z rownym dla Szkoły Rycerskiej wdzięczności oświad- czeniem: Zarzekając się na honor i charakter, że acz podobney iak Xże Poniński Summy *in instanti* nie wlewa, przecież w prze- ciągu roku rowną Summę 1,000. Czerw: Zł: w ręce Kassjera tyle

T tt

rzeczo-

rzeczony Szkoły odda. Ku końcu dopraszał się za Projektem pod tytułem: Umieszczenie Szlachetney Młodzi Lit. w Korpusie Kadetów. Zatem Jmć P. Krzucki Poseł Wołyński miał rzecz w tych wyrazach:

»Nie można ani podobna przemilczeć tego, com winien z Osoby moiej, będąc w Szkole Rycerskiej, która od wielu Poprzedników Nayjaśniejszego Pana obiecywana, a za teraźniejszego Panowania naywspanialej i z ukontentowaniem całego Narodu erygowana została. Do wzoru tej Szkoły, przy częstym na nas łaskawym względaniu, przybrał Nayjaśniejszy Pan Xcia Jmci Czartoryskiego, któren usilną swoją starannością, ustawiczną pracą, ani nayszacowniejszego swego zdrowia, ani szczodrych swej Fortuny nie oszczędzał wydatków. I te to wspomnienia dowody są skutkiem szczęśliwości dla Szkoły Rycerskiej. W tej Szkole pod dobroczynną baczością Nayjaśniejszego Pana, i pilnym J. O. Xcia Jmci dozorem doznaliśmy, iż będąc Synami Obywatelnym, byliśmy traktowani iak prawdziwe Nayjaśniejszego Pana Dzieci. W tej to Szkole Rycerskiej między rozlicznymi Naukami, na które i majątek Rodziców znacznie oszczędzony, i sposobność od doskonałych braćmi informacyi Nauczycielow ułatwiona została, na dopełnienie naywinniejszego hołdu, przynajmniej wyznaniem pochwał tak Dobrego Monarchy złożyćby się potrzeba. Lecz wpatrując się w mnogość przymiotów, ledwo je zliczyć, a coż dokładnie opowiedzieć? nie jest moją zdolnością. Niech przynajmniej dopełnię, co było wpaiane w umysł i serce każdego z nas, aby wierność nieskażoną dochowywać swojemu Krolowi, i niezrównaną ku Ojczyźnie pałąć miłością; tego iezeli dopełniamy, widzicie w nas będących dawniej Kadetach, a teraźniejszych waszych Kolegach. Nie mówię ja tu o sobie, bo szczerze wyznaję, iż z dawanych mi informacyi nie umiałem korzystać; ale macie tu Przecznego Kolegę Xcia Jmci Stanisława Poniatowskiego Posła Warszawskiego, któren w nayzbawienniejszym, uszczęśliwieniu publiczne zawierającym, przez siebie podanym Projekcie, i w życzeniach przyjaznych Ojczyźnie, dać może znawcą widocznie, iak jest użytecznym Mężem; i przekonywa koniecznie, iak będzie w czasie naypożyteczniejszym. Widzicie tu dowody znacności nieustanne w Xięciu Jmci Ponińskim Pośle Poznańskim, iż nie przestaie na uczynionej godney Poddanego Monarsze swemu ofiarze, dla zaszczytu wolnego i wiernego Narodu; gdy znałome mi Starostwo Brańskie z okładem czterdziestu Tysięcy czyniące Intraty, i które już od lat dwóch aktualnie posiada, odstępuje i składa; ale i na tym nie przestaje, bo znowu powtórna czyni wspaniałość, kiedy Tysiąc Czerwonych Złotych zaległej swej Gaży ofiaruje na Korpus Kadetów. Nie podobna przemilczeć Xięcia Jmci Sapiehy Posła Brzeskiego, którego doskonałe sentymenta, dopełnienie nieskażone dobrego Posła obowiązków, czynią Kadytym zaszczyt; a nad to, że równie do Kassy Szkoły Rycerskiej z swej Gaży importować deklaruie. Jest tu i więcej tegoż Korpusu, którzy życziwą Ojczyźnie służenia tchną chęcią. Na zawdzięczenie teyto dobroczynności Nayłaskawszemu Krolowi P. M. Mił: to w nayszczerszym oświadczam wyznaniu, iż nieodmienney życziwości, i naypowinniejszey wdzięczności dawać dowody, będzie moją usilnością; a obstawiając przy Dostoynościach i Prerogatywach Tronu krew lać gotowem; żyjąc, żyć będę Krolowi memu wiernym; umierając, umrę wiernym.

Za nadejściem godziny, nad którą Obrady przeciągać Prawo zakazuje; solwował Sessyą Jmć P. Marszałek na Poniedziałek na godzinę 11.

Dnia

Dnia tegoż

S E S S Y A

W J Z B I E S E N A T O R S K I E Y.

Zasiadłszy Nayjaśniejszy Pan na Tronie, oświadczył Xiężę Marszałek Wielki Koronny, że ma doniesionym sobie: iż Projekt względem Woyska, *in deliberatione* zostający, już iest w Izbie Poselskiej *unanimitate* przyjęty; na co podobna Senatu zgoda zasła.

Jmć Pan Sekretarz Wielki Litewski czytał potym inne Projekta w deliberacyi będące.

Po skończeniu tych Xiężę Podkarbi Wielki Koronny zabrawszy Głos, powiedział: „Ze gdy się daie słyszeć, iż Izba Poselska „chce przywrócić Krolowi Jmci szafunek Starostw, i że nawet wielu Posłów z tego powodu oświadczyło dobrowolne zrzeczenie się Expektatyw i Emfiteuzow: byłoby to krzywdą Senatu, gdyby nie „miał wczesnego mieysca oświadczać równą chęć i gotowość do przywrocenia tej części Prerogatyw Krolewskich: byleby to było wiadomym, czyli ta ofiara będzie przyjemna J. K. Mci, i łaskawie od „Niego przyjęta.” A potym dodał: „Ze z żalem przychodzi mu „się dowiadować, iż niektorzy Jemć Panowie Posłowie tak daleko „wyrazami swemi zapędzili się, iż Sejm 1775. aż niegodziwym nazwali; który gdy pod Imieniem i Powagą J. K. Mci doszedł, takie „kiew zniewadze podlegać nie powinien; i że gdyby takowe wyrazy „miały się zagęszczać, warte bybyły Animadwerfuy J. K. Mci; i wszy- „stkich dobrze myślących.”

Tu Nayjaśniejszy Pan wezwawszy do siebie Ministerium, mówił z Tronu: „Jeżeli *in actu* dysceptacyi Sessyinych Izby Poselskiej, wyszło się iakie mniej ostrożne słowo z ust którego Posła, „rad iestem, że nie wiem Imienia iego, i wiedzieć nie chcę, kto „takowę nieprzyzwoistość popełnił. A kto z zasiadających tu tchnie „chęcią, ażeby nie żarzyć nieśnaskow między Obywatelami, niech „defekt nieostrożności pokryje i umorzy.

„Ze zaś powtarzane napotym takowe mniej uważne wyrazy nie „będą, obiecywać sobie powinienem, po takim Seymujących Zgromadzeniu, gdzie tyle uderzonych roztropnością mieści się Osób, które i reflektować i skłonić potrafią współ-Braci swoich, przekładaniem wszystkich uwag, dla których zapewne nie należy dotykać, „ile w taki sposób tych dzieł, które uroczytą ze wszech miar i o- „koliczności są wsparte Powagą.

„Taż sama myśl, też same powody są mi przyczyną na oświadczenie chęć przywrocenia mi Szafunku Starostw, tak odpowiedzieć: że lubo nayżywszą za to wdzięczność w Sercu moim zapisuję, „przyjąć mi jednak skutku tej dobrej woli nie należy.

„Zbyt dobrze znam, i przewiduję, iakieby z tąd wyniknęły nie- „pomysłne dla Kraiu konsekwencye. Nie pozwalam sobie, i nie pozwolę nigdy nazwać cożkolwiek awantazem i zyskiem dla Mnie, co- „było szkodliwością powszechną.

„Wiem ja, że ci, którzy czynią mi ofiarę przywrocenia Szafunku Starostw, nie upatrują w tym nic złego, i owszem wszyscy „tko dobre dla Narodu równie, iak dla Mnie.

Tut 2

I cc-

„Cenię iak powinienem, i cnotliwość Patryotyczną, i przychylność ku mnie w tym razie okazaną, a osobiście od tych, którzy Osobiście nawet zyski tak szczerze i przykładnie sakryfikowali. Ale iako jest naturalną Urzędu mego Krolewskiego właściwością, obeymować dalsze i liczniejszye wiadomości o wszystkich Konnexach każdego Interesu Krasy Nasz tykającego, tak nie dopelnifbym powinności tegoż Urzędu, gdybym według znajomości, którą mam Rzpltey, Interesów nie oddalał skutek najmilszych nawet dla mnie oświadczeń Obywatelskich, wtedy, gdy wiem, iż stałoby się przyięcie onych okazyją niepomyślności powłeczney.

„Aże mam racją sądzić niewątpliwie, iż bardzo nie dobre konsekwencye dla całości Rzpltey przyniosłoby przyięcie na dniu dzisiejszym przezemnie, ofiarowanego mi przywrócenia Szafunku Starostw; dla tego acz przy wyrażeniu najwyższej i najsłodszej wdzięczności, mówię i upewniam, że przyięcie tego daru, dziś mi ofiarowanego, nie powinienem i nie chcę.”

Znowu potym nadstawiane Projekta z Izby Poselskiej były czytane; i solwowana Sessya na Poniedziałek, na godzinę 11.

S E S S Y A XXXI.

Dnia 9. Listopada.

W IZBIE POSELSKIEY.

OSTATNI raz w Izbie Poselskiej podnosząc Łaskę Jmć Pan Marszałek zagaił w tej treści: Iż podług przyrzeczenia swego Izbie na dniu onegdajszym danego, starał się iak naysłowniejszym wypelnifć przyięty obowiązek w oświadczeniu Nayaśniejszemu Panu gorliwości Stanu Rycerskiego, do przywrócenia Mu Prerogatyw Maieftatycznych, a w szczególności Szafunku Łask. Lecz nayaśniejszy Pan raz już uczynifwszy ofiarę, co Mu odiego, więcej się do tego wracać nie chce; owszem żąda, aby na niniejszym Sejmie o tej materji żadney wzmianki nie czynić.

Na prozbę zaś Jmci Pana Czerniechowskiego i Izby Poselskiej za Bratem jego, aby mógł zyskać bezpieczeństwo powrotu do Ojczyzny, ku oczyszczeniu się od plamy Dekretu 1775. nań włożoney; J. K. Mć Oycowską swą litością Panowanie swoje iednostaynie zdołbić, przychyła się łaskawie do prozb Stanu Rycerskiego w ten sposób: Aby Ur: Pułaski dowody, iakie mieć może na obronę swoją, przestął do Rady Nieustającej; potym wydany mu będzie List Żelazny do wolnego ku usprawiedliwieniu na Sądach Seymowych stawienia się. To takż wyraził Jmć Pan Marszałek, że mowif z Jmcią Panem Posłem Pełnomocnym Rosyjskim względem krzywd i gwałtowności przez Wojsko Rosyjskie w Kraiu całym poczynionych; ale Jmć Pan Poseł żąda od każdego Woiewodztwa specyfikacyi: iako? gdzie? komu? i od kogo stała się krzywda. Co kiedy nastąpi; nadzieję nieodwołczney czyni satysfakcyi, z przyrzeczeniem ścisleyzey odtąd karności, i surowego na przestępujących rygoru.

Przy końcu Głosu swego wyraził Jmć Pan Marszałek: iż mając u Łaski Projekt względem Konsensów od Tronu podany, dni kilka

ka

ka w deliberacyi bądący, podchlebia sobie, i ufa przywiązaniu Stanu Rycerskiego do Osoby Nayaśniejszego Pana, że skoro chciał Krolowi Jmci powrócić cały Szafunek, tym więcej opierać się nie będzie w podpisaniu Projektu, który wolność wydania na 25. tylko Starostw, i dwa Woiewodztwa w sobie zawiera.

Czytany ten Projekt iednomyslnie przyięty.

Po odesłzłym powyższym Projekcie czytany Projekt.

„Ubezpieczenie Ur: Kazimierza Pułaskiego usprawiedliwić się żądającego.

„Ponieważ przełożono było Zgromadzonemu Rzeczypospolitey Stanom, iakoby Ur: Pułaski dla nieprzytomności swojej w czasie Spraw wytoczających się o Kroloboystwo, nie miał sposobności czynienia usprawiedliwiających go odwodów; przeto przychylając się do prozby tegoż Ur: Pułaskiego przez UUr: Posłów do Nas Krola i Stanow Rzeczypospolitey zanesionej; pozwalamy, aby Ur: Pułaski dowody, które ma mieć na usprawiedliwienie swoje, przestął Radzie Nieustającej, a sta uznawszy, że ich na obronę jego podczas Sprawy nie było, Nam Krolowi przełoży. Na którym fundamencie My Krol List Żelazny temuż Ur: Pułaskiemu damy, aby mógł stawić się w Kraiu bezpiecznie, i na Sądach Seymowych osobiście usprawiedliwić się.

Zgodnie przyięty.

Zostawfzy ułatwione te dwa Projekta; Jmć P. De Racz Poseł Trocki wznowił zagaione przez siebie kilką dniami żądanie, względem ustanowienia Rejestru w Trybunale Litewskim, do rozeznawania Spraw i Przywilejów *Juris Caduci*, i na ten koniec podał Projekt poprawiony w niektórych Punktach.

Lecz Jmć P. Marszałek przełożył: że mu się wcale nie zdaie, ustanawiać ten Regestr z przyczyn: iż do Spraw tak delikatnych, iak bywać zwykły o Przywileje, trzeba Sądu bardzo ostroznego: że łatwo pociągnąć piero i zagarnąć cudze Wioski; a Sąd gdy będzie parcyalny, iak się czasem w Trybunałach trafia, od których żadney Appellacyi nie masz; Dziedzice mogliby być odsądzeni od swojej własności, z tym większym dla nich niebezpieczeństwem, że nie mieliby żadney nadziei powstania. Coby się równało owej niefortunney doli: *ex inferno nulla redemptio*. Zaczynam zdaie mu się, żeby Sprawy te wprzód w Ziemstwach Drabowane były, a *per appellationem* dopiero szły do Trybunału; nie zaś żeby im *primo intuitu* przychodzącym wyznaczać Regestr.

Xże Radziwifł Poseł Wileński przymowif się do tej materji: że ustanowienie nowego Rejestru, jest to wprowadzenie nowej rzeczy z powiększeniem mocy Trybunału; a powiększać władzę Magistratur, iako jest materya *Status*, która *unanimitate* decydować się powinna, tak gdyby nikt nie stawał z opozycją pomienionemu Projektowi, on sam, sądząc go być szkodliwym, i dla Dziedziców niebezpiecznym, na niego nie pozwala.

Jmć P. Trocki dopominał się czytania Projektu, mieniąc: że gdy będzie przeczytany, ufa, iż przekonana Izba o czystości intencji w nim zawartej, nie osądzi go szkodliwym; ale raczy zgodnie go przyimie. Ale liczna zachodziła przeciw czytaniu opozycya.

Wniofł więc Jmć P. Marszałek: „Jeżeli Kolega mój Xże Jmć Wileński oświadczył w Głosie swoim, iż jest jego powinnością, iako Delegowanego drabować każdy Projekt, i coby w nim zdrożnego od „Prawa” postrzegł, Izbie donieść; nie mogę mówić, żeby sprawiedliwie nie mowif. Lecz z drugiey strony żeby Jmć P. Trocki nie miał

Uuu

Prawa

„Prawa dopraszać się o czytanie swego Projektu; i tego przyświadczyć nie mogę. A więc upraszam, aby, jeśli się Stanowi Rycerskiemu spodoba, Projekt Jmci P. Trockiego był czytany.

Czytany Jmci P. Trockiego Projekt:

„Warunek Prowincyi Litewskich.

„Ponieważ Rezolucya Rady przy Boku naszym Nieustającej, Forum dla Spraw Juris Caduci Ziemskich w Trybunale wyznaczyła, i takowa Rezolucya nie będąc Zaskarżoną, akceptowaną przez Stany Rzeczypospolitey została; przeto Sprawy Juris Caduci ku finalnemu rozsądzeniu Trybunałom zlecając, gdy takowe Sprawy Regestru nie mają, Taktownym wyznaczamy.

Dla wielkich od Litwy samej opozycji odrzucony.

Przybywszy Delegowani Jmci PP. Sekretarz i Referendarz Litewscy, donieśli Izbie o jednomyslności Senatu na Projekt Jmci P. Pułaskiego.

Tu Jmci P. Małachowski Pisarz W. Kor: Poseł Łomżyński zabrał Głos: że gdy jest obowiązkiem jego jako Deputowanego do Konstytucyi, przegłądać Projekta, czy nie są Prawu przeciwne, podstępne, i na uszkodzenie cudze dążące; dać zaświadczenie temu, który ma promować, a który przed kilką dniami jest Izbie Pofelskiej i Senatorskiej komunikowany; że jest sprawiedliwy; bo tylko aprobacją dobrowolnie zawartej między Stronami Transakcyi zawierający, a ten jest Jmci P. Sekretarza Seymowego, w rzeczy takiej: „Od Krolow Dziedzicow Miasło Niezawa mając sobie nadane per Privilegia dotationis Dobra Dymiec z przyległością, inonerowawszy je, od dawnego czasu przez zaciąganie długu na hostia, opłaty Woysk, i inne swoje potrzeby; rzeka się teraz pomienionych Dobra Dziedzicowa na Osobę Jmci P. Sekretarza.

Przystępował Jmci P. Sekretarz do czytania; ale Jmci P. Bądryński Poseł Mielnicki przeszkadzał czytaniu, dopominając się, ażeby jego Projekt, jako od dwóch Niedzieli u Łaski zaległ, był pierwey czytany. Wszakże będąc upewniony, że Jmci P. Sekretarz zaraz po swoim czytać będzie jego Projekt; dozwolił czytania.

Czytany Projekt:

„Warunek Dobrowolney Transakcyi.

„Kontrakt między Urodzonym Serafinem Sokołowskim Sekretarzem Naszym, i terażniejszego Seymu z iedney; a Miastem Nieszawą, z drugiey Strony, o kupno Dobra Dymca z przyległością nazwaną: Gęsiniec zawarty; za wieczny, i nieporuszony mieć chcemy.

Po przeczytaniu odezwał się Jmci P. Mierzeiewski Strażnik Polny Kor: Poseł Chełmski: iż nie pozwala nań, na fundamencie Instrukcyi od Ziemi swojey, którą ma zalecono, nie pozwalać na żadne approbacye.

Odezwał się na to Jmci P. Łomżyński: „Jeżeli Instrukcyja Ziemi Chełmskiej zaleciła godnym swym Posłom nie pozwalać na żadne approbacye, to pewnie uczyniła dla tego, żeby się komu nie stało iakowe prejudicium. W tym razie iako obowiązany przyśięga, pewniebym sam był nayprzeciwniejszy temu Projektowi, gdybym go znajdował publico lub komużkolwiek szkodliwy. Ale na sumienie, moje zaręczyć mogę, że jest rzetelny i sprawiedliwy.

Chciał jeszcze Jmci P. Chełmski dla zupełnego swego przeświadczenia widzieć Kontrakt między Stronami zawarty; a przeczytawszy go, na Projekt zezwolił, który po ułatwionej tej opozycyi unanimitate przyjęty.

Potym

Potym liczne już o Głosy, już o Projekta, do Jmci P. Marszałka proźby zachodziły; był więc przymuszony oświadczyć: „Prawo 1768. o porządku Seymowania dziś Projektom koniec uczynić, i złączyć się nam z Senatem przykazuje. Kilka jest godzin jeszcze, których na udecydowanie potrzebniejszych Projektow zażyć powinniśmy. Wszakże jeżeliby dłużej nierząd trwać miał, a te drogie momenta mieliśmy bezczynnie przepędzić; uprzedzę termin złączenia się, i udam się do Izby Senatorskiej.

Tu zabrał Głos Jmci P. Hrabia Krasicki Poseł Kijowski, w którym dopraszając się względów u Stanu Rycerskiego na Exulantow Szlachtę Woiewodztwa swego; podał Projekt.

Iterum czytaniu tego Projektu przeciwł się Jmci P. Bądryński Poseł Mielnicki obstając, żeby jego Projekt tak długo in deliberatione będący, był pierwey czytany.

Czytany tedy Jmci P. Mielnickiego Projekt względem Funduszow.

Projekt ten nie przyłącza się; gdyż go Jmci P. Mielnicki odebrał, i niedoczytany dla opozycji Izby.

Hoc loco czytany Projekt Jmci P. Kiiowskiego.

Trzeci Projekt do czytania był podany od Tronu pod tytułem: Obiaśnienie Prawa Wexlowego.

Po Projektach miał rzecz Jmci P. Dłuski Starosta Łukowski Poseł Lubelski w tych wyrazach:

„Nic zapewne w tej Praw Świątnicy nie chciałbym wnosić, coby powszechnego użytku nie było zamiarem. Znam to bowiem dobrze, iż sama traktować się miana ogolność, i w tej stano- wione Prawa, wydział szczegulney szczęśliwości każdemu dać po- trafią Obywatelowi. A partykularnie sprzyiające Interessom naszym Ustawy, nie będąc duchem prawdziwey Legislacyi, dogo- dne iednym, szkodliwe drugim, stanowiąc będą przepisy. Tycheśmy rozliczne widzieli przykłady, na pamiętnym owym Seymie Delegacyinym, na którym cofnąwszy rozległych Rzeczypospolitey granic, rozszerzyliśmy nieskończone między Obywatelami zamieszanie, użyteczną na żądanie każdego skłonnością.

„Są i były zaiste warte zastanowienia naszego rzeczy, o których Seymowi niniejszemu zaradzać przynależało. Jedne proponowane przed naciskiem prywatnych żądań, i zarzucone rozlicznymi Projektami Izby naszej, dobyć się z pod nich nie mogły, drugich dla zwróconey na partykularność attencyi proponować w Izbie naszej nie przyszło. Tego rodzaju jest przepisanie Ustaw dla Konfederacyi, których nieograniczona władność, i zawsze pod nową ukazującą się postacią, i Rządu formę, i Obywatelską wzrusza spokojność.

„Zwyczajna Xięciu Jmci Marszałkowi W. Kor: i zawsze doznawana Ministra tego o swobody Narodowe gorliwość, przy rozłączeniu Izby naszej z Senatorską w Głosie swoim otwierając, Zdanie, nie przepomniła tej ważney okoliczności.

Uuu 2

Lecz

„Lecz gdy czas nad nią zastanawiać się nam nie pozwala, a powrót do Izby Senatorskiej przybliży się, choć to mi przypomnieć przynależy, na co zawsze Seymy miały pamięć, i co wszystkich nas Posłujących jest Interessem: łatwo zapewne domyslać się, iż chcę mówić o Seymikach Relacyjnych. Tak jest zapewne. Prześw: Stanie Rycerski, winniśmy zawierzeniu pozostałych w domach Braci naszych, którzy los Ojczyzny nam poruczyli, usprawiedliwienie się im z naszych działań, i uwiadomienie ich o Ustawach przez nas sporządzonych, które podług Prawa skutek swoy od tych Seymikow zaczynać mają.

„Mówiąc o tak powszechnej nam wszystkim rzeczy, którąśmy winni Braci naszym, iak iedyne ich dla nas ufności wywiązanie, spodziewam się powszechną zyskać jednomyslność.

„A gdy Projekt do tego nie potrzebuje deliberacyi, podaę go, dopraszając się o przeczytanie i o nieodwołoczne nań zezwolenie.

Skończywszy Głos oddał Projekt do Laski o Seymikach Relacyjnych.

Na niektóre przeciw temu Projektowi oppozycye wniósł Jmć Pan Krzucki Poseł Wołyński: „Chyba ten na Seymiki Relacyjne nie pozwoli, który albo nie będzie miał, z czym stanąć u Braci, albo zdać sprawę z swych czynności, wstydzic się będzie.

Zaczynam Głos zabrać Xiążę Czetwertyński Poseł Bracławski tą osnową:

„W każdej Wolno-Rządnej Rzpltey coż może być nad to miłszego, iak modz użyć wolnego Głosu, a użyć go na użytek właśnie Publicznego Dobra? używam go przeto z tym żywszym uczuciem, im pragnę przezeń stać się użytecznym Powszechnemu Ojczyzny mojej Dobru.

„Przezacny Stanie Rycerski, nie chciey mnie mieć w tym posądzeniu, abym znać tego Porządku Seymowania nie chciał, gdy zacząnę nie od tej materyi tyczącej się Wexlow teraz wziętej, lecz w Porządku podanych nam od Tronu Propozycyi; nie odbiegnę otworzenia zdania mego i do tej materyi, pragnę zaś otworzyć teraz zdanie moje, iak czuję być tego potrzebą Publiczną w podanych Propozycyach od Tronu, abym się już nie uprzykrzał żądaniem memi o Głos, gdy traktowane tu będą.

„Zaczynam zatym od tego Głosu moego, w czym iestem przeświadczony, że każdy z nas w tej tu Świątnicy Obrad mieszczący się, nie będzie od tego rozumienia dalekim, iż dla każdego chcieć być dobrze Rządzonym Królestwa, naycelniejszym fundamentem iest, utrzymanie Sprawiedliwości.

„Znając to doskonale Nayjaśniejszy Król Pan nasz Miłościwy, iako Prawdziwy Ociec Ojczyzny, na czym naywięcej zależy utrzymanie Dobrego Rządu Rzpltey Naszey, okazał przeto naywiększy dowód troskliwości swojej, kiedy od tak dawna żadaną Praw Korrekture, do tąd swego skutku nie biorącą, przez wybor ze wszech miar zacnego Męża J. W. Zamoyskiego Ex-Kancлера W. K. i z powszechną na przeszło-ostatnim Seymie od Stanow Rzpltey Naszey zgodą przyjętego, użył do uskutkowania Dzieła tego. Nie zawiodł zaiste nadziei naszych

„naszych ten Zacny Mąż, gdy uskutecznione Dzieło w Daninie Publicznemu Ojczyzny Dobru ofiarowane, złożył w Ręce Króla, który ścąc Łaskawość Swoją z Troskliwością Narodu, uprzedził żądania Powszechne, gdy sam żąda tego, aby to tak wielkie Dzieło, wielkiej oraz i uwagi wymagające, w tak krótkim czasie przeciągu roztrząsane nie było, zawieszając tegoż Decyzją do przyszłego Seymu: pragnie, aby ten Dwuletni Czas udzielony, stał się każdemu w szczególności Obywatelowi do rozpatrzenia się w tym Dziele zarownym wymiarem.

„Ktożby tego oczywiście nie poznawał, iak więcej nie żąda Ten Naylepszy z Królów, tylko uszczęśliwienia Ludu swego; uprzedza żądania powszechne, na to iedyne, aby dał poznać, że nie chce nikomu własnej wiązać woli. Daymy zatym czas rozważeniu tego Dzieła; moim zaś zdaniem sądziłbym Przezacny Stanie Rycerski, aby dla tym większego w tym Dziele oświecenia się, każdemu w Woiewodztwie swoim w szczególności Obywatelowi ta udzielona wolność była, iżby mógł otworzyć zdanie swoje, czyli w generalności na całe to Dzieło, czyli w partykularności na który Rozdział, z własnego przeświadczenia iego rozumieniu podpadły, podaę go na piśmie ułożone na Seymiku Relacyjnym Urzędnikom, i Obywatelom Wwdztwa swego; dopiero *pro et contra* zebrane Zdania niech determinują Obywatelow Wwdztwa, do przyięcia tych Praw, które zdawać się będą dla Dobra Publicznego użyteczne, i te *unanimitate* przez Obywatelow ugodzone i przyjęte, niech w Instrukcyi Posłom na Seym przyszły obranym włożone będą; tym sposobem, gdy każdy Obywatel będzie miał część udzieloną refleksyi uczynienia nad tym Praw nowych składem, nie będzie zatym czuł się uciążonym z ustanowieniem tychże. Tych iednak Praw przyięcie na Seymie następującym Ordynaryjnym, a do tego Wolnym, nie *pluralitate*, lecz *unanimitate* aby następowało; co Prawem na teraźniejszym Seymie aby postanowiono było, tak rozumiem i u siebie przeświadczony iestem. Dzieło bowiem to iak Zbior Praw brzmienie w sobie mające, tak być może i użyteczne Kraiowi, ale i los Królestwa, los w szczególności każdego, że zawiśł od dobrości tegoż, nie nad to pewniejszy, a zatym i nad Decyzją iego za-
stanowić się że należy, nie oraz słuszniejszy.

„Przystępuję teraz do materyi o Prawie Wexlowym traktującej się; tu zaraz wystawmy przed oczy, Przezacny Stanie Rycerski, iak wiele Prawo Roku 1775. udzielające mocy, i rozciągnięte w szczególności bez excepcyi na wszystkich dawania Wexlow, smutnych sprawo skutkow. Oto młodzież nayprzod z tej łatwości korzystając, iż do żądań własnych bez wielkiego zatrudnienia dostarczających Summ dostawała, chwyciła się iak nayżywiej do zaciągania tychże, i przez to samo do zruynowania tyłu fortun w Kraiu naszym przyszło; a co naygorzła, gdy przez potajemne wydawania Wexlow, iedni stali się okazywać inwolwowania w takowe interessa Rodzicow; i lubo Prawo iest im na obronie, że takowych przez Dzieci Summ zaciąganych wypłacać obowiązani nie są; iednak częstokroć zniewoleni, raz affektem, potym utrzymaniem wiary publicznej, skłaniając się do zaspokoienia Summ takowych, a przez to samo drugim Dzieciom swoim czynić krzywdę muszą, ratując złe rządzącego się iednego. Drudzy rządzący się już Substancją własną, objawszy długami nieco obarczoną, zamiast przez dobry rząd starania się wyiscia z długow, znowu przez potajemne wydawania Wexlow, do reszty siebie ruynując, z zawodem, a częstokroć krzywdzą innych Obywatelow, z Fortun wychodzą. Ustałyby zaprawdę tak łatwe Summ zaciągania, gdyby, iak Prawo Statutowe mieć chce, zeznawane *coram Actis* wszelkie Zapisy były; sama wiadomość Publiczna iakby wszystkich o własne bezpieczeństwo kredytujących ostrzegala, tak oraz i wstrętem stałaby się do tak niełatwego Summ za-

Www

ciaga-

»ciągania, a przez to wstrzymanie, oczywisty wypływałby sposób do
»zabieżeńia zruynowania Fortun Szlacheckich. Moim przeto zdaniem
»sądziłbym, aby Wexle, iako tylko iedynie do Handlu i komunika-
»cyi z Zagranicznymi Kraiami służyć, tak aby między Kupcami same-
»mi tylko, iako też Stanu Szlacheckiego Obywatelami temi tylko, kto-
»rzy mając komunikacyą z postronnymi Kupcami o Produkta Kraiowe
»różne facyendy z temiz czynią, walor swoy i moc miały. Co się zaś
»tyczy Stanu Szlacheckiego w Kraiu własnym Summ zaciągania, niech
»dawna forma, podług Praw Statutowych, powroci się; niech ube-
»spiecenie onych zasada się na nieodwołaczney satysfakcyi i prędkim
»Rozsądzieniu; niech rygor Dekretu iak nayostrzeyszy będzie, z przy-
»sądzieniem nawet powrocenia rzetelnych, za uczynienie zawodu Pra-
»wnych kosztów; niech się rygor Dekretu rozciąga iak naycisley na
»Fortunach Obywatelów, a nie na Ofobach; niech i lat dwadzieścia
»cztery Osobom Substancyi od Rodziców sobie wypuszczoney nie mają-
»cym, nie będą zastaną do wolnego Summ zaciągania, niech każdy
»Kredytor nie na Ofobie, lecz na Substancyi bezpieczeństwa kredytu
»swoego zakłada, a tak każdy starać się będzie wstrzymać się od Summ
»zaciągania, a zaciągawczy, wypłacić się zapewne uisłuie.

»Wypływa tu iestże materya, która nie mniej uwagi znacho-
»dzićby powinna, ku pożytkowi Dobra Publicznego dążąca; a to zapo-
»bieżenie wychodzenia tak znacznego z Kraiu naszego za Granice pie-
»niędzy; zastanowmy się nad tym tylko, Przezacny Stanie Rycerski,
»czemu zapewne zprzeczyć nie będziemy mogli; oto widzimy nieod-
»bitą potrzebę wydatków, iuż to na utrzymanie i dostateczne opatrze-
»nie w terażniejszym stanie zostającego Woyska naszego, a dopiero na
»powiększenie onegoż; iuż to na Cywilne potrzeby, którym przez nie-
»dostatek w Skarbie publicznym pieniędzy, nie tak dogadza się, iakby
»się należało; iuż to nakoniec, na umorzenie długów winnych od
»Rzpltey, a prawdziwie zredukowanych i zmniejszonych do ostatniego
»stopnia. Coż zatem za sposób iest pomnożenia dochodów Publicznych,
»by starczyły tymże potrzebom? Powie pewnie kto: że Induſtrya w wy-
»naydowaniu pomnożenia Dochodów Publicznych, ta oraz tychże i przy-
»sporzy Skarbowi Publicznemu; zaiſte iest to iedno, co prawdę wyznać,
»iż chwalebne Rozządzenia Kommissyi Skarbu Koronnego, które nam
»się iuż dały widzieć, iak pomnożyły tenże Skarb; tak oraz i nadzieię
»nam czynią coraz znaczniejszego podwyższenia onegoż; lecz nie
»spodziewać się, by do tego w tak prędkim czasie przysię mogły mo-
»żnego stanu, aby potrafiły zastąpić tak wielkie potrzeby publiczne.
»Przypada zatem kolej na pomnożenie Podatków Kraiowych; nigdy
»zaiſte nie byłoby myślą moją przeciwieć się wszelkiemu Podatkowaniu ro-
»dzaiowi, (byleby nie zbyt ciężko był uciążliwy) winnym iednak cza-
»sie, nie w tym terażniejszym, w którym ięczy każdy Obywatel, w cięża-
»rze zostając niemożności i tych postanowionych wypłacenia podatków;
»ledwiebym nie zgadł, a mało zapewne omyliłbym się, że każde Wo-
»iewodztwo w Instrukcyach swoich ulżenia raczy, aniżeli pomnożenia
»Podatków żadaia. Ktoż bowiem tego czuć, i znać nie może, że do-
»chod Skarbu zawisł od Bogaćw szczegulnie Kraiowych. Myśmy iedy-
»ny sposób z bogacenia Kraiu naszego mieli: Wywóz Produktów Kra-
»iowych, a teraz i ten nam w Handlu, przez Krola Jmci Pruskiego
»gdy nie iest zupełnie zatamowany, to przez branie nadzwyczajnego
»Procentu do ostatniego stopnia został poniżony, tak dalece: że Oby-
»watel, lubo traci na tym oczywiście dla skąpości w Kraiu naszym pie-
»niędzy, by miał grosz gotowy, zdobywa się, choć z własną stratą, na
»ten wywóz Produktów. Można zatem łatwą wziąć miarę, co nasz
»Kray niszczy i zuboża: oto wyście więcej pieniędzy naszych w Cu-
»dze Państwa, niż tychże weyście w Kray nasz; z tąd pokazuje się ia-

wny

»wny tychże niedostatek, kiedy z własną stratą Produkta nasze Kraio-
»we zprzedaemy, abyśmy ten grosz mieć mogli, na którym braknąć
»nam iuż poczyna. Dowiodł nam oczywiście tę prawdę doskonale Gło-
»sem swoim niedawno w tey tu Izbie słyszany, że wśzech miar Go-
»dny Xże Jmć Poseł Warszawski, odkrył należycie niedostatek kraiowy;
»dał poznać, iak nam należy na to mieć bacność nadewszystko, aby-
»śmy wstrzymywali się choć po części od wyprowadzania pieniędzy na-
»szych za Granice, a tym się starali obchodzić, czego sam Kray nasz
»w właściwych Produktach dostarczać do potrzeb naszych może; ten
»sposób dopiero co nas dźwignąć może od ostatniego, do którego iuż iuż
»dążemy, ubóstwa. Stalibyśmy się i użyteczniejszemi, i sposobniej-
»szemi do pomnożonych Podatków znoszenia Kraiowych, gdyby w Kra-
»iu naszym na tym nie brakowało, co nas bogaci, a Skarb Publiczny
»pomnaża.

»To zatem otworzywszy zdanie moje, poddaię go Twemu Prze-
»zacny Stanie Rycerski przezorniejszemu rozważeniu, a dwa Projekta:
»ieden w porządku uskuteniczenia *Legis Sumptuariæ*, drugi Addytament
»do Prawa Wexlowego oddaie do Łaski, o których przeczytanie upra-
»szam.

Jmć Pan Boreyko Poseł Podolski oddawał Projekt swoy wzglę-
»dem Seymików Relacyjnych, prosząc o czytanie.

Odezwał się na to Jmć Pan Marszałek: „Mielśmy dziś de-
»cydować Projekta i tak dawno, i tak licznie w deliberacyi będące.
»Nie było myślą moją nowe przyjmować, ani głosów na wycięcza-
»nie czasu pozwalać; ale gwałtem wciągniony zostałem: zwyczajnie iak w
»Polszcze, choć nieprawnie, byle głośno i licznie, wszystko ucho-
»dzi. Proszę więc, niech w tych resztujących momentach dawne ude-
»cyduiać się, a nowe ia sam na deliberacyę biorę.”

Jmć Pan Krzucki Poseł Wołyński przymowił się: „Projekt
»względem Seymików Relacyjnych nie iest nowy, ale dawnego Pra-
»wa przypomnienie i odnowa.”

Zaś Jmć Pan Boreyko upraszał Jmć Pana Marszałka, aby ra-
»czył donieść Senatowi o tym Projekcie, żeby podług Prawa wspólne
»w obu Izbach nań decyzya nastąpiła.

W tym Pytał Jmć Pan Marszałek: czy zgoda na przeczytany
»Projekt o Wexlach? Ale Izba upraszała o czytanie Projektu od Tronu
»w tey materyi podanego.

Wniośł Jmć Pan Marszałek: „Ponieważ wiele iest Projektów
»o Wexlach, a na żaden iednomysłności nie ma; inaczej decydować
»o nich nie można, tylko *per Turnum*. Upraszam więc o cierpli-
»wość, poki Senat przestrzeżony odemnie nie będzie, i na *Turnum*
»nie zbierze się.”

Jchmć Panowie Krzucki i Boreyko oświadczyli się: iż do Izby
»Senatorskiej nie poydą, poki Projekt o Seymikach Relacyjnych przy-
»jęty nie będzie.

Tu Jmć Pan Mierzeiewski Poseł Chełmski przymowił się w
»tych wyrazach!

»Rozumiem że każdy z nas Seymujących czuie w sobie ten o-
»bowiązek, iż winien iest usprawiedliwienie z swych czynów, winien
»iust wyświadczyć nas Współ-braci w domach pozostałym, sprawić się
»z Instrukcyi przepisanych.

Nie mogę i ia uroczyście wywiązać się z tych powinności, ia-
»ko gdy do materyi teraz wniesionych złożę te przeświadczenie, nie tyl-
»ko z własnego mego przekonania, ale i tylu współ-Ziomkom, moich
»Instrukcyi, iż na Projekt pierwszy o Wexlach podany zgodzi
»się

Www 2

»się łatwo, skoro tylko będzie wyłączony Artykuł, żeby nie były między Szlachtą jako szkodliwe i nieprzyzwoite Stanowi temu, a Inwolucyjne Fortuny Szlacheckie; lecz aby Zapisy i Afsekuracye Ziemskie, »podług dawnych Praw i zwyczajów używane były, i w tej mierze »tenże sam Projekt poprawny przyłączam, i proszę o przeczytanie.

»Co zaś do Seymików *Relationis*, gdy i Prawa dawne później »uchylone, i sama potrzeba rzeczy wskazuje należność Posłujących spra- »wienia się z Urzędowania swego dla współ-Ziomków. Przeto doma- »gam się, aby Projekt przez J. W. Lubelskiego był przeczytany, i »przyjęty.

E contrario Jmć Pan Łasocki Poseł Płocki twierdził: że nie ma potrzeby Seymików Relacyjnych; gdyż na pierwszy m Gospodar- skim lub Deputackim możemy dać sprawę.

Podobało się niektórym żądanie Jmci Pana Płockiego, bez po- wszechny jednak aprobacyi.

W tym zabrał Głos Xiążę Sapicha Poseł Brzeski Lit: „Tym »miley mi jest oświadczać prozby Litewskiej Prowincyi, iż godnego »z tej Prowincyi mamy Marszałka; tym zaś pilniey, gdy tylko kil- »ka godzin do decydowania zostało. Mówię o Podatku Procentowym, »który równie Rzpltey jak Obywatelom szkodliwy. Wielu pozacią- »gało Kapitały, wielu nie oddało Procentów. A ponieważ nie mo- »żna było mieć Sessyi Prowincjonalney, i Projektu w tej mierze ufo- »żyć; więc ja mój Projekt w tej materii podaję, i o czytanie o- »nego dopraszam się.”

Czytany Projekt w następującym ułożeniu:

„Zamiana Podatku Procentowego w Podatek od Tabaki w W. »X. Litewskim.

»Przychylając się do żądania Posłów W. X. Lit: ogólnie z mocy »Instrukcyi swoich zniesienia Podatku Procentowego domagających się; My »„Krol za Zgodą Stanów Rzpltey tenże Podatek Prawem niniejszym u- »chylamy, a na miejsce onego stanowiąmy w W. X. Lit: Podatek od »Tabaki, podług Ustawy Koronnej Roku 1775. uchwalony.”

Niciąka część przeciwiła się temu Projektowi, nie dla tego, »żeby go znała być szkodliwym Kraiowi; lecz że odmiana Podatku jest »*inter materias Status* policzona, czego na Seymie Wolnym nie ko- »niecznie jest bezpiecznie tykać się, skoro się niechce otworzyć drogi »do zepsucia, gdyby też nabywienności tego dzieła.

Wniósł tedy Jmć Pan Marszałek: „Można dzień dzisiejszy »„Ruszyć dniem nazwać nieszczęśliwym, który ostatnim będąc, na »„samey nieczynności i sporach nam schodzi. Wiele czytano Proie- »któw, a żaden nie przypada do gustu. Jednak nim się zbierze Se- »nat, i do *Turnum* przytąpimy, należałoby nam być czynnymi; »a zatem, czy nie mogłby się Projekt Xięcia Kurlandzkiego przeczytać »i udecydować?”

Czytany Projekt Xięcia Kurlandzkiego już odmienny od umie- szczonego w poprzedzającej Sessyi.

„Żądanie J. W. Xiążęcia Kurlandzkiego.

»Ponieważ krótkość czasu nie pozwala Stanom Rzpltey na tera- »źniejszy Seymie wziąć w rozprawę przełożonego Nam żądania »J. W. Xięcia Kurlandzkiego, tak względem Celi Kurlandzkiej, jako też »względem Lenności Powiatu Piltyńskiego, Xiążętom Kurlandzkim na- »leżący; te obydwie Materye w Receptę na Seym przyszły zostawie- »my. Co zaś do nienaruszonej Poselszki Dobr Neuhausen, Hafenspoth »i Er-

»i Erwahlen, iaka Sprawa o nie jest, do Sądów Relacyjnych należąca, »tak i do tychże Sądów odsyłamy.”

Ale i na ten zażąda mocna opozycja Jhmciów Panów Posłów Xięstwa Zmudzkiego.

Zaczynam oświadczyć Jmć Pan Marszałek: „Nie wysłuchałem »zdania godnych Posłów Xięstwa Zmudzkiego, dla czego temu Pro- »jektowi przeciwił się. To jednak mówić mogę, iż gdy tu o Re- »ceptę nie o decyzję idzie, nie rozumiem, aby mogły być tak mo- »cne Instrukcyje, żeby i to nawet tamowały. Będziemy czas zwło- »czyć, a w tym godziną złączenia nadejdzie, i tyle potrzebnych Pro- »jektów bez decyzji zostanie.”

Tu zabrał Głos Jmć Pan Puzyna Starosta Filipowski Poseł Zmudzki.

»W ten czas, kiedy nadchodzi pora zakładająca koniec Obradom »Naszym w tej Izbie, kiedy z Prawa należy w krotce złączyć się z Se- »natem, mówię do Was Przeważni Społ. Kolledzy, a mówię w mate- »rii *Publicum* dotyczącej, w okoliczności Cła Kurlandzkiego; znam »ten moment dość drogi, którego raczcie pozwolić, wszakże idzie o »interesy Wasz i Obywatelów całość.

»Projekt Xięcia Kurlandzkiego w tym momencie powtórnie czy- »tany, zawiera w sobie dwójakie żądanie; najprzód materią o Cłach, »które Xiążę Kurlandzki wybierał od Obywatelów Prowincyi W. X. Lit: »i Xięstwa Zmudzkiego, aby poszła w receptę; powtóre lenność Powiatu »Piltyńskiego, aby była ztwardzona; pierwszy punkt wyłącza Obywa- »telką o Cło Sprawę z pod Sądów J. K. Mci Relacyjnych, i puszcza »Sprawę w Receptę, aby dać pole przedłużeniu winney ukrzywdzonem »sprawiedliwości; drugi punkt rzecz w kwestyi będącą podać pod ap- »probację.

»Niech Prześwietny Stan Rycerski raczy zastanowić się nad tym »głębką uwagę: wyłączać Sprawę o Cło Kurlandzkie z pod Sądów Re- »lacyjnych i mieszczać ją w Receptę, jest tym samym uymować właści- »wym Prerogatywom J. K. Mci, dosyć poprzedniczymi Seymami ścieśnio- »nym; terazniejszy Seym Wolny spodziewam się, iż będzie od tego da- »leki, bo wiem, iż my wszyscy tu przytomni Posłowie od współ- Braci »Naszych przynieśliśmy z sobą serce wierne, pełne uznanowania i przy- »wiązania ku Tronowi.

»Nie można ażeby choć pokrotce o ośnowie tej Sprawy Prze- »świetny Stan Rycerski nie był zainformowany.

»J. O. Xiążę Kurlandzki, a *Vasallus Reipublicae*, arbitralnie posta- »nowił Komory Celne w Miastach swoich Jakubstadzie i Frydrychsta- »dzie, tudzież na wielu miejscach graniczących z Prowincją W. X. »Lit: a to pomimo *Pacta Subjectionis* i *Privilegia Nobilitatis*, na tych »od Produktów naszych ładem do Rygi prowadzonych, i od tej pro- »wadzonej z tamtąd Soli, Żelaza, i innych Szlachcie Prowincyi W. »X. Lit: i ich poddanym potrzebnych rzeczy, nietylko z ostatnim Cło »wyciska uciemiężeniem, ale też konfiskować nawet Towarów nie prze- »staie.

»Sprawa Obywatelskiego pokrzywdzenia do Sądów J. K. Mci Pa- »na M. M. Relacyjnych, przy asystencji JJ. W.W. Instygatorów Obojga »Narodów w sposobie dysputującym Prawo J. O. Xięcia Kurlandzkie- »mu do wybierania Cła na traktach Kurlandzkich od Szlachty Litewskiej, »która po wielu stopniach Procesu i po odbytych kontrowersjach zosta- »nie u Sądu pod deliberacją.

»Teraz rozstrząsać o Cło Kurlandzkim ani czas, ani miejsce nie »jest przyzwoite, gdy tylko Obradom, a nie Sądowi poświęcone; bo »Xxx chcieć

»chcieć czytany dopiero przyjąć Projekt, jest bez wysłuchania dowodów
»i odwodów ferować Dekret.

»O coż tu idzie? iezli Xiążę Kurlandzki ma Prawo do wybiera-
»nia Cła, i takowe Regale nadane sobie od Rzeczypospolitey oka-
»że, zapewne mu Dekret Sądów J. K. Mci Relacyinych słuźność wy-
»bierania Cła przysądzi; iezli zaś nie okaże? wolność Szlachty od tych
»Podatkow będzie zabezpieczona z satysfakcyą ukrzywdzonym. A iako
»znam przykładną gorliwość Prześwieznego Stanu Rycerskiego o Prawa
»i Prerogatywy Szlachty, ktorey dosyć z ukontentowaniem moim nalu-
»chałem się w tej Izbie, tak w mocney iestem ufności, że Xiążęciu
»Kurlandzkiemu nie nada nowych Praw do wybierania Cła, bo zna, iż
»przez nie byłaby dana moc Wazallowi narzucać Podatki na nas fa-
»mych; a iezli iest kwestya o Prawa, więc oczywiście wypada: iż nie
»iest słuźne żądanie Recesu, bo Sąd Dekretem ułatwi kwestyą, ile
»gdymadto i Konstytucya ostatnia 1776, Roku Tit. Xięstwo Kurlandzkie,
»wyrażnie opisała, iż gdzieby szło o właściwy sens Prawa między Xię-
»ciem a Szlachtą, takowego Prawa kognicya należeć ma Krolowi Jmci
»w Sądzie Jego Relacyiny.

»A co się tyczy Powiatu Piltyńskiego, dosyć iest zacytować Prawo
»1768. Fol. 91. §. 16. w Słowach: =Powiat Piltyński przy Prawach, z
»ktoremi od Krola Jmci Duńskiego de Anno 1585. iako część Infant
»był Polscze przywroceny, przy stanie świeckim na zawsze zostanie,
»circa formulam Regiminis de Anno 1617. zachowany być powi-
»nien.=

»Te dopiero wyłożone odemnie objaśnienia dowodnie przeświad-
»czą, iż w Projekcie umieszczone żądanie Xięcia Kurlandzkiego chce
»decyzyi in materiis statūs, ktore na Seymie Wolnym unanimitate kon-
»kludowane być powinny, podług Konstytucyi 1768. Fol. 91. §. 16.
»i Fol. 99. §. 9. Tit. = posłuszeństwo Jurysdykcji.

»A gdy są rzeczy w ośnowie interesuacy Publicum, Was Prze-
»zacni Obywatele Prowincyi Litewskiej rownym ze mną Charakterem
»Poselstwa zaszczytenci, proszę, abyście raczyli u Łaski co do tego pun-
»ktu złożyć Instrukcyę dla przeświadczenia, że cała Prowincya Li-
»tewska czuje głęboką przykrość Celnego na traktach Kurlandzkich ippo-
»datkowania.

»Ciebie J. W. Marszałku Seymowy cnotą i przymiotami znako-
»mity Imieniem Prowincyi W. X. Litewskiego uślnie z wynurzeniem
»proźby wzywam, abyś raczył z przywiązania ku Obywatelom twoim
»i naszej Oyczyzny, łaskawie przełożyć Nayjaśnieyszemu Panu ostatnią
»dolegliwość i ucisk bezprawnego na Cłach Kurlandzkich wymagania;
»a oraz dla skrocenia tak długiey na traktach od Celników aggrawacyi, a-
»by raczył nakazać publikacyą Dekretu; znam twą dosyć na ucisk Oby-
»watelski czułość, spodziewam się, iż przyimiesz na siebie obowiazek
»doniesienia, bo prosi to serce, ktore Ci Łaskę oddało.

»Ciebie nakoniec Prześwietny Stanie Rycerski w łodkiey wycho-
»wany wolności gorąco proszę, abyś w tej materii Prerogatywy Szla-
»checkie. osłabiającey, uniknął twoiego zezwolenia, ia z mieysca mo-
»iego na ten Projekt, iako zawierający w sobie materiam statūs, nie po-
»zwalam. I na żaden Projekt i na Głos nie pozwalam, aż poki nie
»odbiorę od J. W. Marszałka decydującey rezolucyi, iż tego Projektu
»nie podpisze.

»Mowię przy Prawach ocalając moich współ-Obywatelów. Ty
»Przezacny Stanie Rycerski wspieray Prawo, bo tam wolność, gdzie
»Prawo; non aliunde florentes Reipublica, quàm si Legum vigeat autho-
»ritas.

Po Jmci Panu Zmudzkim mowił Jmć Pan Potocki Pifarz W.
Lit: Posel Lubelski w tej ośnowie: „Miły widok Wolnego Seymu
od-

»odnawiaż pod Łaską Twoją J. W. Marszałku: gruntuiesz publiczną
»opinią o charakterze Twoim, a doskonałe o szacownych przymio-
»tach wszystkim czynisz przekonanie. Przeciwnym być nie mo-
»żesz Projektowi o Seymikach Relacyinych, z względu aby była
»roźnica Seymu Wolnego od Konfederackiego. Ztąd należy mi
»być przeświadczone, iż Projekt Kolegi mego w tej materii po-
»dany, będzie przyjęty. A przeto stosując się do Punktu Instru-
»kcyi moiey, proszę aby był czytany.

Czytany Projekt J. Pana Dłuskiego Posła Lubelskiego:

»Reassumpcyą dawnych Praw względem Seymikow Relacyi-
»nych.

»Gdy nam przełożone były żądania Stanu Rycerskiego domagające się
»Reassumpcyi Seymikow Relacyinych, przeto dogadzając onymże iako
»i Powszecznemu Oyczyzny Dobru, My Krol za zgodą Stanow Rzpltey
»wszystkie Prawa dawne o Seymikach Relacyinych tak do Korony ia-
»ko W. X. Lit: sub quovis Titulo znajduią się, Reassumujemy, i aby te ab-
»hinc swoy wigor miały, mieć chcemy.

Xiążę Poniatowski Poseł Warszawski proponował, aby tymże
Relacyom czas był naznaczony na naypierwszych po Seymie na-
stępujących Ziemiańskich Obradach.

Tym końcem podał Projekt następujący:

»Seymiki Relationis dla Korony i Xięstwa Litewskiego.

»Żądając dawne Prawa i zwyczaje względem Seymikow Relacyi-
»nych mieć w exekucyi, za zupełną Stanow Zgromadzonych zgodą
»chcemy, aby po niniejszym Seymie w każdym Woiewodztwie, Zie-
»mi lub Powiecie na pierwszych Obradach Seymiki Relationis odprawio-
»ne były, ktory czas aby odtąd na zawsze był terminem Seymikow Re-
»lacyinych po następujących Seymach każdych, teraźniejszy Konstytucyą
»stanowimy.

Jednomyślnie przyjęty.

Jmć Pan Mokronoski Poseł Bielski wstawiał się do Stanu Ry-
cerskiego za J. P. Rychłowskim, prosząc o czytanie Projektu,
ktory będąc przeczytany, dla opozycyi nie doszedł.

J. Pan Marszałek promowował Projekt względem Indygenatów
i Nobilitacyi, już na dawniejszey Sessyi czytany, ale się nań nie
zgodzono.

Zabrał Głos J. Pan Kęszycki Starosta Mosiński Poseł Poznań-
ski w tych wyrazach: „Jeżeli wielkość cnot i zasług wszędzie
»poszukiwać mogą swego zalecenia, tym bardziey u Ciebie Prze-
»zacny Stanie Rycerski, ktory sam z siebie starając się być za-
»służonym, umiesz względem drugich być wdzięcznym. Niosą
»tu do Ciebie proźby swoje pierwsze w Oyczyźnie Osoby, to
»jest: Xiążę Jmć Prymas, Xiążę Wwda Lubelski, J. W. Wwda
»Rawski, J. Pan Chorąży Koronny, o ktorych przeczytanie, i u-
»skutecznienie z mieysca mego dopraszam się.

Zaczynało się ich czytanie; ale JJ. PP. Posłowie wyruszywszy
się z mieysc swoich trudnili czytanie.

Na co oświadczył J. P. Marszałek: „Zaczęte pięknie dzie-
»ło od nas Seymujących, kończy się, iak widzę, na nieporządku.
»Nikomuzabronić nie mogę, żeby nie mowił; ale sposob mowie-
»nia z przeszkodą innym, choćbym chciał chwalić, nie mogę.
»Czy nie możnaby na mieyscach siedzieć, i z mieysc swoich zda-
»nia dawać? Przydzie, iż te kilka kwadransow na zwadzie skoń-

„czemy, a ja będę przymuszony uprzedzić złączenie, które chciałem przedłużyć.”

Czytany był zatem Projekt Xięcia Prymasa:

„Zamiana Wsi Łupi za inną.

„Za zgodą wszech Stanów, Najprzewielebniejszemu w Bogu Xięciu Prymasowi Ostrowskiemu, ustąpienie Wsi Łupi do Dobroślowych Łowickich dotąd należącą W. Xięciu Michałowi Radziwiłłowi Kasztelanowi Wileńskiemu, a na iey mieysce przykupienia inney Wioski Dziedzicznej in *Equivalentia* do tychże Dobroś pozwalamy, a tę zamianę za nienaruszoną deklarujemy.”

Drugi J. P. Gorskiego Sędziego Grodzkiego i Posła Warszawskiego; pod Tytuł: *Pozwolenie Ustanowienia Subdelegata*, któremu nacisk podobnych Ustanowien Subdelegatów w innych Juryzdykcyach Sądowych przeszkodził.

W tym mieyscu Xiąże Sapieha Poseł Brzeski Lit. mówił w tym brzmieniu: „Jeżeli którym dziełem uwieczni Sejm terazniejszy swoje zalety, to zapewne przywrocciem Seymików Relacyjnych. Lecz gdy z iedney strony sprawiedliwie cieszymy się, z drugiej strach wielki nas porusza, gdy powróciwszy do Braci, słyszy tylko ich dawne obaczem, a nie na ich utulenie im nie przyniesiem. Tyle Praw stanęło dla Prowincyi Koronnych, dla Litewskiej Prowincyi ani iednego. Niechay przynajmniej te dwa dojdą Projekta. Pierwszy o zniesienie Podatku Procentowego, drugi o Kaderach. Spodziewam się, iż to moje wniesienie, iako sprawiedliwe, pomyslny skutek otrzyma.”

Z przyczyny poprzedzającego Głosu Xże Poniatowski Poseł Warszawski otworzył zdanie swoje: „W czasie konającego Seymu trzeba myśleć nie o iedney Prowincyi, ale o całym Kraiu. Są Projekta o Wexlach nie udecydowane, tych zaś jest trudna dla szczupłości czasu decyzja; więc czy nie możnaby na pierwszy od opatrzonej Ręki podany iednomyslnie zgodzić się?”

Stanęła zgoda Powszechna na to Xięcia Posła Warszawskiego wniesienie.

Po ugodzeniu Projektu Wexlowego J. P. Marszałek przywołał się do Głosu Xięcia Posła Brzeskiego Lit. „Głos Xięcia Brzeskiego jest mi powodem do mówienia za Prowincyą Lit. Przez cały przeciąg Seymu tego dawałem dowody przychylności mojej dla Prowincyi Koronnych. Niechże raczą zezwolić na te dwa Projekta, które iako powszechnie w Instrukcyi mając sobie złeczone, aby były czytane i zgodzone, dopraszam się.”

Czytany Projekt pod Tytułem: Umieszczenie Szlachetney Młodli Lit. w Korpusie Kadeckim w trzeciej części z Młodzią Koronnych Prowincyi.

Zgodnie przyjęty.

Drugie dwa o zamianie Podatku Procentowego czytane, znalazły kontradykcyą.

Wniósł tedy J. P. Marszałek: „Jeżeli podoba się całej Prowincyi Lit. to taką Propozycyą uformuję: Czy mamy przyjąć Tabakę? czy przy Podatku Procentowym zostać?”

Czytany Projekt trzeci do teyże materyi: aby Kredytorowie od niepewnych Summ 1. Procent płacili; I ten odrzucony.

J. P. De Raës Poseł Trocki przełożył: że Podatek Tabaki jest uciążliwy: radził przeto przyjąć jeszcze połkwarty ze Starostw, to jest:

jest: żeby Prowincya Lit. dwie kwarty płaciła. Lecz i na to zgody nie było.

J. P. Woyna Poseł Sandomirski oświadczył, iż ma Projekt interessujący Wwdztwo Sandomirskie, na Instrukcyi zasadzony; więc upraszał, aby był czytany. Ale Izba sprzeciwiła się.

Zaczyn J. Pan Marszałek mówił w tych wyrazach: „Rozumiem, że w zabranym Głosie znajdę krytykę o partykularność; wszakże, gdy powinności mojej czynię zadosyć, mniej mnie obchodzi powinna. Jest tu Projekt J. Pana Potockiego Chorążego Koronnego, z J. P. Czerniszewem Generałem Woysk Rossyjskich. Gdyby ta rzecz była z swoim, możnaby mieć przyczyny opowiadania się, ale że z Cudzoziemcem, mam nadzieję, iż udecydowaną zostanie.”

Czytano ten Projekt *de tenore sequenti*:

„Wyznaczenie Sądu Rzpltey do Sprawy U. Potockiego Chorążego Koronnego z U. Czerniszewem Generałem Woysk Rossyjskich o Carnąkamionkę.

„Zbliżając żadaną sprawiedliwość zakłócającym się o Dobrą Carnąkamionkę UU. Stanisławowi Potockiemu Chorążemu W. K. i Janowi Czerniszewowi Generałowi w Woysku Rossyjskim; uprzątając oraz niepotrzebne między Juryzdykcyami Kraiowemi kolizye, do rozstrzygnięcia Sprawy Sąd szczególny z Osob niżej wyrażonych złożony determinujemy; mianowicie Przewielebnego w Bogu J. X. Szembęka Koadiutora Biskupa Płockiego, za Prezesa, *cum facultate* rezolwowania *paritatis Votarum*; Zaś z Strony Urodzonego Potockiego Chorążego Koronnego W. Hryniewieckiego Kasztelana Kamienieckiego; UU. Walewskiego Podkomorzego Krakowskiego, Swiejkowskiego Sędziego Ziemskiego Bracławskiego, Orłowskiego Podstarostę Kamienieckiego, Leona Mośczenińskiego Starostę Ośnickiego; a z Strony U. Czerniszewsa Generała Woysk Rossyjskich, WW. Xcia Poniatowskiego Podskarbiego W. Koronnego, Lipkiego Kasztelana Łęczyckiego, UU. Mikorskiego Podkomorzego Gostynińskiego, Cieciszowskiego Sędziego Ziemskiego Liwowskiego, Zembrzyckiego Komornika Granicznego Czerkieskiego, za Sędziów wyznaczamy; Który to Sąd w mocy i powadze Sądu Rzpltey będący zjechałszy tu do Warszawy na mieysce, przez Prezesa oznaczone, za wydaniem Innotescencyi, Termin sądenia sześciu Tygodniami poprzedzać mających, i onych przez Prezesa podpisaniem; wykonawszy przed Aktami Grodu tutejszego przysięgę, któryby dotąd z Sędziów wyznaczonych Przysięgą Sądową nie był przysięgłym; nie zważając na nie stawienie się ktoreykolwiek Strony, czyli od Komparycyi odstąpienie, albo z Strony ktoreykolwiek niedostawienie swoich Sędziów, aby tylko komplet z Osob pięciu, rachując z Prezesem, złożony był, Sprawę namienioną o rozeznanie natury Czarneykamionki, podług terminów Stron, do Sądów Trybunału Koronnego, i Afseksoryi Koronney wydanych, oraz dowodów Prawnych podług Prawa, i sprawiedliwości w wszelkich okolicznościach, finalnie, i ostatecznie rozstrządzi; A gdyby trafiło się przypadkiem, iżby Sędzia ktorey Strony na czas wyznaczony nie mógł zjechać, tedy My Krol na prośbę Strony: ktoreyby Sędzia zjechać nie mógł, za wiadomością drugiej, inną Osobę przysięglą, za obojliwym naszym Rekskryptem, z podobną mocą sądenia wyznaczamy; Iżby podani z każdej Strony Sędziowie, w rowney liczbie zwoadować się mogli. Zgoła Sąd namieniony Strony obydwie zupełnie rozstrządzi, i załpoko; A takowe rozstrządzenie w mocy niewzruszonej mieć chcemy.”

Jednomyslnie zgodzony.

Yyy

W tym

W tym zbliżył się czas powrotowi do Izby Senatorskiej, i złączeniu Stanów Prawem 1768. zamierzony. Przybyli do Izby Delegowani JJ. PP. Senatorowie, zapraszając Stan Rycerski do powrotnego złączenia się z Senatem, to jest: WW. Giełgud Zmudzki, Szydłowski, Żarnowski, Młodzieiowski, Nakielski, Kasztelanowie.

J. P. Kasztelan Zmudzki zabrawszy miejsce z Kollegami swymi między JJ. PP. Posłami Województwa Krakowskiego i Poznańskiego, wyraził: iż J. K. Mć wraz z Senatem, na fundamencie Prawa 1768. oczekuje i zaprasza Przeważny Stan Rycerski do Izby Senatorskiej.

Toż J. P. Żarnowski oświadczył.

Odpowiedział J. Pan Marszałek w tych wyrazach: „Zawsze, z wielkim ukontentowaniem jest dla nas, słyszeć wspomnienie „Dobrego Krola. Wychodząc z Senatu dla Stanowienia Praw w „tey tu Świątynicy, mieliśmy przytomną pamięć najwyższej Dobroci, i Oycowskiej Najjasniejszego Pańa o Dobro Publiczne troskliwości. Dla tego iako ochotnie przez ten kilkunastodniowy „czas Prawodawstwa, pełniliśmy rozkazy J. K. Mci, tak i teraz, „żniwszy za powrotem do Senatu JJ. PP. Delegowanych wykonać „nie omieszkamy.”

Po wyjściu JJ. PP. Senatorów z Izby Poselskiej J. P. Marszałek, miał rzecz do Stanu Rycerskiego w te słowa:

„Od czegom ofiarowaną mi Łaskę Sejmową przyjmując pierwszy „moy Głos zaczął, na tym też Łaskę w Izbie Poselskiej zostawu- „jąc, kończę; to jest: na podziękowaniu JJ. WW. Mciom PP. i Braci na „ow czas za jednomyślność ku Osobie moiej skłonioną, teraz za „zdania iedynie ku Dobru Ojczyzny przez cały, chociaż krotki, Prawo- „dawnictwa Naszego czas, obrocone.

„Możecie Przeważni Mężowie, i prawdziwie i bezpiecznie, aż do „zazdrości przeszłym, a ku przykładowi przyszłym Sejmom o sobie mo- „wić, że miłość Ojczyzny, Kraiowych polepszenie Łosów, uszczęśliwienie „Narodu, naszemi, acz podług okoliczności mniej nam przyjaznych, kiero- „wały zamiarami, i w całym Sejmowaniu ciągu rządziły sprawami. Tym „nayczyńszym miłości Ojczyzny Duchem, mądre Wafze tchnęły Rady, „tym wyborne ożywiały się Mowy, z tym gruntowne wydawały się Zdania.

„Jeżeli względem niektórych Projektów zaszły spory bez zacięto- „ści; sprzeczki bez Stron sprzecznych rozstrzygnięcia; sprzeciwieństwa, bez „Osob obraży; nie z innego, zda mi się, te poróżnienia wypływały zro- „dła, tylko że każdy zdanie swoje sądził być zdaniem iedynym od innych „ku Dobru Ojczyzny, a będąc o dobroci i ważności onego w sobie „samym przekonany, wszystkich do niego przychylić, albo życzył, „albo usiłował.

„Miłości też własnej obroty, i usiłki nad umysłami ludzkimi nay- „przemowniej panującej, mogły się kusić o przyjęcie Rady podanej, „albo zdania oświadczonego.

„Ale, gdyby i przywiązanie do Stron z powodów przystoynych, „na różne rozcinało Rzplta partye, nie uymowałoby to iey całości, i „szacunkow. Nie znaleźć u Kronikarzów i od wieków Rzpltey, w kto- „reyby Strony, czy zdania, czy celu, czy użytkow zamiarem poróżnione „z sobą nie walczyły; a te walki w równości utrzymane, i gdzie iedna „Strona drugiej znacznie nie przemagała, zupełną znaczyły Ludu wol- „ność, i Rządu udzielność.

„Nie było na świecie Wolnego Narodu, któryby nie tylko dziel- „nością i mocą oręża, ale Praw tak Obywatelskich, iako Politycznych „mądrością Starożytnych wyrównał Rzymian; przecież u nich rozdwo-

ione

„ione od gminno-władnego Rządu pierwiastek Stany, władzę sprawowały „Kraiową, walki z sobą toczyli ustawiczne, a spory wiodły się codzien- „ne; Poki Seymy burzliwe, a częstokroć orężne, czy to Prawa stano- „wiły, czy Ojczyście Urzędy za Konsulów i Trybunów zawsze z sobą „zaważnionych rozdawały, poty wolność kwitnęła w zupełności; zging- „ła, i pod iarzmo poszła, gdy po usmierzonych od Oktawiana bu- „rzach, spokojność do Rad wprowadziła się Narodowych.

„Spory i porozumienie się Prześwietney Izby Poselskiej, nie by- „ły ani obraźliwe, ani uporem, ani zaciętością popierane; Uwaga „przełożona i przyjęta iey usmierzała, miłość Ojczyzny miarkowała, „rozrządek prywatnemi nie zaprzatniony względami, albo na iedno- „myślności, albo na Głosów kończył większości.

„Nim się ten Sejm zaczął, wieść po całym Kraiu roztrząsio- „na, zapowiadała: że miał być zerwanym; dla tego iedynie, że miał „być Wolnym.

„Niewolnicze umysły z pod iarzma nowo wydobyte, na wolno- „ści świeżo zyskaney nie znając się, dobrze i przynależnie iey użyć nie „umieją. Obywatele od Przodków wiekami dalekich, odebrawszy swo- „body, znając się na onych szacunku, umieją onych używać z umiarko- „waniem, i na dobro obracać Ojczyzny, która im dała wolność, a od „nich swoją odbiera całość.

„Niech prześwietne Woiewodztwa, Ziemie i Powiaty, Mężow „tak rodowitością znakomitych, tak wysokim rozsądkiem obdarzonych, „tak znajomością Domowych i Zagranicznych Praw, i Polityką oświe- „conych, tak doświadczeniem, albo talentami szanowanych za Posłów „na przyszłe Seymy obierają, iakich na terażniejszy obranych wielbie- „i szacuję; upewniam, że naywolniejszy Seymy poydą pomyślnie, a będą „stawały i kończyły się pożytecznie.

„Zdatnemi do Urzędów, i Wielkimi Ludźmi, i bardziej niż mo- „cą i rządu Ustawą Mocarstwa stoją, i trwałość swoją do późney po- „mykaia Potomności.

„Prześwietny Stanie Rycerski, Wolnego Narodu ozdobą, i nay- „mocniejszy warunku, Twoją mądrością Sejm stawa terażniejszy; „i Twoja władza Prawodawnicza, z Głosem Marszałka Twego, w tey się „kończy Izbie.

„Porządek Sejmowania Prawem nakazany wzywa Nas przed Tron „J. K. Mci P. N. M; gdzie stanąwszy, i Dział Nasze dla krotkości cza- „su szczupłe, wszelako Ojczyźnie i iey potrzebom pożyteczne zaniósł- „szy, iż żadnych Projektów przyjmować, Praw stanowić, Prawo zakazu- „ie; Jedyną naszą Czynnnością będzie, czytania Konstytucyi od Nas „ugodzonych słuchać; One z Oryginalnemi Projektami, jeżeli potrzeba „będzie wyciągała, konfrontować, podpisać, do Aktow podać, i Sejm „zwyczajnym zakończyć porządkiem.

„Ktemu zamiarowi i pozostałym powinności dopełnieniu, zapra- „szam Przew. Izbę Poselską do łączenia się z Senatem tym porządkiem, „który był przy łączeniu się pierwszym zachowany.”

S E S S Y A

W JZBIE SENATORSKIEY.

Za przyściem J. K. Mci do Senatu, po Doniesieniu przez Xięcia Marszałka W. Kor: o zasficy w Izbie Poselskiej zgodzie na dwa Projekta; ieden pod tytułem = Konsensa; drugi = Ubespieczenie Ur: Kazimierza Pułaskiego usprawiedliwić się żądającego = Senat iedno- myślnie obydwu przyjął.

Sessya potym była solwowana na godzinę 5. po Południu.

S E S S Y A

W JZBIE SENATORSKIEY.

Po Południu.

Zasfady Krol Jmć na Tronie, Xze Marszałek W. Kor: uwiadomił o przyślanym Projekcie = Warunek dobrowolney Transakcyi = po którego przeczytaniu rowna *unanimitas* zasfady w Senacie iak w Izbie Poselskiej.

Daley czytany był Projekt względem Seymikow Relacyinych; do którego Jmć P. Rogaliński Wojewoda Inflancki zabrawszy Głos wyraził: że iako zrzenicy oka najmniejszy obrazienie zamierzony psuie widok, tak Seym Wolny terazniejszy w porządku swym 1768. opisanym naruszony, wolnym się nazywać nie może. Mowił to tylko ku offrzezeniu, aby odtąd żaden Projekt Senatowi *ad deliberandum* wprzod nie dany, nie był przyjęty; ale iednak terazniejszemu, lubo dopiero z Izby Poselskiej po przyjęciu tam *unanimitate* przychodzącemu, tu w Senacie się nie sprzeciwia: iakoż zasfady *unanimitas* w Senacie, rownie iak w Izbie Poselskiej.

Nadeślane Projekta z Izby Poselskiej = Zamiana Wsi Łupi na inną = Obiaśnienie Prawa Wexlowego = Umieszczenie Szlachetney Młodzi Litewskiej w Korpusie Kadeckim &c: zgodnie w Senacie przyjęte.

Ministerium zatym zbliżywszy się do Tronu; Jmć X. Kanclerz W. Koron: oświadczył: że ponieważ z przepisu Prawa dziś przypada dzień złączenia Izby Poselskiej z Senatorską; przeto dla przypomnienia tego, i zaproszenia Stanu Rycerskiego, wyznacza Krol Jmć W.W. Giełguda Kasztelana Zmudzkiego, Szydłowskiego Kasztelana Zarnowskiego, Młodzieiowskiego Kasztelana Nakielskiego.

Gdy ci Jchmć Deputowani wyszli, w czacie tym nadszedł Projekt z Izby Poselskiej = Wyznaczenie Sądu Rzeczypospolitey do Sprawy Ur: Porockiego Chorążego Kor: z Ur: Czerniszewem Generałem Woytk Rossyjskich o Czarną Kamionkę = który rowniez iak w Izbie Poselskiej *unanimitate* przyjęty.

Powrociwszy tandem Delegowani Jchmć PP. Senatorowie z Izby Poselskiej; zabraw Głos Jmć P. Giełgud Kasztelan Zmudzki: „Do- „pełniliśmy rozkaz Twój Nayaśniefzy Panie, w opowiedzeniu chę- „ci Waszey K. Mci, ażeby Izba Poselska *in satisfactionem* Prawu powro-

powro-

„powrociła do Izby Senatorskiej. Mam honor donieść, że Prześwie- „tny Stan Rycerki Krolowi swemu wierny, Prawu posłuszny, stawia „się niebawnie.

W przeciagu tych obrządkowych ceremonii, po skończoney w Izbie Poselskiej Jmci P. Marszałka Seymowego rzeczy, ruszywszy się z mieysc swoich Jchmć PP. Posłowie *ex Turmo* Woiewodztw, mając na czele Przewodnika Marszałka swego, udali się do Izby Senatorskiej.

Tu Jmć P. Marszałek Seymowy stanawszy na mieyscu zwykłym naprzeciwko Tronu, taką miał Mowę:

„Stan Rycerski przedtym Sasiadzkim Mocarstwom, a niekiedy i „własnym swym Panom straszny, dziś swoją zacność, moc całą, i powa- „gę, iedynie na posłuszeństwie Prawu, zgadzaniu się z wolą W. K. Mci „P. N. Mił: i głębokim, z szczerą iednak miłością złączonym, Maiestatu „Pańskiego gruntuie uszanowaniu.

„Na tych zasadach, i Oyczyzny całość, i własne swoje bezpie- „czeństwo, i pożytecznego Kraiowi Rządu W. K. Mci zakłada powagę, i „trwałość.

„Panowanie W. K. Mci, całe dobro Oyczyzny poświęcone, w Przod- „kach naszych głęboko zakorzenioną, na nas Potomków niby ostatniej „ich woli odkazaniem spadła, z serc naszych, spraw, i umysłów wygła- „dza do szczeru tę nieufność, która między ludem zachodziła i Tronem, „między wolnością i Maiestatem.

„Wszystkie, albo bez mała nie wszystkie obranych wolnie na Tron „Polski Poprzedników W. K. Mci zamysły, podeyrzenie w Narodzie o swe „wolności trwożliwym sprawowały; bo Narod o czystości i zamiarze onych „nieprzekonany, obawiał się i lękał, ażeby pozorem dobra Pospolitego, „szczegulne Panującego Domu nie okrywały się korzyści, Tronu pożytki „nieuszczerbiały Wolności, moc Berła powiększona nie słała Narodu.

„Znali tę wolnych Obywatelów boiaźń, trwożliwość, i nieufność „poprzednicy W. K. Mci; i dla tego na Związki wielkie i wielce pożyte- „czne, chociaż się tę podczas zgręcznie podawały, zawodzić się nie od- „ważali; bo nie mając ubespieczoney Narodu pomocy, wąpili słusznie o „pomysłności.

„Zna teraz tenże sam Narod: a w Narodzie każdy zdrowo sądzą- „cy Obywatel, aż do oczywistości jest przekonany, że W. K. Mość Pan „N. Mił: zapomniawszy na Siebie, i Swoich, iedynie tegoż Narodu szu- „kaszc uszczęśliwienia; a z tego przeświadczenia, zupełną ufnością, wszy- „stkie swoje i Oyczyzny nadzieie, na Panowaniu i Mądrości W. K. Mci „gruntuie; wierząc iak najmocniej, że W. K. Mość żyiesz, Panujesz, i ie- „dynie pracujesz dla Oyczyzny; iey dobro nad osobiste i domowe poży- „tki, iey powodzenie nad własną szczęśliwość, iey całość nad zdrowie i „same przenosząc życie: co bardziej skutkiem i rzeczą niż Pańskimi Usty „dowodzisz, i mowisz.

„Wdzięczny Narod i Narodu Zastępca Stan Rycerski, z nągłęb- „szym czei Krola, Oyczyzny Oycy i Miłośnika uszanowaniem, zgadywa „myśl Pańską, i chce ją uprzedzeniem wykonywać; bo jest mocno i zupeł- „nie przekonany, że W. K. Mć interessem i zamiarem nie dzielisz się od „Narodu, owszem iego szczęśliwość chciałbyś nawiększymi zakupić ofia- „rami.

„Ufa tedy dobroci serca Pańskiego, i rownie Prawem iako i wolą „W. K. Mci rządzić się w sprawach Krolestwu powszechnych za powin- „ność sobie zakłada; bo wie doskonale, że W. K. Mość rozkazuje mu „przez Prawo, a Prawo mowi przez Usta W. K. Mci.

„Z powszechności postępując w szczegulność, i stosując onę do „przypadley teraz okoliczności nie takiego w całym Seymu terazniejszego „biegu Stan Rycerski nie uczynił, coby się przeciwilo Prawu, woli W.

Z zz

K. Mci,

»K. Mci, i Tronu Jego wyrokom. Tym prawidłem on się kierował; a tak się kierując, obłąkać nie mógł.

»Na przepisie Prawa, i zapadłego porządku Seymowego Ustawie »żądał W. K. Mość, ażeby Izba Poselska łączyła się na dniu dzisiejszym »z Senatorską. Stan Rycerski, i Prawu i Panu posłuszny, odbiega tak »wielu i publicznych i szczególnych Projektów do Laski podanych, a nie »ugodzonych, owszem nie tkniętych; wyzuwa się z Władzy Prawodawni- »czej, którą zaledwie przez trzecią część Seymu sprawował, a stawia się »przed Tronem W. K. Mci, aby dał dowód, iak wysoko rozkazy W. K. »Mci, poważa, szacuje i wielbi.

»Niesie przed Maiestat W. K. Mci kilkunastodniową swoją pracę, »ztańd naybardziej ważną, że do Woli W. K. Mci, i Oyczyzny potrzeb, i »Obywatelów powszechnego żądania jest stosowana.

»Czas szczupłym określony wymiarem nie wystarczył do więcej »Praw stanowienia, któreby pod Imieniem W. K. Mci, według słuszności i »zwyczaju zapadłe, Panowaniu Jego przyczynioną do głębokiej potomności »przesłały sławę, a od wdzięcznej terażniejszości dzięki i dozgonną do- »brodzieistwa ściągnęły pamięć.

»Seymy przyszłe, może to być, że od naszego szczęśliwsze; ale »ani W. K. Mci wierniejsze, ani Oyczyźnie życzliwsze, dopełnią tego, co »ieszcze do polepszenia Rządu, iuż po większej części Oycowskim W. »K. Mci staraniem z okropnej wydzwignionej nieprawności, braknie i nie- »dostaie. Zabezpieczą bardziej Prawo Obywatelów wolności, umocnią »związków Obywatelskich zasady, przyczynią Rzplitej naszej sił, i mo- »cy orężney, całość Oyczyzny i Państw pozostałych granice obwarują iak »naydoskonalej.

»Niech te drogie i pożądane godziny przypływają iak nayprędzej: »i Oyczyznę uszczęśliwiając, Oyca iey zupełnością napełnią słodyczy.

»Te są Stanu Rycerskiego życzenia, ten w Sprawach od niego na- »pisanych, lubo według chęci niedopełniony ieszcze zamiar, które przed »Tronem W. K. Mci składa, dla nadania im ostatniej prawności od złą- »czonych Rzeczypospolitej Stanów.

Jmć X. Kanclerz W. Kor: odpowiedział od Tronu w tym brzmieniu: iż J. K. Mość nie może zamilczeć swojego ukontentowa- nia z doznaney Stanu Rycerskiego iednomyślności, że przekonywa się tym dowodem o iego ku Sobie przywiązaniu. Aby zaś Deputowani do Konstytucyi mieli czas do przeczytania, przepisania na czy- sto, i zkonfrontowania Kopii z Oryginałami, solwuie Nayiaśniejszy Pan Sessyą na Srzodę na godzinę 11.

SESSYA XXXII.

Dnia 11. Listopada.

W JZBIE SENATORSKIEY.

Zagał Jmć P. Marszałek Seymowy, oznajmując J. K. Mci i Prze- świetnym Stanom, że Deputowani do Konstytucyi starali się na dniu wczorajszym dopełnić tego obowiązku, do którego, im podług Prawa Nayiaśniejszy Pan przez Ustę Jmci X. Kanclerza W. Koron: przy solwowaniu Sessyi onegdajszej, przystąpić zalecił; Ale że zupeł- nie całej roboty zakończyć ieszcze nie mogli, przeto dopraszają się o przedłużenie czasu.

Jmć X. Kanclerz W. Kor: odpowiedział od Tronu: że J. K. Mość P. N. Mił: przychylając się do sprawiedliwego żądania Deputo- wanych,

wanych, przedłuża im czas do Piątku, i dla tego solwuie Sessyą na ten dzień na godzinę 11.

SESSYA XXXIII.

Dnia 13. Listopada.

W JZBIE SENATORSKIEY.

Zagał Jmć P. Marszałek Seymowy w te słowa:

»Wyznaczył Nayiaśniejszy Krolu P. N. Mił: dzień dzisiejszy, »aby Dzieło Prawodawstwa naszego w obecności Zgromadzonych Stanów, »czytane było; tym końcem na dniu onegdajszym, tey potrzebney zwłoki »dozwolił W. K. Mość: które będąc teraz porządkiem ułożone, zechcesz »Miłościwy Krolu dozwolić Jchmciom Panom Deputowanym przystąpić »do przeczytania tych Praw, które z wolą Jego Pańską, polityką Naro- »dową i okolicznościami stosują się.»

Po zagaieniu czytał Jmć P. Sekretarz Seymowy Konstytucyą do Prawa o Szkole Rycerskiej uchwalonego. W tym Ministerium zbli- żywszy się do Tronu, Sessya solwowana nazajutrz na godzinę 11. in ordine czytania dalszych Konstytucyi.

SESSYA OSTATNIA

Dnia 14. Listopada.

W JZBIE SENATORSKIEY.

Zagał Jmć P. Marszałek Seymowy prosząc Nayiaśniejszego Pana o pozwolenie kontynuacyi czytania Praw na dniu wczorajszym rozpoczętego.

Kontynuował Jmć P. Sekretarz czytanie. Skończywszy; za- prosił Jmć P. Marszałek Seymowy Deputowanych do podpisania Kon- stytucyi. Co gdy nastąpiło, Ministerium zbliżywszy się do Tronu, dany był Głos Jmci P. Marszałkowi Seymowemu przez Jmci P. Mar- szalka Nadw: Litewskiego; który zabrał w te słowa:

»I wyroków Przedwiecznych nieporuszoną nigdy stałością, i nie- »chybnym przyczyn pośrednich biegiem umocniony przyrodzenia porzą- »dek tak chciał, i tak ustanowił, że iak noc za dniem, tak iedna Sprawa »następuje za drugą; pierwszy koniec koniecznie ztyka się z następują- »cym początkiem.

»Bez wyłączenia, wszystkie życia ludzkiego czynności na miejscu »iakiemkolwiek się dzieć, a z czasem się zaczynać, i czasem muszą się »zamykać.

»Seym terażniejszy Wolny i Walny od podobnego ostatniego Sey- »mu więcej niż pół-wiekim, bo 52. lat przeciągiem odsadzony, z prze- »pisu Prawa po dopełnionych onego obowiązkach kończy się.

»Zawołani Listem okólnym W. K. Mci P. N. Mił: na Seym, stawi- »liśmy się ku pomocy tym Oycowskim staraniom, które W. K. Mość so- »dusz na dobro Narodu powszechne; nie ażebyśmy niezrównanemu w ma- »drości Panu światła dodali, albo go radę naszą wsparli, ale ażebyśmy, »iż tak Ustawa chce i nakazuje, Rządu Kraiowego Rozrządzenia od W. K. »Mci uczynione, lub żądane, z uszanowaniem przyjąwszy, moc onym

Zzz 2

Prawa

»Prawa nadali. Szczupły czasu wymiar obić nie mógł wszystkich potrzeb; namysły nasze przystąpieniem Prześw. Senatu, i Naywyższym W. K. Mci wyrokiem utwierdzone zostały, i mocy Narodowej Ustawy na były. Z Seymem dziś kończy się Prawodawnicza Stanu Rycerskiego od Narodu na ten Seym mu pozwolona, a od W. K. Mci przyznana Władza, którą u Tronu W. K. Mci składamy; a nim z używania oney na Seymikach Relacyjnych współ-Braci naszym Sprawę zdamy, pozwól Naiśniejszy Krolu P. N. Mił: przed Maiestatem Twoim, przed Prześw. Senatem, a gdyby można przed całym Narodem, przełożyć czystość postępków naszych, i usprawiedliwić szczupłość Czynności udziałanych.

»Niech nam ani zazdrość, ani niebacznosc, ani zawistna krytyka nie zarzuca, żeśmy nie wiele dla Ojczyzny dobra na tym Seymie zrobili; praca i czynność nie wielością rzeczy, ale onych ważności powinny się mierzyć i szacować.

»Na Ludziach godnych i zdatnych, i usług Monarchowi i Państwu całość, i gruntowność Rady polega.

»Dziełem naszym nayważniejszym, a dla usługi publiczney naycelniejszym, rozumiemy być obranie Rady Nieustającej do Boku W. K. Mci przydanej. Co Rodowitość miała w całym Narodzie nayozdobniejszego, co mądrość naygruntowniejszego, co miłość Ojczyzny znakomitemi okazana zasługami naywspanialszego, to Mężowie do Rady od nas wysadzeni w zupełney posiadają doskonałości.

»Ufa tedy Stan Rycerski, że ta Rada z naygodniejszych w Ojczyźnie Mężów złożona, o nayczystszych W. K. Mci dla dobra publicznego myślach przekonana, zupełnie do woli Jego zawsze Prawem i Ojczyzny miłością kierujący się, będzie się stosowała, Rzplitey potrzeby opatrzyła, i wszystkie swe powinności przykładnie pełniła, ażeby na przysłym Seymie na niesprzeczne Zaświadczenie zasłużyła.

»Do wymiaru rozciągnięney na cały Narod Oycowskiej pieczołowitości i istotnych Tronu obowiązków stosowną W. K. Mość obdarzony mądrością, przeniknął gwałtowne Kraiu potrzeby, tak do ogólności Obywatelów, jako do osobności ściągione, i kazał je zamknąć w Propozycjach od Tronu podanych. Przyjęliśmy je z uszanowaniem, roztrząsaliśmy z pilnością, i bez ociągania się Prawem mieć chcieliśmy.

»Nowym Dobrodziejstwem chcąc W. K. Mość życzliwy sobie obowiązać Narod, uczynił nas zdatnym do oświadczenia swej dobroci naszym.

»Przyjmuje Ojczyzna z naydowodniejszą wdzięcznością W. K. Mci łaskę usług naszą dopełnioną, która własność Obywatelów majątkową w każdym polorownym, dalekoż bardziej w wolnym Państwie, Świętą i nietykalną przeciwko chciwości zabezpiecza; która niebacznę młodości do utraty majątku tamę zarzuca; która naywyższe Sądowych Zwierzchności wyroki za stałe i nieporuszone uznaje; a umacniając Sądową Powagę, zaręcza Obywatelom własność, oney bezpieczeństwa, i spokojność przeciwko pieniactwu, albo ambicyi nad samą sprawiedliwością gorować usiłującej.

»Relacyjne Seymiki przywroczone, ten W. K. Mci, ten Ojczyźnie przynoszą pożytek, że Prawa ustanowione prędkiej i łacniej do wiadomości przyjdą Obywatelom, a wiadomość odwróci, chociaż nie dobrowolne przestępstwa, a dobrowolnym zaś odbierze wymowę i ochronę; że gorliwość o dobro Ojczyzny, życzliwość W. K. Mci oświadczona, staranność o zleczone Instrukcjami Sprawy, zasłużoną od Ziemianów w nagrodzie odbiorą pochwałę, a przewrotność, szczególnych zysków pociąg, pożytki powagą Poselskiego Charakteru z odarciem Ojczyzny wyrobione, i inne nieprawne obroty zostaną pohańbione, i na przyszłe czasy od sprawowania Poselstwa mogą być odraczone.

Wyzna-

»Wyznać Nayiaśn: Krolu P. N. Mił: że te Ustawy w Swiętnicy Praw zapadłe, kilkanaście zaledwie kart w nowych zajmą Konstytucjach; nie zostawimy po nas Tomów, ale też w dziele naszym nie będą się znajdowały Tytuły: Wdzięczność i Nadgród w nazwiska Polskie i Rzymskie przybrana; Assekuracye, Względy, Zamiany, i tym podobne napisy dawniejszym Polakom samym życiem Ojczyźnie służącym nieznane, i od nich nie używane.

»Z tym Nayiaśn: Krolu P. N. Mił: do Praw Swiętnicy weszliśmy Zdaniem: że krzywdę wszystkim czyni, kto publiczny i do wszystkich należący majątek do jednego siebie przeciąga: że prawdziwy Syn Ojczyzny dla iey pożytku, dobra, zdrowia, i samo życie nieść powinien na ofiarę: i że nikt prawdziwie szczęśliwym w Ojczyźnie utrapiony być nie może; a z nieszczęścia iey korzystać, jest ostatniej hańby dopełnieniem.

»Wszak równą z każdym innym Seymem mieliśmy moc Prawodawniczą, a przed nami i przykłady; mogliśmy więc nas samych przed wszystkimi nie zapominając, Rzplitey szafować Dziedzictwem, ale pamiętni na Kontrakt Narodowy in *Paſis Conventis* zawarty, W. K. Mci do szafunku i nadgrody zasłużonym wracaliśmy; żeś Nayiaśn: Krolu P. N. Mił: nie chciał ofiary z rąk tak wiernych, tak życzliwych, tak Tobie przywiązanych przyjąć, nie zaglądamy w tajemnik myśli i ułożenia Pańskiego.

»Już musiał się rozęść odgłos po Kraiu, o Tron W. K. Mci odbity, który będzie od Rodopisów przesłany do następnych wieków pamięci, że znaleźli się między nami Mężowie, którzy otrzymane zasług swych nadgrody z powodu szczerzego Obywatelstwa do szafunku W. K. Mci przywracali, i onych chętnie odbiegali.

»Nie dla chlubny, ale dla Seymu teraźniejszego zaszczytu, mając sposobność i pewne środki, a naprzykrzenie się w odwodzie, mogłbym się starać, ażeby moja usługa zwyczajna, nadzwyczajnie była nadgródzona; ale nie chciałem, ażebyś W. K. Mość, któryś na Siebie i Swoich zapomniał, na mnie jednego pamiętał: za nayobfitszą poczytam to dla siebie nadgródę; jeżeli zdaniem W. K. Mci i Prześw. Stanów dobrze, wiernie, i zdanie służył Ojczyźnie mojej; a dla Ojczyzny tę odemnie przysługę kładę za największą, jeżeli przykład moy od następców mych na tym Urzędzie będzie nasładowany.

»Ta jest treść usprawiedliwienia się naszego: w małej liczbie wieleśmy rzeczy uczynili ważnych, a więcej jeszcze podobno, żeśmy przy władzy nie czynili, cośmy mogli czynić.

»Pozwol teraz Nayiaśn: K. P. N. Mił: naygłębsze u Tronu W. K. Mci złożyć podziękowanie, nie tylko imieniem Stanu Rycerskiego, ale całej Ojczyzny za staranność około dobra iey Oycowską, od wstąpienia na Tron nieustanną, za ofiarę szacownego Twego zdrowia na pracę, trudy i bezsenności, za cierpliwość w przeciwnościach niewyciężoną, za zamysły do uszczęśliwienia Narodu dążące, i do tego iedynego kresu kierowane; za łaskawość i pomoc Obywatelom w każdej przygodzie oświadczoną, za wybieranie Osob do Urzędów Sądowych zdalnych, i chęć utrzymania nieskażonej sprawiedliwości; słowem: za cały ciąg Panowania wiecznych wyroków dobrocią tej Koronie pozwolonego, który cały W. K. Mość na uszczęśliwienie iey obracasz, natężając starania i troskliwość, ażebyś ją porównał z Narodami w Europie nayszczęśliwszemi.

»Nieśmiem daley rozciągać mowy moiej, i dobroczynności Twych Nayiaśn: Krolu P. N. Mił: Narodowi świadczonych wyliczać, bo niektóre wymieniał, a drugie opuszczając, zamilczanym uczyniłbym krzywdę; gdybym zaś wszystkie okazywał wdzięczności Narodowej, mowy moiej nigdybym nie skończył.

»Kończę ja Nayiaśn: Krolu P. N. Mił. Stan Rycerski na powrót do Braci i Domów swych zabierający się, przy dzisiejszym Ręki Twę Pań-

Δ aaa

»Pańskie ucałowaniu, składa u Tronu Serca niemniej gorliwością o dobro Ojczyzny, jako chęcią zasłużenia się Maieństawi pełne: nie odrzucaj tey, nad którą większy dać nie może, ofiary; a na wzajemność nie innego od W. K. Mci doprasza się daru, tylko ażebyś postępkiem iego i czynnościami tę przyznał czystość, która w prawdziwych Obywatelach powinna się znajdować, a znaleziona Krolowi mądrym się podobać.

»Prześwietny Senacie, pośredniczy między Tronem i Narodem Stanie, Twoją powinnością było nas oświecać, Radą objaśniać, uwagami, przykładami zachęcać; naszą z oświecenia korzystać, uwagami dawać się przekonywać, zachęceniem się uymować, za co wszystko dziękczynieniem obowiązków naszych dopełniamy.

»Jeszcze Nayiaśn: Krolu P. N. Mił: dozwol mi kilka słów powiedzieć, których użyję na podziękowanie Prześwietnemu Stanowi Rycerskiemu, nie za to tylko, że mnie iednomyślnie do służenia sobie i Ojczyźnie wezwał, ale bardziej i niemal iedynie za to, że sprawując swoy Urząd bez skazy, zaszczyt Narodowi, a honor wolnego doysciem Sęmu Panowaniu W. K. Mci uczynił.

»Przezacni Mężowie trzymaliśmy iedno seymuiąc, trzymamy iedno powrociwszy do Domow; głośmy przed Ziemianami, że mamy Krola, który łaskami Berło swe zdobi, mamy Pana, który cnotą i mądrością Tron oświeca, mamy Oyca, który dla Ojczyzny dobrą gotow życie poświęcić, wszyscy a wszyscy wielbmy Krola, szanujemy Pana, kochamy Oyca.

Odpowiedział od Tronu Jmć X. Kanclerz W. Kor:

»Gdyby to dotąd było można, żeby i w pomyślności niezwołanym, i przeciwnościami niezrażonym J. K. Mci około dobra Ojczyzny staraniom, dopełnione stosownością żądanych skutkow odpowiadały zamiary; nieochybnie Kray cały wydzwigniony z nierządu, Prawa wszystkie przywroczone do swej mocy i dzielności, wskrzyszona Narodu Polskiego sława, równym obdarzyłyby tę Koronę blańskim, i powagą, iakimi za Panowania nypamiętniejszych naszych Monarchow Kazimierza Wielkiego, i Następcow Jego Dziezdicow, ledwo nie wszystkich slynęła.

»Przeciąg blisko poł-trzecia wieku, dla mężnych dzieł wielkości, a bardziej ieszcze dla Praw mądrości, dla Tronu wspaniałości, w prawdziwej Historii Ojczyzny nayożdobniejszy, a od dzisiejszego Rzeczypospolitey Stanu tak daleki, że zaledwie można wierzyć, ażeby Potomność od Przodkow tak szanownych pochodziła, i ieden z niemi składała Narod: ten mowię poł-trzecio-wieczny przeciąg, byłby naszym Dzieciom udziałem, i Stanisława Augusta Berło z wspomnianych Iego Poprzednikow zrownałby Panowaniem.

»Ale we wszystkich trudnych prześięwzięciach, cnota, wysokie przymioty, zdarność do wykonania, i dobre zamysły, dzieło tylko zaczynają; a przypadki, pomyślne lub przyiazne okoliczności, zarzucone usunawszy przeszkody, do zamierzonego prowadzą końca. Wielkich ludzi sława nie tak od cnot i talentow znakomitych do brze zażytych, iak od wielkiego pochodzi szczęścia i pomyślnych zdarzeniow.

»Iednakże usiłowania o takie sprawy, które powszechne Narodu zamyskają pożytki, dla samego onych chcenia, i szlachetnego zamiaru ściągają na siebie chwałę: chociaż, dla opornych niewczesności, dla przeszkod zewnątrz zarzuconych, dla zawał głęboko zafadzonych, lub przypadkow, tych nie sprawują skutkow, do których chwalebne usiłującego zamysły iedynie dążyły.

»W zamiarach trudnych, które mocy rozumu nadzwyczajney, długiego czasu i przyczyn rozmaitych zbiegu potrzebuują, chcieć i usi-

»i usiłować, iest dosyć do ziednania sobie wielkiego u Potomności Imienia: wdzięczności zaś od tych, na którychby zdobyte z trudności zwyciężonych użytki spływały.

»Między ludzkiemi przemysłami nie masz celniejszy nad Ojczyzny swoiey, albo powstającej do mocy, potęgi, i wielkości podwyższenie, albo upadłej (co daleko trudniejszym iest dziełem) podzwignienie.

»Ojczyzna nasza za ostatnich Piałow, i pod Domu Jagiellońskiego Berłem, i w szeregu poważnych w Europie Mocarstw liczona, odmieniwszy kształt Rządu, odmieniła Powagę, i z swojej usunęła się mieysca. Pod każdym Panowaniem Rząd nie do brze umocowany, w początku Rzeczypospolitey wolniał, i moc Narodową osłabiał. Męstwem Rycerstwa Polskiego za Stefana, dwóch pierwszych Wazow, i ostatniego Piała, sława oręza Narodowego ponowiona, ciągłego Ojczyźnie nie przyniosła szczęścia. Pogrom on wojenny błyskał, nie świecił: migał, i zginał. Zwycięstwa odniesione nic do potęgi krajowej nie przydały; bo Rząd, na którym się moc Państw obraca, coraz bardziej słabiał, i nie mógł zahamować wzmagającego się między możniejszymi Obywatelami poróżnienia. Już zaś po Państwie! gdzie moc prywatna przemaga władzę publiczną, albo ią do swoich naciąga zamiarow.

»Moc Państw na dzielnym i gruntownym stoi rządzie: a rząd ustawiczną zafila się radą; ta iednak sama niewiele waży, jeżeli iey nie wspiera, i nie iest z nią złączone Prawodawstwo.

»Rządu naszego, od samych wolności pierwiastek, Rada Narodowa nie krzepiła należycie; bo na wolnych Seymach co dwie lecie przypadających zafadzona, nie mogła ani niespodzianych w czasie bez-Seymu przewidzieć przygod, ani onym wcześniej i skutecznie zabezpieczyć! Być Narodem ogromnym, rządzić się bez Rady, radzić się nie wcześniej, albo po czasie; to wszystkie zdrowego rozumu i dobrej polityki wywraca początki.

»Komuż tu nie wiadomo, iak Obywatelow niebacznych, można mowić zapamiętałych, niesforność tę samą, co drugo-letnią Radę truć, i nieskuteczną częstokroć czyniła; a iako w składzie skazoney natury dzieje się, że złe rzeczy pędem niepowściągnionym na gorzkie spadają, tak do częstszego coraz, zawsze iednak od większej Seymujących liczby, a podczas od całego Stanu przychodzącego Seymow zrywanie, aż naostatek za Jana Kazimierza pod Iaszką Iędrzeia Maximiliana Fredro Stolnika pod ow czas Lwowski, do tego zuchwałość przyszła, że niewidzianym ieszcze przykładem nieszczęsnym ow Siciński na powagę Narodu Seymującego sam ieden targnął się bezbożnie, iednym głosem bieg Seymu wstrzymał, Seym zerwał; a co powszechne dopełniło nieszczęście; kształt rządu nie Wyrokiem Narodu, ale złym przykładem; nie Prawem, ale Prawa przestępstwem; nie Ustawą, ale iey bezwładnym gwałceniem, od zdań większości do iednego głosu przeciągnął szczegółności. Dzień ow obywatelskiej pamięci, i Dnia nazwiska niegodny! Dzień od najejmniejszych nocy czarniejszy w Dzieciach narodowych! zamyka cwał fatalny, od którego wszystkie publiczne nieszczęścia, Kraiow uderwanie, Rządu zniszczenie, Narodu słabość, i pogarda od Cudzoziemcow, początek wzięły. Odtąd Jurydykcyę zoftały bez Sędziow, Sędziowie bez pełnienia Urzędowych powinności, najsłabsze Ustawy krajowe bez uszanowania i exekucyi, Rzeczypospolita w najsłabszych potrzebach bez Rady; bo te iednego przestępnego, albo zapamiętałego zuchwalca złość tamowała. To właściwe nazwisko burzycielom Rad Narodowych przynależy; oni to liczniejszy Seymow niedoślijnych lub zerwanych rejestr, w którym

»żadnego nie masz prawdziwie dla Dobra i miłości Ojczyzny zerwanego, zrobili.

»Dobro Publiczne przybrane zawsze bywało pozorem, a poń-
»ta zysku, niechęć do Dworu, Domów porożnienie, do Stron przy-
»wiązanie, prawdziwym powodem.

»Takowa nieszczęśliwość publiczna w świeżey przeszłości tak
»się daleko doświadczać dała, że przez lat 30. Królestwo tak obfzer-
»ne, z tak mocnemi stykające się Sądami, i z niemi do czynienia ma-
»jące, stało bez Rady, wyjąwszy jeden Sejm dwuniedzielny, i to po-
»strachem skończony.

»Takowy nierząd, nie w iednego pewnie uwadze zrobił Rzecz-
»pospolitą naszą, podobną to do owego podroźnego nie od zboycow,
»ale od własnych Synow zranionego: nie znalazł się Samarytanin, kto-
»ryby rany opatrzył; to do Paralityka przez lat 30. ruszyć się nie mo-
»gącego: nie było ktoby go do wody zdrowie dającej przybliżył; to
»do gmachu wspaniałego obalonego, którego podniesienie przechodziło
»umiejętność naydoskonalszego Architekta. Niech w tej uwadze te-
»raz stanie wstyd i hańba warta bezbożney Filozofii teraźniejszey
»nauka, która losy świata ślepemu przyśadza zdarzeniu. Ktoż zaś nie
»widzi, że jest Ręka Przedwieczna, która iedne Mocarstwa dźwiga,
»drugie w przepaść wtrąca, a na ich miejscu mocniejsze wystawia; strą-
»cone, gdy jej się podoba, z przepaści wydobywa, harde poniża, a po-
»niżone podnosi; nie iestże tej prawdy dowodem, oczywista naywyż-
»szego nad tą Koroną Opatrzność w wolnym i iednomysłnym J. K.
»Mci na Tron wybraniu okazana? Ta Opatrzność Stanisława Augusta
»zdatnym i dzielnym uczyniła naczyniem do wydzwignienia Króle-
»stwa Polskiego z ostatniego nierządu i zamieszania.

»Przedwiecznego wyroku iest Dzieło, że J. K. Mość na Króla i
»Zbawiciela Ojczyzny stworzony, i w czasie teyże Ojczyźnie naypo-
»trzebniejszym do Korony powołany. Co tylko Tron osiągnął, zaraz
»dwa godne wielkiej swej Duszy zamysły wykonać przedsięwziął;
»Rzeczpospolitą do rządu u Obywatelów, a do powagi u Postronnych
»przywrócić. Zamysły trudne! ale dla zasługi nadzwyczajnie chwa-
»lebne; a tak z sobą złączone, że za wykonaniem pierwszego, dru-
»gi snadno nastąpi; bez niego zaś żadnym obyczajem niemogłoby być
»przedsięwziętym, a daleko bardziej, pomyślnie dopełnionym; i jeżeli
»z przysłowia wiemy: że pomyślnie początki zaszczyt do połowy do-
»prowadzonego dzieła zyskują, wyznać powinniśmy, że J. K. Mość iest
»pewien nieśmiertelnej sławy; bo przedsięwziętą od siebie rządu krajo-
»wego naprawę, szczęśliwie za większą pomknął już połowę, i na ta-
»kim postawił stopniu, w jakim nieznajdował się od początku Rze-
»czypospolitey.

»Naygłówniejsze Zwierzchności panującej udziwały, trzy Władze,
»jak mogło być naylepiej na czas teraźniejszy, wyporządzone i czynne-
»mi zrobione, są pracowitym J. K. Mci dziełem, a mocnym wdzięczności
»narodowej pociągami. Gdyby zaś Oycowskim J. K. Mci o Dobro po-
»wszechne staraniom i żądzy natężoney przyprowadzić Ojczyznę do
»jak najlepszego stanu, okoliczności sprzyjać chciały; widzielibyśmy
»dotąd władzę Prawodawczą w zamiarach swoich niezawodną. Lecz
»wielkie i trudne dzieła leniwym czasu kończą się postępem, i długimi
»się laty doskonają.

»Wszelako przy wiadomych wszystkim trudnościach, przy za-
»rzuconych Oycowskiej J. K. Mci pieczołowitości przeszkodach, i w
»twardych wcale przypadkach, potrafił J. K. Mość, nie porównaną ma-
»drością, pracą, i nieprzewyciężoną cierpliwością same przeciwności na-
»ciągać do poprawy Rzeczypospolitey, jeżeli nie w miarę życzenia swo-
»iego, to przynajmniej według możliwości.

Po-

»Pobłogosławił Pan Zastępów J. K. Mci władzy swojej Namiestni-
»kowi, że Jego usilnością i staraniem doyscie Seymów, przynajmniej
»co do porządku wewnętrznego i materji Ekonomicznych ubezpieczone, że
»Seymiki większości Głosow poddane, że Ziemskie Jurydykcyje po wielu
»miejscach długo wakujące, zdatnemi ludźmi zasadzone, i bieg sprawie-
»dliwości ułatwiony, że Skarb publiczny w porządek, a Woysko, iakie
»iest, w karnosć wprawione; a co naywięcej, że Praw Eksekucya na pil-
»ney iest baczności.

»Szrokiem do tych Dzieł znakomitych, Ojczyźnie pożytecznych,
»i do poprawy Rządów tak potrzebnych, były Seymy pod Związkiem Kon-
»federacyi odprawione, których i pomimo wolę swoją kojarzonych umiał
»J. K. Mość na dobro pospolite używać. Czuło ieszcze J. K. Mci Serce,
»że Narod wzdychał do Seymowania wolności. J. K. Mość, z nadmiaru
»dobroci szczegulne ludu swojego wyprzedzając żądze, zadosyć czynie-
»niem wymierzał proźby, łaskawością same przeniósł życzenia, do po-
»wszechnych przychylił się chęci, i za Rady przy Boku swoim zdaniem
»czas Prawem przepisany na Sejm wyznaczył Wolny. Spodziewał się za-
»raz, że wolność Zdań i Głosow nie na zepsucie Seymowej Rady, ale na
»powszechnie użytki i przypadki będzie obroconą. Jakoż na tym nie za-
»wiodł się mniemaniu; wszystkie albowiem kończące się Seymu Czyn-
»ności poszły według Prawa przepisu. Żądania J. K. Mci i Propozycye
»od Tronu, w czym czas mógł wystarczyć, odebrały Rezolucyą. Mądrość w
»w postępkach, skromność w przekładaniu Zdań, umiarkowanie w przeci-
»wieniu się, łatwość w odstąpieniu onego, i inne prawdziwe bacznych,
»i uważnych, rozsądnych Mężow zalety, są właściwe teraźniejszego Sey-
»mu przymioty, przez które J. K. Mci Sercu iest miłym, a następującym
»Seymom będzie przykładem. Już tedy Prześwietne Stany na Sejm ten
»zgromadzone! J. K. Mość z Waszych Ojczyźnie wyrządzonych usług
»kontent zupełnie, koniec onym na tenczas ogłasza, i kogo przy Boku Je-
»go na usłudze publiczney włożone w tej Stolicy Królestwa nie zatrzy-
»mują obowiązki, każdemu daie wolność do domu i Braci odiechania. Ze-
»gna Was z przytuleniem do Oycowskiego Serca, a za upominek dobro-
»tliwej o dobro pospolite troskliwości, każdemu czyni zalecenie.

»Po Was Przewielebni Biskupi tego chce, żebyście w Dyecezyach
»utrzymywali porządek, a na obyczaje, nauk czystosć, Duchowieństwa
»przykładność, baczniemi byli.

»Ty Prześwietny Świecki Senacie! masz być młodszych Braci oświe-
»ceniem, do zdrowey Rady Przewodnikiem, w zachowaniu Praw ścisłym,
»powinności do Twojej Godności przywiązane pełniącym, tymże młod-
»szym Braci przekładającym: że w Prawach ustanowionych zamykają się
»prawdziwe pożytki Ojczyzny, które bez wspólney Rady, iedności i
»nieiakiey Obywatelskiego majątku ofiary, ratować nie można.

»Zacny Stanie Rycerski! zupełną Tobie J. K. Mość oświadcza sa-
»tisfakcyą, za przykładne przez cały czas Seymu Funkcyi Poselskich spra-
»wowanie. Zaręcza swoją na zdatność i zasługi Wasze pamięć, a obowią-
»zuje Cię na miłość Ojczyzny, ażebyś, gdzie wyborowi Twojemu zosta-
»wione są Ziemskie Urzędy, obierał Mężow nie tylko cnotą, poczciwością,
»zasługami znakomitych, ale też Prawa zności, polor i rozsądek ma-
»jących: a którzy tu między WMciami Sędziowską iestecie zaszczytzeni
»władzą, żąda po Was, żebyście, podług przepisu Prawa, bez-względą czy-
»nili sprawiedliwość.

»Nakoniec, Godny Koła Rycerskiego Marszałku! żeś nie omylił pu-
»blicznego oczekiwania o Twojej zdatności do piastowania Laski, o Two-
»im rozsądku i umiejętności zasługiwać na przyjaźń i zaufanie Braterskie;
»sprawifes przez to J. K. Mci ukontentowanie prawdziwe, uczynifes i ho-
»nor, że za Panowania Jego pierwszy Sejm pod Twoją Laską stanął wol-
»ny; uczynifes tenże i sobie, żeś umiał, to grzecznością, to perswazyą,

Bbbb

to

»to prozbą obligować każdego, żeby w obrębach przyzwoitości, wolność zdania swojego utrzymywał. Uczyniłeś nakoniec honor i całej Izbie, że, gdyś przez nią do przodkowania oneyże za najzdutniejszego z Prowincyi Litewskiej był osądzony; to pierwszeństwo tak sprawowałeś, że się w niczym równości nie ubliżając, powszechną approbacyą wyboru Twoiego na tę Funkcyą pozyskałeś. Ma Ci więc za to wszystko Oyczyzna »wdzięczność, a J. K. Mość tę zastępując, w przydatnych okazjach za »usługę publiczną, chwalebnie odprawioną, łaskawe względy przyrzeka.

»A teraz tak Tobie, iako i całemu Rycerskiemu Stanowi, w Charakterze Poselskim tu obecnemu, na znak dobroci swoiey, dla Was do »broczynną do ucałowania ofiarując Rękę, potym przodkować Wam będą »dzie do Świątnicy Boskiej, na podziękowanie za czas pozwolony Seymowi szczęśliwie skończonemu.

Obrady tak dawno upragnione, Wiekiem w Kraiu nie doświadczone, i tylko Panowaniu Nayaśnieyszego STANISŁAWA AUGUSTA pozwolone, żeby Seym Wolny, fakryfikując nieoddzielne od ludzkości intereffow prywatnych pobudki, dobro Oyczyzny nad osobistość przekładał, zakończył się ucałowaniem Ręki Nayaśnieyszego Pana przez Jchmciow PP. Posłow *ex Turno* czytanych; po których Jmć P. Sekretarz Seymowy miał tenże honor równie dla siebie miły i żądany, iak szacowny.

Kto w początku Obrad wzywał szczerze pomocy Boga, i dla kogo Bog z tak oczywistym Błogosławieństwem swego wylał się dowodem, temu należało dziękować Bogu. Udał się więc Krol, Senat, i Stan Rycerski do Kolegiaty na

TE DEUM LAUDAMUS.

O M Y Ł K I

zafszłe w Dyaryufzu.

Na karcie: Wierszu:

5.	21.	przeszło Seymowym <i>czytay</i> przeszło-Seymowym.
6.	30.	współ Kollegow <i>czytay</i> współ-Kolegow.
—	31.	podnoszenia <i>czytay</i> podnoszenie.
10.	28.	pomyśnego <i>czytay</i> pomyślnego.
19.	5.	Senatorowie <i>czytay</i> Senatowi.
23.	8.	Sycerski <i>czytay</i> Rycerski.
27.	26.	Poznańskiego <i>czytay</i> Poznańskiego.
29.	46.	Wybranych <i>czytay</i> wybrane.
41.	25.	Everhardz <i>czytay</i> Everhardt.
42.	49.	Bendeernsem <i>czytay</i> Benderensem.
43.	8.	Turcarum <i>czytay</i> Turcarum.
—	26.	Curentis <i>czytay</i> currentis.
44.	12.	zaspoienia <i>czytay</i> zaspokoienia.
—	13.	sądzą <i>czytay</i> sądzą.
56.	5.	będą <i>czytay</i> będąc.
61.	1.	Komperitorom <i>czytay</i> Kompetitorom.
—	3.	znpełną <i>czytay</i> zupełną.
63.	24.	przychodzi <i>czytay</i> przychodzić.
65.	24.	grożącą <i>czytay</i> grożącym.
66.	25.	obowiązek <i>czytay</i> obowiązek.
—	26.	ustępującemu <i>czytay</i> ustępującemu.
69.	43.	powiększeniem <i>czytay</i> powiększeniem.
72.	16.	Delegownnych <i>czytay</i> Delegowanych.
—	41.	zaświadczaące <i>czytay</i> zasiadaające.
78.	17.	odkładaąc <i>czytay</i> odkładaające.
—	30.	Deputacy <i>czytay</i> Deputacyi.
88.	22.	Redy <i>czytay</i> Rady.
97.	52.	Seymomaniu <i>czytay</i> Seymowaniu.
99.	24.	Proiekt <i>czytay</i> Projekt.
101.	24.	naycisleysze <i>czytay</i> nayścileysze.
103.	41.	mowił się <i>czytay</i> przymowił się.
109.	1.	słowa <i>czytay</i> słowy.
113.	47.	Eduducyi <i>czytay</i> Edukacyi.
142.	20.	wzglądać <i>czytay</i> wgłądać.
145.	6.	nasze szkodliwe <i>czytay</i> nasze szkodliwych.
159.	6.	Rozulucye <i>czytay</i> Rezolucye.
—	51.	wyrzucić: A przeto Rezolucyą przeciwną nie ważną mieć chcemy.
162.	23.	przezytany <i>czytay</i> przeczytany.
167.	48.	krorey <i>czytay</i> ktorey.
172.	45.	wzruszyli <i>czytay</i> wzruszył.
173.	2.	ze <i>czytay</i> że.
176.	54.	naszemi <i>czytay</i> obcemi.
194.	19.	naydzielnieysze <i>czytay</i> naycelnieysze.
200.	12.	wyporządkowała y <i>czytay</i> wyporządkowała by.

Na karcie: *Wierszu:*

206.	3.	wściągającej <i>czytaj</i> w ściągającej.
—	30.	ktoreby <i>czytaj</i> ktore.
214.	17.	zezwlam <i>czytaj</i> zezwalam.
219.	22.	gruntniąc <i>czytaj</i> gruntuiąc.
—	53.	J. K. Kci <i>czytaj</i> J. K. Mci.
221.	13.	publicznego <i>czytaj</i> publicznego.
234.	34.	Rossyiskiego <i>czytaj</i> Rossyiskiemu.
235.	27.	oszczędnić <i>czytaj</i> oszczędzić.
—	36.	przystąpiem <i>czytaj</i> przystąpić.
236.	22.	profituią <i>czytaj</i> profituią.
243.	8.	tradantu <i>czytaj</i> tradantur.
248.	15.	mogły <i>czytaj</i> mogli.
—	55.	czterech <i>czytaj</i> czterech.
250	15.	ani nie odbieram z nich Skarbowi, dochodow <i>czy-</i>
<i>taj</i> ani nie odbieram z nich Skarbowi docho-
<i>dow,</i>
253.	25.	de integro <i>czytaj</i> de integro.
—	31.	Rzeczypospolitey <i>czytaj</i> Rzeczypospolitey.
—	33.	obiaśnienie <i>czytaj</i> objaśnienie.
255.	4.	nattępny <i>czytaj</i> następny.
—	28.	teraznniejszy <i>czytaj</i> terazniejszy.
256.	15.	puncie <i>czytaj</i> punkcie.
257.	41.	rządzanej <i>czytaj</i> rządzoney.
259.	17.	osiadym <i>czytaj</i> osiadłym.
260.	6.	intersu <i>czytaj</i> interessu.
—	51.	rowuie <i>czytaj</i> równie.
261.	13.	bez wątpienianie <i>czytaj</i> bez wątpienia nie.
262.	55.	Inwenstytury <i>czytaj</i> Inwestytury.
263.	35.	podziału; nie zna <i>czytaj</i> podziału nie zna;
268.	8.	Rzeczypospolitey, Interessow <i>czytaj</i> Rzeczypo-
<i>spolitey Interessow,</i>
273.	4.	poszechne <i>czytaj</i> powszechne.
—	53.	krzywdzą <i>czytaj</i> krzywdą.
274.	1.	wstrzymaue <i>czytaj</i> wstrzymanie.
—	15.	czetry <i>czytaj</i> cztery.
275.	54.	ale i tylu współ-Ziomkom, moich Instrukcyi <i>czy-</i>
<i>taj</i> ale i tylu współ-Ziomkow moich Instru-
<i>kcyi,</i>

716

GŁOS

Niechże zoftanę wzytkim ku przetrzodze,
Jak zwykła miłość otchodzić się środze,
Waż iadowity, ani zwierz drapieżny,
Tyle ulzkodzi, ile człek lubieżny,
Kayeież młode... Ty pomin przecie,
Ześ mię uczynił biedną na świecie....

Sliczne się kwiatek z pokowia wywiał,
Nie napał oczu, kto widział i miał,
W nim całą chlubę ogrodnik załadził,
Chłop rzekł; przeladzę, ulczknoł, i zóradał.
Zginoł w zawięzi, tak pomin przecie,
Ześ mię uczynił biedną na świecie

Imię

Zrzeka się swobod dla kze
Czyni zaś tyle, jak może
On bezpieczeństw ilizn pod rząd kw
I spraw swych obier siwie.

C₂

X tot

*) razu o pamiach Cydhyob
a w satyry i Dekalogu.

Zazeka się uwolod dla tze
 Czyny zaś tyle, iak może.
 On bezpieczeniawu idzie pod rząd kwe
 I spraw swych obier.

301 K

(*)
въ примѣч. Суринговъ,
въ савури і. Дебелогн.

PRZE-

Chociaż zrekł inąd przytko dolega,
Gdy władz Meżu, w łączesjowej mecie,
Twy Ziomek, niedys i Twcy Kolega,
Gdy fizyce Ciebie w takoy zalecie,
Która do fizytorów Rawy dobiega,
Bo ezemuś Rojca białku, niematem
Spoutnik niema fę, chejpc użadłem ?

0232101

